

ஆறு தத் வமும ஆனவமு வலவ்னையு
நீறு முத்தி நிலை நிற்போற்குப் பேறு ப்
பா'விரித் னாலெல்ல ம பர்த்தறிய' சி'தியே
ய'விருத்தப் பதி பே.. ட.

SIVAGNANA SIDDHIYAR OF ARUL NANDI SIVACHARIYA

Sivagnana Siddhiyar is the second and the most laborious of the fourteen Siddhanta Shastras. Its reputed author Arul Nandi Sivachariyar or Sakalagopal Pandithar was the disciple of the great Mikkandav and the second of the linear instructor or Sannatahari of the Sivachurch. Siddhiyarta's unrivaled scholarly, most learned and lucid contribution in the field of Siv Siddhanta and Upanishad Sivachariyar include this work among the six best books which Tiruvalluvar could be proud of the other five being Tirukkural, Tiruvachakam, Tolkapiyam and Pirmalyan commentaries and Peri puranam. Sivagnana Siddhiyar is composed of two main parts viz: Prapnasham and Supkasham. The first part deals entirely with the profound concepts of the religion of other schools of the thought. The second part treats briefly the principles of the Siddhanta philosophy and is more widely read than the first. There are six learned commentaries for this part but they are all too high for an ordinary pre-entendy student. A commentary meeting the modern requirement has therefore been long felt desideratum. To supply this want, the present commentary which is now placed before the public was written by the late lamented Murugesan Mudaliyar Tiruvilangam, my revered father. The first two parts were issued prior to his death on the 22nd of February 1926. The third, fourth and fifth parts are now published from the manuscript left by him and under instruction given by him prior to his death. My most sincere thanks are due to Pandit K. Chidambaram, the late Proctor and Notary of Ramanapuram for his kindness in going through the manuscripts and for his unflinching cooperation in getting these parts through the press.

I must also thank Mr. R. S. Ragunatha Iyer of Sothida Prakas Press Jaffna for the pains he has taken in the printing of this work.

I have in conclusion to bespeak the indulgence of the public for the very many imperfections that may be noticed in the work due to the death of the commentator and thus has it may be found to have been in moderate degree the object which the commentator had in view in undertaking it viz: to help all who desire to be helped along this certainly difficult road.

May the Grace of Arul Nandi descend on all.

<i>Sv rna</i> ''C mpbell Place	}	H. T. RAMACHANDRA
Colombo, 13th January 1920.		

சைவசித்தாந்த மகோத்தாரணம்

சுவபோதம், திருவட்பயனுரை ஆதிய நூலாசிரியரும்

யாழ்ப்பாணம் திருவெட்டுவிலி

பரமேசுவரவந்தி ல உ வித்தலை டாசிரி மகி

திரு. சு சி பாதசுந்தரம்பிள்ளை பீ. ஏ

அவர்கள் எழுதிய

முன்னுரை.

சி பெரு ரு து திரு நுளை து ர்து வீட்டிப் பத் தப் பெறுதற் குரி மயு டய ாகி உயிர் ப றுறு ப்பட்ட நிலையி ாம். இத் நிலைே ற்று ம ஆ ப்பற்றினளவி தாம். ஒ டொரு ி யி லுள்ள உயிர் ளும் த்முன் டே ற்று யுறு ட் கூறாதேய யுட். ஆ ப் பற்றின் இயல்பான டெ ன் டயினு வீடுற்ற வீடுறுப டெ அ ி யிருபாலானதும ிறி, வீடுறுப யுமி ன்ளில் நிலைே றுப டு

யாய் ாமும். இ ற்றுள் ஆராயு ாற்ற் மி வு டய ட்பிறவி முத லிய ற் றப் பெற்ற உயிர் ள் ணனுற முதலிய ா னோடு நி ாது த் யுயர்த்து ிதிலு ாட்டமுடை மயி் அ டே ற்றத்திற்குத் துணை ாச் ம ட் ளெ ண்ணி ாதன தோ ிறி ா. இ ி வ் ிவுயிர். ளி் ாட்சியெல்லையினளவின ா். ஒரு ி து ட் யெ லைடு து ா அது டெ ய ி து யமா ிது. னிதர்முதலிய பிறவி ள் ப ட்பு ய ா ற்றிலுமுண்ண யாலும் ப ட்புத்தொடர்பு க் தொட மி் ம ாலுஞ் டயங். ர் தொடக் மில் த த்தகு.

எ ண்ணி ாதவிச்ச ய் ள் இருபத் த்த ா ட்ப்படு. ஆ ா ி : புறப்புறச் ஆறு புறச் ஆறு அ ப்புறச்ச ஆறு அச் மய் ஆறு, சுத்த த்துவித ி த்தத் ஒ று. உ ாயத் ாயுதத்து ித் யும் பாஞ்சராத்திர மூ ப்பிரகிருதி யு் மாய ாதி புருடதத்து ித் தயு ாட்சியெ லைய ா வு ட ர். பிறருமி ாறே. சித்தா தச ய் முப்ப. தாறுதத்து ி ளையு கீழ்ப்பெ ரு ா ாட்டி டெ ப்ப்பொருளாகிய சி த்தோடு யிர் ளைச் டே ர்ப்பது. புறப்புறச் புறச்ச ய் முதலியன ச ா டே ராற்றி் கிளை ா

அற்றிலுள்ள நீர்ச் சர்ப்பு இகனைச் சேர்த்தே டலாகிய சிந்தையையு
தலால் உயிர் எய்யறிவு வள வளர,

புறச்சமய நெறினேறு மச்சமயம் புக்கு
புகன்மிருதி வழியுமுன்று புசலுமாச் சிர
அறத்துறை எவயைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து
மருதலைகள் பலதெரிந்து மாணம் படித்துஞ்
சிதப்புடைய புராணம் ஞானந்தும் தேதச்
சிப்பொருளை மிகத்தெளித்துஞ் சென்றற் சித்
திருக்கடைவரிதற்சரி யகிரியா யோஞ்
செலுத்தியபி ஞானத்தாற் சி டியைச் சேர்ார்.

இச்சமயங்கள் சவசமயத்தி படி ளாதலின் அரைச்சேர்த்தனே
ரம். ஆயினு அவன் அவ்வந்தலைக்கேற்ற தொடர்புணமை ளன்றி நிலை
ர உண்ம ளார நிலையான இறுதியுண்ம கூறி உயிரைச் சித்தே, டு
சேர்கு முழியுத் துணையு குறு மறுவடையது சித்தாந்த சமே.

சித்தாந்த சம இறை உயிர் வினை ராப இடுள் ஆகிய ஐந்தே
நிலையான பொருள் ளென்று, இவற்றுள் டயர்க்கு நிலையான பேறு சிப
பேறென்றேயென்றுக் கூறு. இக்கு முகனூல் ள் தேமுஞ்சி ருமு
ர்ட். இ ள் சிபெருமானிடத்தே தோ ிற்பரம்ப ரயா அபரமுத்
தர், பதமுத்தர் தேவர், முனிர் னிதராணோர்க்கு உணர், ப்ப் டி
தன். ண்டல் ருதற் ட்டா ராய். ளின் நிறைவும், டிலேரிர் பொரு
ளெல்லாம் தினைபுரை மொழியிலடங்கலும் இவை இறைவனது திருருண்
மொழியென ாட்டி. ஆமம இறை டனாவெ ப் பித விவாசபாரத் முத
வியனவுக் கூறும். *

ஆமமு தப்படி ட்டப்ப்ட கோயில் ளின் பழமையும் அத
முதுமையைக் குறிக்கும். வே மகிரியாகா டம் உபாசனா ண்டம் ஞான
ாண்டம் என டு ப்படுவதுபோ ஆ டம் தந்திரகலை மந்திர லை உப
தேசலையெனக் கூறுபடும் இ ள் முறையே சரியை கிரிய ளையும்
யோகத் தயு ஞானத்தையு கூறுண. இவற்றுட் சி புண்ணியங்கள்
ேறுபடினு ஞான ண்டமு உபதேசலையும் ாய்மை ளையே கூறுத
ரல் ிவுலகினும் ள்நா ரிலும் ஒர தன்மையன.

சி ராம ன் ஓ றுகிய இரெளர ஆமத்தின் (எஃது) ரச
விே ரசன படலத்தில் உ- டது அத்தியாயமாகிய சி ஞானபோதாளது
ப னிருகுத்திர களிற் சித்தாந்த சம ம ள்னைத் தயுமடக்கியது.
முதனூலைத் தமிழ்ம ட்கூட்டுமாறு ெய் டதே ாராயனார் இதனை
மொழிபெயர்த்து விளகிச் சி ஞானபோதமென்னுத் தமிழ்நூலையியற்றி

* ராமி ரத்யா ாளாது யதாதே ராமஹேம்
அஷ்டாத புராணா ர்ந்தா த்ய டிசுத.

ருளிர். இரதமணஞ்ஞாபந்தருநகி அருந்தி
 சிநாசாரியர் சிஞானபோதப் பொருளைப் பன்னிரட்டு ருத்திரத்தி
 கூடா-டெய்யுட் ளார் விரித்தருளினார். இது சிஞா த்தச் த்திச்
 செய்தாற் சிஞா த்தியாரெ ப்பட்டது. இதற்குறுப்பாப் புறச்
 யமறுப்பாகிய பரப்த் தயும் அள யித் த். தயுஞ் சேர்த்தருளி
 னார் பன்னிரு ருத்திர னுள் முதாறு உயிர் குடே டிய டெய்யநி
 யுட் ற்றை ஆறு அதற்கு டே டிய செய்பேறு னையு் கூறு
 இ டமு மயே பொதுவிய் சிறப்பிய் எ ப்படு. முத மூ று ரு
 திர னு மு மதே இ ம ட்டு, உயிராகி முப்பொருள் ளின் உ
 த் ம னையும், த் மூ று உயிர் ளி நிலை, ழிழ் னையு்
 அம் ம இ ம ட் ருவிக்கு மு ம யயு் முப்பொருட்டொடர்பு
 னையும் மு மதே கூறு. இரட்ட கூற்றி் முத மூ னு (எ கூ)
 உயிர் இ மயடிபெறு ரு யயு், ழியாகிய த் ாற்பாத் னையு்
 ரு நிலையினர் ஒழு த் தயும், த் மூ று உயிரி து தம்
 டே டயு் ாகி வீடுற்றோர் நிலை யயு் ரதா ழி யயும்
 மு மதே உ ர்த்து. இதுலி் ருத் தச் ரு ாட்டுது.

உ கிலு் பொருள் தோற்றி நி று ாய்து ாறுகி ம . உ
 ன் னுமி ாறே. இ ாற்றத்துக் ா ாகிப பெ ரு உ
 ளி டே ருத் டே டி. அப்பொரு டவு. உ ம்கு முதற் ா
 ா அணு ாரியப்பொருளாதலிற் ா மா ாது. டவுள் உருபி
 ார் அருபய் ார் உருபாருபியுமல் ார் அ ார் இப்ப பு ப்பாற்பட
 ட ார். திரு ாரு ன் ா த் த அருகு ாடி ார் ான் ாதுமுண்டு. அ
 ரதமுயற்சியொ ாறி ாற் ச் சநிதி ளவி உ கி ருேற்றமொடுக்
 டபெறு அ ார் ப டத்த ாத்த அழித்த ாத்த அரு டெ
 னு ாத்தெ ழில் னையு் யிரி ாற்றித்த னு கி ாடி ழித்
 தம் டெய்தருளர். பெ ர் ள் ப உ டே னு டவுள் ஒரு ாரே
 கு .)

இ ம ானு உயிரு ண்றே இர டே னு் அரி வினவு கு
 ண்று இர டெமல் ாறெதிர்ம மயா வி டயளிப்ப, பெ ரு னா
 டே னும் ருத்தா டே னு பரி ப்படத்த் பொருள் னையேயிர டெ
 பொருந்து. இ மயு் உயிரு ருத்திற் ட்டாத ாதலி் அர்
 ாின் டொடர்பு ட்டாததே. ஆத ா் இர டெ ப த றுப்பர். ண்
 ருயின் இர னு் ண்று இ் பொருளாத டே டி, ஆதலி் அ
 ண் ாறெ ப தயு் மறுப்பர். இத் னு் சி ா ா த்தா மாத்திர
 உ ரத்த து. இ ாரு விள ாதார் ண் ாறெ வு இர டெ வு
 லை ார்.

பது பத்து கு ார் ப ழி வினை, வினை வினை தீவினை
 டெ ன இரு ாத்த. உயிரு கு யா து ாவினை தீ ா து
 தீவினை. இ ாப் ாறி உயிர் ளினி் று வினை டெய்வி்கும் நிலையா ட்

மும் வினையா. ஸ்வினைப்பயம் இப்பம். தீவினைப்பயன் தன்பம். வினைப் பயனை டவுள் ஊட்டு. அதனால் வினைகள் தீர்ந்தோடு இருநேயுங் று வினை ஓட்சி. வினை மெய்யறி வுபட்டலான் மேலாபது. டவுள் நாதர் ணம் ப்படி உவினைச்சூரிய பயனையும் ஏனைய வினை ரி பயனைப்போலக் கடவுள்கொடுப்பர். நல்வினைதீவினைகள் மெயலா றி ஓக்ந்தாலும் அளவிடப்படும். சண்டிசர் செய்த மொலை ந வினை ரயது தக்க ஓள்வி தீவினையாயதுவ் காக்க.

மாயசுத்தமாய அசுத்தமாயெ இருகூறும். இவற்றிலிருந்து உயிர் என்ன மூல டல் ஓர் மாழ்விற்குரிய க்களும் நுகரப்படும் பொருள் ஓர் தோன்று. டம்பு எல்லுள்ள பொறி புத்தி மு. விய மற்றால் அறிவு விசாரப்பயனுக்கிசியு, ர்மேந்திரியம் முதலிய மற்றால் தொழி லு. ய இருள் லிய மெடுத்தற்குத் துணைப்பொருள். (செ. .)

த்தாயயிலிருந்து சித்தத்துங் ளும் (இ) அத்தாயயிலிருந்து வித்தியாதத்து. ஓ () ஆமதத்து. ளும் (உ) தேன்று. சி தத்து. ளி திருருட்சத்தியின் இச்சா ஓன் கிரியாசத்தி ள் ளன. வித்தியாதத்து. ள் உயிரி தொழி றிவு. டல் ளைச் சித்தத்து. ளி றுணை. டு வின்கு. ஆத்துமதத்துங். ர : அந்த ர. (.) ஓரேந்திரி. () ர்மேந்திரியம் (இ) த்ரத்திர (இ) பூதங். (இ) அந்த ர. (ட்ருவி) புத்திமுதலி. ஓரே திரியம் ள் ஓளிக்ரு ரய ரது முதலிய மற்ற. னு. ம் ற உயிருக்குக்காட்டு. ர்மேந்திரியம் ள் ஓளியுடலி பகுதி னை. ஓர் டு தொழில் செய்விப்ப. த்ரத்திர ள் உள் ஓட்புக்கு பூத ஓளியுட்புக்கு முதற். ர ப்பகுதி ள். * இருள் ஒரே பொரு. அளவில் ரத. யு டது மெய்யறி வத் தடுத்தத் த் னையு. பிறபொருள் னையு. மப்பது. அது று முராதாவலி அழி ரது. ி ர்ச்சியுள்ளதா வு பற. ள் னேற்செ. டதுபோ, இரு ளுளதா வு மெய்யறிவு அத. லி. தடுத்து உயிரையுயர்த்திவிடு.

மூ. ட்டிண்டன் மயயு கூறிய ஆகியோர் இம்றினி று. ி மூயற்சிமெய் தெ. டெ வு இம்மூயற்சி செய்யாதார்

* ம மும் பூத ஓர் தோற்ற. யால் ஓரி ப் பொருட் னே. ஓளிப்பொருள் ள் ஓளி ருவின்கிற் றோட்புற்று மூளை யப டந்து ஓரேனே திரியத்தாற் பெறப்பட்டு புத்தி ர் நிச்சயி ப்பட வித்தியாதத்து. ள் உயிரி றி. லின்க, டயிர் அப்பொருள் னே அறியு. ஓ ஓட்டு அறிவுநா ளள் இவ்வு. ய யு ரது மனதுக்கும் பூத ஓர் குமுள்ள தொடர் ப ஈராபிரம் ஆண்டுகளா ஆராய்ச்சியெய்து இன்று. ய கு ர். பொருள் னே உயிர் அறியு. யு. ள் கின்னு பு ப்படி து

பிணத் தயொப்பாரெனவும் செய்தோர் ஈனாடராலும் ப்படு
ரெனவுந் தெருட்டிச் சூத்திரத் தழுமித்த ர். (சூ-உ..)

யிரெ ப்படு துடம்பி னேறாய். அறிவு தொழில் னேண்டாகி
மயும், மலமறைப்பும், சிழிப்பு னாடற் றும் ஒடுக் னுடையி
னுட் ஐந்து நிலைகளும் டய அறிவுப்பொருளா. (சூ-ங்.)

சிவத்தா ள் வித்திய தத்து னை இய இவ்விரு ளுத் த்த
மும் ம முதலிய ந் த ஏ, உயிர் அறிவு தொழில் னே ட னை
உறு. (சூ-ச)

மா யப்பொருள்கள் உயி ர அறியா. உயிர் ள் இ ற ய அறி
இ ற உயிரி நிலைநே ற்ப அறிந் டொடுப்பர். ஐதொழி திரு னு
ளின் சந்திதிய ான (சூ-ஞ.)

இ ற னா த்தா றியப்படு ிர். (சூ-ட.)

யிர் ற ய அதனா றியத்த் து; ஆத ா அதனை அறிய மு
டே டு. (சூ-உ.)

அதற்குரிய மு ற்சியா யிர் ிழியுறி டே ட்சேரியிற் பிற்த
நெத்ர் வு த் குடிப்பெரு யயு தந் தயினுயர் யுமுணராது
டெ ினைத்து டே டரதே ட் செய்து யுளின் டே ந்த புத்
னை டே டரிப்பிரித்து இள ர ப்பட்டஞ் சூட்டியதுபோ ிபெருமான்
குரு டிலினின்று தீ செய்து மு ம்பு டே டரிப்பிரித்துச் சி
ரக்க ட்பர். ச யதி பெற்றோர் சரி ய்கு விசேடதி பெற்றோர்
கிரியாயோ ா னுக்கு ிர் ாணதிக் கபெற்றோர் னா த்து குமுரி
ர். (சூ-அ.)

உவ இ ிப் கள் பொய்யெனவும் இ ற னனது திரு னுளே மெய்
யெ வு ண்டி த் னையும். றந்து திக் கயிற்பெற்ற திரு ட் தெழுத் த
மு றப்படி உச்சரிச் சிவஞானப்பேறுண்டா. ன முதலி ிற்றந்
பிரபஞ்சத் தயறித் பாசஞானட், சுத்தவித் தயால் உயி ரயறித் ப
ஞா. திரு னுளி றி ா இ ற னை அறித் சி னா. (சூ-ஈ.)

சி னா த் தப்பெற்றோ ர் த் செயலி ிற் சி ி செய ா வினை
செய்யு போது வினைப்பய் அ ினைய டயாது. (சூ-ஓ.)

அ ி பரமுத்தியி டே சி ா ந்தத் து ா ன் து சிற்பன். ிகும் சி ித்
த் ா ப ி ிப்பிற் பொருள் னை ாணன். வினை அ ினை ஒரு ா
மும் பற்றாது. இறையும், விரும் அறிவுப்பொருளாயி் அ ிற்றன் டே ித்
துமையென டெனின் சிவமானது அருள் பிறப்பிறப்பு சிற்றி ிப்
பேரின்பம் அறிவு ஆகிய இ ிற் றக் டொடுப்பது. உயிர் இ ிற் ற ஏற்பது
புத்தி தத்தம் அறியத்த் தாயினும் அது உயிரா ா, ாறு யிரு
ா ாது. (சூ-கக.)

சீர் முத்தர். ன் (ராயி) னிலும்மெய்யடிய ரோடும்பொழுதுபோகி
 னைய யிர் னை ல் பிழிப்படுத்துந். ஆதலால் அ. ர்க்கு, தொண்டு
 செய்து அவரால் இறையருணப் பெறு, டனா. (சூ-கஉ)

இ. ிரிய தூற்கு முன்னுளி ரசெய்தோர் தருனதேசி ர்
 சி ரககிரயோகியர் ஞா ப்பிராசர் நிர்பவழகியார் சி ிஞா யோகி
 யர் சப்பிரமணியபேசி ர் ஆ ர். தருன தேசி ர் திருஞானசுப்பந்த
 ச ராயிகளி ன் அடியர் ன் அறுபத்து ி ருனொரு ராகிய ஆள ித ன்
 ளலின் பர பரையிலுள்ள ர். மேறு தூல்களுக்கு முரையும் பர ததியிர
 பாணு என்னு ி தூலுமியற்றிய ர். சி ரா கிரோ கிபர் ி ஆ சபரி
 பா சதாசி யோகித்தாரின் மாணா ர். சூரியனா ராயி டத்து
 முதற்றலை ர். ிஞா போதத்திற்குப் ப னீராயிர ரோ ன் ர
 எழுதிய ர். ிபரிபாவை முதலிய ப னிரு தூ ன் செய்த ர்.
 இதற்குச் செய்துரை அக மிக் தாய் ஆ மேற்றோணி ற்துள்ளது.
 ஞா ப்பிராசர் பாழ்ப்பா தத்திலே திருநெல்வேலியிே தோ றிய ர்
 திரு ி ன்மையில ஆ தூ னையோதியு ர்த ர். பெள த ரா
 வீருத்தி சி ிஞா போதவீருத்தி சித்தா த்சி ராணி பிரமாணதீபி பிர
 ததீபி அஞ்ஞா ியோச ி ியோ ரா ி ியோ ரத் ி முத
 லிய தூல் னை டமொழியிலியற்றிய ர். சிதம்பரத்திே யுள்ள ஞா ப்பிர
 ரா னுளத் த ி ட்வித்த ர். ிஞா றோகியர் திரு ா ிடுதுறை
 ரா தீ த் தச்ே ர்த ர். சி ிஞா பே தத்திற்குப் பேரு ரயஞ் சிற்று
 ரயும் முதிய ர். இ ன்ணவின் சஞ்ஞா னி முதலிய இ ன்ணதூ
 னும், ரஞ்சிப்புரா முதற் றாண்ட முதலிய இ ிகய ன் னு வேறு
 பிறதூல் னும் இயற்றிய ர். ப்பிராணி தே ர் திரு ா ிடுதுறை ஆதீ
 த் தலை ர்களுள் ஒரு ர். இ ி ர் ிஞா யே கியரது பொழிப்புரை
 ப் பதவு ரயா ிக ர்.

ப மு வு ர னை ற்றற் இ ியவீ ி ன ிதூலு ர்வு
 து ிறிவுட்ே டப்பட ர் இ ிநாட் ளிற் பெரிது பய ிபடா
 ி ிடு ளிதா டயு ன் ஒரு ர இ ிறிய யாதெ வு ர்த
 ரொழுப்பு ர் திருவீ தேசி ர் இ ிவு ர ய எழுத்த்தொடங்கி ர்.
 இ ிர்தமிழ் ஆ ி ஆகிய இர ி ி ிகு ற்று ிட்டளைச்சட்ட அறிவி
 லு ி தீர்போ ர். ிப்பற்றிலு ன் ளளத்தாய் மயிலும் பிறர்க் வி
 ருப்பிலும், ற்த ராய்ச் சமயதூல்கட்டு ரயெழுதித்தரு ித தமது முழு
 முயற் யா வு ி ிதொ டா வு ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
 திருப்பு ித்திரட்டு ி ி தா ி ி ரத்துகு ி ி ப்பிராசத்துகு
 அரிய உ ர இயற்றி ர்.

இத்ததூற்ெ முதிய உ ர ஐ ரு ராயி ி ி ரட்டாதலும் ி ி பிறதூ
 ளிலு ன் அரிய ரு, து னைச்ே ர்த்துப் பொருளை அ ி. மு றப்படுத்தி

குத்துக் காட்டுவது. குத்திரர்கள் அதி ரண்களா * குக். ப்பட்டு அதி
ரண்கள் பிரிவுகளா குக். ப்பட்டன. ஒவ்வோரதி ர ப்பகுதியி
றொடக்கத்திலுள்ள வகைகளை ராசிக்கின் இந்நூலி் பொருள் ஒரு ரு
புலப்படும். செய்யுள் ளுக்குப் பதவுரை குறிப்பு ர பெருப்பாலு் அ
மிக்கது. சமயவறி யு் கின்றியமையா ராய் ன் ராவும் இதிற் ர ர்.
பலகிரியைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. பிறர்கொள் சுயி் அ மற் றி் மறுப்பு
அவ்வ விடவ ளில் தெளிவாகநி வு். அள யி் ணமு் உ ராய்
அளவையுலா த் தனியே வெளியிடத்த் ளா. அறு ி ச் ம ன் ளி்
கொள் ளுந் (உ) †, வீட்டி ட் ளு் (சுரு உசு), தீக் ி யு்
(உருதி), லை ள் புராணந் ளின் ளையு் (. ஈ) நாற்பாதத்த் யு்
(உசுசு, உ௭௦) சிவபூசையின் அக்ஷமு் (உ௭௭ ஈ௦) ஐ் தெழுத்து சுந்தி
யா மந்தனங்குளின் முறையு் விளக் மு் (உ) ண்டிய அளவு விரி
ராகக் ிட்டப்பட்டன. தத்துவ ிதினை அத் ரா ஆகிய மு் று் படத்தி
றாலு் விளக் ப்பட்டன. (சுரு, உரு௭, உ உ) உ ர நூட் ப் ளுள் அ த்த
மா ய சுத்தமாயையோடு தோ ிறியதா ப் பொரு் கூறப்பட்டது. (ஈ)
உ௭௭-ம் செய்யுளில் உ் மையை எதிர்மறையா ிட் டது ர இனி து
அகைச் சிறப்பு. னையா க் கொள்ளோ ரர் சி ர் பேரறி ரா ரிற் கூடாடு ர
முக் த் , ஏற்றிக் தம்மையனற்றில் வீழுத்து ர். இச்செ ய்யுட்கி் வு ர
எழுதவே இந்நூற்கு ர செய்தற்குப் போதிய ஏவுதவெ ன்று தேசிரகூறி
யுள்ளார். கையானது சென்று தேய்ந்திருது இள பி ற நி ற நி ர
ராகிய ராறு இறுதிவரையும் வளர்ந்து ம் தது. தேசிர சித்தாந்த் ச
துக்குச் செ ய்த பேருழியம் எவ்விடத்து மெந்நாளு் பாராட்டத்த் து

‘நமச்சிவா ரா அழ் ரதன்றாள் ராழ்’

யாழ்ப்பாணி, புலோலி

இரத்தாகுதி (நூ ஆ ணி ம் ௧௦௭)

சு. சிவ ரதகந் .

* தன்றாற் கூறப்படும் பொருளு் அதன் ன் ஐயப்படும் அதற்குப்
பிறர் கூறு ப் மு் அதனை மறுத்துக்கூறுஞ் சி, தாந்ததுணிபு் இ
யு் எ் னு் இ மற் று கு ிலை ன் ன் டு அதி ர டெ ப்ப . (
ஞா பாடிய)

† இ ி ன் ன் செய்யுளை் குறிப்ப .

சூத்திர அதிகாரண அட்டவணை

	சே. ம. பக.		
ரயிர	(1-6)	1	
அ ரயி	(7-20)	9	
முதற்கூத்திர	(21-90)	39	
முத ர திர	பதியு ம	(22-37)	40
இரண்டா திர	பதிபிரபஞ்சத் த ரரிய		
	படுத்துமு த	(38-57)	55
மூ ருமதி ர	கியி	(58-90)	78
ர டாஞ்சுத்திர		(91-186)	111
முத ர திர	அத்துவிதபெத்த	(92-93)	112
இர டாமதி ர	{ ம ர் மி	(94-130)	115
	மரயா ரயேய	(131-163)	
	{ மி த்த	(164-169)	183
மூ ரு திர	{ ஆ	(170-186)	
மூ ருஞ்சுத்திர	ப வுண்மையு		204
ர ாஞ்சுத்திர	பசுவில ணமு	(187-221)	208
முத ரமதி ர	ப வு மை	(188-199)	205
இர ா திர	பசுவில ணம்	(196-231)	213
தாஞ்சுத்திர	பதியுயிர்க்குபுகரித்த	(232-239)	248
முத ரமதி ர	பதியுயிர்க்குப ரித்தற்		
	ரண	(231-233)	249
ரண்டா திர	பதியுயிர்க்குபுகரிக்		
	முறை ம	(234-239)	251
ருஞ்சுத்திர			257
ஏழாஞ்சுத்திர	உப நிப்பிற்பதிப விலக் ண	(240-252)	268
மத ர திர	உப நிப்பிற் ரசவி க்		
	ண	(241-243)	258
இர டாமதி ர ம்	உப நிப்பிற்பதியில	(244-248)	262
மூ ருமதி ரண	உப நிப்பிற்பசுவில க்	ம்(249-252)	268
ட்டாஞ்சுத்தி. ம்	உப நிப்பி ம்	(253-291)	273
முத ர திர	குருநிக் யில	(254-262)	275

சூத்திர அதிகரண அட்டவணை.

		செய்யுள் பக்.	
இரண்டா திர	சு 1. சாதனை		
	சி ஞானம்	(264-280)	297
மூன்றா திரகரண	ஞானநிடை	(281-289)	341
நானா திரகரண	அத்துவிதமுத்தி	(290-291)	360
ஒன்பதாளுக்குத்திரம்	உபாயநிடை	(292-303)	362
முதலாமதி ரண	சமசுபதிஞானம்	(293-296)	364
இரண்டா திரகரண	பிரபஞ்சமறுப்பு		
	சு ஞானப்பாணை	(297-298)	371
மூன்றா திரகரண	திருஞ்செழுத்து		
	அந்தரிமம்	(299-303)	375
பத்தாளுக்குத்திர	சி ஞானியரிவகணம்	(304-309)	398
முதா திர	சி ஞானியரும்		
	சு நுர்சியு	(305)	403
இரண்டா திர	சி ஞானியரு		
	வினைவினைவு	(306-309)	404
தினொராளுக்குத்திர	சு இன்முத்தரிவகண	(310-321)	414
முதா திரகரண	பரஞான சி நுபூதி	(311-315)	418
இரண்டாமதி ரண	அத்துவிதப்பரமுத்தி	(316-321)	427
பன்னிரண்டாளுக்குத்திர	சு விவி		
	குருடேன்	(322-328)	440
முதா திரகரண	நாதுசு	(328)	443
இரண்டா திரகரண	சு மலிசே	(324-325)	446
மூன்றா திர	குருசே	(326-328)	453

உரையிறகண்ட நூல்களின் அட்டவணை

உ விள (வி)	
ஒழிவிடாடு (ஒழிவி)	
கந்தபுர (ந்த)	
தபுராண நீத (தபுராணி)	
ந்தர் விடாபா (ந்த-வி)	
சு ப் பரிரா (ப-பரிரா)	
சுத்தியார்த், ப் பரி ராசி (சுத்தியார்த்)	
சுத்தியாந்த இர சிய (ந்தி-இர)	
சித்தாந்த ராராவளி (சித்-சாரா)	
சித்தாந்தப் பரி ராசிரை (சித்-பிரகா)	

உ ரயிற் ண்ட ளுல்களின் அட்டவணை.

சி ஞானசித்தியார்பரப' . (சி-சி-பர)

சி ஞானசித், யாரு ர சி ஞானமு ரி ிர் (ஞா-சி ஞான)

ஞா சித்தி ாரு ர சி ாக்கிரே கி ர் (சி ா' சி ாக்கிர)

சி ஞா சித்தியாரு ர சுப்பிர ணியதேசி ர் (சுப்பிர)

சி ஞா சித்தியாரு ர, ஞா ப்பிர ா ர் (ஞா ப் ஞானப்பிர)

சி ஞா சித்தியாரு ர ரிர' ப ழகி ார் (ரிரம்ப)

சி ஞா சித்தியாரு ர றஞா தேசி ர் (மறை றஞா) [மொழி]

சி ஞா சித்தியாரு ர றொழிபெயர்ப்பு ' சாமிப்பிள்ளை (கல் சித்

சி ஞா போத ாபாடிய' ாமி ரதப' ிதர்பதிப்பு (சி-போ-பா)

சி ஞா போத ாபாடி' வி ாரதபி' னை பதிப்பு (சி ஞா-பா)

ஞா போத' (சி போ)

சி ஞா போத' பா' டிப்பெரு ா' விருத்தி (சி-போ பா ')

சி தருடே ரத்தர் (சி தரு)

சி ப்பிர ாச' புத்து ர (ப்பிர சி ப்)

ச யநெறி (சம)

ச வினாவி ட, ஆறுமு ி ர் உ' பா' (வினா)

தத்து ப்பிர ச' (தத்)

தத்து ப்பிர ா' 'தப்பி' னை உ ர (தத்-உ ர)

தமிழ்ச்சொ' ாதி தி ரடே ிற்பிள்ளை (த றொ ி ராதி)

தாயுமான ிர்பாட்' (தாயு ா)

திரு' குறன் (குறன்)

திரு' திர' (திரு ')

திரு' றோ ியார் (திருக்)

திரு ாச' (திரு ா)

திரு ாதவூர்புர' (திரு ாத்)

ஷடே ிற்பிள்ளையு ர (திரு ாத-உ ர)

தே ார' திருஞான ' பந்த மூர்த்தி ாயனார் (தே ா-திருஞா)

தே ார' திருநாவுக் ரசநாயனார் (தே ா-திருநா)

தே ார' சுந்தரமூர்த்திநாயனார் (தே ா-சுந்த)

பட்டினத்தார்பாட்' (பட்டின)

பௌஷ; ா மம் (பெ ஷ)

' டே ' கிய பரிடத்' (ம' டோக்கிய)

யிருடே ிந்திரா மம் (யிருடே ிந்திரா).

சி மயம்.

பஞ்சானசித்தியாசுப

பாயிரம்

விஷயம்:

1. வி . . . ()
2. ர . . . ()
3. தூவி . . . ()
4. தூவி பொருளுடையே ருப்பனு ()
5. அ . . . ()

1. வி ய . . .

ஒருகோட்டனிருசெவிய மும்மதத்த

னல் ர ய ரத்த னறு

ருகோட்டம் பி ரயிதழித் தாழ்ச டயா

றருமொருவா ர த்தின் றுள் ள்

ருகோட்டன் பொடும் ண்கி யோ ரதே

யிரவுப லுணர்வோர் சிந் தத்

திருகோட்டு மயன்றிருமால் செவமுமொ

ரேவென்னச் செய்யுந் தேதே

(இத பொருள்). ஆறு யு கோட்ட தருபி ர னைவு
பொருந்தி பி ர யயு இதழி ரொ ற லை யு அணித்
தாழ் டா தரு தாழ்த ட யு ட பெரு ர த்தரு
ளிய, ஒருகோட்ட ஒருகொ ப யு ட று இரு வெ ி ர
டு வெ லையு ட று மு தத்த மூ று த லையு ட
ரு நா ற ற ற தத் தூ குகி ற யு று லையு
மு ட று ஆ ஒரு றா த்தி தா ன் ஒப்பற்ற ற னைமு
போலு மு த் தயு ட லிநா ட வுளு ட திரு டி ன் உருகு
ஒட்டு அன்பெ டு ிகி பேர போடு த் ிகி ஓ ரதே
இரவு உ ர் றோர் இ டலிடா ரவு ப லு கி ற னிப் றது

சிந் தத் திருகு - அறிவிற்பொருந்திய மல்குற்றத் த, ஓட்டிம் நீக்கும். அதுவுமன்றி, - அயன் திருமா செல்மும் ஒன்றோ என்ன - பிரமவிட்டுணுச்சுருடையாழ்வு ஒருபொருளோ என்று அதனை வெறுக்குப்படி, தேவு செய்யும் - தெய்வத்த மப் பெருநாழ்வாய் தரும்.

குறிப்பு. 1. ஒரு ஓட்டி என்பது பரஞானபதி என்பதையும் இருசெவியன் என்பது சரங்குத்துமும் சரங்கத்திருத்துவமுமாய் என்பதையும் மும்மதத்த என்பது இச்சா ஞானக்கிரியைகளையுடைய என்பதையும், ஐங்கரன் என்பது பஞ்சகிருத்தியபதி என்பதையும் குறிக்கும் என்பர். நால்வாய் தாக்குகின்றாய். நாலுதல் - தாக்குதல்.

2. ஆறு என்பது அக்காரத்த அட்கு இல்லமாயுடையார் என்பதைக் குறிக்கும் என்றும் பிறசரங்கத்தோருக்கு உயர்நிலைய அருளுபார் என்பதையும், ஞானாடிவினர்ப்பதய்சரங்குத்துார் என்பதையும் குறிக்கும் என்று இதழியும்சுடயும்முறையே உபாசும் அமும் அனப்பட்டுத் திருவருளைக் குறிக்கும் என்று சொல்லப்படும்.

3. ஈரணம் - யானேமும். ஆகுபெயர். யானேமும் பிரணாசொருபார் என்பதக் குறிப்பது.

4. தான் ன் ஞானசத்திரி ரசத்தினை குறிப்பன. இச்சத்திள் மலத்த நீக்கி ஞானத்த அடயச் செய்னாதலா சிந்தத்திருகு ஓட்டிம் என்று தேவையு என்று கூறினார். திருகு நாறுபாடு குற்றம். தேவு தெய்வத்தம்.

5. உருகு ஓட்டி அன்பு: உருகு உருகுத், ஓட்டி ஓடித். உருகு ஓட்டி என்பன முதனிலைத் தொழிற்பெயர்ள். ஓடிப்பது ஓட்டிப்பகுதிவிாரப்பட்டது.

6. வேணை ஒழித்துச் சப்பேற்றத்தாய் திருநாளுக்கு இடபூற்ற நீக்கி இது இனிது முடிவுபெறச் செய்த அருய்றுப்பது குத்து.

பெழிப்பு. வீர டவுளுடய திருநாள் பேரண்போடுத் மங்கி இடவிடாது தியானிப்பாது மல்குற்றத் த நீக்கிச் சிவத்தத் தரு.

2. பரசிவவணக்கம்.

அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் வேறாக் குறியது ஷுடைத்தாப் வேதா கமங்களின் குறியிற் றத்தங் நிவினி லருளான் மனியம் மயோ ப்பனாகிச் செறிநாழியாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம்.

(இ-ள்). அறுபத்சமயத்தோர்க்கும் - தனித்தனி அறுபத்பட்ட புறப்புறம் புறம் அப்புறம் அகம் என்னும் சமயங்களில் நிற்போருக்கும் அவ்வார் பொருளாய் அவ்வச்சமயத்தார் ஓடமுதற்பொரு

ளாயும் றேறும் குறியது உடத்தாய் - சித்தாந்த சேருக்கு அச்ச யத்தர் கூறும் இலக் ண் றுக்கு றேறா இலக் ணத் தயு டயதா யும் றேதா மக் ளின் குறி இறந்து றேதா ங் ளின் கருத்துக்கு எட் டாததாயும் அறிவினில் அருளால் மன்னி அறிவினு றி ராகிய அக்கு அம் மயோடு அப்ப ஆகி அவ் றிவி வியாப அறி ப் பயப்பிக்கு சத்தியு் சி றும ஆகியும் செறிவு ஒழியாது நின்ற - கு் செறிந்து வியாப மாகி நின்ற சி றன் அடி ற் னி ப்பாப் சி றெரு றா து திரு டி ச் சி ரசின்மேற் குடிக்கொன் றார்.

புறப்பு. 1. அது கச் சமயத்தோர் புறப்புற புறம் அப்புற அன்னுஞ் சயத்தர்.

புறப்புறச்சம தீதர் - உலோ ராயதர் மாத்தியமி ர் யோ ரசாரர் செளத்திரா தி ர் பாடி ர் ன்ணும் நா ப் பொத்தர் ஆரு தர் ன்ணு அறு றுமா ற்.

புறச்ச மததாரீ தார்க்கிகர் மீமாஞ்ச ர் ஏ ர் மாதிகள், சா்கி யர், யோ மதத்தி ர், பாஞ்சராத்திரி ள் என்னும் அறு று றார்.

அப்புறச் ததாரீ பாசபதர் மாவிரதர், ரபா ர் ரா மதத்தி னர் ரா தத்தி ர் ஐக் ராத சவர் என்னும் அறு று றார்.

அகச்சம தீதாரீ - பாட ண்வாத ச ர் பேதாத ச ர் சி சமவாத ச ர் சி ிச கிராந்தவாத ச ர் ஈச ராவி ரா ராத ச ர் சி றாத்துவித ச ர் ன்ணும் அறு றுமா ற்.

2. அவ்வாற்பொருளாய்: (a). உலே க தா பிருதிவி அப்பு தேயு றாயு என்னும் நான்கு பூதக் றுமே முதற்பொருள் என்று அ ி நித் தப்பொருள் என்றும் கூறு ற்.

(b). றா ப் றே தீதநீய் புத்தக்கடவுளே முதற்பொருள் என் று அ டவுள் பஞ்ச நத் ன் கூடிப் ப வுணர்வு ன்டாகிக் ண்பங் ப் படு திதின்றி முத்திசொருபமாயிருப்ப ற் என்று கூறு ற்.

(c). ஆரு தீர் அரு க் டவுளே முதற்பொருள் ள் றும், அ ிர் அந் த றூன் அநந்ததரிசனம் அநந்தவீரியம் அந்தச ம் நிர்நாமம் நிர்க்ோத்தி சம் நிராயுஷ்யம் சம்மியதாபா ி என்னும் எண்குண் ளையுமு டயர் ன்று கூறுவர். சம்மியதாபாவம் - அழிவின் ம.

(d). தார்க்கிகர் நிலம் நீர் தீ ளி ஆ ராய் றா தி ச ஆன்மா ன் எனத் திரவியம் (பொருள்) ஒன்பது ி ப்படும். அ ிற்றுள் றி முதலிய நான்கும் அநித்தப்பொருள் ள். இ ிற்றின் றா ராகிய றி ிணு நீரணு தீ னு ளரியணு ன்ணும் நால் ப் பரமானுக் று ஆகாயம் முதலி ஐந்தும் நித்தப்பொருள் ள். பரமானு ள் ன்மத்து கேது றா ப் பிர றுச யத் தோன்றி றி ிறு ஒடுங்கு. ஆ ற பரமான்மா சீ றான்மா

ஈ இரு ப்ப . பர ா ா முற்று ர்வு ட ி . ா ா ல்
பிரபஞ்சத்தோற்ற ஒ ன் னு கு ா ா ன் போ ப் பர
ா ா ஒரு ர டே நிப் பிந்தி லை பர்

(e). மீ ா ச ா டே த டே பிர ா ா ஹ் அது நித்தப்பொரு
கூறு ிர்.

(f). ஏ ன தி ப ற் ரிய ா ா ாதி சத்தப்பிர ாதி
ரீடாப்பிரமவாதி ா ா கு ி ப்ப ிர் இருள் ற ரீ பிரம
ஒ றே பர ா ர்த்தத்தி றெய்ப்பொருள் ஹ் ார் ார் வி கு முத
லி ச ட த்து னெ ா ா பிர த்தி பரிண ஹ் இ தப் பிர
ச தா தமாய் நித்த ாய் வி ாப ாய் இரு கு ஹ் இத டே
ஈ ஹ் ா ா ார்.

தி ழு ா சொ பிர டே பர ா ர்த்தத்தி றெய்ப்பொ
ருள் ஹ் னைய ா பிர த்தி வி ார்த்த ாய் இப்பி
றெள்ளிபே அவி யின ற் ா ப்ப டெ ா லிற் பொய் ஹ்
கூறு ிர். வி ார்த்த விருத்தி ார்த்திப்பு

ப்பிர தி பிர டே மு ற்பொருள். அது பிர ா ா த்தி
த்த டி ாயிரு கு ி டமுஞ் த்த ாய்த் தோ றி அழியு ா ாப்
பெரு னு த்தத்தி து வி ார் பர்.

கிரீட பபிர தி பிர டே முதற்பொருள். இந்தப் பிர த்தி டே
மு ழ் ஆரோபித்த ழு ழு ார்த்தி ழு ழு ட ா ார். இ ா ா ற் கிரு ட்டி
திதி ா ா ி டபெறு ா பர்.

(g). கி ரு த் த் தா த்து ி புரு ட். அது டே முதற்
பொருள். அது நித்த ாய் வி ாப ாய் அரு ாய்ச் த்த ாய் ா ாபேத
முற் ற்வு தெ ழிலுமி றி அறிவு ாத்திர ாய் இருப்பது
ஹ் ஆ ா ா ன டே று ஈ ா ா ஒரு ி இ லை ஹ் கூறு ிர்.

(h). டே ததி ருபத்தா று த்து ி ஈ சு ா . அ டே
முதற்பொருள். அ ழு ழு ஹ் ற்வு டய ா ற் றயு அதி ட்
டித்த நி செய்ப ா ஆ ா ா த்த அறிவுறுப்ப
பர்

(i). ப ர ததி ா ா தே டே பர்பொரு ாந்தப் பர
பொருளினி ஹ் ரு ட டி அறிருத்த ாத்த ாச இரோகி டே
ா ா னு ா ா கு வியு ார் தோ றி ார் இ ா ா ற் ச டமு கித்த
ா ா ா ப ட ப் ப ட ஆத ா ா ா தே ி து
ரிண டே பர்.

(j) ப ப தி றீ ழு டயு தரித்த ழு ழு த்தி ாகிய டே
முதற்பொருள் ார்.

(k). விர பு ா லை தரித்த ழு ழு த்தி ாகி டே முதற்
பொரு

() லர் ஈபா த் தயு ட மூர்த்தி ரகி சி டே முதற்
பொருள் எ ி ர். பா த் தலையோட்டா ரகி பாத்திர .

() . ததநா அ னியும் உபவீதமும் தரித்த மூர்த்தி ர
டே முதற்பொருள் பர். உபவீத பூணுந் .

() . ர தந த ரு மு ' பு' தரித்த மூர்த்தி ர ய
டே முதற்பொருள் பர்.

(0). கீ த ர தியே முதற்பொரு . அது சி . சதா
டே ரா . னு பெரு ட அரு . அருவுரு ம் ரு .
னு இ . னையு டயது எ பர். இ ர் ஆ . த்தினுண்
ரொ ராதலி அ ப்புறச் த்தாரே டி த்து எ ப்படு ர்.

(p). ப ட த ட முதலி அ ச்ச யத்த ர் அறு டு பதி
தா டே ரா . னு பெரு ட அரு . அருவுரு
உரு னு இ . னையு டயது பர்.

. டே ரு குறி து உ டத்தாய் த்தாந்த ராம் கூறப்படு
செ ரு த் தயு ட தாய் இ ர் தா த் தடிவி தாகி
சொருப டே முதற்பொருள் னு அச்சொருபசி . ஆ . ர்
பொருட்டி ஐ தெ ழிலுஞ் செய்தற் இ போ அதி ரா னு
மூ தடத்த டி . ரொ னு ர் றுஞ் சொ ிர்.

4. டே த னி குறியிறந்து டே தத் த ஓது தினம் பாசனா
மு ட அப்பாசரு த்தாற் சி . அறியப்படாத ர். ர
னா ஓ தினம் அபரனா மு டாம். அபரனா த்தா அறி ப்
டு டே ரு னு ரனா ஓ ரு டே அனுப ர் அறி ப்படு ராதலி
டே தா னி குறியிறந்து ருர். (6 293) குறி
த்

5. அறிவினி அருள னி ஆ அறி திரு டு
டே டெ ரு தி யிரு குயிரா

6. அ அ டே டப்பனுகிறிற்ற் த்தியு மு ஆ
அறி ப் பொரு த்திற் று அத் எ தே அறி டி கி வி ரப அறி
உ ட கு ப்து.

7. டி து கு கிரி ரொருப த்திரொருப .

பெ ழிபபு. அறு த்தே ரு கு அ டி ர் டே டமுதற்
பொரு டு த்தத் த ச ரு குச் சத் தத் த செ ருபி டு ரு
த்தா அறிந்தனுப ப்படு டதாயு உயிர் குயிராயு உயிர் னு கு
வி அறி ப் யப்பிப்பதாயு கு வி ரயிரு ர
து திரு டி ச் ரத்தி டே ட்ருடி ரா

3. நூலின்வழி.

என்னையிப் பவத்திற் சேரா வகையெடுத் தென்சித் தத்தே
தன்னவைத் தருளி னாலே தாளினை தலைமேற் சூட்டிம் [நூல்
மின்னமர் பொழில்சூழ் வெண்ணெய் மே மிவாழ் மெய் ண்டா
சென்னியிற் கொண்டு சவ, திறத்தினைத் தெரிக் லுற்றும்.

(இ ள்). இப்ப த்தி் சேரா. இப்பிறவிக் டலில் அழுந்தாத
படி, அருளினால் ானை எடுத்து ருணையாகிய மையினால் எ்னை
டுத்து, என்சித்தத்தே த்னை ித்து து அறிவிதே தமது சொரு
ப் வள்குப் படி செய்து தாள் இனை தலை மேல் சூட்டிம் திரு டி ள் இர
டினையும் செ்னியிற் சூட்டித் தீ் செய்தருளிய மின் அமர் பொ
ழி் சூழ் டெண்ணெய் மேவ் வாழ் மெய்கண்டா - மின்ன பொருந்திய
மே ம் தருகின்ற சோலை ன் சூழ்த் திரு டெண்ணெய் நல்லூரி ல் விரும்ப
பமுற்ற வாழ்கி ற மெய் டதேர் அருளிச்செய்த து ி ி ஞான
போத எ்னும் நூலை செ்னியில் டெண்டு ற்றய பிராணதூ
ஞ் டெல் ாம் கிரத்தானமா க் டெ ச ித்திறத்தினைத் தெரி
உற்றா - ச ித்தாந்தத்தின் உ யர் விள்கு ாம்.

குறிப்பு. 1. சித்தத்தே த்னை ித்து து அறி அருளுரு
ா்கி.

2. மி் எப்பது அதனையுடைய தே த்துக்கு ஆகுபெயராயிற்று.

3. திறம் ன் இயப்பு. கூறு ப்பொருள் டெ டு ச ா
த்திற் சொ லு் பதி பச பாசு கூறு னை எனினும் அ யு்.

பெ ழிப்பு. மெய் ண்டதேர் அருளிச்செய்த சி ிஞானபோத நூலை
முதலூ ா டெ இச்சி ிஞானசித்தி ய் கூறுகி் ரு்.

4. தலியபொருளும் டே ட்பே ரும் ப னும்.

பண்டை நற் றவத்தாற் றேன்றிப் பரமனைப் பத்தி பண்ணுந்
தொண்ட ரத் தானே தூய கதிபினிற் றெருகுப்பன் மார்க்கர்
க ள் டநூ லோதி விடு காதலிப் பவர்கட் சேன்
புண்டரி கத்தாள் சேரு் பரிசினைப் புகல லுற்றும்.

(இ ள்.) பண் ட ந் த ித்தால் முன்செய்த த ித்தின
தே தோ ி-சாமுசித்தராய்ப் பிறி் து பர னைப்பத்தி பண்ணு் தொ
ட ர பரமசினை அன்பு ாத்தி ரயால் வழிபடுகி்ற அடி ார்
னை தானே தூ தியினி் தெருகுப் - அப்பரமசின் தாமா டே
கதியிற் சேர்ப்பர் ஆ ா் அச்ச முசித்தரு்கு து ி ி ண்டப்படு
திலை ார் ி ண்டதூ் ஒதி ஞானி ள் பிர ன்றறி்து

க் கொண்ட நூல் லோப் படித்து வீடு நதலிப்ப ஈர்க்கு - அந்நூல் ன்
புதியால் முத்திபெற விருப்பு - நயி ருக்கு; ஈசு புண்டரி த்தான்
சேரு பரிசினே - சி பெரு ணு டய செந்தாம ர ர் போர்ந்த திரு
டி லோ அ டயு மு ற மயினே பு ல் உற்ற இ டே டுத்துக்
கூறுகி றும்.

குறிப்பு. 1. ப - ட நற்றவத்தாற் றேன்றிப் பரமனைப் பத்திபண்ணு
தொண்டர் சாமுசித்தரா ஈர் முற்பிறவியிலே சரி ய கிரி ய யோ
லோச் செய்து சித்தசத்தியு ட ராய் ஈழ்து, மீனப் பிற் குட்பொழுது
அத் ஞா த்துடனே பிறந்து சி லினப் பா லினபண்ணு டார். ச - த்தம்
பதினி று ந்த தத்தித ஈகிய சா் சித்தர் என்பது தமிழிற் சாமு த்
தர் றுயிற்று. ஸ - ட் ரு சித்த - முடிவுபெற்றது. ப - யி ரா ஈர்
வி டே ராய் ஞா சாத்திரத் த ஓதி அறிந்து முத்தி டய விரும்பு டார்.
ப - யி ர் வி மு டய ர். இது வி - ப தப் பகுதி ர வு ட
தத்திதபத். வி ய - ஓழுக் - டிழப டி. பிராகிருதரா ஈர் முத்தியி
விருப்பி றி விபுரீதஞா முடைய ராய்த் தே ஈதி லோ ஆ - ர - று
பிராகிருதியிலு டான போ போகிய லோப் பர - று ணுப
யர். பிராகிருதர் பிர ருதியிலே தோ றிய லோ டொன்ப ர் அறி
வி - நத ஈர். இதுவு் தத்திதம்.

2. தா டே து தியினிற் றெகுப்பன் பர - ட் சாமு த்தருக்கு
அநுக்ர ள்செய்து விஞ்ஞான ர் பிரளயா ருக்கு அநுக்ர ள்செய்
துபோ ர். விஞ்ஞான ருக்கு அறிவு றி ஈய் றி று உ ர்த்து ஈர்
பிரள ருக்கு ஈர் மு சதர்ப்பு றள ட் திரிநேத்திர முத
லிய றுப்பு லோடு உரு டிவு டெ மு ன் னி று ர்த்து ஈர். அது
போலச் சாமு த்தருக்கு அறிவு றி ஈய் றி றேனும் மு ன் னிலையி
டொளிப்ப டேனு உ ர்த்தி ருளு ஈர்.

. ஈர் ஈர் சன் ஈர் ஈர் ஞானி ன். மார் ஈர் என்பது ஈர்
ஈர் த் தலைகு றயாயிற்று.

4. இச்செய்யுளா் நுதலியபொருளு டே ட்போரு பயனுக் கூறப்
பட்ட . நுதலியபொரு் திரு டி ய அ டயு மு ற . டே ட்போர்
நயி ர். பய - திரு டிகூடுத் .

பே டிப்பு. சி பெரு ணு ட திரு டி அ டயு மு ற
ப - யி ராயினா் கு இ - தூலிற் கூறுகி று .

5. அ வயடக்கம்.

மறையினு லயனான் மாலான் மனத்தினு ற் காண் மற்றும்

கு றவிலா ளவி னுலங் கூறெனா தாகி றின்ற

இறைவனா் கமல பாத மி றியா னியம்பு மா ச

நிறையினா் ருணத்தோர்க் டெ ல்லா நல யி லோ நிறுத்து ம் றே

(இ ள்). ம. நயினால் தே. என்னுள் அயனார் பிரானுள்,
 ரா. விட்டுணுவனது த்தினுள் என்னுள், ரா. ரா.
 ரா. கினுள் மற்றுக்கு நயி ரா. அளவினது தே. நு. நயி. ரா.
 பிரமா. ளாலும் கூறஒனது ஆ. நி. ரா. அளவினது தெ. ளு.
 தற்கு அரிதாகி நி. ரா. இ. ந. ரா. ம. பாத. பெரு. ரா. து. தெ.
 தாம. ர. ம. ர். போலும் திரு. டி. ளி. ப. இ. இ. இ.
 பு. ஆ. ச. இ. ப். போது. யா. ரொ. ளு. தற்குக். ரா. ராய். நி. ர. பு. லிய.
 ஆ. ச. யா. து. நி. நயி. ஆ. ர். கு. த்தோர்க்கு. லா. நி. ந. த.
 த்தினையு. ய. பெரியோர். ல். ரா. ர். கு. யினே. நிறுத்து. ரி. ப்.
 யினே. உன். டா. ர். கு. ம.

நிபு. 1. நயினார் தே. பா. ரு. ராத. ளு. டி. ப்.
 பா. ரு. த்தால். அறி. ப். படாத. ராத. ளு. ம. நயினார். கூ. ரெ. னு. தா.
 கி. ன். ரு. ர்.

2. அ. னு. ரா. ர். பிர. வி. டு. ணு. ளி. ரு. டு. ன். பிர. ன்.
 னு. ப. ச. னு. த்தா. ன். சி. யி. ரா. னு. ட. அ. டி. மு. டி. னு. த்தே. டி. யு. அ. நி. தி.
 ராத. லி. அ. னு. மா. ர். கூ. ரெ. னு. தா. ரு. ர்.

த்தினுள் ரா. ர். : ப. ரு. த்த. யு. ன். ரா. ர். கு. ப.
 ரு. த்த. யு. கு. நி. த்த. நி. ரா. ஆ. போ. த. த்தா. அ. நி. து. ப. ரு. ன்.
 பி. ரு. தி. வி. மு. த். ல். ராத. மீ. ரு. கி. த. த்து. டி. ரா. ளு. டா. ரா. ரா. ரு.
 . இ. ப். ப. ரு. பா. ரு. ளா. அ. நி. ப். படாத. ராத. லி.
 ம. த்தினுள் ரா. ர். கூ. ரெ. னு. த. எ. ரு. ர்.

4. இ. ந. ரு. ராத. இ. ந. ரு. னி. பு. ராத. திரு. ரு. ன்.
 ரு.

டே. ழி. ப. பு. மு. த். து. பு. நற். ரி. தா. யி. து. ஆ.
 யி. தி. னு. தே. அதனை. ந. த்தே. ட. தே.

இ. வு. ம.

அ. ரு. ளி. னு. ரா. ம. த்தே. ய. நி. ய. லா. ம. ள. வி. னு. னு.
 தெ. ரு. ள. லா. னு. சி. வ. னை. ரு. னா. ன். டெ. ய். தி. ரா. ன். சி. ன். தை. யு. ள். னே.
 ம. ரு. ளெ. லா. நீ. க். டு. ரா. ழ. லா. பி. ர. வி. ரா. யா.
 இ. ரு. ளெ. லா. மி. ரி. ரா. கு. ட. டி. ய. ரோ. டி. ரு. க்க. லா. மே.

(இ. ள்). (பெ. ரு. ரா. து. பு. கூ. று. தற். ரி. த. யி. னு. ன்) னை.
 அ. ச். பெ. ரு. ரா. னை. ஆ. த்தே. டி. ளி. ட. த்து. அ. ரு. ளி. னு. ன். நி.
 தே. ரா. து. உ. ப. தே. த்தா. ன். டே. ட. நி. ரா. அ. ள. வி. னு. தெ. ரு.
 ரா. டே. ட. த்தனை. அதற். னு. கூ. ரா. பிர. ரா. ரா. தெ. ளி. அ. நி.
 ரா. அ. ன். னி. யு. ன். டெ. ய். தி. ரா. னு. னா. னி. ரா. து. உ. தே.
 த்தால். ரு. ள். ரா. நீ. ரா. ஒ. ழி. த. யு. தே.

ஓ டி னாழ் ரா த் து அறிவி ன் டே அறிந்து கிட் டகூடி அனுப
வி ன் . பிறவி ராயா இருள் ன் இரிக் ல் ஆகு அத்தைப் பிறவி
ஒழியா ம் டே து னாகிய னை நீக் ன் அடியரோடு இரு ன்
1. டியாரோடு கூடி னாழ் ரா .

நிபபு. மேற்செய்யுளின் கூறிய னாறு, ன் பா ரூ ப ரூ
ந் அறியப்படாத ராயினு ன், னா ரொ ன் றினு அறி ப்படு ன்.
அது பரனு அபரனு எ ரு ன் . பரனு ஆ ன் றவி
விருளை நீ குந் திரு னுளா ன் . அபரனு அத்திரு னுளைத் தெளி
உ ர்த்து னா ம் னா ன் . ஆத ன் , னா னை ஒதி உ ர்த
உ டாகு அபரனு த்தாலு திரு னுளா பரனு த்தாலும் சி னை
அறி ன் எ பது பொருள்.

நோழிபபு. னா ன் னாயி ர வு பரனு த்த லு னை
நி

அள யிலக ர

விஷ் :

1. மூ டி அ ன் (7).
2. மூ டி அ ன் ().
3. கிருவி த் முதலிய ன் னா ட னி ()
4. னாட்சிமுதலி மூ டி ப் பிர ன் னி பாகு ன் பிரதே
நி பாகுபாடு ().
5. நப்பிய பு பொதுவி பு னி இ ().
6. இ திரி னாட் னா த் னா ட் னி ().
7. த் டே தனை னாட் னோ ன் னா ட் னி ().
8. த் பொருட்டனு ன் பிறற்பொருட்டனு ன் ()
9. மூ டி ப் ப் னி இ ().
10. மூ டி எது ன் அறிந் இ ().
11. அ னு ன் தெரே ச் சொற் னி இ (7).
12. தோ மூ அனு ன் னி இ ().
13. மூ டி ஆ ப் பிர ன் னி இ ().
14. அனு ன் ப்போலி ().

மூ அளவை.

7. அள காண்டல் ருதலு ரயபாவம் பொருளொப் பாறென்பர்
அள மேலு மொழிபு மை யதி கத்தோ டியல்பென னன்
வ கா பர வயிற்றி மேலும்றை ர யெல் னாம்
அள னா டல் ருதலுரை யென்றிம் மூன்றி னட கிடமே.

(இ ள்.) அள , பிரமாண ரா து ரா ட் ராட்சி ருத்
 அனு ரா ட் உ ர ஆ அபா , பொருள் அருத்தா
 பத்தி ஒப்பு உ , ஆறு பர் அ ப் டி பர் அள
 , மேலு - அ ஹ , ப் பிரா ளி னே லு ; ஒழிபு பாரிசே
 டமு , ச ப மு ஐதி தேர்டு ராதமு ; இயல்பு
 - ச சமு ரா கு அள , ரா பர் ரா கு பிரா உ
 டெ ஹ அறி ரர் அ யிற்றி னே லு அப த்துப் பிரா ளி
 மேலும் அ ஹ ர் பிரா உள ஹ கூறுந், அ , ரா
 அள அ டெய் பிரா யே யாயினு , ரா ட் ராட்
 யு ருத் அ ரா மு உ ர ஆ மு ற இம்மூ றின்
 ஹ ரொ ப்படு இ மூ ஹ பிரா ளுள் அட்கிடு அட

நிபபு 1. அ , பிரா . உ த்துப பதார்த்த னை
 டெத் மு த்த் நீட்ட னு ரா . அளவினல் அளத்தறி
 யு ராறுபே ப பதி முதலி பொருள் னை அளத்தறிதற்கு ருவி ராதலி
 னாற் பிரா அள , ப்பட்டது. பதிமுதலி பொருள் ள் பிரத்தி
 ட்ச ரா ப் டாத ராதா அ ஆ அனு ரா னு
 இர டு ருவி லும் ற்த்தியா அ ந்தறியப்படு .
 ஆதா , ஆ ம ற்சத்தியே பிரா . ஆ அனு ரா ட்சி
 னு மூ ஹ ஆ சிற் த்திக்கு அறி ட்த்தோற்றலிக்கு துணை
 ரு ஆதலி அ யு பிராண ள் உப ராரா டொள்ளப்
 படு . பிராண : பிர உப ர் . ரா அளத்த . லிகுதி . ரா
 ராணது டடொழி விதி.

2 ரா ட் ருதலு ர்யப ம் பெருடொப்பு:

டல ஒ ஹுே பிரா ப ர் உரோ தர்.

டல ல னு இர டு பிரமா ப ர் டே டி
 ரு பெளத்தரு .

ணடல ல உ ர னு மூன்று பிரா ள் ரா
 கி ர்.

டல தல உ ர ஒபபு னு ர கு பிரா ப ர்
 யாயி ர்.

டல தல உ ர ஒபு தத பநதி னு ஐ து பிரா
 ப ர் பிரபா ரர்.

டல ல உ ஒபபு அத ப, தி அ னு ஆறு
 பிர ப ர் மீ ரஞ்ச ர்.

இ ற் ரா ட் ருத் உ ர னு மூ றி இ பு
 ருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படு றது.

(a). ஒப்பு (உ) உபா) ராமினு இர பொருள்
ளித் உர்தானொரு அம் ள் ஒ ம அறிதானு
ற்ற தயு நித பொருளித் யோடு சார்த்தி ட்டா
ஆமா னுஞ் சொற்குப் பொரு நியாதா ப வினைொரு ஆ
டேட்டு ட்டிற் செ ஆர டெஅதுப ப்பே நிருத்
தலை கே இஃது ஆர நிச யித்தறித் ஆர ட்டெப்ப .

(b). (அருத்தாபத்தி) இஃது ரிற் றெப்ப ர் இ ர்
னி அதனை றெ றெ றொடாதாருமு டெ னு பொரு பெறுத் .
'ப லு னு' பருத்துமிரு 'க்' ரு ' எ றவடத்து இரவி உ ப
னு பெரு பெறுதலு அது. அருத்த பொருள். ஆபத்தி
பெறுத் அ டத் .

(c). அப (இ) பொறிக்கு இ ராத உ பொருளி
நிலை . அ- திர் ம. பா உ ளது. இது பிரா பா ப் பிரத்து யி
ராபா அத்து ந்தாபா அரிடே ராந் ராபா ரா கு .

பிர ப வ -மு னி . ச ரார் முடிந்தா த்து இ தா உ
ப ட்பு ர த்து உ தாத . பிரா முன். அபா இ
பிரா ன்பது ஓர யயசசொ அ வ யசசொ இ ட்சொ .

பிரந் ிச ரா ம் பி னி உ ளத் அபா , ப ட்பு
முடி தா த்து உ ளத் ப உ ம ரா ர த்து இ தாத . பிரத்து
யிச அழிவு அபா இ ம

அத்தீ ந்தாப வ முழுதுயி ம ன்று அபா முயலு கு
றெ பு மு ர த்து நிழ னு . அத்தி ந்த முழுது . அபா
இ

அந்நிதே நீந் பி ம ஒ றிடு நி ம.இ ற யனை வினைதொ
தெலி லை. வனை ய இ ற தொதெலி லை.

3. அள தே லுறொழிபுண ம தித்தோடிய பெ ரா கு:

(a). ஒழிப்பு பாரிசேட . தபூத் னுள்ளு ஒ குப் பற்று
றொடா து றது ன ஆராயுமிடத்து றமறத்தற்குப் பிருதிவ்யு
ச கு அப்புவு ஒளி குத் தேய்யு மற்றிற்கு யுவம பற்று ற
டா இ னிது அறி ப் தெலி இ யெழி த ஆர ட் ஒ ச குப் பற்
று டெ அறித் . ரரிடே பது பரிடே பதினி று
ித் தத்தித் . பரிசேட மிருசியது.

(b). உண்மை (மபம்) முழுப்பெ ருளைச் செ விடத்து அதனுள்
அதனுறப்பு அடங்கி டிடத்த . ஆயிர சொ லுமிடத்து அத
னு னாறு அட கி டிடத்த ச ப - உளதாயிருப்பது . உபசர்
ப - பிறத்தல்.

(c). தீ ராட்சியில் அறி ப்படாதத ய்ப் பரப் ப ர் ேஸ்வியி ன் அறியப்படு து. தி ப்பது இதி ர் பதினி று ந்த தத்தி த். இதி ம் பரப் ப ருபதே . இத் ஆ ரத்திற் பேயு டு இப்புற் றிற் பாப் பு டு ப் போ து.

(d). இ லு (ச் பா) உ டு ம் று லு டெய்யுள் டு ம் று லு அந்தத் ர த்து ேற்றபடி ப பெ ருட்குப் பெ துச் ெர் ஒரு பொருளையே சிறப்புறத்தரு து. குதி ரே லிருத் ஒரு ட் ேர் தா எ்ருத் தடி ய் ெரட து குதி ரச் ெட்டி ெரடெத்த். இது ம்ப்பி பு பொதுவிய் பு இரு . (செய். 11. பார்).

4. ர் ட் ருத் லு ர ெநி ம் றி ட் கிடு ேற்குறிய அபா முதவிய பிரா ெஸ் ர் ட்சிமுதவிய ம் றனு ன் அட கு. ர ெநி அபா ம் இ பு ர் ட் யி அட கு. பொருள் ஒப்பு ஒழிப்பு உ னு ர் கு ருதவி அட கு. தி உ ரயி அட கு.

6 டீ பு. அள ர் பிரத்தி ட்ச் அனு ர் ஆ ெ ம்

2. ம் ள வயின இல் ணம்.

மாசறு ர் ட்சி யயந் திரிவி றி விகற்ப முன்னு

ஆசற றி தாகு மனுமா மவி ர பா ம்

பேசறு ேமதுக் ெரண்டு ம் றபொருள் பெறு தாகும்

ரசறு மு ரயிம் மா த் தட கிடாப் பொருளைக் ெட்டும்.

() அறு ர் ட் குற்ற ம் ற ர் ட் ப்பிர ர து ஐ திரிவு இ றி றிருவி ற்ப ர த்தோ றிய ஒரு பொருளை ே தே விபரீதவு ர்வி றி வ் ற்ப் மு னு வ் ற்ப உ ர் மு னு ெர ெ ஆ அற அறி து ஆகு குற்றமற ேரே அறியு ஆ சிற் சத்தி அனுமா அனு ப்பிர ர து ெறபொருள் ேரே அறி ப்பட து ெந்துரி ெறபொருளை அவ் ரப் ெறு ஏது ெர ெ அதுனைவட்டு ெர து உடனி ெத் தா ச் ெசா ப்படு ஏது ெர ெ ெறு து ஆகு அறியு ஆ சிற்சத்தியா அறு உ ர - குற்றமற்ற ஆ ப்பிர ர து, இ ர த்து அட கிடாப் பொருளை ர் ட்சி அனு ர் இ வ் ர ெ பிரா ளாலு அறியப்படாதபர ேர பாதாள ெர முதவிய பொருள் ளை ர் ட் ஆப்த ர் கி ெர ெ அறி ெ ெயு ஆ சிற்சத்தியா.

குறிப்பு. 1. ர து ர் ட்சி வ் ற்ப் ர் ட்சி, ஒரு வீடயத் த் ராணு மிடத்த முதவிலே றிருவி ற்பவு ர்வு அத ப் ஐ வு ர்வு அத பின் வ் பரீதவு ர்வு றி முதலு டா. இ ம் றினு அ் வீட த் த உள்ளபடியறித் டாதா வி இ குற்றம்பொரு்திய ட்சி ளாகும். பெயர் ரதி கு ம் பொருள் னும் ஐந்து ேறுபாடு

ஊட அவிடயத் த அறியு ஆன் சிற்சத்திதே குற்ற மற்ற ட்சிப் பிரா இ டே கூறப்பட்டது.

அனு ர ப் பிரா ஆ மப்பிரமா ளினு இ ாறு மு ா ரிருவி ந்ப ாட்சியு பி ளைய ாட்சியு விபரீத ாட்சியும் அத பி சலி ந்ப ாட்சியு நி மூ . வி ந்ப அறியு ஆ சிற தத்தே பிரா ா .

2. வி ந்பமுன்ன சலி ந்ப

3. அவிநாபா பு யு டெ ருப்பு போ விட்டு நீ ாது உடனி மூ த . அ திரம் த. வி ர நீ குத் . ப ா இருத்த .

பெ ழிப்பு. ஒருபொருளைச் . வி ந்ப ா டே ரே அறியு ஆ ா த்தி ாட்சிப்பிரா ாம். டே ரே அறியப்படாது ந்தாநி ர பொருளை உடனி மூ ஏது ா டி அறியு ஆ மசித் த்தி அனுமா ப் பிரா ா . இ விரண்டு பிரா ா ாலு அறி ப்படாத பொருள் ளை ஆத்த ா கி ா டி உ ரு ஆ ா சத்தி ஆ மப்பிரா ா .

3. நிருவி ந்பம. முதலிய ல்வ ட்சி ளின இல ணம்.

. கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே ருத லைய திரியே ா . நிரிவாம் பெயர்சாதி குணம் கணம் பொருளை வைந் துண்ட விகற்ப வுணர்வனுக்குப் பொருளி னுண்மை மாத்திரத்தி ன்ண்ட ல்லலா நி ாகு ா ந்ப ம்லலாக ாட்சியே.

(இ ள்.) வி ட இ ா ா தி முதலி ந்ருந் த்தறித் வி ந் ாருளி . ம ாத்திரத்தி அறிவு - இ டோ டே து நெதன்ப பொது யிற் பொருளு ாத்திர அறியு ஆ மசிற்சத்தி வ ந்பமி ல ாட்சி ஆகு நிருவி ந்பக் ாட்சி ப் படு . டபெ ருளை அவ அறிந்தபொருளை இரட்டுறவே ரு த இ ாது யாஹோ ா ஒ ாறி டே துணர்வு பிற ாது ஆராயும் ஆ ா சத்தி ளய ளயக் ாட்சி னப்படும திரி டே ா ட் அதனை அதற்குச் ச மாயிருக்கு மதரெரு பொரு ா கி ரிச் யி ாகும் ஆ ா சத்தி திரிவு ஆ வபரீதக் ாட்சி ப்படு பெ ர் ாதி

பொரு ா ா ாது பெயரு சாதியு மூ மூ பொ ருளு ஆகிய றந்து அபபொருளினிடத்து ரு ள் உ ாத் அ வ ருப உ ாலானு கு உ டி அத்ச வி ந்ப ாட்சி கு உ டா .

நிப்பு. 1. பொரு ளினு ா ாத்திரத்தி வி டலில் ா ாறி ா கு ந்பமில ல ட்சி ா ப்படு ஒரு பொருளைப் பெ ர் ாதி கு பொருள் னு டே நுப டு ாோடு அறியாது ாஹோ ஒன்று ஹோன்றுகி ாது ப பி டமா அறியு அறிவு ந் வி ந்

டாய், யோ டாயோ டாய் எ ஸ்டோர்
இவ் வாறு டாய் ப்படு அனு அனு ப்பிர
த க்கு பிறர்கு என்று த பொருடனுமா மும் பிறர் பொருட்
னு மும் எ —இரட்டா இரட்டா ப்படு. ட உர
டாட்சி மயுட ஆ ப்பிர த்தர் த்திர லையு ந்திரத்
தோடு ந்திர லையு, உபதே ச்சொ உபதே லையு
மூர் மூர் ப்படு. பூட் கு திர்பு சொ
லப்பட்ட இப்பிர ர் அ தறி ப்படு பிரே ரகிய பொருள்
ள் தன்னியல்பு பொதுள் இரட்டா தப்பி மு டயது
பொதுவி மு ட துள் இரட்டா ப்படு.

குறிப்பு. 1. பிரே ய் பிர ர த்த் அன் ப்படு பொருள். பிர
உப் ர். டே அ ப்படு து. ர+ டே, ர-அ த்த்.
ஒரு விருதி.

2. டாயிற் டாய் மா த் டாட்சி னி இ பு. (டெ 12. பார்)

3. த் தேனைக் ட் டாய் டா னி இ பு (டெ 13. பார்)

4. த் பொருட்டனு பிற்பொருட்டனு னி பு
(செ. 14. பார்)

5. த்திர திர உ தே லை னி இ பு (செ. 19 பார்)

6. பொதுவிய பு தப்பி பு (டெ 11. பார்)

பெ ழுப்பு. ட திர ட த் ட தேனை
டாய் டாய் கு ப். அனு த பொருட்
டனு பிற்பொருட்டனு இரு பப் ஆ த்தி
ர லை திர லை உபதேச லை மூர் ப்பு ப்பிர ர
அறியப்படு பொரு தப்பு பெ து னு ரு
லையு ட

5. சிறப்பியலுபே வியலு னி இல ம்.

அன்னிய சாதியுத் ரதியு ம் றிற் றல்
தன்னியல் ப் னி த் தத் தவிர் தன் ரதி டொத்த
து னிய பொது னியற் டொ வி விர டி னு டே
மன்னிய பொரு ள் ரவு மட் கிடு மா முற்று.

(இ). அ ன் னி தியு ஒரு டெ ரு டே ற்று திப்பெ ரு னி
த யு த் தியு த் திப்பொரு னி த யு அ று-
நீ றிற் ற த் கு ராத்திரமுரிய த் தே றிற் ற த் னி
பு தப்பி ர் அ ன் னி த் தத் தவிர் து டே ற் சாதிப்பொ
ருளை நீ, த் தி ஒத்த த் திப் பெ ரு னு ஒத் தி
ம், து னி பொ ற் பொரு பெ து வி
உற்றால் டாய் முத்வி பிர ர் ர் அ தறியுமிடத்

னி பொருள் ள் யாவும் பெருந்திய பிரயோகப்பொருள் ளெல்லாம்
சொல்லிவிரட்டினுள்ளே அடக்கம் சொப்பப்பட்ட இத்திரட்டு
இப்பினுள் அடக்குமா?

குறிப்பு. 1. தி ஓரித்துப் ப பொருளுக்குப் பெறுதாயதே ர்

2. நப்பியப் பொதுவியப் தேரான் னுமிடத்துப் பாரதென
னைமு, வியாள் அன்னியசாதியாம். ரத்சாதியாம். நெற்றுச்சுதியா
கியப் பாரமுதலியின்றின் இய்யும் த்சாதியாகிய ரலி இயல் ப
யு அ று தேர எ த்த கு ரத்திரமுரிய தன் ட னோடு நிறற்
சிறப்பி லட. ர ப்பொது ர னுமிடத்து நெற்றுச்சாதியாகி
பாரமுச ிற் ற ஒழித்துத் த்சதி லெ ல் ஒப்ப ரமர் எ ப
பொதுப்பெயர் பெற்று நிறற் றே வி லபார். தே ர தித்திப் ப
னி னையு டய ர ர்.

இந்நா ந்கூறப்படு பதி ப பாசு ன் முப்பொருள்களுள்
பதி ர பொருளுக்குப் ப வு பாரமு அ னியசாதி ர். ி தா
கி டே ர ள் னு சத்திபேத டி ி ள் ழுன்றும் த்சாதி ர்
ப பாசு ளி யும் த் ராதி ரகிய த்திபேத டி ள்
இ ய்யு அ று நிறற் செ ருப ி னப்படும் சிறப்பி ல ர்.
ப ப னை ஒழித்துத் த் ராதி ர சத்திபேத டி னோடு
நிறட் டோ வி லபார்.

ப ிர் த்தன் ருக்குப் பதியு ப பாசமு அ னியசாதி ர்.
விஞ்ஞா ள் பிர யாக ர் ள் த்சாதியார். பதிப ளி இ ய் ப
யு விஞ்ஞா ள் பிரளய ர் ளி இ ய்யு ி நிறற் ல் ச
ருகுச் சிறப்பி லப . பதிப னை ஒழித்துத் த்சாதி ர விஞ்
ஞா ள் பிர ர் ளு ச்ச ரய்ப்பசு நிறற் பெ
வி லபார். விஞ்ஞா ள் பிர ர கிய ஏனை ப ிர்
த் கு டெ ள்.

ய ள் ளுள் த்து ப பதியு ப வு அ னியசாதி
ர . ர யு ழு த்சாதியார். பதி ப ளி இ ய்யு
த்சாதி ர ய ர ளி இ ய்யு அ று நிறற் த்
த் சிறப லபு. பதிப னை ஒழித்துத் த் தி ர ர ன்
ருகுச் ர ரய் நிறற் லத் பெ வி ல ர். இ ர ர
ளாகி ஏனைய ளு டெ ர்.
இச் டெ ய்யு டா ரிய ன் றி ழு ி ப்பட்டது.

பெ ழிப்பு. ஒருபொருளுக்கு த்திரே உரியதாய் நிற்குத்
நப்பி ர். த்சாதிப் பொருடெ ல் ஒப்ப நிற்குத் பொ
துவிய ர். பிர ர ாற் பிரயோ னை அறியு பொழுது அ ள்
இவ் ர டு னு ஒ றுபற்றி அறி ப்ப

6. இந்திரியக்காட்சி மானதக்காட்சி என்ன இலக்கணம்.

உயிரினோடு ஊர்வு வா 9 லொளியுரு ரதி பற்றிச்
செயிரொடு விசுற்ப மின்றித் தெரிவதிந் திரியக் காட்சி
அயர்விலிந் திரிய ஞான மைம்புலன் சார்ந்து யிர்க்கண்
மயர்வற வந்த ஞான மானதக் காண்ட லாமே.

(இ - ள்). உயிரினோடு அளப்ப னாகிய ஆன்மாவோடு உணர்வு அறி
மாகிய சிற்சத்தி, ராயில் ன் என்னு் அந்தக். ரணத்தாற் செலுத்தப்
படும் ணமுதலிய ஞானேந்திரியங் னையும் ஒளி (ஆதி) - தேயு முதலிய
பூத் னையும், உரு (ஆதி) - ரும் முதலிய தன்மாத்திரை னையும்
பற்றி பொருந்தி. செயிர் ஒடு விற் பம் இன்றி ச் தே விபரீதக்குற்ற்
னும் பெயர் சாதி முதலிய விற் பமுமின்றி தெரி து - பஞ்சவிடயங்
னோ டு அறியும் அறிவு, இக் கிரியக் காட்சி - இந்திரிய் காட்சியா ன் ஐப்
பு ல் சார்ந்து - அங்ஙனம் பஞ்சவிடய னையும் பொருந்தி அறிந்த, அயர்வு
இல் இந்திரிய ஞா ம் நிருவிகற்ப அறிவாகிய இத் திரியக் காட்சி அறிவு
உயிர் கன் - புத்தித்தத்து த்தின்கண், யர்வு அற - சந்தேக விபரீதக் குற்
றங் ளாகிய மய மின்றி, ந்த ஞான - பெயர் சாதி முதலிய நிகற்பத்
தோடு ருதவினால் உண்டாகும் சவிற் ப அறிவு மானதக் காண்ட ரம்
மானதக்காட்சியாம்

குறிப்பு. 1. உயிரினோடு ஊர்வு உயிர் பிரமாதா அளப்ப ன். உணர்வு -
பிரமான, அள 1. விடய ன் அளக் ப்படு பொருள் ன் பிரமேயப்
பொருள் ன்.

2. ஒளியாகி ஆன்மசிற்சத்தி ஞானேந்திரியங் னோ ருவி ளா
கொ டு விடயங் னோ அறியும்பொழுது, அவ்விந்திரியங் றுக்கு ஆரயம்
முதலிய பஞ்சபூத் கள் துணையாய் லிசெய்து டன் நிற்குமாதலால் அ
1. கூறப்பட்டது.

3. உரு ரதி - உரு முதலி தன்மாத்திரை ன். இ 1 அப்பூத்
ளுக்கு முதற் ரரணராய் அற் றவிட்டு நீந் ரது டனாய் நிற்கு.

4. இந்திரிய விடயசம்பந்தம் விடயபேதத்தினுற் (a) யோ ம் (b)
சயுத்தசம் ராய் (c) சையுத்தச டே த சம ராய் (d) சம ராயம் (e) ச
டே த சம ராயம் (f) விசேட ர விசேடியபா அறு 1 ப்படு. ச
ப்தமெனினும் சந்திர தமெனினு் ஒ்கும்.

(a). சையோ ம: ண்ணுற் குடத் தக் காணு் ரற் ணுக்கு
குடத்துக்குமுள்ள சம்பந்தம்போல் து சயோ ச ப்தமா. சயோ
புணர்ச்சி இ யபு. ச் யோ என்பது சய்யோ வி ரரப்பட்டுத்
தமிழிற் சயோ ன்ன ர ரயிற்று, சம் - உபசர் . யோ ம் புணர்ச்சி

இ பத்துன்ப்கா உள்ளத்து அறிவினுக்கு ஆ ரவின அறிவிற்கு
டயாத் தன் டே தனைக் டட ஆ - தன் டே தனைக் டட எ ப்ப
டம், ன் சத்தினை, சாதியா ட்டி இ ிய முத
லிய அடடாக் போ சாதியா ட்டி ட்த்து. இருந்து ஓரிடத்திருந்து
பொருந்திய தேச ரலி இயல்பு அ பொருள் ல் ர பொரு
திய மூலிடத்து முக்கா த்து இய்பா விரிந்த பொருள் ளன் ர
டம் மயி உ ர்கி ர்ற ரா ண் ற அறிவு நல்கோ ண்
ட ஆ ல் யோ ட்டியா.

தற்பட. 1. அரு தின்பத் துன்பமுள்ளத் தறிவினு ரா ரதி தருந்
த் டே தனையாக் டடசி: புத்திதத்து ட்த்திற் வி ற்பாய்ப் பொருதி
ானத் டடசி உணர்வு, முக்குண் ளுள்ளே ரத்துவி கு த்தோ
கூடுத ர் இன்பமா பு தமோருணத்தே டு கூடுத ர் து ப ர வு
தோ றும், அவலி பத்துப் ப உ ர் ப் புருட் அனுபவிக்குப் படி லை
ராய் ியதி வித் த அரா எ ன்னு ஐ து தத்து ி ள் பொருத்
து. பொருத்தி அவலின்பத் துன்பப் னைப் புருட் து அறிவு அறி து
ல்கே தனைக் டடசி ரம். இந்திரிய ளி ராய் டே ண்டாது த் க
து ரதி அனுப ி னை அறிவற் ண்டா ர் த் டே தனை ட்டசி ப்
பட்டது. தன் த் னு டய, டே தனை து முதலி அருப .

2. சமாதியான் ல் சன் டாடி.....: ஆ மசிற் த்தி மூலிடத்
து ம் ர த்தம் விரித் த பொருள் னைக் ணுமி பு ளதாயினு அ
ராறு ண் ணொடடாது த டெ ய்து ிற்ப சத்தி ளா. அ
த்தி னைச் சி ட்சத்தி ராய் முதலிய தத்து ி ளாற் றிதே நீ கி ஆ
சிற் த்தி ய ஏ தேசமா விள் , அ ி லையி ல் இந்திரி டட ர த்
டட் தன் டே தனைக் டடசி ன் னும் இ ட ி மும். த்தி னை நீ
ஆன் த்தி ய விள் குதற்கு லையாதி தத்து ி ள் வியஞ்ச ரு.

யோ சமாதியில் அவ ண் னின் றி சத்தி ள் டட்டமுதக ,
ற்சத்தி ஏ தேச ரதலி ி மூலிடத்தும் முக் ர த்து விரித் த பொருள்
னை ண் ண ல் ம பெறு. அதனால் டோ ட்சி ி மும். மூலி
ட மேலு கீழ் டெவு ரகிய மூன்றிடத்துமுள்ள உ ள். மு் ர
ல் - இற் த ர திர் ர ி ட் காலம் என் னு ம் ற ர ள்.

யோ க்காட்சியில் ிருவிகற்பஞா ன் ளா ண் த அனுப பா ர
ற் ற்ற லு சலி ற்பஞா ன் மூலிடத்து முக் ர த்து விரிந்த பொருள்
னை ண் ணுதலுமாம். (சிரா கிர.)

பொழிப்பு. இன்பத் துன்ப அனுப ன்களை அறியு அறிவு தன
னை ட்சியாம். மூலிடத்து முக் ர த்துமுள்ள பொருள் ள் ல ர ித்
ற டு டோ சமாதியில் அறியு அறிவு டோ டடசியா.

8. தனபொருட்டனுமான பிற்பொருட்டனுமானங்களின் இலக் ணம்.

4. பக்க மூன்றின் மூன்றேதுவுடைய பொருளைப் பார்த்துணரத், தக்க ஞானந்த் பொருட்டாம் பிறர்தம் பொருட்டாமனுமானத் தொக்க விவற்றூற் பிறர்தெளியச் சொல்ல லாகு மச்சொல்லு மிக வன்னு வயத்தினெடு வெதிரே கச்சொல் லெனவீரண்டாம்.

(இ ள்) மூன்று ஏது டய பொருளை இய்யு காரியம் அதுபத்தி என்னு மூன்று ஏதுக்களுள் ஓர் ஏதுவு டய பொருளை பக் ம் மூன்றின் பக் ம் சுபக். 'ப' என்னு மூ றில் னைத்து. பார்த்து உ ரத்த ஞானம் அவநாபா ம்பற்றி ஆராய்ந்து அறியத்தக்க அறிவுத் பொருட் (அனுமான) ஆம் - தனபொருட்டனுமானமாம், பிறர்த் பொருட்டாம் அனுமான பிற்பொருட்டனுமான மெனப்படுவது, தொக் இவற்றூற் பிறர்தெளியச் சொல் ல் ஆகும் - பக்கத்தொடு கடைய ஏது மூன்றாலும் பிறர் அறியப் போதி'கும் அறியாகும். அச்சொல்லு அ'ன் போதி'கு ா'கியமும், பி' அன்னுவயத்தினெடு தெிரேச் சொ' என மேலான ட்பாட்டு ாக்கியமும் எதிர்மறை ா'கியமும், இர'டு ஆ' இரண்டு ப்படு'.

குறிட்ட 1. பக்கம் மூ று. (செ. 1௦ பார்).

2. ஏது மூன்று (செ. 1௦ பார்).

3. தனபொருட்டனுமான (பார்த்தானுமானம்) - மூன்றேதுக் வி' ஓர் ஏதுவு டய பொருளைப் பக் ம் மூன்றிலும் ாத்து ஒரு ண் உ ரும் உ ரச்சி. (உ '.) அடுக் ளை முதலிய ிற்றிற் பலமு றயும் ரெப்பினி டத்துப்பு யுண்டாதலைக் 'டு. நெருப்புள்ளவிடத்திற் பு சுயமு டென அறிந்த ஒரு ண் லையினிடத்துச் செ'ற ிடத்து அங்கே பு ய' ண்டு 'கே பு யுண்டு அங்ே நெருப்புமுண்டு ன்று நினைக்கிறான். அதன் பின்பு இம்மலையிலு' நெருப்பு டென்று அதுமி'கிறான். இவ்வுதா ரணத்தில் பக் ம் லை; சுப' அடுக் ளை' ரெப்பில்லை என்றறிதலி னுே தடா லீபக்கம். ஏது - பு . இது காரியேது. அதுமித்தல் - ஆராய்த்தறிதல்.

4. பிறாபெ ருட்டனுமான (பார்த்தானுமானம்) தான் தெரிந்த ஒ' றப் பிறர் தெரியுமாறு உ ரக்கு து. இ' ானு ணம் (a) அன்னுவயச் சொ' (உடம்பாட்டுச்சொல்) (b) வியதிரேகச்சொல் (எதிர் றைச்சொல்) இரு . யாம். இவ்விரண்டும் (a) பிரதிஞ்ஞை. (b) ஏது, (c) நீருட டாநதம் (உதாரண); (d) உ. பாயம் (ஏற்றல்); (e) நிகமனம் (முடிவு) என

ஐந்து றுப்புக் றப் பாகுபடுத்தியு் உ ருப் பமெ. இ றற்றின் விரி 17- செய்யுட் குறிப்பு ரயிற் றன் .

5. தொ் வி ற்றால் ப் ி மூன்றாலும் ஏது மூன்றாலும். தொக் கூடிய.

6. றுழிப்பு. மூன்றேது றில் ஐர் ஏதுவு டய பொருளைப் பக் ி மூன்றிலும் றத்து உ ரும் உணர்ச்சி துபே ருடடனா ன்மாம். அ் றேது முதலிய ற்றாற் பிறர் அறியுப் பம உ ரக்கு் அறிவு பிறர்-ொருட டனாமா ன். பிறர் அறியுப் படி உ ரக்கு் சொ் உடடபாடதீச்சோல தீர்ம றதீச்சோல இரு ி ப்படு்.

9. மூவகைப்ப ளின இலக் ணம்

. மூன்று பக்கம் பக்கநிகர் பக்க நிகரில் பக்கமெனத் தோன் றும் பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமா மூவமை நிகர்பக்கம் ஆன்ற பொருள்சென் றடையாத விடமா றி றில் பக்கமுதல் ஏன்ற விர ண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமா மொன்று பொருளினறும்.

(இ ள்.) ப் ம் மூன்று -மேற்கூறிய பக் ி மூ றும், பக் ம் நிகர்பக் ம் றி றில் ப் ி எனத்தோன்றும் பக் மு் சப். மும்விபக் மு் எனக் றணப்படும், பக் ம் துணிபொருளுக்கு இடம் ஆ் - அவற்றுட பக் மா றது ச் தேகித்துத் துணியப்படு றாகிய பொருளிருக்கும் இடமா், நிகர் பக்கம் வ ம சப் மா றது துணி ிப்படு றாகிய பொருளுக்கு தாரண மாகக் றட்டப்படும் பெ ருளிருக்கு் இடமா். ஆன்ற பொருள் சென்று அடையாத இட றி றில் ப் ம் ஆ் மா ட்சி யா அப்பொருள் போய்ப் பொருந்தாத இட ி விப் ி எனப்படு் முதல் ஏ் ற இரண் டம்- இ் மூன்றனுள் முதலிற் றொல் ிப்பட்ட ப் ி சப் ம் இரண்டி். பொருள் உண் மக்கு இடம் ஆம் பொருள் ண்டென அறிதற்கு இட மாம் ஒன்று ற்றைய விபக் ம். பொரு் இன்று ஆ் அப்பொருள் இல்லையெ் றறிதற்கு இடமா றதாம்.

஁றிட்ட 1. ' இம்மலை நெருப்பு டத்து் தலை, பு யுடை டய ன். ஏதுபோல அடுக்களைபோல் ' என்னும் உதார த்தில், ஐயுற்றுத் துணியும் பொருள் றெருப்பு. அது இருக்குமிடம் லை. மலை- பக்கம். காட்சியி றாலே துணிந்த பொருளாகிய நெருப்பு இருக்குமிட் அடுக் லை. அடுக் லை-சடக் ம. துணிந்த பொருளில் றாதவிட் தடா். தடா ம்-விபக் ட. ஒருபொருளை அனுமித்தறிதற்குப் ப் ம் சப் ி விபக் ி ன்னு் மூ் றின் உணர்ச்சியும் றே ண்டப்படு்.

2. றி ிப்பக்கம் றி ில்பக்கம் சமபக். ம் எ் பது நோக் றி ிப்பக்கம் வும் விஷமப் ம் பது நோக்கி றி ி ிப்பக்கம் வும் கூறினா். ச் றி ிர். விஷமம்- றி ி ி ம. ப் ம்- சார்பு.

பொருளிடப் ப் சபக்கர் விபக் ம் னனப் பக் ம் மூன்றுவகை ப்படும, அவற்று நதினுலே துணியப்படு பொருளிருக்குமிட டக்கம னனப் படு. அதற்கு ாரணமாய்க் காட்டப்படுதாய்க் காட்சியினுலே துணிக் பொருளிருக்குமிட டக்க ம னனப்படும். துணிந்தபொருளில்லாதவிடம் விடக் எ ப்படு. மு ன்னைய இர ட்கம் பொருளு ம் மையச் சாதி பின்னையதொ டும் அம் தில்லையென்றறிதற்கிடா ம்.

10. மூவகையேதுக்களும் அவற்றின இலக் ணமும.

ஏது மூன்று மியல்புகா ரியத்தோ ட ன்ப லத்தியிவை
ஒதி னியல்பு மாமரத்தைக் காட்ட லுறுகா ரியம்புகைதன்
ஆதி யாப னல்காட்ட லாகு மதுப லத்தியது
சேத மின்மை பனியின்மை காட்ட ட் போலுஞ் செப்பிடினே.

(இ-ள்.) இயல்பு ரரியத்தோடு அதுப த்தி இன. ஏது மூன்று
இயல்பு ரரியம் அதுப த்தி ன் இ ர மேற் கூறிப் மூன்றேதுக்
ளு ம் ஒதின் இ ட்றின் இ க்க கூறப்புகின், இயல்பு இய
பேது மா ரத் த் காட்ட (ஆகு) மா முதலிய சொற் ள் த் கு
இயல்பாயுள்ள ஆற்ற ல் ரம் முதலிய பொருளை உணர்த்துக ாம்,
உறு ரரியம் - பொருந்திய ரரிப்பேது, பு தன் ஆதியாய அன் காட்
ட் ஆகு - பு மு லிய ரரிய ன் தத்த் காரணங் ளாகிய நெருப்பு
முதலிய ட்ற உணர்த்துத ாகும், அதுப த்தியது அதுப த்தியேது
ராது. செப்பிடின் சொல்லுமிடத்து, சேதம் இன் ம பனி இன் ம
காட்டல் குளிரி யாகி ரரி வி ர ம பனியி மயாகிய ரரண
யி ம்மையுப் பனியி மயாகிய ரரணவின்மை குளிர் ரரா யா
ய ரரியவி யயும் உ ர்த்துத ாம்.

றிப்பு. 1. இயல்பு - இயற் . ரரியம் - காரணத்தாலாயது ஆ ப்
பட்டது. அதுப த்தி - அறியா ம, இ ன்னையென்றறியும் அறிவு. அதுப த்தி:
அந் திரம் ட. உபலத்தி - அறிதல். உப சம்பம் கிட்ட. லத்தி - பெறு
த் அ டத்.

2. ா எ ன்னுஞ் சொ ர ராகிய பொருளை உணர்த்துதலும், பு க
ய கிய ரரிய நெருப்பா ய ரர த் த ர்த்துதலும் குளிரின் ம
பனியின் ம ய உ ர்த்துதலும் போ உ ர்ச்சி மூல ப்படுதலின்
ஏதுவும் மூ ப்பட்டன.

3. ஆற்றல் இச்சொ இப்பொருளை உணர்த்தும் எ ன்னும் இ ட்ற
னியமம். சொற்கும் பொருளு குமுளதாகிய சம்பந்தம் ன்பாருமுளர்.

4. அனுபலத்தியது. அது பகுதிப்பொருள் வீகுதி. போலு - அசை.

டெ ழப்பு. இயல்பேது ரியலேது அதுபுத்தியேது எ ஏது
மூற்று. ப்படும். மா னுஞ் செல்லில் இலப்பாயுள்ள ஆற்றல் மா
மமாகிய பொருளை ணர்த்துத் இலபேது ரா. பு கிய ரியம்
நெருப்பாகிய ராணத்தை உணர்த்துதல் ரா லேதுவாம். குளிரின் ம
பாகிய ரியவின்மை பனியின் மயாகிய ராணவின் மயமும், பனி
யின் மயாகிய ரா வின் ம குளிர் ரா ரா மயாகிய ரியவின் மய
யு் உணர்த்துதல் அதுபலநத்தேது.

1. அன்னுவய வெதிரே ச் சோற்களின இலக்கணம்.

7. புநகையா லனலுண் டடுக் லேபோ லென்னட் பு ற லன்னு
யம், வகையா மனலி லாவிடத்துப் புநகையின் றுரு மலரினொடு
முநகையார் நீரிற் போலென்று மெழி, ல் வெதிரே சுச்சொலிவ
தொகையா ருறுப்பைந் தொடுக் கூடச் சொல்லுவாரு முளர் துணி
ந்தே.

(இ-ள்). (மேற்கூறிய அன்னுயச்சொ் டெதிரே ச்செ
னு இரட்டனுள்) பு யா அ உண்டு - பு யுள்ள இடத்திே
நெருப்புண்டு அடுக் லேபோ ப்பு. ற் அடுக் லேபோ
கூறுஞ்சொ், அன்னுய உட்பாட்டுச்செல் ர், யா அ
இ ரா இடத்துப் பு இன்றருக் லீ மாகி நெருப்பி் ரதவிடத்துப்
பு யில்லையாம். மலரினொடு மு ஆர் நீரி் போ் று மொழிதல்
ரும் அரும்பு் ரி றித் தா ம ரத் தடா த் தப்போ் று கூறுஞ்
சொல் டெதிரே ச்சொ் - திரம் றச் சொல்லாம் இ ர இந்த இர
டு ச் சொற் லேயும் தொ ஆர் ஐந்து உறுப்பொடுக் கூட - தொ
பொருந்திய மேற் றோளும் எதுவு் திருட்ட ந்தமும் உபாயமும் ரி
னமும் னும் ஐ லை றுப்பு லோடும் இ டத்து, துணி் து
சொல்வாரும் உளர் தெளியக் கூறு றாருமு்.

குறிப்பு 1. அந்துய உடன்பாடு, உ ம ரா த் த் ரிய
தொடர்த் பின்போதல். அது + அய் அ், அது பி. அய்
போத். தமிழ் அது. றுயிற்று.

2. டெதிரே திரம் ற இ மீட். வி திரே னு்
டெ மொழி டெதிரே த் தற்ப ராயிற்.

3. ப் முதலிய மூன்றி் டத்து து ன் மூற் ற ஒரேது
டொடு ஒரு தா அனுமித்தறிந்த தப் பிறரு ப் போதி்
கு் பொழுது ட்பாட்டுச்சொ் றாலு் திர் றச் சொ் ர உர்
த்துத் சித்தாத் மது மு ற ரா. அ தா து டே பு யு் டு
அட் நெருப்பு டு் துபோ டெ லி அடுக் லேபோ ட்
பாடு பற்றியு் அவ்வுணர் லியுறுத்தற்பொருடடு டே நெருப்

மீலை, அங்கே பு கரில்லே, எதுபோ டெனின் தடாகம் போல என மறுதலைப்பற்றியும் உணர்த்துகிறாம்.

இவ்வதாரணத்தில் மேற்பே ள் எது தி ட்டாந்தப ண்ணும் மூன்று உறுப்புகள் அடங்கியிருக்கின்றன. ப்படியெனின், இம் மலை நெருப்பு டத்து (மேற்றோள்) பு யுடை மயா (எது), அடு. னைபோல (திருட் டாந்த). இம் மலை பு கயு டத்தன்று (மேற்றோள்), நெருப்பின்மையால் (எது) தடா ம்போ (திருட் டாந்த). இவ்வனம் மூன்று உறுப்புளா ிளக்கும் இ ழற்றைத் தார்க்கி ர் முதலியோர் ஐந்து றுப்புக் னைக் கொண்டு விளக்குவர்.

4. இ ட கொ யாருறுப்பைந்தொ ி கூடச் சொல்வாருமுள் றுணர்ந்தே:-மேற்கூறிய ாறு மூன்று உறுப்புக்களால் விளக்கும் இ ழற்றைத் தார்க்கி ர் முதலியோர் ஐந்து உறுப்பு ினைக் கொண்டு ிளக்குவர். அஃ தா ிது:

அந்நவ வ ிகி ம.

(a). இம்மலை நெருப்பு டத்து (பிரதிஞ்ஞை).

(b). பு யுடை மயான் (எது).

(c). பாதுயாது பு கயு டத்து, அது அது நெருப்புடைத்து. அடுக் னைபோல (திருட்டாந்த).

(d). இதுவும் அ ினன் (ப யம்).

(e). ஆதலின் இ ின் (நி மனம்).

இங்கே இம்மலை நெருப்புடைத்து' என்னும் ாக்கியம், மலை யக் ருத்தினுே துணியப்பட்ட பொருளாகிய நெருப்புடையதா அறிவித்த லாற் பிரதிஞ்ஞையாயிற்று. பிரதிஞ்ஞையா டது ப ித்தைத் துணிபொரு ளு டயத அறிவிக்கும் ாக்கியம். பிரதி நிச்சயம். ளு அறிதி.

பு யு ட மயா ி' ண்ணு ாக்கியம் நெருப்போடும் உடனிக மும் குறியாகிய புடை ய அறிவித்த ா ி ாயிற்று. எது ா டது ஆல் ஆன் இ ின் ண்ணும் டெற்று மயுருபு ளுள் ஓ ிற்ற ின்று துணிபொ ருளி குறியை அறி ிப்பது. எது ா ி.

'அடுக் னைபோ' என்னு ாக்கியம் நெருப்பு பு கயும் டனி ழ்தலை டே ரா அறிவித்த ாடே திருட்டாந்தாயிற்று. திருட்டாந்தமா டது துணிபொரு ளு கும் எதுவுக்குமுள்ள உடனி ழ்ச்சி ய டேரே ாட்டு டது. திருட்ட ா ப்பட்ட. அந்த முடிபு.

“இதுவு ின் ி ினு ா யம் இம்மலையு் அடுக் னைபோ ப்பு யு டயது எ எதுவை ப்பக் த்திற் டொண்டுபோய் முடித்தலை அறிவித்த ா உபந மாயிற்று. உப ய ா டது எதுவை ப்பக் த்தி டே டொ டுபோய் முடித்த. உப-கிட்ட. ஸ் டொ டுபே த்.

ஆதலின் இம்மையு் நெருப்பு டயதே னமுடிந்தது முடித்தாகிப் பிரதிஞ்ஞயித் தடயிலா லி ம ய அறிவித்தாந்; நி ன் னாயிற்று. நி ன் னாது, பிரதிஞ்ஞய நிச்சயிப்பது. நி ன் முடிபு நிச்சயம்.

தேரே க்கி ம

உதார

- (a). இம்மையி் நெருப்பில்லை (பிரதிஞ்ஞயி)
- (b). பு யி் யா் (ஏது).
- (c). தடா ம்போ (திருட்டாந்த்).
- (d). இம்மையிலு் தடாகம்போ ப்பு யி்லை (உபந்).
- (e). பு யி்லையாதலி் இம்மையிலு் நெருப்பில்லை (நி ன்).

பொழிப்பு. அஃது ம பு யுள்ளவிடத்தி் அ லு் அடு னைபோ ிச் சொ்லுதா். தேரே சடு ல னது நெருப் பில் ாதவிடத்துப் பு யில்லை தடா த்திற்போ ிச் சொ்லுதா். இச்சொற் னைத் தார்கி ர் முதலியோர் பிரதிஞ்ஞயி் ஏதுவு் திருட் டாந்தமும் உபநயமு் நி ன் மு் ஐந்து உறுப்பு் சொ் டு தெளி ாச் சொ் ார்.

12. அனுமானத்தில் அடங்கும் பிற அளவை என்ன இலக்கணம்

போது நார்த்தத் தாலறிதல் பூர்வக் காட்சி யனுமானம் ஒது முரையா லறிவினள லுணர்தல் கருத லனுமானம் நீதி யான்முற் கன்மபல நிகழ்வ திப்போ திச்செய்தி ஆதி யா வரும்பயனென் றறித லுரையா லனுமானம்.

(இ ள்). ாற்றத்தா் போது அறித் ாசனையாகிய ஏது ிக் சொ் டு பூ ாகிய பொருளை அறியு் அறிவு, பூர் ி ாட்சி அனுமா ி பூர்வக் ாட்சியது ா ாகும் ஒது உ ரயால் அறிவி் அ லு உ ர்தல், ஒரு ன் சொல்லு் ார்த் தயிலு் (அ னுடைய அறிவி் திறத் த அநு ானித்து) அத லுல் அறிவிடு லைய அநு ானித்து அறியும் அறிவு, ருத் அனுமான ிருத் து ா ாகும் இப் போது நீதியான் நி ழ் ாது மு் ிமப ிப்போது மு றயே டு ன் து நி ழுஞ் ச துக் ோ ி் அனுப ிமுற்பிறவியிற் செய்த பு ணியபா ி ி் ிப் (எ ிறு ஆ ி் சொ் லுதா்) இச்

13. மூவ ஆகமப்பிரமா ளின இல் ம.

அநாதியே யமலனாய நி னூ ரக மந்தான்
பினுதிமா நின்றிப் பேண ற்திர ம்திர ண்
மனாதி ளடக்கித் தெய் ம் ழிப்டும் வாய் யாகுந்
னாதியீ றிலாதான் றன்மையு ர்த்துத லுபதே சந்தான்.

(இ). அாதிகே அ ஆ அறி ன்நு ஆ தா அா
தியே த்தினுற் ப்தி ப்படாத முற்றறிவு ட முத் அருளிச்
செய்த னு ள் தே ரா. அ ரு ட உபா ன
ட னா ட மூ ப்படு பி ஆதி று இ றிப்
பே அ ற்றுள் ரு ா ட பற்றிப் பி மு ா பாடி றி ரி
ய அனுட்டித்தலைத் தெரி னு த்திர த்திரவு ர ப்
டு னாதி அடக்கித் தெய் ழிபடு ராய் உ ரா னா
ட ப் பறி முதவி ருவி னை அட டவுளை உப கு மு ற
யினைத் தெரி னு த்திர ள் ஆகு த்திரவு ரய ப்ப
டு த ஆதி னு ாதா த உ ர்த்துத் - னா ா ட
பற்றித் த கு முதலு முடிவு இ ாத முத் து இ னை
யு ப பா ளி இ னையு தா உ ரு ாறு பிறர்கு
- ர்த்து ாறு தெரி னு உபதே தா உபதே வு ர ப்
படு.

புறப்பு. 1. அறி ர் னு ா அறிப முற்றறிவு
டே

2. ஆ தா ஆ பது தே தத் தயு உ ர்த்து. தே
ம னை ஆப்த ா ய று அ ற் ற அருளி னைப் ராத்
த றுஞ் சொ ர் ஆப்த உ ள் ளு கூறுவோ ா பத்
ளி ட்ட்.

குழிப்பு. தே ா ளி ரு ா டத்திற் றா ப்படு றி
னை அனுட்டி கு யத் தெரி னு த்திரவு ரய ா உபா
னா ா டத்திற் றா ப்படு டவு ழிபாட் டத் தெரி னு த்திர
வு ரய ா ரு ா டத்திற் சொ ப்படு பதி ப பாச
ளி இ பத் தா உ ரு ாறு பிறர் உ ர்த்து ா தெரி
னு உபதேசவு ர ள யாம்.

14. அ மா ப் போலி.

. ஈ ட ப் கப் போலி ான் தே துப் போலி யொரு மூ றுய்
ே ட மெழுமூன் றுகும்விள கு ப் போலி ரோ பா
ா ட் தே ா ள்வித் தா மிர டிருபத்திர டா ருதிலி
ஆ ள் டு மொழி ர வயெஸ்ஸா மள்கி லறுபத் த் தாகும்.

(இ.). ஈ. டி. ப. ப் போலி ரா. கு. அது னவனுற்பாச் செறிந்த
 ப் போலி ரா. கு. ரா. கு. ஏதுப்பேலி ஒரு மூன்றாய்மே. ம்
 மூ. மூ. ரு. கு. ஏதுப்போலி மூ. ப் பட்டு விரியினு. மே. டப்படு
 கி. ம. இருபத்தொன்றாகு. வின் கு. உ. ம. ப் போலி ஈ. ரொன்பான்
 ரா. டி. வின் கு. கி. ம. உ. ப் போலி பதி. டி. டா. ரா. போம்.
 தோ. வித்தான். இரா. டி. இருபத்திரா. டா. தோ. வித்தான்.
 ரா. இரா. டி. கி. விரியா. ரு. பத்திரா. டா. கு., ரு. தி. இ. ஆ. டி.
 டி. மி. ர். ஆ. ரா. யு. ரா. இ. னை. ராத. நி. மி. த்து. ரால். டி. த்து. ச்
 ரொ. லு. ர். அள. கி. அள. எ. ரா. அறுபத் தந்து ஆகு. அள. கு.
 மிடத்தி. அ. னெ. ரா. அ. பத் தந்தாகு.

றிப்பு. 1. ஈ. டி. ப. ரு. கு. த. செறித்.

2. பக். ப் போலியா. து. ப. த்து. குரிய இ. த்தி. கு. மவு.
 ட. தாயிரு. து. ஒரு. ட. டொ. த்து. ப. ம். ரா. த்தோ. டு. து. இதனை
 வடநூலார். பக். ப. ப். ப. சார்பிட. துணி. த. பொருளி.
 ரு. கு. மிட. போலி. போ. றிருப்பது. பொய். ஆ. பா. ம்.

. ஏ. ப் போலியா. து. ஏது. வி. த்தி. ர். கு. மவு. டய. தாயிருந்.
 து. ஏது. ப் போ. த். தோ. டு. து. இதனை. ட. நூ. ரார். ஏ. த. பா.
 எ. ப். ஏ. து. + ஆ. பா. ச. த்து. ரா. பா. ச. து. ரா. ம்.

4. உ. பை. ப் போலி. ரா. து. உ. பை. மி. இல். தாயிருந்து.
 போ. த். தோ. டு. து. இதனை. ட. நூ. ரார். கி. ட. ட. ந்தா. ப.
 ப். ப். திரு. ட. டா. ந்த. உ. ம. உ. தா. ர.

5. தே. லவி. த. து. தரு. ராதத்தி. தே. வி. பெ. டு. இ. ட.
 தனை. ட. நூ. ரார். நி. கி. ர. த. ர். நி. கி. ர. ட. ட.
 த. ட. ட. டி. ப். பெ. டு. மிட. (ரா.).

ப். ப். போலி.

பக். ப். போலி. ரா. கு. ப். ப். ப். (1) அ. ப. பிர. சி. த. த. வி. டே. ட.
 (2) அ. ப. பிர. சி. த. த. வி. டி. ய. (3) அ. ப. பிர. சி. த. ப. ம. (4) அ. ப. பிர. சி. த.
 த. ந. த. எ. ப.

1. அ. ப. பிர. சி. த. த. வி. டே. ட. மா. து. ப. வி. சே. ட. அ. றிய. ப். ப. டா. த. தா.
 மிரு. ப். ப. து. அ. து. பெ. ள. த்த. ரா. கி. னை. ரோ. கி. ச். த்த. அ. ரி. த்தி. ய. ம்.
 ப. து. போ. டு. து. இ. டே. ச. த்த. ப. து. ப. அ. ரி. த்தி. ய. ப. து.
 அ. த. வி. சே. ட. சா. கி. ய. ப். பொ. ரு. ள். ரி. த்தி. ப. து.
 த. வி. அ. ரி. த்தி. ய. எ. னு. ம். வி. சே. ட. அ. ரு. அ. றி. ப். ப. டா. த. தா. யி. ற். று.
 அ. ப். பிர. த்த. அ. றிய. ப். ப. டா. த. து. வி. சே. ட. - வி. சே. டி. ப். ப. து. அ. ட.

2. அபபிரசித்தவிடே டி ராது விசேடியம் அறி ப்படாததாய் இருப்பது. அது டே டி ன் பெளத்தனை நோர் ஆம்மா அறிவுள்ளது” பது போர் டுது. இட் டே ப் ராய் நிற்கு ஆம்மா பது விசேடியம். அறிவுள்ளது ன்பது விடே ட். பெளத்தம் ஆம்மா ஒன்று இல்லை என்ப னாதலி ஆன்மா னு விசேடியம். னால் அறி ப்படாதத யிற்று. சேடியம் - விசேடி ப்படு டுது அ டொளி.

3. அபபிரசித்தோப மா டுது விசேடியம் விடே ட் ம் னு இர ட் அறியப்படாத ராயிருப்பது. அது டிசேடி பெளத்தனை நோர்கி ஆம்மா து ரா” பது போர் டுது. இட் டே ஆம்மா பது விசேடியம். சு து ரா பது விசேட ம். இ டி ர ட் பெளத்தனற் றொள்ளப்பட யி அறியப்படாதத யிற்று. அப் பிர த்த் உப ர ட்.

4. அபபிரசித்த பந ராது விசேடி த்துக்கு விசேட த்துக் குமுள்ள பந்தம் ரே அறியப்பட்டத யிருப்பது. அது சா கிய பெளத்தனை டே கி சத்த அறித்திய” பது போர் டுது. இட் டே சத்த எ பது விசேடியம். அறித்திய பது விசேட இ டி ர டி ச பந்தம் அ ட் ரொ ப னாதலி அ டுது அ னால் அறி ப்பட்டத யிற்று. ஒரு னாலே மும் ர் அறி ப்பட்டதற்குப் பி ர் அது ன கூறுத் வீ ஆதலிற் போலியாயிற்று. அப்பிர த்த் அறி ப்படா தது. அச பந்த பந்தமி ம. பந்தமி அறி ப்பட தது டே சம்பந்தம் அறியப்பட்டதெ டத .

இ பா டிப்பெரு னா ட சி னா போதவிருத்தி டுது ித்து முதியன. ம றனா தேசி ர் இ னையு அ டே ித்து டுது யு கூறு ர். அ டி ப ப , அந் னுப பிரதி ப னுப ம ப .

ஏதுப் பே லி.

ஏ பபே லி ஒரு மூன்று (1) அசித்த (2) வி தத (3) அ ந நதி எ பன, அ டுத்து அசித்த ப னிர ட். விருத்த இர ட். அ ராதி எழு . ஆ ஏதுப்போலி இருபத்தொ டுது.

I. அசித்த .

அசித்தமாவது ப த்திடு இரு யி ராத ஏது. தனைச் னா முனி ர் துணியப்பட்டதது பர் அ த்த த்த ராதது. அ இ . சித்த துணி தது முடி தது

அசி .

1. சொலுபாசித்த .	3. விசேடிய சித்த .
2. வியாத்தியதி ரண த்த	4. விடே டுது த்த .

5. ப ர த்த். 9. வி ர்த்தவிசேடணசித்த்.
 6. ஆசிரயா த்த். 10. தே ர த்த்.
 7. ஆசிர ய கேசாசித்த். 11. நித்தித்தவிடையாசித்தம்.
 8. வியர்த்தவிசேடியா த்த். 12. நித்தித்தவிடே டண த்தம்.

1. ரோப சித்தநாது சொரூப பக்திதே இரு யிற் றாத
 ஏது. இதனைச் சி ஞா முனி ர் சொரூபயி ன் து பர். ரூபம்
 னு டமொழி ரோரூப த்தம் ப ராயிற்று. ரூப தன் டிவு
 இய பு. உ . த். அறித்திய ர ப்படு யா . இ டே
 ர ப்படு னு மொரூ ப த்திதே ர அறி . சத்த
 ட ப்படுவது.

2. வி தநி த் ரணசித் நாது வியாத்தி அறிதற்கு அதி ர ர
 ப் மு. வி . மு. இ . ப் முடிவுபெறாதது. வியாத்தி
 டனி ழச் . அதி ர . ட . உ . ர் அறித்த அறியப்படு
 த ர் . இ டே . ர் . பது ப் மாய் நி னு முழு தயு
 அட் ரற் ப் மு. விப் மு . லே யிற்று.

3. விசேடி சித்தநாது தப் பாலு வ் விசேடிய ப் த்திதே
 ரு யி றாத ஏது. உ . ராயு ட ப்பெ ரு பரிசத்தோடுகடி
 உரு மு ட யா . டே பரி த்தோடு டி . னு வ் வி
 ட த்தாடே விசேடி ப்பட்ட விடே டி ர உரு மு ட ராயு ர
 ய ப் த்திதே இ ர அறி .

4. விடே டணசித் நாது தப் பாலு வ் விடே . த்திதே
 ரு யி றாத ஏ . உ . த்த் அறித்தி ர ப்படு பொது
 யு ட யா . டே டே ர ர படு த்த ர
 த்திதே ர அறி

5. ப சித் ர ப் த்திதே ஒரு டே இரு யி றாத
 து. ப . ப் ரு. உ . உயிருமுட பு நித்தி ராரி ர ர்
 . டே ரிய ர னு து உயிருமுட பு . னு ப்
 த்திதே ஒரு ப் ர உயிரிதே ருத்தவி அறி .

சிர ராது ஆசிர மி ர் முடிவுபெறாத ஏது
 ரய் ராப்பு. உ . ஆ த்த ர மு ட து; தா ரத்
 ர் . இ டே மு ட ர கிய ஆ ர த்தா
 ர் . து பொரு றாத டே த ரத்த ஏதுவு
 த்திலிரு முடித த யிற் .

7. ரோசித் ஆ ர த்தி ஒருபா .
 ர் முடிவுபெறாத ஏது. ஏ தேச ஒருசார் விட் . உ . பிர ருதி
 யு ர் ரனு ஆ வ் நித்தி ரி ர யி னு

தர்க்கினைச் சொ்து. நித்தியம் னு் துணி பொருளுக்கு ஆரயா்ொட பிரருதி ஈர ஆ் னு் ப் த்திே ஒருபாா பிரருதி பதுதர்க்கி னுக்கு இ் பொருநாதாற் ராயா னு் ஏதுவு் ப் த்திலிரு்து முடிதலி் தாயிற்று.

8. விநாதவிே டி ரகீதாதுபனி தாயவிே டிபமுட யா் முடிவுபெருத ஏது. வியர்த்த் பனி து. உ். சத்த் அரித்தி ரரி மா சா ரனி முட யி் . இ்ே சா ரனி னு் விசேடியி் வி ர்த்த்.

. விநாத விே டணகீதாதுபயனி தாகி விசேட முட யா் முடிவுபெருத து. உ். த்த் அரித்தியி் சா ரனியா ரிநாதவி் இ்ே சா ரனி ள் னு் விசேட ம் வி ர்த்த்.

10. ேகீதாது தேமுட யா் முடிவுபெருத ஏது. உ். இ் லேடுருப்புடதுபனிே பு ேரோதோ்ரு நி்றது ஆ் னு். இ்ே பனி் பு ிறு ஐயப்பட ந்ற்ற னு் ஏது தேமுடயதயிற்று.

11. நகீத விே டி சி து ஐ ப்பட்ட விசேடியமுட யு் முடிவுபெருத . தித்த் யப்பட்டது. உ். பி ர் ப் பொழுது விருப்பு டெறுப்பு் ேடு டி ர் புருடத்து த்தே டி தத்து ாமி் நாத புருடாதலி் . இ்ே புருடத்து த்திற்கு விே டி ய் நி்றதத்து ாமி் னு் ஏது ஐயப் ப டெட தாயிற்று.

12. நகீத விே டணகீதா ஐ ப்பட்ட விசேட முட யா் முடிவுபெருத து. உ். பி ர் இப்பொழுது விருப்பு டெறுப்பு் ேடு டி ர் தத்து ாமி் நாத புருடத்து முட புருடாத வி் . இ்ே புருடத்து த்த விே டித் நி்றதத் ா னு் விசேட ஐ ப்பட்டதாயிற்று .

இ்த ஏதுப்போலி ப் னிர டி் நகு தே ர் நி ர்கிரயோ ப் ப்ற இற்றி ேறுபட்டு றுர்.

II. வி

விநதாதுாத்தித்தி் அத்திே விபி் . த்தித்துக்கு மாறுாத்தித்த முடி னினுர். பெட ர் ப் த்திலு் விப் த்திலு் ரு து று று் விருத்த் முரணி து றுபட்டது. (1) ப் விா (2) விப் தேசவிருத்தி அத் ா ர் நகு தே ர் கூறுர்

1. பக் விப வி ப ராது ப் த்திலு் விப் த்திலும் வியா பிக்கும் ஏது. உ ம். சத்த் நித்திய ரிய ராதலி் . இ்ே ரியமாத் எ்னு் ஏது சத்தம் ன்னு ப் த்திலு் குடம் எ்னு் விப் த்திலும் வியாபித்தலு் நித்திய் எ்னு் சாத்தியத்துக்கு ராற அபித்தியம் என்னும் சாத்தியத் தச்சாதித்து முடித்தலு் அறிக.

2. டக் விப கை விருத்தியாது ப் விபக் ளிே ஏ தே சத்திே வியாபியாம் ஏ தேசத்திே வியாபிக்கும் ஏது. உ ம். சத்த் நித்தியம் முயற்சியி் பிண்டே தேர் ற றான். இ்ே முயற் யி் பி்ே தேர் ற் னு் ஏது ப் ராகிய சத்தத்தி் ஏ தேச ரகி ராயு சத்தம் முதலிய ளிலு், விப் த்தின் ஏ தேசமாகி புல்லு முத லிய ளிலு் இல் ர ம அறி .

III. அ ந ராநதி .

அநை நதி மாது ரிய மின் மயு ட ஏது. இதனைச் சி ரா முனி ர் ஒருதலைப்படாத ஏது பர். அ ராதி் பிறழ்ச்சியு டயது ப முடிவு டயது. அ-இ . ஐ ராத்தி் - ஒருமுடிவு டயது. அது (1) ப் த்திரய வியாப (2) ப் வியாப சபக் விப் தே வி ருத்தி (3) ப் ப் வியா ப் தேசவிருத்தி (4) ப் விப் வியாப ப் தேசவிருத்தி (5) ப் த்திர ய தேசவிருத்தி (6) ப் சப் தேசவிருத்தி விப் வியாப ம் (7) ப் விப் தேசவிருத்தி சப் வியாப ன் ஏழாகு் .

1. ி நதிர வி ராது ப் சபக் விபக் னு் மூன்றிடத்திலும் வியாபி் கு் ஏது. திரய ம் ற. உ . சத்த் அரித் திய் அறிப்பபடு ய டபே . இங்ே அறியப்படு ன்னு் ஏது சத்த் னும் ப் த்திலு் குடம் னு் சப் த்திலு் ஆ ய் னு் விப் த்திலு் வியாப மா, ல் அறி .

2. டக் வி ப டக் விப தே வி நதிராது ப் த்திே முற்றவிய பித்துச் சப் விப் த்திே ஏ தேசத்திலிருக்கு் ஏது. உ . சத்த் நித்தி் உரு மி் மயி் பர றணுவு் ஆ ர முப் போ . இ்ே உரு மின் னு் ஏது சத்தமாகிய ப் த்திலே முற்றவியா பித்தலு் பர றணுவு் ஆ ர மு ராகி சப் த்திே ஏ தேச ரகி (ஒரி ட்) ஆ ரயத்திே வியாபித்தலு் விப் ரகி குட் முதலி் ளின் ஏ தே் ளிலே வியாபித்தலு் அறி .

3. க் சபக் வி ராப வி . தே விருத்தியாது ப் த்தி லு் சப் த்திலு் வி பித்து விப் த்திே ஏ தேசத்தி் வியாபிக்கு் ஏது உ . இது ப டொப்பு ட யா் டொப்பு டய இப்ப ள் போ . டெ டு ட ஏது து ற் டி

பொருளா ப் த்திலு் கொப்பு டய இப்ப ன் னு சப் த்தி லு் முற்றவியாபித்தலு் ானை குதி ர முதலி ி விப் த்தி் எ தே ளிதே வி ராபித்தலு் அறி .

4. பக் விபக் வி ட பக் தே விருத்தி ராது ப் த்தி லு் விப் த்திலு் முற்றவியாபித்துச் சப் த்திதே எ தேசத்தி் வி ர பிக்கு் ஏது. உ . இது ப ிது ரொப்பு ட ம ா யானை குதி ர முதலிய போ ன் . இ்ே ரொப்பு ட ா னு் ஏது து ிது ட்டப்பட்ட பொரு ள் ப் த்திலு் ரொப்பு ட ப் ா ய விப் த்திலு் முற்றவியாபித்தலு் ப் ா னை தி ர முத லிய ிற்றி் எ தேச ாகிய யானை முதலி ரொப்பு ட ற்றிதே வி ர பித்தலு் அறி .

5. பக் த்திர தே வி த்திராது ப் ப் விப் னு் மூ் றிலு் எ தேசத்திதே வி பிக்கு் ஏது. உ . பூமி நித்தி் அழிவு ர ப்படா ா் அணு் ள்போ ி அழிவு ர ப்படா னு் ஏது ப் ா பூமியி் எ தேச ாகி ர னு் வினிடத்திலு் சப் ாகி அணு் ள்ளே எ தே ா பர ணு் ளிலு் விப் த்தி் எ தேச ா ப ஆ் ா முதலி ிற்றிலு் வி ராபித் த் அறி .

6. பக் ப தே வி த்திவிப் வி ப ாது ப் ப் ளிதே தேசத்தி் வியாபித்து விப் த்திதே முற்றவியாபிக்கு் து உ . திக்கு ா மன ப திரவி் உரு மி் பிரு திவி அப்பு தேயு ாயு் ப போ . இ்ே உரு மி் னு் ஏது ப் த்தி் எ தேச ாகி திக்கு் ா ப் ிற்றிதே வி ர பித்தலு் சப் த்தி் எ தேச ாகி ாயு் பதிதே வி ராபித்தலு் விப் ிய ஆ் ாவிலு் ஆ ாசத்திலு் வி பித்தலு் அறி பர ா ரூப ப் ா .

7. ப விப ா தே வி த்தி பக் வி ராது ப் விபக் ளிதே எ தேசத்தி் வியாபித்துச் சப் த்திதே முற்றவியாபிக்கு் ஏது. உ . திக்கு ா எ ப திரவி ம் ருவு ட பிருதுவியு் தேயுவு் போ ள் . இ்ே உருவு ட ா ஏது த்தின் எ தேசமாகிய பதிதே வியாபித்தலு் விப் த்தி் எ தேசமாகி அப்புவிதே வி பித்தலு் சப் மாகி பிருதுவி தேயு் ளிதே வியாபித்தலு் அறி .

உவமைப்பே வி.

1. ாத்தியவி	3. உபயவி
2. சாத வி	4. ஆச்சிர கீ .

5. அவ்வியாத்தியபிதானம். 12. விபீதவியாத்தியபிதானம்.
 6. விபீதவியாத்தியபிதானம். 13. சந்தித்த சாத்தியம்.
 7. சாதனவ்வியாவிருத்தம். 14. சந்தித்தாதனம்.
 . சாத்தியாவ்வியாவிருத்தம். 15. சந்தித்தவுபயம்.
 . உபயாவ்வியாவிருத்தம். 16. சந்தித்தாச்சிரயம்.
 10. ஆச்சிரயவிகீரம். 17. சந்தித்தசாத்தியாவ்வியாவிருத்தம்.
 11. வியாத்தியபிதானம். 18. சந்தித்தசாதனவ்வியாவிருத்தம்.

1. நதிபவி லாது சாத்தி ராது தன்னியம்பிே இராத
 உம. சாத்தியம் - துணிபொருள். விலம் இயற் மிலில் ராது
 குறவு. உம். ன் அரித்தியம் உருமுட மயான் பராணுப்போ
 எக. இடே பராணு ன்னு இந்த உவ மயிலே அரித்தியம் ன்
 சாத்தியத்தம் இல்லா அறி. பராணுரித்தியம்.

2. வி லாது சாதனானது தன்னியம்பில் இல் ராத
 உம. சாத எது. உ அரித்தியம் உருமுட மயான்
 ன். இடே ம் என்னு உ மயிலே - ருமுட
 ம ன் சாத இல்லா அறி.

3. உ விலமாது சாத்திய சாதம் ன் இரட்டுத்
 னியம்பிே இல் ராத உம. உபய இரட்டு. உ ன் அரித்தி
 உருமுட யான் ஆரயம்போ ன். இடே ஆரய
 ன் உமயிலே அரித்தியம் ன்னு சாத்தியம் உருமுட ன்
 ன் சாத மு இரா அறி. ஆரயம்ரித்தியம் எப்ர

4. ஆச்சிரகீ மாது சாத்திய சாதன ன் குச்சார்பில்லாத உ
 ஆச்சிரயம் சார்பு பற்றுக்கோடு. ஹின் இராதது. உ
 அரித்தி உருமுட மயான் ஆரயப்பூப்போ. இடே ஆர
 ப்பு எபது இல்பொருளாயிருத்தா அரித்தி ன் சாத்தியத்
 துக்கு உருமுட ன்னு சாத த்துக்குஞ் சார்பில் தயிறு.

5. அவவி ராதநீ தீதனமாது வியாத்தி ராசஞ் சொல் ப்படாத
 உம. அ இ. வியாத்தி - உடனிகழ்ச்சி. அபிதா சொல்
 உ அரித்தி உருமுட மயான் குட்போ
 இடே யாது உருமுடயது அது அரித்தியம் ன் வியாத்தி
 ராசம் சொல் ப்படா அறி.

6. விபாதவி ராதநீ தீதனமாது விபீதா வியாத்தி சொ ப்
 பட்ட உம. விபீத முறதாறுதல். உம். இம்மலை ருப்புட
 துபுயுட யான். ராது நெருப்புட து அதுபுயுடயது
 அடுக் னைபோ ன்க. இடே ராதுபுயுடயது அது ருப்புட
 யது எனமுறபெறக்கூருது வியாத்தியுணர்வுக்குத்தடாச் சாத்தி
 யத்தமு வத்து கூறிது விபீதம் என்.

7. சா லுவவியாவி தது ாது உட பாட்டிலுள்ள சாத நீ ரதிருக்கும் எதிர்ம நயு . சாதனம் ஏது. அவ்வியாவிருத்தம் நீந் ரதிருத்த . உ- . மனம் அரித்தியம் உருமு ட யா குட்போ யாது அரித்திய ன்று அது உருமு டயதுமன்று பரமானுப்போ எ . இ டே உருமு ட மன்னு ஏது எதிர்ம நயு ம ரகி பரானுவினம் இருத்த அறிக.

8. ரதநீ லவ்வி வி தது ாது உடன்பாட்டிலுள்ள சாத்திய நீ ரதிருக்கும் எதிர்ம நயு ம. உ-ம். மனம் அரித்தியம் உருமு ட ம யான். யாது நித்தியமன்று, அஃது உருவமு டயதுமன்று ம் போ எ . இ டே அரித்தியம் எ னுஞ் சாத்தி ம் னம் என்னு எதிர் நயு மயிலும் இருத்தல் அறி .

. உப லவ்வி விருந் மாது உட பாட்டிலுள்ள சாத சாத்தி ளிரண்டும் நீ ரதிருக்கு எதிர்மநையு ம. உ- . மன அரித்தி உருவு டமையான். யாது அரித்தியமன்று அஃது உருவு டயது ம் று குட்போல என் . இ டே குடம் என்னும் எதிர் நயு மி டே உருவு ட மன்னும் சாதனமும், அரித்தியம் எ னு சாத்தியமு ரகிய இரண்டும் நீங்காதிருத்த அறி .

10. ஆசசிர விகீனமாது சாத்தியசாதனம் ளுக்குப் பற்றுக்கோ டில்லாத எதிர்ம நயுவமை. விகீன இல்லாதது. உ- . னம் அரித்தி ம் உருவு ட மயான். யாது நித்திய ிறு அஃது உருமு டயது ன்று ஆராயப்பூப்போ என் . இ டே அரித்திய உருவு ட னு சாத்திய சாத களுக்கு, ஆகாயப்பூ என்னும் எதிர் நயு ம இ பொருளாதலால் ஆச்சிரயமில் தாயிற்று.

11. வி ரதநீ நபீதா மாது வியாத்தி ாச ளு சொ ப்ப்படாத எதிர் நயு . வியாத்தி-அநபிதான சொல் ப்படாதது. உ- . அரித்தியம் உருவு ட மயின் ஆகாயம்போல என் . இ டே யாது அரித்தியம் ிறு அஃது உருவு டயதுமன்று ஆராயம்போல் ன வியாத்திசொ ப்படா ம் அறி .

12. விபரீத வி தநீ பீத ாது விபரீதமா வியாத்திசொல் ப படும் திர் நயு ம. உ-ம். இ லை நெருப்பு ட து பு யு ட ான். யாது பு யில் து அது நெருப்புமி து மடுப்போ . இ டே எதிர்மநையிலே முன்னர் கூறடி ண்டி சாத்தியத்தினின் ம ப் பின்னர்க் கூறியபடியால் இது விபரீதமாயிற்று.

13 நதித்தச தநீ மாது ஐயத்த கிடனா சாத்தியமு ட உ ம. சந்தித்த -ஐயப்பட்டது. உ- . இ லன் அரசனாய் ாரு ா சொழ ராசன் ம ளாதலின் அரசியற்குரிப அரசகுமாரன்போ ல என் . இ டே அரசகுமாரனிலே அரசனாய் ாரு ான் என்ற சாத்தியம் ஐயப்பட்டதாத் அறிக.

14. நதி மாது ஐயப்பட்டாதமுடைய இம்முற்றிவிநாதம் விருப்பமுடைய னோடு கூடிய இதைத் தெருவிந் டெய் புருட்போ இந் தெருவிந் செல்லு புரு ட் னு உயிலே விருப்பமுடைய னோடு கூடியிருத்த னுநாதம் ஐயப்பட்டதாத் அறி.

15. நதிதேப மாது ஐயப்பட்டாத்தியாத னோடு உ உ இந் தேவு போந் பூர் புண்ணியமுடைய இந் தே தத்த போ எ இந் தே தத்த னு யிலே தேவு போநாகி னாத்தியமு பூர் புண்ணியமுடைய நாதமுடைய நாத் அறி.

16. நதித சசிர மாது ஐயப்பட்ட ஆச் சயமுடைய நாத் இந் ஆச் சார் சார்பு உ குரிய இயாந்முடைய இந் தே இதை ரிந் தே ; அந் இயாந்முடைய சத் போ தே சயந்த னு உ யிலே குறித்த னாத்திய சாத னுஞ்சார் பிடாகி ஆச்சிர ஐயப்பாடு டது. னே? யந்தனு னு டோ எ நிழ்க் தது.

17. நதிநதி விவிநாது சத்திந் ராஜப் படதயிருஞ் திர் நயு உ தித்த னாத்தி அவிவாவிருத் த்ந் திருத்த உ இந் லெருப்புடையது புயு ட் நாதெருப்பி அது புயு இந் துமழுப்போ இந் மு னு உ யிலே ரெருப்பு னு னாத்தி உ தே? இந் தோ? ஐயப்பாடு டதாயிருத்தலுந் னாதிருத்தலு அறி

18. நதி னுவிவிநாது நாத்ந் ராஜப் படதயிருஞ் திர் நயு உ பனை ஒரு புல்லு புறாழு ட நாத புறா அது புறாழு டது ம; முரு போ இந் முரு னு திர் நயு யிலே புறாழு ட னுநாத உ தோ. தோ? ஐயப்பாடு டதயிருத்த னுந் னாதிருத்தலு அறி

தோல்வித்தா ம.

தோல்வித்த அப்பிரதிபத்தி விப்பிரதிபத்தி இரு பர் அப்பிரதிபத்தி அறியாம அர்த்த தெரி ர் அ-இ . பிரதி பத்தி அறிவு. விப்பிரதிபத்தி விபரீதா அறி . விரோதா அறி வி-விரோத . விரி ர் இருபத்திர டு

லவித னவரி.

1. பிரதிஞ்ஞாஹாநி

3. பிரதிஞ்ஞாவிரோதம்.

2. பிரதிஞ்ஞாதம்.

4. பிரதிஞ்ஞாநி ர்.

5. ஏத்து ந்தரம

. அர்த்தாந்தர

7 நிரர்த்த

. அவிஞ்ஞாதார்த்தம்

அபார்த்த

10. அப்பிராத்த ர

11. நியூ

12. அதி

13 4 ருத்த

14. அநுபாட

15. அஞ்ஞா

1. அப்பிரதி ப.

17. வி'பே

1. மதாநுஞ்ஞ

1. பரியநுதே ச் யே பே

20. நிரநுதே ர் ருநயோ

21. அபசித்தா'த

22. ஏத்து ராபாச

1. பிரதிஞ்ஞ நியா நுசாதி' த்த' து' த' னுற் றொ' .
பட்ட பிரதிஞ்ஞ ச் ரதித்த முடி' அதற்கு' டே டுரு நறு
சொ' லுத்'. பிரதிஞ்ஞ நிச்ச ரித்தபொருளையு ட ர' கி' டே த்
டோ' . ஹாநி டே

2. பிரதி த்நா ராது த' னுற் றெ' . பட்ட பிரதிஞ்ஞ னு' .
பட்டிழி தனைச் ரதித்த முடி' டே றெரு பிரதிஞ்ஞ டே
' பிரதிஞ்ஞா + அ' தர' . அ' தர' — டே று.

3. பிரதி ஞ்ஞ விரே ராது த' னுற் றெ' . பட்ட பிரதிஞ்ஞ
விரே த ரா' னைச் சொ' லுத்'.

4. பிரதிஞ்ஞ ந்நி ராது த' னுற் றெ' . பட்ட பிரதிஞ்ஞ
றுக்' பட்டிழி அதனை முற்று' விட்டுவி த' 'நி ரா' விடுத்'.

5. ஏத ந்தர ராது த' னுற் றொ' . பட்ட பிரதிஞ்ஞ யி' எ
றுத்து ர' பட்டிழி, டே றுரர் ஏதுவினைச் சொ' லுத்'. ஏது + அ' தர'
த்' 'தர' . அ' தர' டே று.

. அந்ந ந்தர ராது த' ர' ரு' தே வி ய ற்' கு' பொ
ருட்டு மு டே டே ன பொருளு' கு' பி' த டே றுமொருனைச்
சொ' லுத்' அர்த்த' - பொருள். அ' தர' டே .

7 நிராதத ராது பொருளி' ராத ரார்த் தனை டெத்துச் சொ'
லுத்'. நிர் இ' . அர்த்த' பொருளு டது.

8. அவிஞ்ஞா த்நா ராது பொருளினிது வி' ராத சொ' லு னை
டெத்து' டோ' டே த்'. அவிஞ்ஞாத-அறி ப்படாத. அர்த்தம்-பொருள்

9. அபாநத ராது அவாய்நிலை அ' மமுத ய இ' ராற்
பொருள்பய ராத ரா' ' னைப் பே த்'. அ' நீ' கி' அர்த்த'
பொருளு டயது

10. உபபிரந்ததாலமாது முப்பின் ப்படுங் கால்கிரமம் பெருது பிரதிஞ்ஞ ஏது முதலிய னைமு மதமப்பேசுதல். அப்பிரந்தம் அடயப்படாதது.

11. நியுனாது பிரதிஞ்ஞ முதலிய அடியங்களுள்ளே சில அயங்கள் குறையச்சொல்லுத். நியுனஞ்ஞ றவு.

12. அநீகமாது ஒர்ரு முடியத்தக் தாயிருக்வு ஏது திருடடாந்த னை அதி ரச்சொல்லுத். அதி மினை.

13. உநதநுமாது அநுநாதத்தி ன்றி முன்சொன்ன தப்பின் னுஞ்சொல்லுதல். புன-பின். உத்த் றொல் ப்பட்டது.

14. அநநுபடமாது சொப்பிட்ட னாகியத் தமறுத்து ர்ஞ்ஞ றல் அநுநித் இயலாமல் ிடுதல். அ இ ம. அநுபாடண் அநுவதித்தல்.

15. அஞ்ஞானமாது சொப்படம் ற் மும்மு ம் சொல் ப்படுங் ச பயாராற் பொருள் அறியப்பட்டம் அறிநிதிருத்த. அ இ ம. ஞா அறித்.

16. அபிரந்தி பயானது பிரதிநதியின் வினாத் தென்றறிந்தம் மறதிசத்தா மேவுனமாயிருத்த அப்பிரதி ப புத்தியின் அஇன் ம. பிரதி ப புத்தி.

17. விபேபமாது எஞ்ஞ இப்போது று றாரியமிருக்கி மது என்று சொல்லி டித்தவிடயத் தத் துரத்தி மேடுத். விபே ப் துர விடுத்தல்.

18. தநுஞ்ஞனயாது பிரதிநிதி தப் த்திலே சொல்லி குற்ற னை த்த ரயாம் உட்பட்டு அக் கூற்றிே குற்றக் கூறுத். தம் றொள் அநுஞ்ஞ உட்பாடு.

1. பரிநுதே சசியோபே ராது ச பயாருக்கு ஆட்சேபித் து ாட்டற்குரி தோவிய டெத்து ாட்டலிே வீருப்பி ன்றி இருத் த் பரியதுயோச் ய் வினாற்ப் து. உபே வீருப்பி .

20. நிரநுதே சசிராநுதே ரமாது தோவீத்தா அடயாத னைத் தோவீ எய்தினய் என்று வினாவிக்கூறுத். நிரநுயோச்சிய வினாற்பா த் ாதது. அநுயோ வினா.

21. அபசித்தநுமாது ஒருநாக்கிரத்தாத்தத் த அநுரித்துப் பேசத்தொட்கி அதற்கு றாருணசித்தாத்தத் த அநுசரித்துப் பேசமுடித் த். அப விபரித். சித்தாந்தம் முடிந்தமுடிபு

22. ஏததுவ ப சமாது எடுத்து றொட பிரதிஞ்ஞஞ்ஞ இய யாத போலியேதுக் னை எடுத்துக் கூறுத்.

முதற் சூத்திரம்

இச்சூத்திரம் பிரபஞ்சத் தத் தோற்றி ஒடுக்குதற்குப் பதி ஒரு ண்டெண்டப்படும் என்பது அப்பதி அதனைத் தோற்றி ஒடுக்குமுறையுக் கூறுமுத்தான் பதியுண் மயும் பதியில ணமு கூறுகின்றது; இச்சூத்திரத்தின் முதற்செய்யுள் அம் றத் தொகுத்து வீண செய்யுள் ண்ருத்து கூறுகின்ற .

பதியுண் டு பதியி ன் மும் தொகுத்து ற்

ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முல மெல்லாம்.
வருமுறை வந்து நின்று போவது மாதலாலே
தருபவ னொருவன் வேண்டிந் தான்முத லீறு மாகி
மருவிடு மநாதி முத்த சித்துரு மன்னி நின்றே.

(இ ள்). ஒருவனோடு ஒருத்தி ஒ ளு என்று உ ரத்திடு உ ள்
 ா அ ன் ன் னும் அ ன் ன் னும் அது ன் னு கூறப்படு சேதனசே
 தனப் பிரபஞ்சமெல்லாம் ாருமு ற ாந்து நின்று போ ாது ஆத ா
 தோன்றும் மு றயிலே தோ றி நின்று ஒடு குதலும் உ ட யால்,
 தருப ா ஒரு ான் டே டி அ ி அ ிற் றத் தோற்றுவித்து நிலை
 பெறுத்தி ஒடு கு ருத்தா ஒரு ா டே டப்படு தா ா அ ி ருத்தா
 முத்தல் ஈறு ஆகி த டே ரு முத் ா னின்றித் தா டே ா ற்றி கு
 ரிமித்த ாரணனு ச ார ாரணனுமாய், அ ாதி முத்த த்து உரு ன் னி
 ி று - இயல்பா டே பாசம் ி கிய ா ாகிய சத்தி டி ாத் தப் பெ
 ரு தி நின்று மருவடு அ ிற் ற ாரியப்படுத்து இய பு ட ா

குறிப்பு 1. ஒரு லேடோருத்தி.....உ மெல் ா' இ' டே உ ம்
 றது சடமு' சித்தா கிப சேதனே த ப் பிரபஞ்சத் தயா'. அசே
 தனப்பிரபஞ்ச' தோன்றி ஒடு' கு' பது 22-ம் செய்யுள் முத' 51 ம்
 செய்யுளீரு வுள்ள மூப்பது செய்யுள் நாலு' சேத ப் பிரபஞ்ச ராய
 உயிர் ள் தோ' றி ஒடு' கு' பது 52-ம் செய்யுளாலு' கூறப்படு'.

2. ருமு த பக்கு ர விடத்துச் சேத ப் பிரபஞ்சமு
த் ரரி மு தப்படி அதே ப் பிரபஞ்சமு தோ னு மு த
ரரியமு த உ ள் ளெ. ருளினி னு உ தாகி ரரி தோ னு
னு மு த ம. சத் உ ள் ளெ ருள்.

3. ந்து வின்றுபோ து' உ' ணு'

4. தருப றொரு ி டே ி டு லுள் பிரத்தி டச க் ர பப்
டாத பொருளாயிருத்தலினாலு, அ ி டாச் ச த்த மாலு ஒத்
து டொன் ப்படாதிருத்தலினாலு அ ி விர டினையுமொழித்து அனு ர

ப பிரமா த்தினுற் றவுள் ஒரு ர் உ டெ பது இச்சுத்திரத்திற்
எதி ற்ப்படுகி றது. (செ. 37 பார்).

5 த முதலீறு கி: முத ி நிமித்த ரா . ஆகுபெ ர். ஈறு
ரா ரா ஆகுபெயர் (௨. 3 52 பார்).

. அ ரதிமுத்த த்து த்தனா பரா த்தி. முத்த ிடப்பட்ட.
த்தூ கு

7. ருவீடு: ருவுத ப் பொருத்த . ருவவித்த ப் பொருத்துதல்
ரூபிப்படுத்த . வ் விசுவாமி ரத்தாற் றொருநி றது.

6 ராழிபு. ிசுதனா த ப் பிரபஞ்ச தோ ிரி ிறு ஒடுகுதலா
அதினை ிரியப்ப த்து ஒரு ருத்த டே ிடு. அ ருத்தா நிமித்த ர
ர னு ி ச ர ர னும ய்ச் சத்தி ிடி ப் பொருதி ின்று பிரபஞ்
சத்தை ிரியப்படுத்தி ிய பு டயன .

இச்செய்யு ி இர ிகூறு டயது. அ .

1. ஒரு ினா டொருத்தி யொ ிறெ ிறு ரத்திடுமு டே ிர்
ருமு ி ிது ி ிறு போ ிது ராத ரா தருப ினாரு ி ி ண்டி .

2. தா முதலீறு அ ரதிமுத்த சித்தரு ி ி ிறு ருவீடு
ப

முதலதி ர ம.

ஓ னே டெ தநீ டே றென ராத முல லெ லம
மு ற ந ின டே ல லே ி னே ண
முதற் று.

தி ர திய குப் பிரா ி கூ ி றது.

இ ிதி ர த்தி ி அ ட வ்ஷ ி ி:

1. உ டே யதர் த ப் ப்றி ஆ ி கித்து உ ி தோற்ற ரா ி னா
யு டது ி ி அ ிம் றத்தருப ி ஒரு ி ி ி ி ி ி ி ி
ரதித்த . (2 24).

(). உ ி தோற்ற ி னாயு டது. (22).

(b). தோற்ற ர ி னாத் தரு ி ருத்தா ஒரு ி ி ி ி ி ி ி ி
(23 24).

2 டெ ளத்திரா ி ி ர த ப் ப்றி ஆ ி கித்து உ ி ி ி ி ி ி ி ி
படி தோ ி
தித்த . (25 27).

(). ி பொரு ி தோ ி ருது உ ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
(5)

(c). ஒரு ருத்தாவின்றி ரரி ப்பொரு தோ றுது ரரியப்பொருள் ரா ப்பொருள்போ உன்பொருளேய ரறி இப் பொருறு. (7).

. மீ ராஞ்ச ர்மதம்பற்றி ஆசு கித்து உ தோற்ற ரச னையு டது ன்பது அந் மத்தருப ன்ரு ரே டம் பது ரதித்த . (-).

(). ரயத் தப்போ உ முத் தோ ி அழியு . ().

(b). ஒரு ர த்திலே தோ று உ பி ன்னொரு ர த்திலே முழுது அழியும். ().

(c). தோற்ற ரச ன்ரு ர துணை ரா . நிமித்த ரணன் றே று ணைடப்படும். ().

4. தார்க்கி ர்மதம்பற்றி ஆசு கித்து உ கிற்கு முதற் ரா ம் ரய பது அது ர யமினின்று சற் ரரியமு மப்படி தோ ி ஒடு கும் என்பது, இந் மத்தருப ன்ரு ண்ே டம் என்பது சாதித்தல். (7).

(a). அணுகள் உ கிற்கு முதற் ரா ரா. ().

(b). ர ய உ கிற்கு முதற் ரா . ().

(c). அணுக ள் ரரியப்பொருள் ளாத ன் முதற் ராணமாகா. ().

(d). மா ய முதற் ரா ள் பதற்குப் பிரமா . (4).

(). முதற் ரா ரகிய ர யமிலிருந்து ரரிய ரகிய பிரபஞ்ச சற் காரிய மு மப்படி தோ ி ஒடு கு ()

(f). பிரபஞ்சம் நித்தப்பொருள். ().

(g). பிரபஞ்சத்தி தோற்ற ஒடு ள் ருத்தாவிலு ரகு. (7).

1. உே ராயதர் தப்பற்றி ஆ கித்து உ தோற்ற ரா னையு டயது பதும் அந் மத்தருப ன்ரு ரே டம் பது ரதித்த . () .

() உ தோற்ற ர னையு டது.

. உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பதி டெ னை மு ன்னோர் மதித்துல ராதி யாக மன்னிப தென்ப ரெ னின் இதற்கியா துமா னாதி யெடேனிப்பூ தாதி யெல்லாம் விதிப்படி தோற்றி மாய ணலான் மேதி னிக்கே.

(இ). உதிப்பது ஈறு உ டு று இ கு உ ரப் து என்னை உ ற்குத் தோற்றமு ர மு உ டெ று ே கூறு து எ னை? மு ன்னோர் உே ராயத னிலே உ ர்த்த அறிஞர் தித்து பிரத் தியட் ர ணைப்படாத ே ர் பிர ர ம் றெ நிச் சித்து, உ அ ரதியா ன்னி யது பர் எ னின் இஷு ள் எப்பொழு நிலைபெற் ள்ளது று ரெ ள் ரீ ரெ ள்வி , இப்பூத

ஆதி ல் ர் இப்பூத் ன் இ ிற்றின் ரரிய ரகிய தே ரதிப் பிரபஞ்
 டெ ர் மேதினி டே பூமியி னே விதிப்படி முதல் ின் நி
 மித்தபடி தோற்றி மாய் ர ன் தோன்றி அழியப் பிரத்தியட்ச
 ரய் ணப்படுத ல் பூத் ளின் ரரிய ண உ கிற்கு் தோற்றமும்
 ாசமும் உ டெ பது தா டே போதரும். ஆத ல் இதற்கு இதனைச்
 சாதித்தற்கு யா் அநு ணாதி ளடேன் யான் அனுமா ம் முதலி பிர
 மாண களை எடுத்து கூற ஈட்டே .

குறிப்பு. 1. இ் முத தி ர த்தில் அசேத ப் பிரபஞ்ச் தோ் றி
 ின்று ஒடு கு் பது, அது சற் ரரிய மு றப்படி தோன்றி ஒடு கும்
 ன்பதும் அத் தோற்ற ஒடு னுக்கு மா ய முதற் றா ள் பதும்
 அ ி ஒரு ருத்தாவா ண ன்பது சாதி ப்படுகின்ற . அ் ன்
 ரதி கு மு த்தா் உ டோ ராயத் ற் பெளத்தர் மீ ாஞ் ர் தார்க்கி ர் முத
 லியோரது டொன் ள் னு ப்படு ிறன.

2. உ டோ ராத் ற் ஈட்சி ஒ் று டே பிரமா ி. அதற்கு டே ரு
 உ ரப்ப டெ ர் பிர ர ா ர உ ிலைபெற்றிருத்த் பிரத்தி
 யட் ர் ா ப்படுத ானு் அதன் தோற்றமும் ாசமும் ா ப்படா
 ம ானு் இ ிவு ள் னு ிலையாயுள்ளது. தோன்றி அழியு்
 பது பொரு்தாது ள் பர். அ ிர் உலகிற்கு முதற் றா ிருதிவி அப்பு
 தேயு ாயு ள் னு் ா் கு பூத் ள் ள் டொள்ளுத ாலும் இப்பூத்
 ள் தோ் றி அழிய் ா ப்படுத ாலு் இ ிற்றின் ரரிய ரகி உ
 மு் தோ் றி அழியு் ப தச் சாதித்தற்கு அனுமா ம் முதலிய பிர
 மாண ள் டே டி டி தி ிலை ள் பது.

அனு ணப்பிரமா ம் ஆ ப் பிர ர ி னு் இர ிடம் உ டோ
 ராயதருக்கு உட ப் பாடி ா் அ ிர் ஈட் ரதி ப்படு ிர்.

பொழிப்பு. டோ் றுதலு் அழிதலு் பிரத்தி ட்ச ர் ா ப்படா
 ம ா் உ் தோ் றி அழியு் ன்பது பொரு்தாது ள் பர் உ டோ
 ராத். பூத் னு் இ ிற்றி் ரரிய ர தே ரதிப் பிரபஞ்சமும்
 தோ் றி அழித் பிரத்தியட்ச ர் ா ப்படுதலி் இப்பூத ரரி ா
 உ மு் தோற்ற ா னையு ட தா்.

(b) தோற்ற ாச் னைத்தரு் ருத்தா ஒரு ி டே டப்படு்.

இயல்புகாண் டோற்றி மா ப்கை யென்றிடி னிபல்பி னுக்குச்
 செபலதின் றியல்பு செப்தி செய்தியே லிபல்ப தி் றும்

இயல்பதாம் பூதத் தானே யியற்றிடுஞ் செய்தியென்னிற்[தால்
 செயல் செய்வா னொரு ன் ண்டிடுஞ் செயற்படு மசேத த்

(இ ள்). தோற்றி ாய் - அத்தோற்ற ாசக் ள் இ ிபு ா்
 ள் றிடி் உ கிற்கு இ ி ாயுள்ள . அ ிற் ற் ாரி ப்படுத்த ஒரு
 கருத்தா டே டி டி தி ிலை ி ி சொ் லி் இயல்பினு் குச் டே

து இ று இயற் குத்தோ றுதலு அழிதலு ஆகிய வி ரர் இல் லையா இ பு இ ல்பா து, செய்தி செய்தி தே ன்றி அழித் தாகிய வி ரர்ச்செய ரகும் ன்பா ராய் இய பது இன்றும் இய பு பது ஒ று இல்லையாய் முடியு. இ பதா பூத் தானே இனி இய பாயுள்ளனாகிய னான்கு பூத் னுே செய்தி இயற்றிடு ன் னி தோற்ற ா னாகிய ி ராத் தச் செய்யு என்று நீ சொ லின் செயற்படு அசேத த்தால் - அ தோ றி அழித் தாகிய தொழி லைப் பொருந்தி நிற் கி ற சடப்பொருளாயிருத்த ா செயல் செய் ான் ஒரு ன் னே ி ி அ ிற் ற் ாரியப்படுத்தும் ஒரு ருத்தா அ ிற்றின் றே று றே ண்டடப்படும்.

றிப்பு. இய பதாம் பூத் உே ரா தர் பிருதிவி அப்பு தேயு ாயு. எ ன் னும் நா றுமே தத்தா ன் ன் று அ ித்த் ி று ஒரு ி ராற் றிப் ப்படாது இயல்பாயுள்ள எ ன் று கூறு ார்.

பெ ழிப்பு. தோற்ற நாச ன் உ கிற்கு உண்டென் றொ ளினு, அ ி அவ்வு கிற்கு இயல்பாயுள் ன என்னின் அத்தோற்ற நா ன் ி ராமாதலின் அ ிற் ற இயல்பு என்றல் பொருந்தாது. பூத் நா று இயல்பாயுள்ள . அ ி தோற்ற நாச னைச் செய்யும் எ ன் னிற் அனை செயப்படுபொருளாய் சடப்பொருளாயிருத்த ால் அ ிற் றத் தொழிற் படுத்து ருத்தா றே று றே ி டப்படும்.

இதுவுமது.

- நிலம்புன லனல்கால் காண நிறுத்திடு மழிக்கு மாக்கும்
பல று மொருவ னிங்குப் பண்ணிட வேண்ட வென்னின்
இலங்கிய தோற்ற நிற்க லீறி வ யிசைத லாலே
ல்கினர் தோற்ற நாசந் தனக்கிலா நாதன் வேண்டும்

(இ ள்). பூத் னைச் செயப்படுபொருள் என்று அசேதன் ன் று கூறு து அமையாது, நி புன் அன் ால் பிருதிவி அப்பு தேயு ாயு ன் நா று பூத் னு (வினேமுதற் பொருளாய் ி று த்முட் கூடியும் பிரிந்து), ா ஆக்கு ிறுத்திடு அழிக்கும் ப தரும் - ாணும்படி பிரபஞ்சத் தத் தோற்றுவித்தலு ிறுத்துதலும் அழித் தலுமாகி ாரியத் தச்செய்யும். ஆத ால் பண்ணிட இங்கு ஒரு ி றே ண்டா என்னின் - இத்தோற்ற நாச ாச்செய்ய இவ்விடத்து ஒரு ருத்தா இப்பூத் தனக்கு றே று றே ண்டிடில்லை ன் னின், இல்கிய இ ி விக்யு இந்நா று பூத் னும் தோற்ற ிற்ற ாறு இசை த ா தனித்தனி தோ றல் ிற்றல் அழித் தாகி முத்தொழிலையு அ டத ா இ ி ாரியப்படுத்து ஆற்ற உ ட ால் ஆத ா தோற்றற் நாச த று இலா இப்பூத் ன்போ த்தோ ிறி

ற்பபு. 1. இ 1 இரண்டு செய்யுளானு் கூறிப்போந்த பொருள்: உலோ ராயதர் ஆசங் க (உ) உ த்துக்குத் தோற்ற ரச் னுள ராயினு் அ 1 அதற்கு இய் பாயுள்ள . அது தானே தோ் றித் தாதே அழியு் றுபபு தோ் றுதலு் அழிதலு் வி ராமாதலின் அ து இய் ப் று. ச . (b) வி ரா ராதே இய் பு எ ப்படு து. பபு. அ் ர யி் வி ராத்தி் ே றுய் இய் பு பது ஒன்று இ் லை ரய் முடியு். ஆச . (c). இ் பாயு் ன பூத் ன் ர் குதே தோற்ற ர் னைச் செய்யு் றுபபு. பூத் ன் யெப்படுபொரு ரயு் சடப்பொருளாயுமிருத் தலி் அ 1 தா ரத் தோற்ற ரச் னைச் செய் ர் டா. ஆத ர் தோற்றி அழிக்கும் ருத்தா ஒரு ின் ே ண்டப்படும். ஆ . (d). பூத் னைச் செயப்படுபொருளு் சடப்பொருளு் பது ிழு. அ 1 வினை முதற் பொருளாகு். வினைமுதற் பொரு ராதலி் டப்பொருளு ரா. மறுபபு. தோன்றி ி் று அழித ர் அ 1 வினைமுதற்பொருளா ர. தோன்றி ின்று அழியும் பொருள் ன் செயப்படுபொருளும் சடப்பொருளு மா். ஆத ர் தோற்றி அழிக்கு் வினைமுத ே று ே டப்படு்.

பேழிப்பு. பூத் ள் ர் கு' வ்னைமுதற்பொருளா'. அ. பிரபஞ்
சுத் தத் தோற்றுவித்து நிலைபெறுத்தி அழி'கு'. ஆத ர், இத்தோற்றா
ச' னாச் செய்தற்கு இப்பூத் ளே அ யு'. இ. 1ம்றி. ரேரய் ஒரு
ருத்தா டேண்டு. தில்லை எ' னின் இப்பூத் ள் ஒ' டொ' று' தோ' றி
நின்று அழித ர் ள் வ்னைமுதற்பொருளாத் கூடாது. ஆத ர் தோற்றா
ச' னாச் செய்யும் ருத்தா ஒரு ண் இ. 1ம்றி. ரேரே டப்படு'.

(அ) இப்பொருள் தோன்றாது. உள்பொருள் தோற்று.

(இ ன்). ரம் சார்பினி" தோ"று" பொருள் டெ"ர"வீத்
தின் அழிவில் முனாதோ"று"து போ"அவ்"ச்சார்பிதே தோன்று
தருப"ன்ன இ"லை"ன்னிள் - இ"ம் மத் தோற்றுவிக்கு"ருத்தா ஒரு"
வேண்டப்படு"தி"லை"ன்னிள் தோரின் தோற்றம் இ"தற்"ர உ"ள

தற் ரோ நீ செப்பாய் - ஆராயுமிடத்துச் ரார்பிற்நோற்றம் இப் பொருளு
 ரோ உள்பொருளுந் ரோ ப த நீ கூறு யாயா ஓரி ன்னதே
 உதி டே டா - உ ருமிடத்து உ தாய்த் தோ றிநிற்கு பொருளு
 ராயி் குட்போ அது தோற் றே டி டி திலை இ தவுத் தோ
 ருது இப் பொருளு யி் முயற் றொ புபோ அதுவு ஒரு லுந்
 தோ று திலை இர டி இ றி ரோர்வி றது நிற்பது தோ று -
 ஆத ராற்பாரிசேட டி யா இவ்விர டி மி றி உ தாய்த் தோ றுது
 ருக்கு ரூபாய் நிற்பதொருபொருள் தோ று.

நிபபு. 1. ரார்பினிற் றோ று மெ ர் உள் றா த்தினி
 று உள் றாரி தோ று னு சற் றரியாத் செ த்திராதி
 ருக்கு உட்படி யின் அர் அசற் றாரி றாதி ன் ப்படார்.
 அர் உப் பொருளுக்குத் தோற்ற டி டி திலை றதவி இப் பொ
 ருள்தோ று. உப் பொருள் அழியு. இல் ட தோ றுமிடத்துச்
 தா ராய் ட்தோ றுத் தோ றி அழி ட ற்றுள் முற் த்தினி ற
 ழியு பொருள் பிற் த்திற் றோ றுப் பொருட்குச் ரார்பா லி அ
 அச் ரார்பிே வித்தின் அழிவில் முனைதோ று டதுபோ த்தோ று.
 இதற் றொரு ருத்தா டி டி திலை க் கூறு ற்.

2. சோர்வி ற நிற்பது உள்பொருளாய்ச் ருக்கு ரூபாய்த் தத்த
 றா த்தி் அட்கியிரு கு றரியப்பொரு சோர்வு அழிவு நித்
 த்.

பொழிபு. இல்பொருள் தோன்றாது. தா ரூ மாய் டி னிப்பட்டு நிற்
 கு் பொருளுக்குத் தோற்ற டி டி திலை. ஆத ராற் கு பா
 டி னிப்படாது அட்கியிரு கு் பொருளே தோ று டதாகு.

(b). உள் றாரிய் உள் றாணத்தினி று ஒரு ருத்தாவினாே
 தோ று.

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதொன்றுளதே லுண்டாம்
 இல்லதே லில்லையாகுந் தோற்றமு மி சயா , கும்
 உள்ள றாணத்தி லுண்டா றரிய முதிக்கு மண்ணில்
 இல்லதாம் படங் டாதி பெழிறரு மியற்று வானு .

(இ - ள்). உள்ளது இ தும் இன்றி நி றது ஒ று அ ன் உள்
 பொருளாதலும் பொருளாதலுமி றி டி னிப்படாது ருக்குமரூபமாய்
 நிற்கு றரியப்பொருள் உ தே உ டா உள்பொருளாயின் அது
 றும் உளதாகும் இ தே இ லையாகு இப் பொருளாயி் அது
 று இ தாகு தோற்றமு இ சயாதாகு அன்றியு அ ிப் பொ
 ருளுக்குத் தோற்றமு கூடாதாகு. ஆத ரல் உ டா றரிய் உ
 தா ய றரியப்பொருளே உள்ள றா த்தில் உதி கு - உ தாகிய றா

ணத்தினி றும் ஒரு ருத்தாவா டெளிப்பட்டுத் தோ றும். அது, இயற் று ான குய ானல் டண்ணில் பட ித் தா ம ன்ணகிய முதற்கா ர த்தினி றுப் பு ட ி முதலிய ரியித் தோ றுது, டாதி வழில் தரு குட் முதலிய ரியம் டெளிப்பட்டுத் தோ று ாது போலாம்.

தறிப்பு. தோ ி ரிற்கும் பொருளுக் குத் தோற்ற ன்னடா மயா லும், இல்பொருள் தோன்றாத ாலு, தோன்றது சத்திரூப ாயிருக் கு் உள்பொருளே தோ றுமென தே ிச்செய்யுளிற் கூறி இச்செய்யுளில் அப்பொரு ி அதன் ாணத்தி் அட்கியிருந்து பி் து ாபமாய்ச் சற் றரிய முறைப்படி தோன்றும் றரியப்பொருள் ன்பதும், அது ஒரு கருத் தாலி டெளிப்பட்டுத் தோ று் எ் பது கூறப்பட்டன.

டொழிப்பு. டெளிப்பட்டுத் தோ றுது சத்திரூப ாய்த் தன் ார த்தி் அட்கியிருக் றரியப்பொருள் பி் பு அ் ார த்தினி ன்றும் சற் றரிய மு றப்படி ஒரு ருத்த ா டெளிப்பட்டுத் தோன்றும்.

(c). ஒரு ருத்தாவின் ி றரியப்பொருள் தோ றுது-
றரியப்பொருள் ார ப்பொருள்போ உள்பொருளேயன்றி
இ் பொருளன்று.

7. ஒருபொரு ளொருவ னின் ி யுளதி தாகு மென்னின் [ய்
தருபொரு ளுண்டே லின்றாந் தன்மையின் ி றே லுண்டா
ருதலின் ிலது றரிய முதலுள தாகு மெ ன்னிற்
கருதுகா றியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங் கருத்தா வாலாம்.

(இ-ன்). ஒருபொருள் தே ிகூறிய ாறு ளொளது ஒரு றரி ப் பொருள், ஒரு ின் இ் ி ஒரு ருத்தாவி் ி ளது இ துஆகு் எ் னி் த து ார த்தினி ன்று தாதே தோ ித் தாதே அழியு் னி் தருபொருள் உ் டே அ் ா தாதே தோ ி் பொருள் ள்று உ் டாயி், இ் றும் தன் இ்று தற்கு அழியுத் ம் கூடாதாம் இ்றே தானே அழியு றயி் உ் டாய் ருதல் இன்று மீளத் தே ி ருத் கூடாதா். ஆத ா் தாதே தோ ித் தாதே அழியு் பது டொருத்தாது றரிய இ துமுத் ளதாகு் னின் இனி றரிய இல்லது ாணமே உள்பொருள் எ் னின் ருது றரியமு் உ் டாய்- ாண உள்பொருளா டே ருதுகி் ற றரியமு் அதனிடத்துச் சூ்கும ாய் அட்கி ரிற்கு் உள்பொரு ளாய் தோற்றமும் ருத்தா ா ஆம் அது பி் பு து ாப ாய் வெளிப்பட்டுத் தோ ிதலும் ஒரு ருத்தாவின் .

பொழிப்பு. ஒரு றரியப்பொருள் ஒரு ருத்தாவி் ித் தானே தோன்றித் தானே அழியும் ன்னின் அ் ா தோ ி் றுமாயின் அழி யாது, அழியு றயின், மீளத் தோ ிருது. ஆத ாற் ருத்தா ஒரு ின் டெண்

டப்படு. இனி ரியப்பொருள் அழியு; ரம் அழிய தே னின்
ர உன்பொரு ளே அதனிடத்துச் சத்திருபமாய் அட கியிரு கு
காரியமு ள்பொரு ளு.

3. மீ ளுச் ர் தப் பற்றி ஆச் கித்து . . . தோற்ற ரசக் ளையு
டயது ன்பதும் அ ற் றத்தருப ன் ஒரு டே டே எ பது
சாதித்த .

(α). ர த் தப்போ உ முத் தோ ன் றி அழியு.

ரயத்தி னழிவு தோற்றக் க டன முலகிற் கானேம்
நீயித்தை யுரைத்த வாறி. கெ ட் னி னிகழ்த்து முண்மை
மாயத்த வுலகம் பூநீர் தீவளி வான மாதி
ஆயித்தா னென்றி னென்று தோன்றிநின் றழித லாலே.

(இ ள்). ரத்தி தோற்ற அழிவு டனம் ரயத்துக்குத்
தோற்றமும் ரசமு டோ உ கி ராே . . . கிற்கு ர
ன்றி நீ இ கு இத் த உ ரத்த ளாறு எ ன்னெனி நீர் இவ்விடத்
துத்தோற்றமு ரசமு உ ற்கு உ டென்று கூறி முறைமை
னையெனின் ர த்த உ மயத் தச் செய்யு உ ம் பூநீர் தீ
வளி ரம் ஆதி ஆயி பிருதிவி அப்பு தேயு டய ஆ ர ன் னும் பூத்
னோத்த கு முதற் ர ர வு டத்தாயிருத்த ளு தா அப்பு
த ி ழுத் தம் ஒ ன் றின் ஒ ன் று ஒ ன் றப் போ ற் றது தோ ன் றி
நி று அழிதலா தோ ன் றி நி று அழித ளும் உ னிகழ்த்து
தன்பாலு தோற்றரசு ள் உளதாந்த ய அறிவி கு.

குறிப்பு. 1. ரயத்தினழிவு தோற்ற ட மு ற் ராே
மீ ளுச் ர் தே ரதி ன் தே ன் றி அழியு. உ தோன்றி அழியாது நித்
த ரயுள்ளது எ பர். உ கிற்கு முதற் ர பூத் ளா, ளாணு அப்பு
தக் ள் ஒவ்ொ ள் று தோன்றி அழித ளு உ மு ர த் தப்போ
லத்தோ ன் றி அழியு அ ள் ளொ ள் று ப்பட்டது

2. ஆகி எ பது ஆயி வீ ர ரயிற்று

3. ஒ ன் றி னெ னு தே ன் றி ஒ ன் றினி னு ஒ ன் று தோ ன் றி வு
பெ ரு ன் ளொ ள் ளர். ஆ ரவினி னு ஆ ர மு ஆ ர த்தினி னு ராயு
வு ராயுவினி னு தேயுவு தேயுவினி னு அப்புவு அப்புவினி னு
பிருதிவியு தோ ன் னு உபரிடதச் சுருதி மீமாஞ் ருக்குப் பிர
ரணமாத ர் அதனை டொ டு அ ரது ஆச் பரி ரி ப்பட்டது
எ பர். சி ஞானமுனி ர் தே தத்து ள் விதி ர் டொழி ஒழித்
டெ ர் மீமாஞ் ரு ப் பிர ர ர தா இ வு ர பொரு
தாது பர்

4. உ மு றாய். நி ழ்த்து பயனிலை.

டொழிப்பு. மீமாஞ்சர் ராயே தோ றி அழியு. உ ம்தோன்றி அழியாது ன்பர். உ கிற்கு முதற்கார பஞ்சபூத் ளாத றனு அப் பூத்கள் தோன்றி அழித றனும் உ மு ரா போ த்தோ றி நி று அழியு பது தாே போதரு.

(b). ஒரு ர த்திே தோன்றும் உ , பின்னொரு ர த்திே முழு து அழியும்.

. ஓரிட மழியப் பின்னு மோரிட நிற்கு மொக்கப்
பாரிட மழி தின்றா மென்றிடிற் பயில்வித் தெல்லா
காரிட மதனிற் காட்டு மங்குரங் கழியும் வேனிற்
சீருடைத் துலகு காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லும்.

(இ). (உ ம்தோ றி அழியு எ பது ஒரு. அ ராயி
னு) ஓரிட அழியப் பின்னு ஓரிட நிற்கு முன்ே ஒருப் அழிந்
துபோ ப்பின்னு ஒருப் அழி றது நிற்கு பாரிட ஒக் அழி து
இ ரு றிடி ஆத ர் உ முழு து ஒருே அழி தினை
ர எ று ரொ ல் அப்படிய று பயி வித்து ர பூமியிற்
டகு வித்து னெ ர, ரரிட தனி அ குர ாட்டு ரர் ர
த்திே முனை னைத் தோற்றுவி கு னே ழியு அ
தோ றி னே ற் ர த்திே ஒருே அழியு சீர் உ டத்து
உ கு இத்த ர உ மு ர சேர் திடப் பெயர்ந்து டெ
லு - த கு ர சேர்ந்தபோது நிலைகுலைத் து ஒருே அழியு.

றிப்பு. 1. உ ஒருப் அழியினு ஒருப் க அழியாது நிற்
. அ ராறி றி அ ஒருே அழியு னி மீளத் தோ றுதற்கு
இ ரதெ ழியு பர் மீ ரஞ்ச ர்.

. பாரிட பூமி உ .

3 ரரிட தனி : அது பது பகுதி பொருள் விசுதி. ரர் ர
ஆ ணி புரடாதி ர ள். னே ற் ர ஆணி ரடி ர ள்.

4. பெ ர்த நிலைகுலைத்

5. ர க்கு வித்து உ த்து கு அ குரமு உ ர.

ஞா போதத்தி வித்து டாமு (1. அதி.2.) பத் உ ர
ே

ே ழிப்பு. உ ஒருே அழி தினை ஒருப் அழியினு ஒரு
அழிய நிற் து பொருத்தாது ரர் ர த்திே தோ
முனை னெ ர் னே ற் ர த்திே ஒருே அழியுத் மபோ
உ மு ஒரு த்திே தோ றிப் பின்னொரு ர த்திே ஒருே
அழியு

னு டே ஆ முடித ர் சட ர டே முடித ல் கு
 ர் ஒடுகு அ - உ முழு து ஒடுகு பொழுது அணுரு
 ப் ள் ஒழிந்தி உரு மு ட ட அணு ன் ஒடுகு ராத லு
 செய்தி முடி ர அ னு ன் உ ர யத் தோ ன் றி நி அழித்
 கூடாது

றிப்பு. 1. பிரபஞ் த்திற் ர ர ப ர ா ன் னு அணு
 ர ராத் த ர் ரு டே றிச் செ த்திரா தி ர் ப டி ர் ஆசு
 ர் கு ஒக்கு

2. தார்க்கி ர் ப ர ாணுக் ள் நித்த ரயிருப்ப உ டி இ ற
 லுமுள் ப ர ாணு ன் கு டே ற் ட்ட தத்தா மி லை. த்து
 டே ற்ப்ப ப ர ாணுக் த் முடகடி உ ர யத் தோ ன் றி நி று அழியும்
 மு மு டோ ருத்தாவிச் சயு அதற்கு ஒரு துணை
 ராண ர் பர் அ உரு ப்பெ ரு ளாய் அ ய மு ட ம
 ர் அழிடு ய்து ஆத ர் அ றித்த ர அ சட ராத ர் ஒரு
 ருத்த வி றி உ ரத் தோ ன் றி நி றழியா

பெ ழி பு. தார்க்கி ர் நித்த ர அணு ன் ன் ர ர ப
 பிரபஞ் ரத் தோ ன் றி நி று அழியு எ பர் அ இரண்டு சடப்
 பொரு ளாத ல் பிரபஞ்ச் ஒடுகு பொழுது அணு ன் ஒ கு
 மாதலாலு அ னு பிரபஞ்ச ர யத் தோன றி நி றழிதல் கூடாதா

(). உ ற்கு முதற் ரா

ராண னு ள் டெ ட்டாற் ரரிய வுலகி் டெ ன் னிற்
 காரண மா ய யா ரரிப் கா லாகுங்
 காரண மா ய யெ ன் னை ர பதி க் கனு டே யெ ன் னிற்
 ரா ர ய யேகா ரரிய னுவிற் டால்.

(). ர ர அணு ள் டெ ட்டா ர ர ப ர ா ன்
 ழி தா ரி உ கு இ று னி அ ற் றி ரரி ர பிர
 பஞ் இ லை ரகு னி ரா மா ர உ கிற் கு முதற்
 ரா ர ரயிருத்த ர் ரரி ர ரகு அ
 அழியி ரி பிரஞ் மீ த் தே று தாகு ரா
 ர னை உ ற்கு முதற் ர ர பது னை
 ர பது அ டே னி விடத்து முதற் ரா ர
 ர ப்ப ப ர னு டே னி ரரி அணுவி ட
 ரரி த்த ர ாணு ளிடத்தே ர ப்படுத ர் அ உ கிற்
 முதற் ரா ராத் டாது ஆதவின் ரா ர டோ ர் முதற்
 ரா ர டே அறி ரா

நிபபு. ராட்ரா என்பது டா த்திரித்தது.

பேழிப்பு. அணு ன் ழியிற் ரரி பிரபஞ்ச இலையாய்
முடியு னின் ர ரா ராயிருத்தா பிரபஞ்ச இலையா
ராட்டாது. அணு ரா மய் ர ப்படுத ிற் றி ய. முதற் ரா
ய் ர ப்படுத ிலே னெ னி அணு னிற் ரரியத்த
ரா ப்படுதா, அ ரா ரா டடா ரா ரா ராகும்
பது அறியப்படும்.

(c). அணு ன் ரரி ப்பொரு த ன், முதற் ரா ரா.

ரரிய. மென்ப தென்னை கார வணு வ யென்னிற்
காரிய ம ய வத்தாற் ற் ண்ட ன் டாதி போல
ரரிய ஒரு மெல்லா மழிதரு ரா த்தாற்
ரரிய. ஷுபப்பின் மா ய தருமெ ன் ருதிடாயே.

(இ ன்). ராண அணு ன் உ கிற்கு ரா கி யரமானுக்
னை, ரரி ப்பது னை னி ரரி ன் னு சொல்லு து
ப்படியெனி ரரிய டாதி போல அ டத்தா ட் அணு
ன் ரரி ப்பொருள் ன்பது குட் முதலி போ அ டமு ட ம
ரா அறிந்த ம் ரரி ரு ன் ரா ரரி ய உரு ப்பொ
ருள் னெல் ரா அழிதரு ரா த்த அழிதுபோகு த் யு
ட யா ரரிய உறுப்பு இ ரா ரரி அ டத்த
யி ரத ர யே முதற் ரா ராய் தரு ருதிடாய் அப்
பிரபஞ்சத் த் தோற் றிக்கு ன் னி அறி ரா

நிபபு 1. தார்கி ர் பிரபஞ்சத் தோற்றத்துக்கு அணு ன் முதற்
ரா ப். அ ட அ ய டமு ட னாய் ர ப்படுதலி ரரி
ப்பொருளாய் அழி டே னி ர ரா அ ர் ராள்
மறுத்து ரரியத்த யி ரத ர யே முதற் ரா ராகு
இச்செய்யுளி தித்து ருஞ்செய்யுளி அ ருக்கு உட பாடா ஆ
அணு ர ம். ன் னு பிர ர ன் அக் கூற் ற லியுறுத்துகின்
றார். தார்கி ருக்கு ட பாடா பிர ர ன் பிரத்தி ப்ச், அநுமா
ன் உபமா (ஒப்பு) சாப்த் (ஆத்தார்கிய) ரா ரு ரம்.

2. ரரியவுறுப்பு. ரரி த்த், ம. அ. து. அ. டமு டை. உறுப்பு
அ ரம்.

பேழிப்பு. அணு ன் அ டமு ட யாற் ரரி ப்பொருளா
ரரி ப்பொருள் அழியுந்த யு டயதாதா ரா ராது. ஆ
ரா அ டமு ட யு அழிவு இ ரதமா யே முதற் ரா ராய்
பிர பஞ்சத் தத் தோற்றுவிக்கு.

(d) ராயமுதம் ராய பதங்குப் பிராய.

தோற்றமுநிலையு மீறு மாயயின் நெழில தென்றே
சாற்றிடு முலம் வித்துச் சாகாதி யணுக ளா
ஏற்றதே லீடு நிற்கு மில்லதே லி யவதி றும்
மாற்றநீ றந்தா யித்தான் மாய யமதித்தி டாயே.

(இ ள்). தோற்றமுநிலையு ஈறு தோற்ற நிலை இறுதி ன்னு
முத்தொழிலு ராயயி. தொழி து நே சாற்றிடு உ
யயி து செயடு நே சொ ப்ப அறிஞர் ிக் யு, வித்துசா
காதி அணு ளா ஏற்றதே வித்த து லை முத ி லைச் சூ
கு ரூப ர த்தரித்து நின்றதாயின் ஈடு நிற்கு அ ி இவ்விடத்
துத் தாலு ராய் டொளிப்பட்டு நிற்கு இவ் தே அவ் றாறு குக்கு
ரூப ராய் அட்கிநிற்ற இ தாயி இ யது இன்றா றற்ற
அ ி து ரூப ர டொளிப்படுதலுமி று உட்பாடு திரம ற
யும கூறப்படு முச் செ லையு நீ ற தாய் நீ ற்துவிட்
டாய், இத்தா ரரி வறுப்பி ரத்திர றி ஆத்த ராகிய
முச்சொ னு இ ற்றலு, ராய யமதித்திடாய் அணு
ள் உ கிற்கு முதம் ராண எ பதனைவிட்டு ராயயே முதம் ராண
எ தனை அறி ராயா .

குறி பு. 1. உ ம் உ ர்த்தோர் அறிஞர். அ ி ராக்கு ஆத்த ராகி
ய னப்படு ஆ மப்பிரமா ர்.

2. வித்துச்சாகாதி யணுக ர டேற்றதே லீண்டு நிற்கு மி தேலி
ய ிதின்றா றற்ற: ராதி ள் வித்தினிடத்து முன் குக்கு ரூபமா
அட்கி யிருதே பி னு ரூப ரய்த் தோ று. அ ி றாறு அட்கியிருந்
ததி லையாயின் பி டொளிப்பட்டுத் தோ று பது முச் சொ
இ டோ ப் பிரபஞ்சமு யிே மு குக்கு ரூப ர அட
கியிருந்து பி னு ரூப ரய்த் தோ பது சாதி ப்பட்டது.
வித்து மா க்கு ராதி பிரபஞ் துக்கு உ வித்துச் சாகாதி
ஞக்கு ரா ராத் போ ராய பிரபஞ்சத்து கு ரா ர
பது இதனை கூறப்பட்டது. இ த உப ர ப் பிரமாண அனு ர ப் பிர
மா த்தி அட்குத ர் அ டேே கூறப்பட்டது. றற்ற
டோ .

3. உகிற்கு முதம் ர ராய டே அத் உ யு
சாதி ப்பட்ட றாறு ர .

பெ ழிப்பு. உ கிற்கு முதம் ர ராய பதங்கு ஆ ி அறு
மானப் பிரமா ணு சான்றாகு .

(e) முதற் ராகி ராயிலிருந்து ரரியாகிய பிரபஞ்சம்
சற் ரரி மு நப்படி தோ றி ஒடு கு .

மா யயி னுள்ள வஞ்சம் வரு து போவ தாகும்
நீயதிங் கில்லை டென்னி நிகழ்ந்திடு முயலிற் கோடு
போயுகு மிலை னெல்லா மர னிற் புக்குப் போதின்
ஆயிடு மதுவு மெ ன்நிற் ரர கிடக்க வாமே.

(இ ள்.) ராயி ன் ளஞ்ச ராயினிடத்து மு ளுக்கு
ரூப ரய் ஒடு கி ளுந் த பிரபஞ்சே று து போ து ஆகு - பி து
ரூப ரய்த் தோ றி ஒடு கு தாகு நீ இ ளு அது இ ளை னி -
நீ இ ள்விடத்து உள்ளது தோ று னு சற் ரரிய ரர டொள்
து இ ளு தே று பாயி முயலி டோடு நி ழ்ந்திடு
மு லினிடத்து டொ பு தே று தா ராய் உகும் இலை ள்
ர முதிர் து உதிர்ந்த இலை ள் ர ளி புக்குப் போதின்
ர ளி டே ஒடு கி மீ டி இலை ள் புறப்படு ராயி அதுவு ஆயி
டு னின் பிரபஞ்சமு நீர் கூறி ராயி டே ஒடு கி மீ த் தோ
று ள் னி அ தொ கு ரர கிட , உதிர்ந்த இலை ள் கு
கு ரூப ரர ரய் நிலைபெற்றுப் பிருதிவிய் ஒடு கி மீளவு இலை முத
லி ராய் ருதலி ஆ பிரபஞ்சமு அவ் ரறு ராயி டே ஒடு
மீளவு தோ று தாகு .

நிபபு. 1. தார் ர் சற் ரரிய ரர டொள்ளாத அசற் ரரி
ரதி ளாதலி முதற் ராகி ராயிலிருந்து ரரியாகி பிரபஞ்
சற் ரரி மு நப்படி தோ றி ஒடு கு பது இச்செய்யுளாற்
ரதிக் ப்படடது.

2. ளு - பிர ளஞ்ச றது ளஞ்ச ளு ற் து நின்றது.

. பே யுகு டோய்+உகு போத முதிர் தல். உகுத் - உதிர்
த் சொரித் .

4. பே தி ளு ராயி . போத ளுத்

பே ழிபபு. ராயினி ளு பிரபஞ்ச ற் ரரிய மு நப்படி
தோ றி ஒடு கு . அது திர் த ளை ள் த்திருப ரய்ப்பூமியிற் கிடந்து
பி இலை முதலி ராய் ளுத் போ ர் .

(f) பிரபஞ்ச் ரித்தப் டொருள்.

. கருதுகா ரணமுண் டாகக் காரிய முள்ள தாகி

ரு லா லநாதி வய மற் றொரு கடவு ளித் , த்

தருத் ரலாதி யாகச் சாற்றலு மாகு மா யக்

டொரு னு ரெ ர்னிங் கென்னி னுள்ளவா றுரைப்பக் கேணீ.

(இ). ருதார உடா சொ ப்பட்ட ரணன் உள்
பொருளா ரரி உளத ருத் * ரரி மு உன்பொரு
ளாகி அதனிடத்துத் தோ று வி . , அ ரி ரகிய பிர
பஞ்மு நித்தி ப்பொருளே ா ஒரு டவுன் த் தத் தருதலால்
ஒரு ருத்தா தனைத் தோற்றி ஒடுகுத் ஆதி ரச் ாற்றலும்
ஆகு அழிபொருள் று டொ வ் டி . ா கு ஒரு) ஆர் இ
ரு னி அ ந ம யினு ா யயேத் நி கிய பிரபஞ்சத்
தத் தரு . அதற்கு ருத்தா ஆர்? அர் விடத்து ற்று டெ னின்
உள்ள ாறு . ாப்பகீ ள் அதனை உ படி உ ாப்போ கீ டெ ா ா

குறிப்பு. 1. தே றுதனு ஒடுகுதலு ய அத் த டேறுபாடுபற்
றி பிரபஞ்ச ஆதி ப்படினு , அ த் த டேறுபாடி ாத ா
த் த னோ குமிடத் அது நித்தப்பெ ருளே ா

2. ா டெ ரு ானார் பிர ஞத் த ாற்றத்து கு ா ர
அண ன் . மு ா மு டே . றி ஒரு துணைக் ா ா
னு தார் கி ர் டொ றுத் அண ன் ா ா
ர டே ா ர அதனிடத்துப் பிர ஞத் தே றி ஒடுகு று
ாதித்தவி அத்தோற்ற ஒடு ளுத் நிமித்த ா ாகி ஒரு ட
வு டே டப்படு ளு ாக று ார். இதனைப் பிர ஞ்சத் தோற்றத்
து கு டவு ஒரு ா டே டப்படு தி னை னு ரு று
ப்பட்ட ா.

பொழிப்பு. ரரிய ரகிய பிரபஞ்சமும் அத ா ா ா ய
ப்போ உள் டெ ருளாயிருத்தலி . அது நித்தப்பெ ருளே ா
தோன்றி ஒடுகு டேறுப டேற்றி அது அநித் று சொ ப்படி
னு உ யி நித்தப்பெ ரு

(9) பிரபஞ்சத்தி தோற்ற ஒடு . ருத்தாவின் ா .

7. புத்தி ற் ாரி யத்தாற் பூதாதி புருடன் று னும்
அத்தனு ரண பெற்ற லறிதலா ல் ற ம ா ய
உய்த்திடு டதனை ா ய் குணா டெ று மி லையென்றே
வைத்திடு மதனை டல்லாம் ருவிப்பா னெரு ன் டெ ம்.

(இ). பூதாதி பூத் முதலிய பிர ஞ டெ புத்தித் ாரி
யத்தா (கு டு ானா டெ ய் ப்படு ாரி னாற் றோ) ஒரு தே
னா டெ ய் ப்படு ாரி ாயிருத்த ானு புருடத் தே ன
புருடனு அத்தனு ா பெற்ற ாறித் அப்பூத் முதலி
ய் ற ாகிய தனு ா னைப் பெற்ற விடத்து அறித் ானு ா
அத் த உய்த்திடு ா ய் அ ற்றிற்கு மு ா ா ா ய் அத் தச்

உலத்தாயினு அதன உ ரவு ஒ னு இ லை னே
 த்திடு அதன அ ர பற்றி அ மா கு அறிவு நிறு இ
 லையெ னு கூறியிருத்த லு ர ருவிப் ர ஒரு (-) (பாரிசே
 டப்பிர ர த்தா) பூத முதலி பிரபஞ்சடு ர பற் றயு மா யயி
 னி னு தோற்றுவித்த நிலைபெறு தி அழி கு ட ஒரு லை
 மெ - இ லெ ன்றினு றே ரு ய் டெ டப்படு .

குறிப்பு. புத்தி த் புத்தி ர் சேத . புத்தி த் டொழி

பெ ழிப்பு. பிர ஞ் ஒரு சேத னை டெ ய் ப்படு ரரி யிருத்
 த லு புருட ர ரரிய ர தனு ர னைப் பெற்ற ன்றி
 அறி ட்டானாத லு மா ய அறிவி ராத சடப்பொரு யிருத்த
 லு இ ன்வி ர டிற்கு றே ரு ய்ப் பிரபஞ் த் தத் தோற்றுவித்த நிலைபெ
 றுத்தி ஒடு ருத்த ஒரு டெ டப்படு .

இ ட மதி ர ம.

த முதலி கி அந தீழத சித னனிநினை விடு (-)
 பது இர டா னு.

இ தி ர தி பிரபஞ் த் ரி ப் டெத்து மு ற கூறு
 மு த்தாற் பதியி றது. ன்றுள்

A. பதி டி ளு த தக் ரி ப த ற (-) கு
 பிரிவு ளா பிரி ப்பட் ப்பொரு கூறப்படு றது.

I. த் முத அ ரதிமுத்த த்துரு னி ரி னு ருவிடு
 (-).

II. தா னு ர அ ரதிமுத்த த்துரு னி ரி னு ரு டு
 ()

ஒ டெ ருபிரிவினு அட ய விஷ அ பபிரிவி மு பபி
 ப்படு .

I தா ல முத த னிநி வி
 பது முதற்பிரிவு (-)
 ப்பிரிவி அட ஷ :

1 பிர ஞ் த்தே ற்றத் ச் பெரு நிமித்தா ர ()

2 டெ பிரபஞ் த் தத்தோற் வி மு ற () .

த்தப் பிர ஞ் ர க் று அ ற்றி பு (-)

- (a). ராசி ராசி இ ().
 (b). மத்தி ராசி இவ் ()
 (c). பசந்தி ராசி இ ம் ()
 (d). ருக்கு ராசி இ ().
 (e). ராசு ள் விருத்திப்படு முற ().
 (f). அபரமுத்தரு கு டே டப்படு த்தாத்தா ரா ளுக்கு
 யித் முதற் ரா ()
 (g). ராக்கு ளா உயிர் ளுக்கு அறிவு உண்டாகு ().

4. சத்தா த்த அ த்தப் பிரபஞ்சத்தி இய பு (7-).

5. முதற் சித்துரு ம் னிரி று ருவிடு முற மய அதுபந்
 நித் தொடருது முற யம் (-).

1. பிரபஞ்சத்தோற்றத்துக்குச் சி பெரு ரா நிமித்த ரா .

காரிய காரண ள் முதுறுணை நிமித்தங் கண்டாம்
 பாரின்மண் டிரி பண்ணு மவன்முத றுணைநி மித்தந்
 தேரி மண் மாயை யா த் திரி கதன் சத்தி யா
 ஆரியன் குலால னாய்நி ன் றுக்கு னகில மெல்லாம்.

(இ ள்). ராசி ரா ள் ஒரு ராசிய நி மித் கு டே டப்படு
 ரா ள் முதற் றுணை நிமித்த டா முதற் ரா ளுணை ர
 ர நிமித்த ரா ளு ளுதலை அறிந்தா ராசி பூமியி
 னே திரி ப ணு ருட் முதலி ிற் றச் செய்தற்
 ம ணு திரி யு டெ ய் ானா ய குய னு முதற் றுணை நிமித்த
 முற டே முதற் ரா மு ணை ரா மு நிமித்த ரா மு ரா
 தேரி ஆர யுமிடத் ரா ஆ ரா ரோ முதற்
 ர ரா வு த் தி திரி ஆ த து த்தி த் திரி போ
 த் துணை ரா ரா வு டெ ஆரிய கு னாய் நி கி
 பெரு கு டே போ நிமித்த ரா னகி நி று அகி ள்
 ஆகு பிரபஞ்ச ிற் றயு தோற்றுவிப்

பபு 1 ராசிய ர ள் ஆறு டே ிற்று த்தெ

2. அ டே ரா த்த் த்தா த்த் அ த்த் ி
 ப் பிர கு

த்த
 டே ழி பு பிரபஞ் ரி த்து கு டே டப் டு ர
 முதற் ரா ளுணை ரா நிமித்த ரா ளு ளு அ ிற் ள்
 டே முதற் ரா ரா த்தி ணை ரா ளு ளு
 நிமித்த ரா ளு

2. சி பெரு ண் பிரபஞ்சத் தத் தோற்றுவிக்கு மு றமை.

. விந்துவின் மாயை யாகி மாயையி னவ்வி யத்தம்
வந்திடும் விந்துத் தன்பால் வை ரி யாதி மாயை
முந்திடு மராக மாதி முக்குண மாதி மூலந்
தந்திடுஞ் சிவன வன்றன் சந்திதி தன்னி னின்றே.

(இ-ள்). விந்துவின் மா ய ஆகி - மேலே முதற்காரணம் எனப்பட்ட சுத்தமாயையினின்று, அசுத்தமாயை விருத்தியாகி மாயையின் அவ்வியத் தம் வந்திடும் - அவ் சுத்தமாயையினின்றும் பிரகிருதிமாயை தோன்றும், விந்துத் தன்பால் சுத்தமா யயினின்று, வகரி ஆகி (வந்திடும்) - (ஒடுங் குமுறைபற்றி) வகரி முதலிய நான்கு ஈர்க்கு ணந் தோன்றும் மாயை - அசுத்தமாயையினின்றும், அரா -ம் ஆகி முந்திடும் - (ஒடு குமு றபற்றி) அராகம் முதலிய ஈரண தத்து வ ன் ஐந்தும் பிரகிருதிக்குமுன்னுத் தோன்றும் மூ டம் - (அராக் முதலிய ற்றிற்குப் பின்னர்த் தோன்றும்) பிரகிருதிமா ய, முக்குண ஆகி தந்திடும் - (தோன்றும் முறைபற்றி) குணத்தா டம் முதலிய போ கிய தத்து வம் இருபத்துரான்கையும் தோற்று விக்கும், சி ன னன் தன் சந்திதிதன்னில் நின்று இவை பரமசி னது சத்தி ரூப சந்திதியினின்றும் இவ் னம் காரியப்படும்.

குறிப்பு. 1. விந்துவின் மா யயாகி மாயையினவ்வியத்தம் வந்திடும் - சுத்தமா யயின் காரியமே அசுத்தமாயை என்றும் சுத்தமாயைபோல அசுத்தமா யயும் அநாதி என்று இரத்தினத்திரய நூலாகிரியர் கூறு ஈர். மா ய ஒ றே ஊர்த்த மா ய அதோமா ய என இரு ி ப்படும் ா று அரோசி ஈசாரியர் கூறு ஈர். அசுத்தமா ய சுத்தமாயையின் ஈரியம் என்பதும் அது சுத்தமா ய போல நித்தப்பொருள் என்பதும் இந்நூலாகிரியர் கருத்தாம். (செ. 140 143 பார்). ஊ ர் த் து ி - டே ணைக்கியிருப்பது அதோ கீழ். அத் என்பது அதோ என விகாரமாயிற்று.

விந்து - சுத்த ஈ ய. அது னம் களோடு விர ாது சுத்தமாயிருப் பது. மா ய அ த்தமாயை. அது ம ன்மங்களோடு விரவி அசுத்தமுற் றிருப்பது. அவ்வியத்த் அசுத்தமா யயினி னுந் தூ பரிணாமாய்த் தோன்று் பிரகிருதி. முக்கு ன் ணு வெளிப்பட்டுத் தோன்றாதிருத்த வாற் பிரகிருதி அவ்வியத்த் எனப்பட்டது. அவ்வியத்த் ெளிப்படா தது. பரிணம ன் னுன்று பிறிதொ றுதல். (செ. 44. 2).

சுத்தமா ய அசுத்தமா ய பிரகிருதி ா னும் மூன்றும் பிரபஞ் சத்தோற்றத்திற்கு முதற் ஈ ளாகு . அதனா் அ ிற்றின் ஈரியமும் மு றயே த்தப் பிரபஞ்ச் த்தா த்தப் பிரபஞ்சம் அசுத்தப்பிரபஞ்சம் ன மூ ி ப்படும்.

2. விந்துத்தன்பா ி ஈரியாதி ிதிடு - சுத்த ஈ யயிடு நாதமும், ாதத்திடு விந்துவும், வி் துவின் ிறு குக்குர பசத் தி த்திமை ி ி

3. ரா. அரா. அதிமுந்திடு ரா. நியதி லே வித் த அரா ம்
என்னு ளுது தத்து. னு அ த்தமா யயிலே தோ ஁ சுத்தாசத்
தப் பிரபஞ்சமாம். இத்தத்து. ன் ளுதம் அசத்த ராயினின்று பிரகி
ருதி தோ ஁ ததற்கு மு. ர்த்தோன்றுவன ரா யால், முந்திடு' ன்
ரா. ஒடுகு மு நயி. த்து அரா. அதி எ ஁ரா.

4. முக்குணாதி மூலத் தந்திடும்: பிரகிருதிமா யயினின்று தோன் றுத் தத்துங் ள் ளு தத்துமும் புக்கி அ ரா மன என்னும் அ த் ரணங் ள் மூ று ஞானே திரி ம ஐ து மேந்திரியம் ஐ து த் ரத்தி ர ஐந்து பூத் ஐந்து ன இருபத்துநான் ர். இ அ த்தப்பிரபஞ்ச ர்.

5. சி 1 ிறன் ந்ரிதிதன்னினி ிறு: பர சி 1ன் ஐந்தொழிங்க
ஞஞ் செய்யும்பொருட்டுச் சத்தி ராய அருட்டிருமேனி றொ டு தாமே
த்தப் பிரபஞ்சத் தயு் அந்ததே 1 ர அதிட்டித்து ி ிறு சுத்தா த்தப்
பிரபஞ்சத் தயும் சீ ட ர அதிட்டித்து ின்று அ த்தப் பிரபஞ்சத் த
யு் ரா ி ப் ப த்து ர். மூ ப் பிரபஞ்ச ன்ஞ் சி சந்ரிதி யின்றித்
தொழிற்படா ப்து அறிதற்பா லது.

டேபிள் பரது அருளாடே த்தா யயிலிருந்து குக்கு
 ாக்கு முதலி த்தப் பிரபஞ்சம் அ த்தா யிலிருந்து அரா மாதிரி
 த்தாசுத்தப் பிரபஞ்சம், பிரகிருதி யிலிருந்து கு த்தது முத
 லிய அ த்தப் பிரபஞ்சம் தோ து

3 த்தப்பிரப ள் அற்றின் இய'ப' (-).

() , 1950 . . .

கரி செவியிற் கேட்ப த பத்த வசன மாகி
மெய் ரு முதாந ரபு மேவிட விளைந்த ன்னம்
பொய்யற டைவு டத்தாய்ப் பு'தி ர ரணம தாகி
ஐயமில் பிராண வாயு டைந்தெழு' த டைவு டத்தாம்

(இ ன்). 1 ரி (தே ற்கூறிய ராஞ் ரா னுன்) 1 ரி ரா ர
து வெ விப் டே ட்பதாய் த் செவிஞ் பிறர் வெ ி டே ட்ப்
பெ தாய் அத்த ச மாகி நினைத்தபொருளைச் சொ லு சொ ர
யு புத் தி ரா தா (சொ ரா னுஞ் ம டே ட்பா னுஞ்) வி ற்ப
உணர்வு உ ட்பாதற் றே து ராய் வெ ய்தரும் உதா ராய் விடவினைத்
உட பி எழு ற் உதா ராய் பொரு துதலினு

கு.க.அதி.உ.] பிரபஞ்சம் ஈரியப்பமே முறைமை.

த்தி மத்தா த்திதே குக்குமரூப ஈய்ப்பிரிந்துதோற்றி அர் ன் ஐய இல் பிரா ஈயு அ ட் து எழுந்து சந்தே மி ன் ன் கு பிரா ஈயு இனம் செலுத்தப்பட்டு எழுந்து பொய் அற அ டவு உ டத்தாய் விரீத ற்ப் புறத்தே து ரூப ஈய் ருதலு ட தாயுமுள்ள அ டவு உ டத்தா - இலக் ணத் தயு டயதா.

குறிப்பு. இ டே கூறப்பட்ட ஈக்கு ன் னான்கு சுத்தாத்தா லி ன் னிப்ப ஈருக்குச் சூக்கும ஈரி ன் னாய், அ த்தாத்தா ஈ ல் னிப்ப ஈரு கு து ஈரிய ஈயும் ஈருக்கு. (சித்தா. ஈரா. 70. பெளஷ. 102)

பொழிப்பு. ஈ ஈாக்கு, மத்தி த்தா த்திற் பிரிந்துதோற்றிய அர் ன் ன் பிரா ஈயுவினால் உந்தப்பட்டு ழுந்து புறத்திலே அ டு தாயு சொல்லு ஈன் தா னினைத்த பொருளைச் சொல்லுஞ் சொல் ஈயு, தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்கும் டே ட்ப்படு தாயு சவி ற்பவுணர்வு உ டாததே துவாயுமுள்ள இ னையு டயதா.

(b). த்தி ம ஈாக்கி இ ன் ன்

1. உள்ளுணர் வேராசை யாகிச் செவியினி லுறுதல் செய்யா

தொள்ளிய பிராண வாயு விருத்தியை யுடைய தன்றித்

தொள்ளிய வக்க ரங்கள் சிந்திடுஞ் செயல தின்றி

மெள்ளவே யெழுவ தாகு மத்தி ம டே ற தாயே.

(இ ன்). உள் உ ஈர்வு ஓ ச ஆகி சொல்லு ஈன் தன்னுள்ளே உணர் தத யும் த ஈசுக் டே ட்பதாயு - செவியினில் உறுத் செய்யாது பிறர் செவியிற் டே ட்ப்படாததாயும் ஒள்ளிய பிராண ஈயு விருத்தி ய உ டயது அன்றி விளங்கிய பிராண ஈயு வின் தொழிற்பாடி ஈ பற்றி தொள்ளிய அர் ன் ன் சிந்திடு் செய து இ ன் னி - குக்கு ரூப ஈய்ப் பிரிந்து தோ ன் னிய அக்கர ன் பிரிந்து தோ ன் னினுப் பல் இதழ் ன அ ன் ன் களிற் பட்டிச் சிதறிப்போகுஞ் செயலில்லதாயு டெ ன் ன டே ட் எழு து டெ ல்தாய்க் க டத்திலே விள கு து, டே றதாய் - பை ன் தி கு ன் ன் னிக்கு வேறாய் அறியப்படு மத்தி ம ஈகு மத்தி ம ஈா ஈகு

குறிப்பு. 1. மத்தி த்தா த்திற் பிரா ஈயு தொழிற்படாது உதா ஈயு ஈத்திரத் தொழிற்படுதலின் 'ஒள்ளிய பிரா ஈயு விருத்தி ய யு டயதன்றி' ன் னுர்.

பெ ழிப்பு. குக்கு ரூப ஈய்ப் பிரிந்து விள ன் னும் அர் ன் னாகியு் சொல்லு ஈ த ன் னுள்ளே உணர் தாயு தனக்கு டே ட்பதாயு பிறர் செவிக்குக் டே ட்ப்படாததாயும் ன் னடத்தி டே ன் னு து மத்தி ஈக் ஈகு.

324

TM 85 004

1 2363 44 P39

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

(உ) பைசந்தி ராக்கி இக்கணம்.

வேற்றுமைப் பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாகமாகித்
தோற்றுதல் டவொடுக்கிச் சொயம்பிரகாசமாகிச்
சாற்றிய மயிலின் தடந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்றந்
காற்றவே யுடைய தாகிப் பைசந்தி யமர்ந்து நிற்கும்.

(இன்). சாற்றிய மயிலின் அண்டம் தரித்திடும் சலமே போன்று
(பஞ்ச அன்னங்களையும் சூக்குமரூபமாய் ஒடுக்கிக்கொண்டு தான் பிராசித்து
நிற்பதாகக் கூறப்பட்ட மயிலின் முட்டை தரித்திருக்கும் நீரப்போல,
வேற்றுமைப்பட்ட அன்னம் - பலவாகப்பட்ட வன்னங்கள், வெவ்வேறு
விபாகமாகித் தோற்றுதல் அடைவு ஒடுக்கி வேறு வேறு பிராகித் தோன்
றுதலாகிய முறைய இதயத்தானத்திற் சிறிது தெரியாமல் ஒடுக்கிக்கொ
ண்டு, சொயம்பிரகாசமாகி - தான் பிரகாசமாகி, ஆற்றவே டையதாகி
அவ் வன்னங்களின் சூக்கு ரூபத்தை மிகவும் உடையதாகி, பைசந்தி அரு
அமர்ந்து நிற்கும் - பைசந்தி ராக்கானது அந்த இருதயத்தானத்திடு பொ
ருத்தி நிற்கும்.

குறிப்பு. “வேற்றுமைப்பட்ட என்பது தொடங்கிச் சொயம்பிரகா
சமாகி” என்பது றையும் மயிலின் ண்டசலத்துக்கும் பைசந்திக்கு பொது
ராப் பொருள்கொள்ளப்படும். அன்னம் என்பது நிறத்திற்கும் எழுத்துக்
கும் சிலே ட.

2. விபாகம் - பிரிவு.

3. சொயம்பிரகாசமாகி - அன்னம் உள்ளடக்கிப் பிராசியாது நிற்கத்
தான்மாத்திரமே பிராசித்தலாற் “சொயம்பிரகாசாகி” என்றார். சுயம்
என்பது சொயம் எனத் திரிந்தது. சுயம் - தான்.

பொழிப்பு. பைசந்தி ராக்கானது எழுத்துக்கள் பிரிந்து தோன்றாது
மிகவும் சூக்குமரூபமாய் சிந்தையின் ண் நிற்கும் இயல்பினையுடையதாம்.

(ஈ). சூக்குமை ராக்கின் இக்கணம்.

4. சூக்குமை வாக்க துள்ளோர் சோதியா யழிவ தின்றி
ஆக்கி மதிகா ரத்திற் கழிவினைத் தன்னைக் கண்டால்
நீக்கமி லறிவா னந்த முதன்மைநித் தியமு டைத்தாய்ப்
போக்கொடு வரவி னைப்பும் விகாரமும் புருட னின்றும்.

(இ - ன்). சூக்கு ராக்கது சூக்கு ம ராக்கானது உள் ஓர் சோதி
பாய் - பரசரீரத்தினுள்ளே சொல்லுதற் றிய நிருநிற்ப ஞானொருப ய்
வின் சூடாய், அழிவ தின்றி - எனைய ராக்கு னைப் போலத் தோன்றி
ஒடுங்கு தின்றி நிலைபெற்று, ஆக்கிடும் அதி ராரத்திற்கு ன்மத்

துக்கீடா ப் பைசந்தி மத்தி ம வகரி ாக்குக்களைத் தோற்றுவித்து சூன் ா ப் பந்திக்கும் முதன் மத் தொழிலுக்கு அழிவினைத் தன்னைக்கண்டால் முடிவிலையும் இ ாக்குக்களுக்கு டே ருக் ஆன்மா ாகிய தன்னையும் ாணுமிடத்து, புருடன் - அவ்வான்மா ானது, நீக்கம் இல் அறிவு ஆனந்தம் முதன்மை நித்தியம் உடைத்தாய் - நீங்காத பேரறிவும் பேரானந்தமும் தலைமையும் அழி ாலியல்பும் உடையதாய், போக் கொடு ருவு - இறப்புப் பிறப்புகளும், இளைப்பும் ல்காரமும்-இவற்றால் ாரும் இளைப்பும் வேறு பாடம், இன்றும் - இல்லதாகும்.

குறிப்பு. 1. பரசரீரம் - ாணசரீரம், கஞ்சகசரீரம் குணசரீரம் என்றும் மூன்றும் பரசரீரம் எனப்படும். (செ. 211. பார்).

2. ஓர் - ஒப்பற்ற.

3. சோதி - உணர்வு, அறிவு ஞானம். இங்கே நிருவிகற்ப ஞானத்தை உணர்த்தி நின்றது. நிருவிகற்ப ஞான சொரூபம் குக்குமைவாக்கின் இலக்கணம். (பௌஷ். 98).

4. அதி ாரத்திற்கு அழிவினைத்தன்னைக் கண்டால் - குக்குமை ாக்கானது பசந்தி முதலிய ாக்குக்களாக ிருத்திப்பட்டுப் புருடனுக்குச் சலிகற்பவுணர்வு உண்டாதற்குக் காரணபாயிருக்கும். அது அங்ஙனம் ிருத்திப்படாது, ஆன்மா இவ் ாக்குக்களுக்கு டே ருத் தன்னைக் காணுமிடத்து முத்திப்பேறுண்டாம் என்பது. 'இந்த ாக்குக்களைப் பார்க்கினும் அதிகமான பந்தம் இல்லை. இவற்றின் ிமோசனத் தத் தவிர முத்தியானது டே ரில்லை. பசக்கள் ஒரு ாரத்திலும் அந்த ாக்குக்களினின்று தத்னை டே ரு பூதங்ளா எண்ணமாட்டார்கள்'. (பௌஷ். 100-101). 'அழிவினைத்தன்னைக்கண்டால்' என்றும் பாடம். இதற்கு முடிவினைக் கண்டால் என்று பொருளு ார்க். தன்னை - அசைநிலை.

5. சூக்தி ம ாக்குக்கு இட மூலாதாரம். இவ்வா்கு மூலாதாரத்திலிருந்து எழுந்த ாபிய அ டயும். ாபிய அ டந்து அ டே எழுத்துக்களே டு டே ருப் பிரி விடாம் அ டக் டொண்டி மி வுஞ் குக்குமரூபாய் நிரு கற்ப உணர்விற்கு ஏது ாயிருக்கு. இந்நிலையில் அது பை ிதி எனப்படும். பி டு அ டிருந்து அவ் ாக்கு உதா ாயுவினே உந்தப்பட்டு இருதயத்தானத் த அ டயும். அ டே டதான ாயுவின தெழி ா எழுத்துக் ள் டு டே ருக் ப் பிரிவுபட்டுச் குக்குமரூபாய் வினக் டி மெல்லோ சயாய்ச் சொல்லு டெனத் னுள்ளே உ ருச் சலி த்பவு ர்விற்கு ஏது ாய்க் ண்டத்தானம் ாயிலே நிற்கும். இந்நிலையி் அது மத்தினை எனப்படும். பின்பு அவ் ாக்குப் பிர ாயுவினேல் உந்தப்பட்டு எழுந்து ப் இதழ் ா அ ண் என்னு் றுப்பு் ளிற் பட்டு வி ாரம டந்து சிதறித் தன்செவிக்கு் பிறர்செவிக்கு் டே ட்ப்பட்டுச் சலி த்பவுணர்வு உண்டாதற்கு ஏது ாயிருக்கும். இந்நிலையில் அது ளை ி எனப்படும்.

உறப்பி. குக்கு ம வாக்கானது பரசரீரத்தினுள்ளே ஞான டி ா
விளக்குதலும் ஆன்ம ஞானத் த விளக்குதலு ரகிய இரண்டு இ
கனையுமுடைய,ாம். இ ி ராக்கி தொழில் டெட்டி, ஆன்மா ாக்கு ள்
நா கினுக்கும் டே ராகத் தன்னைக் கணமாயின் அ ி ான் ரவுக்குப் பேர
றிவும் ஆனந்தமும் சுதந்திரமும் நித்தியத்து ாமும் உண்டாம்.

(உ). ாக்கு ள் விருத்திப்படு மூ ற ி.

4 . நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றித்
திசுழ்ந்திட மஞ்ச தாகச் செயல்பரி ணாம மன்று
புகழ்ந்திடும் விருத்தி யாகும் படங்குடி லானுற் போல
மகிழ்ந்திடும் பிரம மன்று மாமர ய யென்பர் ல்லோர்.

(இ - ள்). நிகழ்ந்திடும் ாக்கு நான்கு இ ி ாரி ப்படு
ரி முதலிய நான்கு ாக்கு ள், நிவிர்த்தி ஆதி லை ப்பற்றி-
நிவிர்த்தி முதலிய பஞ் லை லையு பற்று டோ ச் சார்ந்து, அஞ்சதா
த்தி ழ்ந்திடும் ஐ ி பபட்டு வி கு ி ரயிருக்கு, செயல்பரிண
மம் அ ி று - இ ி னன் ாரியப்படுதல் அசுத்த ரயா காரிய போ ப்பரிண
மம் அன்று படம் குடி ானுற் பே பு ட கூடார ானதுபோ
புகழ்ந்திடும் விருத்தியாகும் - இஃ சத்தமா யயினி ி றும் பு ழப்படு
விருத்தியாய் ாரியப்படு ான ாம். மகிழ்ந்திடும் பிர ி அன்று இ ி
ாக்குக்கள் சத்தப்பிர ாதி ள் மகிழ்ந்து கூறும் பிர ம் அ ி று ற்
ோர் - சித்திராதி ி மா ர ய ப் பர் சுத்த ரயா ாரிய ி று
கூறு ார்.

குறிப்பு. 1. சுத்த ர ய (விரது) சுத்த ாடிவு (சொ ாடிவு) பு ான
ாடிவு ாய் (பொருள் ாடிவு ாய்) உள்ளது. (பௌஷ். 104). இந்த விந்து
சி ி த்தி ி றுற் சோபிப்பிக் ப்பட்டவிடத்து நாத் உ டாகு. சோபிப்
பித்தல் - க்குதல். (சித். சாரா. 55 0). இ ி ன் சோபிப்பிக் ப்
பட்ட இட சாந்தி தீத லை ி று, சி ி தத்து ி ள் ி று சொ ப்ப
டு. (பௌஷ். 38 சித் சாரா. 55). இச் சி ி தத்து ி த்தின் விருத்தி
சத்திதத்த ாம் (விந்துதத்து ி) ப்படு. (சித். சாரா. 55 சி ி ப்பிர. 21).
இச் சத்திதத்த ி த்தி டே குக்கு ி று சொ ப்படு குக்குமாத்
இருக்கு. (த். பிர ா.). இக்குக்கு பசுதி த்தி ி றி னன்
விருத்திப்பட்டு மந்திர பத ி ன் ரூப தநபிரபஞ் ாயிருக்கு. அன்றி
யு இச்சத்திதத்து ி சாந்தியதீத லையி ாரிய ரகிப சா. தி வித் த
பிரதிட் ட நிவிர்த்தி ி னு லை ள் விருத்திப்படுதற்கு இட ாகு.
(பௌஷ். 42 சித். சாரா. 70). அ ி றியு இத்தத்து ி த்தினி ி று சாதாக்
கிய தத்து மும், இ ி னினி ி னு டே ாதத்து ாமும் இதனினி ி னு சுத்

தவித்தியா தத்துமும் தோ றும். (சி ப்பிர.21). இத்தத்தவந் ள் ஐந்தும் பு ள் ளுக்கு ாணாயிருக்கும். (மிருநே ந். 116). இப்பு ன் ளும் தத்து ள் ளுப்ஞ்ச லை ளுப் பெ ருடபிரபஞ்சம எ ப்படும்.

இங்ஙனம் த்தா யின் ாரி ம் சொப்பிரபஞ்சப டெ ருடபிரபஞ் டம் இரு ப்படுத ா .

2. ாக்கு ாக்கு நிவிர்த்தாதி லை ப்பற்றித் தி ழ்ந்திடு ள்சதா :-
குக்கு ாக்கு, அதிக்குக்கு மகுக்கு இரு ப்படு. அதிக்கு
மை ாக்குச் சாந்தியதி. லை யயும் குக்கு ம ாக்குச் சாந்தி லை யயும்,
பசுதி ாக்கு வித்தி ா லை யயு த்தி ாக்குப் பிரதிட்டா லை ய
யும், ாரி ாக்கு நிவிர்த்தி லை யு பற்று டோடா ச்சார்த்த நிற்ரு
இ ாக்கு ாக்கு ள் ஐ ப்பட்டுச் சி தத்தவம் முதலி
ஐந்து தத்து ள் ளிலுஞ் த்தார்த்த டி ாய் வின்கு ன்பது.

அஞ்சதா த்திகழ் திடும் பதற்கு நிவிர்த்தி லையுப்பட்ட பு ன ா
ளுக்குத் த ாயுப் பிரதிட்டா லையுப்பட்ட பு ன ாசி ளுக்குத் த
த ாயு வித்தி ா லையுப்பட்ட பு ாசி ளுக்குத் த ாயு, சாந்தி
லையுப்பட்ட பு ாசி ளுக்குச் குக்கு ாயும சாந்தியதி லையுப்பட்ட
பு ா ளுக்குச் குக்கு த ாயு இ ாக்கு ாக்கு ள் ஐ
ப்படு ஁ டொரு ள்கூறவு ப்டும். (தரு. சி ாக்கிர. ளா ப்பிர).

3. செ பரிணம் ஁ பு ழ்ந்திடு ருத்தி ாகு: ாரியப்ப
ருத்தி பரிண இரு ப்படு. அ ழ்ந்து ள் விருத்தி ா டு பு ட
வ கூடா ராத் போ டுது. பரிண எ தே பரிண முழுப்பரி
எ கு ப்படு. எ தேசபரிண டெய்யிற் புழுவு டாத்
போ டுது. டெய்முழு டுத் ாறிப் பரி மி ாது டெய்யி எ தேசத்திற்
புழுவு டாத ா இ ஁து எ தே, பரிண எ ப்படு. முழுப்பரிண
பா தயிரா டுது போ டுது. ப முழு ஁து மாறித் தயிராத ா, இ ஁து
முழுப்பரிண ப்படு. பரிண இ ஁ யினி ஁து திரித்
ருத்திரித் ஁ ஁ பிறிதொ ருத். எ தேச - ஁ரு ார் விட.

விருத்தி கு பரிண த்துக்கு அதி பதயி யா விருத்தி கு
கு பரிண ஁ ஁ சொ ப்படு. (ளா ப்பிர).

சுத்த ாரி ாரிண ஁ ஁ விருத்தி ா. அசுத்த ா ாரிய
விருத்தி ஁ ஁ பரிண ா. பரிண மு முழுப்பரிண ஁ ஁ எ தேச
பரிண ா.

4. ழ்ந்திடு பிரம ஁ ஁: இ ாக்கு ளை எ ா ாத டேதா
தி ளுள் ஁ரு ார சுத்தப்பிர ாதி ள் பிர ஁ ஁ ஁
ாக்கு (ப்த்) வி ாரி யினு ஁ டா யினு ஁ அ ஁ ா யி
னு ஁, பிர மு வி ாரியு சடமு அ ஁ மு ாய்வி ஁ ா ா
ா ஁ ாக்கு விருத்திக்கு முதற்கா ா. (சி ாக்கிர)

டொழிப்ட. வைகரி முதலிய நான்கு ாக்குக் ளும் பஞ்ச லைகளையும் பற்றுக்கோடா ச்சார்ந்த ஐ யை யா விருத்திப்படும். இவ் ாக்குக் ள் பிர மன்று சுத்தமாயா ரியமா.

(f). அபரமுத்தருக்கு ண்டப்படும் சுத்தாத்துவாக்களுக்கு யிந்த ம் முதற் றாரணம்.

வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவ ரென்றி வர்க்கு வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கண் மந்திரங் கள் தத்துவஞ் சரீரம் போகங் கரணங்க டாமெ லாமும் பத்திடும் வயிந்த வந்தா னுபாதான மாகி நின்றே.

(இ - ள்). வித் தகள் - மந்திரேசுரர், வித்தையீசர்-மந்திரமே சுரர் சதாசி ர் என்ற இவர்க்கு அணுச, ரசி ர் என்று கூறப்பட்ட அபரமுத்த ருக்கு. வத்துறும் - வேண்டப்படும், பத் ன் பதங் களும், னன்னம் - அர் ள்களும், பு னங் ள் பு ன ளும் மந்திரம் மந்திரங் ளும், தத்துவம் - தத்துவங்களும் சரீரம் சரீ ர் களும், போகம் - போகங் களும், கரணங் கள்தாம் எலாமும் ரணங்களுமாகிய சுத்தாத்துவாக் ள் எல்லாவற்றையும், வயிந்த ம்தான் - சுத்தமாயா ரரியமான விந்துே 1, உபாதானமாகி நின்று உய்த்திடும் - முதற் றாரணமாகி நின்று செலுத்தும்.

குறிப்ட. 1. வித்தைகள் மந்திரேசுரர். அவர் சுத்தவித்தியா தத்து 1த் திலிருக்கும் சுத்தே டி ம ாமந்திரர்.

2. வித்தையீசர்-அட்டவித்தியேசுரர். அவர் அநந்தர் சூக்குமர் சி டோத் தம்ர் கைநேத்திரர் ஏ ருத்திரர் திரிமூர்த்தர் சீகண்டர் சி ண்டி என்னும் எண்மர். இ ிர் ஈசரதத்து 1த்திலிரு ளும் ஈசரனைச் சூழ்ந்திருந்து மாயை யின் கீழுண்டாகிய கிருட்டி முதலிய கிருத்தியங் ளைச் சி ண்டைய எவலாற் செய்பவர் ளாய் அபரமுத்தி பெற்றிருப்பவர்.

3. சதாசி ர் அணுசதாசி ர் என்பது சதாசி ர் எ த்தலைகு றந்து நின்றது. அ ிர், பிரண ிர் சாதாக்கியர் தீர்த்தர் றாரணர் கசீலர் ஈசர் சூ குமர் ாலர் தேடே சு ரர் அங்கு என்னும் பதின்மர். இ ிர் சாதா கிய தத் து 1த்தி டே சதாசி மூர்த்தியைச் சூழச் சேவித்துக்கொண்டிருந்து போ ன் னைப் புகிக்கும் அபரமுத்தரர் ிர்.

இ ிர் மூ ிரும் விஞ்ஞான லராயிருந்து அபரமுத்தரானோர். இ ி ர விஞ்ஞானக ர் என்று சி ர் கூறு ிர். விஞ்ஞானகலர் ஒருமலமு டய பெத் தர். இவர் ம ம் நீ ப்பெற்று, அதி றாமலமாத்திரமு டயராய் அபரபதி ளாயிருப்ப ராதலின் விஞ்ஞானகலரர் ிர். விஞ்ஞான ர் என்று சி விட் ளிற் கூறு து இ ிர் மூ னிருத்த நிலை ய நோக்கிய ிறி இப்போ திரு கு் நிலையை நோக்கியன்று. விஞ்ஞான ர் னிறத்த ர் ளாய் அசத்தமா ிக்கும் சுத்தவித் தக்கு் டி டே யுள்ள பு ன னில் வசிப்ப ர். (ஞானப்பிர).

அபேதமாம். பரமசின் அபேதம் காரியப்படுத்துப் பொழுது அபேதமாயும் பேதமும் பேதாபேதமாயும் நிற்ப்.

அத்தமாயயினின்றும் பிரபஞ்சத் தோற்றது ன்னு
தமும் மறுப்பு

அருவரு வீணாகாகும் விகாரமு மவிகாரத்தின்
வருவது மில்லை பென்னின் வான்வனி யாதி பூ, ந்
தருவது தன்னின் மேக சலனசத் தங்க ளோடும்
உருவமின் னுருமே நெல்லா முதித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

* (இ ள்). அரு உரு ஈனதாகு அரு மாகிய மாய உரு மாகிய
பிரபஞ்சத் தத் தோற்றவியாது அவிரரத்தி விரரமு - ருது
இல்லை ன்னி அவிரமாகிய மாயயினின்று விரமாகி பிரபஞ்
சமு தோன்று துமில்லை எரின, னன் - னது மதப்படி அரு மும்
அவிரியுமாகிய ஆகாயமே. ிளி ஆதி பூத் தருது - உரு மும் விகா
ரியுமாகிய ஈயமுதலிய பூத் னை மு றதே தோன்றச் செய்து. அதுவு
மற்றி தன்னின் அஃ ஈயத்தினின்றும் மேக சலனத் தோ
டும் உருமின் உருமேறு எல் ஈ உதித்திடும் - ப முகி ன் முகிலி
னிடத்துப் ப ிரர னும் ப சத்த ன் உரு மாகிய ப மின்னல்
னும் பவ இடியேறு ன் இ ன்னு இ ிபோன்ற ப வு தோ ன்
ஆதலா உணர்ந்து கொள் அஃ ஈயு கூறுத் உ ிரு ஈயமுடி
யும் என்பதனை அறி யாய்.

நுறிப்பு. அரு மாகிய மாய உரு மாகிய பிரபஞ் தத் தத் தோற்ற
வியாது ன்பதும் விரமில் ஈத மாயயிலிருந்து விரமாகி பிரபஞ்
சத் தோன்றுது என்பதும் மாயா ஈதியி மதம். மாய அரு மும் அ
ரியு ன்பது உ மயே. சற்காரிய ஈதத்திலே மாய விரமுற்
றுப் பிரபஞ்சமாகு ன்பது ருத்தன்று. மாய அரு மும் அவிகாரியு
மாயிரு அதனிடத்துப் பிரபஞ்ச உள்பொருளாயிருந்து தோ ன்றி ஒடு
கு. அதனால் உள்ள பிரபஞ்சதே தோ ன்றி ஒடுகுமென்பத் ிரய
பரிணமித்துப் பிரபஞ்சமாகு ன்பது ருத்தன்று. மாயா ஈதிகள் சற்
காரிய ஈத் ிரோபரல் ி. ஆதலால் அரு மாகிய மாயயிலிருந்து
உரு மாகிய பிரபஞ்சத் தோ ன்று ன்பத உட்படாது னுப்பாரா
யி ி.

பெ ழிப்ட. மாயா ஈதி ன் அரு மாகிய மாய உரு மாகிய பிரபஞ்
த் தத் தோற்றவியாது னவு விரமில் ஈத மாயயிலிருந்து விர
ாகிப் பிரபஞ்சத் தோ ன்றுது னவு ஆட்சேபிப்பர். அ ிர் அரு மும்
அவிரியுமாகிய ஆ ஈயத்திலிருந்து - ரு மும் விரியுமாகிய ஈயமுத
லிய பூத் ன் முகில்கள ி முகிலிற் ப விர ன் ப ஓச ன்

பிறவுத் தோற்றம் பரார இவ் வாறு கூறுத அம்மதத்துக்கே
விரோதாய்முடியு எ .

5. முதல் ன் சித்துரு மன்னிநின்று ருவிடும் முறையும்
அதுபற்றித் தொடக்குறும் முறையும்.

மண்ணினிற் கடாதி யெல்லாம் வருவது குலால னாலே
எண்ணிய வருவ மெல்லா மியற்றுவ னீசன் றானுங்
கண்ணுகா ரியக் கெல் லா காரண மதனிற் காண்பன்
பண்ணுவ தெ டே ரின்றிங் கென்றிடிற் பரக்கேணி.

(இ .). மண்ணின் மண்ணி னுட் டாதி ல்லாம் குட்
முதல் ராய் கெல் லா கு லாலே வருவது குலாலே
தோறு துபோ ஈசத் தானும் முத லினும், எண்ணிய உரு ம்
யாம் இயற்று தா ருதி உரு டெ ல்லா ம் நயம் ராயினி
றந் தோற்றுவிப்ப பது அ யு ன் னு ராய்க் கெல் லா
ஆயினு குய தா ரினே ற குட் முதலிய ராய் கெல் லா
ம் நய ரா அதனின் (நின்று) ண்ப் துணை ாணமாகிய
திரி ப்பற்றிநி னு செய் துபோ ; டே ரின்று ப ணு து
இ டே ரிடி ரீர் கூறு டவுள் தனது சத்திய வ் வாறு
பொருந்தி நின்று பிரபஞ்சத் தத் தோற்றுவிப்பன் என்று இ டே கேட்பா
ய யி ப ர் டே ன் ரீ யா அதற்கு வி டகூற ரீ டே ப்பாயா .

குறிப்பு. 1. ராய் ய போ முதற் றா ரவும் தனது சத்
தியத் திரி போ த்துணை ா ர வு டொ டு முதல் குலா
ன்போ ரிமித்த ா னுகிநி னு பிரபஞ்சு டே ரம் நயத் தோற்று
விப்பன் என்று 38 டெய்யுளிடே தொகுத்து கூறி 39- டெய்யுள்
முதல் 48 டெய்யுள் ஈறா ர முதற் றா ர டொ டு முத
லின் ரிமித்த ாண னுகிநி னு பிரபஞ்சத் தத் தோற்றுவிக்கு முற
குத்து ாட்டப்பட்டது.

இச் டெய்யுள் முதல் மூ று டெய்யுளாலு முதல் ன் த து சத்தி
யத் திரி போலத் துணை ா ர மா டொ டு பிரபஞ்சத் தத் தோற்
றுவிக்கு முற குத்துக் கூறப்படுகி றது.

2. எ டே ரி னு: டே றது வ் வாறு எ ன் னு பெருள்
பட ரி றது. அதுதே பொருள் பது அடுத்த டெய்யுளிடே ரு டே ர
யம் 'நிலை ன் னும் பத் ள்பற்றி அறி ப்படு', டெ ன் னின்று
என்று பாடபேதமிருப்பி அது ன்கு பொருத்தமு டயதாகு .

பே ழீ டு. குய ன் திரி யப்பற்றி நின்று டாதி னைச் டெய்
யின். முதல் ன் சத்தி யப் பொரு்தி நின்று பிரபஞ்சத் தத் தோற்று
விப்பது எவ்வாறு?

இதுவு து.

- சீலமோ வுலகம் போலத் தெரிப்பரி ததனா னிற்குங்
கோலமு மறிவா ரில்லை யாயினுங் கூறக் கேணீ
ஞாலமே ழிணையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் னசம் பண்ணுங்
காலமே போலக் கொ ள்ணீ நிலைசெயல் கடவுட் ண்ணே.

(இ ள்). சீ மோ அ ி தன் யோ உ ி போ தெரிப்பு
அரிது - ப்பொரு ள் ி த் மகூறு துபோ த்தெரிய் கூறு து
அரிதா ; அதனால் அதுபற்றி நிற்கு ரோ மு அறி யார் இ லை
அ ி நிற்கு நிலையு அறிப ஈரி லை ஆயினு கூற நீ ள் அந்
ராயினு ஒரு ஈறு உ ி மு த்தாற் கூறுதோ . நீ கேட்பாயா
ஞா ி ஏழினையு த்து நிறுத்திப் பி ரசப் ணும் ரா போ
உ டெ ரா ிற் றயு தோற்றுவித்து நிலைபெறுத்திப் பின்பு அழித்து
ஈரியப்படுத்து ரா தா னுணைக் ர மா வு சி சத்தி ரிமித்த ரா-
ரா வு த்முட் பிரிவி றி நின்று அ ிற் ற ஈரியப்படுத்துத்
போ நிலை டெ முத் ி த து சத்தி யப் பொரு தி நிற்கு
நிலை யயு பிரபஞ்சத் த் ஈரியப்படுத்து மு ற யயும் ட
வுட் டெ ள் நீ அ முத் ி னிடந்து ித்து அறி யா .

றிப்பு. 1. ஞா மேழினையு ிற் றது உப ி .

2. ரா ம் சடப்பொருள். அது சி சத்தியா ி அதிட்டிக் ப்பட்டு நி று
பிரபஞ் த் த் ஈரியப்படுத்துதா ி சி சத்தி ரிமித்த ரா மு ரா
துணை ரா மு ஈகிற் . இ ி இர ிட் பிரிவி றி நி று பிரபஞ்
சத் த் ஈரியப்படுத்துதப் போ முத் ி னு சத்தியும் பிரிவி றி நி று
ஈரி ப்படுத்து பது.

பெ ழிப்பு. சி சத்தி ரிமித்த ரா மு ரா ி துணை ராணமு ரா
த் த்முட் பிரிவி றி நி று பிரபஞ் த் தக் ஈரி ப்படுத்துதப் போ
முத் ி னு த து த்தியு ஈகி ரா ி பிரிவி றி நி று அதனை
ஈரி ப்படுத்து .

இதுவு து.

- கற்றநூற் டொருளுஞ் சொல்லு கருத்தினி லடங்கித் தோன்
பெற்றியுஞ் சாக்கிராதி யுபிரினிற் பிறந் டொடுக் ம் [றும்
உற்றதும் போல டெ ல்லா வுல மு முதித்தொ டுப்
பற்றொடு பற்ற தின்றி நி ற் றன ர் பரனு மன்றே.

(ள்). ற் ற நூல் பொருளு் சொ ளு ஒரு ி ற் ற நூலி்
பொருளு் அப் டொருளை குறிக்கு் சொ ளு ருத்தினி் அட் த்
தோ ி பெற்றி (போ) ஆ ி றி விண் அட் கித் தோ

றுப் முற் ற ம போல (பொருளும் சொல்லுமாகிய பிரபஞ்சமெல்லா தனது சத்தியினிடமா ஒடுங்கித் தோன்ற), (பரனும்) - முத ினும் பற்றொடு நின்றனன் - தொடக்குறு ானாகி நின்றனன், சாக்கிராதி சாக்கிரம் முதலிய அ ித் த ன், உயிரினிற் பிறந்து ஒடுக் உற்றது போல ஆன்மாவிலே தோன்றி ஒடுக்கும் தன் மபோல எல் ா உ மும் உதித்து ஒடுக் - பிரபஞ்சமெல் ாம் தன்னிடத்துத்தோ ி ஒடுங் பரனும் - முதல்வனும் பற்றது இன்றி நின்ற தொடக்குறுதல னாகி நின்றனன்.

குறிப்பு. 1. ந்றதூற் பொருளுஞ் சொ ிப் பொருளு் சொல் லுப் முறையே பொருட்பிரபஞ்சத்துக்கு் சொற்பிரபஞ்சத்துக்கும் உ ி ம.

2. ருத்தினி லடங்கித் தோன்றும் பெற்றியு் போ : ருத்து ஆ ம்போதம் ஆன்ம அறிவு. அது சி ிசத்திக்கு உ ி ம. ஆ் அறிவிலே சொல்லு் பொருளும் அட் கித்தோன்று ாறுபோ ப் பிரபஞ்சமெ் ாம் சி ிசத்தியினிடமா ஒடுக் கித்தோன்று. அங் ி சி ிசத்தியிலே ஒடுக் கித்தோன்றுமிடத்து, முத ின் பற்றுளாகி நிற்ப் பது.

3. சாக்கிராதி யுயிரினிற் பிறந்தொடு முற்றதும் போ : சாக்கிர சொப்ப ம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீத ன்னு் அ ித் த ன் ஐந்தும், முதல் ின் ி சத்தி சதாசி ி மடே ான் சத்தவிக் த னும் ஐத் த ித் த னுமுறு,ற்கு வ ம. உயிர் ருவி னோடு கூடி ஐத் த ித் தப் பட்டு் சுருவி ன் ிக் கிய டே ி நிலையிலே தான்மாத்திர ாயிருக்கு். முதல் ினு் சத்தி னோப் பொருந்தி ஐத் த ித் தயிலுப் பட்டுச் சத்தி் தொழிற்படாது ிக் கிய நிலையிலே சுத்தசிவமாயிருக்கும். அ் த்த ாயிருக்கு் அ ிதரத்திலே தொடக்குறுதலி னாகி நிற்பன் ன்பது.

பொழிபட. முத ின். சத்தி ிடிவினனாய் நின்று பிரபஞ்சத் தக் ாரியப்படுத்தும் அவதரத்திலே தொடக்குறு ானாகியு் சத்தி ிடி ிப் பொருந்தாது த்தசி ாயிருக்கும் அ ிதரத்திலே தொடக்குறுதலி னாகி யு் நிற்பன்.

II. த ன னும கி அநாதீழ் த சித் மனனிநினை ம விடேய் இது இர ிடா் பிரிவு. (- 7).

இப்பிரிவில் அட்கிய விஷய ன்:

1. ஒடுங்கிய பிரபஞ்சத் , ச்ச ிர ிடவுளே தோற்றுவிப்ப ()
2. முத்தொழிலுஞ் செய்தல்பற்றி முத ின் வி ாரியா ா் ().
3. முத் தொழிலுஞ் செய்யுமுரி ச ிர ார னு் டே யு டயது ().
4. முத்தொழிலுஞ் செய்தற்குக் ாரணம், ().
5. ஐத்தொழிலும் அருட்செயல், (7).

1. ஒடுக்கிய பிரபஞ்சத்தைச் ச் ஈரக் டவுரே
தோற்றுவிப்பன்.

உயிர ியொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பா லென்னிற்
செயிருறு ம 'த்தி னாகுஞ் சிதைந்ததே தென்னிற் சித்தத்
, யர்வொழி காரிய' க ளழியுங்கா ரணங்கி டக்கும்
பயிற்ரு காரி யம்பின் பண்டுபோற் பண்ணு மீசன்.

(இ ள்). உயிர வ ஒடுக்கி உயிர் ன் ச் ஈர ரா னிடத்திலே
ஒடுக்கி பி ன்னு அரன்பா ன் உதிப்பது எ ன்னின் மீளவு அச்
ச் ஈர ரா னிடத்தினி று தோன்று து துக்கு என்னி , செயிர்
உறு ம த்தின் ஆகும் குற்றம் பொருந்திய ஆண . ரணமா மீள
வுந் தோ று . ியாகு சி தந்தது ஏது எ ன்னி - (உயிர் ன் ஒடுக்கிய
விடத்து ஆ . அழியாதிரு குமாயின் அவ்ெ டிக் த்தி') அழித்தது
யாது ன்னி , த்தத்து அயர்வு ஒழி ராரிய ன் அழியு ஆ ர
வி அறியா ய ிக்கு ராயா ராரிய ராகிய தனு ரதி ள் அழி தா
கும் ரா கிடக்கு அ ிற்றி ராண ராகிய ராய அழியாதிருக்
கு பயி தரு ராரிய ராணரூப ராய் அ ராயி ஒடுக்கிட
கு ராரிய னை ஈ ச் ஈர ராண , பின் ப டிபோல் ப
ணு மீளவு மு போலத் தோற்றுவிப்பன்.

ஐயப்ப. 1. இச் செய்யுள் சேத ப் பிரபஞ்சமாகிய உயிர் ன் ஒடுக்கி
மீளத் தே றுதற்கு ராணமு , ஒடுக்கிய அசேத ப் பிரபஞ்சத் தச்
ச் ஈர டவுரே மீளத் தோற்றுவிப்ப பதும் கூறிற்று. இ
கூறி ஒடுக் ம் ராச் ஈர ரா த்திடு ரிசமு ஒடுக் மாம். அச் ச் ஈர
ரா த்திற் சடசித்து னெ ர் ர யில் ஒடுகு . ராய சத்தியினு
சத்தி அராளிடத்து ஒடுகுத ர் உயிர ியா ர்பால் ஒடுகு ிரர்.

2. பி ன்னு முதிப்பதெ னா பா டெ னிற் செயிருறு லத்தி னாகு :
ச் ஈர ரா த்தி ஆ ிக்க தாயி ஆன்மா ன் முத்திய டயு
டு ிறி மீ த்தோன்றா ஆ ம ிக்குத ர து த் சத்தி லி
கு ிறிநிற்ற ன். ஆத ர் அம் பரிபா மெய்தி ிக்குதற்பொருட்டு
அ ர் ர ன் தே று . பது.

3. த்தத்த ர் டொழி ரிய ன் தே மு லைமுதற் பிருதிவி
பீரயுள் தத்த ி னு . அயர்வு உ ர் டிழிவு அறியா .

4. பயிற்ரு ராரிய : பயி ி ிழ்த் ரிலைபெற்றிருத்த .

5. பி ப டிபோற் ப ன்னு மீச் ர முதற் ரா ரவு
சிவசத்தி யத் துணை ரா ரவு டொ டி முத ி ரிமித்த ரா
னாகி ி று தோற்றுவிப்ப பது.

6. ழிப்ப. உயிர் ன் ச் ஈர ரா னிடத்திடு ஒடுக்கி மீ வு
தே றுதற்கு ரா ம் ஆண ர் அ ி ஒடுகுமிடத்து அற்

ரேடுகூடிய தனுராக் ரியின் அற்றின் ர மாகிய ர யயி
ஒடுங்கும். முதல் அற்ற மீளவுத் தோற்றுவிப்ப.

2. முத்தொழிச் செய்தல்பற்றி முதல் வி ரரியா ர்.

தோற்றுவித் தனித்துப் பின்னுத் துடைத்தரு டொழில் ன்
மூன்றும் போற்றவே யுடைய னீசன் புகுந்தது விகார மென்னிற்
சாற்றிய திரோ னிற் த் தாம ர பலரு கந், ங்
ரற்றிடுங் கனலை நீருங் ரந்திடு ராசினிக்கே.

(இ ள்). தோற்றுவித்து ளித்துப் பின்னுத் துடைத்தருன் டொழி
ள் மூன்றும் தோற்செய்து நிறுத்திப் பிப்பு அழித்தாகிய இத்
தொழில் ள் மூன்றும் ஈசன் சாரார போற்றே உட
ய் மெச்சுபடி உரி யாவுடைய னாயி வி ரார் புகுந்தது
னின் அனுக்கு வி ரார் இது பொருத்தி து எ றுசோலி அப
ய் று சாற்றிய திரோ னிற் - ர ராலும்பு ழப்பட்ட சூரி
தனது தானத்திடு நிற் ரா னி டே பூமியி டே ரந்த
லைக் ரற்றிடுங் சூரிய ரந்த ல் அக் ளியை ள்கும் தாம ர அ
ருத் தா ரயு மலரும் நீரு ரந்திடுங் நீரு டும். இ
த்க்குரி முத்தொழில் ள் த் மு ள் ளிலையிடு டுத் து சூரி ன்
வி ராமெய்தாமையோ முத டு ள் வி ரரியா ர்.

நிபபு. 1. ருப்பைக் க் செய்யத் ப டத்தலுக்குத் தா ர ய
லரச்செய்தல் ரத்தலுக்கும் நீ ர டற்றச்செய்த் அழித்தலுக்கு உ ர ம
யாயி .

2. ஒரு டவுள் முத்தொழிலைப் இ டயருது செய் ராணயின் வி ரரி
ரா ர் போலு ள் னு புத்தரு டய ஆ இதனாற்பரி ரிப் பப்
டது. தந்திடுங் டற்ற நிதி த் ளினி டே 39 செய்
யுளிற் கூறப்பட்ட இவ்வு முத்தா விள்கி ரா ள் ர்.

பெ ழிபபு. சூரிய து நிதி த் திற் சூரி ர்த் ள் லிலிருந்து
ருப்புத்தோ ள் ளும் தா ர ர்தலு நீர் டற்றலு ஆ முத்தொ
ழிலும் டபெறினும் அ டற்றற் சூரிய வி ராமெய்தாதுநிற் போ
முதல் து நிதி த் திடு தோற்ற நிலை இறுதி னு முத்தொழி
லு டபெறினு அ டற்ற முத் வி ராமெய்தாதுநிற்

. முத்தொழிலுஞ் செய்யுமுரி ச் ராரா னுக் கே யு ட து

. உ ரத்தவித் தொழில்க் மூன்று மூவருக குல மோத [ன்
ரத்தொரு னுக் கே யாக்கி வத்ததி் கென்னை யென்னி
வி ரக்க லத்தோன் மாலு மேவலான் மேவி னோர் ள்
புரரத்ததி ரா சத்தி பு ள் ளிய நண்ண லாலே.

(இ ன்). உ ரத்த இத் தொழில்கள் மூன்றும் மேற்கூறிய இந்த மூன்று தொழில் ன் மூ றுக்கு உல ம் ஓத - பிரமன் முதலி தே ர் மூ றுக்கும் மு தயே உரியன ன உல ம் சொ ல் இ ன் கு ரத்து ஒரு னுக் கே ஆ ி வத்தது எ ன் னின் இவ்விடத்து வ ரந்தெ ட்த்து அ முத்தொழில்களுஞ் செய்யு் உரி ம ஒரு டவுளுக்கே உ டென்று சொ னது என்னையெனின், வி ரக் ம த்தோன் றனு ரசனைபொருந்திய மலாசனனாகிய பிரமனு லிட்டுணுவும் பு ன்ணிய ண் ண லாடே விசேட புண்ணியம் உ டய ாதலால் பு ரத்த அதி ரா சத்தி முதல் ாது உயர்ந்த அதிகார சத்தியை வ லான் மேவினோர் ள் அ ாது வ லாற் பெற்று டயோரா ிர். ஆதலால் அவர் முத்தொழில் னுக்கும் சுதந்தரால்லர். ச ாராரண ன் ஒரு னுக்கே அச் சுதந் தரமுண்டு.

தூரிப்பு. 1. உ ரத்தவித் தொழில் ண் மூன்றும் மூ றுக்கு மோத: சிருட்டித்தொழில் பிரமாவு் குரியதென்றும் திதித்தொழில் விட்டுணுவக் குரியதென்றும் ச ாரத்தொழில் உருத்திரனு் குரியதென்று பெளரா ணி ர் முதலியோர் கூறு ிர். பிரமாவு் விட்டுணுவு் விசேட புண்ணியத் தாற் சி னு டய உயர்ந்த அதி ராசத்தி யப் பெற்று அச்சி னு டய. ஏ ாலாற் செய்ப ிர். அத்தொழில் ட்டு அவ்விரு ாரும் சுதந்தரால்லர். ஆத ா முத்தொழிலுஞ் செய்தற்கு ய சுதந்தரம் சி னு டே யுண்டு என்று அ ிர் கூற்று மறு கப்பட்டது.

2. ாரைந்து என்பது ாரத்து என நின்றது.

3. ஏ ால் ஆணைசெலுத்து .

4. பு ரத்த - டயர்த் .

5. அதி ராசத்தி - சிருட்டியாதி அதி ாரஞ்செய்யுஞ் சாமர்த்தியம்.

பொழிப்பு. பெளராணி ர் முதலியோர் முத்தொழில் னும் அயன் மா் அரன் என்னும் மூ றுக்கும் உரியனவாயிருக் , அரனு டே உரியன என ாரந்தெடுத்துச் சொல் ாது ப்படி என ஆச ிப்பர். அயன் ார் இரு ாரும் மு் செய்த புண்ணிய விசேடத்தால் அரனது அதி ராசத்தி யப் பெற்றுத் தத்தம் தொழில் செய்ப ரன்றி அத்தொழிற்கு அ ிர் சுத் தரால் ிர். முத்தொழிலுஞ் செய்யும் தந்தரம் அரனு டே உரியதா்.

இதுவுமது.

இறுதியாங் காலத் தன்னி னொருவனே யிருவ ருந்தம் உறுதியி னின்ற ரென்னி னிறுதிதா னுண்டா காதாம் அறுதியி லரனே யெல்லா மழித்தலா லவனு லின்னும் பெறுதுநா மாக் நோக்கம் பேரதி கரணத் தாலே.

(இ ன்). இறுதி ாம் காலத் தன்னின் ச ார ாஸத்திதே , ஒரு னே ச ாரகாரணன் ஒரு னே அழியாது நிற்ப் இரு ரும் த்

தியி நிர்நூர் னி ற் ற பிர விட்டுணு ளுந் றா
 ரா னுட தத்த லி றோடு அழி ராது நிர்நூர் ன் று சொ
 லி ; றுதிதா உ டராதா உ ஸ் ரா த் உளதாது.
 ஆதா அ ரத்தி அவ்விரு ருச் ரிக் ப்படுப ரார். அப்படி ர
 யி பி ருட்டி ராதி ருத்தி ன் இ ரதெழியு மெனி அறுதி
 இ அரதே ர அழித்தா த் கு இறுதியி ரத ரா
 டவுடே லா ற் றயு அழித்தா லு பேர் அதி ர த்தா அ
 ன் அழி ப்பட்ட ரகுப் பெரிய ஆகாராயிருத்தா லு அ லை
 இன்னு ஆ னோ அ லை இ னு கிருட்டி யு திதி
 யு ரா பெறுது ர் பெற்று டான்றே.

குறிப்பு. 1. றுதி ரா ற் தன்னி: அயனு றா லு

ருட்டப்ட ர். அ ரு டய மு னை வினை கிய பு ணியத்து
 தேற்பச்சே டருத்திரா ப டப்பு ரத்தி அ ரப்ப டத்துத் த து
 ப டக்குஞ்சத்தி அயனிடத்து ர்குஞ் த்தி ரலிடத்து நிறு
 த்தி அ ர அதிட்டித்து நி று அ விருதொழி னையுஞ் டெய் ர். பின்
 மூ ப்பிரகிருதியு டபட்ட உ னைச் ச் ரி பொழுது அ லு
 றோடு ர்த்து அய ர் ரு ரயுஞ் ரிப்பர். இச் ர்
 தி ப பிர ப் டு.

சே டருத்திரா பிரள ருள் ஒரு ராயிரு்து பரிபா மு ட
 றோராய்ப் ப டப்பு ரத்தி பர ருளாற் சே டருத்திர பதத்
 தப் பெற்றார். இ ர் அட்டவித்தியே ரு ஒரு ராகி அ தே ரா
 அதிட்டி ப்படுப ர் அ தே ரர் விஞ்ஞா ளுள் ஒரு ராயிரு்து
 பரிபா மு ட ராய்ப் ப டப்பு ரத்தி பர ருது அனுக்கிர த்
 த ல் அதி ரா பெற்றார். ர் பர ருது சத்திய அதிடடி ப்
 பெற்று அ த்தா யிடு ட் ருத்திய ஐ தயு யற்றார்.
 அ னி சே டருத்திர ர அதிட்டித் நி று மூ ப்பிரகிருதியு டபட்ட
 ருத்தி னையு டெய்விப்பர் இ ரத் செய்யப்படுஞ் ரா அ ந
 ப பிர ப் டு.

த்தி ப்பிர ய த்திதே சே டருத்திரா அ ர் ரு ர
 யு ஓடு டொண்டு தா ஓடு ராது அர தத்து த்திவிருப்பர். அ
 தர பிரள த்தி த் டருத்திரா ர ருளிநாற் ராமு தி
 அ ட ர்.

பர ர் இ போ அதி ரா னு தடத்த டி னை
 யு ட ராய்ச் த்தா யயிற் ருத்தி ஐ தயு த தே செய் ர்
 அ டி ர் த்தியி ராயி ர டொள்ளப்ப ர். பர ருளாற் டெய்
 ப்படு ரா ரா ப்படு றுதி ர்

ச டெய்யுளிற் நி ச் ரா இ ர் ரா ரே. ச் ராத்திற் பிர
 ருதி ரா ரிய ராகிய அசுத்தப் பிரபஞ்சமும் அ த்த யா ரி ரா
 ய சுத்தா த்தப் பிரபஞ் மும் த்தமாயா ரி ரமாகி த்தப் பிரபஞ்

மு. ஆ. ய. மூ. 1. ப் பிரபஞ்சமு. ச. ராம. . அ. தே. ரு. ப. ர. ,
ருளி. னு. ச. ராத்தி. ப. ருத்தி. அ. ட. ர. ப. ர. ,
உ. னையு. னு. ரித்து. ஒ. . டொ. டு. த. ச. . ரிப்பா. ரி. நி. த்
தா. ஒரு. ரே. சொ. ய. பிர. ரா. ச. ரய். வி. ன். க். கொ. டி. ரு. ப். ப. ர.

பிரபஞ்சத் தத் தோற்றுவி. கு. பொ. மு. து. , அ. மு. ந. தே. த. கி. டெ.
டு. கிய. சு. த். த. மா. ர. ரா. ரிய. னை. த். தா. . ரே. ரே. தோற்றுவித்து. அ. தே. ர.
ர. ப். ப. ட. த்து. அ. . ர. அ. தி. ட். டி. த்து. நி. று. அ. த். த. ர. ர. ரா. ரி. னை. த்.
தோற்றுவித்து. அ. மு. ந. யே. பி. ந. ற். ந. யு. னு. செ. ய். வி. ப். ப. ர. அத. னு.
உ. னையு. தோற்றுவிப்ப. ரு. . ரி. ப். ப. ரு. . அ. ப். ப. ர. . ரே. . ர.
அ. ரே. ரா. ச. ரா. ரா. ர. ர.

2. ரே. . ரா. . ரா. . அதி. ர. . ஆ. தா. ர.

பெ. ழி. ப. பு. . ரா. ரா. த். தி. தே. . பெ. ரு. ரா. . ஒரு. ரே. நி. த்
ந. இ. ரு. ரு. . ஒ. டி. . ரா. து. த. த். ஆ. ற். ந. டெ. ரி. லை. பெ. று. ரா. . று. டொ.
வி. . அத. . ரா. ரா. . அ. ர். ஒ. டி. . கு. ர. யி. . பி. . உ. . தோ.
த. த். . ரி. லை. பெ. று. த. த். கு. . ழி. யி. . லை. டெ. னி. . ஒ. டி. . கி. . ரா. . ட. வு. னே.
ஆ. தா. ர. ரா. ய். ரி. . று. பி. . னு. . த். த். த். தோற்றுவித்து. ரி. லை. பெ. ற. ச். டெ. ய். ர.

4. மு. த். தொ. ழி. லு. னு. . ய. த. த். கு. . ரா. .

சொ. ன். ன. வி. த். தொ. ழி. ல். னெ. ன். ன. ரா. . ந். தோ. ற். ந. வெ. ன். னி. ன்.
மு. ன். வ. ன். வி. னையா. ட். டெ. ன். று. மொ. ழி. த. லு. மா. மு. யி. ர். . கு.
ம. ன். னிய. பு. த். தி. மு. த். தி. வ. ழு. . க. வு. ம. ரு. ளா. ன். மு. . தே.
து. ன். னிய. ம. ல். . க. ளெ. ல். லா. ந். து. டை. ப். ப. து. னு. . சொ. ல். . லா. மே.

(இ. ள்). மு. . ரா. . ச. . ரா. . ட. வு. ன. செ. . த். தொ. ழி. . ன்.
தோ. ற். ந. தே. ந். கூ. றிய. மு. த். தொ. ழி. லையு. னு. . ய். த். த். ரா.
னி. . ரா. . யா. தெ. னி. , னை. ரா. ட். டெ. . று. டெ. ழி. த. லு. ரா. . அ. .
து. தி. ரு. வி. னை. ரா. ட். டெ. . று. சொ. ல். லு. த. லு. ரா. . அ. த். தி. , அ. ரு. ரா.
த. து. ரு. ணையா. . உ. யி. ர். . கு. உ. யி. ர். . னு. . கு. . னிய. பு. த். தி. மு. த். தி.
மு. . வு. . அ. ரா. ர். . த்து. . தே. ந். ப். ப். போ. மு. த். தி. னை. . டெ. ரி. த். த். த். கு.
று. . மு. . தே. . து. . னிய. . ன். எ. . ரா. . து. . டப். ப. து. . அ. ரா. தி. தே.
அ. வு. யி. ர். னை. ப். பொ. ரு. . திய. மு. . ம. . னை. ரீ. . கு. த். த். கு. எ. . சொ.
லா. . சொ. . ரா. .

பி. ப. பு. 1. மு. . ரா. . வி. னையா. ட். : ' ரா. த்து. . ப. ட. த்து. . ரா. த்.
வி. னை. ரா. டி. (தி. ரு. ரா. . தி. ரு. டெ. . பா. வ. டெ. . 12). . ப. து. மு. த. லி. தி. ரு.
ரா. . ன். ப. ற். நி. மு. த். தொ. ழி. லு. . கு. . ரா. . வி. னையா. ட். டெ. . று. டொ.
ப். ப். ட். டது.

2. உ. யி. ர். . கு. . னிய. பு. த். தி. மு. த். தி. . மு. . வு. : ச. . ரா. . ட. வு.
உ. யி. ர். னை. ப். பி. ந. ப். பி. ட். பி. ந. ப். பி. ட். தி. இ. ன். ப். த்து. . ப். து. ர். வி. த்து. அ. வு. யி. ர்.
ப். பி. டி. த். . ப். த்து. . கு. இ. ரா. . ரா. து. . ரு. த்து. தா. . அ. ர். செ. ய். யு. ந். தொ. ழி.

அறமா ாது மற ாய் முடியு' என்பர் நூதனிகா. அ ர ார்வினைக்கீடா இன் பத்துன்ப னை நுகர்வித்தல் மலங் னை நீகி முத்திகொடுக்கும்பொருட்டாத ால் அத்தொழிலு' அறச்செயலேயாம். முங்குதல் ாடுத்தல்.

பிரமம் உலகமாயும் சீவர் னாயு' ஈசுவானாயு' டிவுவு. ாண்டு வினையா டும். ஆ யால் இ ற ாறும் செய்யப்படு டது என்னும் அத்தொழில் வீண் தொழில் என்பர் ா ால திகு'. இ ற்றணம் பிரமம் வினையாடுதற்கு ஏது என்ன? என வினவி', ஒரோதுவயில்லை என்பர். ஆக ால் வீண்தொழில் என்பது கூடாது. வீண் தொழி' பயனில்லாத தொழி'. உயிர் ன் புத்தி முத்தி னைப் பெறுதற்கேது ாயிருத்த ால் இ ற ான் தொழில் வீண்தொழிலாகமாட்டாது.

டரிணமொதி லே இ ற ான் செய்யு' தொழில் தன்பொருட்டு என்பர். எ ற்றணமெனின் தே ார் மனிதர் வில'கு முதலிய சடசித்துக் ளை' ாம் பிரமத்தின் பரிணாமமாம். சச்சிதா தமாகிய பிரமம் பரிணமித்து வி ாரப் பட்ட த அறியா மயாற் பந்தமாயிற்று. ஈசுர' செய்யுந் தொழிலால் அ ன பரப்பிரமரூப் எ அறியு' ளா' உண்டாகு'. அந்த ளா த்தாடே முத்தி உ' டா' ா' பர். சச்சிதானந்தமாகிய பிரமத்திற்குப் பரிணமித்துப் பந்தமுறுதலு' வீடெய்துதலுமாகிய இ ட இல' ணமா ா. ஆத ால் தன்பொருட்டென்பது பொருந்தாது. அறியாண யாற் பந்தமுறு டவு' தே ார் மனிதர் வில'கு முதலியன ாய்ப் பிறப்பனவு' உயிர் ளா'. இ ற ான் செய்யு' அத்தொழி ால் உயிர்கள் அறியா ட பிறப்பிறப்புக்களி னீங்கி வீடெய்து'. ஆதலால் அத்தொழில் உயிர் ன்பொருட்டுச் செய்யப் படும் அருட்டெழிலேயாம்.

ோழிப்ட. சங்காரக்கடவுளிடத்திலே கிருட்டி முதலிய தொழில் ன் தோன்றற்குக் காரண' உயிர்களுக்குப் போகமுத்தி னைக் ெடுத்தலு' அன ா னை ம'களினின்று நீக்குதலு ாகும்

5. ஐ'தொழிலும் அருட்செய'.

7. அழிப்பினைப் பாற்ற லாக்க மவ்வவர் கண்ம மெல்லாந் கழித்திட நுகரச் செய்கை காப்பது கண்ம வொப்பின் தெழித்திட மலங்க ளெல்லா மறைப்பருட் செய்தி தானும் பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடி னருளே யெல்லாம்.

(இ-ள்). அழிப்பு தனு ாதி னை ஒடுக்குதல் இளைப்பாற்ற' பிறப் பிறப்பிப்பட்டு ாருந்தும் உயிர்களுக்கு இளைப்பு நீ'குதற்பொருட்டாம் ஆ'கம்-தனு ாதிகளைத் தோற்றுவித்தல். அ' ார் ன்ம்' ல் ாம் ழித் திட-அ ர ார் செய்த ன்ம்' ளெல்லா ாற் றயும் நீ'குதற்பொருட்டாம் ாப்பது-தனு ாதி னை ிறுத்துதல் நுகரச் செய் -அ ர ார் செய்த ன்ம்'களின் பயனைப் புசிப்பித்து அவற் ற நீக்குதற்பொருட்டாம், மறைப்பு இரு ினைப் பயன்களிலே ிறுத்துதல், ன்ம் ஒப்பின் இரு

வினையொப்பு இருவித்து மல் எ ள் ளா தெழித்திட னெல் ா
மற் றயு நீ குதற்பொருட்டாம், அருட் செய்தி தானு் அருட்டொழி
லும் பந்த வீடு அ ன் னெ ா மற் றயு நீ கி முத்திடு மெத்தம்
பொருட்டா, பார்த்திடி ஆராயுமிடத்து, எல் ா அருளே இச்
செயல் னெல் ா அருட்செய் னேயாம். ஆதலால் பழிப்பு ஒழி இ ம்
றுட் சில மறத்தொழில் போலும் எனப் பழித்தலை நீ விடு ாயா .

நிபபு. 1. மத்தற்றொழில் ாத்தலினு், அருளற்றொழில் ச ா
ரத்திலு் அட குதலி் மு் முத்தொழி் ிறு், அ ா த் முன்
ே ற்று மயு டயன ாதலி் இ் ஐந், ாழி் என்று கூறினார்.

2. அழிப்பினைப்பாற்ற் - தனு ர ன் னை ஒடுக்குத் அழித்தற்றொ
ழி் . அது பிறந்திற் று வினை னைச்செய்து வினைப்பய் னை அனுப
வித்து உழலுகி் ற உயிர் ளு் கு அதனால் ாரும் இனைப் ப நீ குதற்பொ
ருட்டுச் செய்யப்படு ாது. புசித்தற்குப் ப் கு ான ன்மம் இல்லா ம
யாலுமாம்.

3. ஆ் ம் ார் மமெல்லா ழித்திட ன்ம. எ் பக்கு ாமான
விடத்து அ ாற்றி் ப னை அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தனு ர ன் னைத்
தோற்றுவித்தல் ருட்டித்தொழி ா. அனுப ித்தாற் ிம் எ் நீ ே
ஆ ம த்தி் லியு் கு் று். ஆதலாற் றிருட்டித்தொழி் னை
ஒழித்தற்பொருட்டும் ஆண ம் பரிபா மெய்தும்பொருட்டுமாம்.

4. று ரச் செய் ாப்பது தனு ரண னை ிறுத்துத் திதித்
தொழில். இது ப் கு ாப்பட்ட ன் அனுப ித்தா் ஒழித்தற்பொருட்
டுச் செய்யப்படு ாதா. ிம் ஒழியே ா ஆ ா மு் பரிபா மெய்தும்

5. மொப்பி் மெழித்திட ல் னெல் ா மற் றபு இருவி
னைப் பயன் ளிே ிறுத்துத் றப்பு. இது இருவினையொப்பு ாரு
ித்து ம் னை நீக்குதற்பொருட்டு ிழ் தா். இருவினையொப்பு ாரு
மிடத்து ிப் பய ளி் ஒப்ப ாறுப்பு ாகு். அதனால் ஆண ா ல
சத்தி லி் கு் று். ார ா மா ா சத்தியு் லி் கு் று்.
ஆத ால் ம் ால் ாந் தெழித்திடா ன் றார். தெழித்தல் ஒட்டுதல்
நீக்குத் .

6. அருட்செய்தி தானு் பந்தம் வீடு - மேற்கூறி ாறு இருவினையொ
ப்பு் பரிபா மு் ித்தவிடத்து இது ாறு உ் ணி் று் பரிபா
மெய்தும்படி ே ாண்டிய உபாய னைச் செய்து ந்த திரோதா சத்தி அரு
ட் த்தியாய் மாறிக் குரு ி ாண்டெழுந்தருளி ந்து தீ் செய்து
மு் னையும் போ்கி, முத்தி யக் ெடுக்கும். பந்த ம் பந்த்
மாயாபந்த் ன் பந்த் னு் மூன்று ா்.

7. அருளேயெ ா இனைப்பாற்றல் ம பரிபாக் ாச்செய்தல்
ன் னை நீ குதல், இரு வினையொப்பு இருவித்தல் னைப் போ்கி

(g). உரு நித்திருமேணி இ ிறிய மயரத்து, (7).

3. முதல் து அருத்திருமேணி அருவுருத்திருநீனிசளி உயர் இயப்பு (7).

4. முதல் து உபசாரத்திருமேனி (7-7).

(a). அத்து ா டி ம், ().

(b). இது ஸ்டீ (7-7).

(c) பஞ் ப்பிர 'திர டி . (7)

(d). பிரமுதலி முமூர்த்திளி டி. னேமுத. து
டி. ன் ன்பது உபசார ().

1. முதன்மையானது தட்டை மடி (அருகில் அருவருகில் உருகும்).

அரு மோ வருவா ருப மா தோ வன்றி நின்ற [னின்
உரு மோ வருக்கு' ர்த்தா வடி வெ னக் குணர்த்தி' கென்
அருவமு முருவா ருப ம து ம' றி நின்ற
- ரு மு மூ றுஞ் சொன்ன வெருவனுக் குள்ள ரமே.

(இ). உ ர் கு ர்த்தா டிவு ஐதொழி செய்ப
நீர் று ர்த்த வி து டி ர து அரு டோ உரு டுப் ஆ தோ
அ ன் றி நி ற உரு டே அரு டாய டி டோ அ வரு டி
டோ அ வ் விர டொ ர நி ற உரு டாகிய டி டோ கு
உ ர்த்து னி கு விடத்தே அறிவி டே டு
னி அரு மு உரு டாருபமா தும் அ ன் றி நி ற உரு மு மூ று
அரு மு அருவரு மு அவ்விர டு ன் றி நி ற உரு மு ஆ இ
மூ று சொ ஒரு னு கு உள் டா ற்கூறப்பட்ட டார டா
னகி முத ஒரு னு உள் டி டா

நிபபு அரு ! அருவுரு உரு ம் னு மூ ற் பர
தடத்த டி ரா அ ரு மூ றே நிஷ் நிஷ்
ன்றுஞ் சொ ப்படு. நிஷ் எத் திருநீ னிரொ டருளி பொழுது
பர த்தார் று இ று நிஷ்
பெ ர் பெறு ர். நிஷ் எச எத் திருமேனி சொ டருளி
பெ முது தாசிரி எ று உத்தியுத்தர் று போ று
நிஷ் ச றும் பெ ர் பெறு ர். த்திருநீ னிரொ டரு
ளி பெ முது டே ரார் று பிரவீருத்தர் று அதி ரா
று ச று பெ ர் பெறு ர்

பொழிப்பு. அரு அருவுரு, உரு, இம், மூ, று, டி.
ரு முத் இ குத் தடத்த டி ள.

2. முதல் னது உரு த்திருமேனியி னியல்பு
ண் மயம் (-7).

(உ). உரு த்திருமேனி யா ராய வடி மன்று அருள் டி ம்.

நண்ணிடு முருவ மென்னி னமக்குள வருவம் போலப்
டண்ணிட வொருவன் வேண்டு மிச்சையேற் பலரு மிச்சை
கண்ணிய வருவங் கொள்ளேம் பாரம்பெருங் கடவுடானும்
எண்ணிய யோ சித்தர் போலுரு விசைப்பன் காணோ.

(இ - ள்.) உரு ம் ண்ணிடம் என்னி முத னுக்கு உரு ட் உண்
டென்னி ம் கு ள உரு ட் போ நம்மனோருக்கு உள்ள உரு ட்
போல, பண்ணிட ஒரு ன் டே டிம் அ னுக்கு உருவம் உ டாக்கு
தற்கு ஒரு கருத்தா ண்டெம் இச் சையே முதல் ட் தனது இச் சப்
படி டி டொள் ளா எ ன் னின் பலரு இச் ச மனோ ப ரும்
இச் சப் படி டி டொள்ளல் டே டிம். அப்படிய ன்று, யாம் கண்ணிய
உரு ம் டொள்ளேம் நா ருதிய டி டங் ளோ டி டாட்டோம் பெரும்
டவுள் எல் ளம் ட் ல முதல் ன், யோ த்தர் போ - யோ சித்த
ரப்போ , தானும் எண்ணிய உரு இ சப் ப் ண்ண தானும் நினைந்த
ஒரு டி டத் த டித்துக் டொள் ன் னன்று அறி ளா ள .

பேழிப்பு. முத னுக்கு உரு முண்டெ ன் னின் அ வரு த்தை
உண்டாக் டே டெரு டு டு ள் ண்டெம். தான் நினைந்த உரு ட் டொள் ள
னென்னின் ட் மனோரும் அப்படியே டொள்ளல் டே டிம். அப்படிய ன்று
ர நினைந்த டி ட் டொள்ளல் இய ளது. முதல் ன் யோ சித்த ரப்
போலத் தா நினைந்த உரு த்த டித்துக் டொள் ள .

இதுவுமது.

வித்தக யோ சித்தர் வேண்டுரு கொள்ளு மாபோல்
உத்தமன் கொள் டெ ன் னி ன வர்களி லொருவ னாவன்
அத்தகையவர்க ளெல்லா மாக்கு ட் தருளா ளாங்கு
வத்தது மா ய பென்னின் வடிவெலா மாயை யாமே.

(இ - ள்.) வித்த யோ சித்தர் ண்டு உருக் டொள்ளு ர போல்
மிக் சாதாரியமு டய யோ சித்தர் தா ள் ளிரும்பும் டி டு ளோ டித்துக்
டொள்ளு மு றமைபோல உத்தமன் டொள் ன் னின் ன் னின் முதல் ட்
ட நினைந்த உரு ட் ளோ எடுத்துக் டொள் ளா ன் னின் அ ளர் ளி
ஒரு ட் ஆ ன் அ முதல் னு அந்த யோ சித்தரில் ஒருவ னு ண்ணப்
படு ட் . அப்படிய ன்று, அத் த அ ளர் ள எல் ளர் ஆ குவது அத்
த் தை யு டய டோ சித்தர் முதலியோர் டே டிம். உரு ட் ளோ டொள்
டது, அருளால் - முதல்வனது அருளா ளம், ஆ கு வைத்தது மா ய

னின் அவ்விடத்து அருக்கு நியமித்த உரு ம் மாயா ரிய என்
னின், டிவு எவாம் ர ஆம் ஆக்கிய டி. னெல் ரம் மாயாகா
ரியமாம். முதல் ண டி ம் மாயாகாரியமன்று.

டெ ழிப்பு. யோ சித்தர் விருப்பிய டி. டொள் துபோ முத
னூம் டொள் டுயின், முதல் ண அந்த யோ சித்தரில் ஒரு டுய் முடி. டெ
னின், அந்த யோ சித்தர் விருப்பிய டி. டொள் து முத வனது அரு
ளாடே யா. அறி அவி டி. ணும் மாயா ரியங்களா.

இதுவுமது.

மா யதான் மலத்தைத் பற்றி வருவதோர் வடிவ மாகும்
ஆயவா ணவம கன்ற வறிவொடு தொழிலை யார்க்கும்
நாயக னெல்லா ஞானத் தொழின்முத ணண்ண லாலே
காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்தி தன்னால்.

(இ ள்). மா யதா த் தப்பற்றி டு தோர் டி ம் ஆகு
அம்மாயா ரியமான டி. னெல் ர ஆண ர ர உ டா
கும் டி. ள்ளாகும், ஆய ஆ ம் - மாகிய அந்த ஆ அ ிற
அறிவொடு தொழிலை ஆர்க்கும் வி ரப அறி யுந் தொழிலையு மத்
துச் (சிற்றறி யு) சிறுதொழிலையு ம் டுக்கு மாத ரல் அச்சிற்றறிவுஞ்
சிறுதொழிலுமு டய உயிர் ணுடே அவ் டி. ள் பொருத்தமு டய
ராகும்) நாய - நி ம ணகிய முத டி. ள் ர ணா த் தொழி
முதல் ணண்ண லாலே - எவ் ர அறிவு ள் ரத் தொழிலு ள் ர முத
மயமு டய ண யால் காயமோ ர அ ிறு அ ினு ட டி
மோ மாயா ரிய டி மன்று த்தி த ண ர பது அது த் து
சத்தியினால் உ டாக்கும் டி மாகு.

குறிப்பு. 1. ஆய - ஆகிய,

2. ல்லா ஞானத்தொழி முதற்றறிவு முற்றுத்தொழி ள்.

3. அரு அருவுரு உரு னு மூ னு டி ணும் முத
னுக்குத் தடத்த டி. னெ 58- செய்யுளிற் கூறிப் பின் மூ னு
செய்யுள் ளாலும் உரு த்திருமேனி அருள் டி பது தடை வி ட
ளாற் சாதிக்கப்பட்டது. அ ரா :

(a). தடை. முத னுக்கு உரு த்திருமேனி உ டெனி மனோ
ருக்குப்போ அவ்வுருவத்திருநீ ணிய உண்டாக்குதற்கு ஒரு ருத்தா
டே ண்டும். விடை. சருத்தா டி. டி தி லை. முத தானு டே நினை
ந்த டி த் த டித்து டொள்.

(b). தடை. அப்படியாயி ராமு நினை தவடி டொள்ளல் டி
மும். வி ட. முத வ ள் ர ன். ஆ யா யோ சித்த ரப்
போ நினைந்த டி டொள். நா அத்த மையமல்லம்.

முதல் ஆறத்தா னாய் டந்த பொருள். ஆத ா அ ிற்ற அ னிடத்திற் றொது.

இது

உலகினிற் பதார்த்த மெல்லா முருமோ டரு மாகி
நிலவிடு மொன்றென் று ர நின்றவந் நிலையே போல
அலகிலா றிவன் ருனு மரு மே யெ னினாய்ந்து
குலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க் கூடுவ குறித்தி டாயே.

(இ ள்). உ கினி பதார்த்த எ ா உ த்திலுள் பொருள்
ளெல் ாம் -ருமோடு அரு ம் ஆகிநி விடு உரு மு அரு மு ாய்
ர ப்பட்டு விள கு, ஒ ிறு ஒன்று ஆ ரின்ற அநிலே போல
அ ிற்றுள் ஒன்று பிற்தொன்றா து நிற்கு அந்த மு ற பே
அ கு இ ர அறி ன் தா னு அரு மே னி - அளவிற்த ளா த் த
யு டய முதல் னையும் அரு ப்பொருளா னி கு வி பதார்த்
தத்து ஒ ிறுய்க் கூடு (தெ ரு ிரு மாட்டா ப்பட்டுச்) சொ
ப்பட்ட உல ப்பொருள் ளுள் ஒ ிறுய்விடு ஆ ிது குறித்திடாய்
நீ இதனை ஆராய்ந்து அறி ாயா .

குறிப்பு. உ த்திலுள்ள பொருள் ளுள்ளே ஆ ாய முதலிய அரு
ப்பொருள்கள். நி மு, வி உரு ப்பொரு ள். இ ிற்றுள் அரு ப்
பொருளாகி ஆ ாய முதலிய ருவியல்பு ட தா ர. உருவப்பொரு
ளாகிய நில முத ய அருவிய் பு ட தா ட்டா. ஒ
மற்றொ ின் இயல்பு டயதா ட்டா ர ப்பட்டு. முத ி அரு
ப்பொருடே னி இ ிற்றுள் ஒ ி போ ிற ா. ஆத ா
அ னிய பு அரு ாகிய ஒன்றேயாத் அ ாது.

பெ ழிப்பு. உ த்துப்பொருள் ள உரு மு அரு மு ாய ரு
கு. ஒ ிறு மற்றொ ின் இயல்பு ட த மாட்டாது. ஆத ா முத
அரு ப்பொருளே னி அருவுரு மு உரு முமாகி
பு ட ா ட்டா ட ப்பட்டு உ த்துப்பொருள் ளுள் ஒரு ாய்
முடி .

இதுவுது.

பந்தமும் வீடு மாய பதபதார்த்த எ ள் ளான்
அ தமு மாதி யில் ளான ளப்பில னாத லாலே
எந் ததா னின்ன னென்று மின்னதா மின்ன தாகி
வந்தி டா னெ ிறுஞ் சொல்ல ழு ாடு ாற்ற மின்றே.

(இ ள்). த தா து முதல் பந்தமு வீடு ஆ
ஆ ா னைப் பதிப்ப வு வீடு வு ரகி பத பதார்த்த அ
ர சொ ளு பொருளு ர பிரபஞ் ப்பொரு ள் அ னாத ானு,
ஆகி அந்தமு இ ா தோற்றமு ாசமு இ ாத ானா

ஹ் அளப்பி ன் ஆத்ம ரு - அள ி றுக்கு எட்டாத னுத ானும்,
இ ன் என்று அரு ம் அருவுரு ி உரு ம் னும் மூ ற்ஹுள்
இ ிடிவின் ன் றும், இ ிது ஆம் இ ின்னது ஆகி ிந்திடான்
என்றும் சொ ல - இ ிடி த் தக் கொள்ளு ின் இன்ன ிடி த் தக்
கொள்ள ாட்டான் ிறும் கூறுதற்கு; மூக் கொடு மாற்றம் இன்று -
ஆசங் கயு உத்தரமு இ ிலை ா. ஆதலால் முத ின்னது திருமேனி
-ரு ம் று அரு மே ற் பொருந்தாது.

நிபபு. 1. பத்மம் வீமோ பத பதார்த்த த்களல் ான்.....:-பந்த
மு வீமோ பத பதார்த்தத்கள் சொ லு பொருளு ாகிய பிரபஞ்சங்
கள். அ ி அருவு உருவுமாய் விள கு தத்து ிதாத்துவிசங் ன், இத்
தத்து ிதாத்துவி ிள்தோ ி அழித ாலு அளந்தறியப்படு ின ாத
ாலு சடப்பொருளாய் அசத்தா. முத ி தத்து ிதாத்துவி ப்பொ
ருள் றுள் ஓ றுதலி னுயு தோற்ற ாச ி னுயு, அளந்தறியப்ப
டாத ினயு இரு குஞ் சத்துப்பொருளாத ா அரு ி அருவுரு ம் உரு
ி னு மூன்றனுள் விரு பிய ஒரு ிடி த் தக் கு வ் மையு
டய . ஆத ா அ ிது திருநே னி உரு ி று அரு ிே ன் று
கூறுதல் பொரு தாது பது. இதனா முதல் ி த்துட்பொருள்
எ ன் று அ ிது இ ி கூறிய ாறு ா. பத் சொல். பதார்த்த ி
பொருள்.

2. இ ிதா :-ஆ ி பது ஆகு ன்பதன் ி ார். ஆகுதல்
உளதாதல் உ டாத்.

பே நிபபு. முத ின் பிரபஞ்சப்பொருள்களின் இயல்பு டய ல்
னதலாலு தோற்ற ாச ி னுத ாலும் அளந்தறியப்படாத ினத ா
லு இ ிடிவின் என்று இ ிடி த் தக் கொள்ளு ின் என்
று இ ிடி த் தக் கொள்ள ாட்டான் என்று கூறுதல் அரிதா.
ஆத ால் முத ிது ிடி உரு ி று அருவடே றல் பொருள்
தாது.

இதுவு து.

குறித்ததொன் றுக மாட்டாக் கு றவில னுத ானும்
நெறிப்பட ிறைந்த று த் தொழிலுடை ிலைமை ானும்
வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பான் மேவுத லிலாமை யானும்
ிறித்திடு ினைந்த மேனி ின்மல னருளி னுலே.

(இ ின்). குறித்தது ஓ ிறு ஆ ாட்டா கு றவி ன் ஆத ானு
த ினைத்தொன்ற ாட்டாத றவி னுதலாலு ிநிப்பட
ி றந்த று த் தொழிலு ட ிலை யானு ன் றும் ஒரு தன்
ய ா ி றந்த று ானமு செயலுமு ட தன் மயனாது ாலு ிறுப்
பொடு விருப்புத் தன்பா ிேவுத ி ா யானு ிறுப்பு விருப்பு
ள் தன்னிடத்துப் பொரு துத் இ னுத ாலு ின் - முத

1. அருளினால் உயிர் மாட்டுத்த ருணையினால் நினைந்தமேனி நிறத்திடம் தா நினைந்ததொரு திருமேனி ரொடருளு. ஆத ரா முதல் னனது திருமேனி உருமன்று அருமே ற் பொருந் தாது.

குறிப்பு. 1. முற்செய்யுளிடே முதல் 1. உலப்பொருள் ளாகிய அ த் துப்பொருள் ளித் மயி னாதா அ 1 து 1டி 1 அரு ம் ராத்தி ரம் ன்றல் பொருந்தாதெ கூறி, இச்செய்யுளிடே அ ன் னித்துப்பொ ருள் ளாகிய உயிர் ளின் த் மயி னாதா அ 1 ன் 1டி 1 அரு மே ன்றலும் பொருந்தாதெண் கூறினார்.

2. குறித்ததொன்றா ட்ட கு றவி முதல் னும் உயிர் னுஞ் சித்துப்பொருள் ளாயினு முத ன் குக்கும சித்துப்பொருள் யிர் ள் னு சித்துப்பொருள் ள். குறித்த தொ று மாட்டாக்கு ற ரா 1 து உயிர் ள் தா நினைந்த ஒ றுத் தரந்தே ற்ற ஆற்ற இ ரா. ம. முதல் 1 சரு 1 ல் ம (அளவிலாற்றல்) உ டய 1 பது.

3. நெறிப்பட நி றந்த னு த் தொழிலு ட நிலை மயா முதல் 1 சர் னுஞ் து ம் சர் 1 ர்த்திருத்து ம் னும் முற்றறிவு முற்றுத் தொழிலுமு டய ன். உயிர் ள் சிற்றறிவும் சிறுதொழிலுமு டய ள் பது. நெறிப்பட ள் று ஒரு நெறி றக.

4. மெறுப்பொடு விருப்பு விருப்பு மெறுப்பு னுக்குக் ரா ஆ (பற்று). ஆசைக்குக் ரா ம் முதல் 1 இயல்பா டே த்தினி கி 1 (மலரகிதன் நின்ம). உயிர் ள் அராதியே த்தோடு கூடி ன (ம சகிதர்).

இ ன் ன முதல் 1 உயிர்களித் ம யி னாதா அ நினை ந்த 1டி ம் எடுக்கும் இய பு டய 1. ஆத ரல் அ 1 1டி 1 அரு ஒ றே ன் ன்றல் பொருந்தாது.

இ டே கூறிய ற்றா முத ன் சித் தப்பொ ா று அ 1 து இல கூறியது ரா .

5. மேனியருளினு அருளா ரய திருமேனி சத்தி 1டி 1 ன் னினு பொரு தும்.

பெ ழிப்பு. முதல் 1 அளவி ற்றலும் முற்றறிவு முற்றுத்தொழி ன் இயல்பா டே பாசத்தினி கியத் மயும் உ டய னாத ரல், தான் நினைந்ததொரு திருமேனி ய ி த்து டொள்ள இய பு டய . ஆத ரல் அ னனது திருமேனி உரு 1 று அருமே ள் ற் பொருந்தாது துவு து.

. ஆரண மா ம் ளருளினு லுருவு கொ டு
 ராண னருளா னுகிற் கதிப்ப ய ரில்லை யாகும்
 நாரணன் முதலாயுள்ள சுரர்நரர் நாகர்க் கெல்லாஞ்
 சீரணி குருசந் தானச் செய்தியுஞ் சென்றி டா டே .

(இ - ன்) ர முதல் : அருளின உருவு ரொட்டு ருணையினுடே உருபத்திருமேனிரொட்டு ஆர ஆள் அருளான கிவ் - டேதா னை உபதே த்தருளானாயி திப்பர் இலையாகு உயிர்கள் பதிப பாச னி இயல்பு உணர்ந்து முத்திய டதல் இல்லை யாகும், நார முத றயுள்ள சுரர் அ றியும் திருமால் முதலிய தேர் சுளுக்கு : ரர் - மாதுடருக்கு : ரர்க்கு : ரர் - ரர் முதலி ரர் கும். சீர் அணி ருரு சந்தா ச்.செய்தியு - மி தப்பு டய குருபர் ப ரயில் வத்து உபதே த்தலு, சென்றிடா - டு : ரர். இதுபற்றி யும் முதல் னது திருமேனி உருபம் று அரு டே : ற் பொருந்தாது.

குறிப்பு. 1. ஆர ர ளருளின லுருவு ரொட்டு..... திப்ப ரி லையாகும்:-முதல் : து உருபத்திருமேனி டே வர டி : டே ர மூர்த்தி அநந்தேசுரர் ராயி ர விஞ்ஞான லருக்கு அறிவு றி ராய் றி று டேதா ம ளின் பொருளை உ ர்த்து ர். அ றியு அ ந்தர் ராயி ர ஸ்ரீக டருத்திர ர அகிட்டித்து றி று பி ர் ர் எ ன் னும் உயிர் ர் ர் ளுக்கு உ ர்த்து ர். உ ர்த்து ர் ஸ்ரீ டருத்திர ர் றற் புய் திரி டே த்திர ர் ட் முதலிய உறுப்பு னையு டய டி டே ர டு பிரளயா ளுக்கு உ ர்த்து ர். ச ளுக்கு ளு ளை ரி ர இடமா டொட்டு உபதே த்ப்பர். இ ட் முதல் : டே ர டி : டொட்டு டேதா ம னை அருளிச் செய் றானாயி மூ : உயிர் ளு தி டத் அரிதாகும். தித்த தி டதத். அருளின லுருவு ரொட்டு பதற் ச் சத்தி டி : னினு பெ ருத் :

2. ரா ர முத றயுள்ள ரர்.....:-ஸ்ரீக டருத்திர டேதா க ளி பொருளைத் திரு ந்திதே ளுக்கு உபதே அ ற் ண ளுக்கு தேர் ளுக்கு முனி ர் ளுக்கு உபதேசித்தருளி ர். இ ன் டம் இ : குருபர ப ரா உபதே த்ப்ப டு டருகி ற . முதல் : சே ர டி : டொள்ளா டே குருபர ப ரயா உபதே த்ப்ப ட் டருதலும் இ லதாகு ன்பது.

பொழிப்பு. முதல் ன் உருபத்திருமேனிரொட்டு டேதா னை உதே த்தி னாயின் உயிர் ள் வீடுபேற டத் கூடாதாகு. அ றியும் குருபர ப ரயா அ உபதேசி த்ப்ப டு டருதலு இ லையாகு. ஆத ர் முதல் : து திருமேனி அரு டே : ற் பொருந்தாதாகு.

(c). உருபத்திருமேனியுடே தோன்று : றவு அருள் டி :

. உருவருள் கு றங்க ளோடு முணர் ரு ளுருவிற றே ன் றுங் ரு டு மு மருள ர் றன் ரசர ணதி ச ன் தருமரு ளுபா மெ லாந்தா ரு ட டொ றின் றி அருளுரு வுயிருக் டே யா கின கிந்த டே.

(இ ள்). உரு அருள் முதல் ௨ து திருவுரு அருள் ௧௫ மாத ர்
 டோடு உ ர்வு அருள் கு னும் ர ன் அரு
 ௧௫யா உருவ் தோ று ரு மு அருள் அத்திருவுருவ்லே
 தோ று தொழி ன் அரு ௧௫யா, அர த் ர சர ஆதி-
 அ முத் ௧ து திரு திரு ௧௫ முதலிய பிரத்திய களு, சாங்
 தரு அரு கு ழு முதலி சா ன் தரப்பட்ட அருள் ௧௫
 ௧௫யா உபா ர் தா அருள் உபா ன் னெல் ர் அருள்
 ௧௫யா அரு உரு இ ன் ௧௫யா ௧௫யா தன்கு ஒன்று
 இ ன் த குப் பிரதோ மா ஒ றுமின்றி, உயிரு கு றே
 உயிர் னி பொருட்டெ றே, அசித் ஆகி ன் முத ௧ டித்
 து டொ ட்

- நிபபு. 1. உரு அ ம். அ - ர , மு ட் இருதய் ர் னன்.
2. கு ள் னு ன் அருள் பொ ற ம் மமுதலி .
3. உ ர்வு அ த் ரண் .
4. ரு பஞ்சகிருத்திய .
5. ர ரணதி மூ கு செவி சமுத்து, மா ர்பு தோள், நாபி
 ன் விர முதலியன. இ வ பிரத்திய னாம்.
6. ர் கு ழு, னாள் ட்சிர அபய், நா , பாச் அ கு
 ச் ட ணி அ ள் னு ஆயுதங்கள் பத்து ர். ஆயுத ன்
 (). ஆரிணி செ டி உரோதயித்திரி னு ம் று சத்தி னை
 யு குறி கு .

ஆரிணி ரர் அனு கிர ன் கிருத்திய னாச் டெய்ஞ்
 த்தி. ஹாரிணீ: ஹரு - அழித்தல்.
 செ டி பிர ன்சத் தத் தோற்றுவி குஞ் சத்தி. பிறப்பித்த .
 உரோதயித்திரி திதியு திரோத முஞ் செய்புஞ் த்தி. ருத்
 த டசெத் தத் தத் .

- (b) மு த்தி ௧த் தயும் (c). னாள் பிரதாபகுணத் தயும், (d) ட்சி
 ர் பிறிதொ ருத் பேதி ப்படாத இய பயு, (e). அபய் அனு கிர
 த் தயு (f). ர த்த ர ய யயு (g). பாச் அ த்த ர
 யு (h). அ ச் விர த் தயு (i). டா ணி த்த தத் தயு
 (j) அ (அ னி) ர ராத் தயும் குறி கு .

7. உபா திரம் உபவீத் னை, த் ஆபா ஆச
 ஆ ர ப (ர). ஆ ர - ஈட்டி. ஆச புவித்தோ
 முதலி இரு .

தே ன்குறிய ற்று அ த் திருநே னி. பிரத்திய அத்திருநே னி
 யிலுள் உறுப்பு பிரதி+அ ம் பிரத்தி பிரதி எதிர். ர
 அ த்தோடு கூடிய . ச+அ சா ம். கூட. உபா

அத் தவிட்டுநீர் ஈது அதன் சமீபத்திலிருப்பது. உப+அன் ம்—பாங்
. உப கிட்ட. முதல் னுக்கு இரட்டிப்பிரத்திய சா உபா
ன் லா சத்திரியாய் உள்ளார்.

8. அசிந்தன் சிந்திக்கப்படாத.

பொழிப்பு. முதலானது திருவுரு அருள் ஈடாமாதலால் அவ்வுரு
விலே தோற்று குணரணன் தொழில் ப் பிரத்திய சா
உபாக்கள் யாவும் அருள்வடிவேயாம். இயெல் ஈம் தன்பொருட்டா
ரது, உயிர் எளிபெருட்டா முதல் ன் னொண்டனன்.

(4). முதல் ன் உருபத்திருநீ னிபற்றிச் சிந்திதனாயினும்
அசிந்திதனே.

உலகினை யிறந்து நின்ற தரணுரு வென்பதோரார்
உலகவ னுருவிற றேன்றி யொடுக்கி மென்று மோரார்
—லகினுக் குயிரு மாநி யுலகுமாய் நின்ற தோரார்
உலகினி லொருவ னென்ப ருருவினை யுணரா ரெல்லாம்.

(இன்). அரன் உரு உகினை இறந்து நின்றது என்பது ஓரார்
இவன் சத்தி ஈட்டுண்டு சிந்திதனாயினும் முதல் ன் அசிந்தி
ர்பதற்கு அம் முதல் லுடைய ஈடம் உகினை கட்டுநிறி ஈட ஈடம்
என்னும் சுருதி ஈக்கியத் த உணரார், உரு அன் உருவில் தோன்றி
ஒடுக்கிம் றும் ஓரார்—ம் அ. திருவுருவிலே தோற்றி ஒடு
கும் என்னு் சுருதி ஈக்கியத்தையும் உரார் உலகினுக்கு உயிருமாகி
—குமாய் நிறது ஓரார் அ. கிற்கு உயிராயும் உம யும் நிற
னன் என்னும் சுருதி ஈக்கிய னையும் உணரார், உருவினை உரார்
எல் ஈ இன் கூறு ருதி ன் சா றுயிரு வும் திருமேனியின்
இல்பு உராத ஈ ன் ஈம், உகினில் ஒரு ன் என்பர்—உத்
திடே யுள்ள ஈருள் ஒரு ஈ என்று சொல்லு ஈர் ஈர்.

குறிப்பு. 1. உகினை யிறந்து நின்ற தரணுரு:—உருத்திரனு டய உரு
1. உகினைக் கட்டுநிறி ஈ ஈல் ஈதத்துள் உருத்திரன் விசுவாநாதன்
று கூறப்பட்டுள்ளன. வி. 1.—உ. அதின் மேம்பட்ட ஈன். அதி
பே பாடு. உருத்திர சந்திரா ஈகிய முதல் ஈ.

2. உருவினை றேன்றி யொடுக்கிம்:—உம் உருத்திரனு டய
திருவுருவிலே தோற்றி ஒடுங்கு ராத ஈ ஈதத்துள் உருத்திரன் வி
ர ஈ ன் னு கூறப்பட்ட ஈன். திருவுரு அருள் ஈடம்.

3. உலகினுக்கு யிருமாகி நிறது:—உ கிற்கு உயிராய் நிறி ஈ ஈல் ஈ
தத்துள் உருத்திர விசு நதிராய் னு கூறப்பட்ட. உ கிற்கு
உயிராய் நிறி ஈ ஈது முத ஈன் தா அ த ஈழி ஈ ஈ அசையு ஈடி
குமாய் நிறி ஈல். வி ஈந்திரியாயி விசு ஈ+அந்திரியாயி. அந்திரியாயி
உ ஈளேனியை குவோன். அந்தர்—உள். ஈயி ஈடத்துப ஈன்.

4. உ குமாய் நிற்கல் உ தா யாய் நிற்கல் அ ன் நிற்கல் .ே தத்துள் உருத்திரன் வி வ பி ப்பட்ட . விச றுபி உ த் த உரு ா க் கொ ட ன்.

பெ ழி ட பு முதல் ன் சிந்திதனயினு் அசிந்திதனே என்பதற்கு .ே தத்துள் விச றாதி ன் றும் விச ா ர ன் ன் று் விச ாந்தரி யாமி று் விச றுபி ன் று் கூறப்படும் ாக்கிய னே சா று் . இ ஂதரியாதார் அ் முதல் ினை உ த்தாருள் ஒரு ன் ன் பர்.

இதுவு து.

தேவரி நொருவ னென்பர் திருவுருச் சிவனைத் தேவர்
மூவராய் நின்ற தோரார் முதலுருப் பாதி மாதர்
ஆவது முணரா ராதி யரியயற் கறிய வொண்ண
மேவுரு நிலையு மோரா ர யனுரு விளைவு மோரார்.

(இ-ள்). திருவுருச் சினை மேற்கூறப்பட்ட திருவுரு த் தயு டய பர சினை ே தாரின் ஒரு ன் ன் பர் பிரமா வீட்டுணு உருத்திர னு் தேர் மூ ற் றுள் ஒரு ன் ன் பர். அ் கூறுறார் அப் பர சி . தேர் மூ ராய் நி றது ஓரார் மு மூர்த்தி னாய் அ ா அதி டித்து நி றுர் று கூறு புராண ிசனத்தினையு் உணரார் முத் உருப்பாதி ராதர் ஆ து் உ ரார் முத் உரு மாகிய ாே சா டி த் திே பாதியுருவ் சி ாவு பாதியுரு ி பார் திதேவியா வு் இருக் கு் அர்த்த ார்ச்சரா டி ராதலை் கூறு புரா ிசனத்தினையு் உ ரார், ஆதி அரி அயற்கு அறிய ஒ ன் னு மேவு உரு நிலையு் ஓரார் டவுளரா கிய அரி கு் அயனு் கு் அடிமுடி அறிய இய ராத அப்பரமசி ி ா டருளிய இலி த் திருவுருவ் ிலைகூறும் புரா ிச த்தினையு் உ ரார் அ ி உரு விளைவு் ஓரார் அப்பரமசி ி து உரு மாகிய இலி த்திருே னியினி று் ச பிரபஞ்சமு் தோன்று ன் னு் புரா ிச த்தினையு் உணரார்.

றிபபு. 1. தேவர் மூ ராய் நி ற தோரார் தேர் டே டே டியோ ன்.....மூ ருமாகி நி ற மூர்த்தியேயோ ே ா . (கந்தபுரா).

2 ஆதி ரிய ற் றி ா ன் னு மேவுரு நிலை: தூணா ரா ஒப் பற்ற இலி ாய்க் குன்றாத ே டிசூரியப் பிராசத் தயு ட இலி த் தி ே ா டற் றி டி க் த் பித்திரு கு் நிலை. இுது அமூர் த்திசாதா கி ி று் திவ்வியலி ி று் மூ த்த ப் ன் னுஞ் சொ ப் ே இவ்விலி த்திே யே பிரபஞ்சத்தோற்றமு் ஒ ே மு் உ டா தாத ால் அ னுரு விளைவு மோரார் ி றுர். ஆதி டவுள்.

பொழிபபு. முதல் ிந்திதனயினு் அ்ந்திதே ன்பதற்குப், பிரா முதலிய மும்மூர்த்தி ாய் நிற்ப ி று் அர்த்த ார்ச்ச ர டி .

உள்ளுற்று அன்ற அறியொண்ணு அழல் அறான்
 இவ்வித்திருநீனியினிற்றுச் சபிரபஞ்சமுந் தேர்ந்து
 கூறு புராசுளே சாரூ. இத்தறியாதர் அ
 முதலினை முழுமூர்த்தினி ஒரு பர்.

(உ). முதல் உருத்திருமேனிடொன்னுதற்கு ரா.

7. போகியா யிருந்து யிர்குப் போகத்தைப் புரித லோரார்
 யோகியா யோக முத்தியுதவு, லதுவு மோரார்
 வேகியா னாற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரார்
 ஊகியா முட ரெல்லா மும்பரி லொருவ டென்பர்.

(இ). போகியாய் இருந்து உயிர்குப் போகத் தப் புரிதல்
 ஓரார் முதல்வன் போடியினையிருந்து உயிர்களுக்குப் போத்த
 டொடுத்தலையு ணரார் யோகியாய் ரோ முத்தி உதவுத் அதுவு
 ஓரார் யோ வடிவி யையிருந்து யோ முத்தி டொடுப்பதும் உரார்
 கேகி ானாற்போ செய்த வினையினை வீட்டல் ஓரார் போத்த
 யுடய ானாற்போ ரோடியினு உயிர்கள் செய்த வினை
 டெடுத்தலையு ரார் கிரமூடர் ரா இவ ாறுபட்ட
 டியினி டொன்னுத் யினை ஆராய் தறியு இயல்பி ாதமூடர்
 அனைரு உப்பில் ஒரு ர்பர் அமுதல் ினைத் தேயினி ஒரு
 பர்.

றிப்பு. போகியாயிருப்பது உரோசு மரமூர்த்தி. யோகியாயிரு
 ப்பது - தக்ஷிணமூர்த்தி டிய. கேகியாயிருப்பது ாரரி டிய. இ
 முதல்து தடத்த டிய னுன் ஓருகி ாரே ம டிய பேத் ள்.
 ாரே ம டிய இருபத் தது. அ சபாபதி சந்திரசேரர் உ
 ரே டபா டர் ா தரர் பிக்ஷா டர் ாரரி ாரரி
 திரிபுரரி தரரி, த்ரரி வீரபத்திரர் ஹரி ர்த்தர் அர்த்த ரீ
 ரர் ராதர் ர் டேசானு கிரர் டீ டர் ச்ரப்பிர
 தர் சமுரநு ரர் சோ ர்ந்தர் ஏபாதர் ரசீ ர் தக்ஷிண
 மூர்த்தி விோற்பர் பர்.

பொழிப்பு. முதல் டொட்ட திருநீனி னிற் திருநீனி போ
 டியமும் திருமேனிடோர டியமும் சி திருநீனி யோ டியமும்
 ா டொட்ட முறே யிர்குப் போம்புரிதற்பொருட்டு
 வினையினை டெத்தற்பொருட்டு யோ முத்தி உதவுதற்பொருட்டுமா.

இதுவுது.

நுற்றொடொன்றொவ்வா வேட மொரு நேதரித்து டொர்
 நின்றலா லுல நீங்கி நின்றன னென்று மோரார் [6
 அன்றியவ் வேட மெல்லா மருள்புரி தொழிலென் றோரார்
 கொன்றது வினையை கொன்ற நின்ற க்கு மெ றோரார்.

(இ). ஒ ற்றெடு ஒ று ஒவ் ர டே ட் ஒரு டே தரித்து டொ
 டி ரி த ர் அ ன் ன ன் போ டிவு டோ ர டிவு யோ டிவுமா
 கித் தம்முள்ளே ாறுபட்ட ப டி னை ஒரு டினை தரித்து டொ டி
 ரிற் ற ர் உ ன் னீ கி ரிற் ற ன் ன் னு ஓரார் உ த்திற்கு
 டே றுய் அப்பாற்பட்டு ரி த் ன ன் ப தயும் உ ரார், அன்றி அவ்
 டே ட் எவ் லா - அன்றியும் அம்மாறுபட்ட டி ன் யாவு டொள்ளு
 த், அருள்புரி தொழி ன் னு ஓரார் - ஆ ம் ன் னு அனுக்ர ண்
 செய்தற்கு ார மான செயல் ப தயு உ ரார், டொ டி து
 வீணை ய் கொ டு ரி த் அ குண ன் னு ஓரார் டொ டி து ராகி
 தீ மெ ய் தும் அ ரார் வீணை ய் டெ டி து ம ப ப்பித்து ரிற்கு
 அ ிருட் கு ன் ப தயும் உணரார்.

சூறிப்பு. ஒ ற்றெ டொ டி டெவ் ரா டே டம்: போக டி டு ம் டோ ர
 டி டு ம் டோ டி டு ம் ஆகிய மூ ன் னும் ஒ ற்றெ டொ டி டு மாறுபட்ட
 டி டி ன் னா, மா டு ட்பட்ட உயிர் னுட் சில போ டி யியாயு் சில
 டோ டி யியாயு் சில யோ டி யியாயும் இருக்குமே ித் தம்முள்ளே
 மாறுபட்ட மூ ன் னு த் மயு் ஒரு டே பொருந்திய உயிர் ன் கி டயா
 ஆத ர் மாறுபட்ட இம்மூ ன் னு டி டி னு டொ ன் னும் முதல் உயிர்
 னி த் மயில் ரத பதும் ர யக்கு அப்பாற்பட்ட அசி தி
 தன் னன்பதும் பெறப்படு. அ ன் ரயினும் உயிர்களுக்கு அனுக்ர ண்
 செய்யும்பொருட்டு அ முத் ி அவ் டிப்போது டே ட் டப்படு டி
 னை டொ டி சிந்திதது ி.

பொழிப்பு. முத ி ன் உரு டி டி டொ ன் னுதல் உயிர் னுக் கு அனு
 க்ர ண் செய்யும்பொருட்டா. அ ி டி டி ன் தம்மு ன் னே ாறுபட்ட டி
 ன் னாயிருத்த ர் அ ி ன் அசிந்தித் ன் ன்பது பெறப்படும்.

(f). முத ி ன் உரு டி திருமேனி டொ ன் னுத் அருள்புரிதல்
 ரா ன் னன்பதனை விளக்ல்

7. நாயகன் கண்ண யப்பா னாயகி புதைப்ப வெங்கும்
 பாயிரு ளாகி மூடப் பரிந்துல கினுக்கு நெற்றித்
 தூயநேத் திரத்தி னாலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பிற்
 தேயமா ரொளிக ளெல்லா னு சிவனுருத் தேச தென்னார்.

(இ ள்). ாய ன் ன் முதல் னது னை ாயகி நயப்பால்
 பு தப்ப முதல்வி திருவு ள கிழ்ச்சியா ட் மூடியவிடத்து ன் கும் பாய்
 இருள் ஆகி மூட எவ்விடமு் பரவிய இருள் ன் னு மூடவு் பரிந்து
 ருணைகூர்ந்து உ கினுக்கு உ த்தினுள்ளார் கு தூய டே த்திரத்தி
 னாலே - தா டொ டி நெற்றி ன் னினாலே, சுடர் ஒளி கொடுத்த பண்
 பின் மிகுந்த பிர ாசத்தினை அளித்த தன் மயால், தேயட் ஆர் ஒளி ன்

என் னார் உ கின் னுள்ள ஒளி ன் ன் ன் உருத் தேசது
னார் - அச் பெரு னானது திருமேனிப்பிர ரசுடே ின்று உ ரார்.

நிப்பு. மு ன்னொரு ாத்திதே திரு ாசமலையிலுள்ள பூஞ்
சேரலையிே சி பிபிரானும் உமாதேவியாரு பல திருவ்னையாட் னையுஞ்
செய்து வீற்றிரு குஞ் சமயத்திே உ ாதேவியார் ஆ தமேலீட்டாே
சி பிபிரானு டய திருக் னைப்பு தத்தார் ிறு அப்பொழுது உ
மெ்கும் இரு பரந்து மூடுத ல் உயிர் ன் ாருந்துலைச் சி பிபிரா
அறிந்து நெற்றியிற் னணை டொ டு உலகிற்கு ஒளி கொடுத்தார் ிறு
புராண் கூறு. முத ி ிடி ி டொள்ளுந் உயிர் னுக்கு அருள்புரி
தல் ார மாக எ றது இத் திருவ்னையாட்டி ித்து வி ிகி ாறு
கான் அ ிறியு முதல் ன் உ கு ாய் ி ிற ாறு ா.

பொழிப்பு உ ாதேவியார் பர ிறு திருக் னைப்பு தத்த
போது உ கமெ்கும் இருள்மூடியது ின்று டெற்றிக் னணை டொ
டு உ கிற்கு ஒளி டொடுத்தார் எ ிறு கூறு புரா ிச முத
ன் ிடி ிங்கொ னுந் உயிர் னுக்கு அருள்புரிதற்பொருட்டா ின்ப த
விளக்கும்.

இதுவுமது.

7. க ன்னுதல் யோகிருப்பக் காமனின் றிடே ட்கைக்கு
விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்த ம யோரார் மாறான்
எ ிணிவேண் மதனை யே வெரிவிழித் திமவான் பெற்ற
பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிர்க்குப் பேரின்ப மளித்த தே ரார்.

(இ ன்). னுதல் யோகிருப்ப டெற்றி ிணையு டய ிபெரு
மான் யோ ிலையிலிருந்தபொழுது டே ட்கு ா ி ிறிட - ாம
டே ட்கு ார மாகி மன்மத ிரு வு, வி உறுதே ிர் ஆதி
வி ன்னு த்து னதே ிர் ன்முத ாயினோர் டெலிந்த ஓரார் ப்
பற்றின்றி ாருத்தமுற்ற தயும் உ ரார், ா தா ி னி டே
மதனை எ ி - விட்டுனு அத்துன்பத் த ிகக் குதி டே ட்கு பொரு ிய
மன்மதனை எவுதல் டெய்ய எரி விழித்து - அ ினை நெற்றி ிணை
பார்த்து ித்து இம ான் பெற்ற பெ ிணிணப்பு ிர்து இ ிலை
அரசன் பெற்ற உமாதேவி யக் ிது, உயிர் குப் டே ிரி ப் அளித்தது
ஓரார் அவ்வுயிர் னுக்குப் பேரி ிப் அருளிய தயும் ார்.

குறிப்பு. 1. ச ிர் முதலிய முனிந்திரர் ால் ாருக்கு சி ிபெரும ி
ஞானபாதத்தை உபதேசித்தபொழுது தமது திரு ார்பி ிணை ஒரு
திருக்கரத் தச் சேர்த்தி மெனன முத்திரை ாட்டி ஒரு ணம் ஒருசெ லு
மி ிறி யோகஞ்செய்வார்போல இருந்தார் ிறும் இ ிம் இருத்
பொழுது ஆ ட ாரையும் ம ிரையும் ாம்பற்றை வீனத்துப் பு ிர்த்தற்கு
மன்மதன் ிந்நசையும், அச்சிவபெருமா ி போ ிடி ின்றி டே ா ிடி

பாளும் தொழிலும் -- பாசத் த நீக்குஞ் செயலு் ஆகிய இ ியெ ா் மேனி தொட் னேல் - முதல் ி அருட்டிருமேனிடொள்ளானாயி் சொ் வ ஒணுது - ண்டெட்று சொல் கூடாது.

ஏறிட்டி. 1. ப டப்பாதித்தொழில் ஸ்ரீ டருத்திரராத் செய்யப் படும் பஞ்சகிருத்தியி் ன். இ ிமேற்கூறிய ாறு டே ரமூர்த்தி அந் தேச ர ர அதிட்டி் அ ிதேச ரர் ஸ்ரீ டருத்திர ர அதிட்டித்துச் செலுத்த டபெறு ி .

2. பத்தர் ருளு் பா ினை - ஸ்ரீ டருத்திரராத் உபதே க் ப்படுஞ் சி ித்தியா ம்.

3. தூல் ஸ்ரீ டருத்திரர் தக்ஷிணமூர்த்தி ாயிரு்து டே தா ினின் பொருளை உபதேசித்தல். டே தா ம னை அருளுத் ானினு் பொ ரு்தும்.

4. இடப்பா ாதராளோடி ிந்துயிர் கி் படு்று டப்பாளு மதுவு் - ஸ்ரீ ண்டருத்திரர் - ா டே ச ர ிடிவி் ாயிரு்து உயிர் ளுக் குப் போ ி் அருளுதல்.

5. முத்தியளித்திடெ் யோகு் ஸ்ரீ டருத்திரர் தக்ஷிணமூர்த்தி ிடி வி் ாயிரு்து ப் கு ிரு்குச் சி ிபோ த் த அருளுதல்.

6. பாசத் து டப்பாளு் தொழில் - ஸ்ரீ டர் ா ாரி முதலி ிடி வி் ாயிரு்து பாச ினை ிக்குத் .

இ ியெல் ாம் முத் ி் மடே ச ர ிடி ி் டொள்ளானே் ி ிழா ாம். ஆதலால் உரு ித்திருமேனிடே ிண்டப்படு் பது.

டொழிப்ட. ப டப்பு முதலிய பஞ்சகிருத்தியி் ன் செய்தற்பொருட் டிம் பத்தர் தியானபாவனை செய்தற்பொருட்டிம், டே தா ி் பொ ருளை உ ிர்த்தற்பொருட்டு் ஆ் ா் சுளுக்குப் பே த்தை டொடுத்துப் பாசத் த் டெ டுத்து முத்தி ய அளித்தற்பொருட்டு் முதல் உரு ித் திருமேனிடொள்ளவே ிடியது இ் றிய ம ாததாம்.

3. முதல் னது அரு ித்திருடே னி் அருவுரு ித்திருடே னி் ளின் உ் யு் இய் டு் .

7. உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலு் முருவி றந்த அருமேனி யதுவுங் க் டோ டருவுரு வான போது திருமேனி யுபயம் பெற்றோஞ் செப்பிய மூன்று த் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு ாணை.

(இ ள்). உருடே னி் தரித்து் டொ் டது எ் றலு் உரு ித்திரு டே னி் தரித்து் டொ் டதெ் ற னவிடே , உரு இற்த ிருமேனி அது வும் ண்டோ் - உரு ி் ஒடி குத்தற்கு் ார ாகி் அரு ித்திருமேனி

யி உ மயும் ண்டோம், அரு உரு ஆ போது திருமேனி உபய் பெற்றோர் அந்த அரு ப்படு குக்குமப்பொருள் பின் உரு ம் ப்படு து நிலை அ டயும்போது (அவ்விருநிலைக்கும் பொது மாகிய தோர் நிலையும் உ டெ பதுபற்றி) அருவுரு டத்திருமேனியின் உ ம யு் பெற்றோர், செப்பிய மூன்றும் - இ னன் கூறிய மூன்று திருமேனி யு் ம் தம் ருமேனி கழி டத் ருணையின் டிவு - மது பிறவி் தே தாகிய ாயா ாரிய வரு டத் ஒழித்தற்கு முத் ன் டொண்ட ருணை டி ன் ளா்.

தூப்பு. உரு ட் ப்படுத் து ப்பொருள் ளெ ா டற்றிற்கு் அரு ட் ப்படுகு் கு் கு நிலை உ டெ பது சற் றரிய ாதம். அதனால், உருமேனி உ டு ன்பது பெறப்படே. அத் குக்குமநிலையாகிய அரு டத்திருமேனி உ டென்பதும் பெறப்படு. குக்குமப்பொரு் து மாகும் பொழுது இ டயிடு குக்குமமுமா ாது து மு ா ாது அ ிவ்ர டற் கு் பொது ா தோர் நிலையு் உ டெ பது பெறப்படுத ால் அருவுரு டத்திருமேனி உ டெ பதுகு் சித்தி்கும். இ ட மூன்றும் ஒருதன் ம டேய தவி் அருள் டி டே யா்.

ஔூப்பு. உரு டத்திருமேனியுளதா டே. அருவத்திருமேனியு் அரு வரு டத்திருமேனியு் உ டெ பது் அ டயு் அருள் டி டே. என்பது் அறி ப்படு.

4. முத் டது உபசாரத்திருமேனி, (7-7).

(). அத்து ாவடி ம்.

அத்து ா மூர்த்தி யாக வறைருவ தென்ன யென்னின் நித்தனாய் நிறைந்த ாற்றி னீங்கிடா நிலைமை யானுஞ் சித்தா ட சித்திற் கெல்லாஞ் சேட்டித னைத லானும் த்தவா மத்து வாவும் வடிவென மறைக ளெல்லாம்.

(இ ள்). (மேற்கூறிய ாறு முதல் னை்கு அருள் டி டே யன்றி ா ய டிவு ிலையாயி்) ா ள் ள் ளா் - டே தா ள் ளாம் அத்து ா மூர்த்தியா அ ாரு து ினை ளன்னி் அத்து ா ள் ஆறும் அ் முதல் னை்கு டி டா் கூறுத ன் னையெனி் நித்தனாய் - நித்திய னாய் அ டற்றிற்கு டே ருயு் நி ாத்து அ டற்றி ா ிங்கிடா நிலை ா னும் கு் வியாப ாய் ிற் றவிட்டு ி ாது ஓ் ருயு் ிற்கு் த் ாலு் த்தா ட் அ த்திற்கு் ா் சேட்டித் ஆத ானு் சித்துப்பொருள் சடப்பொருள்கள் ள் ா ிற் றயு் உடனாய் ி் று செலுத் துப ானா ாலு் அத்து ாலு் டிவு ன டத்த ா் - அத்து ா ள் டிவு அ டே தா ள் உபசாரமா் கூறி ா்.

நீட்ட. இது மரையில், முதல் னுக்குச் சத்தி டிபேய் நி ராய டிவு இ லை பது சாதி ப்பட்டது. தோ ம் ளிதே ம் திர பத் புரன் தத்து லை எ ன் னும் அத்து ன் ஆறு முத னுக்கு டிவமாச் சொல் ப்பட்டிரு கின்றது. அத்து ன் மாயா ரி யம். அத்து ன் முத னுக்கு டிபேய் ராய டிபம் உண்டென்பது பெறப்படு. அப்படி ரு மா ராய டிபம் இ லை பது எ ன் னறெனின் முதல் னு டய திரோதா சத்தி அத்து ன் னை வி ராபித்து ந்துநிற ன் அ டயாகியும் பொருட் ம ரல் அ டிசுத்தாகிய முதல் னி லேறுபட்ட டப்பொருள் ளாத ன் முதல் ன் அ ட்றிற்றிரு டுருகியு அச்சத்தி அவ் டத்து ன் னைச் டெ லுத்தி உட னாகியு நிற னல், அத்திரோதா சத்திக்கு அவ் டத்து ன் னோடு ன சப் த் னோக்கி அ ட் டத்து ன் னை டிபம் ன் னு தோ ன் கூறு அது உப ரரமா. அசு ன் முத னுக்குச் சத்தி டிபேய் நி ராயா ரிய டிபம் இ லை பது தெளியப்படும்.

அத்து ன் னுள்ளே திர இரத்தா வு, பத் ள் முடியா வு, டிபேய் தோ ர வும் புரன் உரோமமா வு தத்து ன் ன் மு டத் தாதுவா வு லை அ டயமா வும் கூறப்படு. ந்திரமே ரி ர டிபத் தோ ரு டிபம், தொந்தமுறு டிபே தொ ன் ப் ப்தனை யல் ஒத்த பு டத் துரு டிபுரோ மாத் தத்து ன் னைசத்த தாது ன டத்த கலையே ய டயமா ட்டும, து னாவின் நிலையே டிப ர நி ரேய், (ந்தர் லிடு பா).

பெ ழிப்பது, தோ ம் ளிதே அத்து னாக் ள் ஆறும் முத னுக்கு டிபமே ந்து னையெனின் அ டு டு திரோதா சத்தி அ ட் னுரு டு ந்து னாமாகியு பொருட் மயா டு டுருகியு டெ லுத்த த ன் உட னாகியு நிற ன் அச்சத்திக்கு அ ட் னுருள்ள ப் த் னோ உப ரர ன் கூறப்படு டதாம்.

(b). ம் திர டிபம்.

7. மந்திர மத்து வாவி, மிகுத்தொரு வடிவ மாகத் தந்ததெ ரனுக் கெ ன் னிற் சகத்தினுக் குபாதா ங்கள் சிந்துமோ கினிமான் மூன்றா மிவற்றின்மே லாகி சிந்துச் சி தயா ரதித மான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும்

7. த்தமாம் விந்துத் த னிற் றே ன் றிய வா, லானுஞ் சத்திதான் பிரேரித் துப்பின் று திட்டித்துக் கொ டே அத்தினுற் புத்தி முத்தி யளித்தலா லரனுக் கெ ன் றே வத்தவா மந்திர ன் வடிவென ம ரக ளெ ஸ்லாம்.

(இ ள்). அரனுக்கு முதல் னுக்கு அத்து ாலி அத்து ா னுள் மந்திர ஒரு டி ம ஆ - மந்திரத் த ஒரு டி ா மிகுத்துத் தந்தது என னின் சிற தெடுத்தோதியது எ னைனி த் தினுக்கு உபாதா ள் உ கிற்கு முதற் றா ள் விது மோகினி ா மூன்றாம் - சுத்தமாய அசுத்த ா ய பிரகிருதி ா ய ன மூ றும் இ ற்றின் விது மோகி இ மூன்றனுள்ளே த்த ா ய உத்த ானதாய், சிந் த ஆர் அதீதமான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும் னத்தி னால் அறிதற் ட்டாத சி சத்தி அதனைப் பொருந்தி நிற்கலாலும் சுத்த மா விந்துத் னில் த்தமாய யிதே தோ றிய ஆத ானு தோன் றிய முத மய டயன ாதலாலும், சத்திதான் பிரேரித்து அச்சி சத்தி சாத ர் னிக்கு படி அ ிற் றச் செலுத்திப், பி தான் அதி டித்து டொண்டு னித்தபின்பு தான் அ ிற் ற நிலை ள் ா டொ டி நி ழு அத்தினால் புத்தி முத்தி அளித்த ா அ ிற்றின் ாயி ாச் சாத ரு குப் போ ம் முத்தி ன்னும் இரண்டினையு அளித்த ாலும் ம ற ள் ளல் ாம் டோதரகம் னெல்லாம், மந்திர ள் அரனுக்கு டிவு என மந்திர ள் முத ினுக்கு ஒரு டி ம் என வத்த ா கூறி ாம்.

குறிப்பு. முதல் ினுக்குரிய அத்து ா டிவம் ள் ஆறனுள்ளே ந்திர டி டி மிகது ன்னு டோ ம ள் சொல்லும். ந்திரங் னுள்ளே ஈசானம், தற்புருட் அர ா தே ி, சத்தியோசாத இருதயம் சிரசு சி ிச, தே திரம் அத்திரம் ன்னும் பதினெ றும் முகி ந்திர களாம். இ ி முத ி னாய சதாசிவமூர்த்திய டய சு ிருப் ள் ா றும், பிரிவி றியிருக்குஞ் சத்தி ள் ாறுஞ் செ ல்லப்படு. (பௌஷ். பதிபட. 54).

இ ிற்றுள்ளே ஈசா முதலிய ஐ தும் பஞ்சப்பிரம் னைவுமபடம் இ ிற்றின் இயல்பு ாருஞ் செய்யுளிற் றண்க. ஏனைய ந்திர கள் ஆற னுள்ளே இருதய னு ா ா றும், சிரசு மிக் உயர்ச்சி ன்றும் சி த ியமு ட ன்று ிச ாத்தல் ன்றும் தே த்திர ள் ா அறி க ன்று அத்திரம் தா ிற் றிய பிரதாப் ள் ா பெளஷ் ா சொல்லும் (பௌஷ். பதிபட. 66 67). இனி இருதய முதலிய னுக்கு இருதயம் முதலிய அ ள் கூறு ாருமுள். அதனால் இருத முதலியன சட் மந்திரம் னைவு படு. சட் + அக் - சடம். சட் ஆறு.

இம் ந்திர ள் பதினெ றையு முதல் ினு டய திரோதா சத்தி தொழி டே றுபாட்டால் ஈசானி முதலிய பெயரு டயன ாய் ி ழு செ லுத்தி அதி டித்து டாத்தும். இந்தச் சம்பந்த பற்றி இம் மந்திர னா முத ினுக்கு டிவமாக் கூறு ிது உபசார.

பொழிப்பு. சி சத்தி சேர்ந்து நிற்கும் சுத்தமாய யிதே தோன்றிய ாரணத்தாலு, சிவசத்தியால் அதி டித் ப்பட்டுச் சாதகருக்குப் போக

மோகூ : டெ டெத்தாலு : திர : முத : னுக்கு டி :
தோ : கூறு :

(c). பஞ்சப்பிர : திர டி :

7. மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் டிவ மாகத்
தந்திரஞ் சொன் வாறிங் டெ டெனெனிற் சாற்ற் கேணி
முந்திய தோற்றத் தாலு ம் திர மூலத் தாலும்
அந்தமில் சத்தி யாதி கிசைத்தலு மாகு மன்றே.

(இ-ள்). திர தனி : திர : னு : னே பஞ்ச ந்திரம் டி :
பஞ் ப்பிர : ந்திரம் முத : னுக்கு டி : மா : தந்திர : சொ :
ஆ : இ : கு : டெ : னி : ஆ : சொ : வி : டெ : னி : இ : டே :
ரா : டெ : னி : ா : ற் : டே : ள் : டி : சொ : டே : டி : மு : திய : தோ : ற் : ற் :
தாலு : மு : ற் : டி : தோ : ற் : ற் : தி : னு : லு : திர : மூ : த் : தாலு : ற் : ற் :
திர : னு : ா : ரா : யிரு : த் : தாலு : அ : த் : இ : த் : தி : அழி : வி :
ராத : த் : தி : கிய : னு : ப்பிர : மந்திர : ளையு : ஆ : திக் : இ : சத்தலு :
ஆ : கு : முத : னு : டி : னு : டெ : லு : தலு : மு : ற : யாகு :

நிபபு. 1. ந்திர தனுள் சப்ததோடி ம் திர : ள்

2. பஞ்ச ந்திர : னா : தற்புருட் அரோ : ாமதே : சத்
தியோசாத : ப : னசான : னிர : தற்புருட் மு : அரோ :
இருதயம். ாமதே : குஹ : (இர :). த்தியே சாத : பாதம்
பஞ்ச : திர : னு : ப்பிர : வு : படு :

உ : டெ : ரா : ற் : றயு : ஆளுத் : டெ : ய்து : அரு : செய் : து.
ஈ : ச் : ஆளுத் : ஆ : பது : வி : தி :

நபு : ட : தே : சரீர் : னு : ட : ரீர் : முதலிய அ : த் : தச் : சரீர் : ளி : டே
அதி : டி : த் : து : றி : பது : தத் : அ : த் : புருஷ : புரத்திலிருப்பது. புர : ரீர் :

அரோ : சாத : ாயிருப் : து : டோர் : டெ : . அ : இ :

தே : அ : ற் : டெ : பாரு : ளி : ப் : னை : ஆ : ா : னு : கு : டெ : டெ :
கு : ஓ : ளி : ரா : து : ா : அ : ற் : டெ : பாரு : ளி : ப் : தே : டி : ஓ : ளியு : ட :
து :

ததி : டோ : ட : ப : உயிர் : னு : கு : உ : ட : தே : ற் : று : வி : ப் : பது
த்தி : உ : ட : . சாத : பிறப்பு. (மிரு : டே : டெ : பதி : கூ :). இ : ற் : று : டே
ற் : றி : ற் : கு : டெ : ள் : ட : ர : டே : று : டெ : பாரு : ள் : கூ : று : . இ : ற் : று : து : போ
ற் : து : கு : மு : ளாயு : மிரு : . (பெ : ஷ் : பதி : பட :).

3. முந்திய தோற்றத்தாலு : மந்திர : ளெல் : ா : ற் : றி : ற் : மு : னு
ச் : சத்த : ா : யயி : டே : தோ : ற் : று : த் :

து - பிரதா கிருத்தியமாம். பயத்தல் தோற்றுவித்தல். பயத்திடும் த்தி - தோற்றுவிக்குஞ்சத்தி செ நி.

4. னுத சேர்தல் பொருந்த .

பேழிப்பு. பிரம விட்டுணு உருத்திரர் ளிடத்து முதல் . து சத்தி ள் பதிந்து நி று செலுத்துத றல் அ ர் உரு ி ன் முதல் னுருடோ டொப்ப ித்துக் கூறப்படும். அவ் றாறு சத்தி ளாற் செலுத்தப்படாது பிரம ன் முதலியோரே ப டப்பாதி தொழி னோச் செய் ிர் என்று சொ லி ி முதல் ின் னேண்டு ிதில்லை. ஆத றல் முதல் ினே ஐ தொழிலுஞ் செய் ின். அ து சத்தி ளா் அதிட்டி ப்பட்டுப் பிர ன் முதலியோர் ஒவ்வொரு தொழிலைச் செய் ிர்.

II. அநாதி முதந சிந்த கி ததீயினது இல ண , (-).

இப்பிரிவி ி அட கிய விஷயங் :

1. சத்தி ஒ ிறு தொழில் றுபாட்டாற் பல ().

2. சத்தியின் ிடி , ().

3. சத்தியி ி , ().

4. சி சம றதிகள் ஆச ய் றுப்பு , ().

1. சத்தி ஒ ி தொழி றுபாட்டாற் ப .

சத்திதான் பலவோ வென்னிற் றுனென்றே யநே மாக வைத்திடும் றரி யத்தான் மந்திரி யாதிக் கெல் றாம் உய்த்திடு மொரு ன் சத்தி போலர லுடைய தாகிப் புத்திமுத் தி னே யெல்லாம் புரிந்தவ னினைந்த றாரும்.

(இ ள்). த்திதான் ப றோ ள் னின் சத்தி ள் அகே கரோ ள் று டே கி ி தா ி ஒ ிறே றரி த்தால் அகே ற ித்திடு சத்தி ஒ ிறே பிர ி முதலியோரிடத்து நி ிறு செய்யு் தொழில் றுபாட் டாற் செ ி முதலி பல சத்திகளா த்து ப்படும் மந்திரி ஆதி கு ல் ற் உய்த்திடும் ஒரு ின் சத்திபோ் அது அ டச்சர்ப டத் தலை ற் பாடி ற ி முத றயினரிடத்துத் தொழி றுபாட்டாற் ப ப்பட ின்று செலுத்து அரச து சத்தி ஒ ிறுயிருத்த போலா் அரசு ட தாகி அச்சத்தி முத ினோடு பிரி ின்றி ி ிறு புத்தி முத்தி னே ள் ற் புரிந்து போ றோட்ச னையெ ிர் அருளி, அ ினைந்த றாறு ஆம் அம்முத் ி ினைந்தபடி ிற்பதா் .

றிப்பு. 1. ிந்திரி றதி டே ற் அரசனு ட சத்தி ஒ ிறே ிந்திரி ள்ப டத்தலை ற் பாடி ற ி முதலாயினரிடத்து நி ிறு தொழி் செய்யும்பொழுது அத்தொழி றுபாட்டாற் பல வேறு ப்

படுகின்ற தன் போச், சிசுத்தி ஒன்றேயாயினும் அனிடத்து நின்ற ப டத்தற்றொழில் செய்யும்பொழுது செநரி எ வு் அரியினிடத்து நின்ற ாத்தற்றொழில் செய்வுப் பொழுது உரோதயித்திரி வு், இ ாறு ப று 1 ப்படும். அ ார் செய்யுஞ் செ ள் ள் முத ி நினை தபடிய ி ஆ ர மயா , அ ாரிடத்து நின்ற டத்து து சி சத்திே பது பெறப் படும்.

த ன் னே ள்விசெய்தபொழுது அய ி ால் முத யினோர் அதற்குத் துணை ாய் நின்ற ி முத ி ி நினை தபடி அவ்ே ி வி அழி ப்பட்ட தாயிற்று. மார்க் ண்டேயமுனி ாது ாழ் ாள் முடிவுபெற அ ாறு ரக் ிர்தற்கு ி ி முய ிது அ ின் ப்படிய ாம் அர ிநினை ந்த ாறு ிடிய ாழ் ாள் அ ிமுரி ாருக்கு ித்தது. அமுத ப்ெறு ப்படி பிரமா விட்டுணு முத ாயினோர் ப ாற் டலை ி ட்தபொழுது அ ிர் நினை ந்தபடி ஆக ால் அர ிநினைந்தபடி ஆ ர விஷ ி தோன்றிற்று. இந் ி ிழ்ச்சிகளால் அரன் ிநினை த ாறன்றி று ஒ ிறு ஆ ரதெ பது இனிது பு ப்படு .

2. செநரி முதலிய பேதவ் ளெ ி ாம் சிசுத்திக்குத் தடத்த ி ி ளாம்.

பே ிழிபபு. அர ச ி சத்தி ஒ ிறே ம் திரி முத ாயினோர் த்து ி ிறு செய்யுந் தொழி ி றுப ாட்ட ாற் ப று 1 ப்பட்ட ாற் போ ி சத்தி ஒன்றே ய ி முத ாயினோரிடத்து ி ிறு பெ ய்வு தொழில் ி று ப ாட்ட ாற், செநரி முதலிய ாய் ப்ப று 1 ப்படு . அச்சத்தி முத ி ினோடு பிரிவின்றி ி ிறு அம்முதல் ிநினைந்தபடி போ மோட்ச ினை ி ாடுக்கு .

2. சத்தியின் ி ிம்

சத்திதன் வடிவே தென்னிற் றடையில ா ஞான ாகும் உய்த்திடு மிச்சை செய்தி பிவைஞானத் துளவோ வென்னின் எத்திற ஞான ாள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி வைத்தலான் ம றப்பின் ஞானான் மருவிடு ிகிரி ய யெல்லாம்.

(இ ள்). த்தித ி ிவு ஏது எ ினி த்தியி் சொரூப யாதெனி் த ட இ ா ஞ ா ஆகு் அது த்தஞ ாயிருக்கு உய்த்திடு இச் ச செய்தி அச்சத்தி ி லுத்து ிச் ிரியை ள் ி ிறுத்தொழில் ாத ா இ ற ா த்து உளோ ா ினி 1 அந்த ஞானத்தினி் ிறு தோ ிறு ி ி ா ினின் ஞான த்திற உள்ளது அத்திற இச் ச செய்தி த்த ா ற ாறு உளதோ அ ாறு இச் ச கிரி ய றும் உள ிறு ி ித ா ள் சொல்லுத ா கிரி ி ி ா ப டப்பாதி தொழி ி் செய்யு்

கிரியாசத்தி முதலிய சத்தி ஸ் யாவு' நப்பு இல் னு னால் மருவீடு' முற்கூறிய சுத்தஞானமாகிய பராசத்தியினுற் றாரி ப்படு'.

குறி பு. 1. த டயி ர ஞா ன் மத்தலி' நாத ஞா ன் த்த ஞா ன். அதுதே பராசத்தி ப்படு'. ஆ ி பாம் நுதம்பொ ருட்டு உயிர் ஞாஞ் த்தனு ராதி னை' டெடித்துக் னை நுர்வித்து ம நத்தற்றொழிலைச் செய்யுஞ் சி'சத்தி த டெய்யு' ஞா ராகி திரோ தானசத்தி ர். அ' மத்தலி' றி பரிபா ர ஆ' ர் ஞாஞ் அனு'கிர னத்திர' செய்யுஞ் த்தி த டயி ர ஞா ன் ய பராசத்தியாம். த ட தடுத்த' நப்பு த்த னாஞ் த்தி ஞா ன் ச ட ராகு' (சி ப்பிர. செ. 75). த டயி ர ஞா ன் நப்பி' நாத அறிதற் றொழிலைப் ப' னும் அறிவு' று ஞானப்பிராசந் உயிர் ஞாஞ் அது'கிர மாக்கிர குறித்துப் பொது' ர் அறி' அறிவித்து' றிற் பதாகிய ஞானம்' ஞா முனி'ரு' கூறு ற்.

2. உய்த்திடுமிச் ச டெய்தியி ி ஞா த்துளவோடு' னி' : தே ற் செய்யுளின் சி'சத்தி 'அரனு ட தாகி அ' றினை' தராறு புத்தி முத்தி னைப்பிரியு' 'கூறப்பட்ட யா' அச்சத்தியி' வியாபா'ர்' ச' ச கிரி ன்' பது பெறப்படு'. அ'து அ' ர வு', இச்'டெய்யுளி' அச்'சத்தியி' சொருபம் த டயி ர ஞா ன் 'தே' இ'த ஞா த்து' இச்' ச கிரி ன்'கும்' தே றுபாடுளதாதலி' இச்' டெய்தி ஞா த்து' றோ னு' ஆ' ன் உ'டாயிற்று. அ' ர' யப் பரி ரித் தற்பொருட்டு எத்திற ஞா முள்ளதத்திறமிச் ச செய்ய்தி' று'ர்

பெ ழிப்பு. சி'சத்தியி' செ'ருபம் த்த ஞா ன். அதுதே பரா சத்தி ன ப்படு'. அச்சத்தியே கிரி ர த்தி முதலிய த்தி ளனைத் தயுங் றாரியப்படுத்தும்.

3. சத்திபேத் ஞா' அ'ற்றி' தொழிலு'.

ஓ' நதா யிச்சா ஞான' கிரியையென் றொருமுன் றுகி றின்றிடுஞ் சத்தி யிச் ச யுயிர்' று ணேச மாகும் நன்'றெலா ஞா சத்தி யானயந் தறிவ னாதன் அ' நருட் கிரியை தன்னா லாக்கு' கில மெல்லாம்.

(இ ன்). சத்தி ஓ' நதாய் அப்பரா த்தியா து பொது' ர். ஓ' ருய் இச்சா ஞா ன் ரி ய' று ஒரு மூ' ரு றி' றி' தொழிலுஞ் செ'தலை' குறித்துச் நப்பு' ர் வி'ரபரி' மிடத்துத் திரோதா சத்தி ன றி' று இச்' ச ஞா ன் கிரி ய ர மூ' பபட வியாபரி'கு' ச' அ'ற்றுள் இச்சாசத்தி ர். (நாத') உயிர் 'கு அருள்' தே' ஆகு' முத' ஆ' ர் ஞா ன் த்த றீ' முத'

தி டொடுத்தம்பொருட்டுக் டொ ட விருப்பமா, டு எலா
 டு த்தி ட (டாத்) டய்து அறி ட. அவ்வா டக் ட் முத்தி யப்
 பெறு பொருட்டுச் டெய்யே டி டபாய டையே டு டத்தி
 ட முத் டி விரு பி அறி ட. அ டு அந்ந ட அறிந்தபொழுது
 அருள் கிரி டத் டு -அத் டு த்தின் டே டத் டாத கிரியாசத்தி
 ட அகி ட ட டாத ஆக்கு டி பிரபஞ்ச டெ டவற் டயும்
 முத் டி ட ட் பித்துச் டெய்

றியு. த்தியி வியாபாரபேத டாது விரு புதலு ட அறிதலு
 டெய்தலு ட விரு புத டாது உயிர் டு கு த் த நீக் டித் த
 அளித்தற் ட இர டம். அதுதே டி இச் டாசத்தி டன்ப டெ. இர
 டொ டபி த் த நீக்குதற்கு டஞ் டித் த அளித்தற்கு டஞ் டெய்யே டி
 டி உபா டை அறியு டு த்தி டா த்தி டப்ப டெ. பா டளா
 டி : ப டத்த டாத் ட அழித்த ட் டத்கல் அருளல் டபன. பி
 அ டுபா டைச் டெய்யு டு டத்தி டரியாசத்தி ட டப்ப டெ. அ ட்கிரியாசத்
 தியு ட டொழி டெய்யு டு பொழுது அ ட் டரியபேதத்தாற் டெ டி உரோ
 தயித்திரி டிணி டு டப்ப டெ.

ர குதலு ட உபாய டை அறிதலு ட அ ட் டற் டெய்தலு ட ஆகி
 டு டு டா த்தி டி வியாபாரபேதே டி டே டறன் டமய டி இச் டா
 டு ட்கிரியாசத்தி ட முத் டுது டு டாகி பராசத்தியி வியாபார
 பேதே டி டே டற டாத பெறப்ப டெ. இதலு ட் த்தி டு டே
 பது அச் ட்தியினுதே முத் டி உ டன டா ட் டயு டு தோற்
 வித்து டிறுத்தி அழிப்ப டு பது உ டப்ப டெ.

குழி பு. பரா த்தியா து பொது டா டு டுய் இச்
 டா கிரி ய டி வியாபாரதே த்தா டு டப்ப டெ. யிர் டு
 த் த நீக் டித் த அளி கு பொருட்டுப் பரா டி டொ ட
 டுணை ட் டா த்தியு ட அதற்குச் டெய்யே டி டய உபாய டை அறியு
 அறிவு டா த்தியு ட அ டுபாய டைச் ட் ட் பித்துச் டெய்யு டு ட் டப்
 டி டா த்தியு டா

4. டாதி ஆச யு டு டுப்பு

சே டு மிச்சா டு டக் கிரியையாற் டி டை யொப்ப
 ஆ டெ ட் டி டி டாதி ம டிவற் டி டை ம டற்கு ட்
 டா டி ட் டெய் ட் மத் தளவினிற் டொடுப் டா ட்பன்
 பாவியா ட் புத்தி முத்திப் பய டொ டும் ப டிற் டுகும்.

(டி). சே டு ட் டு டா ட் டி டா ட் டை டுப் ஆ
 டி டி டு டி டு ட் டு டா ட் டி டு டு டு டு டு டு டு டு டு
 உ ட ராதலி டு முத் டி டை டுப் பரா ட் டு டொ ட் டி ட்

2. பாவி ரத்பா து உள்ளது.

பே நியு. இச் ஸா கிரி ய முத் னுக்கிருத்தல்போ யி
ர் னுக்குமிருத்த ா உயிர் னும்முதல் னுக்குச் சமமா ிர்போலுமெனின்,
உயிர் னு ட ஸ் ஸா கிரி ய ன் டே வத்தி டே மூ த்தா டே
ற் ப்படுதற் றி த் யு் ச த்திற் த்துக்கேற்ப அ
வ தே ாய் வி ன் ப்பெற்று ப்பயனை வ தேசமாய் அறிந்து அனுப
விக்குத் மயு் த்தத்தி டே வி ரப அறி ப்பெற்று முத்திப்பயனை
அனுபவி் ந்த் மயு் உ ட ாத ா இத்தன் ம ளில் ாத முத்
து இச்சா ஸா கிரி ய னோடு இ ற்றிற் ேற்று பெரிதா்.
ஆத ால் உயிர் ன் ஸி னு் குச் ா ாட்டா

III. சீத கி தநி டி தநிவ இலக ன்ம அந்நலு
ட ப னு (-).

இப்பிரிவில் அட்கிய விஷய ன்:

1. முத னது சத்தி ரரி டி ன் இ ய் போ அதி ரம்,
().
2. முத னது குச் தத்தத்து ி கள் சுத்திர டி ன் ()
3. முத ி பேத டி ன் எய்துதல்பற்றி காரியா ன் ().
4. தே தனை உ ி மழு த்தா விளக் ல் ().
5. முத ன் சத்தி டி ி மெய்தியதன லுண்டாயபயன், ()

1. முதல் னது சத்தி ரரிய டி ன்
இ யம் போ ம் அதி ரம்.

ஞா மே யான போது சிவன் றொழின் ஞான மொக்கின்
சனமில் சதாசி வன்பே ரீசுநர் தொழில் தேறின்
எனமேற் கிரியை வித்தை யுருத்திர னிலய போகம்
ஆனபே ரதிகா ரத்தோ டதி ர ணத்த னாமே.

(இ ன்). உருத்திரன் ச தார றணனாகிய முத ி ஞானமே
ஆ போது சின் தே ற்குறிய சத்தி ன் மூன்றனுள்ளே ஞா மேயாய்
வியாபரிக்கும்பொழுது சிவன் எ வும் தொழில் (ஆன போது) ஞான
கிரியையேயாய் வியாபரிக்கும்பொழுது சத்தி எ வும் ஓ கின் ஞா
மு கிரி யயு் ஒத்து வியாபரிக்கின், சனம் இ சதாசின் தே பா
டு டய சதாசின் எ வும், தொழில் அது ஏறி போர் ஈசனும் ஞா
கு றந்து கிரி ய ஏறி வியாபரி கு ால் தே சரன் எ வும்
கிரி ய ணனமேல் வித்தை - ஞானம் ஏறிக் கிரி ய கு ற்து வியாபரி
கின் சுத்தவித்தை எ வு ஐ ி ப்பெயர் பெற்று, இ யம் போ ம்
போர் ஆன அதி ரரத்தோடு - இலயம் போ ம் பெரிதாகிய அதி ரர் எனப்
படு மூன்று அ ித்தை னையும், அதி ரணத்தன் ஆம் - அவ் ித் த றுக்
குச் சுத்தத்தது னையும் ஆதாரமா உ டய ினும்.

நிபட. 1. ஞா மே யான போது சின்..... இச் ச ஞான
கிரி ய ன்னு சத்தி ன் மூன்றனுள், இச்சாசத்தி ப் பொழுதும் ஒரு
த மயாய் வியாபரி கும். மற்றைய இரண்டு சத்தி ஞ தனித்தனியா
யு் ஒத்தும் ஏறியு் கு றந்தும் வியாபரிக்கும். பரமசின் இச்சத்தி
ளுள்ளே ஞானசத்தி யப் பொருந்திநிற்கு் அ ிதரத்திற் சின் எனப்படு
ர் கிரியாசத்தி யப் பொருந்திநிற்கு் அ ிதரத்திற் சத்தி எனப்படு ர்.
ஞா சத்தி யயு் கிரியாசத்தியையும் சமமா ப் பொருந்திநிற்கும் அ தரத்
திற் சதாசின் எனப்படு ர். ஞானசத்தி கு றந்தும் கிரியாசத்தி ஏறியு்
இருக்கும் அ ிதரத்தில் மகேச ரன் எனப்படுவர். ஞானம் ஏறிக் கிரியை

ற நிற அ தாத்திற் த்த த்த ப ர்
த்திவி யபாரத்தாற் ர ி ப் பெ ர் பெ ர்
ஹோ ரா பேரதி ராத்தோ : நேற் றி த்தி
ளி யாபாரமு ஐ ப்படுத ற் ர அ த்த
பபடு. அ ி பே தி ராடு மூ ரு ட
மு த்தியு இ ர வு தா ி டே வு டே
ரமு த்தவித் தயு அதி ர த் து டந் மூற் த்த ளி
யே யு முத பா தி ர நிஷ
நி த் ள த்தர் உ தியுத்த பி ர
விருத்தர் தா மடே ர பெ பெ

3. அதி ர த்த த்தா யிடே தோ ஞ த்ததத் ி ள்
முத அவத் த ஞ ருப்பிட ஸ் ரு பது
அதி ர தா ர ப்பு

4. உருத்திர ர ர் டவு ர
டே ழி பு ர ரா னு முத ி த்திவியாபாரத்தாற்
த்தி த ி ர த்தவித் த ஐ ப்பட
ய் ஹோ தி ர அ த்த த் தையு அ த்த த் து
தா ர த்ததத் தையு உ ட னு

2. முத ி த்ததத் ி த்திர டி

வித் தயோ டசர் சாதா கியஞ்சத்தி சிவ னே துஞ்
சுத்ததத் து ஞ்சி ன்றன் சுத் திர டி மாகும்
நித்தெ ன் றுரைப்ப ரல நீ கி நிலை யாலே
த்தி ர் முற்பிற் பாடு வருவித்த ர் ருமத் தாடு

(). த்ததோ ஈ ர் தா த்தி ி ள் ஐ து
த்ததத் த்தவித் த டே ர் த ி சத்தி ி னு
த்ததத்து ிற் த்திர டி ி ஆரு
ஐ து நேற்குறி ராறு ஆதா னாயிருத்தயே ிப் பர னுஞ்சு
த்திர ர திருடே னியு யிருஞ் நித்த ி று உ ரப் ர் த்
தத்து ி னே நித்தி ி று சொ ி ர் நிலை ி டே
ர த்து ி த்து மூ ர்த் தோ ி ி அ ர த்து ி த்த ட
நிற்கும் த ி முற்பிற்பாடு த்தி ர் ிற் றிற் முற்பிற்பாடு
கூறிற் றி ி ராயினு கருமத்தாடு (முற்பிற்பாடு) ருவித்தார் முன்பி
னா ி று ஞா த்தி ி ர த்தி ளி வியாபார பேத் பற் றி அ ிற்
நிற்கு மு ிப் பிற்பாடு கூறி ர்

நிபு 1. வித் ததோ டசர்.....: த்தவித்தி ரதத்து ி டே
ர, த்து ி, ர த்து ி ம் வி த்த ி ராததத்

த்தத்த ஐ முறே த்த த் த தே ம் த
த்தி ன் ஐ ரு திருநீனியு பு முரையிரு கு . ப
த இட ஆ ர . அ உட ப து யிரு இருப்
பிடமு டி மு யிருத்த பே ர . வே டெ ய்யுளி அதி ர த்
த மதன இருப்பிடாதன ச் செய்யுளிடே ம் சுதந்
திராடி . மதன திருநீனியாத ம்ப டட .
த்தியே த்திராடி டெ கூறப்படடிரு ச் த்தத்தத் த ன் த
திராடி டெ றி து ாமெனி அத்தத்த ள் ரி ர த்
ரு ராத ர் அ உப ரித் கூறப் ட்ட ா . (ப் பி ர)
ரி ர த்தி தெழிற் றா ய்நிற் ரி ர த்தி . அ .
மிடத் உப ரா டு .

த்திராடி . அ ததே ிர் முதலி ி ர யி ர அதிட டி ப்
ம அ த்த ர ா ரிய . போ றித் தா தே திட டி பப த
வி த . ச் த்தத்தத் த த்திராடி ப டட
முற்பிற் ற மு பி த்தே மு ற உ
டாத் தோற்ற

தே ழி பு . த்தத்தத் த ன் முத த்திராடி
ர அந திர அழி ிற்றுநிற் ப ா தத் த் த் ட
ந் நிற் ராத அ தே மு ற மப் டத் ருயி
மு பி ரி ரு த்தி ளி விய ரா பத பற் றி அ ிற் றிற்
குத் தோற்ற கூறப டெ

3 முத . பேத டி . ய்துத பற் றி வி ரியா ர .

ஒரு தே யிரா ணதி பா முற்றற் போலத்
தரு னிவ் வருவ டெ ாந்த மயு திரியா னுகம்
ரும் டி டெ ாஞ் த்திசத்திதா ரமு ாழ்ப்பும்
இரு யு போ ம்னிச் த்தினே டி ய்துநிற் கு .
(.) . ஒரு தே ர . ஆதி உற்றற் போ ஒரு
ர . முதலி ப ட னை டடி டித்தானயினு
அ து த யிற் றி ர ப டாததுபோ தரு இ
வு முத தொழிற் முரி அரு அருவுரு
பேத டி டெ தி த யு திரி ர
த த யு தே ட ாரி ர அ ரு
டிவு த்தி த்தி டொரு தி அ டிவு தே டெ
த்தி டி . த்திதா த்தி ரமு ாழ்ப்பு இரு
யு போ ரமு யிரமு ர டெ ஒ ரு டொ ரே ர்து
பிரிவி றியிருத்த தே த்திதே னி யைந்து நிற்
த்திதே தே ர் பிரிவி றிற்

குறிப்பு. 1. பிராவண + ஆதி - இரண்டு இனத்திற்குச் சந்தியாயிற்று
2. மாமும் ராழ்ப்பு ர சத்தி டித்துக்கு ராழ்ப்பு த்துக்
கு உ ளாயி ராழ்ப்பு ரா.

3. இரு இரட்டு.

பொழிப்பு. முதல் னாற்பொன் பபடு பேத டெல் ர சத்தியிற்
ரா ப்படு. அதுபற்றி அமுதல் வி ரியா ரா.

4. மேலதனை உ முத்தா வின.

பொன் மரீ லாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்க வற்றின்
தன்மையாய் நிற்கு மாபோற் சத்திதன் பேத மெல்லாம்
நின்மலன் றானத் தோன்றி நிலைமையொன் றாயே நிற்பன் [நே.
முன் ருட் சத்தி தன்பா முகிழ் குந்தான் முனையா னன்

(இ ள்). பளிக்கு பளி ரா து பொன் மரீ ஆதி
பொருந்திட பொ மரீ முதலிய நிற னைப்பொருந்தி விடத்து,
அற்றித் த ய் நிற்குமா போ அ நிற ளி தன்
ய்த் தா தே நி தே ற்று யி ன்றி நிற்கு ஏறுபோ நி
முத னு சத்தித் பேத டெ லா சத்தியினு டய பேத டெ ல
ரா தான் ஆ தோ ன்றி தானு த்தோ ன்றி நிலை ம ஒன்றாயே நிற
ப த து தன் மயில் டேறுபாடி றியே நிற்பன் மு அருட்சத்தி
த பா முகிழ் கு அப்பேத டெ லா சொ ப்பட்ட அருட்சத்தியினி
ட ர த்தோன்று ரா தா முனையா தானு டேறுதோ ரு.

குறிப்பு. 1. பொ மரீ ர பொருந்திடப் பளி
நிற்ப : பளிக்கு டத்துக்கு பொ மரீ முதலி மு றயே
னா த்தி ரி ர த்தி முதலிய ற்றிற் உ பா ரு
த்தி ரி ர சத்தி னைப்பொருந்தி அ ச்சத்தி ளி பேத தானு த்
தோ ன்றி நிற்பினு த துத் மயி தே ற்று யி ன்றி நிற்பர் ப.

2. முன் ருட் சத்தி தன்பா முகிழ்க்கு தா முனையா : பளி
கிற்கு இயற் யா டெண் நிறத்தி டெ மரீ முதலிய
நிற ன் தோன்று ரா னிப் பளி கி டே தோ ருத் தாறுபோ முத்
னது ய பா அருட்சத்தியினிடத்து ரு சத்தி கிரியாசத்தி பேத
னெல் லாம் தோன்று னா ன்றி முத னிடத்துத் தோ ரு ரா

பொழிப்பு. பளி னானது பொ மரீ முத ய நிற னைப்
பொருந்தியவிடத்து அவ் நிற்குங்களி - தன் யாய்த்தோ ன்றினுந் தா
டே ற்று யின் னிற்பதுபோல முதல் னு சத்தியினு டய பேதங்
னெல்லா ற்றையும் பொருந்தியவிடத்து அவ்வச் த்தியின்த ராய்த்
தோ ன்றினுந் தான் டே ற்று மயின் னியே நிற்பன். அப்பேத டெ லா

அருட்சத்தியினிட ர த்தோ று டே றி முத னிடத்துத்தோ று.

5. முதல் ன் சத்திய டி மெய்துத ற ஹ டாய பய

சத்தியுஞ் சிவமு மாய தன்மையில் வுல மெல்லாம்
ஒத்தொவ்வா வாணும் பெண்ணு முயர்கு குணியு மாக
வத்தன வளால் வந்த ரக் மிவ் ருழக்கை யெல்லாம்
இத் தயு மறியார் பீட லிங் த்தி னிபல்பு மோரார்.

(இ ள்). சத்தியு் சி மும் ஆய தன் முதல் ன் இ த்தி
யு் சி மும் த் த் முள் இரு டேறு ப்பட்ட த் ம ள் உ ட
யனயிருத்த ள் இ வுல ி ர் இப்பிரபஞ் மெல் ர், ஒத்து
ஒ ரா ஆணு் பெ ணு டி ட் ளெல் ர் ஒத்து குறி ன் ஒ ரா து
இரு டே ி ப்பட்ட ஆணு் பெ ணு மா வு, உ ர் கு ி குணி
யு் ஆ ஆராய்ந்து அறியத்த் கு மு் கு மு டய பொருள் ளா
வு் வத்த ன் - உப ரித், ன் இ ராழ் எல் ர் - இ ரா
ழ்வு டே ர் அ ளால் ந்த ஆ வசத்திகூடனதா் ந்த ராழ்
ர த் தயு் அறியார் - திருமேனியின் இயல்பு உ ரா, ரார் சத்தி
இ ஆன் ர் னை ராழ்வித்து உப ரித்தலையு் உ ரார் பீட
இலி் த்தி இ டும் ஓரார் பீடமு் இலி் முஞ் த்தியு் சிவமு ரய்
நி் ற த் மயு் உ ரார்.

றிப்பு. 1. ஆணு் பெண்ணு முயர்குண குணியு்: 21 செய்யுளில்
ஒரு னே டொருத்தி யொ று ப்பட்ட டமும் த்துமாய பொ
ருள்

2. அ ளா் ந்த ரா் மி் வாழ் டெல் ர் உ டே ர்
ஆ பெ் அவி னு் சேதனசேதனப் பிரபஞ்சமாயிருத்த் தோ றி
நி் அழியு் முத்தொழிலு டயன ராயிருத்தல் முத்தொழி் மெய்யு்
ருத்தா் னையு டய ராயிருத்தல் முதலிய முத ன் சத்தி டி ம் ம்
தி தனலு டயி் எ பது

பீடலி்: இலிங் ப டத்த் ரத்த் முதலிய டற்று் உ
த் தச் த்திரிப்பதாகி பர டே ரப் பிரபா ி. லி் த்திரித்தல்
ருட்டிச் ரா ரா த்தி டே தோற்றமு் ஒ டி மு் உ டாதற்கு் ரா
ராயிருத்த ர் இலி் ப்ப டி றுஞ்சொ ர். லி் ய்.
ம தோற்ற்.

பீட இலிங் மிரு ஆச . பீடலி் த்தி டே பீடம் சத்தியு்
லி் டமு ராயிரு கு னு் இலி் ளா சத்தி டி மு்
பீட ி ராசத்தி டி டுமா லி் ராத்ரபமும் பீட லி்ந்துரப
மு ர்.

விந்துத்தி பீடருப ர வி ஸ் த்த ரா ரரி மு அ த்த ரா
 ரரி மு பிராகிருதி ரரியமு ர யமூ அத் ரா னாயு வி பித்த
 நிற்கு கு த்தி இவி ருப ரய்நி அ விந்துத்தி ரி ப்
 பத் னா த்தி விந்துத்தி ரரி ப்படுத்து பே பீட
 வி ருப அதுபற்றிதே பீடவி த்தி பு ஓரார்
 அருளிச்செய்தார்.

பேழிப்பு. சத்தி சி ர இருத ரயிருத்த ர தே உ
 முமு து ஆ பெண் ரு ராயு னிப்பொரு
 னாயு வி த்தி இ டோ வி ராழ்வு னொ ர
 சத்தியா த யோ ரு த்தியு டே ருளி பீடவி ரு
 டே அ ரு இரு ரய் இருப்ப பதற் ப் பிரத்திபட ர
 சாட ர.

IV. முத ி து நம்பி

சிவானரு வுரு மல்ல சித்தினுடசித்த மல்லன்
 பலமுதற் றொழில் னொ றும் ப் னிடு ர மல்ல
 தவமுத லியோ போ ந் ரிப்ப ல்ல ருனே
 இ பெற வினைய் து னொன்று மி யந்திடா விய பி னுே

() அரு உருவு அ பர (உயிர்
 ருடெத் தடத்த டி டே டையி உ யி) ருவு ருவுரு
 ருவு அ ராத த்தினுே அத் அ த்த
 த்தி டி ரு அ த்தா அத் ர டி திர டி ரு அத்
 ப ர முத தொழி ஒ ப னி ரா
 த்தி டிவி ய்நி ருடடி முதலிய தெழி ஒ டே
 த த் முத டோ தே தரிப்
 ஆ ப புத்திமு தினுே ரு பெ ருட த்த முத
 தே டே டி னொ ரொ ப னு அ ராத தாரே
 பெற து த தே தடத்த முதலி இ டே ர் உ
 ரா ப் பொரு தி நிற்பி ஒ று திடா பி ர்நி
 டே ரயு பொரு த த த்த த னி இ த் தயு ட வு

நிப்பு 1 ருவுருவு (௨. 5. ரர்).

த்தி டே ட த்து (௨. 177 ரர்).

3. ப முதற் றொழி (௨. 0. ரர்)

4. த முதலியோ ரோ (௨. 70. ரர்)

பேழிப்பு. முத ி தே ர்நி தடத்த ன னாயு ட யி
 னு இ யொ றுமி ராத த்த சத் தனிய சொ ப த்த
 யு டயனும்.

இர டாளு சூத்திரம்

தேற்றி தேனோ ப்பிரபஞ் ப னோத்
தேற்றி முத அப்ப பா தே வித யு அந்
நி றோயும் நித் முற இச்சூத்திர ற அந்
ஹமுத்தாற்பா ருவினையு
தே ளி னு ஆ த்தி உ
யிர் னோப் நித் முற யு உயி அ
தத்தினி நீ ரு தெ தற் றாயிலு தப் த

முத ப ர டோ அத் விதாய் நி
அதற் டத் முற தொ த்து த

உலவெ லா மாகி வேறு புடனுமா யொளியா யோங்கி
அலகிலா வுயிர் ள் த் தாணையி மர்ந்து செல் த்
தலைவனாயி ற்றி ற த் தெ ய்த லின்றித் தாடே
நிலவுசீ ரம னாகி நின்ற னீ ர தெ கு

() உ கு ா ஆ தேற்றிய பர ப்பினு
உ யிர் அனைத் தாடே றோய் பொருடட
மற்றி டோ உட ய் லெத் த யி ட ய்
ஒளி ய் ஒ த்தி டி ய் ர ரித்து, அ ர உயிர்
ணிறத் யிர் த் ருவினையு (இன்பத்
ப னோ துர்தற்பெருட் ர ரி தனு ர னோபு
ொருதி பிறத்திற்) ஆகே யி அர் தெ அ றாணையி
ழி அட டெ லுமிடத்து தலை னாய் அதற் டத் முத
மற்றி த் த ய்த றி யி ர
மற்றி த் த டபெரு தலி றி தா நி வுசீர் அ
னா த பிரா பு ட நி ய் நீ
நி ற வு யிர் தெ அத் த ய் து பிரி
வி றி நி ற

நி பு.1 உட ாய் தலை ய் அ னா மற்றி ற த்
தெய்தலி றி நீ ராது நி ற முடி
ஆணையி ர் தெ மு அத் ப த்
ரு ாரி ர த் ர பிற பிறப்பு முத
ஆணை ற் தெ லத்தப் (௧ 1 11 1 ர)
ணை த்தி

நீ ர தெ நீ அத் த நிற்
நிலை ஒ பச் டே டி ர ப் டெ ஒளபச் டே டி வியா

பாலி பெய்போலவு, பழத்தி துர்போவும், என்ரி னெய் போலவும் ஒரு துவீ முழுது விபாய் ஒற்றுபட்டிருத்த ஒப்சேடி - அடுத்திருத்த அது ஒற்றுபட்டிருத்தோடு ம. தப்பட்டது. உப்சேடி வம் எபதினின்ற நத்து. (சிரா).

பொழிப்பு. முதல் உருயிர் னோடு ப்பினு ஒரூயு பெருட்ட மயால் அற்றி னோயு செலுத்து, யா அற்றோடு உடனாயு நிற்ப. வாரெனின் த்தி டி ராய் வியாபரித்துச் சேதனப் பிரபஞ்சமாகிய உயிர் னோடு ஒரூயு உடனாயு நின்ற அரார் த்து தேற்பத் தனு ரணதி ன் டொடுத்து ினைப்பயனை நுர்வித்து. அசேதப் பிரபஞ்சமாகி தனு ரணதி னோடு அத்துவிதமாய் பிரிவி றியு நிற்பன் இ றாருயினும் இ ந்நிற்கு வேறு ரய்த் தோய் வி றி நிற்கு நி ம னு.

இச்செய்யுள் மூ றுகூறு டயது.

1. உ டொ ராகி னோயு டனாய் நிற ன் (-).

2. ஒளியாயோங்கி அகி ராயிர் ன் த்தாணையி மர்த்து செவத்தலை னுய்த் தாடு நி வுசீர னு நி றனன், (-).

3. (ஒளியாயோ) இ றற்றி த் மத டெய்தலி றி கு கீ றாது நின்ற, (-).

முதலதி ரணம்.

உலலே கி டு டனா (நிற ன) றபது முதற்கூறு (-). இது முதல் உருயிர் னோடு ஒரூயு னோயு உடனாயு நிற்கு மு ற மு த்த வ்ள கு றது

1. திர த்தி அட்கிய விஷய் ன்:

1. முதல் உயிர் னோடு ஒரூயு னோயு உடனாயு நிற மு ற மு த்தா வ்ள ().

2. முதல் உயிர் னோடு ஒன்ரூயு னோயு உடனாயு நிற்கு மு ற ம உ மு த்தா வ்ள ().

1. முதல் உருயிர் னோடு ஒரூயு வேரூயு உடனாயு நிற்கு மு ற உ மு த்தால் வ்ள

ஒ றென ட றக னெல்லா மு றத்திட வுயிர் னொன்றி நிற டெ று பன் நி ழ்த்துவ தென்னை பெ னின் அ ற வ பதிதா னொன்றெ ற றையுமக் கரங்க டோறுஞ் செ றிடு மகரம்போ நின்ற ன் சி னுஞ் சேர்ந்தே.

(இன்). தன் ர் தேன் ர் ஒன்று உரத்
 திட ஆமா ஏ று ரொ வு உயிர் ன் ஒநிந்
 று-ஆ ர் னோடு ந்து நிற்பன் று ப நிழ்த்து த
 ன்னை னின் பன் ம்படக் கூறு து னையெனின் அ
 அ அநாதியா தேன் பதிகான் ஒன்று அறயும் ப
 மா ர் ஒதே என்று கூறு தந் திச் சீ ர் மா னை அ
 ர் ன்தோறு சென்றிடு அ ர் போ உயிரு யெயு ராகிய முத்
 துக் னோடு ஒன்றும் அந்நி டேறாய் அந் த இய தாய்
 நிற்கு அ ரவுயிர் போ ன னு சேர்து நி தன் முதல் னு
 சேதனசேத ப் பிரபஞ்ச னோடு ஒன்றாய் அந்நி டேறாய் அந்
 தச் செலுத்து னுமாய் நிற்ப

நிபபு. ஒன்றெ த னெ ர மு ரத்திட வுயிர் னொ ன்
 நி த னென்று ப நிழ்த்து தென்னை? எ பது எ ராதி ன்
 ஆச

பெ நிபபு. பதி ஒன்று. ஆ மா ன் ப . அ ரவுயிர் உயிரொழுத்து
 டெய்யெழுத்து னோடு நிற்த் போ முதல் னு இவ் ர் ன் ளாகிய
 சேதனப் பிரபஞ்சத்தோடு அசேதனப் பிரபஞ்சத்தோடு ஒன்றாய் டேற
 யும் உடனாய் நிற்பன்.

2. முத ன் உயிர் னோடு ஒன்றாயும் டேறாயும் டையு
 (அபேதமாய் பேதமாயும் பேதாபேதமாய்) நிற்கு மு த ம ய
 உ ட மு த்தா விள் .

உருவொடு கருவி யெல்லா முயிர்கொடு நி று வேறாய்
 ருவது போல வீச னுயிர்களின் ருவி வாழ்வன்
 தருமுயி ரவனை பாகா வுயிரவை தானு மா ன்
 ருடவ னிவைதா னாயும் டேறுமாய் மன்னி நின்றே.

(இ -). உயிர் யிரா து உருவொடு ருவி எ ர் ட ப
 யும் ஐ பொறிமுதலிய ருவி னையு ரொடு நி று பற்றி ரொ டு
 அபேதம் ய் நிற்பினும், டேறாய் ரு துபோ அ வுட பு கு ர
 னு கு டேறாய் நின்று அந் தச் செலுத்துத் போ ன் முத
 னு . யிர் ளின் மருவி ராழ் உயிர் னோடு து அபேதாய்
 நிற்பனாயினும் --தரு உயிர் அனை ஆ ர தாப் ட உயிர் ன் அமுத
 னை ராட்டா தானு உயிர் அ ர ஆ ர் அமுதல் னு அ வுயிர்
 ளா மாட்டா . (ஆ ர்) இ ர தானாய் டேறு ராய் அமுத ன்
 இவ்வுயிர் னேயாய் (அபேதாய்) இந்நி டேறு ராய் (பேதாய்)
 ன்னி நி று ருப ர் இந்நேரடு (பேதாபேதாய்) ஒநிந் று
 செலுத் டோனா

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம.

குறிப்பு. இச்செய்யுள் முதல் உயிர் னோடு ஒன்றாய் றேறாய் உடனாய் நிற்கு முற்றமய ஓர் உயிர் ித்து விளக்கிற்று. அஃதாது (a). சாத்த ன்பனை அனுடய உட்பிற்கிட்ட பெயரால் அமுத்தவிடத்து அவ்வுட்போடு கூடிய உயிர் னை ிற்று றுதற்கு றார் ம் அவ்வுயிர் உடம்பு றேறு றார் றேறு னு றேற்று மயின்றி நின்றலா ரம். இது முதல் உயிர் னோடு ித்து ஒன்றாய் (அபேதாய்) நின்றற்கு உதார ி. (b). இங்ஙனம் உயிர் உடம்போடு ித்து நிற்பினு உயிர் உயிரே, உட்பு உடம்பே உயிர் உட்பா மாட்டாது. உடம்பு உயிரா மாட்டாது. இது முதல் ினு உயிர் னு அபேதாய் நிற்பினு முத ின் றேறு உயிர் ன் றேறு (பேத) ிபதற்கு உதார ம். (c). உயிர் உட்போடு ஒற்றித்து ி ிறு அதனை இயக்கினு ிறி உட்பு இய மாட்டாதாறுபோ முதல் ின் உயிரோ ஒற்றித்து ின்று அதனை இயக்கினு ிறி உயிர் இய ிதா ி. இது முதல் உயிர் னோடு உடனாய் (பேதாபேதாய்) நின்றற்கு உதாரண ி. முதல் உயிர் னோடு இ ிாறு நிற்கு ிலை உருக்கிய அரகு அதனோடு றேர்த்த ற்பொடியுபோ னெச்சி ிஞா போத ஓர் உயிர் ித்து விக்கியாறு ிர். (. போ. சூ. 2 அ 1) சி ிப்பிராசு முதல் உயிர் ளிடத்தே ப்பினு உடலு யிரு றோ ஒன்றாய் (அபேதாய்) பொருட ி யாற் னு ஆதித்தனுபோ அ ிவுயிர் ளின் றேறு ிய் (பேதாய்) உயிர் குயிராதற்ற் ம ிற் னெளியு ஆ போதமுபோ உடனுமாய் நிற்ப ன் கூறு. (ப்பிர. செ. 7).

இ ின் கூறி தலை முதல் ினு உயிர் னு பொ னு பணியு போ அபேதா ி னும் றா றாதிகளு, ஒளியு இருளு போ பபதா ி னு றாத்து று சொ னு பொருளு போ பபேதா பதா ி னு பாஞ் ராத்திரி னு மறு ப்பட்ட ிர்.

பெ ழிப்பு. முதல் உயிரு உடலுபோ உயிர் னோடு ஒன்றாய் றேறாய் உடனாய் ி ிறு அ ிற் றச்செலுத்து ி.

இரண்டாமதி ர ம.

ஒ னி றோ கி அலகில வுயி ள் ன த் த னையி னமாந லெலத தலை னுய் த னே ிலவுசீ ர மலனாகி (நிளறள) பது இரண்டா ி கூறு. (-1).

இஃதி ரணம், முதல் த்திருபாய் யாபரித்துச் சேதனப் பிரபஞ்சாகிய உயிர் னோடு அத்துவிதாய்ந்து நிதனுரன் னோடு னோடு இருவினைப்பனை நர்விக்குமுற கூறுமுத்தா இருவினையுண் இருவினைப்பயனை உயிர் ன் துருமுற மயு இருவினையி ன் தனுரன் னி இயப்பு, அமுதல் தலை மயு அ மயும் நிற்கு முற மயு கூறுகிறது.

இது ஐந்து பிரிவு னாப் பிரித்துப் பொருள் கூறப்படுகின்றது

- I. இருவினையுண் ().
- II. இருவினைப்பயனை உயிர்கள் துருமுறைமை (-).
- III. இருவினையின் (-).
- IV. தனுக் னி இயல்பு (-).
- V. ரன் னி இயல்பு (-).

ஒவ்வொருபிரிவினு அடக்கிய விஷயம் ன் அவ் ப்பிரிவி முப்பிடு ப்படு.

இருவினைப்பயனை உயிர் ன் துருமுற தொகுத்து கூற.

4. இருவினையின் த்துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திற்று வருவது போவதாகு மன்னிய வினைப்பயன்கள் தருமரன் றரணியோடு தராபதி போலத் தாமே மருவிடா வடிவுங் கம் ப்பலன்களு மறுமைக் கண்ணே.

(இ ன்). இருவினை - முற்பிறவி னிற் செய்யப்பட்டுக் கிடத்தபு ணிய பான் னின் பயனாய இப்பத் துன்பத்த இப்பத்துப் னைதுரு பொருட்டு, இவ்வுயிர் பிறந்த இறந்து இருபுது போது ஆகுநேர் கூறப்பட்ட உயிர் ன் இப்பூமியிற் பிறந்த இறந்து மீட்டு பூமிக்கு இருத லு ன் னர்க் னர னுக்குச் செல்லுதலுமு டய யிருக்கு னி வினைப்பயன்கள் அ னாறு நிலைபெற்றுள்ள பு ணி பான் னிப் னை தரணியோடு தராபதிபோ ருத்து னு அர னு போ அர தரு - முதல் த்து ஆணை ர் கூட்டு ப்ப னு டிவு - இ னாற் றிப்பு ணி பான் னி பயனு அதனை அனு பவித்தற்கு டே டப்படு உடலு, த டு ருவிடா தா ர மறுபிறவி னி ன் து உயிர் னைப்பொரு்தா.

றிப்பு. 1. இருவினை:- ம் ாக்கு் ரய் ளினுற் செய்
யப்படுது. அப்பொழுது அது ஆராய் ப்படும். பின்பு அன்
ம் ப் கு் ாகும்ளவுஞ் கு் கு மாய்ப் புத்தித்தத் து பற்றுட் டா
ர யிற் கிட் கு். அப்பொழுது அது புண்ணிய பா ள் னையும்
சஞ்சித் வுப் படு. இப்பு ணிய பா ள் ளி பயனாகிய இப் பத்
துப் ப் னைத் தருப் பொழுது அது பிராரத்த் எனப்படு. இட் இரு
வினை றது புண்ணிய பா ள் ளாகிய சஞ்சிதவினை யயா.

2. ன்ணிய வினை புத்தித்தத் து பற்றுக்கோடா ராயிற் கிடக்
கு் சஞ்சிதவினை. ம் னுத் நிலைபெறுத்.

3. தரணி ரோடு தராபதி போத் தருதல் (செ. 120-125 பார்).
தரணி ருத்து. ரோ டப்பித்தவின் அது ருத்து னுக் ர
யிற்று. தர டத்தல். இ விசுதி.

4. இச்செய்யு ரிடு தொருத்துக் கூறப்பட்ட வி டயங் ளா :
(1). வினைப்பயனை று ர்தற்பொருட்டு உயிர் ள் உடல் னைப் பொருந்தி
இப்பூமியிற் பிறந்திற்று மீண்டு இப்பூமிக்கு ாருது சு ர் ரகங்
ஞ் குச் செ லுதுமாயிரு கு். (2). வினைப்பயனை அர்தரு. ாடி
ப் ப் னும் தா ருவிடா. (3). வினைப்பயனை அர்தரணி
ரோடு தராபதிபோத் தரு ள்ப்பன. இ ாபின்னர் குத்துக் கூறப்
படுகின்ற . (செ. 99-128).

I. இ வினையு ள் ம, (9 -).

இதில் அட்கிய விஷய ள்:

1. இப் பத்துப் ள் இ ல்பா ர. அ ிற்றிற்கு் ாரணம் இரு
வினை, (-).

2. இப் பத்து ளுக் ார ம் இருவினை முற்சியன்று
(-).

1 இப் பத்துப் ள் இ ல்பா ர அ ிற்றிற்கு் ாரணம் இருவினை.

• இருவினை யென்னை யின்பத் துன்பங்க ளியல்ப தென்னின்
ஒருதன் ம யியல்புக் குள்ள தொருவனுக் கிரண்டு செய்தி
வருவதென் மலருந் தீபு மருவலின் வாசம் வெம்மை
தருவதென் னீரென் செய்து தானியல் பாகு மன்றே.

• தன்னியல் பொழியப் பூவுந் தழலும்வந் தணைய நீர்
மன்னிய திரண்டு செய்தி ருமிரு வினையி னானும்

ன்னிப வின்பத் துன்ப முறுமுயி ருணர்வில் லாத
துன்னிய வசித்த, யின்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்தி டாவே

(இ ள்). இருவினை எ ன்னை - இன்பத்துன்ப் ளுக்கு ராண இரு வினை எ ன்பது ன்னை இ ன்பத்துப் ள் இயப்பது ள் ன் இன் பத்துன்ப் ள் உடலுக்கு இயல்பா டே உள் ள் ள் ன், இயப்புக்கு உள்ளது ஒருதன் ம - இயப்பினுக்கு உள்ளது ஒருதன் மையே ஒரு னனுக்கு இர டி செய்தி ாரு து என் அவ் ாறி ிறி ஒரு னனுக்கு இ ன்பமும் துன்பமும் எனத் தம்முள்ளே மாறுபட்ட இரண்டு தன் ம ாருதற்கு ரா யாது, ம ருத் தீயும் மருவலின் - பூவும் அகினியு பொருந்து தலால், ாசம் டெம் ம நீர் தரு து எ ன் ாசனையும் குடி நீரினிட த்து உண்டாதற்கு ராணம் யாது, - (நீர்) ன் செய்து அந்த நீர் யாது ன்மம் செய்து அ ி உ டாயி ? இயல்பா உண்டா னனே யன்றி டேறு ராணமின் மயால், தா ன் இயல்பு ஆகும் - அவ்வின்பத்துன்ப் ளும் உட டெ டித்த ன்நேர் அ ிவுடலுக்கு இயல்பு உள்ள ாம்.

பூவு் தழுவ ிந்து அணைய பூவும் தீயு் ிந்து பொருந்துதலால் த ன் இயல்பு ஒழிய தனக்கு இயற் யாயுள்ள குளிர்ச்சித்த ம நீங் , இரண்டு செய்தி நீரில் ம னியது ாசமு் குடும் ஆகி இரண்டு செயற் கத்தன் ம நீரிடே ிந்து பொருந்திற்று. அதுபோ . ாரும் இருவினை யினுளும் - ிந்து கூடும் இருவினை ராணமாக, னிய இன்பத்துன்பம் உயிர் உறும் ருதப்பட்ட இ ன்பத்துன்பம் ள் உயிரிலே ிந்து பொருந் து ி துன்னிய உணர்வில் ரத அசித் த - அ தன்றிக் ன்மத்து ிடா ப் பொருந்திய சடமாகிய உடலை, இ ன்பத்துன்ப் ள் சூழ்ந்திடா - அந்த இ ன்பத்துன்ப் ள் பொருந்தா ாம்.

குறிப்பு. 1. ' இருவினை யென்னை னும் செய்யுள்முத னான்கு செய்யுளால் இ ன்பத்துப் ள் களாகிய ாரியடே து ி டெ ண்டு இரு வினையுண் சாதி' க் ிறார்.

2. மலரு் தீயும் நல்வினை தீவினை ளுக்கு உ ி ம. ாசமு் வெம் மயு் இ ன்பத்துன்ப் ளுக்கு உ ி . நீர் உயிருக்கு உ ி ம.

3. இ ிவிரண்டு செய்யுளாலு் உ டே ாகாயதர் தப் பற்றி ஆச' கித்து இன்பத்துப் ளுக்குக் ராண இருவினை ன்பது அலை உயிரையே பொருந்தும் ன்பதும் வியறுத்தப்பட்டன.

உலே. ாபதர் ஆ. கை. 1. இன்பத்துன்ப் ளுக்குக் ா ி இரு வினையு்று. அ ி உடலுக்கு இயல்பாயுள்ளன. வி ட. இயல்பாயின் இயப்புக்கு ஒருதன் மையே உண்டு. அ ி ாறி ிறி, இ ன்பமும் து ன்பமும் னத் தம்முள்ளே ாறுபட்ட இருதன் ம ள் ராணப்படுதலி் அற் றிற்கு ஒரு ாரண டே ண்டப்படும்.

ஆ . 2. பூவு் தீயும் நீ ரப் பொருந்துதலால், ாசனையும் குடி அதனிடத்து இயல்பாகத் தோன்று துபோல இன்பமும் துன்பமும் உ ட விடத்து இயல்பா த்தோன்று ாம். விடை. பூவு் தீயும் பொருந்திய விடத்து நீரின் இயற் த்தன்மை நீங்கி, வாசமு் குடும் ஆகிய இரண்டு

செயற் த்த் யும் அதனைப் பொருந்துத் போ ல்வினை, வினை ள்
ராணமா இன்பமும் துன்பமும் உயிரைப் பொருந்துமேய் றி உடலைப்
பொருந்தா.

டொழ்பட. உடோகாயத்ரீரினிடத்துப் பூவு் தீயும் பொருந்துத
ரா ரசனையு் சூடும் இயம்பாய் உடாதுபோல உடலுக்கு இப்பத்
துன்ப் ள் இயல்பாயுள்ளன, அமற்றிற்கு ராண இருவினையன்று
என்பர். பூவு் தீயும் பொருந்துத் ராணமா ரசனும் சூடும் நீர்ப்
பொருந்துத் போ புண்ணிய மாங்களாகிய இருவினை பொருந்துத்
ராணமா இன்பத்துன்ப் ள் உயிரைப் பொருந்தும். ஆதா் அர்
கூற்றுப் பொருந்தாது.

2. இன்பத்துன்பப் ளுக்கு் காரணம் இருவினை, முயற்சியன்று.

7. இம்மையின் முயற்சி யாலே யிருநிதி யீட்டி யிப் பம்
இம்மையே நுகர்வர் செய்தி யிலாதவர் பொருளு மின்றி
இம்மையே யிடரு முப்பர் வேறிரு வினைய துண்டேல்
இம்மையின் முயற்சி யின்றி பெய்திட வேண்டு மிங்கே.

. இருவினைச் செய்கா னிம்மை யிரும்பொரு ளின்பம் வேண்டி
ரு வினை செய்யுங் காலை மடிவரு மடியு மின்றித்
தருவினை யதனி லத்தந் தானறும் துயருந் தங்கும்
ஒருவினை செய்யா தோரு முடையரில் வலகத் துள்ளே.

(இ ள்). இம் மயி் முயற் ருே இருநிதி ஈட்டி - இப்பிறவியின்
முயற்சியாலே மிக் பொருள் னைச் சம்பாதித்து இப் பம் இ யே
து ர் ிர இன்பத் தயும் இப்பிறவியே தானே அனுபவிப்பர் செய்தி
இ ராதவர் முயற்சி இல்ல தர் பொருளு் இ்றி இ யே இடர்
உழப்பர் பொருள் சம்பாதித்தலுமி்றி இப்பிறப்பிே துன்பத் த அனுப
விப்பர் டோறு இருவினை து உட்ே இ்முயற் கு டோரு இரு
வினை ப்படம் ஒரு ராணம் உளதாயின் இம் மயி் முயற்சி இன்றி
இப்பிறப்பிே யாதொரு முயற்சியின்றியு், இ்ே ய்திடே ண்டு
இவ்விடத்தே பொருள் ிந்துசேரே ி்ம்.

இம் ி இரும் பொருள் இன்பம் டோ டி இப்பிறப்பிலே மிக் பொ
ருளையீட்டி இப் பத் த அனுபவித்தல் விருப்ி ிருவினை செய்யு் ாலை
அப்பொருள் ிருதறே ற்ற முயற்சி செய்யு் பொழுது, டி ிரு் சேர்
வு் டாகும், மடியும் இன்றித் தருவினை அதனில் சோர்வு் ராமற்ெய்
யு் அ்முயற்சிக் ண், அத்தம் தா் அறு் பொருளு் இல் ராமற்ெபா
கும் துயரும் த் கு் அதனூே துன்பமுஞ் சேரு் இவ்வு த்து்
ளே - இப்பூமியி் ஒருவினை செய்யாதோரு் ாதொருமுயற்சியு்
செய்யாதாரும் உ டயர் பொருளுடையராய் ாழ்கின்றனர். இ்ஙன

பய் ாறுபடுத ா் அம்முயற்சி ாரணமா ாது. ஆக ால், இருவீணச்
செய் ா் இ் பத்துன்பந் ள் இருவீணை ாரணமா ாரு. என்
ப த அறி ாயாக.

நி.பு. இன்பத்துப் பஞ்சு ராணம் முயற்சி ன்னு உலோ
பயதர் னாள் மூத்து இருவனை அழற்றிற் குரம்
பது இவிரட்டு செய்யுளாலும் விழுதுத்தப்பட்டது.

பொழிப்பு. உராய்தர், இப்பத்துன்பங்களுக்கு ஈரணம் இருவினையு முயற்ய. முயற்சியுள்ளர் பொருள் சம்பாதித்து இன்பம் அனுபவிப்பர். முயற்யி ஈாதர் பொருள் சம்பாதித்தலுமி ிறித்த பத்த அனுபவிப்பர். இருவினா ஈரணமாயி முயற்சியின்றியு பொருள் ஈந்து சேரே டு ண்பர். மறுப்பு. இம் மயிலே பொருளை பீட்டி இப்பத்த அனுபவி விரும்பி இ டயருது முயற்சிசெய்யும்பொழுது தள்ளவு டாகி ிறது. தள்ளிவீன்றி முயற்சிசெய்யும்பொழுதும் பொருள் ஈரற்போகி ிறது. அதனாலே துன்பமு ிருகி ிறது. ஒருமுற்சியி ிறியு செ ிராத ஈணப்படுகின்றது. இ ின் முயற்சி ஈரண்பது ஈறுபடா ஈறுபடாத ஈரணம் ிறுண்டெ பது பெறப்படு. அதே ி இருவினையா.

II. இ வினாபப னை உயிர நு ழ நை , (-). இது
ர கு பிரிவு ளா ப் பிரித்துப், பொருள் கூறப்படுகின்றது.

1. இப்பத்துப்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திற்று ரு தாகு (-).
 2. னியவினைப் பயன் அரந்தரு. டிவு மப்ப னு
மறு தாடு ருவிடா (- 1).
 3. தரணிடு ாடு தராபதிபோ த்தரு, (-).
 4. இப்பத்துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திற்று போ தாகும் (-).
- ஒன்றொரு பிரிவிலு அடங்கி விஷங் ன் அவ் ப்பிரிவின் மு ப
பிடு ா ப்படு.

1. இனபத னபத தீ ஷயோ பிறநதீறந வத து . (-).

இதி அட்கிய விஷய ள்:

- () உயிர் ள் வினைப்பயனை அனுபவித்தற்குப் பிறந்தித் து 1 ரு
().
(b). உடலு ள் மூ ள் பிர ள் ள் ள் ள் ள் ().
(c) இருவினை வினையும் மூ ள் ம ().
(d). ள் தனை உ ள் மூ ள் த் தால் வின ள் ள் ().

(அ). உயிர் ள் வினைப்பயனை அனுபவித்தற்குப் பிறந்திறந்துவரு'.

பேறிழ வுன்ப மோடு பிணிமூப்புச் சாக்கா டென்னும்
ஆறுமூன் கருவுட் பட்ட தவ்விதி யனுப வத்தால்
ஏறிடு முன்பு செய்த கன்மமிங் கிவற்றிற் கேது
ம்தறுநீ யினிச்செய் கன்ம மேலுடற் சேரு மென்றே.

(இ-ள்). பேறு இழவு - இப்பிறவியிலே செல்வம் ல்விற்சாதி முதலவற்றைப் பெறுதலும், அஃதும் பெறுதற்குத்தலும், இன்பமோடு பிணி - இன்பமும் துன்பமும் மூப்புச் சாக்காடு நீடிய ஆயுளும் குறுகிய ஆயுளும், ன்னுட ஆறு - ஆகிய ஆறும், முன்ருவுள் பட்டது - பிறக்குமுன் குக்குமாய்க் ருவினுள் அம்து கிடந்தனாம், அவ்விதி அனுபவத்தால் ஏறிடும்-அங்ஙனம் அமைக்கப்பட்ட முயற்சியோடு கூடிய அனுபவத்தால் பிண்தூலமாய் இதுபொருந்தும், முன்பு செய்தன்ம இக்கு இற்றிற்கு ஏது முற்பிறவியிலே செய்யப்பட்ட ல்வினை தீவினைகள் இப்பிறவியிலே அனுபவிக்கப்படும் பேறிழவு முதலிய ஆறினுக்கும் ராரணா

இனிச்செய் - இப்பிறவியிற் செய்யப்படும் ல்வினை தீவினை ள் மேல் - உடல் சேரும் என்று நீ தேறு - றுபிறவி எரிலே எடுக்கப்படும் உடல் பப்பொருந்தி அஃது - க்கு ராரணமாயிருக்கும் என்று நீ அறிவாய்.

குறிப்பு. 1. இச்செய்யு'முத' 119-ம் செய்யுளீற வுள்ள இருபத்தொரு செய்யுள் எரில் அவ்வவ்விட எரில் றும் ஆச ள் றுப்புக்க ள் மீமாஞ்ச ர் தப்பற்றியன என அறி.

2. பேறிழ வுன்பமோடு பிணி மூப்புச் சாக்காடு: பேறிழவு முதலிய ஆறும், ராதி ஆயுள் போ ள் னும் மூன்றனுள் அடக்கு. ன்ம நெறி திரிவித, ற்சாதியாயு போ டனதென று' (சி ிப்பிர. 29).

3. அனுபவத்தா டெறிடும் - முயற்சியோடு கூடிய அனுபவத்தாற் பிண்தூலமாய் இதுபொருந்தி. முயற்சி ற்சா ம் பிரயத்தின. அது விருப்பு டெறுப்பு ளாலு டாகி இதமகித் ளா முற்றுப்பெறு. முயற்யோடு கூடிய அனுபவ விருப்பு டெறுப்புக் ளாலு டாகும் இதமகித் ளோடு கூடிய அனுபவ போ ம்தூலமாய் அனுபவத்துக்கு றுமுன் அப்போத்தி ஆ றிமும், அந்த ஆச றுருப்பு டெறுப்புக் ளா. விருப்பு டெறுப்பு ளு டானபோது அஃதும் முற்றுவித்தற்பொருட்டு முற் செய்யப்படும். அஃமுயற்சி ள் இதமகித ளாய் முடிவுபெறும். தகித் ஆரமியவினை எப்படும். இங்ஙனம் ஒரு போ அனுபவிப்படுபொழுது விருப்பு டெறுப்பு ள் ராரணா இதமகித் ள் உடனிழ்த்ா.

பே றீப்பு. பேறிழவு மு, விய ஆறு பிறக்குமு றுவினே அமப்படும் பிறத்தி அனுபவத்துக்கு றும். இற்றிற்குக் ராரணம்முற்

பிறவியிற் செய்தவினையாம். இப்பிறப்பிற் செய்யு் வினை மறு பிறப் ப உட் டாக்கிப் பேறிழவு முதலிய பயனைத்தரும்.

(6). உ' லும் ன்மமும் பிரவா ாநாதி.

உடற்செயல் கன்ம மிந்த வுடல்வந்த வாறே தென்னின் விடப்படு முன்னு டம்பின் வினையிந்த வுடல்வி னைக்குந் தின் தொடர்ச்சியாயொன் றுக்கொன்றுதொன்றுதொட்டநாதிவித் இடத்தினின் மரம ரத்தின் வித்தும்வந் தியையு மாபோல்.

(இ ள்). ன்ம உடல் செயல் மமானது உடலைப் பொருந்தி னன்று செய்யப்படு ாயின், இந்த உடல் ாந்த ாறு ஏது எ ன்னின் இத் உடல் ாந்த முறை மயாதெனின், முன் ிடப்படும் உடம்பின்வினை முற் பிறவி ில் வீட்டு நீங்கிய உடம்பி ன் ின்று செய்யப்பட்ட நல்வினை தீவினை ன், இந்த உடல் வினை ிகும் இந்த உடலை உண்டாக்கும், வித் தின் இடத்தினின் மர வித்தினிடத்து மரமும் மரத்தின் வித்தும் ாந்து இடையுமாபோல் மரத்தினின்று வித்தும் ாது பொருந்துமாறுபோ ; ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்ச்சியாய் உடலும் வினையும் ஒன்று ென்று ாரண ாரிய தொடர்புடையதாயிருத்தலின் தொன்று தொட்டு அநாதி தொன்றுதொட்டுப் பிர ா ாநாதியாய் ாருவன ாம்.

குறிப்பு. உடற் செயல் கன்மம் உட்பைப் பொருந்திநின்று செய்யப் படு் வினை, பிராரத்தம் அனுப ாமாகு் பொழுது செய்யப்படு் ா் வினை தீவினைகள்.

வினை உடம்போடு கூடிநின்று செய்யப்படுமாயின் உட்பு உட் டாதத் குக் ாரணம் யாது என்பது வினா. விடை. முற்பிறவியிலே செய்யப்பட்ட ன்மம் இவ்வுட்புக்குக் ாரணமாம். அ்வுட்பிற்குக் ாரண யாதெ னின் அதற்கு முந்திய உடம்பினின்று செய்யப்பட்ட ன்மமா. இப்படி யே வித்துக்கு மரமும் மரத்துக்கு வித்து ாரணமாதல்போ ஒ்றுக் ென்று ாரணம யிரு்கும். இதனைத் தாலீ ியாய் எ் பர். இப்படி து முதல் உண்டாகி ாருமெனல் கூடாதாய்த் தொன்றுதொட்டு ாருெ ன். இப்படி ாருதல் பிர ா ாநாதியாம். பிர ா ிரீர்ப்பெரு்கு. ஆற்று ிரீர் ஒடு் பொழுது ஒ்றுபோ ஒன்றாய்ப் பெரு்கு ாந்துொண்டிருக்கு். அதுபோ உட்பும் வினையு் ஒன்றுபோ ஒ்றாய்த் தொன்றுதொட்டு அநாதியா ாந்துொ ிருக்கு். அநாதிக்கு் இப்பிர ாநாதிக்கு் வேற்று மன்னொ ினி் தொடக் மும் ாறுமின்றி எ்று் ஒருதன் யாயிருப்பது அநாதி. தோன்றி அழிந்து தொடர்பாய் ாருதல் பிர ாகா ாநாதியா்.

இ்ே சொல்லப்பட்டது தூ வுடம் பயும் அதற்குரிய வினை யபு மாம். தூவவுடம்புக்கு மூலமா ச் கு் குமவுடம்பு ேயுண்டு. அச்சுக்குமவு்

டம்பு ருட்டியார்பத்தி கி டத்துச் ச ரா ருமளவு நிலைபெற்றிருக்கு. அதனா இதுதா பீசநியம் போ ர்பின்னி அபித்தாராது. த பீசநியாயா து பனைமுத்தியதோ? பனைவித்தமுத்திதோ? ஆராயுந்றி. அநித்த நிலையி முடிவி. அ திற்ற. அபித்த நிலை முடிவு.

சிருட்டியார்பத்தி குக்கு வுட்பு அதிலிருந்து தா வுட்பு உடாதற்கு காரணெனினி; முந்திய சிருட்டியிசெய்யப்பட்டு கிடந்தவியையோ. அந்தச் சிருட்டியிலு உடலு வினையு பிராராதியாயிருக்கு. குக்கு வுட்பு அவ்விரண்டற்கு மூ மாயிருக்கும். ப்படிச் சிருட்டிதோறு ருமாயின் ஆதியில் அ ப்படியுண்டாயினி அபிற்றிக்கு ஆதி பத ஒ றில்லை. ஆன் அநாதியேயுள்ளது. அதுவுள்ள தே ஆண ம் அதனோடு ச சமாயுள்ளது. அம்முன் அன்றே ராயு மமு ஆ ரோடு கூடியிருக்கும். மூ ரெவ்வினுக்கு முனை ரெதவிமியிப்போ (. சி. செ. 176) எ்ற்படி லெல்லினிடத்து உயியு தவிடு முனையு ரெல் உள்ள அன்றே சாயிருத்த போ ஆ ரவி அ யு அநாதியா ரெயிருக்கு. அது வினையோ றிச் சொல்லி ரு ராயோ ணு மூத் சூழ்ந்ததெனு மு ரமுதே ரார்தொட்கி ரார்பா ஒலை ரு ரெனிலுளதா முயிரு டா டு யுாது முளதா ரொழித்த ரெல்வி முனை தவிடுமியிப்போ ராதியா ரிறுத்தி ரு” னு ப்பிர ரசச் செய்யுளாலு உ ரப்ப (. சி ப்பிர. ரெ. 25). ராய அநாதியேயுள்ளதாச் சிருட்டி ரத்தி அ ரயிலிருந்து குக்கு வுட்பு அதிலிருந்து தா வுட்பு வினையுந்தோ றிப் பிராராதியாய் ராறி ராறி ிதுகொ டிருக்கு. இ ரிழ்ச் அநாதிதொட்டு ரிழ் ரா.

பொழிப்பு. உடலு வினையு வித் மரமு போ ரா ராய ரய்த்தொ றுதொட்டுப் பிராராதியாய் ரு.

(c). இருவினை வினையு மு ற .

1. முற்செயல் விதி ய யிர்த முயற்சியோ டனுப வித்தால் இச்செயல் பலிக்கு மாறெ னிதமகி தம் ன் முன் ர அச்செய லானா லி கு மனை செயின் மேலைக் காரும் பிற்செயா தனுப விப்ப தின்றுபின் ரொடருஞ் செய்தி.

(இ ன்). மு் செய் விதி ய முற்பிறவியிற் செய்யப்பட்ட இத கித் ளின் பயனாகிய பேறிழவு முதலிய ிற்ற இந்த முயற்சியோடு அனுபவித்தா இப்பிறவியி் இந்த இத த் ளைச் செய்து அனுபவித்தா, இச்செயல் பலிக்கு ஆறு எ இவ்வித கித் ள் ப தரு மு றனை ங்ஙன ரெனின் இத அகித் ள் முன் ர அச்செய ஆனல் - முற்பிறவிகளிற் செய்யப்பட்ட இத கித் ள் இப்பிறவியில் அ ிற்றி யனைத் தருதற்கு அப்ப னை ருமிடத் செய்யப்பட்டு இத கித்

ஞ் கு ா ர மாயிரு கு ி பது கு உட்பாடர்தலின் இ ி கு ி அ ி செய்யின் - இப்பிறவியி னு இ தமகிதம் னைச் செய்யி ி மேலே கு ஆகு ி அ ி றுபிறவியிற் பய ி தருதற்கு ி அப்பயனை அனுபவி ி மி ி டுத்துச் செய்யப்படும் இ த கித் னு கு ா ர மாயிரு கு ி பி ி டெ யாத அனுபவிப்பது இ ி று - பின்பு இ த கித் னைச் செய் ாது மு ி வினைப்பயனை அனுபவித்த இ ி ல்லையாதலி ி டெ ய்தி பி ி டொடரு இ தமகித் ி பிறவிதோறும் தொடர் து ாரும்

ு ழிப்பு. இப்பிறவியிற் செய்யப்படு ி இருவினை ள் றுபிறப்பி ி அ ிற்றி ி ப னைத் தரு ிதாயும் அப்பயனை அனுபவி ி குமிடத்துச் செய் படு ி வினை தீவினை ளாயு ி வினையும்.

(d). மேலதனை உ ி ம மு த்தா ி வி ி

2. மேலேக்கு ி ித்து மாகி வினைந்தைய யுணவு மாகி

ஞாலத்து வரும ி போல நாஞ்செயும் வினை ளெல்லாம்
ஏலத்தான் பலமாய்ச் செய்யு மிதமகித் ி கட்டு ள்லாம்
மூலத்த தாகி யென்றும் ிந்திடு முறைமையோடே.

(இ ி). வினைந்த ி ஒரு ி ி தத்து வினைத் தானிய ி மு ி ி
ய மேலேக்கு உ ி வாகி வித்து ாகி னு ித்து ாரு ஆ ளே - பி ி
ர் உ ி வுமாய் வித்து ாய் இவ்வு த்தி ி உபே ாத்து கு ாருமாறு
போ ி நாம் செய்யு ி வினை ள் ள் ா ி நாம் ி னு முனைப்போடு
ெய்யப்படும் ி ல்வினை தீவினை ளெ ள் ா ி எ த்தா ி புண்ணி பா ி
ளாய் வினைதலி னு ப மாய் பி ி ி இ ி பத்து பப்பயனாயு ி
ெய்யும் இ தம் அகித் ி ி கு ி ாம் மூலத்தது ஆகி அவ்வி பத்து
னை அனுபவி ி குமிடத்துச் ெய்யப்படும் ி வினை தீவினை னு ி ி ா
ாரண ாகியு ி என்று முறையோடு ிந்திடு ி ா மு ி மு றபிற
ழாது ிந்திடு மப் பொருத்தி ி.

குறிப்பு. 1. ேலேக்கு ாரு ாருடத்துக்கு பி ி னர்.

2. ாஞ்செயும் வினை ளெ ி ி..... ம ி ார்கு ாய் ளா ி
ா ி ி னு முனைப்போடு செய்யு ி ி வினை தீவினை ள் ஆ ாமிய
ப்படும். பி ி பு அ ி வினை ள் பகு ாருமளவும் கு ி குமமாய்ப் புத்தி
தத்து ி பற்றுக்கே ாடா ா யயிற் கிட்டுக். அப்பொழுது அது புண்
ணிய பா ி ி ி வு ி ி ித் வு ி ி சொ ி ப்படு ி. இச் சஞ் த
வினை பகு ாமாகி றுபிறவியிற் செய்யப்படும் ி ல்வினை தீவினை னு கு
ா ர மாயு ி இன்பத்துன்ப ி ளாய் அனுப ித்துக்கு ாரு ிதாயுமிருக்கு
இ ி பத்து ப அனுப ிம் பிராரத்த ி னப்படு ி.

3 ின்றும் ிந்திடு மு ற ேலே - டொ ி றுதொட் ாருத
லி ி 'என்று ிந்திடு ம' ின்று பகு ா ா ன்னி அனுப ித்திற்கு
ாதாதலி ி "மு ற ேலே" என்று கூறினார்.

4. எலத்தா - ஏலுதல் - பொருந்துதல். “தான்” என்பதை அசைபா கொள்ளினும் பொருந்தும்.

பொழிபட. இன்பொருட்டு வினைந்த தானியம் முதலிய பின்பு உணவுமாய் வித்துமாய்ப் பிரயோசனப்படுதல்போல, நாம் என்னும் முனைப்போடு செய்யப்படும் இதமகிதங்கர், புண்ணிய பாடங்களாய் வினைந்து பின்னர் இன்பத்துன்பப் பயன் னாத் தருதாயும், அம்முற அனுபவிக்குமிடத்து உண்டாகும் இத கிதங் றுக்குக் காரணமாயும் இருக்கும்.

2. இனி வினைபயன் அரண்தரும். வடிவு எம்பலன று மறுமைக் கண் தாமே மருவிட (- 11).

இதில் அடக்கிய விஷயங்கள்:

(a). வினைப்பயனை முதல் வினை தருவன் (- 1).

இருவினை னாயு ஏற்றுப் பயன் கொடுப்பான் முதல் வினை ().

இருவினை னாயு ஏற்றற்கு காரணம் ருணை. அம்முறின் பயன் அனுக்கிர றிக்கிரகங்கள், (14).

அனுக்கிர றிக்கிரங்கள் இரண்டும் ருணையே (5).

றிக்கிரமும் ருணை என்பத உம்முத்தால் வினில், ().

வினையே பயன்தரு என்பத றுத்தல் (7).

வினை கொடுப்பன்தரு என்பத மறுத்தல் (1).

வினை கொடுமு மயிற் பயன்தரும் என்பத றுத்தல் ()

வினை, செய்தார் புத்தியிலேகிடந்து பயன்தரும் என்பத மறுத்தல் (1)

வினைப்பயன் தருபான் முதல் வினை என்பத விழுறுத்தல் ().

b). வினைப்பயன் னாயும் தனு ரணுதி னாயும் முதல் வினை தனது ஆணையால் உயிர்களுக்கு அணைப்பன் ().

c). ஈனமில் செய்து யீசனிடம் பணியா மாறும், இவை நாம் செய்தால் தூனங் ராதி நோக்கி நுர்விக்கு மாறும், (1 - 1).

இயமநியமங்கள் புண்ணிய கருமம். அம்முறின் பயன் முல் வினை தருண், (1).

இச்சித்த வெய்வம் ஸ்ரிபடல் புண்ணிய கருமம். அதன் பயன் முதல் வினை தருண், ().

எத்தெய்மத் த ஸ்ரிபடினும் முதல் வினை பயன் கொடுப்பன் என்பதற்கு ஏது, ().

மேலதனை உ. ம மு த்தால் ிளக்கி லியுறுத்தல் (1).

சினை முடிபடல் மே ர புண்ணியம், (117).

சினை முடிபடம் முறைமை (11).

சினைமுடி என்பு செய் ர பறம் பதனை உ. ம முந், தால் விளக் ல் (11).

(d). வினைப்பயனை முதல் ினை தரு ின் (-111).

இருவினை னாயு் ஏற்றுப் பய் டொடுப்ப ின் முதல் ினை.

. இதமகி தங்க ளென்ப திகண்மன வாக்குக் காயத் திதமுயிர்க் குறுதி செய்த லகிதமற் றதுசெய் யாமை இதமகி தங்க ளெல்லா மிதறவனே யேற்றுக் டொண்டிங் கிதமகி தத்தா லின்பத் துன்பங்க ளீவ னன்றே.

(இ-ள்). இதம் அகித ள் பது இதம் அகித ளன்று சொல் ப்படம் இர டு, இ ல் ம ி ாக்குக் காயத்து மாறுபட்ட மனத் தி ினை ாலும் வா ிகின் செய் ாலு் காயத்தின் தொழி ாலு் ாரு தாம், இதம் உயிர்கு உறுதி செய்தல் அ ிற்றுள் இதமா ிது மனம் ாக்கு் காயங் ளினால் உயிர்கு நன் மசெய்த் அகிதம் அது செய் யாடை - அகிதமா ிது அ ிந ம் நன் மசெய்யாது தீமைசெய்த ா, இதம் அகிதங்கள் ல்லா் இ ற ினை ஏற்றுக்கொண்டு இதம் அகிதங் ளாகிய அவ்விர் ினையு் முதல் ினை ஏற்று்ொண்டு, இ ிரு இதம் அகிதத்தால் - இங்ே அந்த இதம் அகிதங் ளுக்கே ற்ப, இன்பத் துப் ின் ஈ ின் - அ ிற்றின் பயனா இன்பத் துன்ப ிளைக் கொடுப்பன்.

சூறிபட. 1. இதமகி த ளென்ப தி ின் ின ாக்குக் காயத்து (d). மனத்தின் ினை ாலுண்டாகும் இத ள்: அருளு ட ம, பொ ற் பிறர்பொருள் ிரும்பா ம, செய்க் ன்றி மற ா ம, ிஞ்ச மி் ம, நடு ிலை கிற்றல், அபிமானம் பேணல், அழு் ாறி் ம, அ ா ிறுக்கை பிறர் துயர்கண்டிாங்கல் முதலியன. இ ிக்கு மாறா ினைவு ள் அகித ள். (b). ாக்கினாலுண்டாகு் இத ள் தருமம்போதித்தல், புறங்கூற ம உ் மபேசுதல், இனியன சொ் லுதல், டுஞ்சொல் விலக் ல் ிதா ம் ா ஓதல் முதலியன. இ ிக்கு மாறியின அகித ள். (c). காயத்தி னாற் செய்யப்படும் இதங் ள் அரிய தவ ிளைச் செய்தல், பூ ச ள் ஓடங் ள் செய்தல், பகுத்துண்ண் ிந்த ி ம்சே லை ள் உ் டாக்குதல் பிறர் மனை வி முயாமை. குள் தோ ன்டல், கூ ல் தோண்டல், ஆதுலர்சாலை வித்தியாசாலை, திருக்கோயில் மட் கட்டுவித்தல் முதலியன. இ ிக்கு மாறியின அகிதங் ள்.

2. உறுதிசெய்த் - நன்மைசெய்தல். உறுதி - நன்மை.

பெ ழி டு. உயிர்களுக்கு ந ம செய்த இத். தீ ம செய்த அகிதம். அவ்விர டனையும் அறி ல் முதல் டே அ ிற்றிற்கேற்ப இ பத்துன்ப ளாகிய பயனைத் தரு ன்.

இருவ்ணை னையு ஏற்றற்கு ாரணம் ருணை.

அ ிற்றின் பயன் அனுக்கிர ிக்கிர ன்.

4. இறைவனின் கேற்ப தென்னை யிதமகி தங்க ளென்னின்
நிறைபர னுயிர்க்கு வைத்த நேசத்தி னிலைமை யாகும்
அறமலி யிதஞ்செய் வேராகு க்கிர கத்தைச் செய்வன்
மறமலி யகிதஞ் செய்யி னிக்கிர கத்தை வைப்பன்

(இ ன்). இ டு - முதல் ி; இ ம் அகித ன் - ஆ ம் ள் செய்த நல்வ்ணை தீவ்ணை னை, இங்கு ஏற்பது னை ன் னின் ன் ஏற்றுக் கொள்ளுதற்கு ார ாதெனி, நி டபர ன் கு வியாப மாயிரு கு அம்முதல் ி உயிர்க்கு ித்த நேசத்தி னிலை ஆகு ஆ ம் ள் முத்திய டதற்பொருட்டு அ ி ள் டி ித்த ரு ணையின் தன் மயாகும். ஆக ா. அறம் மலி இத் செய் டாரு கு பு னியமாய் மிகுந்த ிவ்ணை டெ டாரு கு, அது கிர த் தச் செய் ி - அருளேப்பு ி; டம் மலி அகித் செய்யின் பா ாய் மிகுத் தீவ்ணை யச் செய் டாருக்கு ிக்கிர த் த டப்ப - த டனை யச் டெ ய்.

பெ ழி டு. முதல் ி இதமகித னை ஏற்றுக் கொள்ளுதற்கு ார ி உயிர்கள் முத்திய டதற் பொருட்டு அ ி ள்மேல் ித்த ருணை ா. இதஞ்செய் டாரு கு அது கிர த் தயும் அகிதஞ் செய் டாருக்கு ிக்கிரசத் தயஞ் செய் ன்.

அது கிர ிக்கிர ி ள் இரண்டு ருணை.

1. ிக்கிர கம் டானு நேசத்தா லீசன் செய்வ
தக்கிர த்தாற் குற்ற மடித்துத்தீர்த் தச்சம் பண்ணி
இக்கிர மத்தி னாலே யீண்டற மியற்றி டென்பன்
எக்கிர மத்தி னுலு மிறைசெய லருளே யென்றும்.

(இ - ன்). ஈசன் முதல் ி; ிக்கிரக ன் தானும் செய் டது அனு கிர ன் செய்தலைய் ி அகிதஞ் செய்த ாரத் தண்டித்தலு் நேசத் தால் அ ிக்கள்மேல் ித்த ருணையின ாம் அ் கிர த்தாற் குற்ற் ிதித ிரிச் செய்யப்பட்ட குற்ற் னை அடித்துத் தீர்த்து அச்சப் ப்ணி - ண்டித்து ிக்கி அச் மு டாச் செய்து இ் கிர த்தினுடே ஈ டு அறம் இயற்றி டு பன் - இம்மு ட மப்படி இ டே அறத் தச் செய் ா ா என உணர்த்து ன்; எக் கிரமத்தினுலும் - ித்தமுறையானும்,

இற செயல் என்று அருளே - முதன்னை செயல் எப்பொழுதும் ருணையேயா.

பெழிப்பு. அகிதஞ்செய்தா ரக் கண்டித்த ல் பழிப்படுத்தற்பொ ருட்டேயா லி அதுவும் முதன்னை ருணையேயாம்.

நிகிர மும் ருணை ப , உமை முத்தால் விள ல்.

தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர் னுஞ்சொ லாற்றிற் ற்திடா விடினு றுக்கி ளாரினு லடித்துத் தீய பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகும் இத்தநீர் முறைமை யன்றோ வீசனார் முனிவு மென்றும்.

(இ). தந்தையர் பெற்ற தத்தம் புத லர் தந்தையர் ன் பெறப்பட்ட த்முடைய புத லர் தம் சொ லுற்றிற் ற்திடா விடித் த்முடைய டொ லி பழியில் டார் ளாயிற் றுக்கி ளா ரினு அடித்து அடித்திச் சிறு பினல் அடித்து, தீய பந்தமும் இடு லர் - டொடி வி டுமிடு லர், பார்த்திடின - ஆராயுமிடத்து எல் லா பரிவே ஆகு - ச்செய் ளெ லா டொருளிபோ த்தோ றினும் அ லர் மேற்றொண்ட அன்பு லா மா செய் ளா ளசனார் முனிவு முதன்னை செய்யும் நிகிர மும் னு இத்தநீர் முற அன்றோ லா மு இத்த போலு முற ம யயு ட த்ன்றோ.

றிப்பு. 1. பத் வில்கு. வி கிடுத் அகா த்து டு.

2. அன்றோ என்பது நிச்சயம் என்னு பொருளுணர்த்து ஒரி ட்ச சொ.

பெழிப்பு. தந்தையர் த் டொல்லி பழி ஒழுநாத புத லர் டித்த போல முதன்னை நிகிர னுய்த் செய் லா டொருளி போ த்தோ றினு ருத்து லா அருளேயா.

வினையே பயன் தரு ட ப த லுத்தல்.

7. செயல் ளே பலத்தைச் செய்யுந் தெய்வம்வேண் டாவிங் டெ முயலு நிச் செயல்க ளிங்கே முழுவது மழியு மெ டே ன்னின் பயனளிப் பனவ ழிந்தே லலன்களைப் பண்ணுங் கெட்டே வயலிடுந் தழையுந் தின்னு மருந்தும்பின் பலிக்கு மாபோல்.

(இ ள்). செய் ளே ப த் தச் செய்யு இது கித் ளா ய வினை டே தத்த பனைத்தரு டு டெய் டே ண்டா னி இப் பனைத் தருதற்கு முதன்னை டெ டுதில்ல எ னின் மு லு இச் செய் ள் இங்கே முழுது அழியு் செய்த இ வினை ள் டெய்தபொழு தே இவ்விடத்து முழுதுங் டெ டொழி லா லி டே பய அளிப்

பன - எவ்விடத்து நின்று அ பயனைத் தரும்? யல் இடம் தழையு
தின்னும் மருந்தும் - யலில் இட்ட த முசளும் உண் ப்பட்ட மருந்தும்
உட்டே பின் பலிக்கும். ஆபோல் - செட்டுப் பின் பயன் தருமாறுபோல
அழிந்தே பயன் னைப் பண்ணு - இவ்வினைகளுட் உட்டே பின் பயன் தரு
னாம்.

டொழிட்ட. மீமாஞ்ச ர் வினை னே தத்த் பயனைத் தர ில்ல . அத
ற்கு முதல்வ ி ணையதினிலே என்பர். செய்தவினை அப்பொழுதே உட்
டொழிதலால் பின் நின்று பயன்தரு ு பது பொருந், தது. இன்னு
அவர் வயலிலி ட தழை ள் உட்டுப் பின் பய் தருமாறுபோல, அவ்வினை
களும் உட்டே பயன்தரு ு பர்.

வினை உட்டுப் பயன்தரும் எ பதை மறுத்தல்.

செய்க்குந் தழையுந் தின்னுந் திரவிய மதுவும் போல ினின்
ய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டே யுறுவிக்கும் பலத்த, யென்
வைத்திடுஞ் சோறும் பாக்கு மருந்தினர் வயிற்றின் மாய்ந்தான்
மெய்த்திடும் பலமு னக்கு மலமலான் வேறு முண்டோ.

(இ - ள்). செய்கு இடம் த ழையுந் தி னு திரவியம் அதுவும் போ -
யலி ண் இட்ட த ழயும் உ ு ப்பட்ட மருந்தும் உட்டுப் பி் பயன்
தருமாறுபோ உய்த்திடு் செய்தி செய் ப்பட்ட வினை ளு, உட்
டே பலத்தை உறுவி்கும் ள்னி - உட்டே பின் பயனைப் பொருத்
செய்யுமெனி ித்திடு் சோறுப் பாக்குட் உண்ணுதற்கா க் ப்
பட்ட சோறு முதலிய உணவு ளு பாக்கு டெற்றிலை முதலிய வும்
அருந்தி ர் யிற்றின் ஈயந்தா உ ட ி ர் யிற்றிே அழியப்பெற்றால்,
உ ி கு மெய்த்திடும் ப ு உ ி குப் பிரத்தியட்சமாக ணப்படு
ப ு, ு அ ர் ு றும் உ டோ ு அவ் தது ு ி றில்லை. ஆத
ர ி வினை உட்டுப் பய் தருமெ பது ிவிடத்து் பொருந்தாது.

ஏறிப்பு. 1. செய்குந் த ழயு பலத் தயெ ினின் ு என்
பது அனு ிாதம்.

2. மெய்த்திடல் - மெய்யாத் .

பொழிப்பு. ஒரு ினுக்கு இட்ட அ ு உண்ட ின் யிற்றிே அழி
யப்பெற்று அதனால் அ ு உண்ட ினு ு யன்றி இட்டவனுக்கு ஒரு
பயனுமின் மயால் வினை உட்டுப் பயன்தரு ு எ பது, எவ்விடத்தும்
பொருந்தாது.

வினை உட்டு றுமையிற் பய் தரும் ு ப த மறுத்தல்.

. திரவிய முவமையன்று செய்தி கட்டிரவியங் ள்
விரவிய விடத்தே வீந்து பலந்தரு மிம்மையம்மை
பரவிநீ பார்நீ ரங்கி பாத்திரத் திட்ட வெல்லாங்
கரவிடு மிங்கே யெ ு பலன்கொளக் கருதி னுயே.

(இ-ள்). திரவிய் ள் தழையு மருந்து றுமுடே கூறப் பட்ட பொருள் ள், விரவிய இடத்தே வித்து தா ட்த்த இடத்திதே அழித்து ப தரு ப தருத று இ ம அ இ யிற்தெ ய்த வினை மறு யிற்பய தருடு பது உ து றெ ள் ய த ற லும் திரவிய் செய்தி உ ம அ று அப்பொரு ள் வினை டெ ட்கிப்பய தரும் பதற்கு உ ம ஆ ர பரவிநீ பார் இம் யிற் செய்த வினை மறு யிற்பய தரு என்று நீ கூறு ளதை ஆராய்ந்து பார்ப்பாயா நீர் அகி பாத்திரத்து இட்ட ா - நீ நீரிவிட்ட தி தா மு யா கு டத்தி அகினியிவிட்ட தெ முதலிய வு ற் பாத்திர றயுள்ள று கு டெடுத்த அ பாணதி தா மு ஆகிய இ ா எல் ா, இ டே றவிரும் - இ யிதே டெ ட்டெழி ாதலி, எ டே ப டெ ள் ருதினய் டெ ட்டே இ ற்றி ப் பினை அனுப வி ணினாய்? ஆத ால் வினை டெ ட்டி று யிற்பய , ரு ப த ஒழித் றவிடு றாயா .

பெ ழிப்பு. நீரிவிட்ட திவதா முதலியன இ யிதே கெட் டெழித ா வினை டெ ட்டி று மயிலே தாணு ப்பயன் தரு பது பொருந்தாது.

வினை செய்த ற் புத்தியிதே கிடந்து
பயன் தரு எ ப தமறுத்த .

செய்தவர் மனத்தே பெல்லாச் செய்தியுங் கிடந்து பின்னர் எய்தவே பலன்க ளீனு மெ ற்றிடி னிருஞ்ச ற்க் ம் பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புந்தியிற் கிடந்து போந்த தையனே யழகி துன்சொ ளிந்திர சால மாய்த்தே

(இ-ள்). செய்த ற் த்தே வினை செய்த ற் த்தி டே ல் ாச்செய்தியும்கிட் து ாவினை ளும்தகி பி ா ய்ததே பயன் ள் றனும் ன்றிடி பி ா ா முதலிய இட் ளைப்பொரு ததே பயன் தரு ள் று சொ ளி இரு ச ா ம் பொய்யர் றாழ் நர கம் பூமி பெரி ா ா பொய் ா றாழ்கி ற ா பூமி னு இட் ளி அனுபவி ப்படு ப புந்தியி கிட் து போத்தது உன புத்தியிதே கிடந்து தோ றி றாகு ஐ டே உ டொ அழகிது ஐயதே உன் சொல் அழகினையு டது; இத் திர ா ஆய்த்து இந்திரசா ம ய்முடித்தது.

நிபப்பு. 1. இந்திரசா திர ருந்து முதலிய ற்ற ஒன்றினை மற் றொ று ாட்டு வித் த.

2. மேற்கூறிய நான்கு செய்யு று ா போத்த பொருள் மீமாஞ்ச ற் ஆ . (அ). வினையே பயன் தரு . அதற் றொரு டவுன் டே ாடு தில்லை. றுப்ட. வினை செய்தபொழுதே அழித்து போத ால், அது ப

தருத் கூடது. ஆங் . (b). வினெ டேடே பய்தரு . தழ
முதலி டெடுப் ப் தரு ர போ . பபு. ஒரு புத்தம்
நீ டெடுத்த உவு அ . யிற்றிற் சீர மா டெட்டவீடத்து உவு
டெடுத்த உவு அதன டுப் யாதாமி . வினெ டே
ப் ப் தரு பது எவீடத்து பொருத்தாது. அநியு தழமுத
வி டத்தவீடத்தே டெடுப் ப் தருதாலும் நீ இ யிற் செய்த
வினெ யிற் ய் தரு று டெடுத்தாலும், அவு உ
குப்பெருத்த . ஆ . (c). அந யி இ யிற் செய்த
வினெ யிற் தரு பதே யு . றுபபு. நீ டெய்யு
தா ள் இ டெட்டொழித் ல் அ . று . ப் தருத்
டாரா . ஆ . (d). ப்படிய . று. வினெ யெய்த டு அத்
பனை ஏற்பரு யிலு யிலு ஒரு ராதா செய்த
வினெ டெடுத்த யிற் புத்தியி டெடுத்து பிபுசார் ர ளி
பய்தரு . பபு. மூவு ள் ளிலு அனுபவித்தம் ரினைப்பய
லா ய போ . வினெ செய்த யிற் புத்தியி டெடுத்து பிபு அ
வு ள் அனுபவித்து டு து டெ ளே நிப் பொரு
ளா ட்டாது.

பெழி பு. வினெ ப்பயனா . ர் . ர பூமி ப் பற்றி
லுள் ப டே . ப் போ . இ டெய் ர் புத்தியிற் டெது
டெ . று டெ . டெ ர் ரத்திராய் முடிய நிப் பொரு ர ட
டாது.

வினெப் தருப் முத டே ப த வியுறுத்த .

. தா ள் செய்த பொரு டி, தோர் செய்த ர்த் செய்தி
னம்பி ற டே ரண்டும் பலமுறு விப்பான் வே டும்
ஈ மில் செத்தி யீச னிடும்பணி யி வநா ள் செய்தால்
நான் ளதி நோகி து ர்விப்ப வினெ நோய் தீர.

(இ .). தா டெய் பொருள் டே நி றாறு தா டெய் ப்
பட்ட பொருள் டு தரித்தே ர் அம் ற ஏற்ற டு செய்த யி
அத்தா த் த் செய்த ருத் டெய், அந்த நற் ரு மு பி
உற டே ர் டி பி ர் நிலைபேறி நி டெடுப்போ டே
ர டி ரே . ஆதா , உறுவிப்பா டே டு இ டற்றி
பயனைப் பொருத்து ற நிலைபேறு ஒரு டவு டே டப்படு
ஈ இ டெய்தி ஈ டெ ணி தா முதலி நற் ரு ள்
முதல் டே தா ளி டே ரியமித்த விதி ளா , இ ரா செய்
தா இ டற்ற ர் டெய்யி , தா அதி நோ அ டற்றா
யா டபு ணி னை அறி து வினெ நோய் தீர - அப்பா டபு
ணி ள ரோய் தீரு டி, து ர்விப்பன் - அ டற்றி பயனைக்
டெடுத்துப் பு ப்பிப்ப .

நிபபு. 1. ஈ மி' யெய்தி இழிவி' ரத ரு' உயிர்கு உறுதி யப் பப்பிக்கு' பு'ணிய ரு' ள். தா' முதலி' ந்'ற உயிர் ளு'குத் தீ' ருவி'ரது'யெ'ய்ப்படி' பு'ணிய ரு'யு' ஈ னிட்ட பணிய யுமிரு'கு'. அ'நாறி'நி'ஆடு'ரடு'முதலிய ந்'ற யிர் ளோ' தத்து'அ'ந்'நிற்குத் தீ' யெ'ய்து'செய'ப்படுமாயின் அ ஈ னிட்ட பணியா'ரது'பா'சு'டெ'ய' ரு'கு'. இதனை விள'குதந்'டே 'ஈ மி' செய்தி'ய' ரு'ர்.

2. தா' கு'றவு. அதி'ம் ஏற்ற'.

பெ'ழிப்பு. தா' செய்யப்படு'பொரு' ளு' அப்பொரு' ளை ஏற்ப'ரும் அத்த'த் தச்செய்ய ரு' தா'ர' அத'ந்'குமமு' பி' அழி'துபோ'ர' ப்படுதலி' அ'ந' அழிவி'நி'நி' ந்'றி' பயனை அ'ரி'கு' ஒரு'முத்'ய'டே' டப்படு' த'முத்' வி'ரு' ள் முத்'ய'ல' விதி'க்'ப்பட்ட'விதி'ய' ந்'ற'ய' யெ'ய்யுமிடத்து அ'ந்'ற'ய' பு'ணிய ரு'யு' ளை அ'நி' அப்பு'ணிய ப' ளி' ப'னை முத்'ய'டே' தரு'.

(b). வினைப்ப' ளையு' தனு'ரணுதி' ளையு' முத்'.

த'து'ஆணை'ய' உயிர் ளு'கு' ணைப்ப'.

லகுடல்'ரண' லமுறுபல'நியதி'செய்தி' பல'வ'கொ'டு'ன்மம்'ப'ணு'துண்ப'தானால்' நிலவிடா'திவைதா'நு'சென்று'நினைந்து'யிர்'நி'றுத்தி'டு'ர'ள்ளா' தலகிலா'வ'றி'வ'னாணை'ய'னைத்தி'டு'மரு'ளி'னாலே'.

(). உ'கு- 'தற்கு'டே' டப்படு' டமு' உட' உயிர்'த' தற்கிட'கியசீ'ரமு'ர' இந்திரி'ய' முதலி'ருவி' ளு'ர'மு'ர'ந்'ளு'டெ'ரு'நி'ழ'ய'மு' உ'ப' அ'ந'ர'த்தின'ற்'பொரு'த்தப்ப'வ'ிட'போ'மு'நி'தி'அ'வி'ட'போ'த்'த' த்து'கீ'டா'ஏ'று'ந்'ற'ய'ர' த்து'நி'ற்கு'நி'தி'யு'செய்தி'ய'ர' ளி'ன'ற்'யெ'ய்ப்படு'டெ'லு' ஆ'இ'ய'ப'ரொ'டு'இ'ய'ந்'ற'யு'த' கு'த்'து'ணை'ர' டெ'டு'ப'ணு'த'உ'ப'து'ஆ'ன'டெ'ப்ப' அ'ந்'நி'ப'து'ர'ப்படு'து'ப'து'ந்'பெ'ரு'த்த' மு'ட'யி'இ'தா'டு'று'நி'வி'டா'உ'கு'ட'முதலி' ட'ந'தா'று'தா'ர'டு'று'உ'யி'ர'ப'பொ'தா' யி'ர்'நினை'து'நி'றுத்தி'டு'ர'ள்ளா'து'தனு'ர' ளையி'நி'அ'நி'ர'ட'ட'த'ந்'ற'றி'வு'ட'உ'யி'ர்'தா'னா'அ'ந்'ற'அ'நி'ந்து'ட்டி'டு' ட்டா'து. ஆ'ர'ல'அ'நி'அ'வி'ட்ட'நி'த'ந்'நி' த'ந்'நி'ர'அ'நி'யு'ட'முத்'ய'அ'ரு'ளி'னா'உ'யி'ர்'தே'ற'டொ'ட'ரு'ணை'ய'ர'ஆ'ணை'அ'ணை'த்தி'த'த்தி'ய'உ'ட'முதலிய'ந்'ற'ய'உ'யி'ர்' ளு'ப்'பொரு'த்'.

பொழிப்பு. வினைப்பய னோயு தனு ரணதி னோயு முதல் னன்
த து ஆணையர் உயிர் னு கூட்டு

(c). னயில் செய்தி ன் னிடு ப்ணியா றுத் னாஞ்ஞெய்தா
நு தி னோகி நுர்விக்குமாறு (-)

நி ம் பு ன்னி ரு ம். அ ிற்றி பயன் முத ிதே தரு ன்
ஒழுக் மன் பருளா சார முபசார முறவு சேலம்

முக்கிலாத் தவந்தா கள் ந்தி தல் வணங்கல் வாய் ட
அழுக்கிலாத் துறவ டக் ட றிடு டாட்ச் சித்த லாதி
இழுக்கிலா வறங் ளானு விரகு னன் பணி ப றங்கள்.

(இ ன்). ஒழு உயர் தாரோடு பொருத் டத்தலு ட
அ பு-யா ிரிடத்து அ பு ட , அருள் ருணையு ட , ஆசா
ர தத்த கு த்திற்குரிய கிரி னை அனுட்டித்தலு ட உபசா
ர த் டோரிடத்துச் செய்யு உப ரிப்பு ட உறவு யா ிரிடத்து
பு ட சீ த் மு ட ிழுக்கு இ ரத் த ி ஐ
நெ ி அட் விரத் தத் முதலி ிழுவுதலில் ரத்த ிமு ட
த ர ள் த் டோர் ாட்டு உ ி யோடு செய்யு தா னு ட
தித்த த் னி மூத்தே ிரிடத் ிழிபாடு ட ,
குதலு ட , ாய் டெய் யு ட ம அழுக்கு இ ரத்
துறவு பிறர் னை வி ழயா ரவி ளி ரவி ழா முதலிய
குற்றமி ாத ஆ ட யு ட , அட் தி நெறி ட் செ
ர அடங்குதலு ட , அறிநாடு த் இ ி தாத
ப் ப த்தறிதலு ட , அர்ச் த்த் ஆதி த் னி மூத்தார் ாட்டு
அர்ச் த்தலு ட முதலிய , இழு இ ர அற ள் ஆல குற்ற
மி த அற பது உ உட்பாடா ிருத்தலின் இர கு
பணி அற அ ி ருணைகூர் து அருள்செய்யு முத ின்
விதித்த விதி ா

குறிபட. ஒழு முதலிய அறஞ்செய் ார் யா ர்கு ே டப்
படு பொது ி இ இய ிய ள் ன்னு ர ிலும்
அட கு

பொழிப்பு. ஒழு முதலிய னை ஒரு ன் அனுட்டித்து
ரி ர் முத ி அ ிற்றத் த் பணி ர ஏற்றப் பய ளிப்ப் .

இச் த்த தெய் ிழி ாடு பு னிய ரு ம் அதன் பயனை
முத் ே தரு .

மனமது ினைய ாக்கு வழுத்தமந் திரங் ள் சொல்ல
இனமலர் கயிற் றொ ட் கிச்சித்த தெய்வப் போற்றிச்
சினமுத லகற்றி வாழுஞ் செயலற மானால் யார்க்கும்
முனடொரு தெய்வ மெ குஞ் செயற்குமு னியை ா ன்றே.

(இ ள்). சி ம் முதல் அ ற்றி தேற்கூறிய ஒழு முதலிய நன்
 னை அனுட்டித்து அ ற்றிற்றகுமாறாயு போ முதல் தீ ம னை ந ள்
 அ கு இச்சித்த தெய் ம் - த ருத்து கு இ ய் த ஒரு டவனை,
 ன து நினை ய ம த்த னைந்து, ரா கு முத்த ரா ரு
 துதித்து; ந்திர ள் சொல் ம் திர னை உச்சரித்து, யி இ
 ர் ரொ டு போற்றி ளா இ ாகி ர் னை த்து அர்ச்
 சித்து ணை கி, ராமும் செய் அறம் ஆன ராழ்கி ற செய் அற
 என்பது ரா கு உட பாடாத்தின் ரா ரு முன ஒரு தெய் ம்
 எல் ரத்தெய் ி ரு கு மு னுள் ஒப்பற்ற பரமசி டே , செயற்கு
 அச் செயலு கு மு னிலையாம் த்தெய் த்தினிட ர முன்
 னின்று பய ளிப்ப

றிபபு. முதல் - டோப' டெ லை னவு ன் ரம் முதலிய
பா ட்டெ ன். ரம் குரோதத் உடோப' மோ த் மாற்சரி
னிணு ர்.

பேழிப்பு. பாடத் த ஒழித்துப் புணியத் தச்செய்யு ஒரு
தா விருபிய ஒரு தெய்வத் தாழிபட்டு மாழு செலை உடைய
யி பெருமா அத்தெய்வத்தினிடா நின்று அச்செலை ஏற்றுப்
பளிப்பு

ததெய் த த ழிபடினு முதல் டே பய டெ ருப்ப
பதற்கு ஏது.

யாதொரு டு, யவங் டொ ட் டரத்தெயவ டகி யா ட்கே
மாதொரு பா னுர்தாம் வருவர்மற் றத்தெப் வ ட்கள்
வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறக்குமே டி வினையுஞ் செய்யும்
ஆதலா னி வயி லாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே.

[illegible]

பு. யோனி மயப்பட்டுப் பிறப்பிட்டு அருவியில் ஈயிர் ன். அப்படிப் பிறந்த இரததுயாதோ அது திப்பொருள்.

‘ல் ஈர் பிறப்பு மிறப்புமியற் பா ி ர்தஞ், சொ ஂ றற் றெளித்தேநஞ்
சோடே ச ிலிற், பிற்த் த யு டே பேரு கி ஂ றுத்
ழிற்த் த யு டே டி லே”” று அரு ிய்தாதியிற் கூறியபடி
சி பி ராணையொழித் த னனைத்தே ற் னெஸ் ஂ பிற்திற்து டே தனைப்
பட்ட தயும் டே சார்தற்குரி வினை னைச்செய்த தயு அ ித்
தே ற் னது இ ிபு கூறு ன் னா ஂ அறியப்படுகிற் . ஆத
அ ிர் உயிர் ிர் த்த ரே ி பது தா டே வின கு . அ ிரிடத்துப் பதித்
த் இவ் ஂ மயால் அ ிர் பிறச்செய்யு ிழிபாட் ட அறிந்து ஏற்
றற்கு பய ஂ அளித்தற்கு ி ிரா ிர். பிற்திற ிப் பெரு ிழி ி
கி சி பெரு ஂ ஒரு ரே பதித்த யு ட ிர். ஆத ஂ, அ ரே
அ ித் தே ிர் ிரிட ி ிறு அ ிர் செய்யு ிழிபாட் ட அறிந்து
பயனளி ி ிரா ிர்.

பெ ழிப்பு. ஏனைத்தே ிர் வினை யப்பட்டுப் பிற்திற்து ஂ உயி
ரி ிபு டயோர். அ ிர் உயிர் ஂ செய்யு ிழிபாட் ட ஏற்றுப் ப ிளி
ி ிரா ிர். சி பெரு ஂ ஒரு ரே வினை யத்தராதலி ிறி அ ித்
தே ிர் ிரிடமா ி ிறு உயிர் ஂ செய்யு ிழிபட் ட ஏற்றுப்
ரி ில் ிரா ிர்

தே தனை உ ி மு த்தா ஂ வி ிகி ிலியறுத்த

இ ி குநாஞ் சிலர்க்குப் பூசை யியற்றினு ிலிவர்க னோ ஂ
த கு ஂ ஂ றருவா ிர் றே லத்தெய்வ த்தனைக் ஂ
ி ிகும்வாழ் தெய் மெல் ஂ மிறை னு னையினு னிற்ப
த குநாஞ் செய்யுஞ் செப்தி ிரணை வப் பால ிரிப்பன்.

(). ிர்கு இ ிகு ஂ பூ சை யற்றினு ப பி ரா ிர்
த் த தாய்முத யினேரு கு இ ியி ிநா ஂ பூ சசெய்து ிழிபட்
ட் ட ி ிரோ ஂ கு ஂ தரு ிர் ிர் னோ ஂந்து று
ி ிடே பய தரு ப ிர், அ ிதே - இ ிர ிராயி ; அத்தெய்
ி அத்தனை ி அத்தே ிர் னு அ ிளவே ிறிப்பய ிடு
ி ிரா ிர் அறி ியா ிர ிழ் தெய் ி ிநிற்
ப ிவிடத்துமு தே ிர் ிவு ிநிற்பது, இ ிற ி ஆணையி
னு பெரு ஂ து த்தி அதி ிடி ப்பட்டோ ஂ அ
ி ியு ிசெய்தி கு அ ிரிடத்து ி ியு ிழி ிட்டுகு, ஆணை ப
பா ஂ அளிப்ப ிச் பெரு ஂ அச்சத்தி ிழி ிப ி தரு ி

குறிப்பு. அத்தனை அ ி ிவு. தனை அளவு.

பெ ழிப்பு. தெய் ி ிடு ி பெரு ஂ து த்தி ிர் அதி ி
டி ப்பட்டுநிற் ித ிர் அ ி ிரிடத்து ி ியு ிழிபாடு னுக்
ச் பெரு ித து த்தி ிழி ிப ப ி ிடு

னை நிபட் டோ பு ணிய்.

7. ர் பவ் சிவனே யானு லவனடி கன்பு செய் க
மாண்பற மர றன் பா, மறந்துசெ யறங்க டெல்லாம் [ன்
வீ செய லிறைவன் சொன் ி விதியறம் விருப்பொன் றில்லா
பூண்ட ன் ணெண்டல் செய்யும் பூசனை புரிந்து டொள்ளே.

(இ-ள்). ர் பவ் சிவனே ஆன இந்நன் எனே டவுளரி
டத்துச் செய்யு நிபாடு னை அறிந்து அந்நிற்குப் பய அளிப்ப
சி பெரு ண் பது பெறப்படுதல் - அ. அடி அ. பு டெய்
அ. திரு டி அ. பிண நிபடுத் ர் பு அற சிற்த
பு ணியர், அர ற் பாத் றது செய் அற ள் எ ர் அ
முத் ி து திரு டி ய றது யெகி ற பு ணி ி ரவு
வீ செய் ப ற்ற செய் ர் அற இ ற ி சொ
விதி அற ர் து முத் ி டோ ளிற் கூறிய விதி ரத ரலு,
விருப்பு ஒ று இ ி பூ ட விதி ள் நி ஒழுக்கு ாருக்கு
ஒ றினு வ் விருப்பி ண அம்முத் ி ளி வ் விருப்ப டெ ட
னத ரலு, டே ட் செய்யு பூசனை புரிந்து டொ அ. து திரு
டிக்கு அ. புசெய்யு நிபட் ட டீ டெய் ரயா.

நிபபு. ப ி னை ஒழித் ஒழுக் முதலிய பு ணிய் னைச்
செய்த் ர் ர்கு பொது ராயுள்ள அற ர். அப்பு ணிய் னைச்
செய்தோடு இச்சித்த தெய் ி டோற்றுத் அந்நினு ற்த பு
ணி ர். பெரு னை நிபடல் அதனினு ற்த பு ணி ர்
னை? ி ர நிபாடு னையு ஏற் ப்ப ளிப்ப ர் அரோ ர, வி
பு ணி னைச் செய்யும்பொழுதும் பி ர னை றந்து செய்யு
அ. வீ செ ள் ளா. ன்னை. டோ ளி வ் விதித்த விதி டே
பு ணி ளாதலா அந் ற யெது அந் ற விதித்த ற னை
மறந்த ஏற்றற்கு பய், ருதற் ஒரு ிர் இ லை ரதலி.

பெ நிப்பு. ற் ற டவுளரிட. துச் செய்யு நிபாடு னையு ஏற்
றுப்ப ளிப்ப ர் பெரு ாடே யாத ர் அ ர் நிபடுதே வீ டே
பு ணியமா. ஆத ர் அர் திரு டிப்பூ டே டெய்தத் தா.

சினை நிபடு மு ற .

- . தாபர ச் சம னென்றிர ன் டிருவி னி று
மாபரன் பூசை கொண்டு ம னுயிர் ருளை ப்ப
நீபரன் ற னை நெஞ்சி னினைவையே னி ற்த பூ ச
ஆய்பரம் பொருளை ந னு மர்ச்சிநீ ப் பு செய்தே.

(இ-ள்). தாபர வ் ள் ற இரண்டு ருவி ி று லி
கம் சி ி டியார் ன்று சொல்லப்பட்ட இர ிடு திரு டே னி னையு ஆதார

ரொட்டுந். பரட்டையுடைய பரமசின், பூச
 கொட்டு-ஆர்ள் பத்தியோடு புறத்தேய்யும் பூசய என்று,
 மயிர்கு அருளைப் பிலைபெற்ற அபராமாளுக்கு அருள்
 செய். பரத்தனைநெஞ்சி நினைவேல் ந அப்பர சினை
 அத்தே தியானிப்பாயாயின், நிதந்த பூச-அதனைப் பரிபூரண பூச
 யாக அபுத்தே உயிரிட ரக்டொட்டுந் என்று அருள்செய். இன்.
 ஆதலால்--ஆய் பரம் பொருளை இப்பாறு அறியப்படு அப்பரமசினை,
 நானுந் நீ அப்பு செய்து அர்ச்சி டோடாறுந் நீ பத்திசெய்து பழிபடு ர
 யா.

பேழிப்பு. முதல் புறத்தே விடாகிய திருநேனியு
 டிராரும் ஆதார ரொட்டுந் அத்தே உயிரிடமா கொட்டு
 நின் இருள் ஈர் செய்யு பூ கொட்டுருளு ன்னதா அனை
 அவ்விட ளில் பழிபடு.

சி. டி. ன்பு வெய் ரு பறம் ன்ப த
 முத்தா வி.

. அரனடிக்கன்பர் செய்யும் பாவமு மறம தாகும்
 பர டி கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
 ரமுடைத் தக் ன் செய்த மாவேள்வி தீமையாகி
 நரரினிற பாலன் செய்த பாத ந்மையாய்த்தே.

(இ-ன்). அர அடிக்கு அப்பர் செய்யும் பாபமு அறது ஆகு
 பரமசி. து திரு டி னுக்கு அப்புடயார் செய்யு பிச்செய் னு
 அற் று முடியு பர அடிக்கு அப்பு இராதார்பு ணி ப
 ஆகு பர து திருவடி னு அப்பி ராதார் செய்யும் புண்ணியச்
 செ பி ராய் முடியு. அது ரு - டத் தக் ன் செய்த
 ரே தீ ஆ தே ரி ரு ன் பெற்று டய த் செய்த
 பெரி ர மாகி பு ணி பா ர யு, ரரினில் பா ன் செய்த
 த ஆய்த் றா னுடறிற் சிறுபி னையாகிய ச் டிசநாயனார்
 செய்த கொலப்பாத பு ணி ர வ் முடிந்தது என்பதன அறியப்
 படு. ஆத ரு ரு பறமாகிய திரு டிப்பூசனை புரிந்துள்ளாயா.

நிபபு. 1. பு ணிய பா ன் பயத் தரு து வெய்ப ரது ம
 மெ பற்றியு. செய்யப்பட்ட வினை ளி ன் மென் ம
 பற்றியு. ன் னாரது மெ பற்றியே யாம்.

2. ரமு டத் த் செய்த மாவே தீ யாகி த் பிரமா
 வி புத்திர. ச லே த் னையு ஒதி உணர்த. ப ட்குந்தொ
 ழி் செய்யு மயு பெற்ற. பிர ன் ட்டெனு முதலிய தே ரு
 முனி ரு அஞ் தத் ஆற்றலு பெற்ற ன். இத்துணைப் பெரு ம
 யு டய தக் தே தத்தில் விதி ப்பட்ட புண்ணிய கருள் ஒன்றாகிய

வேள்விய அவ்வேதவிதிப்படி தருது செய்தும் அவ்வேள்விய விதித் தலை ராகிய சிவபெருமானை மற்து செய்த யா அது சித்துரோ ராகிய பா ராகி அழிப்படுதாயிற்று. இதனாற் செப்பனது பற்றிப் புண்ணியரும் பயன் தருதன்று என்பது பெறப்படும்.

3. ரரினிற்பான் செய்தபாத்ந் யாய்த்துச் சீராய னார் மாதுடர். பாலியபருமுள்ளர். அர் செய்தது கொலப்பாத். ஆயினும் அப்பாத் தனதுன் மயா அருக்குப்பயளி இராததாயிற்று. எரால் சிபெருமா அரப்பின் செயலை அறிந்து புண்ணியரக் கொடு அதற்குப்பயனாச் சீரசபதத் தரு ரரினார் இதனாற் பாரும் செய்பனது மென் மபற்றியன்று, கொப்பது மென் மபற்றிப்பய்தரு பது பெறப்படும்.

பொழிப்பு. புண்ணியபா ள் பயன் தருது செய்பர் அது செய்தவினை ளின் மென் பற்றியன்று. கொப்பரது ம மெ பற்றியேயா. அதற்குத் தன்னும் சீரசாயனாரு சார் ரர். ஆதலா, சிபிரானு டய திருவடிப்புகையே அன்போடுஞ் செய்யற் பாது.

3. தரணிடு ருதிபேலத்தரு ().

இதில் அட்கிய விஷயம்:

(). முதல் ின் வினைப்பயனைத் தராபதிபோத்தரு (). உயிர் ள் யாவுக்கும் இப்பத்துப் ள் முதல் ஆணையர் அணையும் ().

மே தனை உ மமுத்தா விள ().

அரச் செயலு முதல் ின் ஆணை ழிப்பது ().

(b). முதல் ின் வினைப்பயனைத் தரணிபோவத், ரு (-). முதல் ின் தரணிபோ இப்பத்துப் ளை நுர்வித்து இரு வினை யப் போக்கு ின் ().

முதல் ின் தரணிபோ த்துப்பத்தை நுர்வித்துப் பா த்தப் போக்கும் மு ற ம ய விள ல் ().

முதல் ின் தரணிபோ இன்பத்துப் ளை நுர்வித்துப் பு ணிய பா ிங் ளைப் போக்கு மு ற மை ய வி ின் ().

(d). முதல் ின் வினைப்பயனைத் தராபதிபோத்தரு ()

உயிர் ள் யாவுக்கு இப்பத்துப் ள் முதல் ஆணையர் அணையும்.

. ம றகளி சன்சொ லச்சொல் வழி ரா ளுயிரை வைக்குஞ் சிறைகண்மா ரிரய மிட்ட பணிசெய்வோர் செல்வத் தோடும் உறையுமா பதிக றும்ப ருலகங்கள் யோநிக் கெல்லாம் இறைவனா ளையினு லின்பத் துன்பங் ளி யவ தாகும்.

(இ ள்): ம ற ள் ஈசன் சொ - டேதா ன் சி பெருமா ன் அரு
ரிய னா ன் அச்சொல் டி ரா உயி ர ன் கு ன் சி ற ன் அ
ர ன் கு ன் இன்படி நடாத உயிர் னைத் த டித்தற்பொருட் டி அ னால்
அ ம் ப்பட்ட சி றச் சாலை ன், மா னிரய - பெரிய ர ன் ளா
இட்ட பணி செய் தோர் அவ் டேதா ம் ளில் விதித்த விதி ளி படி
நடப்போர் செ டத்தோடு றயும் ரபதி ன் - செ டத்தோடும் டி
கி றமே மயுடைப இட் ன், உப் பர் உ ட் ன் மேலுள்ள சு ர்க்
முதலியன னம், யோரிக் டெ ல் ா - இச்சு ர்க்க ர னை அ ட
யு உயிர் னு டே ய ன் ி எ ா உயிர் னு டு, இப் பத்துன்ப ன்
இப் பமு துன்பமு இ ற ன் ஆணையினால் இ ய டது ஆகும் முத
ட ஆணையினால் ந்து கூடு தாகு.

குறிப்பு. யோரிக் டெ ல் ா இன்பத்துப் ப்கள் முத ன் ஆணையி
ன இ ய டது ார் நர னாசி னு டே ய ன் ி, 112- செய்யுளிற் கூறிய
ாறு இ டு த்தோரு டு எனையோருக்குமா ன் ப ர் யோரி டெ
ர ன் னுர். டோரி டெ ல் ா யோரி னையு டய எல் ா உயிர்
னு டு. யோரி தே சரீர. அ பூதபரி னு பூத ார பூதசரீர
ன். (செ. 126 பார்).

பொழிப்பு. டேதா ன் முத ட் அருளிய ாக்கு ன் அவ் ா ன்
ளின்படி ஒழு தாதர்த டி ப்படுஞ் சி றச்சாலை ன் னர ன் ளா. அ ற்
றின்படி ஒழு கு ார் ம்பெற்று ாழ்கின்ற இட் சு ார் டி முதலிய
மேலு ன் ளா. இச் ார் ா ாசி னு டே ன் ி எல் ா உயிர் னு
கு இன்பத்துப் ப் ன் முத ன் ஆணையாற் பொருந்து ா.

டே தனை உ மு த்தால் வி ன் ல்.

- ஆணையா ல னி மன்ன ருமறை முறைசெப் யாதா
ஆணையிற் ற டஞ் செய்து மருஞ்சி ன்ற யி ட்டிம் வப்பன்
ஆணையின் ழிசெல் டோருக் கருட் பதி செல்வ ன்கி
ஆணையும் வைப்ப னெ ன் கு மாணையே யாணே யேகாண்.

(இ ள்). அ னி ன் பூமியி ாழு அரச் ஆணைய ல் -
த து அதி ாரத்தியா ன் த்த அரு ற மு ற செய்யா ா அரிய
விதிப்படி டாத ர ஆணையி ட் டம் செய்து அரு ன் சி ற
இட் டிப் ப் த து அதி ாரத்தியாலே த டித்து பொறுத்தற்
ரிய றச்சாலையி ட்டிப் ப் ஆணையி டி செ டோரு கு
அவ்விதியி டி டப்போரு கு அரு பதி செ ன் ன்கி - கி டத்தற்
ரி ன் னு செ ழு டெடுத்து, ஆணையு ட் ப் த ழி
அதி ாரம் செய்யவு ட்ப்பன் னு ஆணையே ஆணே ா
இராச்சி டெ ழும் அ் தி ாரத்தியே யா ாயு ாழ்விப் துத்
டிப்பது ாகும் அதுபோ முதல் னி டத்து ன் டெ ான்.

தறிப்ட. அரசு ஈழவித்தலுத் தித்தலுந் தது அதி ரரசத்தி யினைச் செய் துபோ , முதல் இனம் இப்பத்துப் பனைத் தனது ஆணையி னால் ஊட்டுவன் என்பது. அரசு அதி ரரசத்தி முதல் னது ஆணைக்கு உடமராகு.

பெழிப்பு. ட்டனைப்படி நடாத ர அரசு தது அதி ரரசத்தி யினாலே தித்தப்பன். ட்டனைப்படி நடப்போ ர அரசு தி ரரசத்தியினாலே ஈழவிப்பன். இராச்சியமென்கு இராரசத்தியினாய் ரயு ஈழ வித்தலுந் தித்தலுஞ் செய்வன். முதல் இனதுபோ டு செய்வன்.

அரசு செயலு முதல் இன் ஆணை மிப்பிட்டது.

அரசனுஞ் செய்வ தீசனருள் மியரும்பா வங்கன் , ரையுளோர் செய்யிற் றிய தண்டலில் வைத்துத் தண்டத் து ரசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் துயோர் நிரயமுஞ் சேரா ரந்த நிரயமு நீர்மயி ரம்.

(இ-ள்). அரசனு் செய் து அரசன் டேற்குறிய ரறு அருப்பதி மென் முதலிய ந் தக் கொடுத்த றித்த தித்தலுந் ரசு அருள் மி-முதல் னது அருள் மிப்பிட்டதாம். அஃதெவ்வனமெனின் த ரயு ளோர் அருப் பா ன் செய்யின் இப்பூமியிலுள்ளோர் அரிபா னைச் செய்வி திய தண்டலில் தது-அரசனு வ் கொடிய தட்டை செய்து தட்டத்து ரசெய்து தீர்ப்பன் அந் தித்திக்குமிடத்து லுப் பாஞ்செய்வி இன்னு கொடிய தட்டஞ் செய் ன் எச் சொல்லி அப்பாத னை ஒழிப்ப துயோர் பிப்பு சொழி நடப்பர் அறிவு டயோர் பின்பு விதிப்படி டந்து நிர முச்சேரார் நரத் தயு அடயார் அந்த நிரயமு் ஈது நீர் ஆ அந்த நரத் தட்டும் இந்த அரசு தட்டத் தயதாயிருக்கு.

தறிப்பு. 1. அரசன் இவ் தத்திற் குற்றஞ்செய்த ர அக்குற்றத் தின்பொருட்டுத் தித்துச்சி றயிட்டும் ப்பன். அதனால் அர்செய்த பா ன் இம் மயிே தீர்த்து பி ரகத் த அடயாட்டார். ஆதலா் அரசு செய் து முதல் இன் ஆணை மிப்பிட்டது னு இனே சொ ப்பிட்டது. அப்படியாயின் இம் மயிற்செய்த பா ன் இம் மயிற்றானே பவிக்குமோனெனின் சி பா ம் ன் இ யிலே பக்கு ப்பட்டி இத்தச் சீர்த்திற்றானே அற்றின் பயனை அனுபவி னெனடியன ராய் று. அப்படி றுப னை இ யிலே அனுபவித்து ஒழித்தலு் கூடு. அவ்வினை ஒழிந்தையாற் பிப்பு அத் பொருட்டு நர த்துன்ப ராட்டாது. அவ்நாறே இப்பொழுது பக்கு ரா மறு யிற் ப் கு றாகுமாயி் அதுமறு யில் அனுபா ன். இ மயிற் பக்கு மாகி இ யில் அனுபவத்துக்கு று வினை திருஷ்ட மோப போக்கிய ம் ன ப்படு. இ யிற் செய்த வினை னு யிற் பக்கு றாகி

மறு மயில் அனுபத்துக்கு நின் அது அதிருஷ்ட ஃபோபோய்
 ப்படு. இவ்ரு யுமிந் இ ரா த்திற் ப்பு ரா
 ஹ் இ ரா த்தி அனுபத்துக்கு ரு ஹ் ரொலுதற்
 டமிந்நின்று ரா ராதாத்திற் ப்புவுமற்று, ஏதேனு ஒரு சம்மத்தி
 அனுபத்துக்கு ரா நிற்கும் ன்ம் அநியத ரோபபோய்
 எ ப்படு. இப்படி நவ்வின தீவின ள் அனுபத்துக்கு ருதல் மூ
 யாகி நி மூ.

2. பா செய்யிற் றீய த் டலில் த்துத் தண்டத் து ரசெ
 ய்து தீர்ப்ப் அந்த நிரயமு நீர் யீதாம்' ஃபு ஃபுணியஞ்செய்யி
 னு அத்தற்குரிய ிரி சயி த்துத் தீர்ப்ப் அத்தச்சு ர் மு நீர் ம
 யீதா எ ப்தம் பெறப்படும்.

பெ ழிபட. இப்படியியே செய்யு் பெரிய பா ன் ன் அர த் டனை
 யினால் ஒழித ரலு பி பு அப்பா ி னுக்கு நர தண்டனையி லா ம
 ரலு ர த் டனையும் அரசத் டனை யப்போ ிரிருத்த ரலு அர
 செய்யுத் டனையு் முத ி அரு ழிநி ிறு செய் தாம்.

(b). முத ி வினைப்பயனைத் தரணிபோ த்தரு ன் (-).

முத ி தரணிபோ இ பத்துப் னை றுர்வித்து
 இருவினை யப்போக்கு ன்.

. அருளினை லுரைத்த றாலின் வழிவரா ததன்மஞ் செய்யின்
 இருளுலா நிரயத் துன்பத் திட்டிரும் பாவந் தீர்ப்பன்
 பொருளுலாஞ் சுவர்க்க மாதிரி போ த்தாற் பு னியந் தீர்ப்பன்
 மருளுலா மலந் டர்க்கு மருந்திவை வயித்திய னாதன்.

(இ ள்). அருளினை உ ரத்த றாலி ழி ிராத முத ி ன்
 ருணையினை உ ரத், ருளிய ஃபோ ம று ழி ட ிராத அத ி
 செய்யி் பா ன் டெய்யி், இருன் உ ர் நிர த்து பத்து இட்டு
 இருன் நிறத் த ரத்திற் செலுத்தித் து பத்தினை றுர்வித்து இரு
 பா ி தீர்ப்பு பெரிய பா ித்தினை ஒழிப் பெருள் உ ர் சு ர்
 ஆதி போ த்தா - அந்தா ழி ி ிறு பு ஃபுணியஞ் டெய்யி் இ
 பத்து ஃபோ கிய பொருள் ள்தகிய ர் முதலிய இட் ளி
 த்து இன்பத் த றுர்வித்த ர், புணி தீர்ப்ப் அப்பு ஃபுணி
 யத் த ஒழிப் இ ி-இன்பத்துப் ளாகிய இ ி ருன் உ ர்
 ம ள் தீர்கு மருது - யத் தத்தரும் பு ஃபுணிய பா ி ளாகிய
 நோய் ள் இர டினையு் தீர்த்தற்குரிய ருத் தா நாத ியித்திய
 முதல் ி யித்தியனை

பெ ழிப்பு. பா ிஞ்செய்யி் முத ி ி து பத் த் ஃபோ த்து அப்
 பா ித் த ஒழிப்பன். புண்ணியஞ்செய்யின், இ பத் த் ஃபோ டுத்து அப்

புண்ணித் தத்திர்ப்பன். இவ்வின்பத்துப் பன் வினையோக்கு மருந்தாகு. முதலின் மித்தியனா.

முதலின் தரணிபோத்துப் பத்த நுர்வித்துப் பாத்தப் போக்கு முற மய வினல்.

- மருத்துவனுரைத்த நூலின் வழிவரற் பிணிகள் வாரா நுத்திடும் பிணிக டப்பிற் தப்பிய ழியுஞ் செய்யத் திருத்துவன் மருந்து செய்பா துறம்பிணி சென்றற் திர்ப்பன் உரைத்தநூற் சிவனு மின்னே யுறு. ன்ம மூட்டித் திர்ப்பன்.

(இ). மருத்துவ உரத்த நூலி ழிமிர் த்திய னொ ரத்திரமு தப்பி ஒழுகி மிர் பிணி ன் வாரா வியாதி ன் உடா. தப்பி பிணி ன் நுத்திடும் அ. ழு ராது தறி வியாதி ன் உடாகி நுத்து. தப்பிய ழியு் செய் த்திருத்து. அங்னத் தறி விடத்து நுத்துசெய்த அ்வியாதி ாற்று. நுத்து செய்யாது சென்று உறு பிணி திர்ப்ப - ஒரு நுத்து செய் யாது செய் பொருந்திய அ்வியாதி சாந்திமுதலிய ற்றனு ாற்று. உரத்த நூ னு டெ ப்பட்ட டோ னை அரு னி சினு அடோ ளி படி ஒழு தவித்து உறு து பொருந்திய பா மத் த, இ ணட்டித் திர்ப்ப இத்த மா டு ர்வித்துத் திர்ப்ப.

குறிப்பு. 1. நுத்து னு ரத்த நூலி ழிமிற் பிணி ன் வாரா, நுத்திடும் பிணி டப்பி ாடநூலிற் கூறி படி டந்து மிற் பிணி ன் வார. அ டத்த மிற் பிணி ன் டா த்துத் தத்தரு. அதுபோ டோ ளிற் கூறி விதிப்படி ஒழுகி மிர் பா பொருந்தா. அங் ஒழு ரதவிடத்துப் பா னு ட அமற் பியனாகி துப் அனுப த்துக்கு நு. அத்த பமு ஆதி வி ஆதிபெளதி ஆத்தி ர்மி மூ ப்படு. ஆதி தவி தெந்தா டோ ர ாருவது. ஆதிபெளதி ன் பூத் ன் மி ருது. ஆத்தியா மிம்-உயிர் ன் ருது. பிணி பா

2. தப்பி ழியுஞ் செய்யத் திருத்து. ாடநூலி படி டாது பிணியு டாகி விடத்து த்திய மருத் டெடுத்து அப் பிணி த்திர்ப்ப. அதுபோ டோ ளி படி ஒழு ராது பா ப தருமிடத்து. முத துப் பத் த அனு விச் செய்து அப் ா ன் த் த ஒழிப்ப. செய்து எ பது செய் த்திரிந்து ிறது.

3. நுந்து டெய்யாதுறு பிணி டெறு திர்ப்ப துப் பத் த அனு வி விடாது சாந்தி முதலிய ற்றனு அப்பா த்த நீ பது. உற்றதொழி னினைவு ரயி லிருவினையு மு ா. னு ப்பிர ாச் செய்யுளை டோக்கு. (பப்பிர. செ. 31).

பேழ்ப்பு. வாசட நூலின் முடிவுக்குமிடத்துப் பிணி ஞாண்டா ர அந்நூலின்வழி ஒழுநாதவிடத்துப் பிணி ஞாண்டாகித்துப் பத்தருவிக்கு. அப்பிணி னை இத்தியம் மருந்துடொடுத்து மாற்றான். ஒரு மருந்து டொடாது சாந்திமுதலிய மற்றச் செய்வித்து மாற்றான். அது போல, தேவா. விதிப்படி ஒழுக்குமிடத்துப் பாரின்மன் ன்ந்து பொருந்தா. அங்ஙனம் ஒழுநாதவிடத்துப் பாரின்மன் ன் பொருந்தித்துப் பத்தருவிக்கு. முதலில் அப்பாரின்மன் ன் மருந்துன்பத்த அனுபவிக்கச் செய்து அமர்ந்த ஒழிப்ப. துன்பத்த அனுபவி விடாது சாந்திமுதலிய மற்றுலும் அப்பாரின்மன் னை நீக்கு.

முதலின் தாணிபோல இப்பத்துப் பனை நூர்வித்துப் புண்ணியபா ன் னாப் போக்கு முறைய விளக்க.

மண்ணுள்ளே சிலவி யாதி மருத்துவ ருத்தியோடுந் திண்ணமாயறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுஞ் சிலநோ பெல்லாங் சுண்ணிய கட்டி பாலுங் கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்பன் அண்ணலு மின்பத்துன்ப மருத்தியே வினைய றுப்பன்.

(இ-ள்). ருத்து இத்தியன், னுள்ளே சி வியாதி இவ்வுத்தியே சி வியாதி னை அருத்தியே டீறித் தீர்த்தியை ஆகரவு உறுதியுடையனாய் அறுத்து கீறித் தீர்த்திடு சத்திரமிட்டு அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுன், சி டீர்த்தியை சி வியாதி னையெல் னுண்ணிய கட்டி பாலு உட்கலந்து டொடுத்துத் தீர்ப்ப. ருதப்பட்ட சர்க்கரையும் பாலு ருந்துடன் டு டொடுத்துத் தீர்ப்ப. அது போல, அண்ணலும் முதலினு, இன்பத்துப் ப அருத்தியே வினைய அறுப்ப. - இப்பத்துப் ப னாகி மருந்த நூர்வித்து இருவினையாகி டீர்த்தியை.

பொழிப்பு. இத்தியம் சி டீர்த்தியை அறுத்துக்கீறியு. டீர்த்தியைச் சர்க்கரையும் பாலு ருத்தோடு டு டொடுத்துத் தீர்ப்பன். அது போல முதலினும் இப்பத்துப் ப னாகிய ருந்தக் டொடுத்து இருவினையோ ய மாற்றுவ.

4. இளபத பததி ஷயிர் பிறந்திறந பே நூ. ().

இதி அடக்கிய விஷயம்:

(a). உயிர் ன் சர்க்கர னி இப்பத்துப் ப ன் நு ரு முற ம ().

(b). பூதஞ்சரீரம் போனால் உயிர் ன் சர்க்கர னை டீர்த்தியை முற (7).

(c). சர்க்கர னை டீர்த்தியை ஷயிர் னி டீர்த்தியை உருத்தா விளக்க, ().

(௮). உயிர் ள் சு ள் ர் ளில் இ் த்துன்பங்கள்
நு ரு மு றமை.

1. பூதனாசரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந் தானே
யாதனா சரீர மாகி யின்பத்துந் பங்க னெல்லாம்
நாதனா ராணை யுய்க் நரகொடு சுவர்க்கந் துய்த்துத்
திதிலா வணுவா யோரி சேர்ந்திடுஞ் சேவ னெல்லாம்.

(இ ள்). பூதனாசரீர் போனாற் மேற்கூறிய ஈறு பூமியிலே இப் பத்
துப் ப்னை நு ர்த்தற்பொருட்டுப் பொரு்திய பூதபரிணாம சரீர கிய இத்
தா வுட்பு நீங்கியவிடத்த புரியட்டரூபம் தானே குக்கு சரீரமே,
நாதனாசரீரமாகி பூதசாரவுட்பு பூதவுட்பு ளா ரியப்படுத ல்,
சு ள் லாம் உயிர் ள் லா, நாதனா ஆணை உய் முத் து
ஆணை செலுத்த அவ்வுட்பு ளோடு செ்று, ள்க் கொடு ரகு இன்
த்துப் ப் ள் ள் துய்த்த ள் ர ன் றில் யாதனா சரீரத்
தோடு இன்பத்துப் ப் ளெ ல் லவந் றயும் அவ் ள் றின் வினைட் றெப்
நு ர்து தீது இ ஈ அணு ளய்-பின்பு அவ்வினைச்சேட் அனுப பித்தந்
குக்குற்றயி் ளத் குக்கு வுட்போடு பூமியிற் சென்று ோரி சேர்ந்
திடு பூதனாசரீரத் தப் பொருந்தும்.

குறிப்பு. 1. பூதனாசரீர் - பஞ்சபூத் ளு பரிணமித்து உண்டாகிய
சரீர் அது பூமியி் எடுக்குந் தா வுட்பு. பரிணமித்த - ஒன்று பிறி
டு, ள் ளுதல்.

2. புரியட்டரூப - குக்குமவுட்பு அது த் மாத்தி ர ளுத்து
புத்தி அ ளா னு மூ று ஆகி ட்டு கூடிய உட்பு. அனு
பவ பரிமாணமுள்ளது. சிருட்டி ள் முத்த ச் ளா ளவ் ளிலே
பெற்றுத் தா சரீர் ள்தோ றுதற்கு ள் ளாயிருப்பது.

3. ௨. தனாசரீர் பூதவுட்பு. பூத ளடம்பு பஞ்சபூத் ளாலு ள் ப்
பட்டவுட்பு. அது, நாத் திடு துப் பத் த அனுபவித்தற்குரிய தா
வுட்பு. யாதனை ளே தனை துப் ப். சு ள்க் த்திலே அனுபவிப் படு
இப் பழு பிறவித்து பத்துக்கு ஏது ளாத ள் இ் யாதனா ரீர்
எப் பது சு ள் இப் பத் த அனுபவித்தற்குரி பூத ளாவுட்பு
குறித்து ளி் றது. பூதசாரவுட்பு பஞ்சபூதந் ளி் ளா ளா ள் ப்
பட்ட தா ரீரம். இ் ன பூமி ள் ள் ள் னு மூ றிட்
ளி ள் இப் பத்துப் ப்னை அனுபவித்தற்கு ோட் ப்படு ரீர் தா
சரீரமே ள்.

4. அணு ளய் யோரி சேர்ந்திடு ள் எ ோ உயிர் இ்வு த்து
சு குக்கு ரீரத் தப்பற்றி ளு ன்பதுப் ப் து னுதோ
துறந்து செல் ளதுபோ உயிர் ள் தா வுட்பு ள் ளா ளு ளு ள் ளு
டு (செ. 128.) ோ உயிர் சு ள் ள் ளு யாதனா ரீரத் தப்
ற்றிச் செல்லுப் பது பெறப்படு.

6. முட்ட. இத்தாலவுடம்பு நீக்கியவீடத்துச் சூக்கு வுட்பினி றும் பூத ராவுடம்பு பூதவுடம்பு னுடா. யிர் அவ்வுட்பு னோடு முதல் ஆணை செலுத்தச் சென்று சார்நாள் இப்பத்து பங்களை அனுபவித்து, அந்த நயுவிட்டு மீளவு சூக்கு வுட்போடு பூமிய அடந்து பிறக்கும்.

(b). பூதஞ்சரீரம்போன உயிர் ரீரனை எடுக்குமுற.

7. உடல்விடா யோநி பற்றி யுதிப்பினு முதிக்கு மொன்றிற் படர்வுறு துறும்பா வத்தாற் பாடாணம் போற்கி டந்து கடனதா் காலஞ் சென்றாற் நிரகதனில் வீழ்ந்தங் கிடருறு முருவா் ன்மத் தளவினி லெடுக்கு மன்றே.

(இ-ள்). உடல் விடா யோநி பற்றி - (மேற்கூறிய நானு பூதஞ்சரீர போலீடத்து நானு ரீரத் தயு, யாதனா ரீர போனவீடத்துப் பூதஞ்சரீரத் தயும் டாது) பூதனா ரீராகி இத்தா வுட்பினேவிட்டு ற்றொரு தா வுட்பப் பொருதி உதிப்பினு உதிக்கும் பிற்கினு பிற ஓற்றில் படர்வு உறுது ஒரு யோநியிலும் செந்நாது உறு பாபத்தால் - மிகுந்த பாபத்தா் பாடா போகிடந்து - அது பங்கு குளவு ல்லுப்போ உர்விற் கிடந்து, டதா் ர செருல் அங் கிடத்தற்குரிய ர் செறு பங்கு ர விடத்து டொரு அதனி வீழ்து - டொடிய ரத்தி வீழ்து அக்கு இடர் உறு அவீடத்துத்து புறுதலுமு டு, ன் த்து அளவினில் பங்கு ர வினைகோ உரு டுக்கு உயிர் ள் சரீரனை எடுக்கு.

நிபு. 1. உறு பபத்தா் : உறுத் மிகுத்

2. பாடா போற் டத்து டதாங் ரஞ் செரு பா பங்கு ப்பட்டு அத் பனை அனுபவிக்கு ர் டொளவு உயிர் லுப்போற்கிடக்கும் பது. எ டே இ பற்றிப் புண்ணி ப்பயனு அநாறுத் பெறப்படு.

3. உரு த்தளவினிடெடுக்கு : வினை பல பங்கு முற்றுச் சார் த் தயு ரத் தயு இப்பூமியயு ஒரோ ரத்திே தாத்த ராயிரு கு. அங் மாயினு முத் து ஆணையாகிய கிசத்தி வினை ளி டெ ரோகி மெலியவினை ய நிறுத்தி லி வினையின்பனை டெடுத்தற்பொருட்டு, அதற்றேற்ற பிறவியிற் செ த்தும். அ தாவது ஒரோ ரத்திற் சார் த் தயும் ரகத் தயு அ ட தற்குரி புண்ணி முப் பா முப் பங்கு ரகிப்புண்ணிய ர் த்து குப் பா ரத்தாக்கு இழு ரேதால் உயிர் இர டிடத்து டுரே த்திற் டொட்டா யா் சத்தி அவிரு வினையி ன் டென் ரோகி மெலியவினை ய நிறுத்தி லிய வினை ய

உடுத்து அதற்கு மற்ற பிறவியிற் செலுத்துத். உலிய வினை அநியத
ரோப போகிய ன்மமாய்த் துக்கி நிற்கு. (பௌஷ். ப பட. 35).

பொழிப்பு. இத்தா வுடம்பு நீகியவுடே, வினே டேற்ப ய தன
சரீரத் த டாது ற்றுதோர் தாலவுட் ப எடுத்தலுமு டு. யாதன
சரீர் நீகியவுடே அதுபோ ற்றொரு யாதன ரீரத் த டெத்தலு
முண்டு. இ டேர் இ டவீடாது நி ட்த்தலுமுண்டு. இ டவீட்
நி ட்த்தலுமுண்டு.

(உ). ிர்க ர ி னுக்குச் செ லும் உயிர் ளின் நிலை ய
உ ி மமுகத்தா ன் விள ில்.

. பன்னக மண்ட சர்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வேரார்
து னுதோன் முட்டை யாக்கக துறந்துசெல் வதுவே போல
உ னிய வுயிர் லே வுடல்விட்டு வானி னுடும்
மன்னிடு நனவு மாறிக் னவினே மருவு மாபோல்.

(இ ள்). பன் - பாப்பு து னுதோல் (துறந்து செ டுதே
போல) தா ன் பொருத்திய மு ன்னைய தோலைவிட்டு மற்றொரு தோ டு
செ லுத்போ வு ி அ டச ள் முட் ட (துறந்து செ லு டுதே
போ) பற கள் முட் டயாகிய மு ன்னைய இடத்தினைவிட்டு ற்றொரி
டத்துக்குச் செ லுத்போ வு ி பராயத் னி னி பாய்வே ராய்
துறந்து செ டுதே போ - பராயப்பிரே சி ள் மு ன்னைய சரீரத் த
விட்டு ற்றொரு சரீரத்திற் செ லுத்போ வும், உ னிய உயிர் ள்
ருதப்பட்ட உயிர் ள் து டல் விட்டு து வுடாகிய மு ன்னை
உட் பினைவிட்டு மற்றொரு டுபோடு ானி டி மன்னிடு - ிர்
ர ள்ச்சேர்திடு, வு மாறி வ்னை மருவு ஆபோல்
வு ிர்வு ரறி னவுணர் ய்து மு ற மபோல அறிவு டேறுபட்டு.

நிபப்பு. 1. ப - பாப்பு மு ன்னை தோலைவிட்டு ற்றொரு
தோலோடு செ லுதல் உயிர் இத்தா வுட் பவிட்டு மற்றொரு து
வுட் போடு செ லுத கிய உட் டேறுபாட்டுக்கு உ ம.

2. அண்டச ள் - பற வ மு ன்னையவிட ாய முட் ட ய விட்டு
ற்றொரிடத்திற் செ லுதல் உயிர் து வுட் பவிட்டுச் ிர் நர
ளிற் செ லுத ாகிய இ டேறுபாட்டுக்கு உ .

3. பராயந் தன்னிற் பாய்வே ராய் பராயப்பிரே சி ள் மு ன்னை
உட் பவிட்டு கிளி முதலிய மற்றொருடம் பப் பற்றுதல், உயிர் இத்
து வுட் பவிட்டுப் பூதசாரவுட் பூதவுட் பனைப் பற்றுத ாகிய அச்ச
டேறுபாட்டுக்கு உ ம.

4. வு மாறிக் னவினை மருவுமாபோல் வு மாறிக் னவினை
ருவுத் அவ ிச்சு டேறுபாட்டால் மு ன்னை நிகழ்ந்த ி எல் லவற்றை

இப்பத்துன்ப ளா ிரு பிராரத்தமும் ஆகிய மூவினை ளுே இங்ே
ன்று இருவினை றும் பொது ா கூறப்பட்டுள்ள .

2. ன் மும் தன்மே டாத் ரகித்தானிரு பயனு தந்து நிற்கு :
ல்வினை தீவினை எனப்படு ன் செய்யப்படு பொழுது திர
பதம் ன்னம் தத்து ி பு லை எ ன்னு ஆறு அத்து ாக்ரு மிட
ா ம் ாக்குக் ஈய ளரினாற் செய்யப்பட்டு, தூ ன்மமாய் ஆ ா
மி ிம் எனப் பெயர் பெறும். இவ் ா ரமி ம் புத்திபூரு ிம் அபுத்தி
பூரு ி என இரு ி ப்படும். அ ியும் புத்திபூரு ி நல்வினை தீவினை
அபுத்திபூரு ி நல்வினை தீவினை எ ஓவ் ான்றும் இவ்விர டாய் ா
கு ி ப்படும்.

பி பு அக் ம் ப் கு ி ப்படுமளவு புத்திதத்து ிம் பற்றுே டா
ா யிற் ற்டெண்டு கு் குமரூபமாயிரு்கும் இச்சு் கு ி பு
ணிய பா ி ன் வும் சஞ்சிதம் ானவு அபூரு ி எனவு பெயர்
பெறும். ச ஸ் ாரூப ாய் ி ிறு ப ன் ாடுத்த ா அபூரு ி னப்
படு. சம ார ம் றந்திரு தல். இன்னும் இப்புண்ணி ி பா ிக் ன்
ாதி ஆயுள் போ ம் எ ன்னு ம் றற்கும் ாணமாய் மு றயே ச
தா ா போக் ி ம் னம ி ப்படு. அஃ தா ிது, சாதி ஆயுள் போ
எ வு் பேறு இழவு இன்பம் பிணி மூப்புச் சா ாடு (செ. 99) னவும்
சொ ப்படு ி ாயு் இன்னு் ப ாயு் அனுப ி ப்படு எ ா
ிற்றிற்கும் இச்சஞ் த ன் ஏது ாயிருத்தல். சன ாணமாய்
ி ிறு சரீர முதலிய னைப் பிறப்பிப்பது. ச - பிறப்பிப்பது. தா
சரீரூப ாய் ின்று ஆ ிமா ித் தரித்திருப்பது. போக் ிய் விடய
ி ாய் ி ிறு அனுபவி ப்படு ிது.

மேற்கூறிய புண்ணிய பாவ ள் அ ிற்றி் ப ளாகிய இப்பத்து
ப் னைத் தந்து பய படு ால் ஆதி தவிச் ஆத்தியா ி ி ஆதிபௌதி
னும் முத்திறத்தாற்பல ிடை ப்படு, பிராரத்த் எ ப் பெயர்பெ
று. ஆதி தவி் தெய் ி ாணமா ிரு இன்பத்து ப் ள். ஆத்
தியா ி ி உயிர் ள் ாயிலா ிரு இப்பத்து ப் ள். ஆதிபௌதி
பூத் ள் ாயி ா ிரு இன்பத்துன்ப ள்.

இ ன்னு இத் நல்வினை தீவினை ள் உ ிதி அத்தியா ி ி
அதி ார்க் மா ிதிரம் ஐ ி ப்படு. அ ிற்றுள் உ வினை
கி ிறு குள தண்ணீர்ப்பந்த் அ னசத்திரம் முதலிய செய்த்.
ிதி வினை ே ிர்வி முதலிய செய்த். அத்தியா ி ி வினை கி ிபூ ச
முதலி் தெய்தல். அதிமார்க் வினையோ ள் செய்தல். மாந்திரவினை
ந்திரா ள் தெய்தல் ா னூல் ஓதல் முதலிய . இ ிந்து ஒன்றற்
ொ ிறு ஏற்றமு டய . உல வினை ிவிர்த்தி லையிலும் ிதி வினை
பிரதிட்டா லையிலு் அத்தியா ி ி வினை வித்தியா லையிலு் அதிமார்க்
வினை ாந்தி லையிலு் ாந்திரவினை சாந்தியதீத லையிலும் அட்கும்
உ வினையு் ிதி வினையு் அசுத்தபோ னையு் அத்தியா ி ி

சிவஞானசித்திய ஈ சுபக் ம.

வினையு் அதிமார் வினையு் மிச் ரபோ னையு் ரந்திரவினை சுத்த போ னையு் தரு. இந்த வினைக்கு மாறுபட்ட தீவினையாய் ப்படு.

3. தீ யினு மி பத்து பினுநாடி ணநிற்கு: இப் பிறவியி் ஒரு ம தீ னைச் செய்யும்பொழுதும், செ ம் று முதலி இ பத்து ப னை அனுபவிக்கு பொழுதும் அ ம்றிற் றா முற்பிறவியிற் றெ ய்த வினை தீவினை ன் ன அனுமித்தநி யும்படி நிற்பது இ ன் ி றபடி.

4. மு ன்னே யா ர வி ற் ரமிய ரய் நிற்கு: யெய்ப்படுபொருளாதலி் அதற்கு முதற் றா மு டெ ப்து பெறப் டு. அ ரா மூ ப்பட்டு மு ன் னுள் ஓ ருய் அ திரித்த ரயிருக்கு. அ மூ த்தி் ரரியமாய இரு னையு் மு ன் னுள் ஓ ருய் ன் ப்படினும் அது ஆதியு் அதமு் உ ட தாதலின் பிரா ராதி என்று ரமிய ிறு ர் ப்படும். மூ ம ராது ஆ ரவி் இச்சா த்தியி் ரரியமாகிய வீருப்பு வெறுப்பு ர். பிரா ராதி இ டயருதோடு நீர்ப்பெரு குப்போ த் தொடர்ச் யாய்த் தொ் றுதொட்டு டருது. ர்மிய மூ த் தி் ச ப்த ரய் ி மு் இருவினை ன். ர்மிய ப்து ரமிய ன் ி இயிற்று.

பொழிப்பு. ன் வினை தீவினை னாச் செய்யப்பட்டுப், புண் ணிய பா ி ளாகி இன்பத்து பந் னைத் தரு தாய் தீ ி மு் பொழுதும் இ பத்துன்பந் னை அனுபவிக்கு பொழுது் அனுமித் தறியப்படு தாய் மு ன் னுள் ஓ ருய் னப்பட்டுத் த் கு முதற் றா ஓ ிறு டென்று டட்டி் ரமிய ப்பட்டு நிற்ப் தொ் ரு.

இதுவு து.

. இருவினை யநாதி யாதி யியற்றலா னுகர்வா லந்தம் வருமலஞ் சார்ந்து மாயா வருவுக் ன் மருவி யார்த்துத் தருசெயன் மு ற ம யாலே தான்பல பேதற் காட்டி. அருவதாய் நின்ற ரன்ற னுணையி் மர்ந்து செல்லும்.

(இ ன்). இருவினை ன் வினை தீவினை ப்படு இ ற்ற ர் ஆதி - ம ாக்கு் ரய் ளினுற் செய்யப்படுதலின் தொட் மு டயதாயும், துகர் ால் அந்த் ரு் இ பத்து ப னா அனுப வி் ப்பட்டொழிதலின் ாசமு டயதாயும் ந்தான ரய் டருதலி் அாதி பிரா ராநாதியா் ம் ார் து ஆண ம த் தப்பெ ருத் தி யா உருவு ன் ருவி மாயா ரரியமா நீர் னைத் தோற்றுவித்து ஆர்த்து உயிர் னைப் ப்தித்து தருசெ் மு ற ாடே நிற்

(இ - ன்). சங் ம் தா ரங் ன் - சரமும் அசரமும் எனப்படும் உயிர் ன்
 ன்மத்துக்கு ஈடா த் ன் தங் ன் ன்மத்துக்கீடா ; அங்கு
 அப் பிறியிடு ; உரு யோரி மாறும் - டம்பாகிய யோரி மாறிப்
 பிற்கும், இ - கு - இ - ன் மாறிப் பிறக்குமிடத்து, அச்ச ராறுது
 னின் - அச்ச ராறுது பிற்கும் என்று சொல்லின், இ - கு ானுடர்
 இயற்றும் பு ண்ணியத்து இன்ப ஈட்டம் - இவ்வு கத்திடு ானுடர்செய்
 யு புண்ணியத்தி பயனாகிய இன்ப மிகுதி ய, அ - கு ான் அந்தச்
 ச ர்க் த்திலே. சுரர்களாயோ ரர். ளாயோ அருந்த ார் - தே ர் ளா
 யோ ானு ராயோ அனுபவிப்பார்?

தூிட்ட. 1. க ம் - சரம், இயங்கியற்பொருள். தா ர - அசரம்
 இய - குந்த மயில்லாத பொருள் மரம் முதலிய .

2. ரு யோரி மாறு மச்ச மாறுது - மீமாஞ்ச ரில் ஒருசாரார் சீவர் ன்
 பிற்திற்கும்பொழுது சரீரங் ன் ாறும் அச் ாறுது ன்பர். அச்ச
 மாறுதெ பது தே ர் முதலிய எழு ப் பிறப்பு ளுள் அட்கிய
 உயிர் ன் அவ் ப் பிறப்பில பிறப்பத் தித் தே ர் னிதராயும் மனிதர்
 தே ராயும் இவ் ாறு மாறிப் பிறத்தல் கூடாதென்பது. அச்ச மூ ருபம்

டொழிட்ட. யிர் னின் வினைகீடா ப் பிறவிகடோறு சரீரங் ன்
 ாறுமன்றி அச் மாறுதெனின் புண்ணிய பா ன் ளின் பயனை அனுப
 விப்பதெப்படி?

றுப்பு.

. நரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னி னர்பதி சுரரு லோகஞ்
 சுரர் ளாய்த் துய் ப ரென்னிற் சொன்னவச் சழியு மாகுஞ்
 சுரர்களாய்ப் பலன்க டுய்த்துத் தாமி - குத் தோன்றும் போது
 நரர்களாய்ப் பிறப்பர் ஞாலத் தமரராய் நண்ணி டாரே.

(இ - ன்) ரர் உடோ ம் நரர் ளாய்த் துய்ப்பர் என்னி னர்
 றோ த்திடு மாதுட டி ாகி அனுபவிப்பரெனி னர்பதி அது
 பூரோ யோ, ரர் ளாய்த் துய்ப்பர் எ ன்னின் டே, ர் ளாகி அனுப
 விப்பரெனி, சொ ன்ன அச்ச அழியும் ஆகு நீ அழியாதென்று சொ
 லிய அச்ச அழி து டத்தா. ஆ லின் ரர் ளாய்ப் ப ன் துய்த்து
 தே ர் ளாய்ப் பய னை அனுபவித்துத் தெ லைத்து, தாம் இ - குத்
 தோன்று போது - தா மீளவு இவ்வு த்திலே தோ ன் னு பொழுது
 ரர் ளாய்ப் பிறப்பர் - மானுட டி ாய்ப் பிறப்பர், அ ரராய் ஞா த்து
 னிடார் - தே ராய் இவ்வுல த்தின் னை பொருந்திடார்.

பெ ழிட்ட. பு ண்ணியப் பயனைச், ச ர் த்திடு தே ர் ளாயிருந்தே
 அனுபவிக்க ண்டெலாஹ் இவ்வுல த்திடு னிதராயிரு்து அனுபவி
 டே டெ ாஹ் அச் மாறுத் உண்டெ பது இனிது வி - கு.

(b). உயிர் அச்சமாவும் என்பதற்கு உதாரணம்.

- வண்டிக் காகி மாறு மயிர்க்குட்டி மற்றோர் செந்துப்
பண்டைய வருவந் தானே வேட்டுவ னாய்ப்பி றக்கும்
காங்குகொள் யோநி யெல்லாங் கன்மத்தான் மாறு மென்றே
கொண்டன சமய மெல்லா மிச்சொனீ கொண்ட தெங்கே.

(இ - ன்). மயிர்க்குட்டி வண்டிகளாகி மாறும் - மயிர்க்குட்டி வண்டி
ளாகி அச்ச மாறும், மற்றோர் செந்துப் பண்டைய மயிர் தானே - தே
ரோர் புழு தன் பழய மயிர், வேட்டுவனாய்ப் பிறக்கும் - அச்ச மாறி
வேட்டு வனாகித்தோறும், கொள்-இம் றநீ ண்கூடா அறிநா
யா, யோநி ல் ராக் மத்தான் மாறும் என்றே - உடம்பும் அச்ச
ன்மத்துடேற்பாறு என்றே, சமயம் எல்லாம் கொண்டன - 1
ச்சமய ன் கூறியிருக்க இச்சொல்லீ என்னே கொண்டது - போதி
றும் அச்ச மாறாது என்னும் இந்தச் சொல்லே நீ என்னே?

தற்பு. 1. மயிர்க்குட்டி வண்டிகளாகி மாறுதலும் புழு வேட்டு
வனாகிப் பிறத்தலும் அச்ச மாறுதற்கு உதாரணம். இஃதே அச்ச மாறுத
லு மயிர்க்குட்டி ர் உயிர் வண்ணப்பற மயிர்க் கயிர் ளா வும்
புழு ர் உயிர் ளேட்டு மளிவர்க் உயிர்களா வு மாறுத ல், வேட்டு
வ குறி.

2. யோநியெல்லாம் யோநியும் அச்சம்.

பொழிப்பு. உயிர் ளின் ன்மத்துக்கேற்ப அச்ச மாறும்.

(c). யோநியும் அச்சம் மாறும் என்பதற்கு உதாரணம்.

- அகலியை கல்ல தானு ளரிபல பிறவி பாணன்
பகலவன் குலத்திற் றேன்றிப் பாரெலா முழுது மாட்டு
நி ரிலா வரச னாகுஞ் சிலந்திநீடுலகம் போற்றச்
சு மதி லெலிதா னன்றோ டாவலி யாய்த்துத் தானே.

(இ - ன்). அலிய அலியயாள், ல்லது ஆணன் ளெத
முனி ரிட்ட சாப யத்தால் உருவு அச்சம் அழிந்து பாணன் அரி
விட்டு ப பிறவியானான் பிருகுமுனி ரிட்ட சாப யத்தால் உருவு
அச்சம் அழிந்து ச்சு முதலிய ப பிறவி ளை அடைந்தான் சித்தி
திப்பூச்சியா து உருவு அச்சம் அழிந்து ப பிறகு த்தி
தோற்றி சூரிய மிசத்தி உதித்து, நிர் இரா அரச ஆகு ஒப்
பிலாத அரசனாயிற்று விதா அன்றோ எலியா து உருவு அச்
சு மாறியே, ச அதி பூமியின் னே நீடு உ போற்ற மூவுல
த்தோரு துதிக்குப்படி, மாலியாய்த்து மரபலிச் சார்த்தி ர
யிற்று.

பொழிபட. உயிர் ள் யோரியு அச்சு ாறிப் பிற்கு ன்பதற்கு
அ லி ய ல் ா தும், விட்டுணு பல பிறவி னை அடைத்ததும், சிலந்திப்
பூச் அரசனானது லி ாலிச்ச ர ார்த்தியானது சான்று ளாம்.

(டு). யே ரியும் அச் ி முத ின் விதிப்படி மாறும்.

செப்பினாய் மாற வேறு சிலர்விதியாலே கன்மால்

வப்புறம் யோரி யெல்லா மாறிவந் திடாவிந் கென்றின்

எப்படி யானுஞ் செய்தி கிறைகரி யாவ னென்றே

முற்பட மொழிந்தே நெல்லா முதல்வன்றன் விதியேயாகும்

(இ). யோ ரி ள் விதியாே ாறச் செப்பினாய் - (ி ன் த்
துகீடா வு) யோ சிலர் சாபத்தினு உருவு அச்சு மாறினா
எ று நீர் சொ னீர், ால் ப்புறு யோரி ல்லா மாறி
திடா இ கு னி - ஆயினும் ி ார மா அ மந்துள்ள உரு
வு அச் ாறித் தோ று எ று இ றீ சொ லின் ப்படியா
ம் ி ா யாலும் செய்தி கு இ ற ரி ஆ ி என்றே உயிர்
செய்யு னு கு முத லன் ாட்சி ா றே முற்பட
மொழிந்தே மு றே சொ னேம். ஆதலி ல் ா முதல்
த் விதியே ஆகு சாப யத்தா ாதல் ி த்துகீடா ாத் உருவு
அச் ாறுத் முத ி ி பித்தபடியே உ டா ாதாகும்.

றிபட. 1. ன் ா - ி மத்தால் பதுகன் ால் என வி ாரமா
யிற்று.

2. செய்தி கு இ ற ரி ா ன் உயிர் ள்செய்யு ி ி னை அறி
து அ ற்றி பயனை அளிப்ப ி முத ி ி ன் பது. (பெ. 103, 104
111 114 116 பார்).

பொழிப்பு. யோரி அச் ி ள் ார த்தா ாறினு அ
முத் ி விதிப்படி ாரு ா ி.

இதுவு து.

. அவ்வ யோரி றே ாறு மவ்வவ வுலகந் தோறும்

செவ்விதி றறிந்து கன்மஞ் சேர் திடா சி ன் சேரா

இவ்வ தம் பிற் சேர்வு மிறைசெய லானுற் செய்த

எவ்வுரு வுந் கன்மான் மாற்று னி றவன் றுனே.

(ி). ி ி னை (சடமாதலி) அ ி ி யோரிதோறு
அ உ ி தோறு - அ ி ி வினே ற்ற சரீர ி னையு அ ி
னை ற்ற பு ி னையு செவ்விதி ற அறிது றீ திடா றே
அறி அனை ாடா சி றே ரா உயிர் னு அறிவு டப் பொருள்
யினுத் றே அறிவின் யாே அ ி மாயா ாரியமான சரீரங்

கு-உ. அதி உ.] தூலவுடம்புகள் தோன்றி ஒடுங்கும் முறைமை. 153

னேத் தாமா ப்பொருத்திக் ன்மப்பயனை அனுபவிக்கமாட்டா. ஆத ர் இவ் தம்மில் சேர்வும் இம் ஈயாகாரிய ிகளும் ன்மமும் உயிர் ளுத் தம்முட் சேர்ந்து ிரியப்படுதலும், இ ற ின் செயல் ஆன முதல் ின் செயலால் என்பது பாரிசேட ின் ியாற் பெறப்படுதலின் செய்த வ்வுருவும் முதல்வன் செய்த எ்வ ிச் சரீரங் ளையும், தம் ன் ர் - அ ிர ிர் வினைக்கே ற்ப, இ ற ின்றானே மாற்று ி முதல்வனே மாற்றி ி றுடுப்பன்.

பொழிப்பு. மா ய யயு ிமத் தயு ிரியப்படுத்தி அக் ிரிய னே உயிர் ளுக்குச் சேர்ப்ப ி முதல் ிதே எ ிப்பது பெறப்படுதலி ி முத ின் செய்த எவ் ிச் சரீர ிளையும் அம்முதல் னே மாற்று ின்

3. தூலவுடம்புகள் தோன்றி ஒடு நும் முறைமையும்; அவற்றின் மூல ரணமும், (7).

இதில் அட ிக ி விஷயங் ள்:

(a). ப தூலவுட ிபு ள் ஒரு சூக்குமவுடம்பினின்று தோன்றும் (7)

(b). தூலவுட ிபு ள் சூக்குமவுடம்பிதே சத்திரூபமாயிருந்து தோன் று ().

(c). சூக்குமவுட ிபிதே தூ வுட ிபுகள் தோன்றி ஒடுங் கு மு ற மைய உ ிமைமு த்தால் விளக் (1).

(d). தூ வுட ிபுகளுக்கு முதற் றாரணம் மா ய ().

(a). ப தூ வுட ிபு ள் ஒரு சூக்குமவுட ிபினின்று தோன்றும்.

7. மாறியிவ் வருவ மெல்லா ம் வருவதெ, ங் கேதின் றென்னிற் கூறிய சூக்கு மத்தா முருவெனிற் குறியொன் றென்னின் வேறொரு குறியா மாரம் வீரச ி கிலியு மாகுந் தேறுநீ யொருவ னாலிச் செயலெலாஞ் சிவனா லாகும்.

(இ ன்). இவ்வுரு ிம் எல் ிர ி றி ிரு ிது ிதே ின்று எ ி னின் இப்பல ி உட ிபு ளெல்லாம் மாறித்தோன்று ிது எங்ே ின்று ிது ிதே ிப்பாயின் கூறிய சூக்கு த்து ஆம் மேற்கூறிய சூக்கும வுட ிபினி ிறும் உ ிடா; உரு ளனின் - தூ வுட ிபு ள் ப ி என் றும், குறி ஒன்று ன்னின் அ ிற்றின் காரணமாகிய சூக்குமவுடம்பு ஒ ிறு எ ிறும் கூறுதல் சற் றரிய ிாதத்திற்கு கூடாது என்று செ ல் வின் ிதே ஒரு குறியா ி ஆர் வீரச ங்கிலியு ி - (ஒரே பொ ி ி னின் ிறும்) ிதே தனித்தனி குறிகளு ிய மாலை ிரச ங்கிலி முதலிய ப ஆபரண ிள், ஒரு ினல் ஆகு ி. செய் ினது ஆற்றலால் ிறித்

தோன்றுமாறுபோகி னால் முதல் னனது ஆற்றால் இச்செயல்
 ஈ ஆகும் - ஒரு சூக்குமவுடம்பினின்று பரிசுத்த தூவுடம்புகளும்
 மாறித் தோன்றும். ஆதலால், நீ தேறு சற்றரியாதத்திற்கு இழுக்
 கிலை என்பதனை நீ தெளியாயாக.

குறிப்பு. 1. மாறியிவ்வுருவமெல்லாம் ஒரு தெய்வ கேரின் மென்னிற்
 கூறிய சூக்குமத்தாம்: (செ. 126 பாச்).

2. உருவெனிக் குறியென மென்னின்: ஒரு சூக்குமவுடம்பினின்று
 பரிசுத்த தூவுடம்புகள் எவ்வளவு தோன்று என்பது சற்றரியவாதிகள்
 ஆக. அஃதாது ஒரு பரிசுத்திலிருந்து பரிசுத்தியின் தோன்று
 பது. வி. ட. தன்மாத்திர ஈ ஜந்தும் மனம் புத்தி அஃதாம் எ
 னுமூன்றும் சேர்ந்தது சூக்குமவுடம்பு. அஃதும், சத்தம் பரிசும் உரு
 விரதம் தன் என்னுள் தன்மாத்திரைகள் ஜந்து சூக்குமபூதங்
 ள் னப்பட்டுப் பிருதிவி முதலிய ஜந்துபூதங் ளுக்கும் காரணமாயிருக்கும்.
 இத்தூவபூதங் ளாலுண்டான தூவசரீரங் ள். இத்தூவசரீரங் ள் அழி
 யும்பொழுது சூக்குமவுடம்போடுகூடிய சூக்குமபூதங்களிலிருந்து தூவபூத
 ளுண்டாகி, இஃதற்கு டேயுபல தூவவுட்பு ளுண்டாகுமாதலின்
 ஒரு சூக்குமவுடம்பினின்று பரிசுத்த தூவுடம்புகள் தோன்று என்பது சற்
 ரியாதத்துக்கு மாற்றும்.

பெழுப்பு. ஒரு பொன், ஆரம் வீரசு கிவி முதலிய பல ஆபர
 ணங் ள் தோன்றுதற்குக் காரணியிருத்தல்போல, ஒரு சூக்கு வுடம்பு
 பரிசுத்த தூவுடம்புகள் தோன்றுதற்குக் காரணமாயிருக்கு.

(6). தூவுட்புகள் சூக்குமவுடம்பிலே சத்திருபமாயிருந்து தோன்றும்.

சூக்குமம் டெட்டுத் தூலர் தோன்றிடா சூக்குமத்தின்
 ஆக்கியோருட்கிடப்பதின்றுடலாக்குந் தன்மக்
 கோக்கிய சத்தியுண்டாயுடற்றந் காலமுற்று
 நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து மாபோல்.

(இ-ள்). (சூக்குமவுடம்பினின்றும் தூவவுடம்புகள் தோன்றுமாறு எ
 னமெனின்) சூக்குமம் டெட்டுத் தூலர் தோன்றிடா - அச் சூக்குமவுடம்பு
 டெட்டுத் தூவவுடம்புகள் தோன்றுவன அஃ, சூக்குத்தி ஆகி ஓர்
 உடல்கிடப்பது இஃது சூக்குமவுடம்பின் உடலாக் ப்பட்டு ஒரு தூவ
 வுடம்பு கிடந்து தோன்றுவதுமின்று. டல் ஆக்குந் தன்மக்கு - சூக்கு
 வுடம்பினின்றும் தூவவுடம்புகள் உடலாக்கும் தன்மைக்கு உடையாதெ
 னின் மரம் ஈலர் டற்று நீக்கிட மரம் இறுதி ஈம் ஒருதலால் டெட்
 டப்பட, பி டேர் ஓர் நீன் மரம் நிகழ்த்தும் ஆபோ பின்பு அஃ
 டேர் மற்ருரு நீண்ட மரத் தண்டாக்குதல்போல ஓங்கிய சத்தி உ
 டாய் உடல் தரு சூக்குமவுடம்பிலே இயபுள்ள ஒரு சத்தி உளதாய் அத்
 தூவவுடம்புகள் தோன்றுவிக்கும்.

சு-உ. அதி-உ.] தூலவுடம்பு ஸ்தோனறி ஒங்கும முறைமை. 155

நிற்பது. 1. சூக்குமம் டெட்டுத் தூந்தோநிடா வித்திதே ரு
உட்ட போது அவ் வித்து அழித்தாற்போல சூக்குமவுடம்பு அழித்த
தூவுடம்பு ஸ்தோனறுண்பது.

2. உடார்குந்தம் மோக்கிய சத்தியுண்டாய்: சூக்குவுடம்
பிதே தூசரீரன் சத்திரூபமாயிருக்கு பதற்கு மாத்திரே
உடம. ஒக்கிய யோக்கியம் இயபு, தகுதி. ஒக்கிய சத்தி தூ
வுடம்பு ஸ்தோனறுதற்கு இயபுள்ள சத்திரூபம்.

பெழிப்பு. டெட்டப்பட்ட மாத்தின் டிரிதேற்றெரு ருத்தி
ரூபமாயிருந்து தோறுத்போ சூக்குமவுட்பிதே தூவுட்புள்
சத்திரூபமாயிருந்து தோறு.

(உ). சூக்குமவுட்பிதே தூவுடம்பு ஸ்தோநறி ஒடும்
முறைய உடமுத்தாவினம்.

விதிப்படி சூக்கு மத்தேயுருவரும் வினையாடுங்கே
உதித்திடா வருவ மாக வருவரு மாங்கள் தித்திற்
சதித்தெழு மாமும் வித்துங் கழியும்பின் னழியுஞ்சூக்க
மதிக்கெழு கலை ஸ்போல வருவது போவ தாமே.

(இன்). வினையால் வினேதேற்ப விதிப்படி முதல் வினையாடு
சூக்குத்தே உருபு சூக்குவுட்பினின்று தூவுட்பு ஸ்தோன்
று, உருபா இங்கே உதித்திடா சூக்குமவுட்பு இராதவித்து
அவ்வுட்பு ஸ்தா மா இங்கே தோநிடா உருரு ரு அது
உருமா வினாரு ருள் வித்தி தித்து மு வித்தினின்று
பருத்து எழுப்புத்போ ரு, மாமு வித்து ழியு அப்படியாயின்
ரு அழி அத் மூராகி வித்தம் அழித்போ, பின்சூக்ம்
அழியும் தூலவுடம்பு அழியப்பி சூக்குமவுட்பும் அழியுனி, அப்படி
யன்று. சூக்குமத்திலே தூஸ்தோறுத ராத்திரே வித்து மா
மும் உடய் நிறுந்து மய்று. அதற்கு மயாகெனின் திக்கு
எழுலை ஸ்போரு து போதாம் - சத்திரனுக்குள்ள லை ஸ்பதி
னறிற் ராணமாகிய ஒருலை அழியாதுநிற் மற்றக் லை ஸ்தோன்றுத
லும் ஒடுகுதலும்போல மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பு அழியாதுநிற் அதி
னின்று தூவுடம்பு ஸ்தோன்றி ஒடுங்கு.

பொழிப்பு. சத்திரலை ஸ்பதினறிற் ராணமாகிய ஒருலை அழி
யாதுநிற் மற்றக் லை ஸ்தோன்றுதலும் ஒடுகுதலும்போல மூலமா
கிய சூக்குமவுடம்பு அழியாதுநிற் அதினின்று தூலவுடம்பு ஸ்தோன்றி
ஒடுங்கும்.

(௧). தாலவுடம்பு ஞ் கு முதற் றா ம் அசுத்தமாய்.

தாலமா முருவி னுக்குச் சூக்கும முதல தற்கு
மூலமா னதற்கு மூல மோகினி யதன்மு தற்றான்
மேலதாம் விந்து சத்தி சிவமிணை மிசையா மெல்லாஞ்
சாலவின் றுரு மான்மாச் சிவத்தினைச் சார் த் போது.

(இ). தா ா உருவினுக்குச் சூக்கும முதல் தா வுடம்பி
ச் சூக்கு வுட்பு முதற் றா மா அதற்கு மூல மான் - அச் சூக்கும
வுடம்பிற்கு முதற் றா ம் மூ ப்பிரகிருதி அதற்கு மூ ம் மோகினி.
அ மூ ப்பிரகிருதி கு முதற் றா ம் அசுத்தமாயை, அதன் முதற் தா
மே தா விது அ சுத்தா யயி முதற் றா ம் மே னான சுத்த
யயி, சத்தி ம் இ மி சயா சத்தியும் சிமும் ஆகிய
இர டும் இ மி அனைத்திற்கும் மே ா, எ லாம் - இச் சுத்தமாயா ர
ரிய கரு அ த்தமாயா பிரகிருதிமாயா ரரிய ஞ்மாயி ல்லாம்,
ஆன்மா த்தினைச் சார்ந்த போது ஆ ம் சித்தினை அ டந்த
பொழுது, ா இன்று ஆம் அ ா மா ப் பந்தியாது முற்றும்
நீ கு ா.

நிபபு. 1. தா ா முருவினுக்குச் சூக்கு முதல்: தாலவுடம்பு தால
பூக் ளா ாது, தாலபூதங்களுக்குக் றாணம் சூக்குமபூத ள் னப்
படு த் மாத்தி ர ளா, த் மாத்தி ர ள் சூக்கு வுடம்பின் கூறு. ஆத
ா சூக்கு வுட்பு தா வுட்பு ளுக்குக் றா னப்பட்டது.

2. அதற்கு மூ ா - மூலப்பிரகிருதியின் ரரியமான ன் புத்தி
அ ாரமு த் ாத்தி ர ளு கூடி து சூக்கு வுட்பாதலி பிர
ருதி சூக்கு வுட்பு ா னப்பட்டது.

3. அதற் மூ ா னி அ த், மாயயிலே தோன்றும் லையி
லிந்து பிர ருதிதோ றுதலால் அ த்தமாய பிரகிருதி கு றாண
ப்பட்டது.

4. அத் முதற்றா ா தா விந்து த்தமா அசுத்தமாய்
ா எ பது, 'விந்துவி ா யயாகி' (செ. 39 பார்).

5. சத்தி சி மி மி சயா அ கி ரவுயிர் ள் த்துக்கீடா
த்தனு னைப் பொருந்தி ஆணையி மர்ந்து செல் த் தலை றாய் நின்ற
னன்' என்பது இச்செய்யுளால் குத்து ாட்டப்பட்டது. (செ. 91 பார்).

6. சா வின் றுரு ஆ ாச் த்தினைச் சார்ந்தபோது ஆ ம்
திரு றுணப் பெற்று நிற்கு அருணிலையில் இம் ாயா ரரிய ள் அவ்
ா மா ப் பந்தியாது நீங்கும் ன்பது பொருள்.

பே ழிப்பு. தாலவுடம்பு ள் மாயா ரரியம், சி ின் இ ாயா ரரி
ய் றுக்கும் இ ிற்றின் றா மான மாயக்கு அத்தனும் நி ிறு இ ிற்
ற் றாரியப்படுத்துதோ றும்.

V. ரண ன்ள இ லபு.

இஃது உயிர் ள் வினைப்பயனை நு ரும்பொருட்டு மாயா ரரியா ரணம் னைப் பொரு திப் பிறந்திற்று ருமிடத்து முதல் அ ந்ரோடு அத்துவிதமாய் நிற்கும் மு ற ம கூறுமு த்தா மாய ர ன்ளி இலக்கண கூறுகி றது. மாயயின் உ ம 34-ம் செய்யுளிற் கூறப் பட்ட யா அதனை இ டே கூருதொழிந்தார்.

இப்பிரிவில் அடக்கி விஷய ள்:

1. முதல் ி தனு ரணநி னை ாடுத்த யிர் ளி த் த நீக்குதற்பொருட்டு, (4).
2. அசுத்தமாயயி இல , (1).
3. அசுத்தா யயி ரரியம் (14).
- (). ாலதத்து தோ றும்மு ற யும் அத தொழிலு ().
- (b). நியதி லை வித் த ள்தோ று மு ற யு அ ந்நி தொழிலு ().
- (c). அரா தத்து ி தோன்று மு ற யு அத தொழிலு புருடசத்து மும் அத இய பு, ()
- (d). மூ ப்பிரகிருதி தோ று மு ற யு அத ய பு தொழிலு, (7).
- (e). மூ ப்பிரகிருதியி தொழிலு புத்திதத்து தோ று மு ற மயு அத தொழிலு ().
- (f). அ ாரதத்து தோ று மு ற யு அத தொழிலு ி யு ().
- (g). ாடே திரிய தே திரி தோ று மு ற யு த்தி தொழிலு ()
- (h). ாடே திரி ா அந்நி தொழிலு ()
- (i). மேந்திரிய ா அந்நி தொழிலு (),
- (j). ஆன் ாவுக்கு விடய நி உ டாக்கு கருவிகளின் ().
- (k). தன்மாத்தி ர ள்தோ றும்மு ற மயு அ ந்நின் தொழிலு புரி ட்ட வட பும் (4).
- (l). பஞ் பூத ள்தோ று மு ற மயு அ ந்நின் குணம் ா, ().

- (m). புறப்பூதம் என் குணமும் தொழிலும் ().
 (n). புறப்பூதம் என் டிவும் நிறமும் பீசா ரமும் (7).
 (o). புறப்பூதம் என் குறியு அதிதெய்மும், ().
4. தத்து என் தொ யும் அற்றின் இப்பும் ().
 5. தத்து என் , ().
 6. பிரபஞ்ச னேத்துத் தத்து சொரூபம் (1).
 7. பிரபஞ்ச னேத்து ஒடுக்கு முற (-).
 (a). தத்து என் ஒடுக்கும் முற ().
 (b). உயிர் என் ஒடுக்கும் முற ().

1. முதல் தனு ரணதி னோடு மெத்தல் உயிர்களின் மலத்தை நீக்குதற்பொருட்டி.

4. அரன்விதி யருள தென்றே யறைந்தன னதுவு முன்னே
 த ரந்ர கருந்து மக் ந்த நுகர ணை யெல்லாம்
 வருவதுஞ் செய்த நாதி மல்களும் மருந்தாற் தீர்த்துப்
 பரகதி யதுவுந் ந்து பாதப் யமுஞ் சூட்டும்.

(இன்). அரன் விதி முதல் செய்துஞ் செய் என் அருளது
 என் அறந்த ருணையே தே கூறின அதுவு
 அருணையு, முடே த ரநாக அரு துற முன்பு பூமி ரா
 ம் அரிய சார் முதலிய ற்றிடே, தனு ரணதி எல் ரம் (உயிர் என்
 வினைப்பயனை து ர்தற்கு வேட்டப்படு) தனு ர புர போ னை
 யெ ர் ரு து செய்து ர யயினி றுந்தோற்றுவித்து,--அதி
 என் அவுயிர் னைப்பொருதி அநாதி ரய ம் என்
 னு ரோ னை இம்ருந்தால் தீர்த்து த்தனு ரணதி ளாகிய ரு
 ந்து ளினுடே தீர்த்து பரதி அதுவு தந்து-பின்னர் பரஞா த் த
 யும் அருளி, பாதப் மு் சூட்டி செந்தாம ர ம ர்போலும் திரு
 டி யயுந் தரு.

குறிப்பு. 1. அரன் விதி யருள தென்றே ய றந்தன . (செ. 105 பார்)

2. தனு ரணதி-தனு ரண பு ன போ என். உயிர் என் தனு ரண
 னைப்பொருந்திப் பூமி ர ிரக் களிடே இன்பத்துன்பம் னை நு ரும்
 முற மயும் தனு என் இயல்பும் இவ் தி ரணத்தின் இரண்டாம் நான்
 கா பகுதிகளிற் கூறி, ரண என் இயல்பு இவ் ந்தா பகுதியிற் கூறு
 கின்றார். கரணம் ன் ராயேயம் எனப்படும். கரணம் என் ருவி என், தத்து
 என்.

3. பரதி லோன தி. தி ஞான.

4. பாதம் திரு டி, சி ன்பேறு முத்தி.

குறிப்பு. உயிர்களைப் பொருத்திப் பல மங்கள் நீக்குதற்பொருட்டு முதலின் தனுக்ரணதிகளைக் கொடுப்பன். அம் மங்கள் நீங்கியவிடத்துப் பரஞானத்தை விளக்கி முத்தியைக் கொடுப்பன்.

மேலதனை உமைமுசத்தால் விளக்குதல்.

1. . எழுமுடல் கரண மாதிரிவைமல மலம் மலத்தாற்
கழுவுவ னென்று சொன்ன காரண மென்றை யென்னிற்
செழுநவ வறுவை சாணி யுவர்செறி வித்த முக்கை [ன்.
முழுவது கழிப்பன் மாயை கொடுமல மொழிப்பன் முன்னே

(இ-ள்). எழும் ில் கரணம் ஆகி இவை மலம் - மா பயினின்று
தோன்றுகின்ற தனு ரணங் ள் முதலிய இவை மலமாகும். மலம் மலத்
தால் முவுவன் என்று சொன்ன கார ின்னை என்னின் - மல ன்
மங்களை மாயாமலத், ரவே நீக்கு ன் என்று சொன்ன ரணம் யாதெ
னின், செழு ி அறு ி சாணி உ ிர் செறிவித்து ிண்ணுன் அழகிய
ோடிப்புடை யிற் சாணியும் - ிர்மன்னுமாகிய அழுக்குப் பொருள்
னை நன்கு பொருத்தி, அழுக்கை முழு து கழிப்பன் மு ன் னிருந்த
தும் பின் ிந்ததுமாகிய இருவை அழுக்கையும் முற்றாகப் போக்கு ன்.
அதுபோல -முன்னேன் மாய கொடு ம் ஒழிப்பன் -முத் ினு ியா
மலத்தின் றரியான தனுக்ரணதினைக் கொ டு ன் னை நீக்கு ன்.

பொழிப்பு. அழுக் கக் கொண்டு அழுக்கை நீக்கு ிண்ணுனைப்போல
முதல் ினும் ம ன்மங் னை மாயேய மலத்தா டே நீக்கு ன்.

2. அத்தாயின் இல ன்ம்.

14. நித்தமாயருவாயேக நிலையதாயகிலத் துக்கோர்
வித்துமாயசித்தாயெங்குப் வியாபியாய் விமலனுக்கோர்
சத்தியாய்ப்புவன போகந் ததுக்ரணமுமுயிர்க் ராய்
வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமுஞ் செய்யு மன்றே.

(இ-ள்). மாய - அசத்தமாயானது, நித்தாய் - நித்தமாய்,
அருாய் உரு மற்றதாய், ஏ நிலையதாய் - ஒன்றாயும் அகி த்துக்கு
ஓர் வித்துமாய் உல ி உண்டாதற்கு ஒரு வித்தாய், அசித்தாய் சட
மாயும் எங்கு வியாபியாய் வ்விடத்தும் விராபமாயும், வி னுக்கு
ஓர் சத்தியாய் - முதல் னுக்கு ஒரு பரிக்கிர சத்தியாய், பு ி போ
தனு ரணமும் உயிர்க் ராய் ித்ததோர் ம மாய் பு னமு் பே மு்
தனுவும் கரணமாய்க உயிர்களின்பொருட்டு விரித்ததோர் ம மாயும்
மயக் மும் செய்யும் விபரீதவு ிர் ி உ ிடாக்கு ிதாயுமிருக்கு இல
னையுடையதாம்.

குறிப்பு. 1. நித்தமாய் மாய எ ிலா காரிய ன்ருக் ிராய்
யிருத்தலின், நித்தம் எனப்பட்டது. காரிய கார ன் இர ிட்டு அநித்
தியம் என்று, உ க் சார்பினி டே தோன்றும் ன்றும் கூறும் செளத்
திராந்திகர் மதம் இதனால் மறுக்கப்பட்டது.

2. அரு ாய் பூதங்கள் உரு ாய் நித்தமாயுள்ளன. அப் பூத ளில் உ க்ே என்றும் என்னும் ே ராய்தர் மதமு், உருவாயிருக்குய் பர மாணுே உலகிற்குக் ராணம் என்னு் யாயிகர் முதலியோர் மதமு் இதனால் மறுக்கப்பட்ட .

3. ஏ நிலையதாய் - முக்குணங்களிலே உ ம் தோன்றும் ன்னும் சா கியர் மதம் இதனால் மறுக் ப்பட்டது.

4. அலித்து கோர் வித்துமாய் உ ல் த்திற்குக் ராணம் குனிய் ன்னும் மாத்தியமிகர் மதம் இதனால் மறுக் ப்பட்டது.

5. ஆசுத்தாய் - சிற்சத்தியே உ ாயிரு கு ன்னும் சிவாத்துவித சை ர் மதம் இதனால் மறுக் ப்பட்டது.

6. எ ிரு வியாபியாய் தன்னிடத்துநின்றுத் தோன்றிய ாரியப் பொருள் னெல் ாற்றிலும் மா ய வியாபித்து நிற்கும் என்பது. 'விரி ாயதன் செயலின் வியாபியாய்,' (சி ப்பிர.செ. 22). பரமாணுக்கள் வியா ப மாயுள்ளன. அ ா உ கிற்குக் ரா ன் னும் வசேடி ர் மதம் இத னால் மறுக் ப்பட்டது.

7. வி னுக்கோர், சத்தியாய் - பிர ம் ஏ மாயுள்ளது. அப்பிரமத்தின் பரிணாமாய் உ ி தோன்று் என்னும் பாற் றியர் மதம் இதனால் மறுக் ப்பட்டது. மா ய சடமாயினும் யிர் ளி ம த் த நீ குதற்கு ரு் தாய்ச் சிற்சத்தி யப்போ ஒரு துணைக் ரா மாயிருத்தலி் அது உப சாரமா ச் சத்தி எனப்படு். இதற்குஞ்சிற்சத்தி கு் பேத ாட்டுதற்கு இது பரி கிரகசத்தி எ ப்படு். பரி கிர சத்தி தொழிற்கு் ராணமாயும் ே ண்டு போது உப ாரப்படு ாயுமிரு்ும் ாப்புச்சத்தி.

8. பு ண போ ி தது ரணமு முயிர் ாய் ாத்ததோர் ம மாய் ா ய அநிர் ச ன் று கூறும் மாயா ாதி ள் த் இதனால் மறுக் ப் பட்டது.

யக் முஞ் செய்யு் ாருள் ஒரு ாரார் ா ய ஆண ம் போ ய்் செய்யு் எ் பர். அ ா ர றுத்தற்பொருட்டு ய் மு் ன்றார். ா் சுகி ானது'கி எ் று ாரு் விபரீத வு ர்வு. உ் மா யயி் பொதுவிய் ப உணர்த்தி நி றது சிறப் பியல் பயன்று.

பொழிப்பு. உ் கிற்கு முதற் ா னப்படு் மா ித்தமாத் முதலிய இ னையு ட தா்.

3. அ த்த ா ா ாரிய (மாயேய்) ()

(), ா தத்து ம் தோ ன் று ற மயும் அத் தொழிலு்

மா யயிற் கால மோடு ியதிபின் கலாதி தோ ன் றும்

ஆயவக் கால மூன்றா யாக்கியு மளித்தும் போக்கிக்

காயமோ ிலெகுக் ெல்லாங் ாலசங் ாயிணைப் பண்ணி

நாய னுணை யாே நடத்திடுஞ் ச த் த யெல் ா்.

(இ ள்). மா யயி ர் - மேற்கூறிய அ த்தமா யயினின்றும், ர ணோடு நியதி ர தத்துமும் நியதிதத்துமும் பின் ராதிதோன் றுப் பின்னர் லேமுதலிய , த்து ி ளும் மு றயே தோன்றும், ஆ அக் ர ம் - தோன்றிய அக் ர தத்துமானது. மூன்றாய் இறந்தா ரி த் ர எதிர் லம் என முத்திறப்பட்டு, ஆக்ரியு அளித்துப் போகி த் குக் கீழுள்ள பிரபஞ்சமனைத் தயும் தோற்றுவித்தும் நிலை பெறுத்தியு ஒடுகியும், ராயமோடு குக்கு எல் ரம் ர ச் யினைப் ப் ணி - உடலுயிர் ள் அனைத்திற் ர ரய ற யச் செய்து, ரய ன் ஆணையாடு - முதல் ி து சத்தி ராடு , ச த் த எல் ர டத்திடம் சடமுஞ் சித்து ராகிய பிரபஞ்சமனைத் தயும் டாத்தும்.

குறிப்பு: 1. அசத்தமாயா ரரிய - னு ரணபு ி போ ள். அ மாயேயம் எ ப்படும், இச்செய்யுள்மு . 158-ம்செய்யுளீற அ த்த ரயா ரரியமா ர ள் (த்து ி ள்) தோ றுப் மு ற மயும் அ ிற்றி இ ண்ணம் கூறப்படுகின்றன. மாயேய மாயா ரரியம். மாயா பகுதி. எய - விகுதி.

2. யயிற் லாமோடு நியதியின் லாதிதோ றுப் : அசத்த ராயையினி று ர ியதி லே என்னும் தத்து ி ளு லையினி று வித் த என்னும் தத்துமும் பிரகிருதி ர யயு. வித் தயினி று அரா ம் என்னு தத்துமும் ரோ ி று. இது சிருட்டிக்கிர ம். மா யயி லிருந்து லேயு ர மும் நியதியும், லேயிலிரு து வித் தமுதலியனவுந் தோ ி று என்ச் சில தூல் ள் கூறு. அது பிரவிருத்திக் கிர பற்றியது. பிரவிருத்திக் கிர ம் - ஆன் ர ன் குப்போ று ர்ச்சி யச் செ ய்யு கிரமம்

3. ஆய அக் ர மூன்றாய் ல் நித்திய பது ர் டொள் . அதனை மறுத்தற்பொருட்டு இறந்தா ி முதலிய ர மூன் றாய் ர ி றார். அசேதனப்பொருள் அனை ரயின் அ து அழிவு டத்தா கும் என்பது சித்தாந்தம். ஆய ஆகிய தோ ி றிய.

4. ர சந் யினைப் ப் ணுத் உடலுயிர் ள் தோ ி று ர த் தயு நிற் கு ர த் தயு அழியுந் ர த் தயு ி ரயறைடு ய்தல்.

5. நாய ன்ணையாடு டத்திடுஞ் ச த் தயெல் ர் - ர ி ஸ் டாத ர் மு ன் னது சத்தி ர் அதிட்டி ப்பட்டு மேற்கூறிய ராறு பிரபஞ் சத் த் ரரி ப்படுத்து பது

பே ழிப்பு. அ த்த ர யயினி று ர ி முதலிய தத்து ி ளுள ி . அ ிற்றுள் ர னானது இற , ர ி நி த் ர ி திர் ர ி எ முத்திறப்பட்டுத் த க்குக் கீழுள்ள பிரபஞ்ச னைத் தயுந் தோற்றுவித்து நிறத்தி ஒடுகியு, உடலுயிர் ளுக் ர ர ர ற செய்து முதல் ன்ணையினு அதிட்டி ப்பட்டு இ ி பிரபஞ் னைத் தயுஞ் செலுத் தாநிற்கு .

(b). நியதி லே வித் த ள் தோன்று மு ற மயம்
அ ம்நின் தொழிலும்

. நியதிபின் றோன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும்
அயர்விலாக் லேபின் றோன்றி யாணவ மொதுக்கிச் சித்தின்
செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்குஞ் சிறிதே வித் த
உயர் லே யதனிற் றோன்றி யறிவினை யுதிக்கப் ப ணும்.

(இ - ன்). நியதி பி ன் தோ ன்றி நியதிதத்து ிம் ர தத்து ித்தின்
பின்னா மா யயினின்று முத் ி ஆணையாடே தோ ன்றி ம
நிச் ய ப ணி நிற்கு ி அ ரர் செய்த ன் அ ர ரே நு ரு று
நியமிக்கு பின் அயர்வு இ ி லே தோன்றி அத பின் அம் ர யயி
னின்று சோர்வில் ர த ர தத்து ி தோ ன்றி, ஆண ிம் (றிதே)
ஒது கி ஆ ித் தச் சிறிதே நீ கி சித்தி் செய் புரி கிரி ி
த்தி சிறிதே தெரிவிக்கு ஆண் ரவி் தொழி் செய்யு் கிரியாசத்தி விட
ய ன்ளப் பொருந்தும்படி அதனை ஏ தேச ரய் விளக்கி நிற்கு ி வித் த
வித்தியாதத்து ி, யர் லே யதனில் தோ ன்றி மே றான அ லையி
னின்று தோ ன்றி அறிவினை உதி் ப் ப ணும் அவ் ர ி ி ன் ஞான
சத்தி ய விள்கி அப் போ னே அறிச் செய்யு்.

நிபட. 1. நியதிதத்து ி ன் த் த ி ர்ந்து அ, ப்யனை ஆன்மா
தப்பாது அனுபவிச் செய்யு். அ ி தா ிது ஒரு ி் செய்த ன் த்தி்
பயன் றே றொரு ிரை அ ிய லு் அ ரர் செய்த ன் த்தி் பய
அ ர ர விட்டு நீ ர லு் ஏ ரு லு் கு றயா லு் பொரு்தச்
செய்த

2. ர தத்து ி ஆண ித் தச் சிறிதே நீ கி ஆன்ம வி் கிரியா
சத்தி விள்கி வினை கிடா ிரு் போ ன்ளப் பொரு்தும்படி அப்
போ னிற் செலுத்தி நிற்கு். ஆ ிமலத் தச் றிதே நீ கி ஆ ி
வின் கிரியாசத்தி விளக்குதலும் விட போ னிற் றெ லுத்துதலு்
லையின் தொழி ி.

3. வித்தியாதத்து ி ஆ ி ரவு் கு் புத்தி் ி இ ியிடு ி ிறு
புத்தியின் ரயி ித் விட போ னே ஆ ி ரப் பொரு்தும்படி அ
ர ி ரவு் கு் அறி ி உதி் செய்யு். ஆ ி ரவின் ஞா த்தி யச்
றிதே விள்கிப் போ னே அறியச் செய்த வித் தயி் தொழிலா்.

பொழிப்பு. அ த்தா யயினின்று ர தத்து ி தோன்றியபின்
அ ி ரயினின்று நியதிதத்து ி தோ ன்றி அ ர ர் செய்த ன்
அ ர ரே நு ரும்படி நி மிக்கு, அத பி் அ் சத்தா யயினி்று
லே தோன்றி ஆண ித் தச் சிறிதே நீ கி ஆண் ரவின் கிரியாசத்தி ய
விள்கி விடய ன்ளப் பொருந் செய்யு். அக் லையினி்று வித் த
தோன்றி ஆ ி மாவி் ஞா சத்தி ய வி கி ிடய னே அறிச் செய்யு்.

(௧). அரா தத்து ம் தோ ள் று ம் மயம் அதன் தொழி லு
புருடதத்து மும் அத் இயல்பு.

1. விச்சையி னராகந் தோன்றி வினைவழி போ த் தின்
இச்சையைப் பண்ணி நிற்குந் தொழிலறி விச்சை மூன்றும்
வைச்சபோ திச்சா ஞானக் கிரியைமூன் மருவி யான்மா
ரிச்சய புரு னாகிப் பொதுமையி னிற்ப னன்றே.

(இ ள்). விச் சயின் அரா ம் தோ ள் றி மேற்கூறிய வித் தயினி
றும் முத ளானே ா் அரா தத்து ம் தோ ள் றி வினை வழி போ த்தி
ண் இச் ச ப் ப் ணி நிற்கும் (ஆ ரவி' இச்சாசத்தி ய விள்கி).
வினை'கிடா ாரு போ ளிளே இச் ச ய உ டா'கி நிற்கு
தொழி' அறிவு இச் ச மூ றும் ிச்சபோது இ லை முதலிய
மூ று ஆ ரவி' கிரியாசத்தி ஞா சத்தி இச்சாசத்தி மூ ற் னையு
விா'கி விடத்து இச்சா ஞா ங் கிரி பமூ ருவி-அ'விச்சா ஞான
கிரி ள்போ களி' உ'மு மாகி ஆ ர ஆ ரா து ிச்ச
புருடனாகி- ப்போ னை அறியத்த ி' மயு ட தாய்ப் புருட
தத்து ி' ப் பெயர்பெற்று, பொது மயி' நிற்பன் அ ிற் ற ப் குத்
தறி'து து ருத் யி' நிப் பொதுத்தன் யுற்றிரு'கும்.

திற்பபு. 1. மூ ருவி உ'மு ராய் டே னே'கி. உ'மு ராத்
டே னே லீடயத்தி டே சித் த யிருத்த

2. ஆ ர ிச் சயபுருடனாகி: ஆன் ா பஞ் ஞ் னாய்ப் போ
ளி' மூ மாய்நிற்கு' உயிர். அ் து மத் த ி ரயறுத்து நி யித்து
நிற்கு' ா ரியதி னையு' இச் ா ஞானக் ரி ய னை வி'கி நிற்கு
அரா 'வித் த லை னையு'பொருந்துதலினற், பஞ் ஞ்ச ப்படு
பஞ்ச ஞ்ச ஐந்துசட் டயு டய ி. இத்தத்து ி' னை தயு' பொ
ரு'திப் போ ில் உ'மு ராயு' அ ிற் ற அறி த்த ி'
யு டயதாயுமிரு'கு' அ தரத்தி' ஆன்மா புருடதத்து ' எ ப்படு
ரிச்சயித்த' அளவிடுத் ட்டிட்டறிதல் புருடன் - பெளருஷமு ட
ி. பெளரு ி. ரதிதத்து ி' னோடு' அவித் தயாதி
னோடு டிப் பிரகிருதி ப் புசித்தற்கு உத்தியுத்தனயிருக்கிற ி' புரு
ட ி' று சொ ப்படு ி.' (பெளஷ. 402). ிச்சய' புருடனா
எ'று' பாட். இதனை' ாள்ளுமிடத்துப் போ னை ிச் 'ப்
ணு' ில் மயு டயனாய் ன்று பொருளு ர்.

3. பொது யி னிற்ப ாதி னை' கூடுதலினற் ர்த்திருத்து
மூ' அவித் தயாதி னைக் கூடுதலினற் போத்திருத்து மும் புருடனு
கு டாகு. (பெளஷ. 404). போத்திருத்து மி' நி' ாதி னை
கூடி' ர்த்திருத் ம் ரத்திர' டதலினல் 'பொது மயினிற்ப

எ ி ழார். அவித் தயாதி அவித் த அ ி ழார், அ ி ழா ஆ ச னோபம் பன. இ ி பஞ்சக் கிவேசம் என்று ஐவனை குற்றம் எ ி றுஞ் சொல் ப்படு. அவித் த - அஞ்ஞா ி. (குறள். அதி. 36). ர்த்திருத் து ி - செய்ப ி - தன் ம. போத்திருத்து ி - உ ப ி - த ம, போக நு ர்ச்சி கு வினைமுத ாந்தன் ம.

பொழிப்ட. வித் தயினின்று அரா தத்து ி - தோ ி - றி ஆன் றாவின் இச்சாசத்தி யவிளக்கிப் போ ி ளில் இச் ச ய ண்டா - கு. இ ி னனம் லையாதிதத்து ி ளினால் இச்சா ஞானக்கிரி ய ள் விள ப்பெற் றுப், போ ி ளி ி மு மாயு அ ி ற் ற அறியத்த ி யு டய தாயுமிரு கு ஆ ி ற புருடதத்து ி எ ப்பெயர்பெறு.

(டி). மூலப்பிரகிருதி தோன்று மு ற யும்,
அத் இய பு தொழிலு.

7 வருங்குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதி கலையிற் றேன்றித் தருங்குண மூன்றா யொன்றிற் றுன்மூன்றாய் மும்மூன்றாகும் இருங்குண ரூபமாகி யிரையந் திடு மெங்கு ான்மாப் பெருங்குண வடிவாய்ப் போ சாதனம் பெத்த மாடே.

(இ ள்). மூலப்பிரகிருதி - அதன்பின் மூ ப்பிரகிருதியா து ிரு குண டி ாய் - தன்னிடத்துத் தோன்று கு ி ளின் அவியத்த டி ாய் லையின்தோ ி றி சி டருத்திரா ி அரு ாற் லையினின்று தோ ி றி, தரு குண மூ றாய் த னால் வியத்த ா த்தரப்படு கு ி ள் சாத்துவி ிராசத் தாமத் எ மூ ி ய், ஒ ி றி தான் மூ றாய் ஒவ்வொன்றிலு தா மூ ி யாய் மும்மூ றாகு ஒ பது ி யாகு இரு குண ரூபமாகி கும் இ யந் திடு - அ மூ ப்பிரகிருதி பெரி குண டி ாகி எவ்விடத்து ி ந்து நிற்கு, ஆ ி றப் பெரு கு டி ாய்ப் போ சாத பெத்த ா - அதன ஆ ி றவு பெரிய கு டி றி தாய் அத போ த்திற்குச் சாதனமா யுள்ள தத்து ி ள் னும் போ கியப்பொருள் னு பந்திக் ப்பட்டுநிற்கு.

திறிப்பு. 1. ிரு கு டி ாய் மூ ப்பிரகிருதி லையிற் றேன்றித் தருங்குண மூன்றாய்: மூ ப்பிரகிருதி ா து அரு பினிடத்து மணம் விளங் ாமல் அட கி ி றுற்போ த் த னிடத்துண்டாகிய கு ி ள் சிறிதும் விள ாம் அவ்வியத்த கு டி ாயுள்ளது. அவ் த்த டெ ளிப்படாதது. அ - இ ம. வியத்த டெ ளிப்பட்டது. கு ி ள் வியத், மாயு, பிரிந்து தோன்றாது ச மாயுமிருக்கும் நிலையிற் கு தத்து ி எ ப்படும். அவ்வியத்த ாயுள்ள கு ி ளின் சாமியம் பிரகிருதி. எ ி று, வியத்தமாயுள்ள கு ி ளி சாமிய குணத்தது ி ி றும் பெனங்கரம் கூறு (பெனங்க. பும்ஸ்த 1.). சாமிய - சமநிலை. இ ி ன

கு தத்து 1. பிரகிருதியினி லு தோன்றினும் இஃ இர ிற்கும்
 றொருபத்தால் றேறுபாடி மயின் (பௌஷ். 428) இ ிற் றப் பகு
 றாது ஒரு தத்துவமா றொ டனர் இஃதா றசிரியர் பது, 160-ம்
 செய்யுளின் 'புமா' கீழே மூன்றாய தத்து 1. 3. எ பதனாலு ிருஞ்
 செய்யுளி 'புத்தியவ் ியத்தி றே' றும்' பதனாலும் அறியப்படும்.

2. ஒ ிற்றிருள்மூ ிராய் மும்மூ ிருகு : சாத்துவி த்திற் றாத்து
 ி இராசத் தாமத் இராசத்திற் சாத்துவி ம் இராசத் தாமதம்,
 தாமதத்திற் சாத்துவி இராசத் தாமத் எ பன. முக்குணங்களும்
 ஆன்மாக் னைப்பொரு ிது அ ிர ிர் த்துக்கிடா வருவிக்குஞ் செய் க
 ளா னை: சாத்துவி கு விருத்தி ள் பதினாறு. அ ி (a). தரியம்
 (அ யாதுநிற்) (b). ம் உறுதிராய்நிற்றல் (c). சாமர்த்தி (d).
 றெ (e). றொய்ம் (f). மகிழ்ச் (g). நேர் ம (h). த்தி (i).
 பு ன்ணியமுயற்சி (j). றொறு ம (k). கிரகித்த கமற றாதிருத், ல் (l).
 றோதுஹெ ன்ற பந்த ந் ம மு ட ம (m). முத்திபெற றே ி றெமென்
 னு றோ இச் ச (n). புற் ற னை அடக்குதல் (o) அ ி ர
 னை அட குதல் (p). றெரு றுணை எ பன. (பௌஷ். 430).

இராசதகு விருத்தி ள் ஒன்பது: (a). யா ன் எனது னு அபி
 மான (b). றேரத்த ம் (c). றொடு (d). றெருமுயற்சி (e). றுசனை
 (f). திடமு ட (g). இர ிமி (h). றோ மு ட (i). இடம்
 மு ட எ பன. (பௌஷ். 431).

தாமதகு விருத்தி ள் ஒன்பது: (a). றிரி மி னை (b). சோம்பல்
 (c). உறோபமு ட ம (d). றோட்டு (e). த் னைக் றெ றா ி ர
 றெண் ல் (f). அதி றித்தி ர (g). ற் றத்தால் ருஞ் சோப் (h).
 றே றெசெய்தல் (i). மூடத்த ம். (பௌஷ். 432).

முன்சொ லிய ஒன்பது கு ன் இ ி முப்பத்துநான்கு வி ற்பங்
 றுள் அட ி. இ ிங் ம் மூன்று கு ன் ஒன்பதா வு முப்பத்து
 நா றா வு இ ினு ப றா வு விரியு.

3. இரு குண அளவி லாத குண ள்.

4. கும் இ யந்திடம் மூ ப்பிரகிருதி த் னிடத்துத் தோ றிய
 தத்து 1. ள் பே கியப்பொருள் ள் ன்ப ற்றோடு ஆ ம் றோடு
 இ யந்து றிற்கும் பது.

5. றோ சாதன றெபத்தமாம்: முக்குண று புத்திமுதற் பிரகிருதி ி
 யீருன தத்து 1. னையு றோ ப்பொருள் னையு லியாபித்து அ ிற்
 றோடு ற்து றிற்கு எ பது. முகு றால் வி றாபி ப்படாமலு ,
 ற்த் ஒரு குணமா றி றா லு யாறொரு சடபதார்த்தமு மிவ்வு த்தி
 வி ிலை. (மிருகே ந். 84). சாதன துணை றா னன்.

றோழிப்பு. மூ ப்பிர ருதி னையி றே தோ று. அ னு அ ிவ் த்த
 கு றா றுள்ளது. முக்குண னைத் தோ ற்றுவிக்கு. இ குணங் ள் ஒ

மொன்று மூ யாய் ஒன்பதாகும். அஃது பெரிய குணவடிவாகி நின்று ஆ ரா ணையும் தத்துவங்களையும் போ கியப்பொருள் ளையும் பந்திக்கும்.

(e). மூலப்பிரகிருதியின் தொழிலும் புத்தித்தத்துவம் தோன்று மு ற மயம் அத் தொழிலும்.

சித்தமா மவ்வி யத்தஞ் சிந்தனை யதுவுஞ் செய்யும்
புத்தியவ் வியத்திற் றேன்றிப் புண்ணிய பாவஞ் சார்ந்து
வத்துநிச் சயமும் பண்ணி வருஞ்சக துக்க மோகப்
பித்தினின் மயங்கி ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும்.

(இ - ள்). சித்தமாம் அவ்வியத்த - மேற்கூறிய ாறு குணவடிவான் றிச் சித்தவடிவாயும் நிற்கு மூலப்பிரகிருதி சிந்தனை அதுவு் செய்யும் ஆன்மா ளைப் பந்தித்ததே யன்றி அமற்றிற்குப் போ சிந்தனை யடி உண்டாக்கு புத்தி அவ்வியத்தி் தோ றி புத்தித்தத்துவம் பிரகிருதியிதே தோன்றி, புண்ணிய பாவம் சார்ந்து - அவ்வியுள் ள் செய்த புண்ணிய பாவ னுக்கேற்ப, தத்துவிச்சயமும் பண்ணி விடய ளை இது அது னு தீர் ாணித்தும் வருஞ்சக து் ளைப் பித்தினின் மயங்கி அவ்விடய ளால் ாரும் து் ளைக் கியமயத் தில் அழுந்தி, ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும் ஆ் ாவி அறியையும் தொழிலையும் விருத்திசெய்து நிற்கும்.

குறிப்பு. 1. சித்தவா வியத்தஞ் சிந்தனை யதுவுஞ் செய்யும்: மூலப் பிரகிருதி குணவடிவாய் நின்றதே ய் றிச் சித்தவடிவாயும் நிற்கும். குணவடிவாய் நின்று முகுணவ் ளையுந் தோற்றுவி ஆ் ா அளத் தப் பொரு்தி அக்குண ளின் பாய்நிற்கும். அதித் தவடிவாய் ிறு போ சிந்தனை ய உண்டா க், குண ளின் யமாய் நிற்கு ஆ் மா விடபா ளை அறிந்து இச்சித்து அமற்றில் அழுந்தும். சாத்துவி குணம் ிடயபோ ளை அறியச்செய்யு். தமோகுணம் அப்போ ளி் இச்சை உண்டாக்கும். இராசதகுணம் அப்போ ளைப் பற்றச்செய்யும். மேற்கூறிய ாற்றி அவ்வியத்தத்தி ி்று சித்தத் தோன்று ளைப் பொருள்கூறின், புருடதத்துவத்துக் கீழுள்ள தத்துவ ள் இருபத்தா ளான்கு என நூலாசிரியர் கூறுத ாலும் (செ. 160), புரிய்பட்ட வுட்பிற்கு ார ாயுள்ள தத்து ளுள் “சித்த” றேர் ப்படா மயாலு் (செ. 154), ‘சித் தவினை யம் ந்துதருமனொழிய ாகுப்பொணுதே’ ப் புடநூ ாசிரியர் கூறுத ாலு் (சிப்பிர. செ. 43). சித் தனை யதுவுஞ் செய்யும் என்றதனால் உம் மபற்றிச் சித்தத்திற்கு றுமொரு தொழிலுளதா ப் பெறப்படுதலாலும் அது பொருந்தாது.

2. புத்தியவ்வி த்திற்றேன்றி - புத்தி கு தத்துவத்திதே தோ னு மெ று மெ ள ி ர் கூறு். இந்நூ ாசிரியர் பிரகிருதி யையும் அதனிடத்

துத் தோ ஹு குணங் னையும் ஒரு தத்து மா கொண்டனாதலின்
'புத்தி அவ்வியத்திற் றேன்றும் ன்றார். அவ்வியத்தத்தில் என்பது அவ்
வியத்தில் என வி ராயிற்று.

3. ஞா க் கிரி யயு ப் பேணி நிற்கு - இத் திரிய ள்வாயிலாசு வரும்
வியங் னைப் புத்தி நிச்சயி, துத், தன்கு ஆன்மாவுக்கும் இ டயே நிற்கு
வித் தயின்வாயிலா. அ ஆன்மாவின் அறிவு தொழில் ஞாக்கு
அனுப மாகும்படி செய்யு என்பது. வித் க - ஆன்மாவுக்கு அறி
எழுப்பு வித்தியாதத்து. பேணுதல் - ளர்த்தல் விருத்தி மெய்தல்.

டொழிப்பு. மூலப்பிரகிருதி சித்தரூப மாய்நின்று புருடனுக்குப் போ
ந்தனை யயும் உ டாக்கு. புத்திதத்து பிரகிருதியிே தோன்றி.
உயிர் ள் செய்த புண்ணிய பா ள் ஞா வியங்னை நிச்சயித்து
அற்றிே ய்கி அ ஆன்மாவின் அறிவு தொழில் ஞாக்கு வி ய
ராப்படி செய்யு.

(f). அங் ராதத்து ம் தோ ஹும் மு றமையும்
அத் தொழிவு ப் பிரிவு.

1 . ஆக் காரம் புத்தி ின் ணுதித்தகந் தைக்கு வித்தாய்
ஈங்கார்தா னெ ன்னோ டொப்பா ரென்றியா னென்ன தென்றே
நங்காதே நிற்குந் தானு மூன்றதாய் நிகழு மென்பர்
பாங்கார்பூ தாதி வகா ரிகந்தைச தந்தா னென்றே.

(இ-ள்). புத்தியின் ண் ஆக் கார உதித்து மேற்கூறிய புத்தித்து
வத்தினின்றும் அ் ராதத்து ம் தோ ன்றி அ் த்கு வித்தாய்
அந் தயுறுதற்கு மூ ரா மாய், ஈக்கு ஆர்தா ன்னோடு ஒப்பார்
என்று - இப்பூமியில் யா ர்தா ன்னோடு ஒப்பார்? ஒரு ருமில்லை
ருக்குற்று ஈ எ் து எ் து - யான் எ் து எ் து அபிமா
னித்து ந் ராதே நிற்கு ஆக் கார வவிட்டுநீ ராதுநிற்கு, தானு
அ. ரமும் பாக்கு ஆர் பூதாதி (குணேற்று மபற்றிப்) பகுப்
பினையு ட பூதாதிய ிரமும் ிரமும் - ிரமும் ிரமும்
தசத் து தத ிரமும் என்று, மூ றதாய் நிகழும் பர்
மூத்திறப்பட்டு விளங்கு எ பர் பெரியோர்.

குறிப்பு. 1. அந் த செருக்கு அபிமானம். செருக்கு யா து
பிறரொரு ர் னையொப்பார் இப்புவியிலி ளை எ ன்னு இயப்பு. (ப்
பிர. 43). அபிமானம் யா து னுந்த ம. அது இந்திரிய ள்
ராயிலா ள்ந்த வியங் ளிடொ ர் தப் புத்தி நிச்சயிக்குமிடத்து நான்
அறிதே அவ் வது எ் து பொருள் மதித்த. அந் தா. தா
தம் ம. செருக்குறுதலு அபிமானித்தலு அ் ராத்தின் தொழி ர்.
“ஈங்கார்தா னெ ன்னோ டொப்பார் ன்று யான் எ் து எ் தும் செரு

குற்று' எனப் பொருள்கொள்ளினும், அ மயம். செருக்கு - மயக். ம். யா - எனது ன்னும் செருக்கு - யான் ன்றும் எனது ன்ன்றும் பகுத்துணரும் மயக் வுணர்வு.

2. நீவ் றது நிற்றல் - ஆன் றை / முத்திபரியந்தம் விட்டி நீ காது நிற்றல்.

3. பாங்கு - பங்கு, பகுப்பு.

4. பூதாதி / ரிகந் தை, தத : பூதாதி தாமசகுணத்தான் மிக்கிருப் பது. னை / ரிகநம் இராசதகுணத்தான் மிக்கிருப்பது. தசதம் சாத்துவி குணத்தான் மிக்கிருப்பது. (பெளஷ். பும்த் 1. 140).

பொழி. 1. புத்திதத்து 1த்தில் அ ராதத்து ன்தோன்றும். அஃது ஆன்மாவோடு 1ந்து மயின்றி நி று செருக்குறுதலையும் அபிமானித்தலையும் செய்யும். அதுவும் பூதாதிய ங்கார / ரி. ர ங். ரம் தசத / ரம் ன முத்திதப்படு.

(9). மனமு' அதன் தொழிலும் ஞாநே நித்திரிய ன்மேந்திரியங் ள் தோன்றும் மு ற மயம்.

1 . மனமது தைச தத்தின் வந்தொரு பொருளை முந்தி நினைவுறுஞ் செப்தங் கைய நிலைமையி னிற்கு மாங்கே இளமலி சோத்தி ராதி ன்மவிந் திரிய மெல்லாம் முனமு'ர செய்த வ ர ரிகந்தரு மென்பர் முன்னோர்.

(இ - ள்). மனமது - னமானது தசதத்தின் ன்து தசத / ர ரத்தினின்று தோன்றி ஒரு பொருளை முந்தி நினை து' செய்து - எதிர்ப்பட்ட ஒரு விடயத்தை இஃது ாதோ எ முன்னர்ச் சித்தரூபமாய் நின்று சிந்தித்தும், அக்கு ஐய நிலை யில் நிற்ரு' பின்பு அவ்விடயத் தி' நிச்சய' பிற ாது ஐயம ட்ந்துநிற்கு' - ஆ' - அத் தசத / ர ரத்தினி' ரதே, இ ம் மலி சோத்திராதி இனம் மிகுந்த ரோத்திர' து ிக்கு சட்ச சிங்ஹை / ஆ' கிரா னும் ஐந்தும் தோ னும் 'ம் இந்திரிய' எல் ா' வா' கு பாத' பாணி பாயு உபத்த' எ' னு' 'தே நித்திரிய' ள் ஐந்தும், மு ' உ ர செய்த தை / ரரி ' தரு' ன் பர் மு' னோர் - முன்னர் கூறிய / ரரி ா' ரரத்தினின்று தோ' று' எ' பர் பெரியோர்.

றிப்பு. / து தசதத்தின் ன்து.....ஐய நிலை யி னிற்கும்: ம் எதிர்ப்பட்ட ஒரு பொருளை இ' து யாதே, ர னச் 'தித்துநிற்கு' நிலை சித்த' எனப்படு'. அந்த னம் அ' ாது சிந்தித்தபின் அப்பொரு ளி' அதுதே ர இது' ா ிறு ஐ ப்பட்டி நிற்கு' நிலை மனமா'. இ' ன் ம' ன்னம் தத்து ' ஒ' தே தொழில் / துபாட்டால் இரு / யாத' . இவ் ாற' றிச் சித்த' ன்று, ஒரு தனித் தத்து / ம' நிலை. இச்சை தா னுரு ய்ச்சங் ற்ப சதா தியுந் தந்து ா த ானது

சிற் கு. . தரினே யம் ந்துதரு மளமொழிய ாகுப்பொணாதே.
(சி ப்பிர, 43). ம மது தசதத்தி ிதொரு பொருளைப்பற்றி
எ றுப் பாடம்.

பொழிப்பு. தசதவ ங் ாரத்தினின்று மன தோன்று. அஃது
ாதிரப்பட்ட ஒரு பொருளை இஃது யாதோ ன்று சித்தரூப ாய் நின்று
சித்தித்து பின் அத ண் துணிவுபெருமல் அதுதோ இதுதோ ன்று
ஐயுற்று ிற்கும். அவ்வ ங்காரத்தினின்று பி ஞானேந்திரிய ன் தோ
ன்றும். ாரி ி ாரத்தி ி ிறுங் ன்மேந்திரிய ன் தோன்று.

(h). ஞானேந்திரியங் ளும், அ ிற்றின் தொழிலு்.

. நற்செவி துவக்குக் கண்ணு நாசியைந் திணையு நல்லோர்
புத்தியிந் திரிய மென்று புகன்றன ரிவைத மக்குச்
சத்தநற் பரிசரூப விரதகந் தங்க ளோந்தும்
வைத்தனர் விடய மாக வடைவினின் மருவு மென்றே.

(இ ள்). நல் செவி து ிகு ண் ா ா ஐந்திணையும் ந ா
கி ரோத்திர து ிகு சட்ச சி ிவு ி ஆக்கிராணம் என்னும் ஐந்திணை
யும், நல்லோர் அறிவுடையோர் புத்தி இந்திரிய ன்று பு ிற்
ஞானேந்திரிய ன் ளு சொல்லினர் இவை தம்கு விடய ா இ ிற்
றிற்கு விடயமா அ டவினின் மு றயே, சத்த பரிசரூப இரத
ந்தங் ள் ஐந்தும்-சத்தமும் ந ி பரிசமும் உரு மும் இரதமும் ந்தமும்
ம கிய பூதகு ம் ஐந்து மருவும் என்று த்த ர்-பொருந்து ிறு
பத்த ர்.

திறிப்பு. செ ிக்கு விடய சத்தம் து ிகு கு விடய பரிசம்
ணு கு விடயம் உரு யம் ாவிற்கு விடய இரதம் ாசி கு விடய
த. சத்த முதலிய ஐந்தும் விடயத் ாத்தி ர ள் என்று, ாரிய
த ாத்தி ர ள் ளு பூதகு ங் ன் ன்றுஞ் சொல் ப்படு.

த்தாதி விடய ளை அறிவதே ஞானேந்திரிய ளின் தொழி ா.

கரே நதிரம ஆ ரய பற்றுக்கோடா ச் செவி ளைப்பொருந்தி ிறு
சத்தத் த அறியு்.

துவகீது ாயு பற்றுக்கோடா ச் சரீரத் தப் பொருந்தி ிறு பரி
சத் த அறியும்.

சட்ச தேயு பற்றுக்கோடா ண் ளைப்பொருந்தி ின்று உரு த்
தைக் காணும்.

சி ிவு ளை அப்பு பற்றுக்கோடாக ா ப்பொருந்தி ின்று இரதத் த
அறியு்.

ஆக்கிரா ம பிருதிவி பற்றுக்கோடாக மும் ப்பொருந்தி ிறு
உத்தத்தை அறியும்.

குறிப்பு. சுரோத்திர முதலிய ஐந்தும் ஞானேந்திரியங்
படும். சத்த முதலிய ஐந்து இற்றிற்கு விடம் ளா.

(i). கண்மேந்திரியங் ளு, அற்றின் தொழிலும்.

வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோடுபத்த மைந்தும்
நீக்கினர் முன்னே கண்மேந் திரியங்க ளெனநி ணைந்தே
ஆக்கிய பசன கமன தானமும் விசர்க்கா னந்தம்
ஊக்கமா ரைந்து மைந்தின் றெழுழிலென வோதி னாரே.

(இ-ள்). வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோடு உபத்தம் ஐந்தும்
வாக்கு பாதமும் பாணியு பாயவு உபத்தமும் ஆகிய ஐந்து, ம
இத்திரி ள் எ நினைந்து முன்னே நீக்கினர் தொழில் செய்யு
ருவி ள் எ க்ருதி முன்னே அற்ற ஞானேந்திரியங் ளினின்று
வேறா த்தர், ஆக்கிய பசன தா மு விசர்க்க ஆந்த
இற்றா உடா ப்பட்ட பச மு மு தா மும் விசர்க் மும்
ஆ தமுமாகிய ஊ ஆர் ஐந்து உள்ள்கிளர்ச்சி பொருதிய ஐந்
து ஐந்தி தொழில் ன ஓதினார் வாக்கு முதலிய இவ்வைந்தின்
தொழில் ள் என்று சொல்லி.

குறிப்பு. வாக்கின் தொழி பச (பேசுதல்) பாதத்தின் தொழி
ம (போதல்) பாணியின் தொழில் தா (தொட) பாயுவி
தொழில் விசர்க்கம் (மலர் பித்தல்) உபத்தத்தி தொழில் ஆனந்தம்
(சுத்தோஷித்த).

கீது ஆராயத் தப் பற்றுடோடா க்கொடுநின்று ளிக்கும்.
பதம் பாயுப் பற்றுடோடா கொடுநின்று மத் தப்
பண்ணு.

பணி தேயுப் பற்றுடோடா கொண்டின்று இடுத் ஏந்
தல் ளைச் செய்யு.

பாயு அப்புப் பற்றிநின்று த் த் பிக்கு.

உபத்த பிருதிவி யப் பற்றிநின்று ஆனந்தத் தப்ப னு.

பெழுப்பு. வாக்கு பாதம் பாணி பாயு உபத்தம் னு ஐந்து
நேந்திரிய ளா. ம தா விசர் ஆனந்த
எ னு ஐந்தும் முறையே அற்றி தொழி ளா.

(j). ஆர் ப்பதிக்குங் ருவி ளின்

வாயாதி சோத்திராதி புறத்து வாழ்கருவியாகும்
ஓயாத மனாதி பாயத் துணருமுட்கருவியாகும்
ஆய்வார் ட்கராக மாதியவற்றினுட்கருவியென்பர்
மாயாடன் வயிற்றி ற்றாற் றொடக்குண்டு வாழு மான்மா.

(இ ள்). ஈயாதி சோத்திராதி - ஈக்கு முதலிய கன்மேந்திரியம் ன் சரோத்திரம் முதலிய ஞானேந்திரியம் னும், புறத்து ஈழ் ருவி ஆகு உட்பி புறத்தேதொழிற்படு புறக் ருவி ளாகு ஓயாத னாதி ஒழிவி ஈது ச ப்படும் மன முத ஈயின ஈயத்து உணரும் உட் ருவி ஆகு அவ் வ்விந்திரியம் களாலே தரப்பட்ட விடயம் னே உடம்பின் அத்தே நின்று விடயிக்கு உட் ருவி ளாகும் ஆய் ஈர் ட்கு ஆராய் ஈர் களுக்கு. அராகம் ஆதி அரா முதலிய அற்றின் உட் ருவி என்பர் - அவ் ஈந்த் ரண ளின் உ்ளந்த் ர ளர் என்பர், மாயா ன் தன் ஈயிற்று இ ஈற்றால் - மா ஈயினிடத்து டாகிய இம்முத்திற் ருவி களாலும் ஆன்மாத் தொடக்குண்டு ஈழு - உயிர் பந்திக் ப்பட்டு நிற்கும்.

நிபபு. 1. அரா ஈதிய ஈற்றினுட் ருவி ஈாகு அத்த் ரண்க ளர் விடயி ப்பட்ட ஈற்ற அரா முதலியன ஆன்மாவின் இச்சா ஞா கிரி ய ளுக்குப் பொருத்து ஈன ஈதலின், அ ஈ உ்ளந்தக் ஈ னப்பட்டு ன.

2. மாயா டன் வயிறு ஈ ஈயிற் கல்குண்டபா த்தை ஈறாக உரு ஈஞ்செய்தார். அது ஈ அசத்தமாயாதத்து ஈ எ ப்படு.

பொழிப்பு. ன்மேந்திரிய ஞானேந்திரியம் ன் உடம்பின் புறத்தே ஈி்று தொழிற்படும் புறக் ருவி ளாம். மன முதலிய அந்த் கரண ள் இந்திரியம் ளா ஈ தரப்பட்ட விடயம் னே உடம்பின் அகத்தே நின்று விட யிக்கு உட் ருவி ளார். அரா ஈதி ள் அவ் ஈறு விடயிக் ப்பட்டு ஈந்த பயனை ஆன்மாவின் அறிவிற் பொருத்தும் உ்ளந்த் ரண ளாம். இம் முத்திற் ருவி களாலும் உயிர் பந்திக் ப்பட்டு நிற்கும்.

(ஈ). தன்மாத்தி ரக ள் தோன்றும் மு ஈ மயும் அவற்றின் தொழிலு் புரியட்ட வுடம்பும்.

. ஓசைநற் பரிச ரூப விரதகந் தங்க ளென்று

பேசுமாத் திரைக ளோந்தும் பிறக்கும்பூ தாதி கத்தில்

நேசவிந் திரியங் கட்டு ரிகழறி விதனாற் காண்டும்

ஆசைசேர் மனாதி தன்மாத் திரைபுரி யட்ட கந்தான்.

(இ ள்). ஓசை. நல் பரிச ரூப இரத ஈந்த் ள் என்று பேசு ஈத் திரை ள் ஐந்து - சத்த் நல் பரிசம் உரு ஈ இரதம் ஈந்தம் என்று சொ் ப்படுந் தன்மாத்தி ரக ள் ஐந்து பூதாதி த்தி் பிறக்கு் பூதாதி ய் ஈரத்தினி்று தோன்றும், நேச இந்திரிய ட்கு ஈிழ் அறிவு இத னால் ஈண்டும் - விரு ப்ப்பெற்ற இந்திரிய ளுக்கு உண்டாகும் விடய ஞான இத் தன் ஈத்தி ர ளினு் உ் டாதலைக் ஈர்பே ஆச ைசர் மனாதி தன்மாத்தி ர இச்சாரூப ஈகிய ன் புத்தி அ் ஈர் மூன்று தன்மாத்தி ர ள் ஐந்தும் ஆகிய எட்டு் கூடியது, புரி அட்டம் - புரியட்ட வுடம்பாம்.

குறிப்பு. 1. ஓசைநற் பரிசுரூப விரதந்தங்கள்: தத்தம் முதலிய ஐந்து தத்தம் குணவிசேடனைக் காட்டாமற் குக்கும் ளாயிருப்பதனால் தன்மாத்திர என்னும் பெயருடையனாயிற்று. மிருகே 102. தத் + மாத்திரை. தன்மாத்திர. தத் அது. மாத்திரை - அளவு. இவை ஈரண தன்மாத்திர என்னவும், குக்குமபூதம் என்னவும்படும்.

2. நேசவிர்திரியம் பூதநிழறிநீதனற் காடும்: தன்மாத்திரை ஐந்தும் பஞ்சபூதங்ளுக்கு ஈரணமாயும், இந்திரியங்கள் அப்பஞ்சபூதங்ளைப்பற்றுநோடாக் கொண்டு நின்று விடயங்ளை விடயிக்குமாறு துணை செய்மதாயும் நிற்கும்.

பொழிப்பு. பூதாதி ந் ஈரத்தினின்று சத்தம் பரிசம் உருபு இரதம் தன்னும் தன்மாத்திரை ஐந்துந் தோன்று. அஃ இந்திரியம் விடயங்ளை விடயிக்குப்படி ணக்ஞ்செய்வித்து அவற்றோடு டன் நிற்கும் இத்தன்மாத்திரை ஐந்தும் அந்த ஈரமூன்றுமாகிய எட்டுக்கூடி து புரியட்டகவுடம்பார்.

(1). பஞ்சபூதங்ள்தோன்று முற்றமையும்
அற்றின் குணங்ளும்.

சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத்திரைகளிற் சத்த முன்னாத் தன்றங் தோற்றும்வான் வளிதீநீர்மண் டொடக்கியே யொன்றுக் கொ கேற்றமா மோசையாதி யிருங்குண மியைந்து நிற்கும் ஆற்றவே விடய பூத மங்காங்கி பாவத் தாமே.

(இ) என். சத்தம் முன்னா சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத்திரை என் - சத்தம் முதலிய ஈ மேற்கூறிய தன்மாத்திரை ஐந்திலும் நிறு, ஈ எளிதீநீர்மண் தோற்றும் - முறையே ஆராய் வாயு தேயு அப்பு பிருதிவி ன் ஐந்து குக்குமபஞ்சபூதங்களுத் தோற்றும், அக்கு ஆராய் முதலிய அப்பூதங்ளிடத்து டொடக்கியே ஒன்றுக்கு ஒன்று ஏற்றமா ஓச ஆதி இரு குணம் இ டுந்து நிற்கு டொடர்ச்சியாய் ஒன்றற்றொன்று அதி யிருக்கு சத்த முதலிய பெருகுணங்ள பொருந்தி நிற்கும், விடய பூத - விடயபடி ஈரண தூல பஞ்சபூதங்ள ஆற்றே மிவுந் தாமே, அக்க அக்கி பாவத்து ஆ - தே மும் தேகியும்போ அக்குணங்ளோடு பிரிப்பின்றி நிற்கு தன் மயுடையார்.

குறிப்பு. 1. சாற்றிய பஞ்சதன்மாத்திரை என்... ஈன் எளிதீநீர் - பஞ்சபூதங்ள அப்பூத அப்புறப்பூத புறப்பூதம் என மூபபடும். இற்றுள் அப்பூதங்ளுக்குமபஞ்சபூதங்ளப்படும். இஃ ஈ இந்திரியங்ளிடத்தி டுரும் ஐந்து புலன் னையு ஆரக்ள அனுபவிக்குப்படி ஆகாயம் செவியிலும் வாயு மெய்யிலும் தேயு ணிலு அப்பு ரவிலும், பிருதிவி டாகியிலும் அவ்விந்திரியங்களுக்கு ஆகார மாசு குக்குமபடி ஈரபூதங்ளாய் நிற்பன.

அப்புறப்பூதம் என்பதிலே உள்ளும் புறப்புமாயிருக்குத் தூலபூதம் என்பதிலே எல்லாப் புறப்புத சமுதலியன பிருத்திவிட இரத்தம் என்ற முதலியன அப்பு அப்பொருதி னேசுசேரணிக் ச்செய்தும், தேரத்தி ரித்தி ரமுதலியம் உண்டாக்குவதுத் தேயு வியானன் சமா முதலிய தசாயு என்பாயு; இருதயம் முதலிய தான எல்லா எல்லாநாடிகளிலும் நாய் முதலிய துறா எல்லா தசாயுக்கு இட்டுக்கொடுப்பதாயிருப்பது ஆராயம்.

புறப்பூதம் புறத்தேரப்படுகின்ற ரீரமுதலிய ஜந்துமாம். இது அகப்புறப்பூதம் என்னும் தூலமாயிருப்பது.

இவை தோன்றுமுதல்-சத்தத்தன்மாத்தி ரயில் ஆகாயமும், பரிசுத்தத்தி ரயில் நாயுவு உருபத்தி ரயிலே தேயுவும், இரத்தத்தன்மாத்தி ரயில் அப்புவும், நத்தத்தன்மாத்தி ரயில் பிருத்தியுத் தோற்று. இது நாய் ஆகாயத்திலிருந்து நாயுவும் நாயுவிருந்து தேயுவும், தேயுவிருந்து அப்புவும் அப்புவிருந்து பிருத்தியுமா ப்பஞ்சபூதம் ஒன்றி ஒன்று தோன்றுன்னும் மாயாநாதி எகூற்றுப் பொருத்தமுடயதன்று. என? ஆராய் சத்தகுணம் ஒன்றுடயது. நாயு பரிசுமும் சத்தமுமாகிய இருகு முள்ளது. ஆகா இருகுணமுள்ள நாயுவுக்கு ஒருகுணமுள்ள ஆராயம் நரணமா மாட்டாது. இங்கு இரண்டு குணமுள்ள நாயு மூன்று குணமுள் தேயுவுக்கு, மூன்று குணமுள்ள தேயு நான்கு குணமுள்ள அப்புவுக்கு நான்கு குணமுள்ள அப்பு ஜந்து குணமுள்ள பிருத்திக்கு நரணமா மாட்டா.

2. தொடக்கியேயொன்றுக்கொன்றேற்றாரோ சயாதியிருக்குமி யந்து நிற்கு. ஆராயத்துக்குச் சத்தம் என்னு ஒரு குணமும் நாயுவுக்குப் பரிசு சத்தம் என்னும் இரு குணம் நாயுவுக்கு உருபம் பரிசு சத்தம் என்னு மூன்று குணம் நாயுவுக்கு இரத்தம் உருபம் பரிசு சத்தம் என்னும் நான்கு குணம் நாயுவுக்கு பிருத்திக்குத் நத்த இரத்தம் உருபம் பரிசு சத்தம் என்னும் ஐந்து குணம் நாயுவுக்குப் பரிசு அசாதாரணகுணம் சத்தம் சாதாரணகுணம், தேயுவுக்கு உருபம் அசாதாரணகுணம் எனைய சாதாரணகுணம். அப்புவுக்கு இரத்தம் அசாதாரணகுணம், எனைய சாதாரணகுணம். பிருத்திக்குத் நத்த அசாதாரணகுணம் எனைய சாதாரணகுணம். அசாதாரணகுணம் - சிறப்பு குணம். சாதாரணகுணம் - பொதுக்குணம். இக்குணம் ஆராயமுள்ள குக்கு பஞ்சபூதம் னோடும் பிரிப்பிற் றிக் றந்து நிற்கு. தொடக்கு - தொடர்ச்சி தொடப்பு.

3. ஆற்றே விடயபூதம் என்கிபாத்தாம்: விடயபூதம் விடயம் அப்புறப்பூதம் புறப்பூதங்களுள் பஞ்சேந்திரி என்ன விடயம் என அறிதபோ இடமும் அறியப்படத்தக்க நாதவின், விடயபூதம் என்றார். ஆற்றே விடயம் ஆற்ற-மி. அந்நாற்பாட்டிலும் உயிரு பிரிப்பிற் றிக் றந்து நிற்கு போல இப்பூதம் நாய் சத்தாதி குணம் பிரிப்பின்றி நிற்கும் தன்மை. பரிசு - தன்மை.

பேழிப்பு. த்தம் முதலிய தன்மாத்தி ர ளினின்ற முறையே ஆ ர யம் முதலிய ழுக்கும் பஞ்சபூத் ள் தோன்று. அ ி ஒன்றற் றொன் றேற்றமாகிய சத்த் முதலிய குண னைப்பொருந்தியிருக்கு. அகப்புறப் பூதங்களும் புறப்பூத களும் இ குணங் னை மி வுந் தால ரயப்பொருத் தி அ ித்ரோடு பிரிப்பின்றி நிற்கும்.

(ங). புறப்பூத் ளி குணமும் தொழிலு்.

. இரந்தர மாகி வானு ளிடங் டெ டித் திடுஞ்ச லித்துப் பரந்த வ திரட்டு. காற்ச் சுட்டொன்று வித்தல் பண்ணும் நிரந்தர குளிரந்து நின்று பதஞ்செயு நீர்மண் டானும் உரந்தரு. டின மாகித் தரித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்). ா தான் பூ ளுள் ஆ ரயமா து, இரந்தரமாகி ழிடம் டெ டித்திடம் டெ ளியாயிருத்த ாகிய குணமு் இட் டெ டித்த ா கிய தொழிலும் உ டயதா ி ால் ாயு ா து, சலித்துப் பரந்த ா திரட்டும் சலித்த ாகிய குணமும் பரந்தவற் றத் திரட்டெலாகிய தொழி ழு் உ டயதா ி தீ தேயு ானது, சுட்டு ஒன்றுவித்த பண்ணு்

டு. ாகிய கு மு் ஒன்றுவித்த ாகிய தொழிலும் உ டயதா ி நீர் அப்பு து, நிரந்தரம் குளிரந்து ி ிறு பத் செய்யும் இ டவிடாது குளிர்த ாகி குணமு் பதஞ்செய்த ாகிய தொழிலு் உ டயதா ி மண்த ழு் பிருதிவியு், உர்தரும் டி மாகித் தரித்திடு் விதரு தற்கு. ஏது ா ய டின ரத் ாகிய கு மும் தரித்திடுத ாகிய தொழிலும் உ டயதாம், உணர்ந்து டெ ள் இ ாற்றினை அறிவாயா .

பொழிப்பு. புறப்பூத் ளுள், ஆ ரயத்துக்குக் கு டெ ளியாயிருத் த் தொழி் இட் டெ டித்தல். ாயுவுக்குக் கு சலித்த் தொழி்; பர்த ிற் றத் திரட்டெல். தேயுவுக்குக் கு சுடுத் தொழி் ஒன்று வித்தல். அப்புவுக்கு் குணம் குளிர்த் தொழில் பதஞ்செய்த். பிருதி விகு் டினமாத் தொழில் தரித்தல்.

(ந). புறப்பூத் ளி டிவு் நிறமு் பீசா ி ர் ளு்.

7. மண்புண ளனல்தால் வான்பால் வடிவுநாற் றே ா ா மாகுந் தண்பிறை மூன்று கோணந் தகுமறு கோணம் வட்டம் ழுணம் வண்பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுப்பொடு தூமம் வண் ளண்டரு மெழுத்துத் தானும் வரய வல்வு மாமே.

(இ-ள்). ண்பு ள் அனல் ா ா பால் ிம் நீர் தீ ளி டெ ளி ளன்னு் புறப்பூத் ள் ழுத்துக் கு ாற்றோ ி தண்பி ற மூ ழுறோ ி தகு் அறு கோணம் டட்ட - முறையே ாற்றோணமும் குளிர்த பி றபோலு் இரு கோணமும் முக் கோணமும் தக் அறு

4. தற்புத ன் றி குண முதலியவற்றி ன் அட்ட ிண.

புரப் கூக	குணம்	டிவு	நிற	பீசா ரம்	குறி	அதி செய்வம்
பிருதிவி	டினம்	நாற் றோ ம்	பொன் ம		1ச் சிரம்	பிரமா
அப்பு	குளிர்தவ்	இரு றோ	வெ	1	தாம ரப்பூ	விட்டுணு
தேயு	கெ	மு றோண	செ ம	ர	சு டித்தி	-ருத்திர
ராயு	சலித்தல்	அறு றோ	ரு ம	ய	அறுபுள்ளி	மே சு டி
ஆராய	வெளி	ட்டம்	பு	ஹ	அமிர்தவிந்து	சதாசி

4. தத்து வ னி ன் தொ யு அ ிற்றின் இயல்பு.

1. சுத்ததத் து வ ன் க னென்று முன்னமே சொன்ன வைந்தும்
இத்த க மையினி யம்பு மிவைமுப்பத் தொன்று மாகத்
தத்து முப்பத் தாறஞ் சதன்னி ய ன் க ளைந்து
சித்தசித் தான்மா வொன்று முப்பது மசித்தே செப்பின்.

(இ ள்). சுத்த தத்து வ ன் ன் னு மு ன் மே சொன் ஐந்து
த்த தத்து னென்று முற்கூத்திரத்தி ன் கூறப்பட்ட வித் தயோ டிசர்
சாதா கி ன் சத்தி சி ன் னு ஐந்து இத்த யின் இய டு
இ முப்பத்தொன்று ஆ இத்த மு ற யி ன் றிய அ த்த ராயா
தத்து முத்த பிருதிவி ன் அ த்ததத்து ன் முப்பத்தொ ன்
தத்து முப்பத்தாரும் தத்து ன் முப்பத்தா ன் செப்பின்
சொ லுமிடத்து ஐது சத ன் ன் இ ிற்றுள் த்ததத்து ன்
ஐது சட ராயினு த்து குச் தந்திர டி ரா லி சித்து எ ப்படு
ஆ ர ன் னு த்தசித்து புருடதத்து ன் னு சார்ந்ததன்
மா ிற்றலி சித்தசித்து னப்படு, -முப்பது அசித்தே ஏனை முப்
பது தத்து ன் அ த்தாம்.

குறிப்பு. 1. மு ன் மே சொ ன் னு (வ. 6 பார்).

2. சித்தசித்து த்து அசித்து. த்து அறிவு டயது. அசித்து
அறிவி து.

போழிப்பு. த்ததத்து ன் ஐந்து அ த்ததத்து ன் முப்பத்
தெ னுஞ்சேர்து தத்து ன் முப்பத்தா ன். இ ிற்றுள் சுத்ததத்து
ன் த்து னப்படு. புருடதத்து த்தசித் எனப்படு. மற்றய
முப்பதும் அசித்து ப்படும்.

5. தத்துவம் எளிதானது .

ஐந்துசுத் தத்தின் கீழேழ் சுத்தாசுத் தம் சுத்தந்
தந்திம் புமான்கீ மெண்மூன் றுயதத் துவஞ்சீ வர்க்கு
வந்திம் பிேர காண்ட மருவுபோ சயித்தி ரத்தோ
டந்தமி லணுக்க னுக்குப் போக்கிய காண்ட மாமே.

(இ-ள்). (மேற்கூறிய ஐந்து சுத்தத்தத்து) ளும்), ஐந்து சுத்தத்தத்தின் கீழ் ஏழ் சுத்தாசுத்த அவ் ஐந்து சுத்தத்தத்து) ளின் கீழா வுள்ள அத்தமாயாதத்து) முதலிய ஏழு சுத்தாசுத்த) ளும், அசுத்த தந்திடும் புமான் கீழ் ஏழுமூன்றாய தத்தும் அசுத்தமாயயிதே தோறு புருட தத்தத்து) ளுக்கு கீழா வுள்ள இருபத்துநான்கு அத்தத்தத்து) ளும், ஐரக்கு ஐந்திடும் உயிர்களுக்கு ஐந்து பொருந்தும், அந்த இவ் அணுக்கு அம்மூலசுத்தத்தத்து) ளு எண்ணி) ரத உயிர் ஐந்து, பிரேர ஈட்ட - பிரேரக ஈண்டமும் மருவ போசயித்திரத்தே டி போக்கி ஈட்டமா உயிர் ஐப்பொருந்தும் போசயித்திருகாண்டமும் போக்கிய ஈட்டமா.

குறிப்பு. 1. ஐந்து சுத்தம்: சுத்தவீத்தைமுதற் சிவத்து மீறா வுள்ள ஐந்து அருள் ஐந்து ரக்ஷா சூசர் ஐந்து சார்ந்திருந்து, ஹோ உடாக்குகின்ற மயாற் சுதந்தநது ம எனப்படு சுத்தாசுத்த தத்து, ஹோப் பிரேரிக் யாற் பிரேர ரண்டம எ ப்படு, பிரேரித் -சிவத்தி த்ததத்து ஹ்வாயிவாகச் சுத்தாசுத்ததத்து, ஹோக் ரா ி யப்படுத்தல், பிரேர எவுதல் செலுத்துதல், ர் டம் றொத்து கூட்ட, இ சுத்தாத்து ற எ றுஞ் றொ ப்படும்.

இ, சுத்தத்தின் கீழேத் த்தாசுத்த அசுத்த யாதத்து ம் ர்
 நி தி லை வித் த அரா , புருடன் ன்ப . இ , சுத்தா த்த்
 று போ ர் ட் றும், போ யித்திரு ண்டம் று மிச்
 சிரம் எ று மிச்சிராத்து ர் ன்றும், வித்தியாதத்து ி றுஞ் சொல்
 ப்படு. இ , ஆ மாக் றுக்குச் சிற்றறிவு சிறுதொழி னை (கிஞ்சிஞ்
 றுத்த ி, கிஞ்சித்தகர்ந்திருத்த ம்) விளக்குதற்குச் சாத ர் கயாற் சுத்த
 ரயு றுக்கு தே த்தின் ிழியா க் குணரூபமாகிய துக் கமோ னை
 உ டா கு ிதற்குச்சாதன னையா அசுத்த ரயுயிருத்த ரல் தநாசுந்
 ப்படு. த்ததத்து னாடே பிரேரிக் ப்படு யாலும் அசுத்த
 மாயிருத்த ரலு் சுத்தாசுத்த என்ப்படு என்றுஞ் சொ ிர், ஆன்மா
 றுக்குப் போ த் தக் கொடுத்துப் புகிப்பித் யாற் போக ட் எனப்
 படு. ஆன் ரக் றுக்குச் சராயமாய்வின்று போ த் த உ டாக்குதலாற்
 டோசயித்தி ண்ட னெப்படு. ஆ மாக் றுக்குச் சிற்றறி ி எழுப்
 புந் தத்து ி னாத ர் வித்தி ரதந் ம எ ப்படு. போசயித்திரு
 பு ப்பிப்ப ன், மிச்சிர ப்பு, த்தழும் அசுத்தழும் லந்தது.

3. புமா'கீழெ'மூ'ரூயதத்து': பிரகிருதி, புத்தி அங் ரா' னானே'திரிய'ன்' தே'திரிய'ன், த'மாத்திர பூத' 'ப' பிரகிருதியே குணத்தது' தோன்று' எ'பது'த். தோ'று' ர'பது' இவ் ராகிரியர் ருத்த'று' எ'பது இதன' உ ரப்படு'. இத் தத்து'ன் இருபத்து'ர'கும் அ'த்தம்' எ'று' போ' கிய ர'ட்' எ'றும் அ'த்தாத்தா'ர'என்று, ஆ'மதத்து'ன்'ன்றுஞ் சொ'ப்படும். இ' ஆ'மா'ந்'ருச் சாத்துவி'முதலிய குண' னினு'கே'சு'து'கோ'னை உ'டா'ருத ரால் அகததம்' ப'படும். புசி'ப்படு' பொருள் ளாயிருத்த ராற் போக்கி'ட்' ப'படு'. போக்கிய' புசி'ப்படு'பொருள். ஆண் ரகோடு சம்பந்தப்பட்டிருத்த லால் ஆன தத்'வ' எ'ப்படு'.

பொழிப்ட. சுத்தத்தது'ன் ஐந்து' சுத்த'. மாயமுதற் புருட தத்து மீரூ வுள்ள மிச்சிரம். பிரகிருதிமுதற் பிருதிலியீரூ வுள்ள அசுத்த'. இ'மூ'றயே பிரேர ர'ட்' போசயித்திரு ர'ட்' போ' கிய ர'ட்'ம் எ'வும்படு'.

6. பிரபஞ்சமனைத்தும் தத்து சொரூபம்.

- தத்துவ ரூப மாகுந் தருமரு வருவ மெல்லார்
தத்துவந் தூல சூக்க பரங்களு மாகி நிற்கு'
தத்துவந் தன்னிற் சாரூ மணுக்கள்சா தாக்கி யத்தில்
தத்துவ சத்தஞ் சாரூஞ் சகலமுந் தத்து வங்காண்.

(இ'ன்) தரு' அரு உரு'ன்' ர' மாயயினு'கே' தரப்பட்ட அருவு' உருவு' அருவருவுமாயுன் ராரியப்பிரபஞ்ச'னைத்து': தத்து ரூப ரூ' தத் தத்து'ன்' டி'யா' தத்து'ன்' தூ' ரூ' பர'ந் ஆ'நிற்கு' இ'மூ'பத்தாறு தத்து'ன்' தூலத்தது' 'கு' தத்து' அதிசூ'கு' தத்'த் தனித்த ரி'மூ' ப'பட்டு' நிற்கு' தத்து'ன்' தன்னில் ரூ' அணு'ன்' - இத்தன்' ய'ர' தத்து' னைப்பொருந்தி நிற்கு' ஆ'ர'ன்' சாதா' ததில் தத்து' சுத்த' சாரூ' ரதா'கி' தத்து' மீரூ'கி' அவ'த் தத்து' ப'பெயர்' பொருந்து' ச'மூ' தத்து'ன்' ர' ஆத ராற் சடமூ' சித்து'ர'ய' பிரபஞ்ச'னைத் து' தத்து'ரூப'ன' அறி'ர'யா'

நிபபு. அணு'ன்' மூ' உயிர்'ந்' அணுப'த்து அதிதெய'ன்'.

6. ழிபபு. ராரியப்பிரபஞ் மனைத்துந் தத்து' டி'யா'ன். இத் தத்து'ன்' மூப்பத்தாறு' தூ' 'கு' அதிசூ'கும்'த் தனித்தனி'மூ' ப'படு'. இத் தத்து'ன்' னைப்பொரு'து' யிர்'ந்' அவ'த் தத்து'ன்' பெயர்'பெறு'. ஆத ராற் பிரபஞ்ச'னைத்துந் தத்து' சொரூப ர'.

7. பிரபஞ்சமனைத்து ஒடுக்கு முற.

(a). தத்துவம் ஒடுக்கு முற.

தத்துவ மெண்மூன்றுஞ்சென்றான்மதத் துவத்தொடுங்கும் வித்தையி லொடுங்கு மாறுஞ் சிவத்தினி லொடுங்கு மூன்றும் நித்ததத் துவமும் மூன்று மென்பர்க ளிரண்டு நின்ற சுத்த மாஞ் சிவத்தொடுங்குந் தோற்றமு மிதுபோ லாகும்.

(இ-ள்). தத்துவம் எண்மூன்று சென்றுச் சாராத்திடே பிரதிவிமுதற் பிரகிருதி சுருகிய இருபத்து ஐந்துத் தத்துவம் ஐஞ்சென்று ஆம்மதத்துத் ஒடுங்கு ஆம் தத்துவம் ஐக்கு அதிதெய்மாகிய சிண்டருத்திரனா ஒடுங்கு ஆம் வித்தயி ஒடுக்கு அராம் முதம் மாயயிரு வுள்ள ஆம் வித்தியாதத்து ஐக்கு அதிதெய்மாகிய அந்தரா ஒடுக்கு மூன்று சித்தினி ஒடுக்கு த்தவித் த முதற் சாதாக்கிய சுரு வுள்ள மூன்று தத்துவம் இயசினை ஒடுக்கு இம்மூன்று நித்ததத்துவம் என்பர் இம்மூன்று தத்துவம் வித்தியம் மூன்று சொர்நிற இரட்டு எனைய த்தி தத்துவம் சித்தத்துவம் இரட்டு சுத்தா சித்தா ஒடுங்கு சுத்தசினால் ஒடுக்கு தோற்றமு இதுபோல் ஆகும் இத்தத்துவம் தோற்று முற ஆம் ஒடுகிய இந்த முறபோலாகும்.

நிப்பு. 1. மேற்செய்யுளிடே 'தத்துவம்' தன்னிற்சாருணுதத் சுத்தஞ் சாரு' என்று கூறியதனால் 'தத்துவம்' பது அதனை அதிட்டித்துநிற்கு சிண்டருத்திர ர்குறித்துநிறுது

2. வித்த, புருடனை விராவித்தியாதத்துவம் ஆறாய் அதிட்டித்துநிற்கு அந்ததே ர்குறித்துநிறுது. உயிர் தத்துவம் இவ் தத்துவம் அந்நிற அதிட்டிக்கு ருத்தாக் கிலு ஒடுங்குந்நிறி புருடனை நீக்கி ஆறம் னார்.

3. நித்ததத்துவம் மூன்றும்: சுத்தவித்த முதலிய மூன்று நித்தியம் மூன்று அந்நிற மூர்த்தி ளாகிய உருத்திரர் கேசவர் சதாசிந் பர் ஐ நித்தியம் மூன்று சுருட்சி ர்கூறுவர். அது சித்தாந்தம். (சிராக்கிர)

4. சுத்தாஞ் சித்தொடு: அகிராயுயிர் மத்துகிடார்க் ரணனைப்பொருந்தி ஆணையினமர்ந்து செத்தலை மூன்று நிவசும னாகி நின்றனன்' என்று கூற்றில் முதற் ருத்தலை மூன்று நிற்று முற மகூறிய மாறு

பேழிப்பு. சாராத்திடே ஆன் தத்துவம் இருபத்து ஐந்துத் தத்துவம் ஒடுங்கு அராம் முதலிய ஆம் அந்தரா ஒடுக்கு சுத்தவித்த முதலிய மூன்று இயசினை ஒடுங்கும். சுத்தசி இரட்டு சுத்தசினால் ஒடுங்கும். தோற்றமு இவ் மாறு

(b). உயிர் ன் ஒடு கு மு த்;

மெய்தரு பூத மாதிரி மோகிரி யந்த மாகப்
பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடெம்பு கன்ற
மெய்தரு சைவ மாதிரி யிருமூன்றும் வித்தை யாதி
எய்துதத் துவங்க ளேயு மொன்றுமின் றெம்மி னற்க்கே.

(இ - ன்). பொய்தரு சமய ம் ர் ர் பொய்ப் பயனைத் தருகி ன்
உலோ ராயதம் முதல் ஐய மாத சை ர் ன்ரு வுள்ள புறப்புறச்ச ய்
புறச்சமய ம் அ புறச்சமய ம் என்னு முக்கூற்றுச் சமயத்த ர் அனை ரு

மொய்தரு பூதம் ஆகிரி மோகிரி அந்த ர் புக்கு ரி றிடு நெரு கிய
பூதம் முதல் அகத்த ராயாதத்து ம் ன்ரு வுள்ள ஒவ்வொரு தத்து ன்
சென்று நிலைபெறு ர், பு ற மெய்தரு ச ர் ஆகிரி இரு மூன்று -
சி ர ம் ன்ருட் கூறப்படும் பதி பசு பாச களின் உண் மத்தன் ம ய
விளக்குகின்ற ச ர் முதற் சிராத்துவித சவம் ன்ருகவுள்ள அறு ிச்
சமயத்தோரு வித் த ஆகிரி எய்து தத்து ர் கள் எயு மந்திரோ ர்
முதலியோர் பொருந்தியிரு கு சுத்தவித் த ருதலிய தத்து ன் ஒவ்
வொ ர் றப்பொரு து ர், இ ற்ரு ஒன்றும் இ று சித்தாந்த
ச ர் தெய் ரகி எ து த்தசி இத்தத்து ன் ன்ருக்கு அதிதப்பட்டு
நிற்கு ர் ன்.

நிபபு. 1. இ ர் இர டெய்யுள் னாலும் உயிர் ன் தத்து ர் னி
லு தத்து ன் அ ிற் ற அதித்டிக்கு அதிதெய் ர் னாலும் அதி
தெய் ர் ன் இ யசி ன்லு இ யசி சுத்தசி ன்லு ஒடு கு ன்
பது இத்தத்து ன் உயிர் னும் டமும் சித்து ரகி பிரபஞ்ச னைத்
து ர் பது கூறிய றது.

2. மொய்தரு பூத மாதிரி மோகிரி யந்த மா ப் பொய்தரு சமய மெல்
ர்புக்கு ரி றிடு புறப்புறச்சமயத்த ருள் (a) உலோ ராயதம், பிருதிவி
அப்பு தேயு ரு என்னும் ர் கு பூத ன்ருமே மெய்ப்பொரு ளென்பர்.
தே ரந்தத்திடு அ ர் பெறு பயன் இப்பூத னை அ டத ர்.

(b). பெளத்தர் பிருதிவிமுதற் புத்திதத்து ம் ன்ரு த் தத்து ன் இரு
பத்து மூன்று என்பர். அ ர் தே ரந்தத்திற் புத்திதத்து த்தை அடை ர்.

(c). சம ர் பிருதிவிமுதற் குணத்தத்து ம் ன்ரு த் தத்து ன் இருபத்து
நா ரு ன்பர். அ ர் தே ரந்தத்திற் குணத்தத்து த் த அடை ர்.

(d). தார்க்கி ருக்குப் பதார்த்த னா மேபொருள். அது புத்தியி ன்
வீருத்தியாதலால் அ ரு புத்திதத்து த் த அ ட ர்.

(e). மீமாஞ்ச ரு கு ம் பொருள். அது புத்தியி ன் வீருத்தி
யாத லால் அ ரு புத்திதத்துவத்தை அ ட ர்.

(f). ஏர் மவாதிசளுன் மாயா நதி ன் மாய் கு டே டிகிய பிரம சூபமே யான் னே டதாந் ஞானத்தா் அநீ டதே முத்தி என்பராத ல். அர் புருடதத்து த் த அ ட வர்.

(g). சார்கி புரு்குப் பிரகிருதியையு் புருடனையும் வீ டிகித்தறிதே முத்தியாத ல் அ டு புருடதத்து த் த அ ட வர்.

(h). பாதஞ்ச ருக்கு முத்தி சாங்கியருக்குப்போ டாத ா் அ டும் புருடதத்து த் த அ ட வர்.

(i). பாஞ்சராத்திரி னுக்குத் தத்து ம் இருபத்துநா் கு. அ டர் பிர கிருதி ய அ ட வர்.

(j). பா பதர் டயாதத்து த் த அ ட வர்.

(k). லவிரதர் வித்தியாதத்து த் த அ ட வர்.

(l). ாபா ா் ா தத்து த் த அ ட வர்.

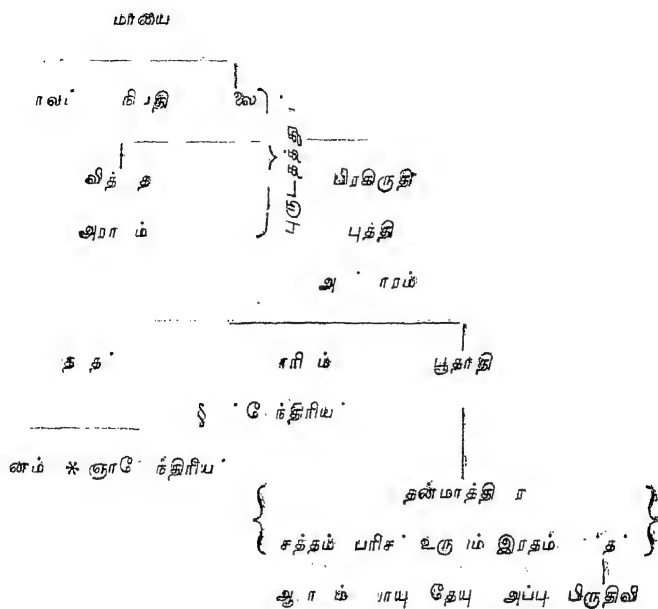
3. ாதியிருமூ ழு் சுத்த ச ுமுத ா ஆறு. அ ிச்ச ு பாடா ாத் பேத ாத் சி ச ாத் சி ிச்கிராந்த ாத் ன ா வி ார ாதம் சி ாத்துவித ச ி ன்னு ஆறெ ழு ா். பாடா ா தத்திற்கும் பேத ாதத்திற்கு் த ுமுள் டே டுபாடு சிறிதா லி் அவ்விர ி டினையு் ஒ ு ாத் தெ ு னிச் சுத்த ச ித் தயமுடன்கூட்டி அ ிச் ச ு ஆறெ ன ு ள்ளப்பட்டது.

4. வித் த ாதி ய்துதத்துவங் ள்: வித் த - ம் திரேசுர். வித் த ன்வித் தயீசர் சதாசி ரெ ு றி ார்க்கு (செ. 45 பார்).

5. ஒன்றுமி ு றெ ு மி றக்கு முதல் ன் அம ஞயநிற் ு ற டுறி ாறு.

பெ ழிப்பு. புறப்புற ு புற ு அ ுப்புற ு ன்னு ு முக்கூற்றுச் யத்த ா் பூத் ுமுத் அ ுத்த ாயாதத்து ம் றையிலுள்ள தத்து ு ள் ஒவ் ு ற ு றி ு நிலைபெறு ு. அ ிச்சமயத்த ார் அறுவரு ு சுத்தவித் த ுமுதலிய தத்து ு னை அ ட வர். சித்தாந்தத்தெய் ாகிய சுத்த ு முப்பத்தாறு தத்து ு னையு ள் டந்து நிற்கும்.

தத்துவப்படம்.

ஃ ஞாநேந்திரி - - சொத்திரம். தொக்கு, சட். சிங்நு, ஆ. கிரா.

ஃ ஞேந்திரி - - ராக்கு, பாதம். பா. நி. பாயு. உபத்த.

முனரமுதிகர ம்.

‘(ஒளி ரோ)’ இவற்றின் தன்மை தனக்கெய்தலின்றி எங்கும் நீங்கு தன்மையின்’ என்பது சூன்றாகுகறு, (-).

இதிகரணம், முதல் சத்திருபமாய் விய பரித்து மேற்கூறிய ாறு சேத ப் பிரபஞ்சத்தோட் றி அசதணப் பிரபஞ்சத்தோட் அத்து விதமாய்க் றது எங்ு ி ாது நிற்பன் என்பதும் அவ்வாறாயினும் அமற்றித் த ம ய், ாது நிற்பன் என்பது கூறுமு த்தாே ஆண , த்தி இ ணமு உ மயும் உயிர் ள் மலங் ளாற் ப் திக்குப்பட் டிப் பிறப்பிறப்பிற்படு மு றமையு் அ னைப் போக்கி வட ட தற்கு ாயிலு் உபாயமு் கூறுகி் தது.

I. ஒளியா யோ கி ங்கு ி ாது நி் ற ன், இமற்றி் தன் த டெய்தலி் றி நி் ற ன் (1 -1).

II. ஆ ா த்தின் இ ழு ம் உ மயும், உயிர் ள் ம ங் ளாற் ப் தி் ப்பட்டிப் பிறப்பிறப்பிற்படு மு ற ம யு், அ ம னைப் போக்கி வீட டதற்கு ாயிலுய் உபாயமு் (7 -).

I. ஒ ி ரோங்கி எ து நீங்கு தன்மை இவற்றின் தன் ம தனக்கே டெய்தலி் றி தன்மை (4-).

இதி் அடங்கிய விஷய : ள்:

1. சி பேத ள், (1).

2. சத்திபேத ள் ().

3. பிரபஞ்ச னைத்துஞ் சத்தி ி ய் ()

4. ழு் சத்தியும் பிரபஞ்ச னைத்தோடுத் தோய்வி் றி நிற் கு் (7).

5 தத்து வுணர்ச்சி இன்றிய யாதது (1).

6 தத்து ி உயிர் னைப் பொரு்துதற்கு் ார , ()

1. சி பேத ள்

சிவஞ்சத்தி ாதம் விந்து சதாசிவன் றிகழு மீசன்

உவந்தரு ளருத்திர ன் றுன் மாலய னெ றி னெ ன் றுய்ப்

ப ந்தரு மரு ளாலி் குருவநா ளுபய மொ ன் றும

ந த்ரு பேத மே ளாதனை நடிப்ப னெ ன் பர்.

(இ ள்). சி ி சத்தி ாத ி வி் து சதா ி தி ழு ி ழு ி உ ன் து அருள் உருத்திர ாத ால் அய ி சத்தி ாதம் வி் து தா ி வி ன் குகின்ற மே ா ி விரு பி அரு புரிய் உருத்திர ி வீட்டு னு

பிரமன் ன்னும் இப்பேதங்கள் ஒன்றின் ஒன்றாய்ப் பரந்தரு ஒன்றி ஒற்றத்தோன்று, -இங்கு இந்நிலையில் அருட்ரால் அருடத்திருமேனி சிவ சத்தி நாதம் விந்து என நன்றம். உருட்ரால் உருடத்திருமேனி டோர உருத்திர விட்டுணு பிரம என ரா ரா, பயம் ஒன்ற - அருவுரு டத்தி மேனி சாசிரி ம் என ஒன்ற நவ தரு பேத - இ முத்திறத்து ஒ பது பேத டிவ னோயு டொ டு எ ராதனே, டிப்பன் என்பர் - இறை டன் ஒரு டனே பஞ் கிருத்திய னோயுஞ் செய் ண் என்று பெரியோர் சொல்லு டர்.

குறிப்பு. 1. சிவ சத்தி நாதம் விந்து.....ஒன்றி ஒன்றாய்ப் பரந்தரு : பரமசிவத்தோடு பிரிவின்றியிருக்கு் பராசத்தியிற் சிவமும் சித்திற் சத்தியு் சத்தியிடு ராதமு, நாதத்தில் விந்துவும் விந்துவற் சதா சிவனும் சதாசிவனிடே மகேசுவரனு் மகேசுவரனில் உருத்திரனு் உருத்திரனில் விட்டுணுவும் விட்டுணுவிற் பிரமாவுமா ஒ பது பேதமு் ஒன்றி ஒன்று தோன்று.

பராசத்தியிற் சிவம் தோ்றுதல்: பரமசிவம் புறப்பொருளை நோ்று அறிவுமாத்தி ரயாய் நிற்கும் நிலையிற் த்தசிவ ன்ப்படும். புறப் பொருளா ட உயிர் ள். அவ்வுயிர் ளை நோக்கி நிற்கும் நிலையிற் சத்தி ன்ப்படும். அச்சிவ சத்தி உயிர் ளின்பொருட்டு விபாபரிக்கு் ரா ஞான த்தியாய் வியாபரி்கும். பர சிவ் அந்த ஞானசத்தி டி டாய் நிற்கும் நிலையிற் சிவ் ள ப்படும். பர நாதம் எனப்படு து் இது டே.

அந்த ஞானசத்தி கிரியாசத்தியைத் தோற்றுவிக்கும். அது சத்தி வும் பரவிந்து ள வும்படு். அ் கிரியாசத்தி சுத்த ரய யக்கூடிய விடத்து நாத் தோன்றும். நாதத்தினின்று விந்து தோன்றும். இ முறையே அபர நாத் அபரவிந்து ள ப்படும். சிவம் சத்தி ள்று கூறுதலு மு் டு. இ யசிவ் ள ப்படு து் சத்தர் எனப்படு தும் இச்சிவ மேயா்.

2. அருட்ரால் உருட்ரால்: சிவ் சத், நாதம் விந்து ள்னும் நாக்கு் பர சிவனுக்கு் நிஷ் ள டி டமா். மகேசுவர் உருத்திரா் ஆய் ள்னும் நாக்கு் ச ள டி டா். தாசிரி ள் ஒன்று் நிஷ் ள ச ள டி டா்.

3. பரந்தரு பேத: இ் டே கூறப்பட்ட நரபேத் ளுள் டம் த்தி நாதம் விந்து ள்னும் அருடத்திருமேனி ள்னக்கு் முறையே சிவ் பேதமு் சத்திபேதமுமா். சிவ் சத்தி நாத் விந்து ள்னும் சிவ் பேத் ன்கினோடு சதாசிவ் முதலிய ஐ் தயு் கூட்டிச் சிவ் பேத் ஒ பது ள வு் சிவ் சத்தி நாத் விந்து ள்னும் சத்திபேத் ரா்கினோடு னோ் னி முதலிய ஐ் தயு் கூட்டிச் சத்திபேத் ஒன்பது வு் டொ் துமு் டு.

4. நாதே டிப் ஒரு னே யிரா னுதி பா முற்றற் போ (செ.87) முதல் ஒரு டே இந்த நவபேதமு் டாகி டே டு டு தெழி் டெய்தா் டிப்பன் ளுர்.

பொழிப்ட. ஒன்று மின்றி ஷனாய் நிற்கும் பரமசினை சிவம் சத்தி நாத் வந்து சதாசினை மகேசுவரன் உருத்திரன் மால் அயன் என்னும் ஒன்பது பேதமடிகளையும் பொருந்தி நின்று பஞ்சகிருத்தியம் ளையுஞ் செய்வான்.

2. சத்திபேதங்கள்.

1. சத்தியாய் வந்து சத்தி யாய்மனோன் மனிதா னாகி ஒத்துறு மகேசை யாகி யுமைதிரு வாணி யாகி வைத்துறுஞ் சிவாதிக் கிங்ஙன் வருஞ்சத்தி யொருத்தி யாகும் எத்திற நின்ற னீசன் எத்திற மவளு நிற்பான்.

(இ-ள்). வத்துறும் சிவாதிக்கு - மேற்கூறிய சிவம் முதலிய பேதம் ஒன்பதுக்கும், சத்தியாய் - சிவம் சத்தி நாத் என்னும் சத்தி ளாயும் வந்து சத்தியாய் - வந்து சத்தியாயும், மனோன்மணி தானாகி - மனோன் மனிடாயும் ஒத்துறு - மகேசயாகி - இயைந்து நிற்கும் மகேசையாய் திரு வாணி ஆகி உமையாயும் இக்குமியாயும் சரசு திரையாய்

இங்ஙன் ளும் சத்தி ஒருத்தி ஆகும் இவ் வாறு ஒன்பது பேதம் ளாய் வருஞ்சத்தி ஒருத்தியாகிய பராசத்தியேயாம், ஈசன் எத்திறம் நின்றான் அத்திற அளவும் நிற்பன் - முதல் 11 சிவபேத ஒன்பதிலும் எவ்வாறு நின்று நடாத்துகின்றானோ அவ்வாறே சத்திபேத ஒன்பதிலு் அப் பரா சத்தியும் நின்று நடாத்து ளன்.

இவ் விரண்டு செய்யுளாலும் ஒளியா யோங்கி நிற்கும் முறை ம கூறப்பட்டது.

குறிப்பு. சத்தியாய் - (செ. 164. கு. 3 பார்).

பொழிப்பு. சிவபேதம் ஒன்பதுக்குமுரிய சத்திபேதமும் ஒன்பது ப்படும். அவ் வசிவம் சத்தி நாதம் வந்து மனோன்மணி மகேச உ. ம இலக்குமி சராதி ன்பன ளாம். இப் பேதமெல்லா பராசத்தி ஒன்றாலா தாம். முதல் 11 சத்திமமாகி நிற்பனோ அப் பராசத்தியு் அத் திறமாவே நிற்பன்.

3. பிரபஞ்சமனைத்துஞ் சத்திசிவமயம்.

சத்திதா னாத மாதி தானாகுஞ் சிவமு மந்தச் சத்திதா னாதி யாகுந் தரும்வடி வான வெல்லாஞ் சத்தியுஞ் சிவமு மாகுஞ் சத்திதான் சத்த னுக்குச் சத்தி யாஞ் சத்தன் வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்தி தானே.

(இ-ள்). சத்திதான் நாத் ஆகி தான் ஆகு் அப் பராசத்தியானது மேற்கூறிய வாறு ஒன்பதுவ யாய் நாத் முதற் பிருதிவியீறான தத்து ளோடு இயந்து நிற்கும் சிவமு் அந்தச் சத்தி தான் ஆகி ஆகும் - பரமசினும் அந்தச் சத்தி முதலிய நிற அதிட்டித்து அந்நோடு இய ந்து நிற்கும், ஆகவால் தரும் வடிவா எல்லாம் சத்தியும் சிவமும் ஆகும்

அச் சத்தி ரத் ருட்டிப் ப்பட்ட பிரபஞ்ச டி டெ ரா் சத்திமயமு
மு ராயிருக்கு் சத்திதா் த்தனு் சத்தியா் அச் சத்தியே
த்தனாகிய ர சி னு் குத்தேவியு ரா ரலி் த்தத் தே டிற்றெ
ரா் சத்திதா் ஆ் பர ச் ச்ற்பித்த டெ லா் அச் சத்தி
ரா தா்.

றிப்பு. முதல் 1. சேத ப் பிரபஞ்சத்தோட் றி அதே ப் பிரபஞ்
த்தோடு அத்துவித ரய் து கு நீ ராது நிற்கு் மு ற
இச்டெ ய்யுளாற் கூறப்பட்டது.

பெ ழிப்பு. பரா த்தி ராத் முதற் பிருதிவியீரு தத்து னோடு
து நிற்கு். ர னு் அந்தச் சத்திமுதலிய ிற் ற அதிட்டித்து
அ ிற்றோடு இ யந்து நிற்பர். ஆத ரத் த்தியாற் ருட்டிப் ப்பட்ட டி
ய் னெ ரா் சத்திமயமு் சி யமுமாயிரு் கு். பரம ய் ச்ற்
பித்த யற் றபெல் ரா் அச் சத்தியே உண்டாக்கு்.

4. மு் சத்தியு் பிரபஞ் னைத்தோடு் தோய்வி் றி நிற்கு்.

7. சிவஞ்சத்தி த் னை யீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்றும்
உ ந்திரு ரும்பு ணர்ந்தி் குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவ் பிரம சாரி யாகும் பாந்மொழி கன்னி யாகு்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதா் றெரியு மன்றே.

(இ). 1. த்தி த் னை ஈ் த்திதா் த் த ஈ் று்
மேற்கூறி ராறு சத்தி த்தோற்றுவித்து் த்தி த் தத்தேற்
றுவித்து் உ் து ஆ் ரா் ளி் ஈடேற்றத் த விரு பி இரு கு்
பு ர் து இரு கு் கூடி உ கு உயிர் ரா் ஈ் இ்
விடத்துச் டமு் த் ர பிரபஞ் டெ ராற் றயு் தே, ராற் வித்
ப் பஞ்ச குத்திய டத்து ரெனி் ப் பிரா ரி ஆகு் சி
பெரு ரா் பிர ரி , பா் டொழி னி ஆகு் பா் போலு்
னிய டொழி யயு டய பரா த்தி னி யா ன் த் தரு ஞா த்
தே ர் கு விடே டத் தாலு டா் திரு ருளைப்பெற்ற ஞானி ஞா் கு்
த்த் தா் தெரியு் முஞ் த்தியு் யிர் றோடு தோய்
வி் றி நிற்கும் மு ற வி்

றிப்பு. 1. சி ய் சத்தி த் னை யீ் று்.....: 164 டெ ய்யுளிற்
கூறியபடி பரா த்தினி் பரா த்தியு் ரா த்தியினி் று ஞா த்தி
யு் () ஞா சத்தியினி் று கிரிய த்தியு ரா ஓ் றி
ஞெ் று தோன்றுத்.

2. இரு ரு் பு ர் து் கு குயிரெல் ரா மீ் றும்: ஞா சத்தி
யு் ரியாசத்தியு் ரா் கூடிய நிலை சதாசி மூர்த்த். அ் மூர்த்தி
பிரபஞ்ச டெ ராற் றயு் த்தோற்றுவித்துப் பஞ்சகிருத்தியத் தயு் டாத்
து ரா் எ் பது.

3 ப ிர ரரி ர ா ா ா மொழி னி ரகு ி ிமும் த் தியு ி யிரனைத் தயு தோற் வித்து உயிர் னை ி த்துக்கோ ஐ தொழிற்படுத்தினு இ ற்றி த் பொருதா தோய்வி ற்றிந் பது ப தானுயு டா ி .

பே ழிபபு. பர ினு பரா த்தியு பிபஞ்ச னைத் தயுந் தோற் வித்துப் பஞ்சகிருத்திய னுஞ்ஞெ ய் ரெனினு அ ிற்றின் த் றி து ி ய் ரது நிற்பர்.

5. தத்து வுணர்ச் இ ிறிய மயாதது.

. தனு ரண புவன போ ன் தற்பரம் பந்தம் வீடென் றனுவினோ டெல்லா மாகிய டந்திடுந் தத்து வங்கள் இனி, றிந் தி வரி விர்த்தி முதற்கலை ிடத்தே நீக்கி நனிபர முணர்ந்தோ ந்தத் தத்து ஞானியா ன்.

(ன்). தனு ர பு போ - அ த்த ரயா ரரி ர த ர பு ி போ ன் தற்பர அ ிசுத்த ரய்கு ரோ த்த ரயா. ரரியந் ஞ ஆ இ ன் பத் ேடு ு மு றதே ஆ ா னைப் ப் திப்ப ே னு ி அவ் ா ா ன் றுக்கு அபரமுத்தித் த ன் னு ி சொ ப்பட்டு ா ி ஆகி அவ் ா ா ன் ி பயனை து ிர்தற்கு இ ிறிய ரது ே டப்படு பொருள் ி ரவு ர அனுவினோடு அ டந்திடு தத்து ி ன் அ ா ா னைப் ே டாருந்து தத்து ிந் னாகு ி னி அறிந்து இ ிற்றி இ ி பத் தெளி அறிந்து இ ிவிர்ந்திமுத் ில இடத்தே நீக்கி ிற் ற ிவிர்ந்திமுத் த் சா ிதியதே த ிரு வுள்ள பந் ில ிலிடத்து த்து ிழித்து பர ி னி உ ிர்தோ அச் சா ிதி தீத ில்கு ே ி ினை ு ிர்தோ அந்தத் தத்து ஞானி ஆ (ப ிர ரரியு ப ா ே மொழி ினியுமா ன்னு) அ ிவு ி அறிவு ட னு .

றிபபு. 1. இச் செய்யுள் த ிந்தரு னு த்தோர் ித்த தா ி தெரிய ிற் றதனைத் தெரித்துணர்த்திற்று.

2. தனு ர பு ி போதத்து ன்: தத்து ி ன் அ த்த ர ா ரரியமு த்த ர ா ரரியமு ா . அ த்த ர ா ரரி ி ன் தனு ர பு ி போ ன். இ ஆ ிமா ினைப் ப் தித்து நிற்கு . சுத்ததத் து ி ன் ஆ ா ன் றுக்கு அபரமுத்தித்தா ி ன். இத் தத்து ிந் ன் உயிர் னோடு பொருந்து ி ிச் சத்தி ி னோடு பொருதா. ே ன்னை? த்தி ி ன் தத்து ா தீதராதலினாலு அத் தத்து னோடு தோய் வி ிற்றி நிற் ற ாலு ா . தத்து ி ன் உயிர் ினைப் பொருந்துதற்கு ி ார ிருஞ்ஞெ ய்யுளிற் சொ ப்படும்.

3. நிவிர்த்தி முதற் றலையிடத்தே நககி - அத்து ிசுத்திசெய்து. அத்துவ ிசுத்தி ஞானசாரியரற் றெய்யப்படு ிது. அத்து ிசுத்தியா ிது அத்து ிரக். ள் ஆறிலுஞ் சஞ்சிதமாயிருந்த ன்மங்கனையெல் றம் நசிப்பித்தலா. கன்ம றசியவே மா யயும் ற்கும். ஆண்மை த்தின் த டயும் ஒழியும். அத்துவ ிசுத்தி செய்வது எப்படியெனின் ம ிதிரக் ள் பத் ள் ின்னவ் ள்புவ ன், ள் தத்து ிவ் ள் லை ள் என்னு ி அறு ிசு அத்து ிரக் ளுள், மந் திரப் பதத்திலும், பத் ின்னத்திலும், வ ின்னம் பு ினத்திலும் பு னம் தத்து ித்திலும் தத்து ிக் லையிலும் அடங். ஓடுக்கிச், லைபத் திரோ தானசுத்தியிலும், திரோதானசுத்தி யச் சி ித்திலும் ஓடுக்கு ிதாம்.

4. தத்து ிஞானி - உண் ம அறிந்தோன். தத்து ிம் ிண் ம.

டெ றிப்பு. அசுத்தமாயா றரிய ள் தனு கரண பு ின போ ிக் ளா ி இ ி ஆன்மாக் ளைப் பந்திப்பன ிரம். தத்தத்து ி ள் ஐந்தும் சுத்த மாயா றரிய ள். இவை ிபரமுத்தித்தான ிக் ளா. இத் தத்து ி ளெல் லாம் ஆன்மா ிகளின் ின்மதுகர்ச்சிக்கு டேண்டப்படு ின ிய் அவ ிரான் மாக் ளைப் பொருந்தியிருக்கும். இ ிற்றின் இய ப உள்எப்படி அறிந்து இ ிற்றினங்கிச் சி ித்தை அறிந்த ின் தத்து ிஞானியாம்.

6. தத்து ி ள் உயிர்களைப் பொருந்துதற்குக் காரணம்.

எ ில்லாமாய்த் தத்து வங்க ளியைந்ததென் னனுவுக் கென்னி ித் தொல்லாய கன்ம மெல்லாந் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற் றும்பி ில்லாமை முற் று வித்து ிக்கவுங் கூடி ின்ற [ன் பொல்லாசு வாண வத்தைப் போக்கவும் புகுந்த தன்றே.

(இ - ள்). தத்து ி ள் எல்லாமாய் அனுவுக்கு இ யந்தது என் னென்னி ன் - தத்து ிங்கள் அங்ங ன் தனு கரண பு ின போ ி ளாகி ஆன் மா ிளைப் பொருந்தினதற்கு ிரம் யாது என்னி ன் - தொல் றாய கன்மம் எல் ி துய்ப்பித்துத் து டத்தற்கும் - பழ மயாகிய இருவினை ளையும் துக்ர்வித்து ிக்குதற்பொருட்டும், பின் ில் ிமை முற் றுவித்து ிக் வு - அதனற் பக்குவமடைத் தவிடத்து அவ் வினை ள் மேற்பிறவிகளுக்கு வித்தா ிமல் அவற் ற முதிர்வித்துத் தீக்கையாற் றித்தற்பொருட்டி, கூடி ின்ற பொல் றாத ஆணத் தப்போ வும் ஆன்மா ி ளோடு ச ச மாய் ின்று எல்லாத் தீங்கு ளுக்கு ிரணமாயுள்ள ஆண ிமலத் தப் போ குதற்கும், புகுந்தது - அ டந்ததாம்.

குறிப்பு. தொல்லாய கன்மம் சஞ்சிதவினை.

பொழிப்பு. தனு ிரதி ள் ஆன்மா ிளை அடைதற்குக் ிரணம் யாதெ னின் அவ ிரான்மாக்களின் ின்மங் ளை அனுப ிரையிலாலும் தீ யா லும் ிக்குதற்கும், அவ்வான்மாக்களோடு ச சமாயுள்ள ஆண ிமலத் தப் போக்குதற்குமாம்.

II. ஆணவமலத்தினிலக்கணமும உண்மையும் உயிர்க்கு மலக்கடாறு பந்திக் ப்பட்டுப் பிறப்பிறப்பிடும முறை யப்யம். அம் மலங் னோ டோக்கி வீடடைதற்கு ராயிலும் உடாயமும, (7 -). இது ஆண்டு பிரிவுகளாக் ப்பட்டுப் பொருள் கூறப்படுகின்றது.

1. ஆணவம் த்தினிலக் கணமும் உண்மையும், (7 -17).

2. உயிர் ன் மல. களாற் பந்திக்ப்பட்டுப் பிறப்பிறப்பிடும முறைமை, (7 -17).

3. மலங் னோப் போக்கி வீடடைதற்கு ராயிலும் உடாயமும, (17 -).

1. ஆணவமலத்தினிலக்கணமும உண்மையும், (7 - 7).

இதி அடக்கிய விஷயங் ன்:

(a) ஆணவமலத்தினிக் கணம் (7).

(b). ஆன்மாவின் இச்சாஞானக் கிரியை னோ மனறப்பது மாயா ராயமன்று, ஆணவமலம் (17 - 74).

(c). ஆணவமம் உயிரின் குண ன்று (17).

(d). ஆணவமலத்தினிலக் கணம்.

17. ஒன்றதா பநேக சத்தி யுடையதா யுடனா யாதி

அன்றதா யான்மா வினற னறிவொடு தொழிலை யார்த்து ய்ந் நின்றிப்போத் திருத்து வத்த நிகழ்த்திச்செம் பினிற்க ளிம்போ தென்றுமஞ் ஞானங் காட்டு மாணவ மியைந்து நின்றே.

(இ ள்). ஆணவம் மேற்கூறிய ஆணவமமானது, ஒ ன்றதாய் ஒன்றாய், அநே சத்தி உ டையதாய் - எண்ணிறந்த சத்தி னையு டையதாய், உடனாய் ஆன்மாக்க ளோடுகூடி நிற்பதாய், - ஆதிய ன்றதாய் அாதியே யுள்ளதாய், ஆன்மாவின் த் அறிவொடு தொழிலை ஆர்த்து நின்றி டே த்திடு அவ் னான் ளின் அறி வையுந் தொழிலையும் ம றத்து நி ன்று போத்திருத்து த் நிகழ்த்தி - ச லத்திற் போ யு. ர்ச்சிக்கு வினாமுதலாதற் ற் மயை உண்டாக்கி, - செம்பினி களிம்பு. எய்ந்து இ ன்று நி ன்று - செ பிற்பொருந்திய ளிம் ப ஒத்து அவ் னா மாக் ளோடு விரவி நின்றி ன்று என்று அஞ்ஞா ம் ாட்டிம் டே ல் என்னு இரண்டிலும் அஞ்ஞானத்தை நிகழ்த்தும்.

றிப்ட. 1. ஆணவமலம்: ஆன்மாவை அணுத்தன்மைப்படுமாறு செய் தலினுடே ஆணவமலம் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. அணுத்தன்மைப் படுத்தல் - சிற்றறிவும் சிறுதொழிலுமுடையதாக்குகல். அணு - சிறு ம.

பெழிப்பு. ஆ. . . ஒன்றே. அஃது ணில் அத சத்தி னை யுடை தாய் யிர் றோடு சாய் அரதியேயு ளதாய் டே. த்தி அ வுயிர் ளி அறிவு தொழி வ் ர முழுத நத்துச் ச த்தி எ டித ர விள்கிய அறி ி விரித றி ராக்கி அ வுயிர் னோடு விரவி ிறு டே. ஞ்ச இர ிடிவ அஞ்ஞானத் த உ டார்கு.

(b). ஆ. ரவி. ச்சாநா கிரி ய னை தப்பது மயா ரியம ிறு ஆ. . .

7. மலமென வேறென் றில்லை மாயாகா ரியம தென்னி ன் இலகுயிர்க் கிச்சா ஞானக் கிரியை னெழுப்பு மாயை வி கிடம் மலமி வற் ற வேறும் தது றுகி உலகுடல் கரண மாகி யுதித்திடு மு ர்ந்து கொள்ளே.

(). . . ஒன்று டேறு இ லை ஆ மல ிறு ஒரு பொரு டேறு இ லை அது ரா ரரி ினி உயிர் ளி அறி யு தொழிலையு தப்பது மயா ரரி ினின் அப்படி ர னானது இ கு உயிர்கு விள ரி ிற உயிர் ன்கு இச் ர ஞா கிரி ய ள் எழுப்பு இச் அறிவு டே னை விள்கு இ ிற் ற வி கிடம்-ஆ. . . இ வ் ச்ச அறிவு செய னைத்திடுகு டேறு அ ிறு அ ிறியு இத் த ஆ ி உயிர் ன்கு டேறுயிருப்பது ன்று அது டேறுகி அந்த ர உயிர் ன்கு டேறுயிருப்பதாய் கு உட ரண ஆ உ உடலு ர மு ர உதித்திடு தோ ிறு தா ிர்துள்ள உயிர் னோடு து ிறு அ ிற் றிச் ஞா ி ினை த் ஆ. . . த்திற் உயிர் ளி டேறு ிறு அ வ் ச்சா ஞ கிரி னை விள்கு ர ய்கு டேற் று அறியாது தனு ர பு. போ ர த்தோ ிறு ரா ரரி டே உயிர் னை த்கு எ பது போலித் அறி ரா.

றிப்பு. கி ரதி பா பதிமுதலியோர் ஆ. . . ஒ ி ிலை ர டே தனு ர பு. போ னாகி ிறு ஆ. ரவி இச் ர ஞ ி னை த் பர். இச் டெய்யு முத ரா கு டெயுள் ர் அ ிர் கூற் ற றுத்து ஆ. . . மே ம தப்பது ப தச் ரதிக்குமு த்தா அ லநதி உ ளை சாதித்த று ர .

பெழிப்பு. ல் எ ஒ ி ிலை தப்பது ரா ரரி ி னி ர உயிர் ன்கு டேறு ிறு அ ிற் றி இச் ர ஞ கிரி ய னை வி ிகு. ஆ. . . உயிர் னோடு ஒற் றித்தி ிறு அ வ் ச்சா ஞா ி ினை த் இ. . . ர ிடு குமுள்ள டேற் று. அறி து, உ குட ர ய் ிற்கு ர மே ம தத்தற் றெழிலைச் செய்யு என்பது போலியா.

இதுவுமது.

172. மாயையே யான்ம ஞானக் கிரியைய மறைத்து நிற்குந்
தூயப் பரிதி தன்னிற் சுடர் முகின் மறைத்தாற் போல
மாய்முக் கலகலச் சோதி புரிந்திடு மதுவே ம்பாலக்
காயமு மகல ஞானத் தெ ழிப்பிர காச மாமே.

173 பரிதியை முகின்ம றைப்பப் பாயொளி பதுங்கி னறப்போல்
உருவியிர் மறைக்கின் ஞானக் கிரியை நொளிக் கு மாகுந்
கருதிடு மிச்சா ஞான காரியங் காயம் பெற்றான்
மருவிடு முயிர்க்குக் காயம் வந்திடா விடினம் றைப்பே.

(இ - ன்). தூய அப் பரிதி த் னிற் சுடர் முகில் மறைத்தாற் போ
தூயதாயை அந்த ஆதித்தனின் ஒளியை மே ம் மே றாய் நின்று மறைத்தாற்
போல, -மாயையே ஆன்ம ஞா ன் கிரி ய ய றைத்து நிற்கும் -மாயையே
உலகு உடல் கண்ணாய் நி று ஆன்மாவின் இச்சா ஞா ன் கிரியை
ம மற்கும், முகில் போய் அகச் சோதி புரிந்திடு அதுவே போ
மே ம் அன்று நீ ஆதித்தனது ஒளி வெளிப்பட்டுத் தோ றுமாறு
போல, மாயமும் அ ல ஞா ன் தொழில் பிராசமா உடாகிய மாய
யும் நீங்க அவ் விச்சா ஞா ன் கிரியை எவ்விள்கித் தோ று ன்று
சொல்லி பரிதி ய முகில் ம றப்பப் பாய் ஒளி பது கினறப்போல்
ஆதித்தனே மே ம் மத்தளவில் பரந்து நி ற ஆதித்த னொளி மற்
தாற்போ உயிர் உரு றைக்கின் -ஆன்மா உடாகிய மாய மற்
கின் ஞா ன் கிரியை எவ்விள்கும் ஆகும் அ, இச்சா ஞான கிரி ய
ஞம் ம ன் னாகும். அங்ஙனமி ன்றி, மாய் பெற்றால் -ஆன்ம உடம்
பப்பெற்றவிடத்து, ருதிடு இச்சா ஞான கிரிய ருவிடு ருதப்
படும் இச்சா ஞான கிரி ய எந்நிசுத்த றலு உயிர்க்குக் காய் ந்திடா
விடி றைப்பு -ஆன்ம உடம் பெற்றத விடத்து அவ் விச்சா ஞான
கிரி ய எந்நிசுத்த றலு உனது கூற்றுப் பொருந்தாது.

பொழிப்பு. சூரியனது ஒளி ய மே ம் ம மற் தாற்போ , மாய
உ கு உட ண் ணாய் நி று ஆன்மாவின் இச்சா ஞா ன் கிரி யை
றைக்கு ா றும், மே ம் நீச் சூரினது ஒளி வெளிப்பட்டுத்தோன்று
மாறுபோல் மாயமாகிய மாயம் அவ் விச்சா ஞான கிரி ய எவ் பிர
ாசமா றும் சொல்லி சூரியனே மே ம் ம மற் ஒளி மற் து
போ ஆன்மா மாய மற் க அதன் இச்சா ஞான கிரியை எ
நி ழாதிருக்ேண்டு அ மின்று ஆன்மா உடம்பைப்பெற்றவிடத்து
இச்சா ஞானக் கிரியை எவ்விள்குதலும், உடம்பைப்பெற்றவிடத்து அ
மறைதலு ண் ணப்படுதலா அக்கூற்றுப் பொருந்தாது.

இதவுமது.

7. போதகா ரியம் வறத்து நின்றது புகன்ட ல் காண்
ஒதலாங் குணமு மா வுயிரினுள் விர லாலே
ராதலா லவித் தை சந்தத் தருங் லே யாதி மாயை
ஆதலா விரண்டுஞ் சோதி யிருளென வேறா ம் நே.

(இ ள்). போத ராய் மத்து நி் தது பு . . . ர் . . . தே த்
கூறிய ிற்று ஆ மாவ் அறிவு தொழி னை மத்து நின்றது சொ
ப்பட்ட ஆ . . . அறி யாய உயிரினுள் விர லாலே கு
மு ஆ ஒத உயிரோடு விரவிந்ந ர் அதனை அ்வுயிரின் கு
போ த ஒற் ற ர வு கூற ர் அவித் த சிந்த ஆயினும் ஆ . . .
டு பெடி. ர ய ராதலா லே ஆதி தரும் ஆத ர் - மா யயா து
விருப்பத்தோடு லே முதலிய தத்துங் னைத் தோற்றுவி கு ராத ல்
இர ிடு இருள் சோதி டே ருட் ஆ . . . ர ய என்னு இர
டு இருள் ஒளியுப் பே த் த்முள் டே ம்று மயு டய ர்.

றிப்பு. சோதியருள் ஆ . . . உயிரோடு ந்து நி் று அத்
இச்சா ஞா க்கிரி னை ம் . . . ர தனு ரண பு ட போ
ரய் உயிரு கு டே ருய் நி் று அத் இச்சா ஞான க்கிரி ய னை விள்
கு . ஆத ரற் றோதியரு ிருர்.

டு தீப்பு. ஆ ரவின் இச்சா ஞானக் கிரி ய னை மப்பது
ஆண டே ர். அ து ஆ மோ டே இயைந்து நிற்ற ர் அ் ர்
மாவ் குணபோ த ஒற் றதா ச் சொல் ர். ஆயினு ஆண டிவருள்
நீ கு படி யாரா ரி ன் தோன்று ன ராத ல் ஆ டமு ர்
யு ஆகிய இர ிடு இருள் ஒளியும்போ டே ம்று ம பெரிது ட
ய ர்

(c). ஆண டி உயிரி் கு . . . அ் று.

7. புருட் றன் கு ாம வித்தை யெனிற்சடம் புருட் னாகு [ய்
குருடன்றன் ண் ரின் குற்றங் . . . நின்றன் குணமோ கூற
மருடன்றன் குணம தாகி மலமசித் தாகி நிற்குந்
தெருடன்றன் குணம தாகிச் சித்தென நிற்குஞ் சீ ன்.

(இ ள்). அவித் த புருட் ற் கு . . . னின் ஆ வம உயி
ரி கு . . . று சொ ல் புருட் டு ஆகும் சித்தாகிய புருட்
சட ரகு குருட் ற் ணி் குற்ற ணி் ற் குணே
ருய் - அன்றியு் குருட் டு ணி டே அத் ஒளி ய மத்து நிற்
கு பட மாகிய குற்றம் ிணினது கு மோ நீ கூறு யாயா . அ் ரா
ற் றுதலி் ஆன் அறி டி ற் டே ம மு ஆன் வின்கு ர
யிருந்த் கூடாதா, ம ம் ருள் தன்ற் குண தாகி அசித்தாகி நி்

கு. மலமானது அஞ்ஞானத்தைத் தனது குணமாகக்கொண்டு குணப் பொருளாகிய தான் சடமாயிருக்கு. சி. தெருள் தன் தன் குணமாகிச் சித்து என நிற்கு. உயிரானது அறிவாகித் தனது குணமாகிட்டு குணப்பொருளாகிய தான் சித்துப்பொருளாய் விளங்கும்.

நிபட. அறிவாகித் த-ஆணமம். மருள் அஞ்ஞானம், அறியாமையுடைய பொருள். பாடாணவாதி ன் ஆணமம் உயிரின்குணம் என்பர் அந்நாமாயின் ஆன்மா சட எனப்பட்டு முடாமம். அன்றியும், ன் னொளியை மறைக்கும் பட கண்ணின் குணமாகித் தவறாதுபோல, ஆன்மா அறிவாகித் த-ஆன்மாவின் குணமாகித் தவறாது, அறிவாகித் தவறாது அறியாமையாகித் தவறாது உயிர் சித்துப்பொருள். அறிவு அதன் குணம்.

2. உயிர் ன் ல் னாற் பந்திக் ப்பட்டுப் பிறப்பிறப்பிறப்பிடு முறைமை (7-7).

(a). மும்ம ன் ன் உயி ர்ப் பந்திக்கு முறைமை (7).

(b). ரையேய் திரோதாயி ன் னும் இரு னின் இயல்பு (77).

(c). உயிர் பஞ்ச ன் னாற் பந்தி ப்பட்டுப் பிறந்திறந்து உழவு (7).

(d). மும்ம ன் ன் உயி ர்ப் பந்திக்கு முறைமை.

7. மும்மல நெல்லி னுக்கு முளையொடு தவிடு மிப்போல் மம்மர்செய் தணுவி னுண்மை வடிவினை மறைத்து நின்று [ம் பொய்யம் மசெய் போக பந்த போத்திருத் துவர்கள் பண்ணு இம்மல மூன்றி னோடு மிருமல மிசைப்ப னின் னும்.

(இ ன்). மும்ம ன் மேற்கூறிய ன் ராய ஆணமம் ன் னு ம் னு ன் னு, நெல்லி னு முளையொடு தவிடு உமிப்போல் மம்மர் செய்த நெல்லுக்கு முளையு தவிடு உமியுபே உயிருக்கு மயம் த தச்செய்து, அணுவி உம்ம டிவினை மறைத்து நின்று அதுபற்றி அவ்வுயிரின் சொரூபத் த மறத்து நின்று, பொய்யம் மசெய் போ பந்த போத்திருத்து ன் பண்ணு முறையே பொய்யான போத்த யு பந்தத்தையும் போத்திருத்துத் தயும் உண்டாக்கு, இம்ம மூன்றினோடும்-இந்த மூன்று ம னோடு இ ன் னு இருமம் இசைப் ப் மேலு இரண்டு ம னை கூறு ன்.

திறிப்பு. 1. மும்ம 129 செய்யுளிற் கூறப்பட்ட ன்ம மும் 143-ம் செய்யுளிற் கூறப்பட்ட மாயாம மும் 170-ம் செய்யுளிற் கூறப்பட்ட ஆண லமும் ஆகிய மூ றுமா.

2. நெல்லி னுக்கு முளையொடு தவிடு மிப்போன் மம்மர்செய் தணுவி ன் ம டிவினை மறைத்து நி னு: உமி தவிடு முளை ன் அரிசியி

[illegible]

3. போ பந்த போத்திருத்து : போ இ பத்துன்ப ள். பந்தம் தனு ரணுதி ள். போத்திருத்தாம் வினைமுத ள். தன் இ மூன்றும் ஆ மா டப் பந்திப்பன ளாம். பந்தப்படுத்து டேறுபாட்டா இ டு முறையே அநுபந்த ச பந்தம் பிரதிபந்த எனப்படும். அநுபந்த - பின் பந்தம். அநு - பின். தனு ரண னோப்பெற்றபின் இன் பத்துன்ப ள் உயிரைப்பொருந்திப் பந்தப்படுத்த ளல் மல அநுபந்த ப்படும். சம்பந்தம் கூட. தனு கரண ள் உயிரோடு கூடி றி று அதனைப் பந்தப்படுத்த ளால் மாயாம ம் பந்த எ ப்படு. பிரதிபந்தம் த ட. பிரதி - எதிர். ஆ மாவின் இச்சா ஞான கிரி ய னை மத்த ளல் ஆ மலம் பிரதிபந்த எ ப்படு.

பொழிப்பு, மும்மலங் ளும்உயி ர ம 'கி அத' சொருபத் த அறி யவொட்டாது செய்யும். அன்றியும் பொய்ப்போ த் தயு' பந்தத் தயும் போத்திருத்து த்தையும் உண்டா'கும்.

177. மாயையின் காரி யத்தை மாயேய மலம தென் றும்
ஏயுமும் மல' க டத்தந் தொழிலினை யியற்ற வேவுந்
தூயவன் றனதோர் சத்தி திரோதான கரிய தென் றும்
ஆய்வரிம் மல' க னேந்து ம்ணக்களையினைந் து நிற்கும்.

(இ-ள்). ஈயயி ஈரியத், ஈயேய அது ிறும் - மாயா ிக்கூட்டத் த ஈயேய ிறும். ஏயு மு ிள் தத்தம் தொழிலினை இயற்ற ஏயு ஆ மாக் னைப்பொரு்திய மும்மல ிறும் தத்த தொழிலைச் செய்யு படி செலுத்தாநின்ற. தூய ி தனது ஓர் த்தி சி ினு டய ஒப்பற்ற த்தி ய, திரோதா ி அது ன்று மத்தலைச் செய்யும் திரோதாயி ன்றுத், ஆய் ிர் - ஆராய்ந்து கூறு ிர் இ ிள் ஐந்து அணு னை அணைந்து நிற்கும் டொல் ப்பட்ட இந்த ஐ து ம ி னு ஆ ிர் னைப்பொரு்தியிரு கு்.

குறிப்பு. 1. ஈயயி ஈரியத் தமாயே மலமதெ ிறும்: ய யி ஈரிய ஈ தத்து ி முதற் பிருதிவியீரு தத்து ி னு பு னை னு பு ி த்துப்பொருள் னு. தே முறு ர டெ பு ி போச் டெ ய ஈரு மா ர யத்திரட் ி ச்சி ப்பிர ர ி ிறு இ ி ர யிதே அட் குமாயினு, பந்தப்படுத்து ிற்று மபற்றி ிறு ித்தெ ப்பட்டன. ஈய ஆ அறி ி யகு. மாயா ஈரிய அ யக் த்திற்கு மு ி னிலைப்பொருளாயிரு கு். ஈயே ி ஈ ஈரியம். மாயா பகுதி. ஏய தத்தித விகுதி. சுத்த ஈயா ஈரியங் ிம் விர ிாது த்த ஈ யிருத்தலி ம ி னுள் ித்து எண் ப்படா ஈயின.

2. மு ி ிள்.....திரோதா ியதெ ிறும்: திரோதா ி திரோதா த் தச்செய் ிது. திரோதா ின் ம றப்பு. ி டெ ிது. ஆ ிரவி இச்சா னா க்கிரி ய னை றகு சத்தி னை அதி ிடித்து நின்ற ல் சத்தி திரோதானசத்தி ப்படு. அத் திரோதா த்தி மு ி னையு அதி ிடித்து ி ிறு தத்த தொழிலிற்படுத்திப் பா ிருவித்த ஈ ி ன்று உபசார ிச் சொ ப்படு.

பெ ிழிப்பு. அ த்த ஈய ஈரி ி ஈயேய ப்படு. மு ி னையு தொழிற்படுத்திப் பா ிருவிக்குஞ் சி ித்தி திரோதாயி ப்படும். து ி னு உயிர் னைப்பொரு்தியிரு கு்.

(c). யிர் பஞ் ி றப்பதி ப்பட்டுப் பிற்திறந்து உழவு.

7 மலமாபை க ம மாயே யந்திரோ தாயி மன்னிச் சலமாரும் பிறப்பி றப்பிற் ற் கியித் தரைகீழ் மேலும் நிலையாத டொள்ளி ட்ட ி ற ி டெ ன ரிமிடத் தின் அலமாரு மிறைவ னுணை யாலுயிர் டடக்கு மன்றே.

(இ-ள்). உயிர் - ஆ ி ிானது ம ி ினை ன்ம் மாயேய ி திரோதாயி ம ி னி ஆண ி ம ி ய ம் ஈயேய திரோதாயி னு ி ஐந்து க ிளையும் பொருந்தி, ஆரு பிறப்பு இறப்பித் போக்கு ிரவு டய பிறப்பிறப்பு ி ிறப்பட்டு இத்த ர கீழ் மேலு இப்பூ ி ர ம் சுவர் ம் என்னு மூவு ி ி ிலு, கிலையாத டொ ி ி

ட்டம் சற் கு என நிலையில் அத டொள்ளி ட்டமுங் ஈற்றடியும்போ
நிமிடத்தி ண் அ மாரு ட்டொழுதிற் ழ் ழுதிரித் து இ ர
ஆணையா ட்டுக் முத் ட் ஆணைப்படி ட்டுக்.

றிப்பு. அ மரு ண் தது அ ரு ண் ணுயிற்று. அ ர்
ழ ல்.

பொழிப்பு. உயிர் பஞ் ணையு ட்பெ ருந்திப் பிறப்பிறப்பிறப்பிற் பட்டுக்
டொள்ளி ட்டமு ஈற்றடியும்போ மூவு ணிலுஞ் ழ் ழுதி ருஞ்
ருப்படி திரியும்.

3. மலங் ணைப டே க்கி வீட்டைதற யிலு உப மும (7).

(a). மாதுடப் பிறப்பெய்த் அரிது (7).

(b). உத்த தேசத்திலே பிறத்த் அரிது. உத்த ஈதியிற் பிற
து புறச்ச ராது நிறற் அதனினு் அரிது
().

(c). ச சித்தாந்த டெறி அ டத் மி வு் அரிது.
ஊப் போர்கி வீட டதற்குச் த்தாத்தெறி யி்
சினை ழிபட உபா ().

(d). சிபெரு ஈனை ழிபடுதற் ற டே ணுடப்பிறவி டொ
ப்படடது ().

(). தே அரித்திய். அது ண் போதே ரு ஈனை ழி
படே ட்டு ().

(f). வீடயபோ அரித்தி ().

(g). பொருட்செ ட் அரித்தி அருட்ெ ட் நித்தி
().

(). ஈதுடப்பிற்பெய்த் அரிது.

7. அ ட்சஞ் சதே தச ணுற்பிச்சஞ் சராயு சத்தோ
டெண்டரு நாடுல பத்து ண்குது ணுயிரத்தாய்
உண்டுபல் யோநி யெல்லா மொழித்துமா துடத்து தித்தல்
கண்டிடிற் டலைக் கையா ண்ந்தினன் ஈரிய ண்.

(இ ண்). அ ட்ச டேதச ண் உற்பிச்ச ராயு த்தோ
தரு ண் அ ட்சமு டேதசமு உற்பி மு ராயு மு ஆ
ப்படம் ண் கிலுந் தோற்றியி ழு ப் பிறப்பு ணி
பத் ண் குதுறு ஆயிரத்து ஆய் உ டு பத் ண் குதுறுயிரபேத
மு டயதாய் டொகி உ ண் ப் டே நி ண் ஒழித் அ ண்

பாகிய யோகிபேதம்-ன் அல்லா ம் மயம் ஒழித்து, மாதுடத்து உதித்தல் ண்டிடிண்-மாதுடப் பிறவியிற் பிறத்தலை எய்தப்பெறின் டலைக் கயால் நீந்தினன் றரியா காண் அது சமுத்திரத் தக் கையாடு நீந்தி கையேறின ன் செயல் போ மதாம்.

குறிப்பு. 1. அண்டசம் முட்டையிலே தோ று ன். அ மீ பற பல்லி முதலியன.. அண்டம் முட்டை. ஜம் பிறத்தது.

2. சுவேதசம்-வோர் யிடே தோன்று ன். அ பேன் வீட்டில் இருமி முதலியன. சுடேதம்+ஜம் சுவேதசம். டேதம் றோர் 1.

3. உற்பிச்சம் வித்து றேர் முதலியன; னை மேற்பிர்ந்து தோ று ன். அமை மரம் றொடி பூண்டுமு, லியன. உத்பித் மேற்பிள் து தோ று டது.

4. சராயுசம்- ருப் பயிடே தோ று ன். அ மிருகங் ள் மானு டர் தேர் முதலியன. ராயு- ருப்பாசயப்பை.

5. ண்பத்து றான்கு தூரூயிரத்தாய் உண்டு: -எண்பத்து றான்கு தூரூயிர யோகி பேதம் றுள், தா ர் ள் பத்தொன்பது தூரூயிரம் னார் ன பதினைந்து தூரூயிரம். தேர் ள் பதினொரு தூரூயிரம். நீர் றாழ் பற மிரு என்னும் ஒவ்வொன்று பத்துப்பத்து தூரூயிரம் றாதுடர் ஒ பது தூரூயிரம்.

6. யோகி தே ம் றாம்.

பொழிப்பு. றால் த்தோற்றத்து எழு ப் பிறப்பில் பத்து றான்கு தூரூயிர யோகி பேதம் றுள்ளே மாதுடப் பிறவியில் றாது பிறத்தல் மிக் அரு மயாம். அது பெரிய சமுத்திரத் த் யினோ நீந்தி ரயேறின ன் செயல்போ மதாம்.

(b). உத்த தேசத்திடு பிறத்தல் அரிது. உத்தமசாதியிற் பிறந்து புறச்சமயம் சாராது நின்றல் அத் ரினும் அரிது.

. நரர்பயி றேயந் தன்னி னான்மறை பயிலா நாட்டில் விரவுத லொழிந்து தோன்றன் மிக்கபுண் ணியத்தா னாகும் தரையினிற் கிழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து பரசம யங்கட் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணு னாதே.

(இ ள்). நரர் பயில் தேய் தன்னில் மானுடர் றாழ்கின்ற தேச றுள்ளே, நான்மறை பயிலா றாட்டி விரவுதல் ஒழிந்து தோன்றல் டேதா ம் ள் ஒதப்படாத தேசத்திடு பிறத்தலைவிட்டு அமை ஒதப்படும் உத்தம தேசத்திலே பிறத்தல், மிக் பு ணியத்தான் ஆகு மிகுந்த பு ணிய ஈத்தால் உண்டாகும், தரையினில் கிழைவிட்டுத் தம் செய் சாதியினி ன்ந்து இப்பூமியில் கீழாய சாதியிடு தோன்றாது த று.

செய்தற்குரிய த்த சாதியிலே தோன்றி, பரசமயங் ன் செல்லாப் பாக்கி ப்ண ஒனது புறச்சமயங் ளிற் செல் ராது நிற்கும் நன் ம பெறுதல் அரிதாம்.

போழிப் ப. மாதுடப்பிறவி எய்தினும் வேதா ம் ன் ஓதப்படும் -த் த தே, சத்திற் பிறத்தல் மிகுந்த புண்ணியத்தால் - டா. உத்தம சாதியிலே பிறந்தும் புறச்ச யங் ளிற் செல் ராது நிற்குப் பேற்றினைப் பெறுதல் அதனினும் அரிதாம்.

(ச). ச சித்தாந்த நெறியை அ டதல் மிகவும் அரிது.

னைப் போக்கி வீட டதற்குச் சித்தாந்தநெறி யாயில், சினை ழிபா ல் உபாயம்.

- . வாழ்வெனு மை யல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித் தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரும் ணுழ்பெற லரிது சால வுபர்சிவ ஞானத் தாலே
- போழிள மதியி னானைப் போற்றுவா ரருள்பெற் றாரே.

(இ - ள்). ாழ்வு எனும் யல் விட்டு - (மேற்கூறியவாறு -த்தம சாதியிலே பிறந்து புறச்ச யங் ளிலே செல்லாது நிற்பினும்) செல் டத்தி னை உ டாகு ய் த் த ஒழித்து. ிறு யா் சிறு தப்பி ிறு ார் உ டாகு் சிறு யினீ்கியும், தாழ்வு ினும் தன் யோடும் அடி ம ாந்த் மயோடும், ச ிமா் சமய் சாரும் ணுழ் பெற் ச சித்தாந்த் ினும் நெறி யப் பொரு்து புண்ணியத்தைப் பெறுத், சா அரிது மி வு் அரிதாம், உயர் சி ஞானத்த தே (த்தன் ம ளோடு அந்ெறியிலே நி ிறு) ளோன சி னரு ாதே, போழ் இ ிதியினானைப் போற்று ார் - பிளவுபட்ட இளம் பிறை அணிந்த பெரு ானை ழிபடு ார். அருள் பெற்றார் அ ிருளைப் பெற்று னைப்போ்கி முத்திப்பேறு பெறு ாரா ார்.

குறிப்பு. 1. ாழ்வு ாழ் , செல் ி.

2. தாழ்வு தாழ் ம. தாழ்தல் - ிண்குத் .

3. ிஞா் பாஞானம், அருள். சி ிஞா த்தாதே போற்றுத் அ ிரு ாதே அ ிருள் ிணங் ல்.

பெ ழிப்பு. செல் ிம் முதலிய ிற்றல் ிருஞ் செருக்கு் ிறு ியால் ிருஞ் சிறு மயு் ிக் அடி மத்திறத்தோடுஞ் ச சித்தாந்தநெறி ய் அ டயு் பா்கிய் பெறுத் மிகவும் அரிதாம். அந்நெறியிலே ி் ிறு சி ிருளாதே சினை ி்கும் பேறுண்டாயின் அ ினைப் போ்கி வீட டதற்கு ாயிலு் உபாயமு ார்.

(d). பெருமானே பழிபடுதற் றானுடப்பிறவி
கொடு ப்பட்டது.

. மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காயத்
தானிடத் தைந்து மாடு மரன்பணிக் காக வன்றோ
தானிடத் தானு மண்மேல் தரன் றனையர்ச் சிப்பர்
ஊனெடுத் துழலு மூம ரொ றையு முணரா ரந்தோ.

(இ ள்). றானுடப் பிறவி த னு ிருத்தது - பிற னுள் ிசேட
ற றானுடப் பிறவி முத் ி கொ த்தது. ம றா ித்து
த்தாலே நினைத் து றா ிதே துதித்து றயத்தாற் பணிந்து செய்
யப்படு ஆனிடத்து ஐத் து ஆடு அர பணி ற அன்றோ பஞ்
வி த்தினை ஆடி ருளுகி ற பெரு ற து தொண்டின்பொருட்டா
ின்றோ. றானிடத்த று ிலு த்துள்ள விட்டுனு முதலிய தே ற்
னும். ிலே ிது அர தனை அர்ச் ப்பர் - இந்தப் பூமியிலே ந்து
ச்சி பெரு றனை அருச் ப்பர் அ்தோ ணன் ித்து உழலும் ஊ ற்
ஓ றயுட் உ ரார் ஐதே ற. இவ் த்திதே சரீரத் தப்பெற்று உழ
று திரிகி ற மூ ற் இ ினி ஓ றயுட் ஆராய்ந்தறிகின்றாரி ிலை.

றிபடி. 1. றானுடப் பிறவி: மிரு ம்பற ி ஊர் ன நீர் றாழ்
தா ற் ப இப்பூமியிதே பிறந்து ிதா ினை உ ருட் உ ற்
வு ி மயா றர் னை அனுட்டி ிகு ிபேறு ிசித்தா தநெறிப்படி சி
பெரு றனை பழிபடு திறமு ய்தப்பெறு யாலு ிதே ற்ரு வி
னு ிபோ ம்து ிர்தற்கு இட ி றி மூர்த்தி த ிதிர்க்க் கரு ட
தாய்ப் பு ிணி ந்தருமிட றா றாலு ி றானுடப்பிறவியே த்தா ற
பிறப்பு ினை ிக்குதற்கு உரி யு ட தா. ஆ யா, இ, தேத்
தோடிரு ிகு ிபொழுதே பெரு றனை பழிபட்டு அ ிருளைப் பெற்றுப்
பிறப்பு ினை ி ிெ ின் ிே ிடு.

2. றா ிர் அர ினி ின்றோ: சி பி ரா னை பழிபடு
தற்கு ியி ி றா ிகு ிளா. பஞ்சா ிரதியா ி முதலி
யெத் த்தாற் செய் ப்படு பணியா. தே றா ிரு றா ி முதலிய
துதினை ிதுத் ிக் றற் செய்யப்படும் பணியா. சி ியசே
தே அடி றார்தே முதலி செய்த் த்தாற் செய் ப்படு
பணி றா. ிஞ் பெரு றனைத் தி றானித்து துதித்தும் ிண் யு
ரி ிதிரு ிருளைப்பெற்று ப்தத் தப் போ ிகிப் பிறவி ய ி ிர் ி.

3. ஆனிடத் த்து றாடு ிர்: ப வினிடத்தண்டாகிய பால் தயிர்
யெ ிரோ ிரோ ி ினு ி ஐதினாலு ிதிருமுழு ிட்ட உயி
ர ி ப ப்பொரு தி ந்து ி று ி ிக்குதற்பொருட்டுச் செய்
ப்படு தெ ிடினை குறி ிவி ப விடத்து ற்ள பா தயிர்
முதலி

4. ானிடத்த ாரும டே ல் ிந்தான்றனை யர்ச்சிப்பர் ஈ ார் ிமுத லிய மேலு ன் இப் பூமியிலே ஈட்டிய பு ணியத்தி பயனாகிய இன் பத் , அனுபவித்தற்கு இட் ாருமன்றிச் சி ினை அர்ச்சித்து ம பந் தத் த ிக்கிக்குள்ளுதற்கு இடங் ளா ா. ஆத ா பிறப்பினிங்கி முத்திய டய விரும்புட் ார், இ ிவிசேடதலமாகிய பூமியிலே இத்தே த் தோடுகூடியிரு ிகும்பொழுதே அதனைப்பெறு ிபொருட்டு முய ல்டே ண்டு.

பொழிப்பு. மன ாக்குக் ாய்க்ளினுே சிவபெருமானே ிழிபடு தற்பொருட்டே ானுட்பிறவி ாருக் ப்பட்டது. டே லுல ிதுள்ள விட் டெனு முதலிய தே ரு இப் பூமியிே ிந்து சி பிரானே ா ிரு ார். இச் சரீரத் தப் பெற்றும் இங்ஙன ிழிபாடுசெய் ாதார் அறிவில்லாத ார்

(e). தே ம் அரித்தியம். அ ிதுள்ளபோதே சி ிபெருமானே ிழிபட்டே ண்டு.

. கருவினு ளழிவ தாயுங் கழிந்திடா வழிவ தாயும்
பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனா யழிவ தாயுந்
தருணனா யழிவ தாயுந் தானரைத் தழிவ தாயும்
உருவமே யழிவே யானா ளுள்ளபோ தேபா ருய்ய.

(இ-ள்). ருவினுள் அழி ிதாயு தாவினு டய ருப்பத்திலே அழிவதாயு ிழிந்திடா அழி ிதாயும் பிறந்து உடனே அழி ிதாயு, பரிணமித்து அழி தாயு உரு ிந் திரிந்து ளரு குழவிப் பரு ித்தில் அழி தாயும், பா னாய் அழி ிதாயும் பா னாய் ரு பரு த்தில் அழி தாயு தருணனாய் அழி ிதாயும் - யெள பரு ிமு டயனாய் அழி ிதாயு, ா ரத்துத்தா அழி தாயும் வீருத்தனாய் அழி தாயும், உரு டே அழி டே ஆன இ ன் சரீரே அழிந்துபோகுந் தன்மையு டயதா லின், உள்ளபோதே உய்யப் பார் இச்சரீர இருக்கும்பொழுதே சி பெரு ானை ிழிபட்டு மலபந்தத் தப்போக்கி முத்தியடைய முயல் ாயா .

குறிப்பு. பரிணமித்த உரு டே றுபடல்.

பொழிப்பு. இச்சரீர வ் ளவு ால் ிற்குமெ ா அறி ப்படா யின் இது ிற்கு ிபொழுதே சி பெரு ானை ிழிபட்டு வீடுபெற முய டே ண்டும்.

(f). -வீடயபோ அரித்தியம்.

. ஒருபுல னுகரும் போதங் கொன்றிலை யொன்றின் பாலும்
வருபயன் மாறி மாறி வந்திடு மெல்லா மாறும்
ஒருபொழு துணரி னுண்டா மல்லதிவ் வல்லல் வாழ்க் க
மருள்கன வதுவும் போல மாயும்பின் மாயு மன்றே.

(இ-ள்). ஒரு புது நு போது ஒரு விடயத் த நா அனுபவிக்குப்பொழுது அக்கு ஒன்று இலை - அவிடத்தோடு ஒரு விடயம் அனுபவதவிலை ஒன்றின்பாலு முன்பு நிறிமாறித்திடு ஒரு விடயத்தின் னும் ருகிற் ப இப்பழு துப்பழுமா நிறிமாறி நுதாரு, ஒருபொழுது எ ா ாறு - தே நிலையி விடய அனுபவம் இப்பத்துப்பது ர்ச்சியு இலையாய்விடு உண்டா அல்லது (ஆம்) இவ் ல் ாழ்க் உரி இவ் ன் உளது இல்லதுமாய் துப்பத்தோடு கூடியதாயிருக்கு இவ்விட போத்தி இயம்பை ஆராயுமிடத்து, மருள் துவு போ அது யத் தயு யும் ஒத்து அன்றே ரயு பின் ரயு - தோ நியவுடே அழிதும் சிறிதா த்தி பி அழிதாயிருக்கு.

நிபபு. ருள் துவு போ : மருள் அன்றே ய்தலுக்கு னவு பி மாய்தலுக்கு உ .

பெழிப்பு. ஒரு விடத் த நா அனுபவிக்குப்பொழுது தேறு விடயம் அனுபத்திற்கு ராது. அவிடய அனுபவம் பழு துன்பமு ா நிறிமாறிரு. தே நிலையி இவ் னுப ன் ள யாதுமில்லை. இ ன் உள்ளது இ து ரய்த்துப்பத்தோடு கூட தாய் ரு விடய தோன்றிய உடே அழிதும் சிறிதா த் தங்கி அழிதாய இ ல்பு டத்தாம்.

இதுவு து.

. அரிசனம் பூசி மாலையணிந்துபொன் னடை சாத்திப்
பரிசனம் பின்பு செல்லப் பார ர் பரிசுக் கொட்ட
வரிசின்ன மூதத் தொ ல் நீதிடவு ரவு மாண்டு
பெரியவர் பேச்சுமின்றிக் கிடத்தலாற் பிணத்தோ டொப்பர்.

(இ-ள்). அரி பூசித் த முதவி ராசனத்திரவிய னைப் பூ யு, மாலையணிந்து ராசத்தோடு கூடிய பூ லை னை அணிந்து பொன் ஆ டசாத்தி - பீதாப் பர போர்த்து பரிசு பிப்பு செ தது பரி ார் ள பி தே ரவு பார ர் பரிசு ரவு ரர் சிவ லு, டொட்ட - ராத்திய ள் முழ வு ரிசி னைத் - ரி பெரு திய சின்ன னை தவு தொ திட - கு ட ர ா ள் குழ ரவு பெரிய ர் இவ்விடய னோடு கூடிய பெரிய ர் ர வுமாண்டு பேச்சு இன்றிக் கிடத்தலால் செ ஸ் செருக்கினால் அறிவு மழுக்கிப் பேச்சுமின்றி அச்சிவ ிருட் கிடத்தா பிணத்தோடு ஒப் பர் செத்தாருக்குச் ச ரவர்.

நிபபு. பெரிய ர் பி த்தோடொப்பர் செ ருக்கு ட் ரு சிற ப்பெல்லா பிணத்துக்கும் நடத்த ாலு அறிவி றிப் பேசாது கிடக்கு

பி 'போ டே அரு' அறிவித்து போ து கிடத்த ாலும் அ ிர்பிண த்து'கு ஒப்பா ிர் . பெரிய ிர் இழி யு ர்த்து' குறிப்புச்சொல்.

பொழிப்பு. விடயபோ ளி' மய'கி அவற்றி' அழுத்து' ார் பிணத்து'கு ஒப்பா ிர்.

(g). பொருட்செ' அறித்தியம் அருட்செ' ி' நித்தியம்.

பிணத்தினை யொத்து வாழ்வோர் பின்னடைப் பிணங்கள்போ உணக்கியே யுழல்வி ருங்க ளுடனுயி ருணர்வு மெல்லாக் [வ கணத்திடைத் தோன்றி மாயு' காயமென் றறிந்தொ ருக்கால் வணக்குறீ ரரனை யென்றும் வா வர் வணங்க வைப்பன்.

(இ -). பிணத்தினை ஒத்து ாழ்' ார் பி' - நர் பொருட்செல் ' ஈட்டுதற் பொருட்டுப் பி 'போ ாழு' செல் 'ச் செருக்கு டயார் பி' டெ'று டப்பி' ள்போ டப்பிண' ள் போ , உ' உடல் உயிர் உ ர்வு எ' ா' உ' ளு டய உட' உயிர் அறிவு முதலி னை உ 'கியே உழ'வீர் ாட்டி' அலைவீர். அங் ன' அலை தலைவிட்டு, ாய' த்தி டத்தோ' றி ாயு' 'று அறிந்து உ து சரீர' த்தி' டே, ா' றி அழியு' இய' பு ட தெ'று உணர்'து, அரனை ஒரு' ா' க்குறீர் சி பெரு ானை ஒரு ாலேனும் ' 'கு 'ரா . அ' ' செய்வீராயி' எ'ன்று ா ார் ' ' ப்ப' எஞ்ஞா' று' தே'ர் ளு' ண' கு' படி அ'ர் அருட்செ' 'த் த 'குக் டொடுப்பர்.

குறிப்பு. செல் 'நெடு ாடஞ் செ' று' ணே'கிச் செ' மதிதோ யச் செ' மு' ர்கி' த, டெ'ர் ாழ்தி' லைச் சிற்றம்ப மேய, செல் 'ன் ழு' 'துஞ் செ' ' ' டே ' ' (தே ார. திருநா.) எ'ன்று ாட் டத்தேடி கிழ்'துநீர்'து'முளே ாட்டுப்பொய்யெ ாம் பேசிடெனாலீர் கூட் டவிட்டுயிர் போ 'த'மு' டே ாட்டுப்ப' ளி யுளான் ழ' 'ரீமி டே ' (தே ா. திருநா.) எ'ன்றும் 'ஐ 'னையரனெயெ' றாற்றி'ன' உய் ய ாமு த்த ா'ர்பேணு'ர் செய்யபாத மிரண்டுநினையே ' ய ாளவு' ப்பர்மாற்பேறே' (தே ா. திரு ா.) எ'ன்று 'ரு ன' ிற்றால் உணர் ந்து டப்பிடி' .

பொழிப்பு. செல் 'ச்செரு'கு டயார் பின் செ' று அறித்திய ான பொருட்' ' ஈட்டுதலை விட்டுச் பெருமானே 'ண' குவீராயின் அ'ர் எ'ன்று அழி'ாத அருட்செ' 'த் த உ'கு அளிப்பர்.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்

இச்சூத்திரம் நான் ஈஞ்சூத்திரமும் பசவு மயி
பசுலக் கணமுக் கூறுகி றன.

பசவுண்மையும் பசவி க்கணமுந் தொகுத்துக்கூற்த் .

7. உயிரெனப் படுவ திந்த வுடலின்வே றுளதா யுற்றுச்
செயிருறு மிச்சா ஞானச் செய்திக ளுடைய தாகிப்
பயில்வுறு மின்பத் துன்பப் பலன்களு துகளும் பார்க்கின்
துயிலொடு மஞ்ச வந்தைப் படுமுண்டை துரியா தீதம்.

(இ - ள்). உயிர் எனப்படு து உயிர் ிறு சொல்லப்படு து, இந்த உடலின் டு றுளதாய் - இந்த உடம்பிற்கு டு றுயுள்ளதாய் உற்று - உடம் பு ிப்பொருந்தி செயிர் உறும் இச்சா ஞானச் செய்தி ள் உ டயதாகி குற்றப் பொருந்திய இச்சா ஞானக்கிரி ய னையு டயதாய் பயில்வு உறும் புண்ணிய பா ிக்கைச் செய்யும், இன்பத்துன்பப் ப ன் று நு ரும் அ ிற்றால் ிரு இன்பத்துன்பப் பய ினையு அனுபவிக்கு , பார்க்கின் - ஆராயுமிடத்து, துயி டு டும் அஞ்ச அவத் தப்படு அறிவு சோர்த டு டும் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் என்னு ிலந்து அ ித் த னையும் அ டயும், துரியாதீதம் உண் - அ ிற்றினுள்ளே துரி யாதீத உயிர் தான்மாத்திர டு ளதாயிரு கும் டு லநிலையா ,

குறிபட. 1. ‘ உயிரெனப்படு திந்த வுடலின் டு றுளதாய் ிபத னுற் பசவுண் மயி, ‘ -ற்றுச், செயிருறு மிச்சா ஞா ி செய்தி ளு டய தாகிப் பயில்வுறுமின்பத்துன்பப் ப ன்களு நு ரும் பார்க்கின் துயிலொடு மஞ்ச ித் தப்படுமுண் துரியாதீதம்’ எனப்பதஞ் பசவி க்கணமுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்ட .

2. செயிருறு மிச்சா ஞானச் செய்திகள் குற்றமுடைய இச்சா ஞா க் கிரியை ள்; சிற்றறிவு சிறுதொழி ள். ஆன்மா டு டு த்தி ஆண் மலத் தினாலே ம ற்ப்புண்டு தன் இச்சா ஞானக்கிரி ய ள் சிறிது ிவிளங் ா திருக்கும். உடலைப் பொருந்திச் ச ல நிலையை அ டந்தவிடத்து அவ் விச்சா ஞானக் கிரியைகள் சிறிது விளங் ப்பெறும். அதுபற்றிச் செயிருறு மிச்சா ஞானக் கிரி யகள் என்றார். செயிர் - குற்றம். -

3. பயில்வுறும்: பயில் - செய்தல். (செ. 212 பார்).

4. துயிலொடு மஞ்ச ித்தைப்படும்: - ஆன் ா முப்பத்தாறு தத்துவங்களு டனும் தாத்துவிக் களுடனுங் கூடி இலலாடத்தா த்தைப் பொருந்தி

விடயங் னை அறிந்து அனுபவித்துநிற்கும் அந்தர் சலா த் த எனப்படும். இங்னம் அறியுந்தன் மயைவிட்டு இ ாடத்தானத்திலிருந்து ிழ்நோக்கிச் சென்று சாக்கிரம் முதலிய ஐந்து அ த் த னையு் பொருந்தி மூ ாதாரத்தை அ டயும். இது கீழால த் த எனப்படும். அறியுந்தன் மை ய விட்டுக் கீழ்நோக்கிச் சென்று ஐந்த த் தயுமுறுதலால், 'துயிலொடு மஞ்சு தத்தை' என்றார். (செ. 222 பா.).

3. உண் ம துரியாதீத - உயிர், ருவிகளொன்றுமின்றி, ம த், ரலே றப்புண்டு இச்சா ஞானக்கிரி யகள் சிறிது ின் ாதுநிற்கு ே , நிலை துரியாதீத ாம். உண் ம - உள்ளது, உளதாதல்.

பொழிப்பு. உயிர் இந்த உடம்பிற்கு வேராயுள்ளது. உ ி னைப்பொருந்திநின்று அ ி இச்சா ஞானக்கிரி ய ள் ஏ தேசமாய் வின. ப்பொறு. புண்ணியபா ி னைச் செய்யும். அப்பு ணிய பா ி ளின் பயனை அனுபவிக்கும். சாக்கிரம் முதலிய ஐந்த த்தையும்படும். துரியாதீத அதன் ே ி நிலையாட்.

இச்செய்யுள் இர ிகூறு டயது.

1. யிரெனப் படுவ திந்த வுடலின ே ி றுளதாய், (-1).
2. உற்றுச் செயிருறு மிச்சா ஞா ச் செய்திகளு டயதாகிப், பயில்வுறு. இ பத்துன்பப் ப ன்ருநு ரு. பார்'கி துயிலொடுஞ்ச த் தப்படும். உ ி ம துரியாதீத.

முதலதிகரணம்

I. உயிரெனப் படுவ திந்த வுடலின வேறுளத , (1 -1).

இவ் தி ரணம் பசுவண் மக்குப் பிரமாண் கூறுகி றது. அஃது அனுமானப்பிரமாண். உட'பி' அறியு் பொருள் ஒன்றுளது. அ ிது உட'பி'ன ே ிறு ஐம்பொறியுமன்று பிராண ாயுவு ன்று, அந்த ர மும், இ ி ா ிற்றின் சமுதாயமுமன்று றுத்துப் பாரிசேட ன வயா் அ ஃது ஆ ா என்று சாதிக்க ப்படுகின்றது.

இங் ாதி ர த்தி் அட்'கி விஷய : :

1. உயிர் ட'பி'ன ே ிறுயுள்ளது, (1).
2. உயிர் ஐம்பொறி ளினும் ே ிறுயுள்ளது, ().
3. உயிர் பிரா ாயுவினு ே ிறுயுள்ளது (1).
4. உயிர் அந்தக்கரண ளினு ே ிறுயுள்ளது ().

(a). ஆ ி ம அறிவுநி ழ்தற்கு அந்தக் ரண ள் துணைக் ருவி ன், ().

(b). ஆன்ம அறிவு நிகழும் முறையே, (13-1).

5. உயிர் பவபொருட்கட்டமும் து ().

1. உயிர் உடலி டே றாயுள்ளது.

1. உடலின்வேறுபாடு அறிந்தவுடனேயே வுணர்வதென்னின் உடல்சுயமான போது முடலினுக்குணர்வுண்டோதான் உடலினில் வாயுப் போது லுணர்ச்சியின் துடலுக்கு கென்னின் உடலினில் வாயுப் போது துறக்குத்து முணர்வ தின்றே.

(இ-ள்). உடலி டே று உயிர் என் இந்த உடலின் டே றாய் உயிரோ டு என்பது எற்றுக்கு, இந்த உட லன்றே உணர் து என்னின் இந்த உடம்பே அறி து என்று சொல்லி உடல் சுயமான போது உட லினுக்கு உணர்வு உண்டோதான் உடல் பிறேதமாய் கிடக் கிலும் அஃவுடம்புக்கு அறிவுளதோ, உடலினி டாயுப் போது உடலுக்கு உணர்ச் இ டு என்னின் இஃவுட்பிலுள்ள பிரா டாயு நீ கு டாயி இவ் வுட்புக்கு அறிவு நிகழாது என்னி உடலினில் டாயுப்போ த உறத் து உ டு து இன்று உட்பிலுள்ள பிரா டாயு நீ ரத உறக் த்தி லு அறிவு நிகழி து. ஆத ா அறி து உடப் து.

றிப்பு. 1. இச்செய்யுளா உடம்பே ஆ ா னும் தே ா ம ாதி எ த் மறுத்து உடம்பின் டே றாய் உயிரோ டு டு பது சாதி ப்பட்டது.

2. போ ரதுறத் து:-போ ரத எ ன் னு பெ ரெச்சத்த ா வி ராத் தாற்றெ டு

டு ழிப்பு. தே ா ாதி உடம்பே அறியு அஃவுடம்பி டே றாய் டி டு அறியு உயிர் பதொ டி லை பர். பி கி டயிலு உறத் த்திலு அறிவு நிகழ் ாணமையா உட்பு அறியு பது பெ ரு த து.

2. உயிர் ஐப்பொறி னினு டே றாயுள்ளது.

. அறிவதைம் பொறியே யென்னி னுறக்கத்தி லறியா ாகும் அறிவது மென்றென் று க டொ டு று யறியு மென்னின் அறிவு ளொன்றை யொன்ற றிந்திடாவைத் தயுக்கொண் றிவ தொன் றுண்ட தான்மா மை ம்பொறியறி திடாடு .

(இ-ள்). ஐப்பொறியே அறி து னி ஐப்பொறி ளுமே உட்பி னி னு லிடய ளை அறியு எ ன் னி உறத் த்தி அறி ா ஆகு உறங்குப்பொழுது அ அறி ாட்ட ாத ால் அதுவும் பொருத்தாது.

அப்படியன்று. ம் த்தில் அ ி ஒடுக்கிற்கும், நனவி ி கண் அறியும், அறி து ள் றெ ழு று ஒன்றெ ழு றுய் அறியும் ினி அங்ங ம் நன வி ி ன் அறிவது ஒவ்ொரு பொறி ா ஒவ்ொரு விடயத் த அறியும் ினின், அறிவு ள் அ ி கு ஒ ி ம ஒ ிறு அறிந்திடா அ ி கன மாயி னு ி பொறி ள் தத்தம் விடயத் த அறியும்பொழுது தா ி ஒன் றயொ ிறு அறியமாட்டா. ஆத ா ி அதுவு ி பொருந்தாது, ஐந் தயு ி றொண்டு அறி து ஒ ிறு உ ி டு இ ி து பொறி ளாலும் விடய ி ள் ஐந் த யு ி அறி து ஒ ிறு து, அது ஆ ி ா-அது ி ஆ ி மா ி ாம் ஐம்பொறி அறிந்திடா ஐ ி பொறி ளு ி தாமா அறிய ாட்டா.

தற்ப்பு. ஐ ி பொறி ள் அறியுஞ் சத்தியு டய ாயின். ஒவ்ொரு பொறியு ி தத்த விடயங் ளை அறிதே ாடு மற் றப் பொறிக் ளையும் அப் பொறி ளால் அறியப்படு விடய ி ளையு ி அறிதே ி ி டும். அ ி கன மின் ா ி, அ ி அறியு ி பது கூடாது.

பெ ழிப்பு. இந்திரியான்ம ாதி ள் ஐம்பொறி ளை விடயங் ளை அறி யு ி ி பர். அ ி ம் த்தி ி விடய ி ளை அறியாதிருத்தலினு ி வி ி தத்த விடயத் த அறியமிடத்து ஒ ி மயொன்று அறியாதிரு த்தலினு ி அ ி கூற்றுப் பொருந்தாது. இ ி ி ிம்பொறி ளையுங் றொ ி ி டு அறியு ி பொருளே ஆ ி மா ி ாம். ஐம்பொறி ளு ி தாமா அறியுஞ் சத்தியு ட ா ா.

3. உயிர் பிரா ாயுவினு ி றையுள்ளது.

- . அறிந்திடும் பிராண வாயு வடங்குதல் விடுதல் செய்தால்
அறிந்திடா துடலு றக்கத் தறிவின்மை கரண மின் ம
அறிந்திடு முதலி யாகி னதுநிற்கக் கரணம் போ ா
அறிந்திடும் பிராணன் றன்னை யடக்கியும் விட்டு மான்ம .

(இ ி ள்). பிரா ாயு அட் குத் விடுதல் செ தா ி அறிந்திடு-பிரா ாயு ானது உள்ளேபோ ி அட் குதலு ி றொளியே ருதலு ா இய ி கு ாயின் அ து ஐ ி பொறி ளையுங் றொ ி ி டு விடய ி ளை அறியு ி என் ினி; உட் உற் த்து அறிந்திடாது உட் பு உற் குமிடத்து அப்பிரா ாயு இய ி கனு ி அது விடய ி ளை அறிய ாட்டாது. ஆத ா ி அதுவு ி பொருந்தாது அறிவு இ ி ி ா இ ி ி அங் றிவி ி ி கு ி ா ி ருவி ள் தொழிப்படா ிறு றொ ி ி ி அறிந்திடு முத லி யாகி ி அப்பிராண ாயு ி அறியு ி முத ி யு டயதாயி ி, அது நிற்க ி ி போ ா உற் த்தி ி அப்பிரா ாயு தொழிப்பட்டு நற் அ ி ருவி ள் தொழிப்படாது ி ி ா. ஆத ா ி பிரா ி த ி னை அடக் கியு ி விட்டு ஆ ி ா அறிந்திடு பிரா ாயு ி உள்ளே அடக்கியு ி றொ ி ி யே விட்டு அதற்கு ி றையுள்ள ஆ ி ா ி விடய ி ளை அறி தாகும்.

பொழிப்.. பிரா ராயு இயக்குமிடத்து, அது ஐம்பொறி னையுங்
கொண்டு விடய னே அறியும் என்பர் பிராண னுடையதி ன். உடம்பு உற்
குமிடத்துப் பிராண ராயு இயக்கினு் அது விடய னே அறியாதாத ல்
அவர்கூற்றும் பொருந்தாது. பின்னும் அர், அவ் றியா ம்குக்காரணம்
ஐம்பொறி ன் தொழிற்படா ம என்பர். பிராண ராயுவே அறியுந்தன் ம
யு டய ருத்தா ராயின், ம்ந்தத்தில் அது தொழிற்பட்டு நிற்கவும் ருவி
ர் தொழிற்படாது நிற்கல் கூடா றாம். ஆத ற் பிராண ராயு ி அடக்கி
யும் விட்டும் அதற்கு றே ராயுள்ள ஆன்மாதே ி விடயங் னே அறி ிதாகும்.

நானகாரு சூத்திரம்

(தே டர்பு.)

மூன்றஞ்சூத்திரத்தின் முதற்செய்யுளிலே தொகுத்துக் கூறின ிற்
றி் ஒருபகுதியை இச்சூத்திரம் வகுத்துக் கூறுத ல் இஃது அச்சூத்தி
ரத்தின் தொடர்ச்சியாகு்.

4. உயிர் அந்த ர னி றே ராயுள்ளது.

. உணர்வன கர மென்னி னென்றையொன் றுணரா வெவ்வே
றணைதருஞ் செயல்க ணைக்கு மறிந்தவை யடக்கி யாக்கிப்
புணருமுட் கருவி யாக்கிப் புறக்கரு வியிலும் போக்கி
இணைதரு மிவற்றி் வேறா யானெ ற தென்ப தான்மா.

(இ-ள்). ர ி உ ர் ன னி் அந்தக்கர னே அறியும்
எ ன் னி், ஒ ி ம ஓ ி று உ ரா அ ி ஒ ி ம னை யொ ி று அறியா
வெவ்வே று செயல் ன் அணைதரும் - அன்றியும் அ ி ஒ ி று அறிந்த த
ற்றொ ி று அறிதலி் றி றே று று தொழி னைப் பொருந்தும். ஆத
ர ி அ ி அறியு் ன்பது பொருந்தாது ான்கும் அறிந்து-அவ்வந்த
ர ி ன் ர ி கிணையும் அறிந்து, அ ி அடக்கிப் புணரும் உட்கருவி
ஆக்கி - அ ி ற் ற றே ன் னெயிடத்து அடக்கிப் பொருந்திய உட் ர ி னாக்
கியு் ஆக்கிப் புற ி ருவியிலு் போக்கி - விருத்திசெய்து புறக்கருவிகளி
லுஞ் செலுத்தியு் இணைதரு இ ிற்றி் றே ராய் தன்னோடு இ யந்து
நிற்கு இ ி ர ி ன் றுக்கு றே ராய், யா ி னது என்பது யான்
று ி னது ி னது செருகுற்று நிற்பது ஆ ி ர - ஆ ி மா ி னம்.

றிபபு. 1. உ ி ர்வன ர மென்னி னெண் றயொன் றுணரா:-அந்
த ி ரண ி ரதி ன் சித்த அ ி ரர் புத்தி ன் னும் அந்தக் ர ி
னே அறியு். இவற்றி் றே ரு ஆ ி மா என்பது ஒன்றில்லை என்
பர் அ ி ரரத் தியு் அத ி தொழிலையு் அறியாது. அ ி ரர்

மத் தயும் அத் தெழிலையும் அறியாது. இங்ம் அந்த் ரண் ன் ஒன் றயொன்றறியாமலு, ஒ றின் தொழில ற்றொன்று அறியா லு இருத்த ா் அ ி ஆன்மா ா ா.

2. வெவ்வேறணைதருஞ் செயல்கள் - மனம் ஐயப்படுதலு் சித்த் சி் தித்தலும் புத்தி நிச்சயித்தலும், அ ி ாரம் அபி ானரித்தலுமாகிய வெவ் டே று தொழில்கர். அணைதரல் - பொருந்துதல்.

3. அ ியடக்கிப்புணருமுட்கருவியா'கி - இந்திரிய ன் ாயிலா ச் சத்தாதி விடய னை அறிந்து பற்றி அ ிற்றில் அழுந்தாது தடுத்து அக் ரணங்களை அ ி் ருவிகளாக்கி.

4. ஆக்கிப் புற'கருவியினும் போக்கி - ஆக்குதல் விருத்திசெய்தல். புறக் ருவி ள் - இந்திரியங் ி.

5. யான் னது - செ. 149. பார்.

பொழிப்பு. அந்தக் ரணங் னை அறியும் என்னின் அமை ி ஒ ி ற யொன்றறியா. அ ிறியு, அ ிற்றுள் ஒன்றறிந்த ித் த மற்றொன்று அறி யாது வெவ் டே று தொழில னைப் பொருந்தியிருக்கும் ஆத ா் அ ி அறி யு' என்பது பொருந்தாது. அந்த் ரண் ன் ான்கிணையு் அறிந்து அ ி ற்றைவிடய னிற் செல்லவ ாட்டாது தடுத்தும் விடய ி ிற் செலுத்தி யு் அ ிற்றி' டே றுய் யா ன்றும் எனது என்றும் நிற்பது ஆன்மா ாம்.

(உ). ஆன்ம அறிவு நி ித்தற்கு அந்தக் ரணங்கள் துணைக் ருவிகள்.

. கருவியா மனமும் புத்தி யகங்காருஞ் சித்த ான்கும்
மருவியான் மாபே யென்ன வருத்திப் மெனத்தெ ரிர்தங்
கொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமை யுணர்ந்தோர்
தருமிது டசுஞா னம்பின் சிவஞானந் தனக்கு மேலாம.

(இ ன்). கருவியா னமும் புத்தி அ ிகா' சித்த் ா' கு் அந்த் ரணங் ாகிய ம ி புத்தி சித்த் அ ி ாரம் என்னு ான்கு் மருவி - ஆன்மா ாப் பொருந்தி ஆ ிமாபே ன் ாரு இ ிய ஆன்மா ன்னுப்படி ஒற்றித்த நிற்கு் தீபம் னத் தெரிந்து அங்கு ஒருவி - ன் பொருள் னை ாணுதற்கு விள'குக் கருவியாத் போ ஆன்மா விடய னை அறிதற்கு இ ி ருவி ளா' னை அறிந்து, அ ிற்றி னின்று ி'கி ஆன்மாவின் உண் ம உணர்ந்த ார் அவ ான் ாவி' இய ல் ப ஆராய்ந்தறிந்த ார் த உணர்ந்தோர் - ஆன்மா ாகிய தமது இய ிப் ப அறிந்தோரா ார், தரும் இது பசு ஞான' இ' ஆராய்ந்தறி யும் அறிவு பசுஞானமாம். ின் சிவஞா ிதன'கு மே ா' அதன்பின் ிதி'கும் பதிஞானம் அப்பசுஞானத்துக்கு மே ானதா'.

றிப்பு. 1. தீபெத் தெரிந்து: ஒருபொருளை ண்பதற்கு விளக்குத் துணை ருவியாயிருத்த போ ஆர விடய னை அறிதற்கு முதலிய அந்த ர னுத் துணை ருவி ளாயிருத்தலை அறிந்து.

2. பஞான ஆ சொருபத் த அறியு அறிவு.

3. சி ிஞா பதிஞா திரு ிருள்.

பெழிப்பு. அத் ர ங் ள் ஆ ர வப் பொருந்தி அனையே ஆ மா ணுப்படி அவ்ா டே டி ஒற்றித்துநிற்கும். ணுக்கு விக்குப்போ அ ஆ ர விடய னை அறிதற்குத் துணை ருவி ளா பத் த அறிந்து அற் றவிட்டு ஆன் வியல் ப அறிப ிர்த து இய ப அறிந்தோரா ர். இ அறித் பசுஞான ர். சி ிஞா ம் இதற்கு டே ர தா்.

(b). ஆ அறிவு நிகழும் முற .

. அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி பக் ர ர் ள்

செவ்விய விந்து ரதஞ் சித்தமே ள்ள மாகும்

ஒவ்வெனு மெழுத்தா மந்து முணர்வுதித் தொடுங்கு மாறு

ப வமுந் திரையும் போலும் பார் கிலிப் பண்புந் தோன்றும்.

(இ ள்) அவ்வுட் உவ்வு ிவு அ ராமு உ ரமு ர ர மு, அ ரா புத்தி ம ள்-மு றயே அ ராப் புத்தி னு ருவி னையும் டெ வியவிது ரத் -செம்ம மயான விதுவு ரதமு சித்தோடு உள்ள ஆகு -சித்த உள்ள னும் ருவி னை யு் செலுத்த தாகு ஐந்து ஒட்டுனு முத்தா அ ரம் முதலிய ஐந்து ச ட்டியிற் பி ரா உ ரவு உதித்து ஒடு கு று இவ் 'தெழுத்து' ல் உயிரினிடத்து அறிவு ரறி ரறித் தோ ி ஒடு மு ற

மு ற முத் தி ரயு போலு - டலி ண்ணை தி ர புதிது புதிதா த் தோ ியு ஒடு கியு ிரு று போ ர் பார்கி இப்ப பு தோ ற் ரோ ப்பயிற் டெய்து ஆராயுமிடத்து முத்த ள் ர னைச் செலுத்து மு ற ி அறிவு தோ ி ஒடு கு மு ற மயு இனிது வி கு.

றிப்பு. 1. அவ்வுட னுவ்வு வு..... த்தே டென் கு: ரக்கு ளா ஆ ரவு கு அறிவு உ டாகு று மு னை கூறியிரு (செ 46) இச்செய்யுளி அ ர முதலி அ ர ள் அத் ர ண னைச் செ லுத்துதலினு ஆ அறிவு உ டாகு று கூறியது னை டெ னி அ ர கு இவ் டக் ர ளி டி ரய் ிறு அத் ர னைச் செ லுத்துதல் ிற்றி அ று கூறப்பட்டதா. ி ரி ரா கு அ ர ி டி ரயு த்தி ரா கு உ ர ி டி ரயு, பச் தி ரா கு ர ி டி ரயு குக்கு ம ரா கு விந்து டி ரயு அதிக்குமை ரா கு ரத டி ரயு, இ யாவு் ஒலி ி டி ரயு இருக்கு.

இச்சா ஞா கிரி ய ன் னும் சி சத்தி ன் பிரா முதலிய பஞ்
மூர்தி னையுஞ் செலுத்த இப்பஞ்சமூர்த்தி ர் ஒலி யடி யான அ ர் முத
லிய அ ர் னையுஞ் செலுத்த இத் த அ ர் க்கு ர் அ ர் ரார் முதலி
அத் த ர் னையுஞ் செலுத்த, ஆன் ர விடய ி ர் இச் சயு டயதா
அ ம் ற இடைவிடாது சித்தித்துப் பற்றி நிச்சயித்து அபிமானித்து நிற்
கு. உள்ள புருடத்தம். “அ ர ர வு ர ர க் கார புத்தி ரா
னம் னு சி றா போதமு” (சி.போ. கு. 4. வெ. 3) ‘ னு ர
ர ன் செலுத்தும் புத்தியினை உன்னு மு ரா முபகரி கு’ முன்னகு
ஆ ர ர்தன்னை ய ராஞ் செலுத்தியிடு னு து னறுபோதமும் (து
ளறு. வெ. 14) கூறுத் பற்றி தே ன்கூறிய ராறு எதிர் நிரளி மமு நயிற்
பொரு ளொள்ளப்பட்டது. இவ் வாரிந்நி அ ரர் ம த் தயும் உ ரர்
புத்தி யயு ரர் அ ர் ராத் தயு செலுத்தும் ன் னும் பொரு ளொ
ள ர். (நஞா. சி ரா கிர. ஞானப்பிர. நிரம்ப ர்).

2. ஒவ்வொரு முத்தா ந்து: பிரண ி சமட்டிப் பிர ி ல் ட்
டிப் பிரண ி இரு ி ப்படும். ச ட்டிப் பிரண ிம் ‘ஒ’ ரா
நிம்பது. ல் ட்டிப் பிர ி அ ர ர உ ர ர ரா ல் து ராத் எ நிற்
பது. ச ட்டி - தொகுத்துச் சொ ிது. வியடடி பகுத்துச் சொ ிது.

3. உ ர்வுதித்தொடு கு ராறு ப் ி முந் தி ரயும்போலும்:-சமுத்திரத்
தி ி புதிதுபுதிதாய் அலை தோ ிறியு ஒடு கியு ிரு ராறு போ
ஆன் அறிவு தோறு ி நினைப்பு மறப்பு ரயத் தோ ிறியு ஒடு
கியு ிரு ிதாயிரு கு. இத் நினைப்பு மறப்பு ி ர் ப் ப
டும்.

6. ழிப்படி. அ ரர் முதலிய அக் ரங் ள் அ ரர் முதலிய அந்
ர னைச் செலுத்துதலினால் ஆ ரவு கு விடய ஞான உண்டாகும்.
இத் ஞா மு ிந்தோறு புதிதுபுதிதாய்க் ழோ ிறு ிது ஒடு கு
து ராயிரு கு.

இதுவு து.

. அயனரி யரனு மீசர் சதாசி மதிதெய் வ் கள--

யவரு மவ்வோ டெவ்வு மவ்விந்து நாதங் கட்டுப்

பயனுறு மஞ்சி லான்மாப் பரவிடி லசித்தாம் பார்க்கிற்

சயமுறு வளி ர ர ிடுந் தவிர்த்துறிற் றுனுந் தோன்றும்

(இ-ள்). உ ிரு அ ிடு டெவ்வு வி் து நாத் ட்டு தே ன்கூறிய
ராறு அ ன் ரார் முதலிய ர னைச் செலுத்த் அகார உ ர ர ரா
விந்து ராத் ளா ஐந்து அ ர் ரு கு அ ி அரி அரனு ிச
தாசி ி அதிதெய் ி ி மு நயே பிரமா. விட்டுனு உருத்திர மமே
சு ர ி சதா ி ி னும் ஐ ரு அதிதெய் ி களா அஞ்சில் ஆ
ப் பரவிடில் பய ி உறு - இ ினம் அக் ர ி ளாலும் தெ ி ி ர

ஹ் செலுத்தப்படு ம் ர ன் ன் ஐத்தினோடு ஆன்ம ானது பொருத்திப் பிர ற்த்திக்குமிடத்து அறிதற்ப னேய்து பார்க்கின் அசித்தம்-இ ி ஆராயுமிடத்துச் சடப்பொருள் னா சய உறு னி இர ம் தவிர்த்து உறி இ ட லைபி லேநாடி ன் டி ராய் ஓடும் லிபொருந்திய ாயு இரண்டினையுந் தடுத்துச் முழுநே ாடியிற் செலுத்தி யோகப் பயிற்சிசெய யின் தானு் தோன்று இ வியல்பும் விள கும்.

குறிட்ட. 1. அயனரியரஹும் சுத்தவித் தயில் னை ரும் பிரமா விட்டுணு உருத்திரர்கள். இ ற் அகார உ ர ரரம் னுக்கு அதிதெய் ன் னாய் அ ிற் ற அதிட்டித்து நிற்பர்.

2. உய்ய ாரு' என்றது உய ாரு' என வி ராமாயிற்று. உய்தல்-சீவி த்த் .

3. அஞ்சில் - அ' ர' க் காஹ் அதிதெய் ி' ாஹ் அதிட்டி' ப்ப டெ' கரண' னோடு.

4. பராயுத் - அந்த' ரண' ன் ஐ' பொறி ன் ாயிலா விடய' னிற் பிர ற்த்தித்த' .

5. தாஷம்-பவ் ாமுந் தி ாயும்போஹ் உணர்வுதித்தொடுக்கும் முறை மயன்றி அசித்த ந்த' யுந் தோன்றும் 'பது.

6. ழிப்பு. அகர' முதலிய அ' ர' ன் ஐந் தயும் அயன் முதலிய ஐவரும் அதிதெய் ி' னாய் ி' று அதிட்டிப்பர். இவ் ாறு அ' ர' களா ஹ் தெய் ன்களாலும் செலுத்தப்படுந் ரண' னோடு ஆன்மா கூடியவி டத்து விடய' னே அறியும். இ ி ஆராயுமிடத்துச் சடப்பொருளாம். இவ் வியல்பு யோ ப்பயிற்சியு டயார்க்கு இனிது விள கும்.

5. உயிர் ப பொருட்கூட்டம' று.

. ஆன்மாவின் வடிவு தானு மநே ார்த்தக் கூட்ட மென்னிற் பார்ப்பார்கட் கான்மா ின்றாய்ப் பலபொரு ளுண்மையாகுஞ் சேர்ப்பாய பலவே யுண்மை யென்றிடிற் சென்றி வற்றை [மே. ஓர்ப்பான்வே றுணர்வோர்க் கெல்லா முணர்பொருள் வேற தா

(இ -). ஆன் ாவீ' ாடிவுதா ' ஆன் சொருபமு' அநே அர்த்த' கூட்ட' என்னின் அ' த' ர' கள் பிரா ாயு முதலிய பல பொருள் ளின் கூட்ட' என்னின் பார்ப்பார்க் கு ஆன் ா இன்றாய்ப் ப பொருள் உ' ம ஆகும்-ஆராய் ப் றுக்கு ஆன்மா என ஒரு பொ ருள் இல்லதாய் அப் பலபொருள் ளின் கூட்டே ஆன் சொருபமாகு' கூட்ட' என ஒரு பொருளின் மயா' அது பொருந்தாது, சேர்ப்பாய ப தே. உண் னன்றிடிந் - கூட்டமான அந்த' ரண' ன் முதலிய ப பொருள் னே ஆன்மசொருப' ன்று சொல்லின் உ ர்வோர்க் கு எல் ா' - அறிப ாணைவார்க்கும் இ ிற்றைச் சென்று ஸர்ப்பா' தே - இப்

பொருள்களைப் பொருத்தி அறிப னாகிய ஆ ிரா வேறாயும். ணர்பொருள் டே மதா ி அறியப்படு அப்பொருள்சன் டே றாயும் இருத்தல் அதுவுப் பொருந்தாது ஆத ாற் ப பொருளி் கூட்டம் ஆன்மா ராதல் கூடாது.

குறிப்பு. உடம்பு இந்திரியப் பிராண ியு அந்தக் ரண்கள் ன்னும் இ ிற்றன் ஒவ்வொன்றே ஆ ிமா ராத் பொருந்தாதெ று கூறியது பொருந்தும். அ ிற்றன் ஒ ிறு குறைந்தவிடத்தும் ிறிவு ிசமுர் மயானு ிஸ் ார் கூடியவிடத்து அது ி ித்த ானும், அ ியனைத்து கூடிய சமுதாயமே ஆன்மா ராத் அ ியும் ானச் சமுதாய ராதிசனாகிய செளத்திராந்திகரு ி பாடி ரு் கூறு ிர். சமுதாயம் - கூட்டம்.

பொழிப்ட. அந்தக் ரண்கள் முதலிய ப பொருட்கூட்டமே ஆன்ம சொரூபம் என்று சமுதாய ராதிகள் கூறின் பலபொரு ிளின் கூட்டம் ஒருபொருளா ா மயால் அது பொருந்தாது. கூடிநிற்பன ிய பல பொருள் னே ஆன்மசொரூப ி ினின் அப்பொருள் ன் டே றாயும் அப்பொருள் னே அறியும் ஆன்மா டே றாயுமிருத்தலின் அதுவும் பொருந்தாது. ஆத ால் ஆன்மா ப பொருட் கூட்டமன்று

இரண்டாமதிகரணம்.

உற்று செய்நுறு மிச்சாளுனச் செய்கியுடையத கிப் பயிலவறும. இனட த்துடைய பலன று நுகரும். ார்க்கிறுயிலோடு மஞ்சவத்தைப் படுழண்மை து ி தீதம். இவ் ிதி ரணம் பசுவி ி கூறுக ிற்றது. இஃது இர ிபிரிவுகளா ப் பிரித்துப் பொருள்கூறப்படுகின்றது.

I. உற்றுச் செய்நுறு மிச்சாளுனச் செய்தி று டயதாகிப் பயிவ்வுறும். இன்பத்துன்பப்பலன் று நுகரும். (- 1).

II. துயிலொடுமஞ்ச ித் தப்படுமுண் ம துரியாதீத. (-).

I. உற்றுச் செய்நுறு மிச்ச ளுனச் டே தீ றுடை த கிப் பயிலவறும. இனட த் னபப பலனகளு நுக ரும். (- 1).

இதி் அட்கிய விஷய ிள்:

1. பரமதத்த ிகூறு ஆ ிர் வி ி னை்களும் அ ிற்றின் மறுப்பும். (-).

(a). பரிணாம ராதிகள் கூறும் ஆ ி விக் ணமும் மறுப்பு, (-).

(b). சா ிகியர்கூறு ஆ ி விக் ணம் மறுப்பும் (7-).

(c). பெளராணி ிகூறும் ஆ ி மவிலக் ணமும் மறுப்பு (-).

(d). ழுளர் கூறும் ஆ ி மவிக் ணமும் மறுப்பும் (-).

(e). பாதஞ்சலர் கூறும் ஆ ி மவிலக் ணமும் மறுப்பும், (-).

- (f). சேடிகர் முதலிலே ஈர்கூறு ஆ வி ணமும் மறுப்
பு, ().
- (g). பாஞ்சராத்திர ஈகூறு ஆ வி ணம் மறுப்பும், (-).
- (h). சமணர்கூறு ஆ வி ணம் மறுப்பும் (7).
- (i). பட்டாசாரியர்கூறு ஆன் வி ணம் மறுப்பும் ().
- (j). ஐங்கிய ராதி ஈகூறு ஆ வி ணம் மறுப்பும், ().
2. சித்தாந்தி ஈகூறும் ஆ மவி ணம் ().
3. உயிர், உட னோப்பொருந்தி அறிவிச் ச செயல் ன் வி ன் ப்பெ
று மு ற ம ().
4. உயிர் உடல் னோப்பொருந்திப் பு ணியபா ி னோச் செய்து இன்
பத்துன்ப ன் து ரு மு ற ம ()
- (a). உட ன் பஞ்சோச ன். அற்றோடு உயிர் ஒன்றாயு
டே ருயும் நிற்கும் ().
- (b). தே தனை உ மமு த்த வி ணம் ().
- (c). உயிர் பஞ்சோச ன் னி டே ருதலை வி ன் (-).
- (d). உயிர் பஞ்சோச ன் னி டே ரு, லை வியறுத்தல், (-)
- (). யிர் பஞ்சோச ன் னோடு ஒ ருய் நிற்கு மு ற ம ய
வி ன்குதல் (1).

1. பர தத்த ஈகூறு ஆன்மவி ணம் மறுப்பு (-).

(). பரிணாம ராதி ஈகூறு ஆ வி ணம் மறுப்பு.

. அறிவிச்சை செயல் னெல்லாமடை தனல் வெம்மையும் போ
குறியுற்ற நேகா நே குணகு னி பாவ மாகி [ற்
நெறியுற்று நிற்கு மென்னி னி ழ்புலன் ர மெல்லாஞ்
செறிவுற்ற கறிபு ரா ன டே ண்டோடு சீவ னாக் கே .

(இ ன்). அறிவு இச் சசெ ன் எல் ர் அ ட் து (பிர) ரூ
னேச்சா கிரி ய ர் ன் ாற் றயு பொருந்தி அ ல்
ொ மயும் போ குறி உற்று அக் கினியு கு ட்பே அ ற்றோடு பிரி
வி ிச் குக்குமதே த் தப் பெ ருந்தி அக் கு அே அே கு ணி
பா ி ஆகி - அக் குக்குமதே த்தினி ிறு அே குணத்த யு
அே குணித்தன் மயமு டய சீ ிர் னு சடப்பொருள் னா கி டெ
றி உற்று நிற்கு னி இத் மு ற பொருந்தி ிறு விட னே
அறியு ிறு டா லின் சீ னு ரு பிர த்தி பரிண ாய்த்தோ
ன்றிய சீ ிர் னுக்கு ி ழ்பு ர ாம் செறிவு உற்று அக்
அறிவு டொள்ள டே டமோ வி ன்கு கின்ற பொறி ர ன் முதலிய
ருவி னோப் பொருந்தி ின்று விட னே அறித் து அனுபவி டே ண்டி
ோ? டே ண்டி ிது.

நிபட. 1. பரிணாதி என் த்த கிய பிர தே சித்து அசித்தமாகிய பிரபஞ் ரயத் தோ ி அ ிற்றுட் அபேத ர வுப் பேத ரகவும்நிற்குப் பர். இ ிர் ஏ ரா ிதி னுள் ஒருசாரார். பாற் ரிய ன்றுஞ் சொ ப்படு ிர்.

2. குறியுற்ற ிரே கு குணிபா மாகி ிறுப் பாட்.

பெ ழிப்பு. பிர ிசீ ர் னு டப்பொருள்களுமா ப் பரிணமித்து அ ிற்றோடு அபேதமுப் பேதமுமாய் நிற்கும் னின் அச்ச ரிக் பொறி ர னோயி ிறி அறி ாட்டா ிர ிரது? ஆத் ர் அது பொருந்து ித் ிரு.

(b). ர் ிகூறு ஆ் வி ி மு ிறுப்பும்.

7. குணங்களை யின்றி யொ ிருக் குறியுடைத் தான்மா வென்னி இண்கிடா விச்சா னா க் கிரியை ரிவையு டற்கட் [ன் பிணங்கிடுஞ் சந்நி திக் ணெனிற்பிணத் துறக்கத் தின்றும் உணங்கிடு ரண மென்னிற் சந்நிதியொழித் தன்றே.

(இ ன்). கு னை இ ிறி ிரு குறி உ டத்து ஆ் ர ன் னி - இச்சா னா ி ரிய ளா கு னையின்றித் தனிதே அறிவு மாத்தி ரயாய் நிற்கு இ ல் பு டது ஆ் னி இச்சா னா ன் கிரி ய ன் இண்கிடா அறிவு ரத்திர ி ழு தேய ிறி அறிவிச் ச செ ன் ழு ிறு ி ழா ஆத் ர் அது பொருத் தது, இ ி இ ிவிச்சா னா க் கிரி ி சந்நிதி உ டற் பி ிகிடு னி வி ர ப மாயிருக்கு உயிரி ிநிதியிதே உ டலினிடத்தே தொழிற்படு ி னி பிணத்து உற் த்து இ ிரு உ டல் பிண ய் கிடக்குமிடத்து உற் றுகும் பொழுது இ ி தொழிற்படுதலி னை ர் ஆத் ரல் அதுவு் பொருத் தது, ர ி உ ிகிடு ி னி பிண்கிட யிலு உற் த்திலு ர ன் தொழிற்படா ிச்சா னா கிரி ி னு ி ழாதிரு கு ி ிநிதி ஒழித் தது அ ிறே உயிரி ி சந்நிதியிதே இ ி தொழிற்படு பது இ ி தாகு.

நிபடி. 1. ிநிதி ஆ் ர வி ரப ரய் அறிவு ரத்திர ரயி ருக்கு அ் வி ரப ரயிருக்கு ஆ் சந்நிதியிதே உ டலி ி இச்சா னா ன் கிரி ி தொழிற்படு பர் ரா கி ர். ஆ் ர வி ரப ரயிருத் து உ ட் ர போது முத்திய ித் த பொருத் தி ித் த்திலு இச்ச னா கிரி ி ன் தொழிற்படா யா் அதுவு் ிருத் தது.

2. இண பொருத் தது பி ி ிரு தொழிற்படுத் உ ி ிராதெ ி ிற்றிருத்த

பெ ழிப்பு. கு குணித்த யி ிறி ி அறிவு த்திரய ய் நிற்பது உயிரியல்பு எ் பர் ர் அறிவு ரத்திர ி அறிவிச்

செய் ன் மூன்றும் உடலி ிழக் ண்டலால் அதுவு் பொருந்தா தென மறுக் அவ் றிவிச்சை செய் ன் ஆ் சந்ரிதியில் உடலின் ன் ிழக் ன் பர். உடல் ச ி ண்போது உற் த்திலும் அ ிழக் ண் மய ல் அதுவும் பொருந்தாதென மற் பிணத்து உற் த்து் கர ங்சன் தொழிற்படா மயால் இை ி ணும் ிழாதிருந்த ன் பர். கரணம் ன் தொழிற்படுத ல் இ ிழ ியின் ஆன்மசந்ரிதியில் இவை ிசமும் ன்பது இல்லையாய்முடியும்.

இதுவுமது.

சந்ரிதி குண தாகுந் தானென்போ லென்னிற் காந்தம் முன்னிரும் பென்றா யீர்க்கு மு றை யுண் டகற்ற லின்றும் உன்னுத லொடுங்க லோட லிருத்தலே கிடத்த னிற்றல் என்னுமித் தொழில்கண் மற்று மியற்றுவ தான்மா வென்னே.

(இ - ள்). சந்ரிதி குணமது ஆகு் சந்ரிதி ன்பது யிரி் முன் உட ட்பு தொழிற்படுதற்கு ஏது ிய் அ்வுயிரினிடத்திலிரு் கும் ஒரு விசேட கு மாகும், தான் என்போ ன் னின் அஃது ஏதுபோ ன் னின் ாந்த் முன் இரும்பு ன்றய் - ாந்த் ல்லின்மு் இரும்பு தொழிற் படுதற்கு ஏது ிய் அக் ாந்த் ல்லினிடத்திலிருக்கு் ஒரு விசேடகுணம் போலும் என்று கூறினாய் ஈர்க்கு் மு ற ம உ் டி அ ற்றல் இன்றா் - அவ்நனமாயின் ாந்தத்து் கு இருப் ப இழுக்கும் ஒருகுண உ் ட் றி அ ற்ற ாகிய மாறுபட்ட கு் இன்றும், ஆ் ா உ் ட் டுத் ஓடில் ஓடல் இருத்தல் கிடத்த் ிற்றல் என்னும் இத்தொழி் ன் மற்று் இய ற்று து என்னே ஆ் மா அவ்வாறின் றி ினைத்தல் தத்தல் ஓட் இருத் த் கிடத்த் ிற்ற் ன்னும் மாறுபட்ட தொழி் ன் பிறவுஞ் செய் து ன்னே? ஆத ா் சந்ரிதி ஆ் மாவுக்குரிய விசேட கு் ன்பது பொருந்தாது.

பொழிப்பு. சந்ரிதி ிபது உயிரி் மு் உட்பு தொழிற்படுதற்கு ஏது ிய் அ்வுயிரு் குளதாயிருக்கு் ஒரு விசேடகுண ாம். அது ாந்தத் தின்முன் இரும்பு தொழிற்படுதற்கு ஏது ிய் அக் ாந்தத்துக்கு உளதாயி ருக்கும் சத்திபோன்றதாம் ன் னி் ாந்தத்து் கு இருப் ப இழுக்குஞ் த்திய் றி அ ற்ற ாகிய மாறுபட்ட சத்தியி்று. உயிர் அவ் ாறின் றி ாறுபட்ட தொழி் னைச் செய்யு். ஆத ா் அதுவு் பொருந்தாது.

(c). பவுராணி ிகூறு் ஆ் மவி் னமும் மறுப்பு்.

உருவிய ரென்னி னிந்த வுடலினுட் காண டே ிடும் உருவது பரிண மத்தா யறித்தமாம் பூத மாகு் கருவினி னுழையு மாறுங் காட்டிட வேண்டுந் னின் மருவிடா தென்னி னுன்றன் வாயினு லுருவன் றென்னே.

(இ-ள்). உயிர் உரு ன்னின் உயிரானது உரு ப்பொருள் னு சொல்வன், இந்த உடலினுள் காண்க ண்டும்-இவ்வுடம்பினுள்ளே அவ் வரு ிய் காணப்படே ண்டும், ிரு ிது பரிணாமத்தாய் அரித்தமாம் பூதமா கும்-அன்றியு் அவ்வனம் உரு ிய்த் தோன்று ிது பரிணாமமு டயதாய் அழிடு ம் தும் பூதப்பொருள் ளுள் ஒன்றாகும், கருவியில் துழையு ிறு ி ிட்டிடே ண்டும் அஃ தன்றி அவ்வுரு மாதாவின் ருப்பத்தினுட்புகத் எவ் ிரென்றும் தெரிவிக்கே ண்டும், ண்ணின் மருவிடாது எ ினி் உரு ிடவாயினும் ண்ணுக்குப் ப்படாது என்னின், உன்றன் ியினு் உரு அன்று என்னே - (விழிமாத்திரத்தார் ிரப்படு் குணமே உரு ி ஆகலின்) உனது ியினால் அஃது உரு ிமன்று என மொழி ியா .

பொழிப்பு. பவுராணி ிர் உயிர் உரு ப்பொருள் என்பர். அப்படியா யின், உரு ிகிய இவ்வுட்பு ிணப்படுதே போ் இவ்வுடம்பினுள் உயிர் ிடிமும் ிணப்படே ண்டும். அன்றியு் அஃது அழிடு ம் தும் பூதப்பொ ருள் ளுள் ஒன்றாகும். ருப் பயுள்ளே துழைதலையு் ிட்டிடே ிடு். அஃது உரு ிடவாயினும் ிணுக்குப் ப்படாதெனி் அஃது உரு ப் பொரு ின்று ின்றதே பொருத்தமாம்.

இதுவுமது.

சூக்கும வருவ தென்னிற் றாலகா ரணம தாகும்
ஆக்கிய மனாதி தன்மாத் திரைவடி வசேத ம்பின்
நீக்கிய சூக்கு மத்தே நிற்பதோ ருருவுண் டென்னின்
ஆக்கிடு முருவ மெல்லா மசித்துமா யறித்த மாமே.

(இ-ள்). சூக்கும உரு ிது எ ினின் (க ிணற் ிணப்படாத்) ி குமவுரு ிய் நிற்பது உயிர் ின்னின், தூ ிர ிது ஆகு் ிது தூ் வரு ித் தோன்றுதற்குக் காரணமாயிரு் தும் ினாதி தன்மாத்தி ர ஆ் கிய ிடிவு அசேத ி அன்றியும் ிது மனம் முதலிய அத் ிரண ிளா லும் த் ிமாத்தி ர ிளாலும் ஆக் ப்பட்ட புரியட்ட வுடம்பு் சடமு ியி ருத்தலி் ஆ் சொருபமா ிது ி் நீக்கிய சூக்கு த்தே நிற்பது ஓர் உரு உ் ி ினின் முன் நீக்கப்பட்ட சூ் கு வருவினுள்ளே நிற்கு் ிதி சூக்குமவுரு ஓ் ிறுண்டு. ிதுதான் உயிர் எ ினின் (ிது ியோதி தத் து ி் ிளா் ஆக் ப்பட்ட பரசரீரமாயிருத்த ிலு்) ஆ் கிடு் உரு ி் எல்லா் ிசித்து ிய் அரித்தமா் ஆ் ப்படு் உருவ் டெ ிலா் ட ியு் ிழிந்தபோ ி ியுமிருத்த ிலு் ிதுவு் ஆ் மசொருபமா ிது

பொழிப்பு. ஆன்மா சூக்குமவுரு எ ினின் ிச்சூ் கு வரு தூ் வரு க்கன்தோ் ிறுதற்குக் ிரண ியிரு் கு ரதலாஹு் ினாதி களா் ஆ் ப்பட்ட புரியட்ட வுடம்பாயும் சட ியுமிருத்த ிலும் ிதுவு் பொருந் தாது. ஆன்மா ிதிசூக்குமவுரு ினி் ிது ியோதி களா் ஆக் ப்ப ட்ட பரசரீர ியிருத்தலாலும் ஆக் ப்படு் உரு ி் ிெல்லா் ட ிய் ிழிடு ம்த ிலும், ிதுவு் பொருந்தாது.

(d). வு ட்குறு ஆன் வில மும் மறுப்பும்.

- அருவுரு வென்னி னான்மா வருவுரு வாவ தின்றும்
உருவரு வாகா தாகு மொருபொருட் கிரண்டு தன்மை
வருவது மில்லை காட்ட வன்னிபோன் மருவு மென்னின்
உருவமுங் காண வேண்டு முண்மையு மொழிந்து போமே.

(இ ன்). ஆன்மா அருவுரு னன்னின் உயிரானது அருவும் உருவுமாய் ஒரு பொருள் என்னின் - அரு உரு ா ாது இன்றும் அரு ாப் பொருள் உரு ாப்பொருளா ாது உரு அரு ஆ ாதாகுட் - டரு ாப்பொருள் அரு ாப் பொருளா ாட்டாது ஒருபொருட்கு இர ட்தென் ம வருவதும் இல்லை அ ிறியுட் ஒருபொருளுக் ாறுபட்ட இர ட்தென்மை ாருதவமி ிலை ாம், ாட்ட ான்னிபோல் மருவும் என்னின் இங்நனம் கூறு டதெ ினை? விதிகே அ ிகினியானது ா ப்பட்டு உரு ாமாயும் காணப்படாது அரு ாமாயும் இருத்த ிபோல ஆன்மாவும் அருவும் உருவுமாய் இருதன் மயு முற்றிருத்தல் கூடு என்னின், உரு ாமும் ாணடே ிடம் - அ ிகினியின் உரு ா ாப்பொறுபோ உயிரின் உரு ாமும் ாணப்படவேண்டும், உ ிமயும் ஒழி ிதுபோம் (அ ின் ாணப்படின் ா ப்படு ானவெல் ாம் அழியுந்தன் மயு டய ாத ா உயிரு அழியுந்தன் மயு டய தாய்) அது ித்தியப்பொருள் எ ிபது இல் ாதொழியும்.

குறிப்பு. 1. அருவுரு ா ாதின்ற ி.....: அரு ாகிய ஆ ாயம் உரு ா ிகிய பிருதிவியாதலும் உரு ாகிய பிருதிவி அருவாகிய ஆ ாயமாதலுமில் ா மபோ அரு ாப்பொருள் உரு ாப்பொருளாதலு் உரு ாப்பொருள் அரு ாப்பொருளாதலு் கூடா என்பது.

2. ஒருபொருட்கு இரண்டென் ாரு ாதுமில்லை: - ஒருபொருளுக் ாறுபட்ட இர ட்தென் ம கூடாதாயின் ி ானுக் அரு ாமும் உரு ாமு ாகிய மாறுபட்ட இர ட்தெ ி ிவ ாறு கூடுமெனின் அரு ாத் த் குறித்து உரு ின்றும் உரு த் த் குறித்து அரு ி் என்றஞ் சொ ிப்ப ிட்டா. அ ிதா ாது ா ப்படாத அரு ாமா ா யால் உரு ாம் என் று ாணப்பட்ட உரு ாமா ா மயா் அரு ி் என்றும் கூறினதேயன்றி அருவு் உருவும் ஆகிய இரண்டின் கூட்ட் அருவுருவம் என ி கூறிய த் ிறு.

3. ாட்ட ினி, ஒருபொருளுக் இர ட்தெ ி ம யிருத்தற்கு உ ம.

டெ ிப்பு. வுளர் ஆ ிமா அருவுரு ாப் பொருள் என்பர். அரு ாப் பொருள் உருவப்பொருளா ாது. உரு ப்பொருள் அரு ாப்பொருளா ாது. அ ிறியு் ஒரு பொருளிலே மாறுபட்ட இரண்டு தன் ம இருத்தல் கூடாது. விதகின் ன் அ ிகினி உரு ாப்பொருளாயு் அரு ாப்பொருளாயு் இருத்த ிபோ ஆ ிவாவு் அருவு் உருவு ாய் இருத ியுற்றிருத்

தல் கூடுமென்னின் அக்கினியின் உரு ம் கா ப்படுமாறுபே , ஆன் ா
வின் உருவமும் காணப்படவேண்டும். காணப்படாமையின் அது நித்தியப்
பொருளுென்பது போய் அழிபொருளாகும்.

இதுவுமது.

1. சந்திரன் வடிவு போலத் தானரு வருவ மென்னின்
வந்துநங் கண்ணிற் றோன்றும் வடிவுள தாமு னிற்கும்
இந்தவு னுருவந் தானு யெழுவது முயிரே யென்னிற்
பந்தமா யசித்தா யான்மாப் பவுதிக மாகு மன்றே.

(இ). சந்திரன் வடிவுபோ சந்திர னு உரு ம் அமா ன த்
தி த்திலே காணப்படாது அரு ாய் நின்று பின்பு ளெளிப்பட்டு உரு
ாய்த் தோ னுதல்போ , தான் அரு உரு ம் என்னின் உயிரு் அரு
மும் உரு மமுமாய் நிற்கும் எ ன்னின், ந்து ம் ன்ணில் தோன்று
டிவு சந்திரன் டி ம்போ ளெளிப்பட்டு ந்து ன் ன்களுக்குப்
பு ப்படும் டி ம், உயிர்க்கும் உளதாம் டிருக்கும் ளதாதல்ே டி ம்
-இந்த ணன் உரு ம்தானுய் மு டதம் உயிரே என்னின் - அ ா சயி்
அரு ாய் நின்று பின்பு மமுறையே ளர்ந்து பூரணையிலே து வரு ாய்
வளங்கு டு சந்திரனாறுபோ த் தோற்றப்படாது அரு ாய் நின்று ரு
வுட் புகுந்து முறைமு றயே ளர்ந்து இந்த உடம்புருவாய்த் தோன்று
தம் உயிரேயாம். ஆதலின் அது அருவரு ாம் என்னின், ஆ ம் பந்த
மாய் அசித்தாய் பவுதி ம் ஆகும் - உயிர் ப் தி க்ப்பட்டதாய்ச் சட ாய்ப்பூத
ாரியமாகும்.

பே.ழிப்பு. சந்திரன் அருவரு ாயிருத்தல்போ உயிரும் அருவரு
ாம் என்னின் சந்திரன் அமா ன சயிலே அரு ாய் நின்று பின்பு வரு
ாய்த் தோன்றுதல் போ உயிரும் துலவரு ாய்த் தோன்றுதல்ே டி ம்.
ஆத ால் அதுவும் பொருந்தாது. சந்திரன் அமா னசயில் அருவாய் நி் று
பின்பு ளர்ந்து ளர்ந்து பூரணையிலே துலவரு ாய் வளங்கு டு போ
டயிரு் காணப்படாது அரு ாய் நின்று கருவுட் புகுந்து ளர்ந்து ளர்ந்து
இந்த உடம்புரு ாய்த் தோன்றும் என் ி, சித்தாய் நித்திய ாயப்
ப்தத்திப்பட்டு நீக்குமுயிர் அசித்தாய்ப் பூ ாரியமாய்ப் பந்தமா டாகிய
உடம்புரு ாதல் கூடாதாம். அத ால் உயிர் அருவரு ாப்பொரு ள் என்பது
பொருந்தாது.

(உ). பாதஞ்சலர் கூறும் ஆன்மவிலக் ணமு் மறுப்பும்.

2. அருவநி காரி யான்மா வாகாயம் போல வென்னின்
உருவனைக் ட்டி யாட்டி யோட்டி மீட் ளொவப் பண்ணி
மருவிறிற் றித்தி ருத்திக் கிடத்திமண் புரட்டி மற்றும்
பெருவிகா ரி ளொ ளாந் தருவதெ ள் பேசி டாமே.

(இ - ற்). ஆம்மா ஆகாய் போ அரு அவி ரரி என்னின் உயிரா
 1. து ஆகாயத் தப்போ அரு ராவி ராயில்ல, ராய் நிற்பது ன்னின்,
 உருவினைக் கட்டி ஆட்டி உடப் பப்பிணித்து டிப்பித்தும், ஓட்டி மீட்டு
 உ ரா ப்பண்ணி ஓடச்செய்து திரும்ப உ ரா ட்செய்து, மருவி நிற்பி
 த்து இருத்திக் கிடத்தி ண்புரட்டி அடிவுடப் பப்பொருந்தி நிற்பித்தும்
 இருத்தியும் கிடத்தியும் மண்ணிற் புரட்டியும், மற்றுப் பெரு வி ரர் ன்
 லா தரு து என் பேசிடாய் தே றும் பெரிய வி ரர் னையெல் ரம்
 செய் து யாது? சொ லு ராயா .

குறிப்பு. தருவதென்:-என் என். ரான் எ னும் வினாவினை குறி
 ப்பினே ரா தொக்குநின்றது.

பொழிப்பு. பாதஞ்ச ர் உயிர் அரு ராய் அவி ரரியாயிருக்கும் ன்பர்.
 அப்படியாயின் உட்பிற் பொருந்தி அதனைப் பிணித்தல் டிப்பித்தல் முத
 லிய பவ விகார னைச் செய்த அப்பொருளுக்கு ஏலா யா அ ர்
 டொள்கையுப் பொருந்தாது.

(ஈ). சேடி ர் முதலியோர் கூறு ஆன் வி ண்ணம் றப்பு.

அசித்தெனி னுணரா தான்மா வசித்துச்சித் தாகு மென்னின்
 அசித்துச்சித் தாகா தாகுஞ் சித்தசித் தாவ தில்லை
 அசித்தொரு புறமா யொன்றிற் சித்தொரு புறமாய் நில்லா
 தசித்துறுச் சித்தே யென்னி னசித்தடைந் தறிவ தின்றும்.

(இ - ன்). ஆன்மா அசித்து எனின் உ ராது ஆம்மா சடப்பொருள்
 று சொல்லி அஃது அறிய ரட்டாது அசித்துச் சித்தாகு எ
 னி - டப்பொருளாகிய ஆன்மா (னத்தோடு கூடுத ர்) அறிவு டப்
 பொரு ராகு என்று சொல்லி அசித்துச் சித்தா தாகு - சடப்பொ
 ருன் அறிவு டப்பொருளா து, சித்த அசித்து ஆ து இல்ல அறி
 வு டப்பொருளுஞ் டப்பொருளா தில்லை, ஆதலால் அது பொருந்தாது
 அசித்து ஒருபுறமாய் சித்த ஒருபுறமாய் ஒன்றில் நில்லாது - (ஆன்மா சித்
 தம் அசித்துமாயிருக்கும் ன்னின்) அசித்து ஒருபுறமும் சித்த ஒருபுறமு
 மா மாறுபட் இரண்டென் ம ஒருபொருளிடே இருத்தல் கூடாது. ஆத
 லால் அதுவும் பொருந்தாது அசித்து உறுச் சித்து என்னின் - அசித்தாகிய
 ருவினைப் பொருந்தாது அறியும் சித்துப்பொருள் ஆன்மா என்னின்
 அசித்து அடைந்து அறிவது இன்றும் அசித்தாகிய ருவினைக் கூடி
 ஆன்மா அறியவேண்டு தின்று. ஆதலால் அதுவும் பொருந்தாது.

குறிப்பு. 1. அசித்தெனி னுணரா.....சித்தாகு மென்னின்: சேடி
 ர் உயிர் சடப்பொருள் என்றும் அது ம த்தோடு கூடிய ழி அறியு்,
 கூடாத ழி அறியாது ன்று கூறு ர். சடப்பொருள் சித்துப்பொரு ர

வும், சித்துப்பொருள் சடப்பொருளா வும் ஒருத் கூடாதா யால் அர்மதமும் பொருந்து தன்று.

2. அசித்தொருபுறமாய்.....நில்லாது: ச ரி' ஒருசாரார் உயிர் சித் தசித்து பர், சித்துத்த மயி' அசித்துத்த மயி' ஒன்று' ஒன்று மாறுபாடு டயனா யால் அம்மாறுபட்ட இர டித் மசனும் ஒரு பொரு ரிலிருத்தல் கூடாது.

3. அசித்துருச்சித்து - பட்டாசாரியர் உயிர் சித்துப்பொருள் ன்று' அது கருவி னா ஒருபொழுது' அ ட தேயி' லை எ' றும் கூறு ர். கருவி னோடு கூடினா ' றி ஆ' மா அறியமாட்டாதா யா' அ ர் கூற்றும் பொருந்தாது.

பொழிப்பு. உயிர் சடப்பொருள் எ' றும் அது த்தோடு கூடிச் சித் தாய் அறியு' என்று' கூறுகின்ற டசேடி ர்மதமும் சித்தசித்து எ' னும் ச ரி' ஒரு ராரர் கூற்றும் ருவி னி' துணையி' றி அறியும்சி' துப்பொருள் ன்னு' பட்டாசாரியர் கூற்று' பொருந்தா.

(9). பாஞ்சராத்திரி ன் கூறும் ஆன்மவி ' மு' றுப்பும்.

- உயிரினை யணுவ தென்னி னுடல்பல துவாரமோடும்
பயில்வுறக் கட்டு னுது பாரமுந் தரித்துச் செல்லா
தயர்வுறு மசித்தாய்ப் பூத வணுக்களி லொன்ற தாகும்
இயல்புறு மவய வத்தா லணுவுரு விறக்கு மன்றே.

(இ-ள்). உயிரினை அணுவது என்னின் உயிரானது பரமானுவை ராய் உடலில் நிற்பதொன்று என்னி', உடல் பல துவாரம் ஓடும் - அவ் வுடலிற் பல துவாரம் ளுள. அ ட்றூல் ஓடிப்போ டாகும், பயில்வு உறக் ட்டுணுது அ' றியும் அவ்வுடம்பிே தொழில் நிகழும்படி ட்டிப்பட்டு நில் ாது, பாரமும் தரித்துச் செல் ாது - பாரத் தயுந் தாங்கிச் செல்ல மாட்டாது, அயர்வு உறு' அசித்தாய் அழிடு ய்து' சடப்பொரு ராய், பூத அணுக் ளில் ஒ' றது ஆகும் பூத பரமானுக் ளில் ஒன்றதாய் முடி யும் இயல்பு உறும் அ டய ட்த்தால் இத்த' ம பொரு' திய அ டய ட் பகுப்பு டயதாயிருத்தலின், அணுவுரு இறக்கும் - அணு டி' அழி' து போம். ஆத ரல் ஆன்மா அணு என்பதும் பொருந்தாது.

பொழிப்பு. உடம்பினுள்ளே பரமானு அள ராய் நிற்பது உயிர் எ' று பாஞ்சராத்திரி ன் கூறுவர். அணு ராயி' உட' பி' ர து ரா' களுள் ஒரு து ராரத்தால் ஓடிப்போ'. உடம்பிற் ட்டி' ட' ட்ரு' பாரந்தா' குதற்கும் அஃது உட' ப்பாது. பூத அணு' ளி' ஒன்றாய் அ டய ட் ட தாய் அழி' துபோ டத யுமிருக்கு'. ஆதலா' அ ர்மதமும் அடாது.

இதுவுமது.

226. உடலினி லேக தேசியுயிரெனி னுருவாய் மாயும்
படர்வுறு மறிவின் நெங்குஞ் சுடரொளிப் பண்ப தென்னிற்
சுடர்தொழிற் சுடுவ தெங்குந் தொட்டிட வறிவுண் டாகும்
அடர்புல னிடத்து மொக்க வந்நெழ வேண்டு மன்றே.

(இ - ன்). உயிர் உடலினில் ஏ-தேசி எனின் - உயிரானது உடம்பினுள் இருதயத்தானத்திலே ஏ-தேசமாய் நிற்கும் என்னின், ஂரு வாய் மாயும் - உருப்பொருள் எனப்பட்டு அழிதாகும், எங்கும் படர்வு உறும் அறிவும் இன்று - அன்றியும் எங்கும் வியாபித்தறியும் அறிவும் இல்லதாகும். ஆகையால் அக்கூற்றுப் பொருந்தாது, சுடர் ஒளிப் பண்பது என்னின் - அப்படியன்று. ிளக்கு ஒளிடத்திருக்க அதன் ஒளி எங்கும் பிராசித்துப் பொருள் னை விளக்குதல்போல உயிரும் உடம்பினுள்ளே ஒளிடத்திருக்க அதன் அறிவு எங்கும் வியாபித்து விடய உணர்ச்சியை நிழ்த்துமென்னின், சுடர் தொழின் சுடுவது - விளக்குத் (தனக்கும் தன்னால் விளக்கப்படும் பொருட்டும் இடையில் மறைப்பில்லாத) தொடர்பிருந்தால் ிளக்குதாகும். அது போல, எங்கும் தொட்டிட அறிவு உண்டாகும் - உயிரும் (அறியப்படு) விடயத்திற்கும் தனக்கும் மறைப்பில்லாத) தொடர்ச்சி எஞ்சியிருந்தால் விடய அறிவை நிழ்த்தும். அவ்வாறன்றி, உடல் முதலிய கருவி எது மறைப்பிருந்தும் உயிர் விடய அறிவை நிழ்த்துதாலும், அடர்புலன் இடத்தும் ஒக்க அறிவு எழ வேண்டும் - (தொடர்பின்றியுப் அறிவு நிகழு) எளில்) விளக்குத் தன்னைச் சூழ்த்த பொருள் ல்லாபம் நயு ஒரேகாலத்தில் விளக்குதல் போல, உயிரும் தன்னைச் சேர்ந்து நெருங்க இருக்கும் விடயங்கள் எல்லாபற்றி த்தும் ஒரே காலத்தி் அறிவி நிழ்த்த வேண்டும். அ்வாறின்றி, ஒருகாலத்தில் ஒரு விடயத்தினிடத்தேயே உயிர் அறிவை நிழ்த்துதாலும் அதுவும் பொருந்தாது.

குறிப்பு. 1. உடலு - டர்வது, விளக்குவது ப் பொருள் பயந்தது.

2. தொழின் என்றது மறப்பாகிய இடையீடின்றித் தொட்டு நிற்பின், எனவே தொடர்பிருப்பின் என்பது.

3. படர்வுறு மறிவின் நெங்குஞ் டரொளிப் பண்பதென்னில்: என்பதற்குக் “குணக் குணியளவினன்றி மேற் செல் ாமையானும் விளக்கி னெளியாது விளக்கினது குக்கும டிவேயன்றிக் குணன்றா அஃது ஈண்டைக்குவமையா ாமையானும்” என வருவத்து விரித்து மேலும் “ஆமெனவேகொள்ளினும் அதனோடிதனிடையே நன்று ம பெரிது” எனவும் விளக்கிப் போந்துளார் சிவஞானமுனிவர்.

குறிப்பு. உயிர் உடம்பின்கண் இருதயத்தானத்திலே ஏகதேசமாய் நிற்கும் ன்பர் பாஞ். ராத்திரி. அவ்வாறாயி், உயிர் உருப்பொருள்

னப்பட்டு அழிந்தாகும். அன்றியும் அங்கும் வியாபித்தறியும் அறிவும் இல்லதாகும். ஆகையால் அது பொருந்தாது. அப்படியன்று. என்கு ஓரிடத்திருக்க அதன் ஒளி வஞ்சுப் பிரகாசித்துப் பொருளை விளக்குதல் போல, உயிரும் உடம்பில் ஓரிடத்திலிருப்ப அதன் அறிவு வியாபித்து விடயவுணர்ச்சியை நிகழ்த்தும் என்னின், விளக்குப்போல உயிருந் தானி ருந்தவிடத்திற் தன்னோடு மறைப்பாகிய இடையிடின்றித் தொடர்ந்து நிற் பவனற்றையே உணர்த்தல் னெனும். அவ்வாறின்றி இடையிடா உடம்பு முதலிய கருவிகள் நிற்பவும் விடய அறிவு நிகழ்தலாலும், அங்ஙனா நிகழ் தல் கூடுமெனக்கொள்ளினும், விளக்குப் போலத் தன்னோடு கெருங்கிய விடயங் ள் யாற்றினும் ஒரே ருத்தில் உணர்ச்சி நிகழ்த்தா மயாலும் அதுவும் பொருந்தாது.

(h). ச ணர் கூறும் ஆன்மவிக் த மும் மறுப்பும்.

07. உருவினி னிறைந்து நின்றங் குணரந்திடு முயிர தென்னின் மருவிடா துறக்கம் வாயி லறிவொக்க வழங்க வேண்டும் பெருகிடுஞ் சுருங்கும் போதம் பேருடற் றென்று டற்கண் வருமுடற் குறைக்க வொக்கக் குறைந்துபின் மாயு மன்றே.

(இ - ற்). உருவினில் நி றந்து நின்று அங்கு உணர்ந்திடும் உயிரது ன்னின் உடம்பளவிலே நி றந்து நின்று அங்கே அறிதலைச் செய்யும் உயிர் என்று சொல்லின் உறக்கம் மருவிடாது - நித்திரை ரமாட்டாது ராயில் ஓக் அறிவு முடிகே ன்னும் அன்றியு ன்மபொறிகளிலும் ஏத ருத்தில் அறிவு நிகழ்தல் னெனும், போதம் பேருடல் ன் பெருகிடும் சிற்றுடல் கண் சுருங்கும் - அன்றியும் அறிவு பெரிய உடம்பினிடத்துப் பெரிதாயும் சிறிய உடம்பினிடத்துச் சிறிதாயும் நிகழ னெனும், ாரும் உடல் கு ற் இவ் ாறு சிறிதாயும் பெரிதாயும் ாருகின்ற உடம்பிலே ஓர் அங்கத் தக் கு றத்தவிடத்து, ஓக்கக் கு றந்து அதனுடன்கூட உயி ரும் குறைந்து பின் மாயும் பின்பு உடம்பு முற்றும் அழியுமிடத்து உயி ருட் அழியுட். ஆத ர் உயிர் உடம்பின் ன் நிறைந்துநி று அறியும் ன்பதும் பொருந்தாது.

குறிப்பு. ருவிடாதுற் ற உயிர் உடம்பில் ஓரிடத்துச்செ று ஒடு குத ால் ாருது உறக் ம். உயிர் உட்பு முழு து ி றந்து நிற்கு ர யின், உறக் ம் ரமாட்டாது ள் பது.

டு ழிப்பு. ஆ ம் ரீரமெங்கும் நிறைந்து நின்று அறியும் ிப் சமணர். அப்படியாயின் உறக் ி ரமாட்டாது. ஐம்பொறியிலும் ஏ ருத்தில் அறிவு நி ழு ிடும். உடம்பளவுக்குத்த் அறிவாதலும் ிடும். உறுப்பு னைக் கு ற் உயிரு ன் கு றந்து, உடம்பு அழியு மிடத்து உயிரு அழியு ிடும். த ர் அர் தமும் அடாது.

(i). பட்டாசாரியர் கூறு 'ஆ' விலக் ணமு' மறுப்பும்.

2. எங்குந்தான் வியாபியாய்நின்ற னுணருமில் வான்மா வென்னின் தங்கிடு மவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும் பங்குமார் புலனென் றென்றாய்ப் பார்த்திடல் பகரல் வேண்டும் இங்கெலா மொழிந்தா னிற்ப தெங்கன மியம்பல் வேண்டும்.

(இ - ள்). இவ்வான்மா எங்குந்தான் வியாபியாய் நின்று உணரும் என்னின் - இந்த ஆன்மா 'வ'விடத்து' வியாபியாய் நின்று காயத்துடனே கூடி இந்திரியங்கள்வழியாக விடயங் ளை அறியும் என்று சொல்லின் தங்கிடும் அடத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும் - அறிவு நிகழா திருக்கும் அடத்தை ஞுக்கும் சுரர் நரர் ஞுஞ்சு செ'று ம் ஞு'தற் கும் ஈரணம் சொல்லல் வேண்டும், பங் ஆர் புலன் ஒன்று ஒன்றாய்ப் பார்த்திடல் பரல் வேண்டும் அன்றியும் சாக்கிரத்திலே குற்றம்பொருந் திய சத்தாதிவிடய' ளையும் ஒரு'ே அறியாது ஒன்றென்றாய் அறிதற் குக் ஈரணமுஞ் சொல் வேண்டும், இ'கு ராம் ஒழிந்தா' ரிற்பது ங்க ம் இயம்பல் வே' டி' (ராய் முதலியன பிற' ம்' ந்துநிற்றலே வியாபியாய் நின்ற ரம்' னில்) இ' ராய் முதலிய யாவு' இ'லாத சங் ஈர ரா த்திடே ஆ'மா ரிற்பது' ிரறு எ'றுஞ் சொல்லல் வேண்டும்.

குறிப்பு. 1. ஆன்மா 'கு' வியாபியாய் நின்று ரயத்துடனே கூடி இந்திரிய' கள்வழியா விடய' ளை அறியு' ர' பவர் பட்டாசாரியர். (சி. சி. பர. பட்டாமதம் 9).

2. தங்கிடு' அடத் த அறிவுத் தப்படு' அடத் த ள் அறிவு நி ழுத அடத் த ள். அ' ட முத்தி துரிய' துரி ரதீதமா'. த'ங்கிடுதல் த டப்படுதல்.

3. இ' டெ லா டொழி'ந்தா னிற்ப தெ' - உரு ப்பொருள் ளனைத் திலும்கூடி நின்றே வியாபியாய் நின்ற' என்பதி' பொருள் எனப் பட்டாசாரியர் டொள் ராதவி' அ'வுரு ப்பொருள் ள் ரவு' அழிந்த ச' ஈர ரா த்திடே உயிர்' ிரறுநிற்கு' க் கூறி அ'ர்டொள் ய றுத்த ிரறு.

டொழிப்பு. ஆன் ரா ங்கு' வியாபியாய் நின்று உடலைப்பொரு'ந்தி இ'ந்திரி' ள் ராயி ர விடய' ளை அறியு' பர் பட்டாசாரியர். அவ் ிரறு அறியும் ஆ' ரவு'ஞ்ச' முத்திமுதலிய அடத் த ளி'ே அறிவு நி ழாதிருத்த ாலும், ரக்கிரா'த் தயி'ே விடய' ளை ஒவ்'ொ' ராய் அறி யும் அறிவேயன்றி ஒரு'ே அறியு' அறிவு இ' மயாலும் அ'ர் கூற்றும் பொருந்தாது. அன்றியு' அ' ரா' மா வினைப்பயனை றுகர்த்தற்குச் சுரர்' ர' னு'க்குப் போ'து ற்று'கு? உட' முதலிய பிற' ப்பொருந்தி நிற் த'ே வியாபியாய் நின்றலெனின்' உட' முதலிய யாவு' அழிந்த ச' ஈர ரா த்திடே அ' ரா' ரிற்பதற் டமி' ரா' அ'வு' பொரு த் து.

(j). ஐக்கிய ராதி ள் கூறும் ஆன் வில் ணமு ற்ப்பு.

சத்தமா மான்ம சித்தைத் துகளுடன் மறைத்த தென்னின் வைத்துரு துடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியான் ஞா ம் ஒத்துறு மலமற் றுறு முறுமலம் வீடு மின்றாட் பெத்தமு மடையான் முத்த னாய்ப்பிர ஈச னாமே.

(இ-ள்). சத்தமா ஆன்ம சித் தத் து ள் உடல் ம தத்தது என் னின் - அநாதியே சத்தமாகிய ஆன்மாவின் றினை இடையே ந்துபொ ருந்திய மாயாமலமாகிய உடம்பு மறைத்தது என்று சொல்லின், உடற் கண் வாயில் கரணங் ள் வழியால் ஞானம் ித்துருது - உடம்பின்கணுள்ள இத்திரியங்கள் ராயிலாகவும் அந்தக்கரணங்கள் ராயிலாகவும் அவ் றான்மா வுக்கு அறிவு உ டா ரதாம், ஒத்து உறும் ம ம் அற்றாலும் - இடையே ந்து பொருந்திய மாயாமலமாகிய அவ்வுடம்பு நீ ப்பெறினும் ம உறு பின்னும் அம்மலம் ந்து பொருந்துமாத றல், வீடும் இன்றும் - முத்தி என்பதும் இல்லையாய் முடியும், ஆன்மா அநாதியே சத்தனாயின் முத்தனாய்ப் பிர ஈசனும் - என்றும் முத்தனாயே விளங்குவன் பெத்தமு அ டயான் - உடலைப்பொருந்திப் டந்தமுமுறு .

புறிப்ட. 1. துகளுடல்: உடம்பு மாயாம ராய ரதவி அ றாறு கூறப்பட்டது. துகள் - குற்றம்.

2. ஒத்துறுமலம் - ஆ ந்து மலம், இ டயே ஆ மா ப்பொருந்திய ல். உடம்பு சிருட்டிகாலத்திடு ஆ மா ப்பொருத்துத ற் அவ் றாறு கூறப்பட்டது.

பொழிப்பு. ஆன்மா அநாதியே சத்தமான அறி ராயுள்ளது. ராய மாகிய உடம்பு இடையே ந்து பொருந்தி அதன் அறி ரமயக்குட் என்பர் ஐக்கிய ராதிகள். உடம்போடுசேடிய இத்திரியங் ள் ராயிலா வும் அந்தக் ர க்கர்வாயிலாகவும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு ிழ றாண்டலின் உட்பு அறி ம ற்கு என்பது பொருந்தாது. அம்ம இடையே ந்து பொருந்தியதாயின் அது நீ ப்பெறினும் பின்னு ந்து ஆன்மா ப் பொருந்துமாதலின் முத்தியும் கூடாதாம். ஆன்மா அநாதியே சத்தனாயின் எ று முத்தனாயேயிருப்பனன்றி உடலைப்பொருந்திப் பந்தமுற ஈட்டா

2. சித்தாந்தி ள் கூறு ஆன்மவிலக் .

3. அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபக மரு மின்றாய் வசித்திட வரும்வி பாபி யெனும்வழக் குடைய னாகி நசித்திடா ஞானச் செய்தி யநாதியே மறைத்து நிற்கும் பசுத்துவ முறைய னாகிப் பசுவென நிற்கு மான்மா

(இ). ஆம்மா ஆம்மா து அத்த அரு வியாப போ
 டப்பொரு ஈகிய ராயி து வி ரப த்தம் மயு (அரு த்தம் யும்)
 போ வியாப அரு இ ருய் - வியாப த்தம் யு அரு த்த
 தம் மயும் இ தாய் த்திட ிரு வியாபி னும் ழுக்கு உ டய
 னாகி - சார்த்த பொருளிடத்தா அது தாய் சிப்பு டி நி றறியு வியா
 த்தம் மயு டயதாய் நசித்திடா ஞா ச் செய்தி அ ஈதியே மத்தா
 நிற்கு ப த்தாம் உ டயனாகி டெ டாது நித்தமாயிருக்கும் அதன் இச் ர
 ஞான கிரி ய னை அ ஈதியே ம மத்தா நிற்கும் ஆ ி லச பந்தமு டய
 தாய் பசு நிற்கு ப ப் பெயர் பெற்று நிற்கு.

நிப்பு. 1. இச்செய்யுள் த்தாந்த நெறிப்படி ஆ வி
 கூறிற்று. அவ்வி ளா ி சித்திட ிரு வியாப த்தம் ம
 அரு த்தம் நித்தியத்தம் ம ப த்தம் ம ப ிர்.

2. அசித்தரு வியாப போ வியாபக மரு மின்றாய்: பதி ப
 பாச னு மூ றும் அரு ட்பொருள் ள். வியாப த்தன் மயு ட
 . அங் ராயினு ஒ றற் றொ று தா ழுக்கும் ளாமிய பு ட
 மயின் அ ி வியாப்பியமு வி ரப மு ராய் நிற்ப ிரம். மா ய பசு
 னு இர டினையு ரோ குமிடத்தா ராய குக்கு பசு தால்.
 ிர வியாப ப வி ரப்பியம். பதி ப னும் இரண்டினையு
 ரோ குமிடத்துப் பதி குக்கும் பசு தா . பதி வியாப ப வி ரப்
 பியம். முப்பொருளையு ரோ குமிடத்துப் பதி அதி குக் கு ம் ராய
 குக்கும் பசு தாம். பதி வியாப மா ய பதியில் வியாப்பி ம் ப
 ராயில் வியாப்பியம். இ ிர று ராய ப னும் இர டி அரு
 த்தம் கும் வியாப த்தம் கு டே றுபாடு ர . அரு எ ப
 தற்கு ராய் று பதி ிரு பொரு டொ ள் ப்படுதலி பதி
 நீ குதற்கு அசித்தரு ிருர்.

. சித்திட ிரு வி ரபி: ஆ ர தனை தனைச் சார்த்ததோ
 அத த் சபா தே தன் பா ிராய் அது தாய் சிப்பு டி நி றறியு
 யும் இ ல்பு டயது. அ ிர று ரார்ப்பட்ட அவ் ட்பொருள் ளை ரோ கு
 மிடத்தா அவ் ர்மா தா ரதலு ட யி . அவ் ட்பொருள் ளி ரே
 வி ரப்பிய ராய் நிற்கும். ராய யப் பற்றியவிடத்து அதனி வி ரப்
 பி ராயும் பதி யப் பற்றியவிடத்து அதனில் வியாப்பியமாயு நிற்கு.
 அதுபற்றி சித்திட ிரு வியாபி ிருர். சித்த சியஞ்ஞ யத்.

4. நசித்திடா ஞா ச் செய்தி: குண ஈகிய ஞா ச் செய்தி ள்
 நித்தியம் எனே குணிப்பொரு ஈகிய ஆ ரவு நித்தப்பொருளா
 பது தானே போதரும்.

5. ப த்தா ப த்தம் ஆ . ப த்தாற் ப த்தி ப்
 பட்டது. பச் பந்தித்தல். உ டெ யப்படுபொருள் விசுதி.

கு - ந, ச. அதி-உ. உயிர் உடல்களோசேடி இயலும் முறைமை 92

பொழிப்பு. ஆன்மா அருத்தம் ம வியாப த்தம் ம நித்தியத் தம் பசத்து ம என்னும் இலக் ணங் னையு ம யதா .

3. உயிர் உடம் னைப்பொருத்தி அறிவிச் செய் ன் விளங் ப் பெறும் முறை மயு உயிருட் னுஞ்ஞன் ம்பந்தமு .

. மாயையின் வயிற்றுண் மன்னி வருஞ்செயன் னா மிச்சை ஏயுமக் கலாதி மூன்றா லேகதே சத்தி னேய்தி .
காயுமுக் குணங்க ளந்தக் . ரணம் ளாதி யெல்லா .
காயபெத் தங்க ளாகிக் லந்துட னிற்கு மான்மா .

(இ-ள்). ஆம்மா - அங் ஆணம த்தாடே தப்பு டு டே ப்பட்டு நின்ற ஆன்மா ராயின் யிற்றுண் ம்னி அத்தா யிலே அசத்தமாயாதத்து தத் தப் பொருத்தி, ாரும் செயல் னா இச் ச ஏயும் - (அத்தத்து தத்திற் ச ட்டிருபமாய் அட்கியிருக்கும் ாதி ளாடே) பொது . யா வ் விள ப்பெறும் இச்சா னா கிரி ய னைப் பொருந்தும் அக் ளாதி மூ் றால் ஏ தேசத்தி எய்து பி ர் வியட்டிருபாய் த்தோ டு அக் ளையாதி தத்து ன் மூன்றினு லு தப்பு . யா வ் விள ப்பெறும் இச்சா னா கிரி ய னைச் சிறுபா ம பொருத்தி, இக்கு ஆயு இங் லீடய ளில் வியாபரிக்கு மு் கு அந்தக் ரணம் ள் ஆதி ளா மு்குணம் ள் அத்த ர ள் முதலிய தத்து ன் யாவும், ாய பெத்தங் ளாகி சர்பந்தம் ளய் னு உடம் நிற்கு ஆ ா அற்றேடு பிரிவின்றி உடனாய் நிற்கு .

குறிப்பு. 1. இச்செய்யுள் உயிர் உடலுற்றுச் செயிருது மிச்சா னா கிரி ய னையு டயதாகி நிற்கும் முற் கூறிற்று. (செ. 187 பார்).

2. ாயின் யிற்றுண் மன்னி வருஞ்செயன் னா மிச்சை: அத்தா யிற் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யும் அந்ததே ாரற் குட் அவ் . த்தமா யின் பா அத்தாயா, த்துமாம். அது ார சரீரம் வுப்பெம். ஆணம் த்தினுடே தப்புண்டு அறிவிச் செய் கிரி து வ் விள ப்பெறாது ாயயி லே வியாப்பியாய் நிற ஆ ா அத்தாயாதத் தத் தப் பொருத்தி அத்தத்து தத்திற் ட்டிருபமாய் கு் ராயு அட்கியிருக்கும் ாதி ளா அத் இச்சா னா கிரி பொது . யால் விர ப்பெறு பது. சமட்டி தொகுதிய யிருப்பது.

3. அ ாதி மூ் றுடே தேத்தி டெந்து அத்தாயாதத்து தத்தினின்றும் வியட்டிருபமாயும் து ாயு தோ றிய லையாதி தத்து னுள் கலாதத்து த்தா ஆணம சத்தி சிறிதே நீகி ஆ ாவி கிரியாசத்தி வ் விள ப்பெறு . வித்தயா னா சத்தியும் அரா த்தா இச்ச த்தியு வ் விள ப்பெறும். இ மூன்றினு லு ஆ மாவின் அறி விச் செய் ன் ஏ தேசமாய் வ் விள ப்பெறு . ியட்டி விரித்திருப்பது.

4. இக்கு ஆயும்: ஆயத் ஆராயத்.

5. குணம் எந்தக் ரணம் ளாதி யெல்லா ராயபெத்த. ளாகி நிற் கு: முக்கு வ்ளாலாயது குணசரீர. தன்மாத்தி ரகள் ஒத்தும் மனம் புத்தி அ வ் றம் மூன்று. கூடியது குக்குமசரீரம். பிருதிவி முதலிய பஞ் பூதங்களா ராயசரீர து சரீர. எ ராம் அசுத்தமாயாதத்து ம்முதற் பிருதிவியிருகவுள்ள தத்து ன்.

பொழிப்பு. அசுத்த ராயயிலே டே லப்பட்டு நின்ற ஆன்மா அம் ராயயிதே தோன்றிய ராணசரீரத்தைப் பொருந்தும். அதனால் அறி விச் செயல் ட் பொது யால் விளங் ப்பெறும். பின் கஞ்ச சரீரத் ட்ப்பொருத்து. அதனால் அறிவிச் சசெயல்கள் சிறப்பு வ யால் விளங் ப்பெறு. பின் குணசரீரத் த்ப்பொருந்தும். அதன்பின் குக்குமதூல ரீரம் னாப் பொருத்து. இச்சரீர ன் ஆர்மாவைப் பந்திக்கும். ஆன் ர இயற்றோடு பிரிவி டிநின்று இயற் றச் செலுத்தும்.

4. உயிர் உடல் னாப் பொருந்திப் புண்ணிய பா ட் னைச் செய்து

இப் பத்துன்பம் ன் டு ரும் மு ற ம.

- . குக்கும தேகி யாகித் தூலதே கத்தின் மன்னிச்
- சாக்கிர முதலா யுள்ள வவத்தையுட் டங்கி யெங்கும்
- போ ட்கொடு வரவு மெல்லாம் புரிந்துபுண் ணியங்கள் பாவம்
- ஆக்கியும் பலன்க ளெல்லா மருந்தியு நிற்கு மாண்மா.

(இ-ள்). ஆன் ர-ஆன்மா ானது -குக்கும தேகியாகி மேற்கூறிய ாறு அந்தக்ர வ் ள்முதலிய ிற்று ராய குக்குமதே த் தயு டயதாய் து தே த்தின் மன்னி து ரீரத்திடே நிலைபெற்று, சாக்கிரம் முத ாயுள்ள அ ட் தயுள் த் கி சாக்கிர முதல் அதீத ஈறு வுள்ள ஐத் தத் த ளுட்ப் டி, ும் போ ட்கொடு ரவு ட் ல் ாம் புரிந்து - யாண் டம் போக்கு ரவுமுத ாய வினை னா விரும்பிப் பயின்று, புண்ணிய பாவம் ன் ஆக்கியும் அப்பயிற்சியாற் குக்குமமாயும் தூலமாயும் புண்ணிய பா ட் னை ஈட்டியும், பலன் ன் எல் ா் அருந்தியும் நிற்கும் - அ ிற்றின் பயனாய் ாரும் இப் பத்துன்பம் ளெல்லா ிற் றயும் டு ர்ந்தும் நிற்கும்.

குறிப்பு. 1. இச்செய்யுள் உயிர் டலுற்றுப் பயிலுந் தன்மையும் இன் பத்துப் னா து ருத் ி மயுங் கூறிற்று. (செ. 187 பாற்).

2. போ ட்கொடு ரவுமெல்லாம் புரிந்து: பல ி வினை னையும் விரும்பிச்செய்து. புரிதல் - விரும்புதல். ஏற்ற சரீரங்களுட் பிறத்திற் று னவும் சொர்க் றர பூலோ ளிற் போ டுது ாருவதாயும் வு் கூறு ிர். (ம ற. சி ாக். நிரம்ப).

3. பு ண்ணிய பா ட் ன் குக்கும ாயும் தூலமாய் இயற்றப்படும். ச ா டெ ப்பனா த் த ிலே போ ட்கு ரவு புரி. து இயற், ப்படும் இரு

வினை ம ம் ராஞ் ரா . அதுபற்றி அனை குக்கும் டி ரா யிருஞ். ராக்கிராத் தயிலே ராயத்தாற்செய்யப்படு னன தூவ டி ரா யிருஞ்.

பெழிபட. ஆம்மா தூலதே த் தப்பொருத்தி ஐந்தித் தனூ பட்டு யா டம் போஞ் ராவுமுத ராய வினைகளை ரீரும்பிப் பயின்று குஞ் மும் தூலமுமாகிய புண்ணிய பா டம் னாச்செய்து அ ட்றி ப் பயனாகிய இ பத்தி ப் னை அனுபவிஞ்.

(ஊ). உடல் பஞ்சோசம் என். உயிர் அ ட்றோடு ஒன்றாய்
குறையும் நிற்கும்.

. மருவா னந்தம் விஞ்ஞான மனோபி ராண னன்னமயம் [ய்
உருவாந் தன்மை யுண்டாய்மு னென்றுக் கொன்று குக்குமமா
ருமா மன்ன மயம்பற்றி மாயை முதற்கா ரண னாகும் [மாம்.
அருவா மான்மா வைங்கோசத் தார்ப்புண் டவற்றி னாகம்புற

(இ-ள்). மருவு ஆனந்தம் விஞ்ஞா ம் லோ பிராணன் அ ன்மயம்
ஆம்மா ட்பொருத்திய ஆ ந்தமயோசம் விஞ்ஞானமயோசம் மனோ
யோசம் பிராணமயோசம் அ ன்மயோசம் ன்னும் ஐந்தும், ரு
நா தன்மை உண்டாய் மு றயே ராணசரீரம் ஞ்சு சரீரஞ்
சரீரம் குக்குமசரீரம் தூலசரீரம் எ ன்னும் சரீரம் ளின் தன் மயு ட்பன
ராய், அன்னமயம் பற்றி முன் ஒ ழுக்கு ஒன்று குக்குமமாய் ருமா -
அ ன்மயோ ட்முத ர ப் பின் தோன்று டாகிய ஒன்றற்கு மு் தோ
றியது குக்குமமாய் ரு டாகம், மாய முதற் ராணமாகும்-இ ட்
தினுக்கு அ த்தமாய்முதற் ராணமாயிருக்கு்; அரு டாம் ஆன் ர ஐ
னோ த்து ஆர்ப்புண்டு-அரு ட்பொரு டாகிய ஆன்மா இந்த ஐந்து டே ச
ளினாலு பந்திக்கப்பட்டு, அ ட்றிநின் அ ட்புறமாம் அ ட்றோடு அது
டுராய் அ ட்றி டே டுறயும் டி ழு அ ட்ற் றச்செலுத்தி.

குறிப்பு. 1. ரு னானந்தம் விஞ்ஞானம்.....உரு னாந்த மயுண்
டாய்: மேற்கூறிய ரா ரீரம் ஞ்சு சரீரஞ் ருணசரீரம் குக்குமசரீரம்
தூ சரீரம் எ ன்னும் ஐந்து மு றயே ஆனந்தமயோசம் விஞ்ஞா மய
னோ ட் மனோமயோசம் பிராணமயோசம் அன்னமயோசம் எ ப்
பெயர் பெறு். இ டெய்ல் ரா ாரணம்பற்றி டந்த பெயர் ளா்.

அசுத்தமாயாதத்து ளனைத்தத்து ட்களுஞ்ஞ் சரீரங்களுக்கு் ர
ராயிருத்த ல் அதனாலுண்டாகிய ரீரம் ராணசரீரம் ழும், அச்
ரீரம்பெற்ற மாத் திரயே டே லத்தில் ஒன்று டி ட்றிநின்ற ஆன்மாவுஞ்
அறிவிச் ச டெய்் பெ டு ட் யால் விள்கமுற அ ட் வி ழும்
அ ட்ரி ட் ழுர் ஆ ட்ந்தம் உ ட்பெடுதலி், அ ட்ஹு ஆனந்த மயோசம்

என்றும் பெர்பெறுத், ஆனந்தம் கிழ்ச்சி. மய' அது நர்தன்மை, ரோசம் - உறை.

ரம் நியதி லே வித் த அராம் என்னும் ஐந்து தத்துவம் னும் பருடனுக்கு ஐந்து சட்டைபோ' நிருத்த 'ர', அமற்றலு' டாகிய சரீர' ன்ருச சரீரம் என்றும், அச் சரீரத்தால் ஆன்மாவின் அறிவிச்சை செயல் எ' சிறப்பு. யா' விள' முற்று விடய போ' களை அறியும் இயல்பு டய னுய்ப்பு பருட' நிற்பலி' அவ் டறி' டாக்கும் அச்சரீரம் விஞ்ஞான மய ரோசம் என்றும் பெயர்பெறும். விஞ்ஞானம் விசேடான அறிவு.

சாக்தவிக்ம் இராசத் த மதம் எ' னும் மு' குண' ளா டாகிய சரீரம் குணசரீரம் ன்றும், அம்மு' குணங் ன் ம ம் முதலிய அந்தக் ர' னை, தம்முள் அடக்கி நிற்பலி' அது மனோ ய ரோச' என்றும் டால் னப்படு'.

சூக்குமபூதங்களாகி தன்மாத்திரை ளா டாகிய சரீரம் சூக்கு மாகிய அணு டிவ்னதாய் நிற்பலி', சூக்கு சரீர' என்றும் அச்சூக்கு சரீரம் பிரா' எ' னும் டாயு ரோடு நிற்ப லும், அது நீங்கு' டலை அப் பிராண டாயு ரோடு கூடியே நீங்குதலாலும், பிரா' எ' னும் டாணப் பெயர் அச்சூக்குமவுடம்புக்கு இருத்தலாலும் அது பிராணமயரோசம் னு' சொ' ப்படும்.

பிருதிவி முதலிய தூ டூத' ளாலு' டாகிய சரீர' தூலசரீரம் ன் னு' அ' அன் த்தாற்போஷி' ப்படுத லால் அன் ய ரோச' எ' னு' சொ' ப்படும்.

2. அ' ட்றி ம் புறமாம் - ஐங்கோச' களி' டத்து' அது டது டாய் ' ப் பு' டு அ' ட்றி' ன் டே டுறயும் நிற்கு' எ' பது.

டோழி' ட. மேற்கூறிய டாணசரீர' முதலிய ஐ' தம் மு' டயே ஆ' ட்தமய ரோச' விஞ்ஞான ம ரோச' மனோமய ரோச' பிரா மய ரோச' ம் அ' ய ரோசம் ட ப் பெயர்பெறும். இ' ட ராயினி' னு' ஒ' னு' டொ' னு தூ ட் த்தோன்று' டாம். ஆ' ட இவ் ' டு ரோ' ளினாலம் ப' தி' ப்ப' டு அ' ட்றே டு ஒ' டுறயு' டே டுறயு' நி' னு அ' ட் டச் செலுத்தும்.

(b). மே தனை உ' மமு த்தால் விள' .

4. தோற்பாவைக் கூத்துந் தொல்லை மரப்பாவை யியக்க முஞ்சீர்த் தேர்ப்பாநிற் செலவும் வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்தி தானு' பார்ப்பாய வேடங் ட்டி யாடுவோர் பரிசும் போனும் [ம் ஆர்ப்பாய காயந் தன்னை யான்மாநின் று' டு மாறே.

(இ - எ்). ஆர்ப்பாய டாய் த' னை ஆ' ட நின்று ஆ' டுமாறு பந்த கிய ஆ' ட்த ய ரோ' விஞ்ஞான ம ரோச' னோமய ரோ' பிராண ரோச' அ' ட மய ரோச' எ' னும் டி' தினையு' ஆன் ட அ' ட்றே டு

ஒன்றாயும் டேறாய் நின்று செலுத்தும் முற ம, தோற்பா ட் கூத் துத் தோற்பா ட் கூத்தும், தொலை ரப்பா ட் இயக்கமுட் - பழைய மரப்பா வக் கூத்தும், சீர்த் தேர் பாரில் செலவும் சிறப்பு டய தேர் பூமியிற் செல்லு சயும், ஆகிய மூன்றனையும் டேறாய்ச் செலுத்து டார் செய்தி தானும் - இ டற்றின் டேறாய் நின்று ஆட்டி டார் செலுத்துவோர் ணித் த் மயும், பார்ப்பாய டே டம் ட்டி ஆடு டார் பரிசும் போலும் - பார் ப்படுகின்ற பல டே டம் ட்டி அது டது டாய் நின்று ஆடு டார் தன் ம யு் போலுமா .

குறிப்பு. 1. தோற்பா ட் ஆத் த் ய விஞ்ஞா ம டோசங் ளாகிய ாரண ஞ்ச சரீர் ளுக்கும், ரப்பா ட் மனோமய பிராணமய தோசங் ளாகிய கு றுக்கு சரீர் ளுக்கும், தேர் அன் மயகோசமாகிய து சரீரத்துக்கும் உ ட ம ளா . இச் சரீர் ளின் மென் ம ட் மபற்றி இ ட உ ட மகளா க் கூறப்பட்டன. தோற்பா ட் மென் மயுள்ளது. மரப் பா ட் அதனினும் டலியது. தேர் அதனினு் டலியது. இ ட போ ஆத் த் விஞ்ஞா ய டோச ன் றுக்கு ம டயுள்ளன. குண றுக்கு சரீ ர் ள் ட டற்றினுந் து டயுள்ள . து சரீர் ட டற்றினுந் து ம டயுள் ளது. ஆன் ா இத்த் மத்தாய சரீர் ளைப்பொருந்தி இ டற்றோடு அது டது டாய் டேறாய் நின்று இ டற் றச் செலுத்த் ளன்பது பொருள். தோற்பா ட் ஆட்டி டோனு் ரப்பா ட் ய ஆட்டி டோனும் ட டற்றி டேறாயிரு்து ட டற் ற ஆட்டித் போ வு் தே ரச் செலுத்து டார் அதனின் டேறாயிருந்து அதனைச் செலுத்துதல் போ வு் இச்சரீர் ளைச் செலுத்த் ஆன்மா ட டற்றின் டேறாயிரு்து டெலுத்த். ஆயினும் ப டே டம் ட்டி ஆடு டார் அது டது டாய் நின்று ஆடுந் தன் போ ஆ் மாவு் ட்சரீர் ளைப்பொரு்தியவிடத்து அது து டாய் நின்று டற் றச் செலுத்த் ன்பதா .

2. தேர்ப்பார்: து டோடு ட் டுத்த மித் து. பார் பூமி.

3. ஆர்ப்பாய: ஆர்ப்பு ட்டி பந்தம்.

பெழிப்பு. ஆ் ா ா து ஐ டோச னி டேறாய் ட டற்றோடு அது டது டாய் னின்று ட டற் றச் செலுத்தம் மு ற தோற்பா ட் ரப்பா ட் ளை ஆட்டி டோரு் தே ரச் செலுத்து டோரு் ட டற்றிற்கு டேறாய் நின்று ஆட்டிச் செலுத்துத் த் மயும், ப டே டம் ட்டி ஆடு டார் அது து டாய் நின்று ஆடுந் த் யு் போலுமா .

(c). உயிர் பஞ்சரோ னி டேறாதலை வி . . .

. ள் னுடல் பொறிபிராணன் ரணமென் னுணர் டெ ன் றக் ாற் தன்னின்வே றுரு நீயென் றன்மனை யென்ற வெல்லாம் லின்னின்வே றுரு மென்னி னீர் கிடா வி வயி டெ ன்னின் உன்னின் வாகி நீயா முகிர்மயி ருகவு் ாண்டி.

(இ) ன். பொர் அணி ஆட போதுமாவே மோ போது பொன்
 ஞபர ஸ்திர பூராவே முதலிய புறப்பொருள் னை அணிந்தபோது
 இக்கு ன் அணி ர் று உ ன்னி இரு தனை இவ்விடத்த
 ஆபரணம் எ று. அபேதப்பற்றி ர் று நீ இ ிற் ற் ருதி
 யிருந்தாய், நி அணி பிரிந்தபோது நீயு அ ல் றாயி னி ன் அணி
 யப்பட்ட அப்பொர் ஞபர முதலிய ிநீ கியபோது அ உ ன் கு
 அ ிய ராய் நயும் அ ல் றாயிருந்தன அதுபோ ராயம் ி னி அ
 னிய ராகும் - உடல் பொறி முதலிய அனைத்து ி ன்னிவருந்து றோரு
 உன்ன அறிந்து நீ பிரிந்து பார் - ஆத ர் உ றொருபத் த அறிந்து
 நீ இ ிற் ற நீ கிநி று அ ல் றாயா .

பொழிப்பு. ஆபர முதலிய ந் ம அணிந்திருக்கு பொழுது ஆபர றும் அ ி யா ி றும் அபேதாய் நினைத்திருந்தாய். அ ி உ னை நீக்கி பொழுது நீய் ராயினுற்போ உட் பொறி முதலிய டெ ரா உ ளு கு றே ருக். ஆத ரா நீ உ ள் ய அறிந்து இ ந் ம நீக்கி ி று பார்ப்பாயா .

துவு து.

7. உடலியா ல்லே னிந்த வு னர்வுயா னல்ல வான கடனியா தென்னின் வேறு ுணர் டெ ன்ன தென் க இடரிலா வென்ற னான்மா வென்றபோ தான்மா டே ரே திட தா வுயி ர வேறு ண்டிடார் செப்ப லேகாண்.

(இ-ள்). உட் யா அல் டே உட் பொறிமுதலியன னன் அ ி பது அ ி யும், இந்த உ ர்வு யா அ ி ரா டன் யாது னி இந்த விஞ்ஞான ய ஆ த ய டோச் ன் ரா அ ி னும் மு ற யாதெனி டே று ு டு ர்வு எ ி து னை டோச் னைப்போ டே ரு ு டு இ ந் ம தெ று டு கு த பற் றி ரா. அப் டியாயி இடர் ரா ி னன் ஆ ரா ி றபோது ஆ ரா டே ரே குற் றமி ராத னு ட ஆ ரா ி றவிடத் தா டே று ஆ ரா டே ரே? திட தா உயி ர டே று டிடார் செப்ப டே ரா அ து உ ர்பொருள் னை டே ரா உ ர் து நிற்பதாகி உயி ர உறுதி ரா அ ி ற்றினி ி று பிரித்தறி ராதார்கு று கூற் று டே அறி ரா .

றிப்பு. 1. உ ர்வு-ஆ ந்த விஞ்ஞா டோ ன் னை ி த்து ி ி றது.

2. திட தாவுயி ர டே று டிடார் டெ ப் டே ரா : உயிரெ ட் தொ ி று டெ வு அ ி வுயிரே யான் ி ி று விடய னை அறி யு வு டொ டு பி ி றுயிர் டு கு உ டு கு டா யா ரா ி னு உயிரின் டே ரு யதே உயிர் ஆகும் டொ ி ி பிரதிஞ்ஞா னா ி ி னு தோ வித்தா ய் முடியு ராத ரா அ ி று கூறு ி று உயிர் னப்படு டு உ ரு டொருளாயு ி னு ன் ஆ ராவி னு உ ராதார்குற் று ன் டொ ி ி . அ ி ற் டே உயிரெ ப் படு டி தி தவுடலி டே றுளதாய் (செ. 187) பதற் கு டா டி ி ரா னை டப்பிடித்துத் திட தாய் உயி ர டே று ன் டே ரா னு . (டெ 192 பார்). அவ் று டா ர் எ ி ற னா ர எ ி னு டுக்கு உப ராமு றயி ஆ ரா டோ டி ச ப் பத் து ன் பிறிதொருபொருளை குறித்து கூறப்படு தே ி றி உயிரு ி ய அப த்தா தப்படுத்தியத் ு ப த் ரா ட்டே ருஞ் செய்யுளிர ன் டு

தாறு ண் . பிரதிஞ்ஞாஹரி: சாதிக் தத் து எ ி று தன் னாற்
 னால் ப்பட்ட பிரதிஞ்ஞ யச் சாதித்துமுடியா அத்தற்கு டே டு
 று சொ லுத் அப த்தாத் ஒருசித்தாந்தத் த அதுசரித்துப் பேசத்
 தொட் கி, அதற்கு று ன சித்தாத் தப் பேசுமுடித்த . (ப . 37 38
 பார்). இதற்கு ஆன்மா எ தென்றல் டே று க் றா னு ருத்தி ி
 இராகுவினது தலையெ றுற்போ ஒருசாரார் கூறுஞ் சிறுப ிழ்
 கா லின் அஃ, பேதம்பற்றிய ழ் டெ ன மயு ிற் றக் கோச் னை
 யெ தெ றல் அவ் றா ி யி் அ உயிரின் டே றே ர் ிப் பர்
 சி ஞானமுனி ிர், தற்பொருளறி ிய்த்த ியாகி ஆன்மா ிப் பிறப்
 பொருளறிவாய்த் தன்மமாகிய சிற்சத்தியினி ிறு ிரிவி ிறிப் பிரித்தறியா
 தார் அபேதா ப் பேசு து ிப் பர் ஞா ப் பிர ற்சர்.

பொழிப்பு. விஞ்ஞா மய ஆ ந்த ய கோச் னை தெ ற்
 ழ் ியினு் அ ியு் ளினைக் கோசங்கள் போ ஆன் றவி டே று .
 ஆ ி ற தெ ற் அத் உ ம தெரியாதர் கூ ி கூற்று் .

இதுவு து.

- புந்தி ய ம ம தென்று ம மது புந்தி யென்றுஞ்
 சிந் தயைச் சீவ னென்றுஞ் சீவனைச் சிந் த யென்றும்
 முத்தனை யான்மா டெ ன்று மா ி மா முந்த னென்றும்
 வந்திடு மென்ற னான்மா டெ ன்றது மற்று ிற் றக் ி .

(இ ள்). புந்தி ய ம து ிறு் து புந்தி ிறும் புத்
 தி ய ம ன் ன்று ம த் தப் புத்தி எ ிறு், ந் த ச் சீ .
 ன்றும் சீ னைச் ந் த எ ிறு் த்தத் த ஆ ி ிறு் ஆ
 ச் த்த ிறு் முத்தனை ஆ ி ிறு் ஆ ி ிறு்
 ிறு் - சி ிபிரானை ஆ ி ிறு் ஆ ி ிறு் ச் பிரா ிறு்
 ிந்திடு ஒ டே றா தா ளி் உப றா ி கூறப்படு ிற்
 ஆ ி ிறு் ிற்றெ ிற் ி இ போ ிற் ஆ ி
 பது த் டே ச பந்தமுன் பிறிதொரு பொருளை குறி கு் ன்
 ப த அறி ி ி .

குறிப்பு. 1. புத்தி ய ி பது றா லி ினை. றா
 லி ினை றா ப் பொருளி் பெ ி றா ி ப் பொருளி் பெயராய் நிற்
 ிற் . னத் தப் புத்தி எ ி பது றா லி ிக் னை றா லி ினை
 றா லி யத் த் றா ி உ ிரித்த்

2. சிந் த யச் சீ ி பது மீப ினை. சமீப ினை ஒரு
 பொருளி் பெயர் அதற்குச் சமீபத்திடு இறுக்கு ிற்றெரு பொருளின்
 பெ றாய் நிறற் . யிடு இ டச் டே ி ிது போ . (சு ிாக்).
 ஞா ப் பிர ற்சர் இதனை உ றா ினை எ ிப் பர். உப றா ினை ஒரு
 பொருளி் பெயர் அதற்கு உப றாமாயிரு கு் ிற்றெரு பொருளுக்குப்

பெயராத். சினைச் சிந்தை என்பது த் ராகுகிருதி ன்ணை. த் மாது கிருதி ன்ணை - த் ஒத்திருத்தல்பற்றி ஒ ற ற்றென்றாய்ச்சொ டது. அது இப்புருடன் சிங் என்பது போ டது. த் - கு த் . அருகிருதி - ஒப்பு. இதனை ஞா ப்பிராசர் சமீப ன்ணை என்பர்.

3. முந்தனை ஆன்மா என்பது அங்கா - கி க் ன்ணை. அ் ரா - கி ன்ணை - அ் த்தின் பெயர் அ் கி ய உ ர்த்தி நிற்பது. ஞா ப்பிராசர் இதனை உபா ர க் ன்ணை ப்ர. ஆ் ரா முந்த ன் பது ஆதார ல் ன்ணை (சி ாக்). ஆதார ன்ணை ஆதாரத்துக்குரிய பெயர் ஆதேயத் த் ருதி நிற்பது. (உ ி). ட்டி கூப்பிட்டது எ றவிடத்து ஆதார ராகி ட்டிலி பெயர் அதிலுள்ள ஆதே ராகிய புருடனுக் கதல் போ டது இஃனை ஞ ப்பிராசர் த் ராகுகிருதி ன்ணை எ் ப்ர. முந்தன் கடவுள்.

4. ற்றெ று - ஏ னாகி அநே ர் மா ன் றுக்கும் பிரா னய் நின்ற பரமா ரா ப்ர சி ாக்கிரயோகியர்.

டொழிப்ட. எ ற் ஆ் ர என்னும் டுக்கில் ஆ் மா தன்னோ டி யபு டய பிறிதொரு பொருளைக் குறிக்கும்.

உயிர் பஞ் ோ ளின் ோ ருதலை லியுறுத்த்.

. அறிவுடல் சிந்தை யான்மா ன்ணைதலா லா மா வென்பர் எறிகடர் விள்கி ருக்கு மிடத் தயும் விளக்கெ ன் றுற்போற் பொறிபுலன் கர மெல்லாம் புலப்படு மபேத மாகிப் பிறிதரா தறிவ தான்மா றிபொருள் பின்ன மாமே.

(இ - ள்). அறிவு வீஞ்ஞா மய ஆனந்த யகே ச் னையும் சிந்த னேமய பிராணமய ோச னையும் உட ன் ஆ் ர ோசத் தயு் ஆ் ர அனைத ல் ஆ் ர பொருந்துதல்பற்றி ஆ் ர ப்ர அ் ோச னையும் ஆ் ர கூறு ர் டர் றி விள்கு இருக்கு இடத் தயு் விள்கு ற்றேபே ஒளியை வீசு விள்கிருக்கிற் தழி யு் விள்கெ ன் றுற்போ ராம் பொறி புலன் ர எ் ர் அபேத ராகிப் புலப்படு ஆத ற் பொறி பு ர் ள் யாவு் ஆன் ரவுக்கு ோ ம் ரா அறியப்படும் பிறிதராத அறி டது ஆ் ர அ் னர் பிரிவின்றி ி று அறி டது ஆன்மா ர் அறி பொருள் பி் மா ன் ஆயினு் அ் னன் அறி ப்படு பொருள் ள் அவ் ர் ரவுக்கு ோ ரு.

குறிப்பு. 1. அறிவுட னித் தயா ர ன்ணைத ரா ர் ரா டெ ி ப்ர: உபரிடத் ள் ஒரோவிட ளி் அ் மய ோ ன் ஆ் மா ன் றும் பிரா ண ம ோச ன் ஆன்மா ன் றும், னேமய ோ ன் ஆன்மா எ ற் றும், வீஞ்

ஞாயோசன் ஆர்ான், ஆந்தயோர் ஆன்மா ஹஞ்
 டொன். ஆர் அக்ரோசன் ளில் அபேதாய் ரின்று அறிதர் அவ்
 றாறு கூறப்பட்டதா. அறிவு மறு ஆந்தய விஞ்ஞா ரோ
 னையு சிந்த ன்றது பிராய னோ ரோச னையு உட
 ன்றது அன் யோசத் தயுங் குறித்து நி றன. இங் பஞ்
 ரோ ன் னு மூ யா ப் பிரி ப்பட்டாறு -ர் .

2. பொறி பு ர ம் ரா: பொறி பு ர டொர்
 ன்றது 215- செய்யுளிற் கூறப்பட்ட உட் முதலி பஞ்சரோ னை
 யு குறித்து நி ற .

பெழிப்பு. ஐரோசன் னையு ஆர் பொருத்துதல்பற்றி அ
 மயு ஆர் உபநிடத் ள் கூறு அ டொர் அற்றி ன்
 ணு அபேதாய் ப் பிரிவி ன் றி ன்று அறி தாகி ஆர் அற்றி ன்
 டோர் .

இதுவு து.

. சு டு ர் புருடன் டே ற வுக் டொடு க்க ராயம்
 உ டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்துயிர்த் திடவு ர்ந்து
 டுடு னவுஞ் சொல்லி யொடுக்கமுங் கருதி டே ருய்
 உ டியும் வினையு முற்றி குணர்த்திட வுணரா நிற்கும்.

(இ ள்). டு உ ர் புருட் அ் பொறி பு முதலிய
 ற்ற அபேதா டு அற்றோடு பிரிவி ன் றி ன்று அறிந்து சா
 ராத் தயுய் உயிரா து, டேறு அற்றி டே ரு ராடுற
 னி; வு டு அ்வுயிரா து சொப்பனத் த யப்பொருத்
 வு டு ஒடுகி பி சுழுத்தி முதலிய அத் த னை அ டந்து
 ர் உ டியு வினையு இ ன் றி கிடந்து உடா து போ விருப்ப
 மு தொழிலுமி ன் றி ஓரிடத்திற்கிடந்து உயிர்த்திட ப் ரா்கிராத்
 தயுற்று விழித்தவிடத்து உ ர்ந்து தெளி டந்து டுடு
 வு டொர்வி சொப்பனத் தயி டோன்றிய யுஞ் சொ்வி
 ஒடு மு ருதி சொ ராரா மயாற் முத்தி முதலிய அத் த னி
 அனுபத் தயு உ ர்ந்து, டேரூய் உ டியு வினையு உற்று இச்
 சொப்ப முதலிய அத் த னுக்கு ரூய் போ விருப்பு தொழி
 லு பொருத்தி, இக்கு உ ர்த்திட உ ரா நிற்கு இப்பொறி பு
 முதலியன அறிவி விடய னை அறியு தவலின் .

திறிப்பு. உயிர் அ் யோசத் த் கூடி ன்று சா்கிராத் தயு
 பிராயோ த் த் கூடி ன்று டொப்பனாத் தயு னோ ரோசத்
 த் கூடி ன்று சுழுத்தியத் தயும் விஞ்ஞா யோசத் த் டு

நின்று துரியாத் தயு ஆந்த யோத் தக்கடிநின்று துரியாதீதா
 த் தயுபடு. அர யோத்தோடுகடிய ராகிராத் தயி அது
 விட னை அறியு. ஏனை ரோ னோடுகடி சொப்பனாத் த
 முதலிய அத் தளி அவ் னாறு அறியாது நிற்கு. பஞ் ரோசு. ன்
 ஆ ராயி ரோசு ரோடுகடி ர அத் தளிலு ஆ ர
 வுக்கு அறித் திழே டம். ராநி மயி பஞ்சரோசு ன்
 ஆ மா ரா. அறியு பொறி ர ன் முதலிய மற் றி துணை ர
 டு ஆ ர அறிதலி ஆ ர அமற் றி ன் றே.

குழிப்பு. அ ரோத்தோடுகடிய ராகிராத் தயிலு
 ஆ ர விடய னை அறிதலு ன் ஏனை ரோசு ரோடுகடிய ஏனை
 அத் தளிலே அ ராநி யாலு, ஆ ர ரோசு ன் ராது. அ
 றியு ரோசு னாகி பொறி ர ன் முதலி மற் றி ர த்தா
 ஆ மா அறிதலி ஆ அ மற் றி ன் றே.

(e). உயிர் பஞ் ரோசு னோடு ஒ றுயர்நிற்கு மு ற ய
 விள்குத.

. புருடே யறிவ னாகிற் பொறிபுல னாகி போதந்
 தருவதெ நிவு மாயா தனு ர ணாகி பற் றி
 வருவதி கநாதி யா மலத்தினி ன் ம றந்து நிற்பன்
 அருவனா யிவற்றே டாளு ம மச்சரு மரசு ம் போல்வன்.

(இ ன்). புருடே அறிவனா டே ந்குறிய னாறு ஆ ராே அறி
 யு ன், பொறி பு ஆகி போத் தருது பொறி
 பு முதலிய ஆ ரவு அறி த்தரு பது த்றுக்கு
 அாதியே லத்தினி ம் து அரு ணாய் நிற்ப ஆ ர அாதியே
 த து ணா கிரி ன் ஆ டத்தினு ம் ப்பட்டுே டத்
 தில் உருவிலியாய் நிற்கு ரதா ராயா தனு ர ணாகி பற் றி இ கு நிவு
 ருது ரா ராய ர தனு ர ணாகி னை கூடிச் நிலையே அத
 ற்கு அறிவு உ டாகு இ ற்றோடு ஆளு அர அச் ரு பே
 ட அர திரி டே டு ம்றித்து நி று அர மெத் போ அ
 ர ரவு இத்தனு ர ணாகி னோ ஒற் றித்து நி று விடய னை அறியு

குறிப்பு. 1. பொறி பு னாகி (உ. 219)

2. தனு ர ணாகி: ர ணாகி ஐ பொறி முதலி புற் ர ன்
 முதலிய அந்த ர ன் லை முதலி உத் ர ன்
 தனு அ ரோத் தயு ர ணாகி ஏனை ரோ னையு குறித்து
 நின்றன.

பொழிப்பு. ஆ ர தானா அறி ராது. தனு ர ணாகி னோடுகடி
 நி று விட னை அறியு. அது அர திரி னோ கூடிநின்று
 அரசுசெய்த போ ரா.

II. துயிலோடு ஓவந் தப்பமே. உ துரிநீத ().

இஃது இரட்டம் பிரிவு. அத் தயி ணம் கூறுகின்றது.

இதில் அடங்கிய விஷயங் ள்:

1. 'மூர'த் த, ().
2. கீழால'த் தயிதே தொழிற்படு' ருவி ள் ().
3. த்தியா வத் தயும் ரி' ர'த் தயு' ().
4. த்தத்த'து' ள் ராதி னோச் செலுத்து' முற ().
5. த்தியா'த் த ரி' ம' ர'த் த யோ' ர'த் த ளி' இல்பு, ().
6. ராணு'த் த ளும் அ'ந்நி' இய'பும் (7).
7. ரா' தே த்தி' ஆ' மாவி' இய'பு ().
8. ரா' ச' லத்தி' ஆ' மாவி' இய'பு ().
9. ரா' த்தத்தி' ஆ' மாவி' இய'பு ().

1. கீழா'த் த.

ப டகொடு ப னி போதும் பார்ம' னன் புகும்போ தில்லிற்
டதொதும் விட்டு விட்டுக் ர லு மிட்டுப் பின்னர்
அ டதருந் தனியே யந்தப் புரத்தினி லதுபோ லான்மா
உடலினி லஞ்ச வத் த யுறுமுயிர் ர லா .

(). ப டகொடு ப னி போதும் பார் . . . அ ச்சர்
ப டத்தலைர் முதலிய பரிசு னோடு டெளியி' உ ரப்போ பூவு
அரசு இ'வில்புகு' போது மீ அர் னையுட்புகு' போது
டதெறு' விட்டு விட்டு ஒ'டு ரு யிலினு' நிறுத்தே டியர்
னோ அ' தே நிறுத்தி, லு' இட்டு ர'லு' இத்து பி'ர்
அ'தப்புரத்தினி' தனியே அ டதரு' அதுபோ பி'பு அந்தப்புரத்
திடே தனியே புகு' ருறுபோ ஆ' ர தனு'ரணதையோடுகூடி விட
ய' னோ அறி'து பற்றி அனுபவித்த புருடனு' உடலினுட் செ'லு' பொ
முது உடலினி' உயிர் ரா' ர அ'வுடலி' ண் இ ராட் ண்ட
இருத . . . னு' தா' ளிற் ருவி னோ விட்டுவிட்டு ரபித்தா த்திதே
பிரா' ராயு' ரா' ரை'த்து மூ' ரதாராகிய அ'தப்புரத்திற்குத்
தனிடே செ'று அஞ் அ'த் த உறு' இ'வன் சா'கிர் சொப்ப
சமுத்தி துரிய' துரியாதீத' னு' ஐ அ'த் த னையு'
பொருந்தும்.

றிப்பு. ராத் முதற் பிருதிவியீரு வுள்ள முப்பத்தாறு தத்து
ளுடனு' தாத்துவி' ளுடனு' கூடிச் விட னோயு' ஆ' ர அறி

துபற்றி அனுபவித்துக் கொண்டு அதன் சாரத்தை, சப்பிரதிபார்க்கார் (உர்த்தமுறச் சர்க்கர், அறிதருசர்க்கர்) என்று சொப்படு. சப்பிரதிபாவின் அறிவு, சகூட, பிரதிபாவின் மான அறிவு, அங்கு விடனை அறிந்துபற்றி அனுபவியாத கீழ்டார்க்சென்று சர்க்கர் சொப்பனம் சமுத்தி துரி துரி ரதி, ஐந்தாம் தய்ப்பும், இது கீழாவதென்று சத்திந் தேற்றும் ரரியே. அப்பிரதிபாசர்க்கர் ஒப்பும், கீழாம் தயிடே துரியாதிடே த்தி தன் ம ஒத்திருத்தாம் இவ்வாத ரரியே ம்ப்பட்டது. நயி தீதாசுரி மந்தே ராரீர். (சிப்பிர, செ. 62), அப்பிரதிபா: அதிர், பிரதிபாவின் மான அறிவு,

பொழிப்பு. ஆர் இரட்டை இருதயம் அம்மாதா
ரின் இடமே முறையே சாக்கிர சொப்பம் முத்தி துரி
ய் துரி ரதீத என்னு ஐந்தாம் தயமுறு.

2. கீழா த் தயி் தொழிற்படு ருவிகள்.

ரக்கிர முப்பத் தைந்து துதலீனில் னவு தன்னில்
ஆக்கிய விருபத் தந்து ளத்தினிற் சுழுனை மூன்று
நீக்கிய விதயத் த் னிற் றுரியத்தி லெரண்டு நாபி
நோக்கிய துரியா தீத நுவலின்மூ லத்தி லொன்றே.

(இ ள்). ர்'கிர' மூப்பத் த்'து நுதலினி' சா'கிரா'த் தயி' மூப்பத் த்'து ருவி'ள் இ' ஈடத்தா'த்திலு' ஆ'கிய வு'த்' னில் இருபத் த்'து ளத்தினில் அத'பி' உ'டாக்'ப்பட்ட சொப்ப' னைத் தயி' இருபத் த்'து தத்து'ம் ள்' டத்தானத்திலு' நீ'கி' ழுனை மூ'று இத'த்'னி' இ' இர'டு' ஒழிந்த மூத்தி'த்' தயி' மூ'று ருவி'ள் இத'த்தா'த்திலு' துரி'த்தில் இர'டு' ராபி' துரி'ர'த் தயி' இர'டு' ருவி'ள் ராபி'த்தானத்திலு', நோ'ய துரி'ர'தீத்'து வி' ஒ'று மூ'த்தி' முற்கூறிய துரி'ர'தீத்' தச் சொ'லமிடத்து ஒரு ருவி'மூ'ராதாரத்திலு' தொழிற்படு'.

நிபபு. 1. ராகரமுப்பத் தத்து ஞாடே திரிய ஐந்து டே
திரிய ஐந்து த்தாதிவிடயம் ள் ஐந்து 1 ஞாதி ஐந்து பிராணதி பத்து
அந்த ரண் ராகு புருட ஓறு. ஏனை தத்து 1 ள் அ பத்
தொறுள் த ராத்தி ர ள் ஐந்து பூத் ள் ஐந்து புற ருவி ள்
ரஹ்பது ஆ ஐ பது ருவி ஞா தது சத்தி ட கி வினை டோத்
தொழிம்படாதொழியு. சி தத்து ஐந்து புருட ரீ ரா
தி ள் ஆறு ஆகிய பதினென்று மி ராதிருக் யா முறையே

பிரேரித்தலு் புசிப்பித்தலுமி் நி அ த் த் கு ஏது ா ரதிருக்கு். பிரேரித்த் தத்தா ி ரதி னைச் செலுதுத். புசிப்பித்தல் ாதி ன் போகிய ா ட் ருவி னை முப்பி விடய பே னை அலுப வி் ச்ெ ய்த்.

2. வு தன்னி் ஆகிய விருபத் தந்து: த்தாதி ஐ்து சனாதி ஐந்து பிராணாதி பத்து அந்த் ர ாக்கு புருட் ஒறு.

3. முனை மூன்று த்த், பிரா ன் புருட்.

4. துரியத்தி விர டு பிரா ாயு புருட்

5. மூ த்தி டொ ாறு புருட்.

மே ழிபட. ாகிர த் தயுறு் இ ாடத்தா த்தில் முப்பத் த்து ருவி னு் சொப்பனா த்த் தயுறு் டத்தா த்தி் இருபத் த்து ருவி னு் முத்திய த்த் தயுறு் இத த்தா த்தி டே மூன்று ருவி னு் துரி ா த்த் தயுறு் ாபித்தா த்தி் இர டு ருவி னு் துரியா தீதா த்த் தயுறு் மூ ாதாரத்தி் ஒரு ருவி யு் தொழிற்படு்.

3. த்தி ா த்த் தயு் ி் ா த்த் தயு்.

. அறிதரு முத த் த ய டதரு மிடத்தே யந்துஞ் செறிதரு் ரணந் தன்னிற் செயறெறுறுங் டு கொண்ணி் பிறிவி லா ஞா த் தோரும் பிறப்பற வருளா ாங்கே குறியொடு மஞ்ச த் த கூடு ர் வீடு கூட.

(இ) அறி தரு் முத் அ த் த் அ டதரு் இடத்தே மேற் கூறி அ த் த் தனு் விட அறி த் தரு் முத த் தயாகி ாகிர த் த பொரு்துகி்ற இ டத்தா த்தி டே ஐ்து் செறி தரு் ிர முதலி் ஐத் த் த னு் பொரு்து், ா தன் னி் டெ் தொ ி டொள் ருவி னா் விடய னை அறியுஞ் டெ் தோ் அ அதிதுட்ப ாய் இ டயீடி் நி ி ரு மு ாறு து் ா ா ி ா ா பிறிவி ா ஞா த்தோரு் கு் ி் மி் நிற் கு் திரு ாருளைப் பெற்றோரு் பிறப்பு அறவீடு கூட பிறப்பு ி் முத்தி டயு் பொருட் அரு ா் ஞான ாரிய ி் உபதேசப்படி, ஆ்ே அவ்வி ாடத்த த்தி டே குறியொடு் அஞ் அ த் த கூடு ர் த து அறி ா ஒரு குறியி் ிறுத்திச் ாக் ா முதலிய ி் ா த் த ஐந்தினையு் பொரு்து் ா.

றிப்பு. 1. அறிதரு முத த் த ட, ரு மிடத்தே துஞ் செறி தரு: டே ற்குறி ாறு ாடத்தா த்தினி் று் ி் கீழ்ே ாகிச்

சென்று கட்டமுதலிய தான்களில் அந்த தப்பட்டு மூராதாரத் தப்பொருத்திய புருட, மீட்டி அப்போதே அப்பத்தான்களில் அந்த தப்பட்டு மேலே சென்று இடாத்தானத்திலே அறி, நும் சாக்கிரா த்தையப் பொருத்துடன். அறிதரு சாக்கிர - விடயங்களை உணர்த்து முறைமைச் சாக்கிரம், சப்பிரதிபா சாக்கிரம். இச்சாக்கிரா த்த பொருதுகின்ற இலலாடத்தானத்திலே சாக்கிர சாக்கிர, சாக்கிர சொப்பன் சாக்கிர சமுத்தி, சாக்கிர துரியம், சாக்கிர துரியாதீதம் என ஐந்தித் தநிகழும். இது மத்தியால த்த என்றும், சகலத்திற் சலம் என்றும் ராயசக ம் என்றும், நிலையிற்படு த்தை என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

2. ரணத் தன்னிற் செயறெறு ரண்டல் - சாக்கிர சாக்கிரம் முதலிய ஐந்தவத்தையிலு ஆன்மா அந்த ரணத் தன்னிற் ராயிலாக அவ் பப்பொறி ளால் உவ்வ விடயங்களை உ ர்ந்து அவ் பப்போது அவ்வவ்விடய் ளினின்று நிகுசுவல் ரண்டல்.

3. ஞானத்தோரும் குறியெய்தி ஞானத்தை கூடுந் திரு ஞானப் பெற்றோர் ஞானிட்டு ய்தாவிடத்து குறிப்புப்பா னை செய்து உபாய நிட்டுகூடுந். குறிப்புப்பா னையாது சி த க்கு அனுக்கிர ஞ செய்யுமிடத்துக் கொண்டருளிய டி த்திலாத தமது அறி டிறுத்தி ஐந்தித் தயு கூடுத. அ டி மல சாக்கிரம் நின்ம சொப்பனம் நின்மல சமுத்தி நின்மல துரியம் டி டல துரியாதீதம் எனப்படும். இத்திரிய டன் பத்து பஞ்சபூதங்களிடமாய் நின்று விடய் னை நேரே பற்றி அ த் தவிடப், பொருத்திய போத இறக் இருந்த இட் டி டாக் கிரா னப்படும். அ வித்திரிய் ளிடமாய் விடய் னைப் பகுத்தறியு ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியை ஞ் கு இடாகிய மனம் புத்தி அ காரங்களின் வியாத்தி அறுமிடம் நின்ம சொப்பன் னப்படும். ஆ ம சைதன்னியத்திற்கு அதிட்டானமான சித்த விசற்பம் ஒடுக்கின இடம் நின் ம முத்தி னப்படும். அச் சதன்னிய னானமான பிராண னாயு ந் கின இடம் நின்மல துரியம் னப்படும். ஊசல் டம் அற்றபோது ட்ந்த இட் டி தற்கு ஆகாரமானோபோல, இவ்வன் ருவிப் போத எல்லா ழித்தவிடத்து ஆன் ர அருள் ஆகாரமாய் டி ட்ந்தா த்த டி டாக் கிர த்தம் எனப்படும்.

பொழிப்பு. சாக்கிரா த்த தயுறும் இலலாடத்தானத்திலே சாக்கிர சாக்கிரம் முதலிய ஐந்தித் தையுள ன். அவ ருவிகளால் விடய் னை அறியுமிடத்து அதிதுட்டமாய் இடைவிடாது டி முதல் துண்ணுணர் ன் அறியப்படும். திரு ஞானப் பெற்றோரு அ் ருவி ட் மீண்டும் தம் மத் த் காது முத்திய டதற்பொருட்டு இவ்வி டாத்தானத்திற் சாக்கிர முதலிய நின்மலா த்தை ஐந்தினையும் பொருத்து ன்.

4. த்தத்தது ன் ராதி னைச் செலுத்து மு த .

- ஐந்துசாக் கிரத்தினான்கு னவி ரிற் சுமுனை மூன்று வந்திடுந் துரிய தன்னி னிரண்டொன்று துரியா தீதந் தந்திடுஞ் சாக்கி ராதி யவத்தை டானந் தோறும் உந்திடுந் கர ந்த் னிற் செயறொறு மு ர்து கொள்ளே.

(இ ள்). ராகிரத்தி ஐந்து நேற்கூறி த்தி ரா த் தயி் ரி மு ர் ரத்திதே தத்தது முதற் த்தவத் தயீர து ருவி னும் வினி ர் சொப்ப த்திதே சிதத்தது ம்முத தே ச் ரமீராகி ராகு ருவி னு முனை மூன்று முத்தியிதே தத் து முதற் தாதா கி மீராகிய மூன்று ருவி னு ராதி துரி த் னில் இர டு அத பி ரு துரி த்திதே சிதத்தது சத்திதத்தது ர ஆகி இர டு ருவி னு துரியாதீத ஒன்று துரியாதீதத்திதே தத்தது ஆ ஒரு ருவியு ராகிராதி அ த் த ள் த்திடுந் தா தோறு அச் கிரமுதலி அ த் த ள் ரி மு அ வ்விட னி தே உந்திடுந் ராதி னைச் செலுத்தாநிற்கு ர த் னிச் செ தொறு உணர்துதொள் ர ர வ்விட னை அறியுஞ் தொறு இதனை நீ நுண்ணு ர் ர அறிதுதொ ர் ர .

பேழிப்பு. த்தி த் தயிதே ரி மு ராகிராதிய த் த தொழிற்படு அ வ்விட னி சிதத்தது ம் மு ததே ஐந்து ர ம் மூன்று இர டு ஒன்று ராதி னைச் செலுத்திநிற்கு

௦. மத்தி ர த் தநி ராத் தயோ ரத் த னி ய்பு

- இருவ சாக்கிராதிய த் த னிபல்பு தானும் ஒரு நை கீழே நூக்கியுற்ப காட்டுமொறு பெரு மேனோக்கித் தீய பிறப்பறுத் திடுமி யோகிற் றருவதோர் சமாதி தானு தாழ்த்துபின் சன ஞ் சாரும்.

(இ ள்). ராகிராதி அ த் த இ ல்புதானு ர் ராதி அ த் த னி இய பு இரு தே ந்றியாறு த்தி ரா த் தநி ரா த் த இரு ராயரு ஒரு கீழே நூ உற் டாட்டு - த்தி ரா த் தாகி ஒன்று கீழே தள்ளிப் பிறப்பினை உ டாகும், ஒன்று பெரு தே ரோக்கித் தீய பிறப்பு அறுத்தி ன் ரா த் தயாகிய மற்றொன்று முழுது தே செலுத்தி டொடி பிறவிய அறுக்கும் யோ ல் தருதோர் ராததானு ி யோ த்தானு டாகு ராதியு, தாழ்த்து பி ச சாரு கீழே தள்ளிப் பி பு பிறவியக் கொடுக்கு .

நிபபு. யோகிற் றரு தோர் மாத் - இருத . . . ட் அ . . .
 டட் பிரமர்திர என்னு தா . . . ளிற் பும . . . ர . . .
 னோப்பற்றியு பற்றாது பிராண . . . பிரத்தி ரார தாரணை தியா . . .
 ரதி னப்பட்டு நி மு யோ ராத் த.

பெழிபபு. மத்தியா தத் த பிறவி ய் . . . டெ டுக்கு. நி . . . ர
 தத் த பிறவி ய அறுத்தற்கு து ராயு து யோ ராத் தயு பிற
 . . . டெ டெப்பதார்.

6. ராணாத் த ஞ் அபற்றி இய்யு.

7. சே சகல சுத்த மென்றுமூன் றவத்தையா மா
 மேஷுவன் டே வ லந், ன் னுண்மைமெய் பொறிக ளெல்லாங்
 ராவன் டொடுத்த போது சகலனா மல் ளெல்லாம்
 ஒவின் போது சுத்த மு . . . டயனுற் ப ந்து . . . டு.

(இ . . .). சே . . . தத் . . . ள் மூன்று அபத் த ஆ . . . மா டே டு
 . . . மேற்கூறி ராரி ராத் த ஞுக்குக் காணாகிய சே . . .
 சுத்த . . . மூன்று அபத் த னே ஆ . . . ர எய்து . . . டே . . . த் . . .
 உ . . . - அபற்றுட் டே . . . மாவது இச்சாரா . . . கிரி ய ளி . . . நி ம்ச்
 நிதுமி . . . நித் தா . . . மாத் திர . . . உளனாத ர் . . . டெ ய் பொறி ள் . . . ர
 ராவன் டொடுத்த போது ஞ . . . பி . . . பு தனு ராணதி ள் முதலிய
 முத . . . னாற் றொடுக் ப்பெற்று அ . . . விச்சாரா . . . கிரி ய ள் சிறிது வி . . .
 கு அ தரத்திதே அ . . . ரா ச . . . னப்படு . . . ளெ . . . ர
 ஒவி போது உற் ப . . . து டத் சுத்தமு டய . . . பி . . . பு பஞ்ச
 ஞ . . . நீ கி விடத்துப் பிறவி ஒழித்து அ . . . விச்சாரா . . . கிரி . . . ள்
 கு வி ரபித்து வி . . . கு அ தரத்திதே த்தமு ட . . . னப்படு . . .

நிபபு. 1. சே . . . ற்கூறிய கீழா த் த த்தியா த் த யோ ர
 தத் த நி . . . ராத் , ள் ராரியா த் த ப்படு. இ . . . ராரி . . .
 த ஞுக்கு ரா . . . ர மூற் றாத் த ஞ . . . அ . . . டே . . .
 தத் த ப்படும். இ . . . றுட் டே . . . ரா து ஆ . . . ர ஆ . . . க்தோடு
 கூடி அறிவிச் ச செ . . . ள் சிறிது வி . . . ராது டுக்கு அனாதி . . .
 து ருட் டே . . . ன் னுற் றுச் சா . . . ப்படும். மா . . . து , னு . . . ள்
 முதலிய ன் றப் பெற்று இச்சாரா . . . கிரி ய . . . சிறிது விள . . . கு , த
 ர . . . ச . . . த்திற் றே . . . ச . . . த்திற் . . . ச . . . த்திற் தத்
 மூ . . . ப்பட்டு ஒ . . . டொ . . . றும் சா . . . கிர . . . டொப்ப . . . மூத்தி துரிய . . . துரி
 ராதித் . . . ஐ . . . ப்படும். அ . . . றுட் டுச் ச த்திற் றே . . . ஐ . . . து . . . 223
 டெ ய்யுளிற் கூறப்பட்ட . . . வத்திற் . . . ஐ . . . து . . . 224- டெ ய்யுளிற்
 கூறப்பட்ட . . . ச . . . த்திற் தத் 226- டெ ய்யுளிற் கூறப்பட்ட யோ ர
 . . . த . . . ம்.

த்தாது பஞ்சம னும் நீ ஆன்மா வியாப அறிவு ய்தும் நிலையா. அது சீன்முத்தி த்தா த் ப்ரமுத்தி சுத்தா த்தை என்று இரு ப்பட்டு, ஒன் டொ ன் நின்ம சாக் கிர நின்மல சொப்பன் நி மல சுழுத்தி நின்ம துரிய நின்ம துரியாதீதம் ன ஐ னைப்பெம். சீ ன்முத்தி த்தா த் த ஐ த்தம் 228-ம்செய்யுளிற் கூறப்பட்டன. இ ன்ே கூறப்பட்ட சுத்தா த் த ப்ரமு த் சுத்தா த் தயாம். ருவிப்போத் ழுன்ற இந்த அ த் தயிலே அருளா டே தன்னை அறி து நின்மல சாக் கிரம். அருளா டே த னை அறிந்தபின் தனக்கொரு சேட் டயுமின்றி அந்த அருளே த ன்ரு ஆதாரமாய் அவ் ாருளிலே தான் அ ச ாறநின்று அவ் ாருளைத் தரிசிப்பது நின்ம சொப்பனம். ஆன்மாவின் இச்சாஞான கிரி ய ள் தோன்றாது அவ் ாருளே தானாகி எதிரீடு சிறிதுமின்றியிருக்கும் அ ிதர நின்ம சுழுத்தி. ம ாசனை ற்றுமின்றி ஆனந்த ாளரி தோ றுமிட நின்ம துரியம். ஆ ந்தாறுப த் தப்பெற்று அவ் ானந்தாறு ப த் த அறிந்த தானுமின்றி ஆனந்த ாய்நின்ற முதலுமின்றி அவ்வானந் தமே தானாய் அதிதப்பட்டவிட நின்மல துரியாதீதம். சீ ன்முத்தி சுத்தா த் த ஐந்து ருவி ள் முப்பத்தாறும் நீ ன்ருதற்கும் ப்ரமுத்தி சுத்தா த் த ஐந்து தற்போத்ெட்டுச் சி த்தில் அதிதப்படு தற்கு எது ா யிருக்கு.

2. த ன்னு ம த ாத்திரம் உளதாதல். உ ம உளதாதல்.

பெ ழிப்பு. டே லச் ச த்தம் எனக் ாரண த் த ள் மூன் று. ிற்றுட் டே லமா து இச்சாஞான கிரி ள் சிறிதும் விளக்க முறாது ஆன்மா ஆண ி த்தொடுமாத்திரம் கூடிவிற்கும் நிலையாம். ச மா து தனு ாரண தி னைப்பெற்று இச்சாஞான கிரி ய ள் ஏ தேசவின. முற்றிரு கு நிலையா. சுத்த ாது பஞ்சம ி னும் பிறவியும் ஒழிந்து இ ாஞா கிரி ய ள் வியாப மெய்தியிரு கு நிலையா.

7. ார டே லத்தில் ஆன்மாவி் இயல்பு.

- அந்நிலை னமூர்த்த னித்த னராகாதி குணங் ாளாடுஞ் செறிவிலன் கலாதி யோடுஞ் சேர்விலன் செயல்க ளில்லான் குறியிலன் கருத்தா வல்லன் போகத்திற் கொள் க யில்லான் பிறிவிலன் மலத்தி னோடும் வியாபிகே வலத்தி லான்மா.

(இ ள்). டே லத்தில் -மேற்கூறி டே ா த் தயிலே, ஆன் ா ஆ ன்மா ாது. அறிவிலன் அறிவு விளக் ப்பெறாததும், அமூர்த்தன் னு லுடம்பு இல்லாததும், நித்தன் தோற்றக் டே டி ன் இ லாததும் அரா தி கு ன்ளோடும் செறிவி ன் தமோருண ி முதலிய குணங் ாளாடு ப்பில் ாததும், லாதி யோடும் சேர்வி ன் லைமுதலிய கரு வி டே ாடு சேர்த் ி ாததும், செ ள் இல் ா -தொழில் ன்

1. ம் பெறாததும், குறியி - ரா சரீரில் ராததும். ருத்தா
கி. - தனக்கேச் சந்திரம் இல் ராததும், போகத்தில் கொ
இல்லான் போப் ளிடு பற்று இல்லாதது, மத்தினோடும் பிறிவு
இ - ஆணம த்தினோடு பிரிவி றிநிற்பதும், (மலத்தினோடும்) வியாபி-
அம் மலத்தினோடு மவியாப மு டயதுமாயிருக்கு.

தூ. 1. அரா ரதி குணங் ள் - தாமதம் இராசதம் சாத்துவி
என்றும் குணங் ள். தாமதகுணம் போகங் ளில் இச்சை ய உண்டாக்குத
ரா. அது ராகு ம் னப்பப்டது. அரா ம் - இச்சை. அரா ரதி
குணங்கனோடு செறிவி ன் னே, ஏனைப் போக்கியகாண்டக் கருவ்
னோடு செறிவிலன் என்பதாயிற்று. கே. - நிலையில் ஆன்மாவுக்கு குண
சரீர (சுக்குமசரீர) ள் இல்லை ன்பது.

2. ரதியோடு செறிவிலன் - பஞ்ச ள்சு சரீரயில் ரதி
ன்பது.

3. அறிவி - செயல் ளில் ர - இச் ளாளுன் ிரி யகள் வி
பெறாத ன்பது.

4. குறியில் - ராணசரீரயில் ரதி ன்பது. குறி அ டயா
ளம் இலக் ம்.

5. கொ - ஆ ச பற்று விருப்பம்.

6. மத்தினோடு வியாபி ஆமா த்தளவில் வியாப. மாயிரு
கு பது. இது வியாத்தி ப்படும். வியாத்தி - சமவியாப ம்.

பொழிப்பு. ஆன்மா டே லநிலையில் அறிவு ளைக். ம் முதலியனவின்றி
ஆ த்தோடொத்திர கூடி அதனோடு சமவியாப முற்றிருக்கும்.

8. ரா ச த்தில் ஆன்மாவி - இயப்பு.

2. ருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத் துன்னல் செப்பல்
வருசெயன் மருவிச் சத்த மாதியாம் விடயந் தன்னிற்
புரிவதுஞ் செய்தி் கெல்லா யோனியும் புக்கு ழுன்று
திரிதருஞ் சல மான வவத்தையிற் சிவன் சென்றே.

(இ-ள்). சீன் மேற்கூறிய டே லா ரத் தயிலே நி ற ஆன்மா,
ச லமான அ த் தயிற் சென்று ச லா த் த ய டுந்து, உருவி
னைக் கொண்டு - உடம்பைப்பற்றி, போ - போக்கியத்து உன்னல் செப்பல்
ரு செயல் மருவி - போ த்துக்குரிய பொருள்களை மனப் ாக்குக் காய்
களால் நினைத்தல் ரத்தல் இயற்றல் ஆகிய வினைனைப் பொருந்தி,
சத்தம ஆதியாம் டயந் த னி் புரி ிதும் செய்து - சத்தாதி விடயங்களை
விரும்பி துகர்ந்து இ் கு ல்லா யோனியும் பு் கு உழன்று திரிதரும் -
இ டே ண்பத்து குதூறியா யோனிபேத் ளையும் எடுத்துச் ழுன்று
திரியும்.

புறிப்பு. 1. போ. போ'கிய' பு த்தற்குரிய பொரு' . போ ம் புசிப்பு அனுபவம். போ'கியம் பு ப்படு' பொருள்.

2. 'ன்' டெ. ப்பல் டருசெய' த்தி' யெ ாலு' ா' . டெ ாலாலுஞ் செயப்படும் நல்வினை தீவினை ள்.

3. புரி டதுஞ் செய்து - சத்தாதி விட' னை விரு' பி னுபவித்த' 'வினை தீவினை கிய ஆ ராயியம் ஏறு' பது. புரித்' விரு' புத்'. புரி டது' 'ற உ' யா' நுர் து' 'றது டருவி' ப்பட்டது. விரு' பி அனுபவித்த' நான் ருத்தா' ர் போ'தா' ' முனைப் போடு அனுபவித்த'. (டெ. 912 பார்).

த்தாதி விடய' . போ'கி ப்பொரு' யினு' போ' யப்பொரு' 'யாவு' த்தாதி விட' ளல் ாதவி' இ' ' பிரித்து கூறினார்.

பெ ழிப்பு. ா டத் தயி' ஆ' ா உட' பப்பொரு' தி' ா' கு' ாய' ா' 'வினை தீவினை னைச் ' டது அதனாற்ப பிறவி ளிறப்பட்டு உழவு'.

9. ார த்தத்தி' ஆ' ாவி' ய' பு.

. இருவி' ச் செயல் ளொப்பி லீச' ற' த்தி தோயக் குருவருள் பெற்று ஞான யோ த்தைக் குறுகி முன்னேத் திரிமல மறுத்துப் பண்ணை ச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம் பெருகிநா ய ன்றன் ாதம் பெறுவது ச' த மாமே.

(இ ள்). இருவினைச் 'டெய' ' ஒப்பி' டே ற்கூறி 'வினை தீவினை ளா ய இருவினைப் ' ளிலு' புத்தி 'தவிடத்' த' த்தி தோய டத்தி பதிதலா', குரு ருள் பெத் ஞா ருவி' உபதே த் தப் பெற்று ஞா யோ த் தக் குறு ஞா யோ த் த அ ட்து மு' னைத் திரிம ' அறுத்து அ ாதியா மு' ' னையு' நீ'கி பண் டச் 'ற்றறிவு ஒழிந்த ப ழி ஆ' ரோத்' நீ' ஞா ' டெ ருகி வி ாப அறி' டெய்தி ய' த' பாத' பெறு முத' ' திரு டி யப்பெறுத்' த்தா' த்த டத் தா'.

புறிப்பு. 1. இருவினைச் 'டெ ல் டொப்பில்: இருவினை யொப் ா து 'வினை தீவினை ளிலு' (ஆ ராயிய') அ டற்றி' வினை ாகி பு' ணி பா' ளிலு' (சஞ் தம்), அ டற்றி' பயனா இ' பத்துப் ' ளிலு' (பிராரத்த') ஒ' றி' விருப்பு' ஒ' றி' டெ றுப்புமி' றி ஆ' அறிவி' ' ஒப்ப டெ றுப்பு ி ழ்தா'.

ஐந்தாளு சூத்திரம்

இச்சூத்திரம் பதி உயிர்களுக்கு ஏ தேச மறி ியும் ம்பாகமு, தி னையு
 டொடுத்து உப ரிக்கும் மு த ம கூறுகின்றது.

பதி உயிர்களுக்கு உப ரிக்கு் மு த தொகுத்து் கூறல்.

. பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனா லறிந்தாள் மாவை
 அறிதரா வ விய போல வான்மாக்க ளனைத்து மெ் குஞ்
 செறிதருஞ் சிவன்ற னாலே யறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணு
 அறிதருஞ் சிவனே யெல்லா மறிந்தறி வித்து நிற்பன்.

(இ ள்). பொறி பு ன் ரணம் லாம் ஐம்பொறிகளும் ஐம்பு ன்
 ளும் அந்தக்கரண ளும் ஆகிய யாவும், புருடனால் அறிந்து - ஆ ம்
 வினது உப ராத், ரல் அறி்தும் ஆன் ர ி அறிதரா - அவ்வாறு உப
 ரித்துநிற்கும் ஆன் ர ி அறியா அ ியே போ - அவ்வித்திரியங ள்
 முதலிய ம் தப்போ , ஆன்மா ள் அனைத்தும் ஆன்மா ள் எல்லாம்,
 ள்கும் டெறிதரும் சி ின்றனாலே அறிந்திடும் - ள்கும் வியாபித்து நிற்
 கு் மு, ல்ல து உப ராத் தால் விட ினை அறியும். ஆயினு், சி ினை
 றாண - அவ்வாறு உப ரித்து நிற்கு் அமுதல் னை அறியா, அறிதரு்
 சி ினை அங்ஙனம் அறியச்செய்யு் முதல் ினை, எல் ர் அறிந்து அறி
 வித்து நிற்பன் எல் ர ம் தயும் அறிந்து ஆ ம் ளுக்கு அறிவித்து
 உடனிற்ப் .

குறிப்பு. 1. பொறிபு ன் ர மெல்லாம்: (கு. 219. கு. 2 பார்)
 பு ன் - இத்திரிய வுணர்ச்சி பூதமும் கரணம் பொறி னைம்புலனுட் பொ
 ருத்திய குண ிளர்மூன்றும் ' திருவி ப்பா. உணரப்படும் ியாக்
 னையும் ரும் பொறிகளையு் ஆகுபெயராய் குறிப்பது ள்ந்துழிக்கு ள்
 'ஐம்பு டேர்' (கு. ௮. செ. 253). ஒருபு ன் தரு ப் பேது" (கு. ௨.
 கு. 184).

2. அறிதரும் சி ின் - முற்றறிவு டய சி ி னினு் ஓ்கும் உண்மை
 அறி ித்தருகின்ற சி ின் எ ிப் சி ி ளானமுனி ள்.

3. ப ரித்தலா து தப்பினு் அறிவு விள்காது டே லப்
 பட்டு 'கிட்கும் ஆ ம் ள்களுக்குத் தனு ர ி னைக் டொடுத்து, அவ்வறி
 ிச் சிறிதா விளக்கி ன்மத்துக் டொ ப் போ னை அநுபவிச்
 டெ ய்து ன்ம டொப்பில் வியாப அறி ி டொடுத்து முத்தி அளித்த ர்.

பொழிப்பு. பொறி பு ன் ள் ஆகிய யவு் ஆன் ர ினது
 உப ராத் தா் விடய னை அறியினு் ஆ ம் த் தா் அறியா. அது
 ிபா , ஆ ம் ள் விடய னை முத ி து உ ராத் தா் அறியினு்

அம்முதல் ினைத் தா அறியா. அங்கன அறியச்செய்யு முதல் ினை எல்லாவற்றையும் அறிந்து ஆன்மாக்களுக்கு அறிவித்து உடனிற்ப

இச்செய்யுள் இரண்டுபுறம் உயது.

1. பொறிபுலன் கரண மெல் றம்புருடனு லறிந்தான் மா ி, அறிதரா ினையே போல ின்மக் ளனைத்து மெங்குஞ் செறிதருஞ் சி ன்றனவே யறிந்திடுஞ் சி ினை ினை, (-).
2. அறிதருஞ் சி ினையெல் ிறித்தறி வித்து நிற்பன் (-).

முதலதி ரணம்.

பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனு லறிந்தான் ினை, அறிதரா ினையே போல ின்மாக்க ளனைத்து மெ ன்று செறிதருஞ் சி ன்றனவே ிறிந்திடுஞ் சிவனைக் காண, (-).

இதில் அட்கிய விஷய ன்:

1. முதல் ின் ின்மத்துக்கிடா ஆன்மாக்களுக்கு அறி ிடுபன், (-).
2. ஆன்மா அறிவிக்க அறியும் இய பு உயது (-).

1. முதல் ின் ின்மத்துக்கிடா ஆன் ிளுக்கு அறிவை ிடுப்பன்.

. இறைவனை யறிவிப் பானே ிண்டறி வெவர்க்கு மொக்கு குறைவதி கங்க டத்தன் ின்மமேற் றோமான் ிண்டா முறைதரு செயற்குப் பாரு முளரிகட் கிரவியும்போல் அறைதரு தத்தன் கன்மத் தளவினுக் ளிப்ப னாதி

(இ ன்). இ றே அறிவிப்ப னேல் முதல் ி அறிவிப்பான யி ிரண்டு அறிவு ிர்க்கு ிக்கு இ ிவிடத்து அறிவு ிர்யா ிர் கும் ஒருதன் மத்தாயிருத்தல் ிடு அங்க மி ிறி அ ிற்றத் தாழ்வு ளாய்வி ித்தலின் கு றவு அதி ின் ித் தத் ி. அ ிற்றத் தாழ்வு ள் அ ிர்யா ிர் த்துக்கிடா ி ிழ ின ள் ினில் ிர ின் ிர ிடா அறிவித்தற்கு ஒருமுதல் ி ிடு ிதில் ின முடி யும். அப்படிய ிறு மு ிறதரு செயற்குப் பாரு உழுத் ிருவிட் ிவி த்தல் ிர்ப்பாய்ச்ச ிரத்தல் மு ிறயே செய்யப்படு செயல் ிருக்கே ிற்றபயனை விளை ிம் ிடுக்குமாறுபோலு, முளரி ிக்கு இரவி யு ிபோல் பக்குவப்பட்ட தாமரை மு க ிளை ஆதித்தன் அலரச்செயத் ிபோலும், ஆதி - முதல் ினும் அறைதரு தத்தம் ின்மத்து அறிவினுக்கு -

இரண்டாமதி ரணம்.

அறி ருகு சி னே டெ லலா மறிந் றி வித நிறப ன்பது இர
ட ி கூறு (4-).

இதி' அடங்கிய விஷயங் ள்:

1. சி ன் ஆ' ர் ளுக்கு உ ர்த்து' மு ற (-).

(a). சி ி' ஆ' ர் ளுக்கு ஈயா ரரிய' னேக் டெ ரண்டு உ ர்த்
து' ; (4).

(b). சி ி' ஆன்மாக் ளு' கு யிர்க்குயிராய் ி' று உ ர்த்து'
().

2. ஈ ராரிய' னே' டெ ர' டி உணர்த்துதல்பற்றி முதல் ின் வி ர
ரியா ர' ().

3. உயிர்க்குயிராய் ி' று உணர்த்துதல்பற்றி முத' ின் வி ரரியா
ர' (7).

4. உ ர்த்துத ல் ிரு' பய' ().

5. பய' தரு' முறை ம ().

1. சி ி' ஆ' ர் ளுக்கு - ர்த்து' மு றமை.

(), சி ின் ஆ' ர் ளுக்கு ஈயா ரரியங் னே' டெ ரண்டினர்த்து' . .

. கருவியாற் பொருளாற் றாட்டாற் காலத்தாற் கருமந் தன்னால்
ருவினா ளளவா னூலா லொருவரா லுணர்த்த லானு'
அரு னாயுண்மை தன்னி லறியாது நின்ற லானும்
ஒருவனே யெல்லாத் தானு முணர்த்து' வ னருளி னாலே.

(). ருவியா' ஐம்பொறி முதலி ருவி ளாலு' பொ
ரு ர' சத்தாதி விடய' ள லு', றாட்டா' சந்திர சூரியர் முதலி
வி' குங் ருவி ளாலு' றா த்தா' இற்தா' முதலி மு' ரங்
ளாலு' ரு' த' னு' பு' ணிய ர' ச' யெ' ளாலு' உரு
வினா' றாட்சி' ந்த உட்பு' றாலு' அள றால் அது ர' ள் ளா
லும் தூ ர' - ஆ' ள் ளாலு' ஒரு ரா' - டே' ருரு ராலு', உ
ர்த்த ரானு' ஆ' ர' ச' ிலையி' அறிவிக் ப்பட்டு அறித ராலு'
உ' த' னில் ருவி' ளொ' றுமி' றியிரு' கு' டே' ி ிலையி'
அரு ினாய் அறியாது நின்ற ரானு' - அரு ிப்பொரு றாய் ஒ' றயு' அறி
யாது நின்ற ராலு' ஒரு ிடே' - இவ்விரு ிலே னையு' அறி' ல் ஒப்
பற்ற முதல்வனே அருளி னாலே ஆ' ர' ள் டே' ற் டொ' ட ருணையி
னாலே ல் றாத்தானு' உ ர்த்து' ி' டே' ற் கூறியு' ஏதுக் ள் ள' ர
' ற் றயு' டே' டே' அ' ர' ள் ளுக்கு அறிவிப்பன்.

தற்பு. 1. மாயா ரியங் னே உணர்த்து ன ன்னும் சாங்கியர் மத் இத்னல் மற் ப்பட்டது.

2. ராட்டு-ஒளி, விளக்கு ருவி.

3. அளவு: ருவம் தூலு ராட்சி ஆகமங் னைக்குறித்தலால் அளவு அதுமானமெ க் கொள்ளப்பட்டது.

மொழிட்ட. ஆ மா ச லநிலையே ஐம்பொறி முதலியன மற்றல் அறிவிக்கப்பட்டு அறித ாலும் லெலிலையே ஒன்றுமறியாது நிற்பலா லு இ விருநிலை னையும் அறிய ல்ல முதல்வனே ருணைகூர்ந்து அப் பொறி முதலியன ம் தக் கொண்டு ஆன்மக்களுக்கு அறிவிப்பன்.

(b). சி ன் ஆன்மக் ளுக்கு உயிர் குயிராய் நின்று உணர்த்து னன்.

. கருவியும் பொருளுங் காட்டிங் காலமுங் கருமந் தானும் உருவமு மளவு தூலு மொருவரு முணர்த்த லின்றி அருவனு யுலக மெல்லா மறிந்தவை யாக்கி வேறாய் ஒருவனே யுயிர்கட் கெல்லா முயிருமா யுணர்த்தி நிற்பன்.

(இ-ள்). ஒரு லேன - ஒப்பற்ற முதல் லேன, கருவியும் ஐம்பொறி மு, லிய ருவி ளும் பொருளும் - சத்தாதி விடயங்களும், ராட்டிம் - சந் திரசூரியர் முதலிய விளக்குங் ருவி ளும், லாமும் இறந்த ாம் முத லிய முக் லக் களும், ருமம் தானும் - புண்ணிய பா ிச் செயல்களும் உரு மும் - சரீர ளும் அளவு - அதுமான்களும், தூலும் சாத்திரங் ளு, ஒரு ரு தனக்கு லேருகிய ஒரு சேதனனும், உணர்த்தல் இ ிறி அறிவிக்க அறிதலின்றி, அரு ளாய் - சுதந்திரனாய் - கம் எல் ார் அறிந்து - உ ருயிர் ள் யானையும் அறிந்து, அ ி ஆக்கி அ ம் மத்தோற்றுவித்து, லேருய் அத்தொழில்பற்றி விகாரப்படாது லேரு யு உயிர் ட்டு ாம் உயிருமாய் - உயிர் ளுக்கெ ல் ாம் உயிராயும், உ ர்த்தி நிற்பன் அறிவித்து நிற்பன்.

தற்பு. 1. உல மெல்லாவற் றயு மறிந்து என்றது கே த்திற் கிடக்கு உயிர்களின்பொருட்டு முத ி செய்யும் சூக்கும ஐந்தொழிலைக் குறித்து நின்றது. ம பரிபா தாரதம்மியத்திற்குத் தக் படி அறிவித் த் தக்வா னே அறிவித்துக்கொண்டும் திரோதசத்தியால் மறைத் தத் ார் னே மத்துக்கொண்டும் ஆன் ா ளின் ன்மங் னைப் ப் கு ப்படுத்தி் கொ டும் ாயாகாரியக் களை மொளிப்படத்தகுந்த ா ளா ச்செய்துமொ டும் தோன்றுதற்குரிய சடமுஞ் சித்து ாகிய எல் ாப் பதார்த்த னே யு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்” (மிருகே ந். பதிபிர. 1௦. சி. போ. பாடி. 2௦4).

2. அ யாக்கி - சடசித்துக் னைத் தோற்றுவித்து. இது து ிருட்டி னப்படும்.

3. யிர் ட்டெ ராமுயிருமாய் - உயிர் குயிராய், உடனுமாய் (செ. 93 பார்).

4. உணர்த்துதல் அறிவித்தல். இது முதல் ன் செய்யும் அதிசுக்கும ஐந்தொழிலுள் ஒன்று. அதிசுக்கும ஐந்தொழி ாது: ஆன்மா ிற்கு வ்ட யங் னை அறிவித்தல் சிருட்டி அறியும் வ்டயத்தை அதுபவி் கச்செய்தல் திதி அ்விடயமாய் அமுத்தச்செய்தல் ார் அதனி் உருசிப்பித்த் திரோப ி, அதனைத் தெளி்ந்து டோட்செய்த் உது்கிர ி.

பொதிட்ட. உருயிர் ன் யா டுய் அறிய ி் ன முதல் ி் உயிர் குயிராய் ின்று உயிர் ஸுக்கு உணர்த்து ி்.

2. மாயாகாரிய ன் டொண்டு உணர்த்துதல்பற்றி முதல் ன் விரியா ன்.

. இறைவன் றன் சந்நி திக்கண் ணுலகின்றன் சேட்டை யென்னும் மறைகளு மற் றாய் மாயை மருவிடான் சிவன வன்கண் உறைதரா தசேத னத்தா லுருவுடைய ிர்கட் கெல்லாம் நிறைபரன் சந்நி திக்க ணிணைர் வுதிக்கு மன்றே.

(இ - ன்). (மேற்கூறியவாறு மாயா ரியங் னோக் டொ டு உ ர்த்து தல்பற்றி முதல் ன் விரியா ா் போலு ி னி்) இ ற ன் தன் சந்நிதிக் ண் அம்முத் னது சந்நிதானத்தி டே உ கின் த் சேட்ட என்னும் மறைகளும் மற் றாய் சடமும் சித்துமாகிய பிரபஞ் ாரியப் படும் என்னு் வேத ாகியத் தயு் மறந்தாய். சி ின் மாய மருவி டான் - முதல்வன் எ் கு் வியாபித்து நின்ற ால் ா ய யப் பொருந் தான் (மாய) அசேதனத்தா் அ ி ண் உ ததராது அ் ா ய சடமாதலால் சித்தாகிய முதல் னிடத்தி டே பொருந்தியிராது, ஆத ி, உருவு ட உயிர் ட்டு எல் ா் - அம் ா யயின் ாரியமா தனு ா னைப் பொருந்திய எ் ா உயிர் ஸுக்கும், ி தபர ி்ந்தி் ி கு் வியாபித்து நிற்கு் முத் ி து சந்நிதா த்தி டே ி டு உ ர்வு -திக்கு் - ன்மத்துக்கீ ட எ தேச ிறி ின்றி வியாப அறியும் உண் டாகும்.

குறிப்பு. 1. விகாரமா ிது ஒருபொருள் ிற்றொரு பொருளைப் பற்று தலினாலுண்டாகும் டே ிற்று ம.

2. சந்நிதி சத்திருப சந்நிதி (செ. 93 பார்).

3. மாய மருவிடா் சி ி் சி ி் எ் கு் வியாபித்து நின்றலால் மாயையைச் சுட்டி அறிந்து பொருந்த டே ண்டு ிதின்று ா் பது.

4. மாயை அ ின் ி உ ததராது அசேத த்தா்: சி ி் சித்துப் பொருளாதலால் ஒளிமுன் இருள்போ் அசத்தாகிய மாய அ ின்முன் முனைந்து ில்லாது எ் பது (செ. 949).

5. உருவுட உயிர்கட்கெல்லா: யா. ராயங்கன் துணை ர ர யிர். ஸ் சி சந்தியில் அறி ப்பொருந்தும் என்பது.

6. நீணர்வு ன்மத்துக் தேற்ப ஏற்றத்தாழ், ய் ஏ தேச நிறாய், ன்மொடாப்பில் வியாப அறியாய் நி மும் அறிவு.

7. த ன் தந்த ய்: யிர் ஸ் ச நிலையிற் ருவி ஸ் முதலிய யா ராய. னை டொ டி அறித ாலும் அம் யா ராயங் பொரு தாதே னநிலையில் அறி ாது நின்ற ாலும், பாரிசேட ன யா முதல் அறிவிக் அறியு பது 234-ம் செய்யுளிற் தப்பட்டது. அவ் துமானப்பிர மேயன்றி ஆ ப்பிர ா மும் அதற்குச் சா று இ டே கூறப்பட்டதா த னும்” றர்.

பொழிப்ட. முத ன் யா ராய. னை டொ டி உயிர் னுக்கு உ ர்த்து ி ர பதற்கு அதுமா ப்பிரமா மேய ி ஆ மப்பிரமாண முஞ் சா றுகும். அவ்வுணர்வு அ ி சந்திதி ி உ டாகு த ால் அ ி ராம ய்தா .

3. உயிர் குயிராய் நி ிறு உ ர்த்துத் பற்றி முதல் ன் விரியா ன்.

7. உலகமே யுருவ டாக யோநிக னுறுப்ப தா

இலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரண மா

அலகிலா வுயிர்கட் கெல்லா மறிவினை யாக்கி யைந்து

லமிகு தொழில்க ளோடு நாடக நடிப்ப னாதன்.

(இ-ள்). தத் முதல் ி, உ டே உரு ா த க்கு இரு தாற்றிருபத்தா ன்கு பு ி மும் திருநெ னி வு றோநி உறுப்ப தா ி பத்தா ன்கு தாறுயிர் யே ரிபேத னு அ ி ளா வு இ குபேர் இச்சா ஞா ிகிரி ய உட் ர ா மி வி மு டய இச்சா ஞான கிரி ள் உட் ரண ா வு டொ டி, அ கிர உயிர் ட்கு ா அறிவினை ஆ கி ன்னிற்றந்த உயிர் னுக்கு விடய அறி ி உ டா கி, ம் மிகு ஐந்து தொழில் ளோடு மிகுந், அதி கு கு ஐந்தொழி னையு டே ற் டொ டி ாட ிடிப் ப - நாட ாச் செய்தருளு ி.

குறிப்பு. 1. உ டே யுரு ாஅறிவினையா கி: உயிர் இய ிழி உட்பு அ ய ி றண ி முதலிய தொழிற் படுமாறு போ பு ி ன் ன் உட்பாகவு யோநி ள் அ ய ி ா வு த து இச்சா ஞான கிரி ய ள் அத் ர ா வு டொ ண்டு முத ி ய ிழி உயிர்களும் அ ற்றோடு கூடிய உடம்பு முதலிய வுந் தொழிற் படு

பது. இது முதன் ின் யிர்க்குயிராய் ின்று ஆன் ளுக்கு அறிவு ிழ்ச்செ ய்தலை விள்கிற்று. அ கி ாவுயிர்ப்பு ிட் றிவ்னை ார்கி றும் அ கி ாவுயிர் ிட்ெ ர மிருபயனா ' எ ன்றும் 'இருப னாக் 'று' 'இருபயனாக்கி' 'று' பாட்.

2. அர. த்து ிக்கு ாட ற்கு ருவுமுறுப்புங் ர முப் பயனுந் தொழிலு ந்த ாதே, தா ாச அர. த்து ிக்கு பரம ாட னு' முதன் ிற்கு அ த்துப்பிரபஞ்ச் தா உரு ாவு, சித்துப்பிரபஞ்ச' உறுப்பு ளாவு இச்சாநா 'கிரி ய ள் ர ாவு உயிர்ச்ச்கிரு வினையொப்பு ம பரிபா முற அறிவினை ா'ே பயனாவு', பஞ் கிருத் தியவிரிே தொழி ாவு'அ 'த கூறியதா'. இவ்வு யப் ப புரா ளினு' ஈச' வீச' ாப' ாட்டியதா 'கூறப்படு ாதோடொ ட்டியறி . அ ிறியுமுயிர் அ'த் ர ாயிலாய் உறுப்பு ளை இ 'கித் தா வுடே ாடுடனி'று ஏ தே ிறிவு தலைப்படத் தொழிற்படுத் போ ஈசனு' த து இச்சாநா 'கிரி ய ளா' யிர் ளை இய'கிப் பிரபஞ் சத்தோடுடனுய் செ லுத்தி ி'று வியாப ிறிவு தலைப்படச் சூ'குமபஞ்ச கிருத்திய ாகி தொழிற்படுதலு', அவ் ாறுயிர் உடலோடுடனி'று தொழிற்படினு' உயிர்ே ிறு உட்புே ிறு ஆ ாறுபோ முதன் ினு' உயிர் குயிராய் ி'று பஞ் கிருத்தி த்தொழிப்படினு' முதன் ி'ே ிறு உயிர்ே ிறு முதன் ிற்கி து ளர் ாட 'போலு' 'பதுமி'கு ா 'ட்தது

4. ித்தத ா' ாரு' ப '.

. தெர்ந்துகொ ' டொரோடொ ன் றுச் செ' றந்து புலனும புரிந்திடு முணர்வினோடு போ மு' டொடுத்தி யோனி[பற்றிப் திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து செய்தி ' டுயிர் ிட்ெ ல்லாம் விரிந்திடு மறிவு' ாட்டி வீட் டயு மளிப்பன் மேலோ'.

(ன்). தெர்ந்து கொ 'டு தே ிக்கறிய ாறு உ ித்த உ ி' டெ 'டு ஒரே வொ'ரு 'செ று பஞ் ப்பொறி ' ஒ'டொ'றி 'ழி ா' டெ 'று ஐ'து பு னு' பற்றிப் புரி'ந்திடு உ ிர்வினோடு த்தாதி 'துவிட 'னையு' விரு'ப்பிப்பொரு'தித் தொழிற் ி' தே அறிோடு, 'ே மு' டொடுத் அ'விட 'ரு' இ'ப்பத் 'னையு' டெடுத்து 'ேனி திரி'தி 'அதுவுஞ்ெ 'ேனி ி ாறிப் பிற'த்திற் றது ழலுதலுஞ்செ'து டெய்தி 'அ ர ி' 'ோ'கி யிர் ிட்ெ 'விரி தி' அறிவு' ாட்டி உயிர் ளனைத்திற் 'வி ாப அறி யு' ி ழிவ்ந்து ிட் டயு' அளிப் 'ே'ோ' முத்தி யு'ம டொடுப் 'மு'ல் .

குறிப்பு. 1. தெரிந்து கொண்டு உற்றுப்பற்றிப் புரிந்திடு முணர்வு - ஏதேச அறிவு; விரிந்திடுமறிவு வியாப அறிவு. தெரிதல் - அறிவு, பற்றுதல் இச்சு, புரிந்தொழி. எனவே அறிவிச்சு தொழில் ஏற்பட்டுணரூ அறிவு ஏதேச அறிவித்ததாம். (செ. 211 பார்).

2. செய்தி கண்டு - இருவினையொப்பு பரிபாந்தவிடத்து.

பொழிப்பு. முதலின் உர்த்துதால் உயிர் ஞாக்கு உண்டாகும் பயன் ஏதேச அறிவு அதனால் விடயபோமும் மனவொப்பிங் வியாப அறிவும் அதனால் பரபோமும்.

3. பயன்தரும் முறம்.

அருளது சத்தியாகு மரன்றன் றுளை யின்றித் தெருள்கிவ மில்லை யந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி யில்லை மருளினையருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன் கண்கட்கிருளினையொளியா லோட்டு மிரவியைப் போல வீசன்.

(இ-ள்). அருளது - அருள் னப்படுது அரன் தனக்கு சத்தி ஆகு - முதல் து சத்தியாம், அருளை இந் திருள் சிவம் இல்லை அச்சத்தியினி றுப் பிரித்தறியப்படும் சிவ இன்று அந்தச்சிவம் இந் திருள் சத்தி இல்லை - அந்தச்சிவத்தினின்று வேறா சத்தி என்னும் பொருளில்லை ஈசன் - அச்சிவம், ட்கு இருளினையொளியால் ஓட்டும் இரவி பப்போ - னுக்கு தப்பச் செய்யும் இருளைத் தனது கிரத்தாலோட்டிப் பிராசத்தினைச் செய்கிற ஆதித்தன்போ மன் உயிர்க்கு றுளினையருளா ட்டி நினைபெற்ற உயிர் னுக்கு அறிமத்கு மையத் தத்தது அருளா நீகி அளிப்ப மேற்கூறியவாறு வீட்டியு கொடுப்ப.

குறிப்பு. அருளையிந் திருள் யில்லை அந்தச்சிவமின்றிச் சத்தியில்லை தாடு னுத் து தயம் மாதேவி (திருந்). அர்த்தநாரீரடிமும் இது ட்டியதாம். அர்த்தநாரீர பாதியுரு உமயு பாதியுருச் சிவமார ட்டி திருவுரு. துத்திய நீக்கிச் சத்தி தாத்நர் ட்டி ருப்படி முந்தித்த பிருகு ரிவிக்குச் சத்தி சிவத்தி தபேதமும் ஒன்று யு ட்டியதாம்.

பொழிப்பு. முதல்தயி யுற்ற திருருட் தத்தியின சத்தியப் போக்கி உயிர் னுக்கு முத்திய கொடுப்ப.

ஆரூரூ சூத்திரம்

இச்சூத்திரமும் ஏழாஞ் சூத்திரமும் உயிர்களுக் குப் ரிக்குப் பதி அவ் வுயிர் ளால் அறியப்படு மு ற ம கூறமு த்தா அந்நிலையிற் பதியி னிலக் ழும் பசுவினி க் ழும் கூறுகி ற .

உப் ரிக்கு நிலையிற் பதி பசு இர டனதி ழும்
தொகுத்துக் கூற .

- 4 . அறிவுறும் பொருளோ வீச னறிவுறு தவனோ வென்னின்
அறிபொரு ளசித்த சத்தா டறியாத தின்ற மெங்குஞ்
செறிசிவ மிரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்குட்
நெறிதரு சத்தின் முன்ன ரசத்தெலா நிற்றி ராவே.

(இ ள்). ஈச அறிவுறு பொருளோ அறிவுறு தவனோ என்னின்
மேற்கூறிய சி ட ஆ் போதத்தாற் றியறியப்படும்பொருளோ அன்றி
ஒரு ாற்றானு் அறியப்படாத பொருளோ னின் அறிபொருள்
அசித்து அசத்தா - அறி ப்படுபொருள் சடாய் அழிந்துபோ ா
அறியாதது இ ழு் ஒரு ாற்றானு் அறியப்படாதபொருள் இ் பொரு
ளா் எ் கு் செறி சி ட ற்கு் வியாபித்து உப் ரிக்கு் சி
இர ட் இ ழி ஈட்டியறியப்படுதலு் ஒரு ாற்றானும் அறியப்படா
யு் ஆகிய இர ட்தென் யுமி ழி சித்தொடு சத்தாய் நிற்கு் - த்துச்
சத்தாகி அருளிநா றியப்படு தாய் நிலைபெறு் நெறிதரு த்தி் முன்
ர் அசத்தெ ா் ரி ழி டா உயிர் ளுக்குப் ரித்து் தியுதவு் சி ட்தி்
முன் ா் அசத்தாகிய ஒன்று் நிலைபெறமாட்டா.

நூற்பு. 1. அசித்து சடப்பொருள் அ த்து - இ் பொருள். சத்து
உள்ளது.

2. அறியாததி ழு் ஒரு ாற்றானுமறியப்படாத பொருள் பயனு
மி தாய் இ் பொருளா் பது.

3. ற்குஞ் செறி அழிெய்தாது இ் பொருளா து் எ்
கு் வியாபித்து உ டொமாகி டேறய் உடனு ாய் நிற்பெ ழு்
கூறப்பட்ட சி ட். (செ. 91 பார்).

4. நெறிதரு சத்தி் மு ன் ா் அசத்தெ ா் ரி ழி டா: உப் ரிக்கு்
பதிமுன்னர் ழி ழு உப் ரிக்கு் பசு அசத்தாத் கூடாது. பின் சத்
தாமோ டென்னி் அதுவு் பொருந்தாது. எனவே ஆண்மா சதசத்தாய்
நிற்பது என்பது. (செ. 249 250 பார்).

5. இச்செய்யுளில் பா - ' அசத்தசித்து எ - பது ' பதி சத்துச்சித்து
' பதம் பசு சதசத்து ' பதம் கூறியதாம்.

6. ஒழிப்பு. ட்டி அறியப்படு - யாவஞ் சடமாய் அழியும்தம்.
ஒரு ஈற்றானும் அறியப்படாதனவும் பயனில ராய் இல்பொருளா. ஆத
ர - உயிருக்கு உட ரி - குஞ் - னன் இவ்விருதன் மயுமின்றிச் சித்துப்
பொருளு - சத்துப்பொருளுமாய் நிற்கு - இய - பு - டயதா. இவ்வயல்
பு - டய சி - த்தி - முன் - ர - அ - த்தாகிய ஒன்று முனைத்துநில்காது.

இச்செய்யுள் மூ - று கூறு - டயது.

1. அறிபொரு ளசித்தசத்தா - அறியாத தின்றா - (4 -) .
2. அறிவுறு - பொருளோ ள்சன் அறிவுறு த - னோ - ன்னிற், செறிசி - ம்
இர - டுமின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும் (-) .
3. நெறிதரு சத்தி - மு - னர் அசத்தெ - டம் - னின்றிடா (4 -) .

இவற்றுள் முதலிர - டு கூறு ளும் உப ரிக்கு நிலையிற் பதியினதில்
- ன் கூறுதலி - ஒரு ருத்திரமா வு - பின்னைய ஒன்று - அந்நிலையிற் பசு
வ்னதில் - - கூறுதலி - டோறு ருத்திரா வு - முதனூடோடொப்ப
பு - ப்பெற்றுள்ளன.

முதலதி ரணம்.

அறிபெ ள்சித்த சத்தா - அறி - தத தினறும் (4 - 4) .

இதில் அட - கிய விஷய - ன்:

1. சுட்டியு - ரப்படு - ரரியப்பிரபஞ்ச - அசித்து (4) .
2. ட்டியு - ரப்படு - ரரியப்பிரபஞ்ச - அசத்து (4) .
3. ஒரு ஈற்றானும் அறியப்படாப்பொருள் பயனுமி - தாய் இல்பொரு
ளாகும் () .

1. சுட்டியு - ரப்படு - ரரி - ப்பிரபஞ்ச - அசித்து.

. ஆவதா யழிவ தாகி வருவதா லறிவு தானுந்
தாவலா லுலகு போகந் தனுகர ணாதி யாகி
மேவலான் மல - க ளாகி வீரவலா - வேறு மாகி
ஓவலா லசித்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொரு ளான வெல்லாம்.

(இ - ன்). அறிவு ஆ - தாய் அழி - தாகி - ருதலா - - ட்டியறியும் அறிவு
தோற்றமும் நாசமும் - டயதாய் நிகழ்த - றாலும், தானு - தா - ரால் -

அவ்வாறு நிகழமுறிவுந்தானே நிலைபெற்றி ன் றி ஒன் றவிட் டொ ி தப் பற்றுதலாலும் சுட்டி ணர்பொருள் ஆன ிலாம் அத்த மயா ஆ ம றிவாற் சுட்டியறியப்படுவதாகிய ரியப்பிரபஞ்சம் முற்றும் ினு ணணம் உவகு போ ம் ஆதி ஆகி மே லான் தனு கரண பு ண போ ிங் ளாகிய ப ி யாய் வருத ாலும், மலங்களாகி வீர லான் ச நிலை யில் மாயாமல் ி ி ஆ மோடு ந்து நின்றலாலும், ிேறு ஆகி ஓ ி ால் - சுத்தநிலையில் ஆன்மாவுக்கு அந்நியமாய் ஒழித ாலும், அசித் தா ி சடப்பொருளாம்.

குறிப்பு. 1. அறிவு என்றது இக்கே ஒரு விடயத் த இத்திரி யத் ளாடு முற்பட்டுப் பொருந்தி அது ிது ாய் ின்று சுட்டியறியும் அறி வயாம். இவ் றிவு சுட்டறிவு கருவியறிவு, அள யறிவு எனவு், பாசஞா ி வஞ்சொல் ப்படும். அறிவினா ிந்தயாவும்சத்தாதலறிதிதொன் மயறிவுதானெ ி முந்தியது ிது ா ாணு றிவு ணசத்து. (சி ிப்பிர. 55).

2. ிட்டியறியப்படும் விடய ிர்போலச் சி ினும் சுட்டியறியப்படு் பொருளாமென யாயி ி முதலியோர் கூறு ிர். அ ிரோள் - ய றுத்தற்பொருட்டிச் சுட்டறிவினால் அறியப்படும் பொருள் ள் யாவும் அசித்து ள் ிரார். அஃதா ிது பாசஞான பசுஞானங் ளால்றியப்படு ிது அசித்து. சி ி ி பாசஞான பசுஞானங் ளால் அறியப்படாததாய்ப் பதி ஞானம் ஒ ிறினாலே அறியப்படும் பொருள் ிபது.

பொழிப்பு. ஆன்மபோத ிதோற்றாச ி அடைதாய் நிலைபெற்றி ி நிகழ்தலாலும் அவ்வா ி போதத்தாற் ிட்டி அறியப்படு் பொருள் ி தாமே தனு கரண பு ண போ ி ளாய்ப் ப ி ப்படுத ாலும் நிலை யில் ில ி ளாய் ஆ ம ிப் பொருந்திச் சுத்தநிலையிே அதனைவிட்டு ிக்குதலாலும் சுட்டியுணரப்படு் ரியப்பிரபஞ் ம் அசித்தா ி.

2. சுட்டியுணரப்படும் காரியப்பிரபஞ்சம் அசத்து.

4 . மண்டனில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார் வாழ்வும்
எண்டரு பூத பேத யோனிக வியாவு மெல்லாங்
கண்டயங் திரமா சாலங் கனுக்கழு திரதங் காட்டி
உண்டுபோ லின்றும் ிண்பி லுலகினை யசத்து மென்றார்.

(இ - ள்). மண்டனில் ாழ்வும் - நிலவுல த்து அரச ிப ித்தோடு ாழும் வாழ்வு. ானத்து அரச அய ம ார் ாழ்வு - ானு த்து இத்திரன் அயன் முதலியோர் வாழ்வும், எண்டரு பூத பேத யோனிகள் யாவு் எல்லா ி - சொல்லப்பட்ட பூதபரிணாமாகிய ண்பத்துநான்கு

தூறியிர யோனிபேதங்கள் அனைத்தும் ஆகிய இவை எல்லாம், ஸ்ட இந்திரமாசாலம் கனா முதிரத் ரட்டி ணப்பட்ட இந்திரமாசா மும் ண் ரட்சியும் பேய்த்தேரும்போ , உண்டுபோல் - நெடுங் ர ி நிலை பெறு ண்போ த்தோன்றி, இன்று ஆம் ப் பில் வீ ரய் செட்டு மகற் துபோம் இ ல்புபற்றி, கினை அசத்தும் என்பர் ரரியப்பிரபஞ் சத் த அசித்தெ று கூறுதலேய் றி அசத்தெ று் கூறு ிர்.

நுறிப்பு. 1. எ ள் லாப்பொருள் ளும் சத் த ரால், சுட்டி அறியப்படும் பொருளுந் சத்தேயர் என்னு் சாங்கியர் ளோன் இதனா று் ப் பட்டது.

2. இந்திரசா ண்தனில் வாழ்வுக்கு் னு இந்திர முதலானோர் ாழ்வுக்கு்; முதிரத் பூதபேத யோனி ளுக்கும் உ மயாயின. ண் ட்டிவித் தயிே ா ப்படும்பொருள் உன்பொருள்போலத் தோ றி டலே ஹதப் போ உ கில் சப் பிர ாழ்வு நிலைபெறுதல்போ த் ே, ான்றிச் சடுதியில் ம றயு் பது. ணவிே தோன்றும் பொருள் ள் உன்பொருள்போலத் தோ றி விழித்தபோது ம றதல்போல இந்திரனாதி யர் ாழ்வும் ெடுங் ர ி நிலைபெறு துபோலத் தோன்றி அந் ப ர த்தில் ம றயு் பது. பேய்த்தேர் ரூரியகிரணத்தின் ெ மபற்றி உள்ளது போ த்தோ றி அக்கிரணம் நீங்கியவிடத்து அழித் போல யோனிபேத ள் ி ர மா த்தோ றி அர் ர மில் ாதவிடத்து அழி ெய்தும் எ ப்தது.

3. ரட்டி - போ அ ிற்றின்தன் மயைத் த் ணிட் ாண்பித்து ிறபடி. ரட்டியெ ப்தது இ ன் கு ஓர் உ மவுருபாம்.

4. அசத்துமென்னு் உ ம பொருட்டன் மயாற் சத்தெ ப்துபட ிற் ற திர் ற ப் பர் சி ஞானயோகியர்.

பெ ழிப்பு. சுட்டியுணரப்படும் ாரியப்பிரபஞ் ம் நெடு ா ம் நிலை பெறு துபோ த்தோ ி இந்திரசாலம், னாக் ரட்சி பேய்த்தேர்போல வீ ரவில் , றத்துபோகு் இய புபற்றி அசத்து ளனவுப்படும்.

3. ஒருவாற்றானும் அறியப்படாப்பொருள் பயனுமில்லதாய் இல்பொருளாகும்.

உணராத பொருள்சத் தென்னி னொருபய னில்லைத் தானும் புணராத ாமுஞ் சென்று பொருந்துவ தின்று மென்றுந் தணவாத கரும மொன்றுந் தருவது மில்லை வானத் [லாம். திணரார்பூந் தொடையு மியா மமக் கெழுமயிர்க் கயிறும் போ

(இ-ள்). உணராத பொருள் - ஒரு ஈற்றுனுமறியப்படாதபொருள். சத்து னின் உள்பொருளாத் கூடுமே எ ன் னில், ஒரு பயன் இல்லை அதன் ஆகு பயனு இல்லை, தானும் புணராது அது தானாகே ஒரு கயானும் எம் மச்சேராது, மாமும் செ று பொருந்து து தின்ரு ராமேனு சென்று அதனைப் பொரு்து ஈறுமில்லையா, எ றும் தன ராத ருமம் ஒன்றும் தரு தும் இல்லை அ றியும் ா த்தம் எம் ம வீட்டுப்பிரியாத ி று செய்யே ண்டிய செயலையும் அது ம்பொருட்டுச் செய்யுமாறு இல்லையா. ஆ யால் ா த்து இணரார் பூதொ ட யு யா ம்கு எழு மயிர்க் யிறும்போலு ஆ ராய்ப்புவினுே தொடு ம லையும் ஆ மயிரினுலே திரித்த யிறுபோ ப்பயனுமிலதாய் அஃது இல்பொருளாகும்.

குறிப்பு. 1. உ ராதபொருள் த்தெ னி : ஒரு ஈற்றுனும் அறியப்படாதபொருள் குணி பது எல் ாச் யத்தாருக்கு ஒப்பமுடிந்த யின்” அஃது இல்பொருளேயா. (சி. போ. பா. 120 ப.). ஆயினும் அறிபொருள்போ அறியப்படாப்பொருளுக்குத் தோற்றம் ா ிலையே றி மமுதலிய த் ம தெரியப்படா யின் அது சத்தாதனும் கூடுமே என்று ினாவுவார்க்கு, அ ி றாறு சத்தே என் டொ ள்ளா தற்கு ஏது ாகிய பயனா து ாணப்படா மயி அஃது அசத்தேயா என்றது. ஈ டு ஒரு ஈற்றுனுமறியப்படாதபொருள் என்றது த் னியல்பானாத் ி ரியப்படுமிய பானாத் பிறிதெவ்விய பானாத் அறியப்பட தபொருளையா என் .

2. புணராது.....பொருந்து தின்று..... ருமமொ று தரு து மி று: ம் மயது ந்த டதல், நாம தய டத், ம்பொருட்டு அது ரு மியற்றல் ஆகிய வ்னை இயல் தாயி ாரியப்படுமிய பானறியப் படும்பொருளாய்விடு. னடே ஒரு ஈற்றுனுமறியப்படாதபொருள் இவ் ாறு ினை லையும் இயற்றமாட்ட து ன்றதா. ஒருபயனி லை எ ஈண்டும் மே 245- செய்யுளிற் கூறியது இதனானையெ .

3. தண ராத - ி ராத வீட்டுப்பிரியாத

4. ானத்தணரார் பூதொ டய மியா மக் செழுமயிர்க் கயிறும் போ லும்: ஆகாயப்பூமாலையு ஆமைக்கயிறும் பயனி ாய் இல்பொருளாகச் போ ஒரு ஈற்றுனுமறியப்படாதபொருளு பயனில் ாய் இ ிபொருளே யாம் ன்பது. ஆ ராய்ப்புவு. ஆ மமயிருந் தாமே இல்பொரு ாகவு அ ிற்றுலியற்றிய மாலை யயும் யிற் றயும் ட மாணமா க்கொண்டது ாரியப்படுமாறுமின்றிக் ாரியமு றயிலா து பயன்படுமாறுமின்றி ிற் கும் பொருள் ிபொருளா ாது என லற்புறுத்திக் காட்ட என்க.

5. சிவமும் ஒருவாற்றினு மறியப்படாப்பொருளா ' என்னில் அஃது ஒருவாற்றினும் ாரியப்படுத்தும் செய் துறப் பயனிலதாய் இல்பொரு ளாய் முடியுதாயை ' அஃது அருளிஞ ாறியப்படுஞ்சத்து ' பது பெற' கிடந்தது.

6. ஓழிட்ட. ஒரு ாற்றினு மறியப்படாப்பொருள் உள்பொருளாதல் டும் என்னில், அது தானு. எம் டச் சேருதலுமின்றி, நாமா அதைச் சேருதலுமின்றி எமக்கு ஒருபயனுத் தரு துமின்றிச் செய் துறநிறமலின் இல்பொருளாகவே ஓழியும்.

இரண்டாமதிகரணம்.

அறிவறும் ெருளே ' வீச னறிவற துலே வெனன்ன, எ து ெ றி சிவ ிரண்டு மீன்றிச் சித்தோடு சததாய் நிறதப ' பது இரண்ட ' சுறு (4 - 4).

இவ் தி ரணத்தி ட ' கிய விஷயங்கள்:

1. சி ிம் சத்துச் சித்து (4).
2. சி ிம் பதிஞானத்தா ' அறியப்படு து (4).
3. சி ிம் பாசஞா த்தால் அறியப்படாது (4).
4. சி ிம் பசஞானத்தா ' அறியப்படாது (47).
5. சி ி ' த ' னை அறியுமாறநிந்த ஆ ' ரோடு அத்துவித ாய் நிற் கும் (4).

1. சி ி ' சத்துச் சித்து.

44 தத்துவஞ் சத்த சத்துச் சதசத்து மன்றென் றுலென் [சில் உய்த்துணர்ந் துண்டோ வின்னேரே வென்றவர்க் குண்டென் றேரே வவத்திடுஞ் சத்தை யாரு மனத்தொடு வாக்கி றந்த சித்துரு வதுவ சித்தா மனத்தினுற் றேர்வ தெல்லாம்.

(இ ண்). தத்து ிம் - பிரமப்பொருள் சத்து அசத்து சதசத்து ' அன்று ன்ருல் என் - உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று உள்பொரு ளுட் இல்பொருளும் ஆ துமன்று என்று அநிர் ிசனியமா ' கூறிற் படும் இழுக்கெ னை னின். உண்டோ இன்றேரே எ ' ரு ிர் கு - அப்படி அநிர் ிசன ாய்க் கூறப்படும் பொருளுொன்றுதான் உண்டோ இ ' லையோ என வினாவினார்க்கு உய்த்து உணர்ந் து ண்டெ ' று ஒதில் ஆராய்ந்துபார்த்து

(இ'லையெனில் முயற் றம் ப ஒக்குமென்றஞ்சி) ண்டென்று கூறுவா யாகி, 'ததிடு' த் த ஆகும்-அத்தப்பிர ம் சொல்லப்பட்ட சத்துப் பொருளாகும். ஆயினும். மனத்தினால் தேர்வது எல் லாம் அசித்தாம்-மனத்தினற் சட்டியறியப்படு னனெ ல் றம் சடப்பொருள்களாயழ்வனவா கும். ஆதலால், அது னத்தொடு வாக்கிறந்த சித்துரு - அப்பிரமம் மனம் ாக்குக். ஈலாய சட்டறிவுக்கு ட்டாத சித்துப்பொருளாம்.

திறிப்பு. 1. தத்து மம்-உண் ம உண் மப்பொருள்.

2. சத் த சத்து உள்பொருள்.

3. ம த்தொடு ா'கிறந்த சித்துருவது: இ'மே மனம் பசுஞானத் தயும் ா'குப் பாசுஞானத் தயும் சூறித்து ின்றன. பாசுஞானமாவது சொற்பிரபஞ்சமும் பொருட்பிரபஞ்சமுமாகிய இரு ி ப் பிரபஞ்சங் ளின் ாயி ாய் ஆ'மாவி' ண் ி மும் ஏ தேசஞானமாம். ாசரி முதலிய ால் ி ா'க்குக் ளு', மே ிதசாத்திரங்களும், மிருதிகளும், புராணங் ளும் மட் ற் லைஞா ளும், அச பயம் செ ற்பிரபஞ்சமாம். பிருதிவீ முதல் ாதமீருகிய முப்பத்தாறு தத்து ிகளு' பொருட்பிரபஞ்சமாம். ப ளு ா மா ிது ா' பிரம' என்னும் ளா ம். அது ஆ ம்போதத்தால் ிரு ிது. பாசு' ளி' இய' ப உ ாந்து தன்னை அவற்றின் றே ிருகக் 'டு அ ிடு ண் 'த' கீழ் வியாப்பியமெ' மறிந்து ி'கித் தான் ே ற்படு'பொழுது அவற்றிற்கு மே ாகிய பிர ம் ானே ானச் சடுதியில் ிரு' ளா ாம். சி' ே ற்கூறிய இரு ி ளானத்தினலும் அறியப் படாது பதிஞான' ஒ'றினு' அறியப்படும் என்பது. சித்துரு - ளான ிடிவு. இதனற் சி' சித்தெ'றது.

4. அசித்தா ம தினற் தேர் ிதெல் ா' அறிபொருள் அசித்தசத் தா' (செ. 240 241 பார்). இதன' சி' சத்தெ'றது.

பெ ழிப்பு. சி' த்துச்சித்தாகிய இய'புடையது. ண' ா'கு' ாய' ா' அறியப்படாதது.

2. சி ம் பதிஞா த்தா' அறியப்படு'து.

4. அறிபொரு ளசித்தாய் வேறா மறிவுறப் பொருள்சத் தென்னி அறிபவன னறியா னாகி லதுவின்று பயனு மில்லை [ன் அறிபவ னருளி னாலே யநந்நிய மாகக் ாண்பன் அறிபொரு ளறிவாய் வேறா யறிவரு ளருவாய் ிற்கும்.

(இ ள்). அறிபொருள் அ த்தாய் ே ிறும் சட்டி அறி பப்படு'பொ ருள் டமாய் சி த்து'கு அந்நியமா' என்பது ஒ'கு' ஆயினு', அறி வுறப்பொருள் சத்து 'னி' ஒரு ாற்றனு மறியப்படாதபொருள் சத் தாகிய சி ாயிருத்தல்குடு' ண்னி', அறிப ி' அறியான் ஆகில் அது

இன்று பயனில் இல்லை - அறிபானாகிய ஆர் அறியானாகில் அச்சிடும் இல்பொருளாய் அகலாற் பெறட்டேதோர் பனுமில்லையாய் முடியும். அப்படியுற்று அறிபான் அருளினால் அந்நியர் ஆரண்பன் - அறியான் ஆரண்பன் திருநாட்சுயத்தால் அச்சிட்டுத் குடேற்றநித்தபதாரண்பன். ஆரன், அறிபொருள் அறியாய் டேறாய் - அறியப்படும்கொருளாகிய சிம் அறியாய் டேறாய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கு - அறிபாய்ப்பிக்குஞ் டேறாய் நிற்கு.

அறிபு. 1. அறிபாய் அறியானாகி துவிற்றுப் பனுமிற்று: 'உணராத பொருள் சத்தென்னினை ஒருபனிற்று' பதுபர்க (செ. 243).

2. அறிபாய் அருளினால் அந்நியர் அரண்பன் ஆரண்பனாகி துவிற்றுப் பனுமிற்று: 'உணராத பொருள் சத்தென்னினை ஒருபனிற்று' பதுபர்க (செ. 243). அப்போரண்பானும் அட்சிப்பொருள் அரண்பனாகி துவிற்றுப் பனுமிற்று: 'உணராத பொருள் சத்தென்னினை ஒருபனிற்று' பதுபர்க (செ. 243). அறிபாய் டேறாய் அறியப்படும்கொருளாகிய சிம் அறியாய் டேறாய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும் என ஆரவிற்கு அறியாய் டேறாய் உடனிற்பதோர் அத்துவித இயப்புடயது அரண்பனாகி துவிற்றுப் பனுமிற்று: 'உணராத பொருள் சத்தென்னினை ஒருபனிற்று' பதுபர்க (செ. 243).

பெழிப்பு. 1. பதினாத்தா அறிப்படுதா. அஃது அறியாய் டேறாய் டனுர் ஆரண்பனாகி துவிற்றுப் பனுமிற்று: 'உணராத பொருள் சத்தென்னினை ஒருபனிற்று' பதுபர்க (செ. 243).

3. சிப்பா டுத்தா அறியப்படாது.

பாவிப்பதென்னிற் பாட்பாட்கிற் பாவம் பாவிக்குடதுநா நென்னிற் பாட்பாட்டுப் பாவிப்பதென்னிற் பாவம் பாவனை யிறந்து நின்ற பாவிக்கப் படுவதாகும் பரம்பாருளினாலே.

(இ). பாவிப்பது அறிபாய் டேறாய் அறியப்படும்கொருளாகிய சிம் அறியாய் டேறாய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும் என ஆரவிற்கு அறியாய் டேறாய் உடனிற்பதோர் அத்துவித இயப்புடயது அரண்பனாகி துவிற்றுப் பனுமிற்று: 'உணராத பொருள் சத்தென்னினை ஒருபனிற்று' பதுபர்க (செ. 243). அறிபாய் டேறாய் அறியப்படும்கொருளாகிய சிம் அறியாய் டேறாய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும் என ஆரவிற்கு அறியாய் டேறாய் உடனிற்பதோர் அத்துவித இயப்புடயது அரண்பனாகி துவிற்றுப் பனுமிற்று: 'உணராத பொருள் சத்தென்னினை ஒருபனிற்று' பதுபர்க (செ. 243).

தறியப்படும் என்னில் அப்போ பா னையேயின்றி அது அந்நி. னியப் பாழாய்ப் பயனற்ற செயலையாகும். ஆதலா, பரம்பரன் - அப்பரப்பொருள், பாவனை இறந்து வின்று - பா னை. னாக் கடந்துவின்று, அருளி னாலே பாவிக்கப்படுவதாகும் - தனது திரு நுளாற் பாவி' ப்படு தாம்.

தூதி - 1. கோ தூலிற் கூறுப் தியான பா னை னாற் சி னை அறியா' ன்னும் பாதஞ்சலர் ஓர் இச்செய்யுளால் மறுக் ப்பட்டது.

2. பா ிப்ப தென்னிற் பாவம் - மனி முதலிய ருவிகளால் அறியப் படு னையாவு' சட்பொருளாத லும் சிவம் சித்துப்பொருளாத லு' அக்கருவி னோடுகூடிச் செய்யுப் பா னையாற் சி டத் . அறித் கூடாது எ' பது. பா ிம், பா ி - பொழுதுபோக்கு வ்' செயல்.

3. பா ி ல் ட'கிற் பா ி - ருவி னோடுகூடிச் செய்யாது ருவி னை நீ'கி நி'று செய்யும் பாவனையிற் . ி' ிந்து பொருந்து ராதா' அப்பா னையாலும் பயனின்று எ' பது.

4. பாவிக்குமது நானெ' னிற் பா ிம் - கருவி னை' டா' டும் பாவியாது, ருவி னினி'கியு' பாவியாது பா னைக்ெ ய்தாத பொருளை ய் தியதா ட்த்துச் சி ன் னன் என்று பாவி'கி' அது போலிப்பா னையாய்ப் பய ற்றதாம் ன்பது.

5. பா ி' டெ'ட்டுப் பா ிப்பெ' னிற் பா ிம் - பா னையாற் ப வி' ப்படாத ி' ிறு பாவித்தல் ஒரு ாற்றானுப் பா னையா ாட்டாது. ஆ' வ் அதுவும் பயன்தருமாநிலை எ' பது. இ'ங்' பா னை கருவி னோடுகூடிச் செய்யு' பா னையு', ருவி னினி'க்கி'று டெ'ய்யு' பா னையு', அ டயாதபொருளை அ ட'த்தா ண்ணிச் செய்யு' பா னையும் பா னையின்றிச் செய் தெனப்படும் பா னையுமென ா'கு' யா இ'ற்றுன் யோ தூலார் (பாதஞ்ச ற்) கூறு' பா னை. ன் யாவும் அட்'கு' மாதலி'ர், இ' இ' டே கூறப்பட்டு மறுக் ப்பட்ட .

6. பா னை யிறந்து நி'று பாவிக் ப்படு தாகு' பரம்பர' அருளி னாலே : முத' ன் பா னாதீதனையினும், அருளால் அறிவுரு ாய்த் தியா னிக் ப்படு ி' எ' பது. பாவனை யிறந்து நின்று பாவித்த' - பாவி'ப்பா னாகு' ாண்பான் பாவிக்கப்படு தாகு' ாட்சிப்பொருள், பாவித்த ாகு' ாட்சி' னு' மூ'று' பிரித்தறிதலி'றி, அருளே தானாய் ஞானடிட் டகடுதல். (செ. 282 பார்).

பொழிப் . பாசஞானமாகிய பா னை னாற் சி ிம் அறியப்படாது. திரு நுளாற் பதிஞானம் . ி' தீபாது ிறியப்படும்.

4. சிவ பசுஞாந்தா நியப்படாது.

7. அந்நிய மிலாந யானு மறிவினு சிற்ற லானு

உன்னிய வெல்லா முன்னின் றுணர்த்துவ னாத லானும்
என்னதி யானென் றோது மிருஞ்செருக் கறுத்த லானுந்
தன்னநி வதனாற் றானுந் தை மைய னல்ல னீசன்.

(இ ரு). ஈ ன் முத் ின் அந்நிய இலா மயானு ஆன் ற
விற்கு டேறந்நிற் றாலு அறிவினுந் நிற்க றானும் - அறிவு றி றாய்
நிற்க றாலும் ள்நி று உன்னிய ல் றா உணர்த்து ின் ஆத றானு
அந்நின் அறிவு றி றாய்நி று ஆம்மா நனைத்த ி ல் றாந் தயு
அறிவிப்பதை றாலு, எ ன் து யா ன் று ஒது இந் செருக்கு
அறத்தலானும் - அந்நாறநியு ஆன் ற ிப்பொருந்திய து யான்
ன் று சொல் ப்படு பெரிய ய் உணர் முற்றாய் நீகுத றாலு
தன் அறிவு அதனல் றானுத் த ம் அ ன் யா ன் து எ
னுஞ் செருக்ோடுகூடியுள்ள ஆம் அறிவினல் அறியப்படுந் த் மயு ட
ய ி ன்.

குறிப்பு. 1. அந்நியமி றாம, அறிவினு ணிற்றல் முன்னின்று ித்தல்: இ ி ழு றானும் மு றயே பதிபசுே றாடு ஒ றுயு டே றுயு
உடனாயும் நிற்கு சத்தாத்துவிதநிலை ய் குறிப்பித்த றாது.

2. என்னதியானெ ன்றோதுமிருஞ்செருக்கு: எனது ன் று, யா
ன் ம்பகுத்து றானு ய் உ ிர்வு. இது ம றா அ ன் கார ள்
எ வ்ப்படு. மம னு டது அஹி யான். இ ிற்றாள் எ து
ன்பது அறியு அறி ியு அறியப்படு பொருளையு பற்றிய இறுமாப்பு.
ஞா னேயல் ள்மேற் றோ டமுத்து அபி ற னினும் ஒக்கு. யான்
பது அறியு பொருளாகிய உயிர் த னிற்பற்றிய இறு றப்பு. ஞாதிரு
தே ற் றோ டமுத்து அபி ற னினு ஒக்கு. ஞாதிரு ஞான
ளேய் எ பன மு றயே றா பா றட்சி றட்சிப்பொருள் வு
படு. செருக்கு - ய ி ன். இக்கு மய் த்திற் றே து றாகிய உ ிர்ச்சி
குறித்த ி றது. இவ்வு ிர்ச்சியே ஆ த்தடிப்புற்ற பசுஞானமாம்

பே ழுப்பு. முத் ின் பகுத்தறிய றாது ஆ றோடு டே றறவு
அறிவு றி றாகவும் மு னி ன் றும் உணர்த்துத றாலு அவ் றாறுணர்த்தே
ஆன் றப்பகுத்துணர்த றாலு பகுத்துணரு மயக் அறி டோடுகூடிய சு
ஞா த்தாற் ி ிம் அறியப்படாது.

5. சி ம் தன்னையறிபுமாதறியும் ஆ மோ ராடு அத்துவித ரய் சிற்ரு .

. ஒன்றெனு மதனு லொன்றென் றுரைப்பதுண் டாகை யாலே
நின்றனன் வேறாய்த் தன்னி நீங்கிடா நிலைமை யாலே
பன்றிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பெருமைய னறிவி னுள்ளே
என்றுநின் றீடுத லாலே யிவனவ னென்ன லாமே.

(இ - ள்). ஒன்றெனும் அதனால் சி னும் ஆ மோவு ஓ னெ ற்று
கூறுமிடத்து, ஒன்று என்று உ ரப்பது உண்டு ஆகையா லே அங்ஙன்
ஒன்றென்று கூறுப் ஆன்மா லேறய் உளதாதலின், லேறய் நி ற்றனன்
சிவன் அவ் னான்மாவிற்கு லேறய் நிற்ப னாம். — தன்னின் நீங்கிடா நிலை ம
யாலே - ஆயினும் அச்சி ன் அவ்வான்மாலே ராடு பிரிப்பின்றி டனய் சிற்
ருந்தன் மயாலே பின்றிய உணர்வுக்கு எட்டாப் பெரு மையன் - லேறெ
ன்று பகுத்தறியும் அறிவுக்கு எட்டாது உடனிற்கும் மாட்சி மய டயோனு
ர அறிவினுள்ளே என்றும் நின்றிடுதலாலே - அறிவினுள் எக் ர த்து
ஒற்றித்துநின்ற லாலே, இ ட அன் என் லாமே ஆன் லே டி சி ன்
ன்னுபடி ஒன்றாய் சிற் ப னுமா .

குறிப்பு. 1. பின்றிய உ ரவு - பின்பட்ட அறிவு, பிரித்து லேறாணும்
மய உணர்வு. (செ. 247 பார்).

2. நின்ற ன் லேறய் உ ரவுக் கெட்டாப் பெரு மை இ ட
லே லாமே எ றது லேச்செய்யுளிற்கூறிய பதி ஆ மோ
வி லேறய் அதனோடு உடனாய் ஒற்றித்து சிற்ரு த்தாத்துவிதநிலை
ய் குறித்து சி றது. இதனானே பதி ப லாடு அத்துவித ரய்க்
ந்துநின்றறிவிக்குநிலை லே ரத்துவிதி விசிட்டாத்துவிதி, பேத லாதி
ரயா லாதி ன்கூறும் அத்துவித க் ணமுன்றிச் சி லாதி கூறு த்
து நிலையிலக்: முமன்றிச் சுத்த அத்துவித இ க் ணமா என்பது
போதா நின்றனன் லேறய் என முடிவு லாடுத்துத் தன்னின் நீங்கிடா
நிலை மயாலே உணர்வுக்கெட்டாப் பெரு மையன், இ டன் ஆ டன்
லே . னும் லு ட யினுக் லா லுந் திறத்தது என விளக்கியதுமாம்
எ . மேலுள்ளினல் அறியப்பட்டு ஆன்மாவிற்கு அறிவித்து நிற்கும் பதியி
து சுத்தாத்து ித இ க் ணவிரிவு சி லுரானபோதமாபாடியத்து “அது
லே னுமொன்ற றது ன்றி லேற, யது லே றறியறிவுமுண்டே அது
லே றறியவிரண்டல்ல னாக நிவுணிற்ற லறியுமறி லே லுமாம்” என்
னு உதாரணவெண்பாவிருத்தியிற் லா . (சி. போ. பா. 127-180 பக்).

பொழிப்பு. சிவன் ஆன்மாவிற்கு லேறய்நின்றறியப்படுதலு லே யன்றி
அதனோடு லந்து உடனாயும், பிரிவின்றி ஒற்றித்தும் அத்துவிதமாய் சிற் பன்.

எழுத்துக்கிரம

(தொட்டி.)

முன்னுமதிகரணம்.

நெற்கு நதின முனா அசத்தெலாம நினந் - அன்பது முன்னு
ம, (4 -).

இஃதி ர ம் பதியினுப ரி. ப்படு நிலைந் பசவினில ணம்
கூறுகி றது.

இதி அடங்கிய விஷயம் :

1. சத்து அசத் தயறியாது அசத்துச் சத் தயறியாது, ().
2. த் தயு் அசு, தயு் அறிது சதசத்தாகிய ஆம்மா, ().
3. சதசத்தாகிய ஆன்மா அராதியே அசத்தி ண்ணமாயுள்ளது. (1).
4. த் தாகிய ஆம்மா அருளாற் சத்தின் ண்ணமாந்தன்மையுடையது ().

1. சத்து அசத் , அறியாது, அசத்துச் சத்தை அறியாது. [னின்

. அனைத்துஞ்சத் தென்னி னொன்றை யறிந்திடா தசத்தா வென்
முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு விரவி முன்போல்
நினைப்பதில் சத்தே யென்னிற் சத்தின்முன் னிலாமை யானுந்
தனைக்கொடொன் றுணர்த லானுந் தானசத் துணரா தன்மே,

(இ ள்). அனைத்தும் சத்து ன்னின் - அறியும்பொருள் யாவும் சத்
தாம் எ று சொல்லின் ஓ ற அறிந்திடா - சத்துப் பொருள் வியாப
யாயிருத்த ல் ஒன் றப்பிரிந்து அறியமாட்டாது அத்தா எ னின்
அஃதாறு அறித் அசத்தின் சேர் யாலா எ னின் இருள் இர
முன்போ - இருள் ஆதித்த முன்றிற் மாட்டாதாறுபோ , அசத்துச்
சத்தி முன் முனைத்திடாது - அசத்தும் சத்தின்முன் முனைத்துநில் றது,
ஆத ல் சத்தே அசத்தை அறியு என்பது பொருந், றது, நினைப்பது
இங்கு அசத்தே ன்னில் - அறியும்பொருள் அசத்தேயாம் என்னில், சத்
தின்முன் னிலா மயானும் - அசத்துச் சத்தின்முன் முனைத்துநில்லாதாத
ாலும், தனைக்கொடி ஒன்று உணர்த றாலும் - அசத்தாகிய ருவிளைக்
கொண்டு ஆன்மாவாகிய பிற்தொருபொருளே அறிவதாதலாலும், தான்
அசத்து உணராது - அசத்தே சத்தை அறியும் என்றலும் பொருந்தாது.

குறிப்பு. 1. ஆருஞ் சூத்திரத்தின் முதற் செய்யுளிலே தொகுத்துக்
றியுந்நின் ருபகுதியை இஃசூத்திர விரித்து விள லால், இஃது
த தொட்டியாகு. முன்னாலில் எழுத்துக்கிரமை வேலதற்கு

சூர் புறணை யுணர்ந்துதனு; லிற்று ' எ ' று கூறியுள்ளார். ஆன்மாவிற்கு நியக்ரு நிலையிற் பிவினிய ணங்குறி, அறியுப் பொருள்தான் பதிபாற் சத்துமன்று பாசம்போல் அசத்துமன்று, அதனின் டேருயதன் மயுள்ள ஆன்மா என் னென்கும்படி, அறிவுறுநிலையில் ஆன்மா சி து ண்மை கூறு தனால மெலைச் சூத்திரத்தின் டேருயதோர் பொருளினதில் 'ச' கூறலின் வேறு சூத்திரம் க் கொண்டதாம்.

2. அனைத்துஞ் சத்தென்னி னென்ற அறிந்ததாத: சிவாத்துவ், சுவர் பசுபாசங். பதிவியாபத்தி வியாப்பியாய்நிற்ப ிறித் தனிப்பொருள், முப்பொருட்டுத் தம்முன் டேற்றுமை குண குணிகுட்குத் தம்முளுளதாகிய டேற்றுமைபோ உட்பேதயே ிறிப் புறப்பேயின்று மரத்தின் வியாப்பியமா வு டொம்புமுதலியன டெல்லாம் மரமேயாமாறு போச் சத்தும அசத்துமாய் அனைத்தும் சத்தெனே படும். ஆறையாச் சத்தாகிய பதிப்பொரு பாசத் த அறியுமெ ன். சிவ வியாபசுப்பொரு ளாய் அத் அறிவு வியாப. மாய்நிற்தால், அது த்னி வியாப்பிய மா எ லாப்பொருளையும் ஒரு டே அறிந்து நிற்பதன்றி வ தேசமாய்ப் பகுத்து ஒ ற அறியாதாதால், அது பொருந்தாது. அறிவு - அதுபயித் த். இருளை அறிந்து அதுபயிக்கு. குரிடன் அவ்வருளை அறிந்து அதுபயியாது. அதுபோச் சி டும் பாசத் தயறிந்து அதுபயியாது ன்பதாம்.

3. அசத்தா டென்னின் முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு எரிவி முன்போல்: இன்னும் அச்சிவாத்து வித சுவர், பதிப்பொருளே பாசத் த ிறித் கூடாதாயினும் அது ஆன்மா சினிடமா நின்ற ருவி னோடு கூடிப் பா த அறிவுகூடம் எ ன் (சி ப். ப். 114). ஆதித்த முன் இருள் முனைத்து நில்லாதாறுபோச் சத்தின்முன் அசத்து முனைத்து நில்லாதாதால் அதுவும் பொருந்தாது. இங். அத்து றது தத்து ிளை (முத். ப். 348). முனைத்திடாமை - இ டு கு டி இ டு ஆ ட ன ம்மேனோராத் டியறியப்படு துபோ அறியப்பட்டு ி ா ம.

4. நினைப்பதிக் சத்தே டென்னின்: சத்து அசத் தயறியாதாயினும், அசத்தாய் தனு ரணபு ட போக் ளுள் ஒ றுகிய ரணம் விரா வின்றி நிற்கும் ஆ மசர்நிதியில் சத்தாகிய வீடயங் னே அறியு ிர் சி சங்கிராந்தாதி ன்.

5. தனை டோடு ஒ றுணர்தலானும் - சருவி ரக் னே டோ டு உ ிறு ஆன்மா கிய பிறிதொ றென்பது மே ா ாஞ்ஞ, திமத் த ாட்டிய ாற்றுணு னர். (செ. 219-222 பார்).

6. நினைப்பது அனைத்துஞ் சத்தென்னி் பொருந்தாது, நினைப்பது இ டு அசத்தெ ன்மும் பொருந்தாது, ஆ லா டினைப்பது ிதான் சத்து

மசத்துமன்று' என இருஞ் செய்யுளிற் கூறிய தப் பாரிசேட னாயா ளுணர் பத்து இச்செய்யுளென்க.

பொழிப்பு. த்துப் பிரித்தொன்றை யறியாததாலும் தன்முன் முனைதற்காத அசத்தோடுகூடியறியாததலாலும் அறியும்பொருள் சத் தாகுமென்றல் பொருந்தாது. அசத்துச் சத்தின்முன்னில் ராததலாலும் அசத்தோடுகூடியறிவொன்று வேறுபட்டு, ராலும் அசத்தே அறியும் என்றலும் பொருந்தாது.

9. சத்தையும் அசத் தையும் அறிது ச, சத்தாகிய ஆன்மா.

5. சத்தசத் தறிவ தான்மாத் தான்சத்து மசத்து மன்று
நித்தனாய்ச் சதசத் தாகி நின்றுநி மிரண்டன் பாலும்
ஒத்தட னுதித்தா நில்லா துதியாது நின்றி ராது
வைத்திந் தோற்ற நாத்ற மலரினில் வருதல் போலும்.

(இ-ள்). சத்து அசத்து அறிது ஆன்மா த்து அசத்து என்னு இரண்டினையும் அறிது ஆன்மாம்; தான் சத்தும் அசத்து அன்று அம்மாம் சத்தாகிய சிமும் அன்று அசத்தாகிய பாசமும் அன்று, நித்தனாய்ச் சதசத்தாகி நின்றுநி மிரண்டன் பாலும் அது நித்தியப்பொரு ளாய்ச் சத்து அசத்து என்னும் இரண்டனிடத்தும் தனித்தனி கூடிய பிழிச் சத்தாயும் அசத்தாயுந்தோன்றி அது துவாய் நின்று அறியுத யதா ஒத்து உடன் உதித்தும்நில் ராது அவ்விரண்டிற்குச் சமாய் அற்றோடு கூடி விளங்கித்தோன்றி நிற்பதுவுமன்று உதியாது நிற்றிடாது விளங்கித்தோன்றாது சூனியமாய் நிற்பதுவு அன்று நித்திந் தோற்ற அது தோன்றி நிற்குந்தம் நாத்ற மலரினில் வருதல் போலும் ராசனையா து பூவினிடத்தில் அடங்கித் தோன்றிந்ற போலும்.

நுறிப்பு. நின் ராசனை ர்போல விளங்கித்தோன்றாமலும் சூனியம் அம்மலரின் ண் அடங்கித் தோன்று ராறுபோ ஆன்மாவுத் த்து அசத்து ஆகிய இரண்டும்போ விளங்கித்தோன்றி அற்றோடு அப்ப நிற்பதுமன்றாய் விளங்காது சூனியமாதவுமன்றாய்ச் சத்தினு அசத்தினு சார்த்தன் ண்ணமாய் அடங்கித்தோன்று தோரிய புடயதாம். எனவே ஆன்மா சத்து அசத்தும்போத் தனித்தறியப்படுதொன்றான, அவ் விரட்டினையும் அறியுமுகத்தான் அறியப்படுதான் என்பது ரணக் கிடந்தது.

பொழிப்பு. சத்து அசத்து என்னு இரட்டையும் அறிது ஆன்மாம். அஃது அவ்விரண்டிற்கும் வேறாய் இரண்டி பாலும் ம மரின்கண் ரற்றம்போல அது தாய்த் தோன்றி நிற்ற ரற் சதசத்தெ ப்படும்.

3. சத்சத்தாகிய ஆன்மா அநாதியே அசத்தி . . . ண்மாயுள்ளது.

. சத்த மெய்ஞ்ஞான மேனிச் சோதிபா லசத்தஞ்ஞானம்
ஒத்தாறு குற்ற மெல்லா முற்றிடு முயிரின் கண்ணே
சத்துள போதே வேறுஞ் சதசத்து மசத்து மெல்லாம்
வைத்திடு மநாதி யாக வாரிசீர் லவணம் போலும்.

(இ ள்). த்தெ ய்ஞ்ஞான மேனிச் சோதிபால் - இயல்பா லே
பாசத்தினீங்கிய உ ஞ்ஞான மே திருமேனியாகவுடைய அருள் ஒளியா
கிய சி டத்தினிடத்து அ த்து அஞ்ஞான ஒத்தாறு அசத்தாகிய ஆண
வருள் முனைத்து நி ல் றாது ஆதலின் குற்ற ம் ல் றாம் உயிரின்
உற்றிடு ஆ ி முதலிய பாசம் ள் அனைத்து உயிரினிடத்தே
பொருந்து, சத்து உளபோதே சத்தாகிய சி டம் ள் று உள்ளது அன்றே
ே று தசத்து அசத்தும் ி ற் அச்சி டத்தினே றுயுள்ள சத்சத்
தாகிய யி ற் று அசத்தாகிய பாச ி ற் சேர்ந்து, வாரி சீர் ல வணம்
போலு ட் ி ற் உப்பு (எ ன் னு மூன்றனுள் டலைப்பற்றாது நீரையே
உப்புப் பற்றியிருத்த) போ அநாதி ஆ ி த்திடும் நாதியே இரண்
டு ஒன் றயொ று பற்றி நிற்கும். ஆதலால் உயிர் அநாதியே அசத்தின்
ி ன் றாயுள்ளது.

திறப்பு. 1. த்தெ ய்ஞ்ஞான மேனிச் சோதிபா லசத்தஞ்ஞானம்
ஒத்தாறு பது அது நாத. இரவிமுன் னிருள்போ ி சத்தின்மும் அச
த்து முனைத்திடாதாத றெ ன் . (செ. 249. கு. 3 பார்). சத்த சத்துச்
த்தொளிமு அத் அபா ி றகிய அசத்த அசத்து அசத்திருள் நிற்கல்
பொருத்தாகெனினு ள்கும். த்தெ ய்ஞ்ஞான மே ிச் சோதி - அநாதி
ம முத்த சச்சிடானைத் சிவ, அநாதிமுத்தரித்த பேரறிவொளி. சத்தம்
ம நீ கி டெ ய் உ ம த்து, நிக்கம் ஞானம் - சித்து, பேரறிவு
சோதி - ஆ த் அருளொளி. அஞ்ஞான - ஆண மல்.

2. குற்ற டெ றா முற்றிடு முயிரி ன்ணே: மலங் ள் யி ரப்
பொருந்துத் அதனிடத்து ள் பற்றுத்தன் மயாலா, அநாதியே டலத்
தப் பற்றுதல் உயிரி வினை றய் உயிர் குற்றம் ளுள் டத்து ரப்பம்.
(சி. போ. கு. 4. அ. 2).

3. றாரி ன் ன் போலு: றாரி நீருக்கு இட் டொடுகு
ஆ றய். றாரி பதி கு நீர் ப வுக்கு, ி பாசத்திற்கு உ ம.
பதி டல்போ வி றப மாயு பச நீர்போ ி சி டத்தினுள ட் கி வியாப்
பியமாயு, பா ி உப்புப்போ ப் பசு றொடு வி றாத்தியுற்று அநாதியா
நிற்கும். வியாத்தி ச ரி த. டெ ய்ஞ்ஞான த் த் னி த ட் னீ
ருப்புப் போற்றாது (. போ. கு. 7. அதி 3. டி. 5).

4. றல் றா த்திடம்: தசத்து அசத்து டெ னுயிரண்ட் பாற்
பட்ட யாவுஞ்ஞே ர்த்து ஒ றயொ று பற்றி நிற்கு றது ல் றாம்

பத ச. ச. து. ர், அ த் ல் ரமென் இரண்டனோடு இயைந்தது. த்திட் பொருத்தியிருத்தல், பற்றிநின்றல்.

பொழிப்ட. டலைப் பற்றாது ந் ரபே பற்றியிருத்த் போ வ அ த் கிய பா மும் த் கிய த் தப் பந்திய து ச. சத்தாகிய உயி ரயே அ தியா ப் பந்தித்திருக்கு. ஆதலா ஆன்மா அ தியே அ த்தி றாயுள்ளது.

4. த் கிய ஆ ர் அரு றற் சத்தின் ணமாந்த் மய டயது.

. அறிவிக்க றிதலானு மழிவி றி நின்ற லானுங் குறிபெற்ற சித்தஞ் சத்துங் கூறுவ னுயிருக் கீசன் றிநித்த முத்த சுத்த சித்தென நிற்ப னன்றே றிசிப்பன் மல னெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளி னாலே.

(இ - ள்). அறிவக் அறித றானு - உயிர் ள் சி அறிவி அறித லானு, அழிவின்றி நின்ற றானு - சித்தப்பொருள் ளாய் இருத்த றானு குறிபெற்ற சித்தம் சத்தம் யிருக்கு கூறு து - (லத்தின் பற்றுக் ே ரு டய) து வசித்துத்த் மயம் து த்துத்தன் மயம் அவ்வயிர்க ளுக்கு ளா கூறப்படும். ஈச நெறி நித்த முத்த சுத், சித்தெ நிற்பன் - மு ின உயிருக்கு அறிவுத்த தியிற் செலுத்துஞ் சத்தாய் மல முத்தலுப் அதிக்கு சித்தாய் நிற்பன், மல ன் எல்லா பின் உயிர்க்கு அருளினாலே பிறிவிப்பன் - து வப்படுத்து அம்ம னெல் றற் றயும் உயிர் ள் பக்கு மெய்தியவிடத்து, அ வுயிர் ளினின்றும் த து அருளி னாலே சிக்கு ன். ஆத ர் உயிர் த்துச்சித்தி மாத் மய ட து.

புறிப்பு. 1. குறிபெற்ற த் ச் த் பத்தத்தால் து ப்பட்ட சித் துச் த்து. ள் யி ரப்பற்றுத் அ றி து த்தன் ம ரு யா உயிர் த்திற் ருவி முத்தவிய ற்றி துணை யயும் த்தத் தி திரு ருளி றுணை யயு ே ரு டறித ர் து வசித்தா அழிவி றி நின்ற ர் து சத்து ர் ரு த ே ரு துணை ே டாது தா ே ள் றற் றயும் அறித றற் று த்து. குறி அ டயா ள் உரு ட்டு. (௨ . 196 பார்)

2. நெறிநித்த - உயிர் தியுதவு த்து நெறி, ருஞ் த்து (செ. 240 பார்). நித், உண் த்து.

3. சு. த் த்து அழு ராத த்து ள ே பத்தத்தா து ப்படாத அதிக்கு சித்து றதா

பெழிப்பு. ஆ ர பந்தத்தா அறிவி அறித றாலும் சித் திய றயிருத்த றாலு து த் ச்சத்தெ வு ப்படும். அதிக்கு த் கிய பதியி அருளால் நீ பெறு. ஆ யா சித்துச் சத்தின் ண ர்த் மய டயது.

எட்டாஞ் சூத்திரம்

இச்சூத்ரம் முதல் மூன்று குருவடி மயத்தாற் றிப் பஞ்ஞா ன் ஞஞ் சூத்ரம் கயினால் அத்து ஈசத்திசெய்து ம ற்றி ஞா ம் ருவித் துத் திரு டி அ டவீ'கும்மு ற ம கூறுமு த்தா' தீ' , ஞ' அத்தா ன் ளின் த' மயு' , த்திறனு' ச ஈசாதனை ளதிக'ய' பு' ஞா த்திறனும் பயனு', திரு டிப் பற்றினிய' பு' கூறுகி'றது.

முதல் ி' ப'ஞ்ஞா' மா' ஞஞ்ஞா' ிருவித்துத் திரு டி
அ டவீ'கு' மு ற , தொகுத்து' கூற'.

மன் வன்றன் ம ன் டே டரிடத்தே த'கி
ளர்த னை யறியாது மயங்கி நிற்ப்ப்
பின்னவனு மென்மகன் யென்ற நிற்பிரித்துப்
பெருடை யொடுந் தானாக்கிப் பேணு மாபோற்
றுன்னியவைம் புலவேடர் சமுலீற் டட்டுத்
துணைவனையு மறியாது துயருறுந், டால் லுயிரை
மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி னீக்கி
மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கிழ் வப்பன்.

(இ - ள்). மன்ன ி' த' . அசகு றார் ஒரு ி' டே ட
ரிடத்தே த'கி ளர்ந்து - (இ ப்பரு ி'த்த ட யா') டே டரிடத்
திகே அ ப்பட்டு அ ரோடுகூடி இழிதொழி' செய்து ளர்ந்து (பரு ி'
'தவிடத்து) அ ினை அறியாது யங்கி ிறப் த துத் தயாகிய
அ ிரசனையு' த' னையும் அறியாது முற்றுநிற் , பின் அ'னு'
நீ' . ி'று அ ிரி' பிரித்து பி' பு' அவ் ிரசனு' நீ' து
ம' . ி'று அறிவுறுத்தி, அவ் ிடரினின்றும் அ ினைப் பிரித்து,
பெரு யெ டு' , ி' ஆ'கிப் பேணுமாபோ' பெரு'த் யோடு'
த னா' ி' ன் செய்து ஆதரித்தல்போல -து' னிய ஐம்புல டே டர் மு
லி' ப்பட்டு - அறியா மயினு' நெரு'கிய ஐம்பொறி ளா டே டரி'
முற் றிப்பட்டு விடயபோ' ளி' அழுந்தியிரு'து, துணை ினையு'
அறியாது துயர் உறு' தொ' உயி' ர த' னையு' (ப'ஞ்ஞா' த்துப்
பேரி' ப அறிவு தா'ந்த) தலை ினையும் அறியாது ிரு'ந்து அ ிதி யி' ர'
'னு' அருட் குறாகி ிந்து - முத' ி'னும் நிலைபெற்ற அரு'னே திரு
டே னியா' குரு டி' ட் டொ' டு மு'த்தரு ி' ி'து உபதேசிக்க'து அ ிரி'
நீ'கி - அ' . பொறி ளினின்றும் நீ'கி, ம' ம் அ'ற்றி - ம' ன் ளின்
லி' ய' டெடுத்து, தா' ஆ'கி - த' ி'ண்ணா'கி, ம' ர் அடி' ி'ழ்
ப'ப' - ம' ர்போலுந் திரு டி'கீழ் வத்து வாழ்விப்ப'.

நிப்பு. 1. ம டரிடத்தே த் தி: மன் . . .
முத் ஆ டர் ஐம்பொறி னு
கு

2. த னர்ந்து: நியாத இ அ ப்பட்டு னர்
த அறியுத் ப தவித்து

3. ஐ டர் ழலிற் பட்டு: ட யளவி நிய்கிடந்த ஐ
பெறி ன் யப்பத் து கூறே தா ருந்ததி ரி யம்
பற்றி மும் யப்பத் பெறப்பட்டது. ஐம்பு
ஆகுபெயராய் ஐ பொறி னை குறித்து நி ஐ
டே நி து முத் உயிர் னைப் லி
குரு யாய் டொ னு மு அ த்திணையிற் குறிஞ்
குரி ளொழு பே தா தா ணி
ர அருளி தா ருத் திரு ற்றப்
ராலு தது ன்ளி திரு ப்பட த்து பிறவிட்
ளினு ர தா ருத் ததி ரி முதலி ஒரு பெரு
பொருளை பி அதற்குச் சார்பா நிய பொருளை
பி நியா

4. துணை னையு நியாது துயருறுந் தொ லுயிர்: த் னை யறியா
யேய த து தலை னையு நி ாது உயிர்
பித் ற மு ற் டொ லிய ப் பொருளை உ த்தி
ணைவி துணை னை டொ ட முத் ப் கு ரா லு
டெ த்து அ தத் தானை ரடி ப் பெ னு அ த்துலித் முத்தி
யி பத் தத் தரு நிலை ார் நிலையெ ப்படு னா பாதமுடிபாய்
தலை தலை ர் அது த் தடெ கு ர் டற்ற நிலைபோ தா
கூறப் த துவு திருச் ற்றப் டே முதலி அ த்
திணை னு னுட் ரு

5. அ ினி கி: அந்த ர ன் இந்திரியங் ன் முதலிய ருவி ன்
த டெ ஆ ர அறியும றறிவுறுத்தி அ ற்றோடு மீட் கூட
1 பிரித்து றது. (செ. 222).

6. ற்றி: ஆ ரியரூய் ிது தீ ய்து அத்த த்தி ாற்
ஞ் தமு அதுப த்தாற் பிராரத்தமு ர வு ப்பினு ஆ ரியமு
ர னொழிய ஆ மத் தயு மெஞ்ஞா த் லி கு றச்
டெ ய்து ன் றது. (செ. 958-262).

7. தானுக்கி: னான டி ி த் னி டே றாது த் து ரி ற
லிற் த்திருத்த ரு ி னுத்தநிலை த் து ன் றது. (செ. 21-
783)

௨. அடிக்கீழ் ப் : ிறு விட்டுக் காழுறயி டே டொ
 டெஞ்சிப் தத் தயனைய ப்பன் ிறது. இது தலை : தலையிற் போ
 றத்துவிதபா மா த்திரு ிருனோடி ிறநிறுத்த ாகு பரமுத்தியெ ப.
 ௨௨ - சிரு குட்கத்தி. (௨. 289-291).

பொழிப்பு. ஐம்பொறி முதலிய தத்துவங்களின் சத்ததாத்தவையையும் தத்துவவேதியையும் நியதுருந்து உயிருக்கு முதலிய அதுபங்கு மெய்தியவிடத்துத்திருநருளே திருவேனியாடொடெழுந்தருளியுள்ள உபதேத்துத் தத்துவமெய்து ஆலையெழுந்தருள முதிப்பித்துப் பாழுத்தியொடுப்ப.

1. துள்ளிப் புடேடர் முலிம்புடித் துயருறத் தொல்லுயி ர
னுமருட்குரு நாகி ன்னும ற்றி ப்பப் (-).

3. துணியை மடிக்கிறபடியிலே டர்சுஷிப்படுத்து நுழைதொல்லுமி ரத் தானாகி ம்ப்ப, (-).

4. துணியிட்டு டோர் சூலிப்பட்டுத் யருத்தொலையி ர
மடிக்கீழ் ப்ப; (-).

னனி மை யபுலகே டா ழலிதபபடடுத ட் தோலலுயி
 மலனு ட டி ல ழறி வப்ப: ப முதம் ழ.

1. உயிர்வார் மூ' வுயிர் ஞு'குமுத் . பா த் தநீ'கு'மு த
மயி'. கு'கு' குடி ஈய் ம்து ற் ().

2. பாசு நீக்கு ந்தொருட்டி ருக்கு செய்யப்படுதி ரி
().

3. திர்ப்பீ () ன்ம் ().

4. பீதிலி யி ல் வ ண னி, (7).

5. அத்துவத்தியை முற்றம் ().

6. அத்துத்தியை விற்றதி பிரதிட்டா லை ளிலட்கும் அத்து ா
ன், ().

7. அத்துத்தியை வித்தியா லை ாத்தி லையிட் அத்து ா
ன் ().

8. அத்துத்தியை ாத்தியதீத லையிட்கு அத்து ான் ().

9. முதல் குரு ா ாத்து அத்துத்திசெய்து ல ற்று
முற்றம், ().

1. உயிர் ார் மு அஹியிர் றுக்கு முதல் ப் பாசத், நீக்கு
முற்றம். குக்கு குரு ா ாய் ாத்து ற்.

2. உரதருமிப் பசுவர்க முணரின் முன்றா

முயரும்விஞ்ஞா லர் பிரளயா லர் ச லர்

நிரையி மல மல ம மலந்ன்ம மாய

நிற்குமுத லிரு ற்க்கு நிராதார மாகிக்

ரயிலருட் பர றுவி, ா சத்திரிபா தத்தாற்

கழிப்பன்மலஞ் ச லர்க்குக் கன்ம வொப்பிற்

ற ரயிலா சான்மூர்த்தி ா, ார மாகிக்

தரி, தொழிப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திரிபா தத்தால்.

(). உரதரு இப்ப ார் தேற் றிப்போத இத்த உயிர்
ார் உரி ஆராய்தறியுமிடத் உரு விஞ்ஞா ார் பிர
ா ார் ார் விஞ்ஞானு ரு பிரளயா ரு லரு
மூர் மூ ா நி ரயி ம்.

உ ரிற் கு அமூ உயிர் ாயு முற்றே ஆ மும் அத
னோடு மும் அமற்றோடு ார மும் பொருத்தியிரு கு முதல்
ரு ார்க்கும் ஒரு முட விஞ்ஞானு ரு இரும முட பிரயா
ருமாகிய இரு ாயி றுக்கு, ா இ அருள் பர் அள
விடுதற் ரிய ருணை ாகிய முதல் துவிதா சத்திரிபாதத்தா
தீவிரம் தீவிரதா னு இரு ச சத்திரிபாதம் ார்க்கு நிராதார
ாகி ம ிழிப்ப ா முதலிய ஆதார ஒ று இ றித்தானே
உ ணி று மு ணி று தீ யெது த்த நீ கு
ார் மு முடய ருக்கு, ஒப்பி இருவினையொப்பு
ருமிடத்து துர்தா த்திரிபாதத்தா ற்ததர த தீவிர தீவிர
தர னு ா ச சத்திரிபாதம் ார்க்கு, த ரயி ஆ ா மூர்த்தி

ஆராரத்தரித் ப்பூயியி குருமூர்த்தி டா டொ டி
நி னு தி செ த ஒழிப் னை நீ கு .

புறிபு 1. ப ன் மு னி ம் ரு ன ப நித்
கு : உயிர் பத் தோ மபாடுபற்றி விஞ்ஞான ர் பிரளய ர்
ர் எ மூ யர்.

(). விஞ்ஞான ர் (விஞ்ஞான + அ ர்) விஞ்ஞான த்தா டோ
பத் தற ன். விஞ்ஞான டோ அறிவு. அ ர் - லை அற்ற ன்.
இ ன் ஆ . னு ஒரு உ டய ர். இ ன் அ ரு தி ரே ம
பத் த ரத்திரமு டய விஞ்ஞான ரு ம் பிரளய ர் ரிவிருத்
இ டயே னயாபத் பத் து முழு தும் நீ கி லபத் தம் ஒ் தோ
யு டய விஞ்ஞான ரு இரு யர். இ னு கு மா
ஞள னயினு அ ிற்றற் பிணிப்பு டு ய் கு தவி ிறி. ஆ ம ஒ
றினற் பிணிப்பு டு யி ; ஒரு மு டய ர் ப்ப டி ர். இ னு கு
ம் இ லை ர, வி இருவினை டொப்பு இ லை. த்தி ரிபாத் திவி
ர திவி ரதாம் னு ர டொ. மத் த பிறவி ிறி டோ பிறவி
யில்லை. விஞ்ஞான ர் பத் தலை கு ற ப் ரு ப் பிர னர்.

இ னு கு ரிய பு . த்தவித் த் கு ம் அ த்த ய் கு இ ட
யே யுள்ள . ன் ப் ன் அ ப் கு ன் இரு ப்ப டி ர். ப் கு
ரி டே திவி ரதர த்திரிபாதமு டோ ர் னா னு கிர பெற்றுப் பரமுத்தி
ட ன். திவி ரசத்திரிபாதமு டயோ ர் ரு டி ரு தியி டே சி னா னு கிர
பெற்று அ தி ரா மு ர் னு குத் முத ய அ னு கு ண் னு மு ட
யோ ராய்ச், த்தாத் பு பதி ய் அ னு சதா கி ன் அ ர தி
தி ரே ர் ன் னு அ பரமுத்தர் னயிருத் து பிரளய ர த்தி டே பர
முத்தி அ ட ன். திவி ரசத்திரிபாத் ரத அ ப் கு ன் டே ற் றிய ன
த்தவித் த் கு அ த்தா கு இ டயே யு பு னி டே
ர யிருப்பர். டோ ர் ஆ மு டோ ர்.

(b). பிர ன ர் (பிர + அ ர்) பிரள த்தி ரா தி தத்த
ள் நீ ப்ப டி ரு டி ரு த்திலே ரா தி தத்த டே டி கடியுமிருப்
ர். ன் ஆ . ம னு ரு உ டய ர்.
இ ன் அ ரு தி ரே மாத் திரமு ட பிர ன ரு னி
லிருத் து இ டயே பரிபு ரு டே டத்த னா பத் தாத் தி ர் நீ கி
எனை இர டே னு மு ட பிரளய ரு இரு யர். இ
ரு கு ன யு ன னயினு அத னிற் பிணிப்பு டு ய் லி ிறி எனை
இரு த்தானு பிணிப்பு டு யி இரு மு டய ர் ப்ப ன்
இ னு கு ச்சத்திரிபாத் திவி ர திவி ரதா னு இரண் டொ
உ ராதலி பிறவி ளில் முத்தி அ ட னர்.

ரு கு ரிய பு . அ த்த முத் த அ ரா னு தத்த
ர். ன் ப் ன் அ ப் கு ன் ரு டய ர். ப் கு னி டே

பா . கீ . குதற்பொருட்டுச் ச ருஞ்ச் செய்யப்படும்
திச் ி . . .

பலவிதம் சான்பாச மோசனந்தா பண்ணும்
படிய த் தருள்பரிசம் வாச மா தமும்
அலகிச்சாத் திரம்போக மவுத்தி ராதி
யந் முள வவற்றின புத் திரியிர ள்ம திறனும்
இலகுஞ் ங்கிரிப யெனஞா ம த், ர
லேபற்று ! து கிரியயெழிற் கு ட்மண்ட லாதி
நிலவ வித்துச் செய்தல்கிரி யாவதிதா னின்னு
நிர்ப்பீசஞ் சபீசமெ விரண்டாகி நி மும்.

(ள்). ஆசா ப் பா மோ தா ப் ப் படி - தே ந்கூறிய
ருமுர்த்தி த் ஒழிஞ் முற ; பலவிதம் ப ரா
த்த அரு பரிசு ரா தமும் அ கு ாத்திர யோ
அவுத்திர தி அடே . உள - அ ! திருவருணை பரி ராஞ்
பா னை மி துலுபதே தே ஒ த்திரிமுதலி ரா டு முள,
அமற்றி அவுத்திரி அமற்றுள் ஒளத்திரிதீ யா ! து, இலகு ஞா
ரி ர டு திறன - விள்குகி ற ஞா தி கிரியா தி
ரு ப்படு, ஞா த், ரா ி இ ற்று ! து இ ற்றுள்
கு திரா ! து (கு ட் ட ராதி னை த்தாற் ற்பித்து டொ டு)
த்தே ஆகுதிமுதலிய ி செய் தா ன்ழி கு ட் ட்
ஆகி நி வுவித்துச்செத் அழ னையு டய கு ட் ட ராதி னைப்
புறத்தே அ த்து டொ டு விதிப்டடி புறம்பே ஆகுதிமுதலிய கிரி ய
யெ ய ! து ரியா தி கிரி ரா திரா, தா ன் ரு ப்
பட்ட ஒளத்திரிதா, இ ி நிர்ப்பீச ி ர டாகி நி
மு தே ல் நிர்ப்பீ தி ிசதி ர டா விள்கு.

பபு. 1. த்தரு திச் சட் தி . ஆரரியர்
த ருபாடோ த்தாற் சீட னு தவினை அ த்த்.

2. பரி பரிசதி . ஆசாரி ர் த ர ர ளாற்பரி த்து
ஆண த் தநி த். பரி த்த் தி ட் தெ த்.

3. ரா ராச தி . அ டெ ற் ரா உபதே ப்பது. திவிர
கு ரு ஒரு டொழி லு தப் ிருச் ற் மொழி ளா
லு த்தரப ரு ளா லப லு த்திரா. திவிர
தரப ிரு குத்திருடோ டே போ ர பஞ் ரத் த உபதே
த்தலு . தி டொ ப்படு.

4. ர தம் - பா னுதீக் . ஆ ரிரியர் சீடனைத் தமது அருளுரு ா
ப்பாவித்து மாயா த் த நீ குத் .

5. ரத்திர - ரத்திரதி . பதி பசு பா ளின் இல ன் னை
யு ப பாசத்தின்கி முத்திய டயு மு ற ம யயு தூல் ழியா ப்
போதித்த .

6. யோ - யோ தி . நிராதார சி யோ த் த அப்பியா ம்ப
ணு படி உபதே த்தல் .

7. அத்திரி ஓனத்திரிதி . ஓனத்திரி ஓ த்தோடுகூடச்செய் து.
ஹோத்திர ஓ . ஞான தி ஞா த் தயு ட து கிரியா தி கிரி
ய யயு டயது . தி - உ டயது . கு ட ம ட ரதி - குண்ட
ட , அ கி டெ ய் ரு கு ரு ம் முதலிய .

8. ஞா த்தாற் கிரி யியற்று து : கு ட ட ரதி னை
த்த ற் ற்பித்தலும் ஆகுதிமுதலிய ற் ற அ த்தே டெ ய்தலு கிரி
யயாதலி ஞா தியு கிரியாதீ யா அவுத்திரி கிரியாதீ
பது பெறப்படும் . இதே . ஆசிரியர் ருத்தெ பது தே 258-
டெயுளி ஞா தி கிரியா தி என்னு இர டினையு ஒ மனுள்
அட்கி அழிவி ர் கிரி யயினைத் த்திமத்தானைத் எ கூறியத
ன உணர் . சத்தி னினும் ஞா தி னினு ஒ கு . ரத்திரி
னினு கிரி ருதி னினு ஒ கு பர் ச . யநெறியு ரயா
ரி ர் . (சம. 24).

திருநே ரு கு முதலிய ற் றா ணை து பா த் தச் தே தித்த
ர பவிதி றும் விஞ்ஞா தி று டொ ப்படு .

யனதி முதலிய ஆன தந்தா ராய்ச் செய்யப்படு னவு
அவுத்திரிக்கு அ ரா ச்செய்யப்படு னவு று இரு ப்படு . அ ற்
று முன்னைய அவுத்திரி ருரியா ரதார்குச் செய்யப்படு ன
பர் சி ஞானமுனிர் .

9. நிர்ப்பசு நிர்ப்பசீதி . அது மத்திரத்திற்கு மூ மாகி பீசாக்
ரமி றி ந்திரத் த ரத்திர டெ பி கு படி உபதேசித்தல் . நிர்ப்பசு
பீசமி ராது . பீச மூ .

10. பீச பசீதி . மத்திரத்தோடு ப ர் ரத் தயு கூடச்
டெ பி கு படி உபதே த்த் . பீ பீசத்தோடு கூடியது .

பொழிப்பு . ச ரு குத்தி செய்து பா த் த் டெ கு மு ற
திருநே ரு பரிசு ரா கு , பா னை னுலுபதே யோ அவுத்திரி
முத ர ப்ப விதாம் . அ ற் றுள் அவுத்திரிதி ஞா தி கிரியா தி
இரு ப்படும் . ஞான தியா து கு ட மண்ட ரதி னை ம த்
தாற் ற்பித்து கொண்டு அகத்தே ஆகுதிமுதலிய கிரி யசெய்து சீ னது

பாசத் த் டெத்த ர். கிரியாவதியா டு குண்டமண்ட னாப் புற
த்தேயிட்டு நிதிப்படி புறம்பே ஆகுதி முதலிய கிரி ய செய்து சேனது
ம த் த் குன்று படி செய்யுந் தீ யாம். அபுத்திரி மேலு் நிர்ப்பீச
தீ் சுப்சதி் என இரண்டாய் விள்கும்.

3. நிர்ப்பீசதி் யின் இ ிம்.

. பாலரோடு வாலீசர் விருத்தர்பனி மொழியார்

ப போகத் தவர்வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ்
சேமது நிர்ப்பீசஞ் சமயா சாரந்

தி ழ்சுத்தி சமயிபுத்தி ரர்க்கு நித்த்.

தேலுமகி காரத்தை யியற்றித் தானு

மெழினிரதி காரையென நின்றிரண்டாய் விளங்குஞ்

சாலநிகழ் தேகபா தத்தி னோடு

சத்தியநிர் வானமெனச் சாற்றுக் காலே.

(இ ள்). பா ரோடு ாலீசர் விருத்தர்பனிமொழியார் ப போ த்
த ற் வியாதிப்பட்ட ார்க்குப் பண்ணு் சேல் அது - பா ரும் ாலிபரும்
முதியோரும் மெ் விய ானத் தயு டயமாதரு் பலபோ த்தினையு டய
ரு் ாலியினையு டய ரும் ஆகிய இ ற் றுக்குச் செய்யும் மு றயா
தீ் நிர்ப்பீசம் நிர்ப்பீசம் னப்படும், சமயாசார தி ழ்சுத்தி இம்
மு றயில் ஆசாரியன் சமயாசார ன்மங்களை ஆகுதியாற் பண்ணும் சுத்தி
மயி புத்திரர்க்கு நித்தத்தது ஏலு் அதி ாரத் த இயற்றி - சமயி்கும்
(சு.மானிய விசேடமாகிய இருதிற்ந்துப்) புத்திரர்க்கு் நித்திய ாத்
தி ரயின் இயல் தாகிய அதி ாரத் த் ாடுத்த ா் ழி் நிரதி
ா ரயெ நி்று இந்த நிர்ப்பீ தீ் (நித்தியம் மித்தி் ாமி
ய் ஆகிய மூ் றற்கு் அதி ார் உதா ான யா்) நிரதி ா ர எ ப்
ட்டே ாற்று் ா் லுஞ் சொ் லுமிடத்து சா நி ழ் தே பா தத்
தினோடு த்தி நிர் ா டே இர டாய் விள்கு் மி்கு நி ழ்கி் ற
தே றாடிவி் முத்தி யப் பய்கும் சத்தியோ நிரு ா ி் வு் உடே
முத்தி யப் பய்க்கு் அசத்தியோ நிரு ா னவு் இரு ா யாய்
அறியப்படு்.

குறிப்பு. 1. பா ரோடு ாலீசர்.....:

(அ). பா ற் யாசார னை அனுட்டி்கு் சா ர்த்தியமி ாயு்
ஒதியுணராத ற் னாயும் ஏழு யது்குட்பட்ட ாயுமிருப்ப ற்.

(b). ாலசர் த்திரிபாத இ் கண னையு டயராயும் ஒதியு ாத
ந்கனாயுமிருப்ப ற். ாலீசர் றது ாலீசர் எ நி் றது. ாலீசர்
அறிவீ ற். பதினாறு யது்குட்பட்ட வாலிபர் னன்றலு் ான்று.

(c). வீருத்தர் - சத்திநிபாத இலக் ண் ன ம் து விபுணர்த்தாலுச் சமயாசாரங்களை அதுட்டிக்கும் விடையில்லாதவரும், எழுபதுவயதின் மேற்பட்ட ஒருவாயிருப்பவர்.

(d). பணிமொழியார் - சத்திநிபாத இ ள் கணங்களை யு டயோரும் அதி யுணர்ந்து சமயாசாரங்களை அதுட்டிக்குஞ் சமர்த்தியமில்லாத ஒருவாயிருக்கு ம ிரி.

(e). பலபோகத்த ிர் - சாத்திர அறிவும் சத்திநிபாத இலக்கணமுமு ட யராயினு் போ ாஞ் ச யப் போ ும் ண் மில் த ிர். மாறி ாறி ாரு ாதும் நிலையாய இ ிப் த த்தராதது ாகிய ிடயபோகத்தி் அழுந்தி அதனின்றி ரபோ ஆற்றலில் ாத ிர். றெருவிதமான புகிப்பு ன் இச்சித்த ிர் ன் (சிரம்ப ிழகியர்).

2. சேவம் முறை ம. செயற்பா தாகிய தீக் பது.

3. ச யாசாரத் தி ழ் த்தி: தீக் கசெய்தபின் ிய ா ாழுவி் றி அதுட்டிக்க் கட ன ாகிய சமயாசா ன் அதுட்டிக்கும் ஆற்றலு் அறி வும் இல்லாத ப ா ி முதலியோரு ு மற் றைக் குமங் ோடுகூடச் ச யா சாரத் தயும் ஆகுதியாற் சத்திசெய்தொழித்து நித்திய ருமமாத்தி ரயி் இயன்றமட்டும் அதி ாரமுடையரா ச் செய்தல். இது ிர்ப்பீசதி் ச் சிறப்பியல்பின் ஒன்று.

4. சமயி ித்திரர்: சமயி சமயதீக் க யப் பெற்றுச் சி ா ி விதிப் படி தனக்குரிய நித்திய. ன்மத் தமாத்திரஞ் ெய்வான் புத்திரன் ய விசேட தீக்கை. ன் பெற்றுச் சி ா மவிதிப்படி தர்ப்பணம் சி ா ச ிக் கினி ாரியம் முதலியன செய்ப ன். புத்திரர் சாமானிய புத்திரர் விசேட புத்திரரென இரு ி யர். சமயவிசேட தீக் ன்மாத்திர் பெற்ற ிர் சாமானிய புத்திரர், இவ்விரண்டோடு ிர் ா தீக் கை யு் பெற்றுச் சாத ாபி டே மில்லாதிருப்பவர் விசேடபுத்திரர். (சைவசம. 59-70 பக்).

5. நித்தத்தேலு மதி ாரம்: ிரம் நித்தியம், நமித்தி ம் ாமி ன ாம ி ப்படும். இ ிற்றுள் நித்திய ிரமமா ிது ிநா ம்ப னுத தர்ப்பணஞ்செய்தல், சி ா பெருமானுடைய திரு ிடிகளை அர்ச்சித்தல் அக் கினி ாரியஞ் செய்தல் முதலியன. நைமித்தி ிரமமா ிது, பிரதிட் ட தீக்கை கள் முதலியன செய்தலும் ஆகமங் ளி ன் பொருளை உ ரத்தலுமாம் காமியகர்மமா ிது - சித்திபேதங் ோ விரும்பி விசேடதினங்களிலே விசேட மாகச் சி ாசைசெய்தல், மந்திர ிளைச் செபம்பண்ணுதல் முதலியன. இக் ிரமங் ள் ெ லு் தனக்காகச் செய்யப்படும் பூசை செபம் முதலிய ஆன்மா ித்தமும், பிறர் பொருட்டுச் செய்யப்படும் பிரதிட் ட பிராயச்சித்தம் தீக் க மு, விய பரார்த்தமுமென இரு ி ஈப்படும். இக்கர்மங்களுள் ிர்ப்பீசதி் பெற்றார்கு நித்திய ன்மமாத்தி ரயில் இயன்றனவுக்குச் செய்யும் ிஞ்சித் , தி ாரமுண்டு.

மித்தி ஒவ்வோர் நிமித்தப்பற்றி விசேடா ளிற் செய்ய
வேண்டியும்

6. நீதி ராஜ் அதி ராமி' எதது. நித்திய ஸ்மத்து'யே' ி நயித்
தி ராமியங்களுக்கு அதி ரா'டொடா ர் நிர்வகி ரா ர் எ ப்பட்டது

பொழிப்பு, பா ர் அறிவீ ர் முதலீ ருக்குச் செய்யப்படும் தீ' நிர்ப்ப தீ' எனப்படும். இதில் ச ாசார த்தி செய்து ஆசாரிய யிபுத்திரராகிய இரு ி ச்சடர் கு' நித்திய ர் னோ ரத்திர' இயன் றளவுக்கு அநுட்டிக்கு' அதி ரர் டொடுத்தலினை' இது நிரதி ராதீ' வும்படும், இது ச யவீ டெ னு' அ னோடுகூடி நிரு ாண தீக்கையாகி மேல் சத்தி டோ நிரு ர் அசத்தி டோ நிரு ர் ன இரு ப்படும்.

4. பத' ம' இ . . .

நிருவாக மயிலேக மி ற்றடங்கு ம' தே.

(இ-ள்). ஒதி - ணர் - து - சி ர - னை ஒதி அ - ற்றி - பொருளை
அறிந்து, ஒழுக் - நெறி இழு - ர - அ - ற்றி - வீதி - ப்பட்ட - ற - ளின்
புரி - மு - ரதொழு - கு - ல் உத்த - ர - குச் - செய் - து விசேடித்த உத்த

உருக்குச் செய்யுந் தீ உ ர் பீச் - டோ லீ தீ யா ,
இ ர்த் ம நீதியினுல் நித்திய மித்தி ரமியத்தி் நிறுத்தி இத்
தீத் த் னைப்பெற்ற ம ரமு தப்படி நித்திய மித்தி ரமிய ன்
ம் ளிளே நிற் செய்யது, நிரம்பு அதி ரர் நி ழ்த்து தும் பெய்து - அக்
ம் ளி் முழு அதி ராமு் டெடுத்து சாத ஆசாரியரும் ஆகி
ரத் ரு ஆசாரியருமாச் செய்து வீடுதரு உடோ ர சி தருமிணியெ று
இரண்டா முத்தி யப்பயப்பி்கும் உடோ தருமிணியு் சி தருமிணியு்
இரு ப்படும், ஆதலினு அதி ர ரயா ன்ம் ளெல் ரத்
தயு் ப னுமதி ரா டெடுத்த பற்றி, இது சாதி ராதீ எணப்
படும், ய் விசேட் நிரு ரா அபிடே இ ற்று அடங்கு - பீச்
ரா ச ய் விசேட் நிரு ரா அபிடே ம் ன்னும் தீ் ள்
இவ்ரு த் தீ் ளுள்ளு அடங்கு ளா .

குறிப்பு. 1. உயர் பீச்ம டோ சலீ தீ . இது ம பரிபா த்
தே டுடக் ற்றறியு ற்றலு் மி்கு டயராயினோர் குச் ச யாசார
மாத்திர நிறுத்தி ற் ற் ன்மட ரஞ் சத்திசெய்தொழித்து நித்
திய ன்ம்முதலிய மும் றிணு் பேரதி ராமு டயராச் செய்த ர். (ச
சம. 42).

2. நித்திய மித்தி ரமிய : (செ. 106. கு. 5 பார்).

3. சாத ர்: இம் ம் டே சித்தி யயும் மறு ம் ணைபோ
தையும் மோட் த் தயும் சாதித்த டோர். அ ர் ய் விசேடம்
நிர் ரா ம் னு் மும் றுதீ யும்பெற்று நித்திய ர் த் தயு் மித்
தி ர்மத்தையு் சி ரா விதிப்படிப ணிச் த்தி னை விரு பி் ரமி
ர் த் தயும் ன்ணி, ஆசாரியரு ட திரு டி னை ர் கி அரிடத்திலே
யது திபெற்று டொண்டு தமது ஆச்சிரமத்து் குப்பாய்க் டோ ள
மி் ரத் இடத்திடே ர் கிராதிதமாகிய பரமசிவத் த ளா ன்ணினு்
உள்ளபடிபார்த்து இர டற்புணர்்து இப்படி சிட் டயி முத்தி விழித்த
போது உ த் த் டெ தது ரீரத் த டெ றுத்து அதனைத் தரித்தற்கு
இளைத்துச் பெரு ரனு ட அடி ளிலே அ புபொரு தித் த் டோடு
ரயுள்ள ஆ முதலி மும் னை ந்கு ரர். (ச .
10-73).

4. ஆசாரியர் ச யதீ விசேடதீக் நிரு ரா தீ ஆ ரியரா
பிடே னு் ரா்கும்பெற்று டோ டெ நித்திய ரும் னோடு தீ
பிரதிட்டைமுதலிய கிரி ய ளுஞ் செய்ப ர். (வினா).

5. உடோ தருமிணி: உடோ தருமிணியா து போ ரமிட்
குத் திரோதா த்திருப ரகிய ரச்சே தயி் நிச்செய் தது. இது பெளதி
தீ் றுஞ் சொல் ப்படும். தருமிணி ரா து முத்தி ரமி ட்குத்
திரோதா சத்திருபமாகிய ரச்சேதத்தோடு செய் தது. இது ட்டி

தினம் எனவும் பெயர்பெறும். லோ. தருமிணி அபரமுத்தியாகிய பதப் பிராப்தியைப் பயக்கும். சிவதருமிணி பரமுத்தியைப் பயக்கு' (சை. 1 சம. 42). மேல்விரிவு ஞானப்பிரகாசர் உரையிற் பாரக்.

6. அதி ஞான சாதிகாரதிக்கை. . அதிகாரத்தோடு கூடியது.

7. சமய விசேட நிருவாண மிற்றடக்கு மன்றே: சமயாசார சத்தி யின்றிச் செய்யு' நிர்வாணதிக் யும் அதற்கு அ' மாய்ச் செய்யப்படும் சமயவிசேடங்களும் சபதிக்கை யென' னொள். (சி. 1 ஞா).

மொழிப்... ிராகமம் னா ஓதியுணர்ந்து அனை விதித்தபடி ஒழுகும் உத்தமர் ஞாக்குச் செய்யு' திக் க சபிசம் எனப்படும். இத்திக் பெற்றோர் சாதரும் ஆசாரியருமென இருவர கப்பட்டு, நித்திய, மித்தி ராமிய ன்ம களைச் செய்தற்குப் பேரதி ராமுடையோரார். இதன' இத் திக் அதி ராதிக் னப்படும். இத்திக் லோ தருமிணி சித்தரு மிணிய இரு கப்பட்டுச் மய' விசேட' நிருவாணம் ஆசாரியாபிடே ி' னும் நான்களையு' த' னுள் அட' கி நிற்கும்.

திக்கைப்பெருமை.

மேற்கூறிய ஈற்றோ திக்கை பெ' பது ஆசாரியமூர்த்தி ராயிலாய் நின்று முத' வனே அத்துவசத்திசெய்து மலம ற்றிச் சி' பிராசிக் ச் செய்து ஞானமுதிப்பித்து வீடளிக் வற்ற முறையார் ன்பது தெளி ஆசாரியரார் சீடரது பக்கு டோக்கி அர் மனைதக் சிவித்துத் தது சத்தியை அவர்மாட்டுச் செறிவித்து அவர்க்கு ஞானமுதிப்பி' கு' ஆற்றலுள் ராய் மன' குற்ற முடற்குற்றமிரண்டுமிலராய்த் திரிபத ர்த்தஞா ம் உட யாராயிருத்தல் ண்டுமென்பதும் சீடரு' குருவினது கு த் தயேமொ டு த' ததாயா ணு' சார் தியி' ரா ணும், அந், மி ரா இ' பநக் ரா ணு' எ' தனுயிர், னொ ணு' சாணொ ணு' அருட் லோனொ ணும் குரு' னு டெ, ளிந்து குரு ப' போற்றிப் பூசித்து அர் உப தேசித்த ரதே ந்திரக் கிரியாபா ணை னு ணு ததெரி' துச்சரித்துச் சாதித்துப் பாவித்து நிட் டமுய ல் ண்டுமெ' பது' ஆராய்ச்சியா றி. லே' விரிவு ச. 1 சம. 10 றி, ஒழிவிடொடு' ம் முதலிய நூல் ஞாட ா' .

ஆகவே 1 ஆன்மாக்களது சஞ்சிதம் ஆசாரியன் திருநோ' ாலு' அத்து 1 த்தியாலுமழியப் பிராரத்தம் உடலோடழி' ஆ ராமியமும் ஆணாடும் ஞானத்தாலும் சிடு ாஹம்பாவனையாலுமழியுமாத ா', வினைநிக் த்திற்குக் குருவு' சி' திக்கையு' இன்றிய மயாதனொ' பதும் அத்தி' தா' சீடரது பக்கு ாமும் பரிவும் ஆற்றலு' நோ' கிப் பல் ா யா ருளற்பா தா' ண்பதும் இ' கே கூறியதாமெ' க.

தி' ா யு' விரிவு' மேற் றண்க.

தீர்வை

பரிசு ராச ராத் ரத்திர யோ அவத்திரி மு. வியபிற்
ஆறு சுதத்திர யச்செய் ப்படு வ் அவத்திரி கு த்தேடு கூடியது
அங் ராய்ச் செய்யப்படு வு ரா
ரா இதி (அ த்தே கிரியா தி புறம்பே
ஆகுதி முதலிய இயற்று து.) ஆகுதி முதலிய இயற்று வது.)

சபீசம் (சாதி ராஜை)
(சு யா ரா த்தியின்
நிச்செய்யப்படு து)

நிர்ப்பீச (நிரதி ரா ர)
(சு யாசாரகத்தியுடன்
ஆசாரியனாச் செய் ப்படுவது)

சமயம் வீசேட் நிர் ராண டே ரா குமிணி (பெனதி ய்) சி தருமிணி (ஹ. ட்டிகம்)
(சம ரிக் குச் (சாமானி யுத்தி (வீசேடபுத்திரர் (போ ராமிகளாகிய சாதகர் (முத்தி ராமிகளாகிய ராம ர்
செய் து) ரர்க்குச் செய் து) குச் செய் து) ஆச ரியர்களு குச்சிகாச்சேச ஆ ராயர் னுக்குச் சிகாச்சேசத்
யும் நிச்செய்யப்படு து) மி நிச்செய்யப்படு து) தே. கு செய்யப்படுவது)

இவை இரண்டும்
சு. ந்திரமாயு
நிரு நா த்திற் கு சத்தியோநிர் ராண அசத்தியோ நிர் ராண இவ்விரண்டனுள் சமய வீசேட்
அங் ராயுச் செய் (டடேன முத்தி தே ந்தத்திற் முத்தி நிர் ராண அபிபேசு என்பது
யப்படு னை. பயப்படு து) சபீசத்தினை ளடங்கு.

நய முதலிய ஆறு சுதத்திர ய்ச் செய் ர் சாம்ப ரிதீக்கை எனவு விஞ்ஞானதீக் யெனவுப்படு
என்று இ த்திதி. ரெ வு படுமென்று ரியா தி ம ர்ஜிதிக்கை யெனவுப்படு. துங்கு. ப.
(சை சம 23 24.)

தீ அநிக ரமுறை.

தீ அநிக ரமுறை நுறாறு:

நிர்ப்பசமா முறே சமய விசேட ிர் ணணதீ ள் பெற்ற சமயி
ரானியபுத்திரன் விடே டபுத்திரானகிய மூ ற் கு ி னோடு ச யா
ரணம் னும் ஆசாரியன ஆகுதி டெய்தொழிக் ப்பட்ட யின் நித்
தி ி ாத்தி ரயில் இய றளவு அநுட்டித்த ரகு. இம்முறையிற்
றீ பெற யா ற்க்கு உரி மயுண்டு. இ ற் ட்குத்த தா ற்த்த ர
த்தில றிப் பரார்த்தத்திற் சிறிது அநிக ர இ ய ர.

பீசமுறையிற் ச யதீக் பெற்ற சமயிக்கு அ மந்த அநிக ர நித்
திய ன் ளாகும் நா தர்ப்பண செப்தி ரணமாகிய ிற்றோடு
குருடே ி, சி ினடியா ற்சே ி ரி யச் டொ டு செய்தலு ற்.
(ச 1ச . 56-58). பரார்த்தத்து அநிக ர மி ிறு.

மே விடே தீ பெற்ற ரம னியபுத்திரனுக்கு மே ற்கூறிய ிற்
றோடு சி ிபூ அ ினி ரிய அநிதிபூ சமுதவிய கிரி யத்தொ டு
ளு சாத ர் ஆசாரியர் ஏவி செய்து பரார்த் மத்து உதவிபுரிதலு
ர.

தீ நிரு ா தீ பெற்ற விசேடபுத்திரனுக்கு ிற்றோடு
த து பிரா ச்சித்தத்திலு த் பொருட்டுச் டெய்யப்படு நயித்தி த்தி
லும் அநிக ர உ டு. பிற்பொருட்டுச் டெய்யு மித்தி த்தி தி ர
மி ிறு. ஆயினும் அதிற் பிரதிட் ட ி மாகிய ஓ ாதியிலு அ ிரார்ப்ப
முதவிய ர் த்திலு ஆகி ரார்தீ பெற்றபுத்திரர்கு சாத
ர்கு அநிக ரமு டு. (ச 1ச . 69-70). அ ிரார்ப்ப பாலி
பே டெத் முணையிடுத். ரிய ளி ஆர்ப்பத்தே திரணே அதி
தெய் ி ர டொ டு குப்பத்தி ருகிற் பாலி ிடத்துப் பாலிற் ந்த
தானி னை ந்திரத்தோடு பெய்து ளர்த்த. அ ிரார் முணை அர்ப்
ப இடுத் பாலி முணை குட்.

தீ நிரு தீ பெற்றுச் சாத ர யி ிரர்கு ஆன் றர்த்த ரச்
ர விதிப்படிப ினு நித்திய மித்தி ளினு ஆசிரம ாழ்
வி ிஷ்டகூடுத் முத ராமிய ன் ளினு பரார்த்தத்து
தேற்சொ லி படி பிரதிட்டா ர ய ஓ ாதியிலு அ ிரார்ப்ப முத
விய ம் ளினு அநிக ரமுண்டு. (ச . 70-73).

தீ ஆசாரி ாபிடே மு பெற்ற ஆ ரியர்கு ஆ ற்த்த பரார்த்
த ஆகிய இருமுற யினு நித்திய மித்தி ராமிய ம் ளிலு
பிரதிட் ட தீ மு லிய ச ரி ய ளிலு ஞானோபதே முதலி
டெய்தலிலு பூர அநிக ரமு டு.

தீ ச யி ர யா று நிர்ப்பீசமுறையி ர ிது சி
தீ பெறதே டு டென்பது அவ் ாறுபெற்றோர் தத்த கியன்ற ாறு

‘ ர ‘ பெ ‘ தியா ‘ முதலிய ம் த ‘ ‘ டொண்டொழு இட
மு ‘ டெ ‘ பது ‘ அவ் ாறு கிர்பீ ாயேனு ‘ தீ ‘ பெருதோர் ச
யி ளெ ப்படாது ச ித்திறத்த ட் த ‘ பயனையும் அ டயாது
‘ பித்தா ‘ தப் பெரு ‘ பிதற்றுப் பிதற்றிப் பா ப் பெருங்குழியில் வீழ் ‘ திடு
ர் ‘ பது ‘ கிர்ப்ப்சதி ‘ யிற் றதித்த சாதனைப்பயன ‘ இப்பிறவியி
லேனும் மறுபிறவியிலேனு ‘ சபீசதிக் பெற்றுச் சரி ய கிரி ய யோ ரு
‘ அதித்து ரூ த்தா ‘ முத்தியெய்தல் ச ிசமயி ளாய்ப் பிறந்த பு
ணிய ா ‘ ளுக் ாரு ‘ பது ‘ இ ிற்றற் பெற ‘ கிடந்தது. இவ்வுண்
ய அறியாது அந்தோ . ச ிசமயி ளெ ப்பெயர் டொ டு ஸ்ரீபஞ்
சாட் ா உபதேச ‘ பெறுது. தீ ‘ பெற்று ‘ ஒழு டே ‘ டிய ஒழு ‘ யா
ர் ‘ கு ‘ யா ‘ டி ‘ சித்தி ‘ ாதெ ‘ று ‘ இயலாதெ ‘ று ‘ கூறிப் பயப்பிரா ‘ தி
‘ ாற் சி ‘ தீ ‘ பெறுது புறச்ச யநெறிந் ‘ று ‘ ச்சமய ‘ புக்கு ‘
‘ டே ‘ தச் சிரப்பொருளோ யி த்தெளிந்துஞ் சென்று ச ித்திறத்த ட் த ‘
அரு ‘ ப னையு ‘ பெறுது ாழ் னை வீணா ளா ‘ கு ார் தியிரு ‘ த ாதே .!

௦. ஆ ாரிய ‘ அத்து த்திசெய்யு மு ற ம.

அழிவிலாக் கிரியையினு னாதல்சத்தி மத்தா
‘ னாதலத்து. ாசத்தி பண்ணிமல ம ற்றி
யொழிவிலாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ளான
முதிப்பித்துற் பவந்துடைப்ப ானொரும வர்க்கும்
வழுவினா ழியாறா மந்திர ‘ கள் ாத ‘ கள்
வன்னங் ள் புவன ‘ க டத்துவ ‘ கள் கலைகள்
கழிவிலா னுரைத்தமுறை யொன்றினென்று ியாத்தி
ருது லே சத்தியின்கண் சத்திசி ன் கண்ணம்.

(இ ள்). ார் முத ‘ ‘ குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று
அழிவி ா ‘ கிரி யயினு ‘ ஆ ‘ டெதவி ‘ ாத ளா ாதி கிரியா தி
‘ னு ‘ கிரியாதி ‘ யினா ாது, த்தி த்தா ‘ ஆத ‘ சா ‘ பவி
‘ னு ‘ ளா தீ ‘ யினா ாது ஒருமூ ார்கு ‘ அவ் ித் தீ ‘ ளு
குரியே ர் மூ ாரு ‘ அத்து ாசத்திப ‘ ணி அறு ‘ அத்து ா ‘ னை
யுஞ் சத்தி ப ‘ ணி ‘ அ ற்றி ம ‘ னை ஒழித்து ஒழிவி ாச்சி
பிரா த்தற்கு ளான உதிப்பித்து ‘ கு ‘ வியாப ா ‘ சி ‘ பிரா
சித்தற்பொருட்டு ளா த்த உதி ‘ ச்செய்து உற்ப ‘ து ட்ப்ப
பிறவிய ஒழிப்ப ‘ ாழுவு இ ா ழி இ ‘ ன ‘ முத ‘ ா ‘ சத்தி
‘ டெ ‘ ய் நி ‘ ற குற்ற ற்ற அத்து ாக் ள் மந்திர ‘ ள்பத ‘ ள் ின்ன ள்
பு ‘ ள் தத்து ‘ ள் லே ள் மந்திர ‘ களு ‘ பத ‘ ளு ‘ ின்ன ‘ ளு
பு ‘ ள் களு தத்து ‘ ளு லே ளு ளன, ஆரு ‘ அறு ளைப்படும்,

உரத்தமுறமேற்கூறியமுறையிடு : ழிவு இரது ஒன்றி ஒன்று
விரத்தி ஒழிவ் ழி ஒன்றி ஒன்று அடரும் ருது லை சத்தியின்
தேற்சொல்லிய லையாது த்தியினிடத்து ; சத்தி
ணுத்தி சித்தினிடத்து அட்கு

குறிப்பு. 1. அழிவி ர்கிரி யினுதை சத்திமத்தானதை : கிரி ர
தி னா தி, சாப்வி னுந் திக் னுந் ஒற்றை முத் ன்
ஒரு குரு । அதிடத்தி ன் ழு அத்து । த்திசெய்து ழிப்ப
பது. சத்திமத் சத்தி ர், சத்திபொருந்தியது.

2. அத்து ர த்தி: அத்து சத்தியாது ஆறத்து ர் ளினுந் னு
தமாயிருந்த மங் லையெ லாம் ப்பித்த ர் யே
ர யயு நீங்கு. ஆ । த்தி த டயு ஒழியு. ஆணம த்தி
த டநீ டே சி னா பிராசிக்கு. பின்பு சி பிராசமாகு. அத்
து । த்திசெய்து ப்படியெனின் மந்திர ள் பத் ள் ।
பு । ன் தத்து । ள் லை ள் ள் னு அறு । அத் ர் னு
திர பதத்திலு பத் வ் த்திலு । பு । த்திலு பு ।
தத்து த்திலு ; தத்து । லையிலு அட ஒடுகி லை யத் திரோ
தா த்தியிலு திரோதா த்தி ச் த்திலு ஒடுகு தா.

3. ஒரு மூ ர் கிரியா தி னா தி ர் பவி தி னுஞ்
மூ ர்.

4. மூவி ர ழியாரு திரங் ள்.... : திர ள் பத் ள் ।
பு । ள் தத்து । ள் லை ஆகி ஆறு அத்து ர்
ப்படு இ ஈட்டுதற்கு ர தி அ டதற்கு ழி ளாத
ர் அத்து ர் ள் ப்பட்ட . அத்து ர ழி.

மந்திர முதவி ஐந்து அத்து ர் ளு ள் ளு
வு லை இ ழ் ழ் ழுத்து த்தி டியாயு ள் ழு ஈட்டப்
படுதலி அத்து ர் ஈட்டுதற்கு ழி ரதலு ர் ளு
ராய் ள் ழ் ழு ழுத்தி ள் ளித்துத் துதித் ள் ளு ழுத்திய ட ழற்கு
ழி ள யிருத்தலி அ பர தி அ டதற்கு ழி ரதலு ர்
மேலும் விரிவு. (முத் உ ர 22ல் 220 ப.).

மந்திர 11 பத் ள் 81, 101 பு ள் 224 தத்து
1 ள் 36 லை ள் 0. மந்திர பத் ள் மூ ழு த்தமாயா ரிய
ராத் த்தாத்து ர ள் வு தத்து । த்தமாய அ த்தமாய
ளின் ரிய ரத ர், மிச்சிராத்து ர வு பு ள் சத்தமாய
அசத்தமாய பிரகிருதிமாய ளி ரிய ரதலா அ த்தாத்து ர
எனவு டோ ப்படு.

5. வியாத்தி: வியாப ம் - பூர வியாப ம் ஏ தேசவியாப ம், சும
வியாப ம் என முத்திறப்படும். அ ழ் ழுள், ஏ தேசவியாபகத் த விராப்

இருபத்துமூன்று தத்துவம் பிரதிட்டா லையிலே அடங்கு. அதற்குத் திருநாள் அதிதேயத்யாம்.

1. அத்து 1 த்தியில் வித்தியா லே சாந்தி லே னிடங்கு
அத்து 1 ஈக் ள்.

வித்தையின்மர் திரமிரண்டு பதநா லேந்து
விருவமெழுத் தேழுபுர மிருபத் தேழு
தத்துவமு மோரேழு தங்குமதி தெய்வந்
தாவிலுருத் திரனாகுஞ் சாந்தி தன்னின்
வத்தனம் திரமிரண்டு 1 தங்குப்பதி னென்றி
வன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினெட்டாகும்
உத்தமமாந் தத்துவமு மொருமூன்றுகு
முணரிவதி தே, வதையு முயர்ச னுமே.

(இ ள்). வித் தயின் வித்தியா லையினிடத்து, மந்திரம் இரண்டு
ந்திரம் ள் இரண்டு பதம் நாலேந்து பதம் ள் இருபதம், விவம்
முத்து ஏழு றொருந்திய 1 ள் ஏழு; புரம் இருபத்தேழு-பு
ள் இருபத்தேழும் தத்துவம் ஒரேழு தத்துவம் ள் ஏழு. த்
கு ஒற்றினெ று அடங்கு. அதிதேய 1 தாவிலு உருத்திர
ஆரு அதற்கு அதிதேய 1 அழிவி ராத உருத்திரனாகு, சாந்தி தன்
னி 1 த்தன சாந்தி லையி அடங்கு ன். மந்திரம் இரண்டு திர
1 ள் இரண்டு; பத் ள் பதினெ று-பத் ள் பதினெ று; - ன்
ஒருமூ று-அக். 1 ள் மூ று; புர பதினெ ட்டு ஆரு-பு
ள் பதினெ ட்டுமாகும், உத்த மா தத்துவமும் ஒருமூ று ஆம்
ந் மதரு தத்து 1 றும் மூ றாகும், ணரி அதிதேய தயும் உர்
சுசனம் உ ருமிடத்து அதற்கு அதிதேய 1 ம் மசுரனம்.

குறிப்பு. 1. வித்தியா லையிலடங்கிய மந்திரம் ள் முதலிய :

(a). திரம் ள் அரே ரம் சி 2.

(b). பத் ள் வியாபி வியாபி பத்முத் தியா ஹ
ராய பத் றையி 20.

(c). 1 ள் - ஓகாரமுத் வ ரம் 1 ரயில் 7.

(d). புலனம் 1 ள் ரா பு 1 ி முத் அந் ட்டமாத் திரபு 1
1 ரயி 27

(e) தத்து 1 ள் புருடதத்து முத் ராயாதத் 1 ம் 1 ரயி
வித்தி ராதத்து 1 ள் 7.

(f). தெய் 1 - உருத்திரன்.

2. ராஜ் ஸ்ரீ டங்கிய ரீதிரங்கன் முதலியன:

(b). பத் ள் நித் யோகிகே பத் முதல் வியோட வியாபினே
ம் , ரயில் 11.

(d). புள்ளி முதல் சதாசி புனை ர
யில் 18.

(e). தத்துவம் தந்தவின் தன்மை அந்நாட்டின் தன்மை.

(f). தெய்வம் - 6 ரூ.

இதன் பதவி தா. ஹாஸுத் 9 கோ வியாபி 1. என் பர். (சுத். ௪௪. ௫௪. 74).

டே ஸ்டீபல். வித்தியா ஸேயில் இரண்டு ந்திரமும் இருபது பதமும்
எழு அரமும், இருபத்தேழு புழம் எழு தத்துமும் அடங்கு. அத
ற்கு அதிகே. த உருத்திரன். சாதி ஸேயில் இரண்டு ந்திரமும், பதி
ன்கு பதமும் மூன்று அரமும், பதினெட்டு புழமும் மூன்று தத்து
மும் அடங்கு. அதற்கு அதிகே. த டே ராண.

8. அத்து , த்தியில் சாந்தியாதீத லேமிலட் ' கு '

அத்து 11

• சாந்தியா தீதகலை தன்னின்மந் திரங்க

டாபூன்று ப, மொன்ற: கரங் ள்பதி னூறு

ராயர், புர முவைந்து தத்துவங்க ளிரண்டு

மருஷமதி தேவசத்ய மன்னுசதா சிவராம்

ஏய்ந்தமு ற மந்திர 'கள் பதினென்று பதங்க

ளே ிபத்தொன் றக்கரங்க ளேம்பத் தொன்றாகும்

ஆய்ந்தபுர மிருநாற்றேரு டிருபத்து நரலா

மறிதருதத் துவழுப்பத் தாறுகலை யைநீத.

(இ) என். சாந்தியாதித லை, னி சாந்திாதித லையே மந்திரங் ள்தா லும். ஹ் மந்திர லும். பதம் ஒன்று பத் ஒ ஹ். ர். ள் பதினாறு - ள் பதினாறும், ஸாயந்தபுர லும். மந்தபு. ள் பதினேந்து. தத்து. ள் இர. டு - தத்து. ள் இர. டு. மருஷ - ஓ. றிடுனா. ரு அட. கு, அதிகே. தபு. ன்னு

தாசிரா - அதற்கு இதேவ் த நிலைபெற்ற சதாசிராம். எய்த்
முற் றேற்குறியாறு அடங்கிய யிதே, 'திர' என்பதினொன்று
மந்திர' என்பதினொன்றும். பத்' என்பத் தொ' - பங்
பத்தொ' - ரும், அக்கரங் ள் ஐப்பத் தொன்றாகு' - ி' ன் ள் ஐப்பத்
தொ' - ரும். ஆய்க்புர இருநாற்றோடு இருபத்தா ர் ஆரயப்பட்ட
புண' ள் இருநாற்றிருபத்தா ராம். அறிதருத்த' ி' முப்பத்தாறு
அறியப்பட்ட தத்துவங் ள் முப்பத்தாறு; 1 ஐந்து - லை ள் ஐந்தா'.

பிபட. 1. ரந்தியாதீத லையி ட்கிய மந்திர' ள் முதலி :

(a). மந்திர' ள் ஈச மந்திர' அந்திர' மந்திர' நேத்திரமந்திர'
ர' 3.

(b). பத்' ஒ' ரார்.

(c). ி' ன் ள் ஈ முதா ஈ ி ரயில் 16.

(d). பு ி' ள் நிவிர்த்திபு ி' முத' அநாசிரிதபு ி' ி ர
யி' 15.

(e). தத்து ி' ள் - சத்தி சி ி' 2.

(f). தெய் ி' சதாசிராம்.

இத் மந்திர' ள் ஈசா' சி ி' அந்திர' பெ' ர் த்தாந்தாரா
ளி ரார். (சித் ராரா. 'ரோ 75).

பே ழிப்பு. ரந்தியாதீத லையிே மூன்று மந்திரமும் ஒருபதமும் பதி
னாறு அ' ர் ளு' தினைந்துபு ி' மூ' இர' டெத்தா மூ' அட்கு'
அதற்கு அதிதே ி' த சதா மூர்த்தியா'. தே' ற் றி' ந்த மு' றயிே
ந்திர' ள் பதினொன்று, பத்' ள் பத்தொ' - ரு ி' ள் ஐப்பத்
தொ' - ரு பு ி' ள் இருநாற்றிருபத்தா ன்கு தத்து ி' ள் முப்பத்
தா லை ஐந்து.

9. முத' ி' குரு ரா ந்து அத்து ி' த்திசெய்
ற்று' மு' ற

மூ' றுதிற் த் தணுக் 'செயுங்' ன்ம' ட்கு
முன்னிலையா மூவிரண்டா மத்து ராவின்
ஆன்றமுறை யவையருத்தி யறுத்துமல முதிர்வித்
தரும்பருவ மடைதலுமே யாசா னுகித்
தோன்றிதுக ராதவகை முற்செய்' ன்மத்
துகளறுத்தங் கத்துவாக் துடக்கறே சோதி;
தேன்றவுடற் கன்மமனு பவத்தினு லறுத்தி'
கிளிச்செய்கன்ம மூ' மல ஞா' த்தா லிடிப்பன்.

(இ). மூன்று திறத்த அணு ள் செய்யு ட்கு ம ாகு ாய ன்னு முத்திறத்த உயிர் ள்செய்யு ன்ரு, மு னிலையா துணை ாணாகிய, மூவிர டா அத்து ாலி ஆ ற மு ற ஆறு அத்து ா ளி ட்டெப்பட்டுப் பகு ா மு றயி டே, . அருத்தி அறுத்து - அ ிற் றப் புசிப்பித்துத் தொலைத்து முதிர்வித்து ஆண மலத் கப் பரிபா ப்படுத்தி. அருப்ரு ிம் அ டத லு டே அதனால் அ ியிர் னுக்கு அரிய ப் கு ாமு டா ஆ ானாகித் தோ ி முத் ி குரு டி ாய் முத்தருளி ிந்து, து. ராத ின மு செய் தது ள் அறுத்து சுஞ்சித் ப்பயனை அனுபவியாவ. அ ிக்குற்றத் த ஒழித்து, அ ிரு அத்து ாத்து ட்கு அற டே சோதி த்து அ ிவிடத்து ாயேய கிய அத்து ாபந்த் முழுது சுத்திசெய்து, உ ட் ஏ ற அனுப ித்தின அறுத்து - உ ட் லு ம் ப்பட்ட பிராரத்த த் த அனுப ித்தினல் ஒழித்து இ ிகு இனிச் செய் ி மூ ல் இவ்விடத்து இனிமேற் செய்யு ஆ ாமியவினை யு அ ாதி ஆ ித் தயு னா த்தா இடிப் ப் னா த்தினல் ஒழி ப்ப் .

குறிப்பு. 1. மூ று திறத்தணு ள்செய்யு ட்கு.....மூவிர டா த்து ாலி ஆ றமு ற: இருவினை ஈட்டப்படு ிர் ிந்திரமுதலிய அத்து ா ளிடமா ாகு ாய ன்னு மூ று ஈட்டப் பட்டுத் து ாய் ஆ ாமியம் எ ப் பெயர் பெற்று, பி ிர்ப் ப் கு ா ா னுக்கு ம ாய் புத்தித்த ி பற்று டோ ா ாயயிற் ட்கு (சி போ. பாடி. 65). ஆ றமு ற பொருந்தியமு ற. ஆ லுத் சேருத் பொரு்துத் ி றத் .

தி ர ா லு பு ி ள் - ா த்த லு த்து ி ள் த்தாலு மீட்டப்படற்கு ிழி ளாத ாலு லைத்தி ாய் மூ ாலு ஈட்டித் த் ப ர ாயிருத்த ாலு ட் மு னிலை ா மூவிர டா த்து ா ி ிர். மு னிலை துணை ா ி முனைத்து ிற்றத் ட் லு ா .

2. அ ாயருத்தியறுத்து முதிர்வித்து த் த று ிவித்து இருவினை டாப்பு பரிபா ிருவித்து.

3 முத் ி குரு ாய் முத் தருளி து அத்து ித்தி டெய்தலினல் ன் தவினை ஒழியு. ன் தவினை ஒழித் ா ா ா மு ிக்கு. ஆ ி லி ற்றிரு கு. பிர ரத்த ி அனுப ித்தாற் றியு. ஆ ாமியவினை றுது. இ ி ி மு ன் ி ஒழியு ாறு ா . இச் சூத்திரத்தின் முதற் டெய்யு ளி டே தொ லுயி ர னு ரு ட்கு ாகி ித் ாரினீ ற்றி பப் ினத் தொகுத்து கூறி து 254-ம் செய்யுள்முத் ி டெய்யு ளீ று ிருத்து வி ிப் ப்பட்ட ாறு ாண் .

4. அத்து ா றிவு மேற்ப் த்து ா .

மொழிப்பு. ஆன்மாக்கள் பக்குமெய்தியவீடத்து மு, ின் குரு டி
ராய் எழுந்தருளிவந்து அத்து ிசத்தியினால் அவ்வான்மக். ளின் சஞ்சித
வினை யையும், ஞானத்தால் ஆராமியவினையையும் ஆண ி த் , யும் ஒழிப்
பன். பிராரத்தவினை அனுப த்தா ி ஒழியும்.

அத்துவகந்திப்பெருமை.

இதனானே அத்து ிக் ள் சொற்பிரபஞ்ச ி பொருட்பிரபஞ்சம் ஆகி
இரண்டினையும் அடக்கியாறு, அ ிடமும் பிண்டமும் ஒரு ி த்தா
யமைந்த ிறும். அத்து ி த்திசெய் திறைப் பிரபஞ்சப்பற்று அற ியொழி ி
தென்பதும், இ ிற்றுட் ிடப்பட்டுள்ள மனம் ிக்குக் ியங் ளாலான
சஞ்சிதவினை ிட்டிழி ிய்துமெ ிபதும் நோக்கு . இதன்விபர ி தத்து
ிப்பிர ிசத்தும் சித்த ந்தசார ிளிக் கிரியாபாதவியா ியா த்தும் மிரு
தே ிதிரத்து ி ிண் . இ ி ித்து ிசத்தியே தோற்றஒடுக்கமு ிற மயில்
தி ிச, மண் , அந்தியேட்டி முதலிய ி ிகளினெல் ிம் குரு ிற ிட
னுக்குச் செய்யப்படு ிது ி அதில் இ ி ஆகுதிகளெல் ி ிச்சத்தி யயே
குறிப்ப ி ின்பது ி ி ிராய்ச்சியாலு ி குருமூலமாயும் தியான ியி
ராயு ி அறிந்து, கிரியாபாதத்துள்ள சூக்குமஞானத் தத் தெளிந்துய்கு .
இதுதெரியாதார் கிரி ய ினைச்சாதி ி வஞ்செய்யாது விள ி வு ிநாடாது
எள்ளுவதெத்த கமட மயேர. இவர் கு ிநன் தி ிந்து சிவதி ினை பெற்றுத்
திருநீறு ிண்டி திரு ிஞ்செழுத்துண் ம க ிருநாளெந் ினோ . இ ி
டா ி 'அத்து ி ிடெல்லாமடவகச்சோதித்தபடிச், சித்தகு ி ிய்நின்றார் தெளி
ிறி தெந்நாளோ ' எனத் தாயுமானவர் கூறிய ிறு தெளி ிய்தி உய்வ
துதான் என்றோ..!

இரண்டாமதிகரணம்.

துள்ளிய வப்புல வேடர் சுழலி ிட்டித் துணை ினை மறியாது துய
நறும் தொல்லுயிரை (அறிவித்து) வைப்பன, என்பது இரண்டா ி கூறு.
(-). இது ஆசாரியனால் தினை பெற்றவயிர்க்குத் தலை ினாகியபதி ய
யறியும் ஞானமும் ஞானத்தால் முத்தியும் ிருமாறு கூறுமுகத்தான் ச ித்
திறமும் ச ிசாதனை ிளின் விரிவும், சி ிஞா த்திறமும் கூறுகின்றது.

இக்கூற்றிலடக்கிய விஷயங்கள்:

துணைவினையு ிறியாது துயருறும் தொல்லுயிர்க்குச் சை ித்திறமும்,
அதனாற் சி ி ிஞானமும், அதனாற் சி ி ினடிப்பேராகிய முத்தியும் சித்திக்கு
முறைமை தொகுத்துக்கூறல், ().

1. சைவத்திறமே முத்தி சித்தித்தற்குரிய நெறி. (4- 6).

(a). முத்தியிலக்கணம், (4).

(b). வேதசிவாகமங்களே முத்திகெறியை அறிவிப்பன, ().

(c). வேதசிவாகமங்களின் பெரு ம, ().

(d). சிவாகமம் வேதாந்த சித்தாந்தமாகும், (7).

(e). சித்தாந்தமெறியே சிவனடிப்பேறளிப்பது, ().

(f). சிவனே மலமற்றி முத்தியளிப்பான் (6).

2. சைவசாதனை னே முத்திபயப்பன, (7 - 7).

(a). சைவசாதனைகளின் னையும் பயனும் (27).

(b). சரியாசாதனையின் இலக் ணமும் பயனும், (71).

(c). கிரியாசாதனையின் இலக் கணமும் பயனும், (72).

(d). யோகசாதனையின் இலக் கணமும் பயனும், (73).

(e). ஞானசாதனையின் இலக் கணமும் பயனும், (7).

(f). ஞானபூசனையே முத்திக்கு டோர் டி (7).

3. சிவஞானத்திறமே சிவனடி சேரீக்கும், (7 -).

(a). ஞானத்தின் னையும் பயனும் ().

(b). ஞானப்பேறே மந்தைய சாதனைகளின் முடிவு (977).

(c). மெஞ்ஞானப்பேறு புண்ணியசெயல் ளாலுமாகும் (7)

(d). மெஞ்ஞானத்தின் இயல்பு (7).

(e). மெஞ்ஞானத்தின் பயன் ().

துணை னையு மறியாது துயருறுந் தொல்லுயிர்க்குச் சிவத்திறமும்
அதனாற் சிவஞானமும், அதனாற் சிவனடிப்பேறாகிய முத்தியும்,
சித்திக்கு முறை ம தொகுத்துக் கூறல்.

புறச்சமய நெறிநின்ற மகச்சமயம் புக்கும்

புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச் சிரம

வறத்துறைக ளவையன் னது மருந்தவங்கள் புரிந்து

மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ்

சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேதச்

சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத்

திருத்தனை வறிதற்சரியை கிரியா யோகஞ்

செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வார்.

(இ ன்). புறச்சமயமெ றி ின்றும் - புறச்சமயநூ ல் ழியே ஓழுகியும், அ ச்சமயம்புக்கும் அ ச்சமயநூல் ழியே சென்றோழுகியும், புச ல் மிருதி ழி உழன்று - மனுமுதலியோராற் சொன்ன மிருதிநூல் ழியே செ ன்றோழுகியும், பு லும் ஆச்சிரம அறத்துறைகள் அன டு அடைந்து - தே களிற் கூறிய ஆச்சிரமதரும நெறிகளை மேற்கொண்டு அவற்றின் ழு ா தொழுகியும், அரும் த ிங் ன் புரிந்தும் - அரிய த ிங்களைச் செய்தும் அரும் லைகள் பல தெரிந்தும் - அரிய கலேஞானங் கள் ப ிற்றைப் பயின் றும், ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதங் களை ஓதியும், சிறப்புடைய புரா ணங் கள் உணர்ந்தும் - சிறப்பினையுடைய புராணங்களை ஆராய்ச்சிசெய்தறிந் தும் வேதசிரப்பொருளை மிகத்தொரிந்தும் - வேதசிரசாகிய உபநிடதங் களின் பொருளை மிகவுமாராய்ந்து தெளிவுற்றும். சென்றால் - இங்ஙனம் சோபான முறையிலே மேலேறிச் சென்றால், சை வத்தீர்த்தத்து அடைந் - சி ா மநெறியாகிய ச ிசித்தாந்தத்தைத் தலைப்பெ ிர், இதில் சரி ய கிரியை யோகம் செலுத்தியபின் - இச்சை ிசித்தாந்தத்தினு் சரியை கிரி ய யோகங் களைச் சாதித்து முற்றியபின், ஞானத்தால் சிவன் அடி யச் சேர் ிர் - ஞானத் தப் பெற்று அதனற் சிவபெருமானது திரு டி னா அடைதலாகு் முத்திப்பேற்றைப் பெறுவர்.

குறிப்பு. 1. புறச்சமயம் அ ச்சமயம். (செ. 2. குறிப்பு 1 பார்).

2. புச ல் மிருதி - மதுவினலி ிற்றிய தருமநூல். மதுஸ்மிருதியை யொட்டிப் பின்னெழுந்த தருமநூல்களுந் மிருதியெனக்கொள்ளப்படும். அன டு தத்தம் ஆசிரியர்பேராணை ழங்கி ிரு ணை. அவையா ணை அத்திரி ஓளரிதம், விட்டுணு, யாஞ்ஞ ிந்தியம், உசனம், ஆங்கீரசம், யமம், ஆப தம்பம் சம் ிர்த்தம், காத்தியாயனம், பிர ஸ்பதி, பராசரம், வியாசம், ச லிதம், தக்கம், கௌதமம், சாதான்மம் வாசி ிட் எனப் பதினெட்டாம். இவற்றின் ழி ஓழுகுே ார் ஸமார்த்தர்கொணப்பட்டு அவ் ிச்சுத்திரத்தின் பெயரானறியப்படுவர். இவற்று் கிரேதாயு த்தில் மதுமிருதியும், கிரே தாயு த்திற் கௌதமமிருதியும் துவாபரத்திற் சங்கலிதமிருதியும், சலியு த்திற் பராசரமிருதியும் மு்கியமானன டு. சங் லிதமிருதி நான்கு யு க ளுக்கு் பொது என்றுஞ் சொல் ளப்படும். இது சங்க ி, லிகிதம் என இரண்டாகக் கூறப்படு ிதுமுண்டு. இம்மிருதி. ளில் தே தத்தின் ன் லிதி ிலக்கு ளைக் கூறு் கம் ாண்டத்தைப்பற்றிப் பிராமணர் முதலிய சாதிக ளும் பிரமசரியம் முதலிய ஆச்சிரமங்களுந் விதிக்கப்பட்டும், தத்துவ ஆர ய்ச்சி கூறும் டபநிடதங் ளாகிய ஞானகாண்டத்தைப்பற்றிப் பிரகிருதி புரு டன் ஈசுரன் இலக் ணங்கள் கூறப்பட்டும் தே தத்திலமைத்த ஓழுகம் ழிக்கு தண்டங் ின் லியமிக்கப்பட்டும் உள்ளன.

3. புச லு மாச்சிரம ிறத்துறைகள் - வேதத்திற் கூறிய சமயநிலைகளுக் குரிய தருமங்களை ழுந் ழிக்கும் ஓழுக்க நெறிகள். அவை பிரமசரியம்,

கிருஸ்தம் னான்பிரதம், சந்தியாசம் என ஈகாம். பிரமசரியமாது - ஆசிரியனிடத்துக் துறு விரதம் வந்து வர் விச்சையின்றி யொழுகும் ஒழுக்கம். இது பட்டிம், பெளதி மெ இரு ப்பட்டி. நட்புகம் - ரணத் திரதநியமித்துத் துறவியாய் வி ஈயி றியிருத்தல். பெளதி - பாவி யசு தொடங்கி வி ஈஞ்செய்யுப் பாய் விரதநியமித்துத் துறவியாய் ஒழுகுதல்.

கிரு. தமாது - கருத்திற் கொத்த மனையானே மணந்து தென்புலத் தார் தெய் விருந்து ஒக்கல் தான் னன்ற ஐயை யார்க்குஞ் செய்யே ன் னடிய கட மனைச் செய்து இவ் த்தன்போடு ஒழுகும் ஒழுக்கம். இது சாதம் தானேன் என இரு னையாகும். சாதம் - முறையே ஐய் கடனையுஞ் சாதித்திருத்தல். உதாசினம் கேள்வியால் முனிவர்கடனையும், வேள்வியாற் தேர்கடனையும், புதல்வர்தென்பு த்தார்கடனையும் நீக்கி இவ் ாளோடு பற்றிந் தி இல்லத்திருத்தல்.

ஈப்பிரதமாது - விவா ள்செய்து இல்லொழுக்கத் தொழுகிப் பின் இல்லைவிடுத்து த்திற்சென்று த த்தார்சேனை செய்து த த்பூண் டொழுகும் ஒழுக்கம். இது சபத்தினிம். பிபத்தினிகம் என இரு னை ப்பட்டிம். சபத்தினிம் - மனையாளோடுகூடி இல்லைவிடுத்து வனத்திற் சேறல். விபத்தினிகம் - மனையாளைப் புத்திரர் சுற்றத்த ரோடு இ லில் விடுத்துத் தனியே த்துச்சேறல்.

சந்தியாசம் - மனை ம்கள் சுற்றம் முதலிய யா த்துறயுத் துறந்து ஏகாக்கிரமாய் ஒழுகுப் ஒழுக்கம். இது த த்வி விதிவு, வித்து னன் என மூன்றுகைப்பட்டிம். த த்வி - னத்திற்றனித்து மரணீழலிடமாக் கொண்டு ானாக் க்களைத்தேடிக்கற்பித்து, தண்டு கமண்டலமின்றி மணல் முதலிய க்ஷணி லிவ் த்தைப் பூசித்து ரபாத்திரமாய்ப்புசித்து மௌனியா யிருப்ப ன். விதிவு - - தே தாம அத்தியயனஞ்செய்து செய்வித்தும் மேற்சொல்லிய கிருத்தியங்களு டய ன். வித்து னன் - ஆசாரியரால் அபி டே ம்பெற்று மரணுக்கர் ட்குச் சிவா மவியாக்கியானம்பண்ணிக் கொண்டு அதனையே சிந்தித்திருந்து மேற்கூறிய கிருத்தியங்களு டய ன்.

4. தவங்கள் - பஞ்சாக்கினிநிவிஷம், ச த்தினடுவிஷம் பிற ாற்றானும் நின்று மனமும் பொறியும் ஒரு பழிப்படு ாறு உடம் ப ாருத்திச் செய்யுஞ் சாதனை.

5. அருங்கலைகள் - சுற்பதற்கரிதாய லைஞானங் ன், இவை அக் ர விலக்கணம். இலகிதம், சுணிகம், வேதம், புராணம், வியாகரணம் நீதி சாத்திரம், சொதிடசாத்திரம், தருமசாத்திரம் மந்திரசாத்திரம் சகுனசாத்திரம், சிற்பசாத்திரம், வைத்தியசாத்திரம், உரு ாசாத்திரம், இதி ாசம் ாவியம், அலங்காரம், மதுரபாடனம், நாடகம், கிருத்தம், சுத்தப்பிரமம், வீணை, வேணு மிருத்தம், தாளம், அத்திரபரீட்சை, சுண பரீட்சை, இரத

பரீட்சைப் பரீட்சை, அ. பரீட்சை இரத்தி பரீட்சை பூமிபரீட்சை, சர்க்கிராமவிலகணம், யுத்தம், ஆகருடம் உச்சாடணம், வித்துடைணம் த சாத்திரம், மோனம் சீரணம் இராதம், ரந்தருபாதம் பல்பாதம் கவுத்தி ராதம் தாதுவாதம் ருடம் கட்டம் முட்டி ஆராய்பிரவேசம், ஆராய மனம், பரகாயப்பிரவேசம் அதிசயம், இந்திரசாலம், கெத்திரசாலம் அக்கினித்தம்பம், சுவத்தம்பம் ராயுத்தம்பம், திட் டுத்தம்பம் ராக்ருத்தம்பம், கக்கித்தம்பம் தத்தம்பம் தத்தம்பம் அத்தம்பம் பிரயோகம் அறுபத்துநான்காம்.

6. ஆரணம் - 6. தேவன். அனை இருக்கு யசர், சாமம் அரீகணம் என்பன.

7. புராணம் - 6. பழைய மயசரித்திரம் லோக்கமும் நூல் என். இரணம் ரந்தம், இலிம், கூர்மம் ராமனம், ராமம் பெளடிகம் மச்சியம், மார்க் டேயம், பிராண்டம் னுஞ்சி புராணம் என்பதும், நாரதீயம் பாபாத் ருடம் ணம் என்னும் வீட்டுனுபுராணம் நான்கும் பிரம் பதுபி னுப் பிரமபுராணம் இரண்டும், ஆங்கிசேயம் ன்னு அக்கினிபுராம் ஒன்றும், பிரம க ர்த்தம் னுப் சூரிய புராணம் ஒன்றும் ஆகிய பதினெட்டாம். இற்றேருடு சனற்குமார நாரதீயம் நந்தி துருபாசம் சித்தருமம், நாரதீயம் காபிம், மானம், அஷ்சு ராசிட்டம், லைம், ருணம் ரளிம் ரம்பேசம் செளமி சவுரம். மராசரம் பார்க் வம் னும் உபபுரா ன் பதினெட்டி பின் னுள்ள தவமாயிய ரு ரகிய பலவும் புராணம் ப்படும். இயெல் ர் உத்தோற்றம் ஒடுக் ம் மதுவந்தரம். முனிர் அரசர் மரபு, அரீசரித் ஆகிய ஐந்தி கணம் லே வரிப்பனாம்.

8. தேவசிரம் பரிடதம். இவை வேதத்தில் இலேமனைகாய்போலிருக்கு ஞானப்பொருளைத் தெரிவித்தலின், அவ் வாறு கூறப்படும் அ. சீருத்திரம் பிருகதாரண்ணியம், சுடேதாசுவதா, லீய் கா ரக்கினி, டம், லி, ரத்தியாயனம் பிரம் நாராயணம் அக்கிசம் பராக்சிசம், பாற்றம், பிரபிது, ஆருணி, அமிர்தபிந்தை பருபந்தசம் பிரமசாபாலி தேசோபிந்து. ராட்சியாயநீய், போதாயநீய் ஆசுலாயநீயம், சாக்ஷியாயநீய், ராசோராயநீய். செளயம், சிசுந் தம்பம் சிரணம், பாராகம், கிம்புரோடியம். ரண்டேசம் முண்டிரம், லென் டிரம் என முப்பத்திரண்டாம். இவ் வாறன்றி இருக்குவேதத்திற்கு ஐதரேயம் முதற் பத்து, யசுர்டே, த்திற்குக் கடவல்லிமுதல் ஐப்பத்தொன்று, சாம தேவத்திற்குக் தேனம்முதற் பதினாறு. அகர்வவேதத்திற்குப் பிரசுமுதல் முப்பத்தொன்றுமா உபரிடதம் நூற்றெட்டெண்ணலுமாம். நான்கு தேவர்களுக்கும் ஆயிரத்து நூற்றெண்பது உபரிடதங்களிருப்பினும், அதிசாரமாயி இரகசியமாயுமுள்ளன முற்சொல்லிய நூற்றெட்டும் முப்பத்திரண்டு

மாம், இடத்துள்ளும் அதர்வசிரம் ஸ்லீயம், சுவேதாச்சுவரம் காலாக்
கினி, ருத்திரம் என்னும் ஐதும் பஞ்சருத்திரமெனப்பட்டு அதிவிசி'ட
பாட்டுள்ளப்படும்.

9. ஆன் டாணர்த்த உணருத்தன் மயு டயதாயினும், ஒரேகா த்து
ஒருங்கே உணர்த்த ஒருங்கே டுணரும் ஆற்றலுடையதன்றாத ல் சோபா
னமுதையால் ஸ்ரீஷ்விள ப்பெற்று வியாப அறிமெய்தி முத்தியடையும்
இய பினதாயிற்று.

சொழிட்ட, உயிர் ள் புறச்சமய அச்சமயங்களிலே நின்றொழுகியும்
மிருதிவழி, ஆச்சிர மெறி த நெறி ளில் ஒழுகியு, புராணங் ள் தேதே
தாங்குகள் டுணர்த்தும் இவ் வாறு ப பிறவீசனிலே படிப்படியாய்
உயர்ந்து சிவாகம டு சித்தாந்தநெறி யயடைந்து அதிற் சரியை கிரியை
யோ க்களைச் சாதித்து முடித்தபின் ஞானத் தப் பெற்று முத்தியடையும்.

1. சித்திதமே முத்திசித்தித்தற்குரிய நெறி (' 4-25).

(a). முத்தியி க் ண்.

2 4. இம்மையே யிரெட்டாண் டெய்தியெழி லாரு

மேந்திமையார் முத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்க முத்தி
யும்மையே பென்றுமுத்தி யைந்து கந்த

மறக்கெடு கை பென்று மட்ட குணமுத்தி யென்று

மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கைமுத்தி யென்றும்

விவேகமுத்தி யென்றுந்தன் மெய்வடிவாஞ் சிவந்தைச்

செம்மையே பெறுகைமுத்தி பென்றுஞ்செப் புவர்கள்

சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புநிற் கியாமே.

(இ - ள்). இம் மையே ஈரெட்டு ஆ டெ ய்தி எழில் ஆடும் எந்திழை
யார் முத்தி என்று - இப் மயிலே பதினாறு யதுள்ள அழகுபொருத்திய
அரி யரைக்கடி இன்புறுதலே முத்தி ன்றும் அம்மையே இரும்
சு ஈர் முத்தி என்றும் - யா ட் முதலிய சுன்ம னைச் செய்து மறுமை
யிலே பெரிய சுவர்க் ம் முதலிய உ க ளிலே போகங்களை நு ர்தலே
முத்தி என்றும், - ஐந்து ந்தம் அந் டெ முத்தி என்றும் - பஞ்சகந்த் க
னும் முற்றக்கெடுதலே முத்தி என்று அட்டகுண முத்தி என்றும்
எட்டித் தீர்க்குணங் ள் அடங் எட்டு நற்குண னையும் அடைதலே முத்தி
ன்றும், மெய்ம் மையே பாடாணம் போல் க முத்தி என்றும் - மெய்ம் ம
யா ப் பாடாணம்போற் கிடப்பதே முத்தி என்றும் விவேக முத்தி என்
றும் - விவேகஞானமே முத்தி என்றும், தன் மெய் மடா ம் சிவத்தைச்
செம் மையே பெறுகை முத்தி என்று - தனது உண்மைவடிவாகிய சிவசொ
ருத்தைச் செவ்வதாகப் பெறுதலே முத்தி என்றும், செப்பு ஈர்கள் -

எனச்சமயிகள் கூறுவர். இங்கு யாம் செப்புவது - இங்கே யாம் கூறும் சைவசித்தாந்த முத்தியாவது, சென் அடியைத் தேரு முத்தி - பரமசிவனது திருவடியைச்சேரும் முத்தியாம்.

குறி - 1. இம்மையே யீரெட்டாண்டெய்தி பெழிவாரு மேத்திதை யார் முத்தி:-உலோடாயகர் இம்மையிலே மங்கையரைக் கூடி இன்பம் அனுபவித்தலே முத்தி என்றும், கடவுள் ஆன்மா ன்ம உண்டென்பது பெயர் என்றும் சொல்லார். அவருக்கு முத்தித்தானம் பூமி.

2. இருஞ்சுவர்க்க முத்தி: மீமாஞ்சுகர் யாம் முதலிய ன்மங்ளைச் செய்து சுமர்க்காதி லோ ன் னிலே அவற்றின் பயனை அனுபவித்தலே முத்தி என்பார். முத்தித்தானம் பிருதிவித்தானம்.

3. ஐந்து ந்தமறக்கெடுகை முத்தி:-சௌத்திராந்திர உரு ம்ஞானம் தேனை குறி பாயனை என்னும் ஐந்து ந்தகங்கு முற்றும் ஒழி தே முத்தி என்பார். முத்தித்தானம் புத்தித்தானம்.

4. அட்டகுணமுத்தி:-ஆருகதரில் கிண்ட ாதிகள் ஞானாவரணிய் தரிசன ரணியம் தே தரியம் மோகநீய் ஆயுஷ்யம் நாமம் கோத்திரம் அந்தராயம் என்னும் எட்டுத் தீக்குணங்களும் நீங்கி, அந்தஞானம் அந்ததரிசனம் அந்தவீரியம் அந்ததசகம் நீர்நாமம் நீர்க்கோத்திரம் நிராயுஷ்யம் சம்நியதாபராம் என்னும் நற்குணங்கள் எட்டையும் பெறுதலே முத்தி ன் பார். ஞானாவரணியம் ஞானத்தை மறப்பது. ஞானம் அறிவு. ஆமணியம் மறப்பது. தரிசன ரணியம் - ரட்சியைமறைப்பது. தரிசனம் - ரட்சி. வேதநீயம் - ருத்துதலோடு கூடியது. தேநீ - ருத்து து. மோநீயம் ஆசையுடைய னையிருத்தல். ஆயுஷ்யம் - சிவத்து ம் ாழ்நாளுடமை. ஆயுஷ் - வாழ்நாள். அந்தராயம்-இடையூறு, தீ ம. அந்தஞா ம் - ரம் பி ர அறிவு. அந்ததரிசனம் - வரம்பில் ரக் ரட்சி. அந்தவீரியம் - அளவில்லாத வீரம். அந்ததசம் - ரம்பில்லா இன்பம். நிராயுஷ்யம் - ஆயுசு வின் ம. ச்மியதாபராம் - அழியாவியல்பு. முத்தித்தானம்-கு தத்து ம்

5. பாடாணம்போ முத்தி:- தேசிகர் திரவியம் கு ம் தொழில் சாதி விசேடச் சாயம் இன் ம எ ப் பதார்த்தம் எழு ப்படு இ ம்றுள்ளே திரவியம் நிலம் நீர் தீ வளி ஆரய் ாலம் தினை ஆன்மா மன என ஒன்பது கைப்படும். ஆன்மா னத்தோடுகூடி அறியு. இந்த எழு கைப் பொருள்களின் இயல்புகளை உணரே உடம்பு முதலிய ம்றின் தே ருகிய ஆன்மாவின் இயல்பு விள குட். அதனால் உடம்பு முதலிய வற்றை நான் என்று எண்ணிய மித் தயுணர்வு ழியு. அதனா முற்சி யின்மையின் அறம்பா ில் எல்லையப் பிறவி ஒழியு. அதனா துன்ப இன்பங் ள் இ வாய், உடம்பு எடுத்து ாண்ட வினைப்பய் று ர்ச்சி ாற் கழிந்தப்டத்து இறுதித்துன்பங் ாண்ட னத்தோடு கூடிதற்கு ஏது

வின் பின், அறிவிப்பில் பாடாணம்போற் கிடப்பதே முத்தி என்பார். பாடாணம் . முத்தித்தான் புத்திதந்து .

6. விடே : முத்தி:- ஈங்கியர் விடே 1களு டே முத்தி என்பார். விடே 1 ஞானமா 1து பிரகிருதி யயுப் புருடனையுப் பகுத்துணரும் அறிவு. அன்றி மா 1நாதி. ன் பிரமம் ஒன்றே மெய்ப்பொருள் எனே ல்லாம் பிர த்தின் வி ர்த்த ராய் இப்பியில் டெள்ளிபோ அவிச்சையினாற் றாணப்படு 1ண 1 விற் பொய், இ னுனத் தோன்று உ கத்திற்கு முத்த ரா மாகிய பிரகிருதிமாயை பிரமம்போ ச் சத்துமன்றி முயற் றோடுபோ அசத்து ிறி அந்ரு 1சன ராயிருக்கு. இந்த ர ம்கு டே 1ருகிய பிரமரூபமே யான் ஆராய்ந்தறி 1தே முத்தி எ் பார். முத்தித்தா - பிரகிருதித்த து 1மும் புருடதத்து 1மும்.

7. த் மெய் 1டி 1ாஞ்சி 1த் தச் செ மயேபெறுண முத்தி: சி 1சம 1ாதி ன், சி 1ாணுக்கிர த்தால் ஆன் ர் னீ மும் ங் ஞு ரீ அத னு அ 1ற்றிச் சொ ருபமாகிய இச்சாஞான கிரி ன் விளங்கப்பெற் றுச் சர் 1ஞ்ஞு 1த் முதலிய அறுகு ன் னோடு சி ச ராயிருப்பதே முத்தி ிபார். முத்தித்தா ம் ன ரத்தது 1.

8. 1டி 1சகேருமுத்தி:-சித்தாந்தமுத்தியா 1து ஆண 1த் தன் ராய ன் மும் ங் ஞு ரீ ஆ ரா திரு 1ருளைக்கடிச் சி 1த் தோடு ஒன்றிற் று பேரா தத் த அனுபவிக்கு நிலையா. 1திரி மு 1ம வுயிரருள்சேர்முத்தி ஒன்றிவின்றுணருமுண் க் ங் யாண 1த் தோடொன்றே (சி 1ப்பிர. செ. 50 87). பத் ன்ற செ லு குப் பொ ருள் விச்சய் ர க்க இருக்குமிட் அ டயா அடி ஒரு 1து இந்த னையு ர ஈ சி 1னாடி யச் சேரவெ ன்றது சி 1மாகிய 1து 1ப் பொருந்தெ 1ற்றது ிபார் சி 1ராகிரயோகி ர்.

பொழிப்பு. ஏனைச் யத்த ர்கூறு முத்தி ன் பிரகிதிவிமுதல் நாதம் ஈரு வு ன் முப்பத்தாறு தத்து 1 ன் ஒ டொன்றிற் படு 1 ராய், மாதர் போ னு ர்த் முதலிய பேறு னாரயிருக்கு. ச சி 1த்தி ன் கூறு முத்தி முப்பத்தாறுதத்து ங் ஞுக்கு அப்பாற்பட்ட சி 1டி ய அ டயு முத்தியாம்.

(b). டே 1தசி 1ா னே முத்திநெறி ய அறிவிப்பன.

. ஒதுசம 1ங்கள்பொரு ளுணரு தூல்க

ளொன் ிருடொன் றெவ் ராம லுளபலவு மிபற் றுள்

யாதுசம யம்பொருணூல் யாதிங் கென்னி

னிதுவாகு மதுவல்ல தெ லும்பிணக்க தின்றி

நீதியினு னிவையெல்லா மோடடத்தே காண
நின்றதியா தொருசமய மதுசமயம் பொருணூல்
ஆதலினு னிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே
யடங்கியிடு மலையிரண்டு மரனடிக்கி முடிகும்

(இ ள்). ஒதுசமயங் ள் சொல் ப்பட்ட யங் ளும் பொருள்
- ருட் னு ள் அச்சமயப்பொருள் ளை உணர்த்தும் தூல் ளும், ஒன்
றோடு ஒன்று ஒவ்வாமல் உளப வும்-ஒ றோடொன்று மாறப்பட்டன னா
வும்ப னாவுப் இருத்தலினால், இம்முள் ச ய் யாது பொருள்து
யாது இரகு ள் னின் இம்முள் முதன் யான சமயம் யாது அச்
யப்பொருளை உ ர்த்துத் தூல் யாது ள்று இங்கே டேக்கின் இது
ஆகும் அது அ ிது எனு பின்னக் து இன்றி இது பொருத்தமு டயது
அது பொருத்தமு டயத் று ன்ணும் தருக் னாதமின்றி, நீதியினு
இ டயெல் ா ஓர் இ டத்தே ாண நின்றது ாதொருச ய் மு ற ம
யால் இச்சமய ளுட் இம்முள் உணர்த்தப்படும் பொருள் ளுமாகிய அனை
த்துத் தனித்தனி ஒ டே ாரிடத்தேயமைய அ ிற்றை ஒருங்கு சேர்த்து
ா நின்றது எச்சமயமோ அது சமயம் பொருள்தூல் ஆதலினு அது
டே முதத் மயா மயமும் அச்ச யப்பொருளை உ ர்த்துத் துடே
முத் தையர் ன தூலுமாகவிருத்தே முறையாம், இவை எல்லா அரு
றை ஆ மத்தே அட்கியிடம் இச்ச ய் ளும் அ ிற்றின் பொருள் ளு
டெ லா அரிய வேதா ளிடே அடங்குதல் ா கிடந்தது, அ ி
இரண்டும் அர அடிக்கீழ் அடங்கும்-அவ் டே தா ள் இர டும் முத
ி திரு டியிடே அட்குதலும் அறியக்கிடந்தது. (ஆத ா அச்சி ி
டி ய அ டலிக்கும் ச ிசமயமே உ மைச்ச யமு, அச்சமயப் பொருள்
ளை விளக்கும் டே தாகம் ளே உண் மதூல் ளுமா.)

குறிப்பு. 1. பொருள் அவ் ிச் மயத்த ாகறு பதி பசு பாசு எ
னு பதார்த்த ள்.

2. இது ாகும் தூல் தெனும் பின்னக்கதின் தி நீதியினு னை டயெ ா
மோரிடத்தே ா நின்றது:-குருடர் சிலர் கூடி யானையையறிய டெ ி ணி
ஒவ் டே ார் உறுப்பு ளைப் பரிசுத்தறி்து இது டே யானை மற்றது ல் டெ
த்தம்முள் முர க் னுள்ளானொரு ி யானையைக் டெ குருடர்
கூறிய இ க் ணங் ள் ா, மொருக்கேயமைத் திருப்பதாய டெ ா றே
யானையெ விள்குதல் போலச், சின்னாட் சில்பிணிச் சிற்றறிவு னைய மாந்
தர் சிலர் பதி பசு பாசவி க் ண ிச்சயிக் வுற்று முடிபா க் ட கிஞ்சித்
உண் ம ளையெல் ாம் ஏ தேச ா க் ாட்டி, விரித்த முற்றறிவு டய முதல்
ண் த து திரு ாரு ா ன் ா ட்குத்தாம் உப ரித்த டே தி ா ம் க
ளிடே மெய்ப்பொரு ளாகிய சித்தாந்த வுண் மையைத் தெரிவிப்பன் என்பது
காண்க.

3. அனடிக்கீழட்கும் - வேதா மங் ன் பரமசிவனால் அருளப்பட்ட மயால் அமை அப்பரமசிவனிடத்தே ஒடுங்கும் என்பது.

4. யாது சமயம் பொருள் தூல் னன்னில், இது ாகும் அது ல் தெனும் பிணக்கதின்றி நீதியினு னினை யெல்லா மோரிடத்தே காண நின்றது யாது மயமோ அது மெய்ச்சமயம். அ ன்பொருளும் தூலுமே மெய்ப்பொருளும் மெய்தூலுமா. தே தசி ாகம் ளிலே இத்தகைய பிணக்கதி ிறி இ ா யெல்லாமோரிடத்தே காணநின்றது. ஆன யால் அ ாயே மெய்தூல் அமை தாம் சி னனடிக்கீழடங்குமாதலின், சை ாசமயமே மெய்ச்சமயமுமாம் எனக்கூட்டிக.

டொழிப்பு. சமயங்களும் சமய தூல்களும் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டன ாயும் ப ாயுமிருத்தலின், அ ிற்றான் உண்மைச்சமய யாது அச்சம ாப்பொருளை உணர்த்தும் தூல் யாது, என்னின் எல் ாச் சமயத்தார் கூறும் பொருளியல்புகளும் தனித்தனி ஒவ்ே ாரிடத்தே ய மய அ ிற்ற ஒருங்குசேர்த்துக்காண நின்ற சமய எது ா அதுமே உ மச் சமய ா. தே ிண்டும், அச்சமயப்பொருளை உணர்த்தும் தூல் உண் மதூ ாவும் தே ிண்டும். இச்சமயங்களும் அவை கூறு பொருளியல்பு ளும் தே ாதா ம் காரிதே அடங்கியிருக் க் காணப்படுதலாலும் வேதா மங் ன் சி னனடியிலே அ ிருதல் அறியப்படுதலாலும் சிவனடிய அ டலிக்கு ச ிசித்தாந் தமே உண்மைச்சமயமாம். அச்சமயப்பொருளை விள கு் தே ாதா ி னே மெய்தூல்களுமாம்.

(c) தே ாதசிவாகமங் ாரின்பொரு ம.

அருமறையா கமமுதனா லனைத்துமுரைக் கையினு
 னளப்பரிதா மப்பொருளை யரனருளா லனுக்கள்
 கருவர்களின் தனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற
 றர்க்கமொடுத் தரங் ளினுற் சமயஞ் சாதித்து
 மிருதிபுரா னங்கலைகண் மற்று மெல்லா
 மெய்ந்தூலின் வழிபுடையா மங்கம்வே தாங்கஞ்
 சுருதிசிவா கமமொழியச் சொல்லுவதொன் றில்லைச்
 சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொ ணாதே.

(இ - ள்.) அரு மறை ஆகம் - ஓதி உணர்தற்கரிய தே ாதா மங் ன், அனைத்தும் உரைக் கயினுன் எல்லாப்பொருள் ளி இயல்பும் கூறு யினால், முதல் தூல் - முதனா ன் எனப்படும், அளப்பரிதா அப்பொருளை அளவிடற்கரிய அப்பொருளை, அரன் அருளால் - முதல் ன் ப் கு ரோ கி ன்னித்த தருளினாலே, அனுக்கள் பின் தனித்தனியே தாம் அறிந்த அளவி -

உயிர் ருபிற் றா த்தே தனித்தனியா த் தத்தம் அறி னவுக்கேற்ப; தர்க்க
மொடு உத்தரங் ளினால் - தர்க்கமுறையோடு வினாவி டகளிஇல்; சமயம்
சாதித்துத் தரு ர்கள் - தத்தம் சமயத்தை உறுதிப்படுத்தி தூல் செய்தனர்;
மிருதி புராணம் லை ள் மற்றுப் எல் லாம் - மிருதி புராணம் கலைகளும் உபா
மம் முதலிய ஏனைதூல் ளும் ஆகிய யாவும்; மெய்தூலின் லுழி - உண்
தூலாகிய வேதாகமங் றின் லுழியே செய்யப்பட்ட லுழி தூலாகும் அங்
டே தாகம் புடையாம்-ஆகமங், க்களும் வேதங், க் ளு் சார்புதூ ம்
சி றாகமம் ஒழியச் சொல்லு து சுருதி ஒன்று இல்லை - சி றாகம: ளிற்
கூறிய நிறையன்றிப் புதிதாக ஒரு பொருளை எடுத்துரைக்கும் ஒரு தூல்
வேறில்லை, சொல்லுவார் தம் கு அறையோ சொல்லொணாதே உண்
டென்று டெ லு றாருக்கு உத்தரமுஞ் சொல்ல இயலாது.

குறிப்பு. 1. அருமறையா மமுதனூலனைத்து முறைக்கையினால்: டே தா
கமங், ற் றல் ரப்பொருள் றின் இயல்புகளையும் கூறுதலினால், முதனூல்
எனப்படும். வேதம் - இருக்கு யசர் சாமம் அதர்வணம் என நான்கு. ஆக
மம் இருபத்தெட்டு. அவை காமிகம், யோ-ஜம், சித்தியம் காரணம் அசி
தம், தீப்தம் சூக்குமம் ச ச்சிரம், அஞ்சமான், சுப்பிரபேதம் விசயம்
நீச்ச ராசம் சு ராயம்பு ம் ஆக்கினேயம், வீரர், ரௌரவம், மருடம். வீம
லம், சந்திரஞானம், முகவீம்பம் புரோந்தீதம். இலளிதம், சித்தம், சந்தா
னம், சர்வோத்தம் பாரமேசரம், கிரணம், வாதுளம் என்பன. இவை
சதாசிவமூர்த்தியின் ஐந்து திருமு க்களினின்றும் தோற்றிச் சத்த வித்தியா
தத்துவத்திலிருந்து சதாசி னால் அந் தருக்கும்; அ ரால் ஸ்ரீ ண்டருக்கும்
அவரால் தேவர்களுக்கும், அவர்களால் முனிவர்களுக்கும் அவர் ளர் மறு
டருக்கும், மறுடரால் மறுடருக்குமா உபதேசக்கிரமத்திற் உலகிற் பரம்பு
னவாம்.

இ ற்றுள், ராமிகம் முதல் ஐந்தும் சத்தியோசாதமு த்தினின்றும்
கௌசிகவிருடியின்பொருட்டிம், தீப்தம்முதல் ஐந்தும் ராமதே று த்தி
னின்று ராசிபவிருடியின்பொருட்டிம், விசயம்முதல் ஐந்தும் அகோரமு
-த்தினின்று பாரத்து ராசிவிருடியின்பொருட்டிம் இரௌரம் முதல் ஐந்
தும் தம்புருட முகத்தினின்றும் கௌதமவிருடியின்பொருட்டிம், புரோந்தீ
தம் முதல் எட்டிம் ஈசானமு -த்தினின்றும் அகத்தியவிருடியின்பொருட்டிம்
தோன்றின என்ப. இவ்வ ண்து வகை ளின்வண்ணம் முறையே அ ரா ர்க்
குத்தீகையும்செய்யப்பட்ட து. இவற்றிற்கதிதேவதை ள் முறையே சிவமூர்
த்தி, ஈசரன், ஈசானன் ராமமூர்த்தி, நடேசமூர்த்திகளாம். இவ்விருடி
ள் கோத்திரங்கள் முறையே கிரே-ராமம், சிகாகோசரம், சோதிகோசரம்,
சாவத்திரிகோசரம் வியோமகோசரம் எனப்படும்.

மேலும் இவற்றுள் முதற்பத்தும் விஞ்ஞானகலரு' பரமசிவனது அருக்
கிரகத் தப்பெற்ற ரீணவர் முதலிய பத்துச்சிவன்களுக்கும் அருளிச்செய்

யப்பட்டு யாச் சிபேதமேவும் எனையபதிடெட்டும் இவ்வாறு பரம சின்பாலுபதேசம் பெற்ற அநாதிருத்திரர் முதலிய பதிடெட்டு ருத்திரர் னுக்கும் அருளிச்செய்யப்பட்ட மயால் உருத்திரபேதம் எனவுச் சொல் ப்படு. இச்சி ராமன் சித்தாந்த வும் மாந்திர வும் தந்திரம் எனவும் பெயர்பெறும்.

மேலு் இ ாஞானபாதம், யோ பாதம், கிரியாபாதம் சரியாபாதம் த் தானித்தனி நான்கு பாதங்களுடையன ாயிருக்கு்.

இ ிற்றுள் ஞானடாத்தலை. பரமசிவனுடைய சொரூபமும் விஞ்ஞா ர், பிரளயா ர், சகூர் என்னும் ஆன்மக் ளின் சொரூபமும், ஆ ா ராமியம், ாயேய், ந்த ி திரோதானசத்தி எனும் பா ளின் சொரூபமும் சத்தியின் சொரூபமும், சி தத்தா முதற் பிரு திவித்தா மீரூய முப்பத்தாறு தத்து ி ளதுற்பத்தியு், இ ி ஆ ி மாக் ள் போ ம்புசித்தற்குக் ருவியாமுறையும், பு ி ன் புலவே சர் சொரூ பமும், பு னம் ின் யோ னைப்பிர ணண் ளும் அதமப்பிரளயம் மத்திய ப்பிரளயம் ம ாப்பிரளயக் ளின் சொரூபமும் அ்தப்பிரளயக் ளின் பின் ர்ச் சிருட்டியாமு ற மயு், பா பத் ம ாவிரதம் ாபா ம் முதலிய மதக் ளின் சொரூபமும் கூறப்படு்.

ே பாதத்தலை. இந்த முப்பத்தாறு தத்து ி ளுள் தத்துவேச ருட் ஆன்மாவும், பரமசி ினும், சத்தியும், ச த்திற்குக் ாரணடாகிய ா யமகாமாயை ளைக்காணு் ில்ல மயு் அணிமாதி சித்தி ளுண்டா மு றமையும், இயம் ியமம் ஆசனம் பிராணயாமம் பிரத்தியா ாரம் தியா தாரணை சமாதிசுளாகிய அட்டா ியல்பும், மூலாதாரம் ாதிட்டா னம் ணிபூர ி ா தம் விசத்தி ஆ்கினை ஆகிய ஆறுதாரக் ளின் மு ற மயு் கூறப்படும்.

கி ாபாதத்தலை. ந்திர ளினுத்தாரணம் சந்தியா ந்தனம் பூ ச செப் ஓய் ளும் சடிய விசேட ிரு ா ஆராரியாபடே ிளும் த்தி முத்தி ளுக்குபாயமாகிய தீக் ி யுங்கூறப்படும்.

ி ாட தத்தலை. பிராயச்சித்தவிதியு் பவித்திரவிதியு் சி ிலி் வி ினமும் உமாமகே ர முதலிய வியத்தாவ்வியத்த விலி் ளினி ி ணமும், ந்திமுதலிய ணநாதரி ி ணமும் செபமாலை யோ பட்ட் தண்ட் மண்ட ம் முதலிய ிற்றினி ி ணமும் அந்தியேட்டிவிதியு் சிராத்தவிதியுக் கூறப்படு்.

மேலு் சி ிபெருமானு்குத் திரு டி ளெனப்படு் ாமியத்திற்கு ழம் ழம் ணைக்கால் ளாகும் யோ ஜத்துக்கு ிந்து் திரு டிவிரல் ளாகும் சிந்தியத்துக்கு ஆறும் ணெ டக் ால்களாகு் ாரணத்து்கு

எழு, முத்தாள் ளாகும் அசிதத்துக்கு ாக்கும் தொட ளாகு திப்
தத்துக்கு ஒன்பது குய்யத்தா ாகு குக்குமத்துக்கு ஒ றும் கடித்
தா ாகு ச ச்சிரத்துக்குப் பத்து முது ாகு அஞ்சமானுக்குப் பன்
னிர ிடு, கொப்பூழாரு. சுப்பாபேதத்துக்கு ஒ றும் உதா ாகு
விசயத்துக்கு எட்டும் நாசியாகும் நிச்ச நாசத்துக்கு எட்டும் முலை ளா
கு ாயப்படுத்துக்கு மூன்று ண்களாகும் ஆகினேயத்துக்கு ஒ
றுப், முத்தாகும் வரத்துக்குப் பதி மூன்றும், செவிக ாகு இரெ ர
த்துக்கு ஆறும் திருமுடியாகும் மகுடத்துக்கு இரண்டும், ச ளாகு வி
த்துக்குப் பதினாறு மார்பாகு திரஞானத்துக்குப் பதினான்கும்,
திருமு ாகும் மு வ்பத்துக்குப் பதினைந்து திருநா ாடும் புரோற்
கித்தத்துக்குப் பதினாறு கபோ ளாகும் இ ளித்தத்துக்கு மூன்றும்
திருநெற்றியாகிய சித்தத்துக்கு நாகும், கு ட மாகிய சந்தா த்துக்கு
எழும் உபவீதமாகும் சருவோத்தத்துக்கு ஐந்தும், ஆரமாகிய பாரமே ரத்
துக்கு ஏழும் இரத்தினபரண ளாகும் கிரணத்துக்கு ஒன்பது, திருப்பரி
ட்டமாகிய ாதுளத்துக்குப் ப ரிரண்டும் ஆ உபா ம் ள் இருதூற்
றேழு கூறப்படும், மேடே ச ட்டியவாறு சி ாகம் ள் பரமசி னுக்கு அ
உபா ம் ள் ளா அ ய உபாசமன் ளுள் லோத்தா திருமேற்பூச்சா
ற் றய டெ லாம் பரிமளத்திரவிய சளு புஷ்பமுமா ச் ச சித்தாந்
த் றே டத்தியமு ாகப் பொருந்திய மு றயில் ஆ வ் றனடி கீழ்
அட கு மாறு ள் ண்க.

மேலு ஆ மங்களின் சார்புதூல் ளா , தத்து பப்பிர ாசி தத்து
சங்கிர ம் தத்து த்திரய நிர்ணய போ ாரின மோ ாரி
நாதகாரினை பரமோ ள் ாரி இரத்தி த்திரய எ னு ட்டி
கூறப்படும்.

2. அளப்பரிதாமப்பொருளையா ருளா னு ள் தரு ள் ள் தோ
ம் ளின் உண் மப்பொருள் களை ணரும் ஆற்றலி ாதார் அப்பொ
ருள் ளைத் தத்த அறிவிற் ட்டி ாறு விபரீதா க் ருதி ாடு
உடோ ாயதம் பிட ஆரு த் தரு மீமாஞ் சாங்கியம் பாஞ்
சராத்திரம் பாதஞ்ச முதலிய தூல் ளைச் செய்த ர். இந்நூ ள் அப்
கு ாரா உயிர்கள் தத்ம் மத்து டே ற்ப ணர்ந்து டோபா மு ற
யிடு உண்மைப்பொருளை உ ர்தற்பொருட்டுச் டெ ய்யப்பட்ட ாதா
அ ிர் அ ிகன் செய்தது முதல் னது அருளா டே யா பது. இந்நூ
ள் பூரு ப் தூல் ள் ளனப்படும்.

3. மிருதி புரா ன் ளை மற்றுமெல் ாமெய்நூலி ிழி: டோ
ளி உ மப்பொருளை உணர்ந்தபெரியோர் அப்பொருளை உ த்
த ர் தெளி ா வின்கும் பொருட்டு டே றெடுத்து இனிது வி கிச் செய்த
தூ ள் மிருதி புராணம், ளைகளும் உபா ள் முதலியனவுமாம்

இவை வேதாகமம் மீன் பூயே செய்யப்பட்ட மயால் பூதூல் எனப்படும்.

மிருதி-தரும ரத்திரம். (செ. ௧3. கு. 2. பார்).

புராணம். (செ. ௧3. கு. 1. பார்).

லைகன். (செ. 63. கு. 5. பார்).

உபாகமங்கள் இருதூற்றேழு. (மேல்குறிப்பு. 1. பார்).

4. அங்கம் - ஆகமாங்கம். அ வ ராருடம் தக்ணம், ஈமம், பூதம் என நான்காம். இவைநான்கும் தற்புருடம், அகோரம், ஈமம், சத்தியோசாதம் என்னும் கீழுள்ள நான்கு முகம் ஈரம் பரமசி ின் அனுக்கிரகஞ்செய்யப்பெற்று அந்தப்பெயர்கொண்ட விஞ்ஞானக ர் நால் ஈரம் செய்யப்பட்டன. இ ிற்றுள், காருடத்திரத்தில் தற்புருடமே பிரமரூபமாகத்தியானஞ் செய்து பூசிக்கற்பாற்று எனக் கூறப்படும். இந்த தூலில் எவ்வகைப்பட்ட பிணியுங் கண் கூடா த்திரிக்கும்மந்திரங்களும் மருந்துகளுங் கூறப்படும். தக்கிணத்திரத்தில் அகோரமே பிரமரூபமாகத்தியானஞ்செய்து பூசிக்கற்பாற்று என்றும், யோ த் த அனுட்டித்துப் பரமசி ினைக்காண வேண்டும் என்று கூறப்படும். பகைவரை டெல்லுதற்கு மந்திரங்களுங் இதனு் கூறப்படும். ஈமத்திரத்தில், ஈமதே ிமே பிரமரூபமாகத்தியானித்துப் பூசிக்கற்பாற்று என்று கூறப்படும். இதனுள் இரச ஈதம் முதலியனவுங் கூறப்படும். பூதத்திரத்தில், சத்தியோசாதமே பிரமரூபமாகத்தியானித்துப் பூசிக்கற்பாற்று என்று கூறப்படும். பூதப்பிரேதபிசாசு - னை ட்டும் மந்திரங் ளு் மருந்துகளும் இதனுட் கூறப்படும்.

௧. வேடாங்கம் - சந்தசு, கற்பகுத்திரம், சித் த வியாகரணம் நிருத்தம், சோதிடம் என்னும் ஆறுமாம். இவை வேதத்தையறிந்தோதற்கு இன்றிய மயாதன ஈதலின் இவ் ஈறு கூறப்பட்டன.

சந்தசு - ஆரிய யாப்பிலக் ணம் கூறும் தூல், கற்பகுத்திரம்-யாகம் முதலியன செய்யுங் கிரமங் கூறும் தூல். சித் (சிட்சை) - வேதோச்சாரணத்திற்கு ின்னத்திற் றேன்றுஞ் சுரத்தையும் மாத்திரா பேதத்தையு் விளங்கச்சொல்லும் தூல். வியா-ரணம் - இலக் ணதூல். நிருத்தம் - டேதத்தில் ிருஞ் சொற் றிலுள்ள தோன்றல்முதலிய விகாரங் னையும் பகுதி விருதி முதலியவைகளையும் காட்டிப் பொருள்க றிப் பதமுடிபு னை விளக்கும் தூல். சோதிடம் - லெளகிக ி ிதிக கன்மங்களுக்கு டபயோ மாகிய துடி இ ம் முதலிய காலவிேசடங்களை இதற்கிது டென்றறுதியிட்டு விதிக்கும் தூல்.

சுருதி - தூல், பிரமாணமாக யாண்டும் எஞ்ஞான்றும் ுடொள்ளத் தக்க தூல் என்பது. இது காண் டல் சுருத் உ ர ன்னு் பிராணங் ளுள் உரை எனப்படும் தாம். (செ. 19. பார்).

டெய்ரிப்ட. வேதா மங்கள் முதலாலாகும். மிருதி. புராணம், உபநிசம் முதலியவை வழிதூலாகும். ஆகமங்கள், வேதாந்தங்கள் சார்புதூலாகும். எனைய தூலங்கள் பூருபக் தூல்களாகும்.

(௨) சிவாகமம் வேதாந்தசித்தாந்தமாகும்.

7. வேததூல் சைவதூல் ஸென்றிரண்டே தூல்கள்

வேதமுறைக்கு தூலேவற்றின் விரிந்த தூல்கள்

ஆதிதூலநாதியம் ஸென்றருதூல் ஸெண்டு

மாரணதூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு தூலாம்

நீதியினு ஸைவர்க்குஞ் சத்திவிபா தர்க்கு

நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னெளிபொருள்வே தாந்தத்

திதில்பொருள் கொண்டிரைக்கு தூல்சைவம் பிறதூ

நிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்.

(இ-ள்.) வேததூல் சிவதூல் என்று தூல்கள் இரண்டே - வேதம் சிவாகமம் என்று தூல் ஸ் இரண்டேயாம், வேதம் உரைக்கும் தூல் இம்மறையின் விரிந்ததூல்கள் - வேதம் உட்கொண்டதூல்கள் தூல் ஸ் இவை இரண்டுமே ஸென்றும் விரிந்த தூல்களாம், அநாதி அஸந்தருதூல் இரண்டும் ஆதிதூல் அநாதிமுத்த சிவனே தாந்தப்பட்டே தாமஸ் இரண்டும் முதலாம் ஸைவம். அவ் வாரியினும் ஆரணதூல் பொது சைவம் அரும் சிறப்பு தூலாம் - வேதம் பொதுதூலாகும் ஆகும் அரியசிறப்புதூலாகும் - நீதியினு உலர்ந்தும் சத்திவிபாதர்க்கும் நிகழ்த்தியது இம்மறையே உகத்தார்க்கும் சத்திவிபாதமுடையோருக்குமாச் செய்யப்பட்ட, நீண்மறையின் ஒழிபொருள் விரிந்தே தந்திற் கூறாதொழிந்தபொருளையு, வேதாந்தத்திது இல் பொருள் வேதமுடிபாடிய உபநிதத்திச் சாரமாயுள்ள குற்றற்ற பொருள் ஸையும், கொண்டு வேதமெடுத்துக்கொண்டு, உலர்ந்தும் தூல் சிவ இனிது விளக்கும் தூல் சிவாகமம் ஆதா பிறதூல் திழ்பூர் இவ் வாகமத்துக்கு மாறாக வேதே தாந்தப்பொருளைச் சொல்லு எனையதூல் ஸைவம் விளங்குமின்ற பூருபத் தூல்கள், சிவாகமம் சித்தாந்தாந்த ஆகு சிவாகமம் சித்தாந்ததூல்களாம்.

நிப்பு. 1. வேததூல் தூலென்றிரண்டேதூல் ஸ்: வேதச் சிவாகமம் இரண்டு சமயதூலாம். எனையதூல் ஸைவம் இம்மறையின் பிறதூல் சார்புதூல் பூருபத் தூல் ஸைவம் இம்மறையின் அடக்குதலி, அவ் வாரியினும் உகத்தார்க்கும்.

2. ஆரணதூல்பொது சிவருஞ்சிறப்பு: வேதம் பொருள்படத்தோற்றுஞ் சத்திமும் ஆகும் அதனை அவ் வாரியினும் கொட்டாது தெளித்ததூல்கு பாடியமுடையது. வேதம் வாரியின் முதலாக ஸைவ

மர் . ரு வுள்ள தேர் னை யெய் றம் ஆராதிக்சு சொல்லுகையால் பொத. சி ராகம் சி னொரு னையே ஆரதிச் சொல்லுகையாற் சிறப்பு (சி க்). தேதமோடா மெய்யாமி ற னால் ஒதம்பொதுவுஞ்சிறப்பு மெய்னு . ரதனு ரயி டாடிவிர டந்தம் பேதமதென்னிற் பெரி யோர் பேதமே. (திரு .)

3. உ ர்க்குஞ் சத்திரிபாதர் கும்: லர் தேகாதுப்பிரபஞ்சப் பற்று டயோர், போ ராமி ன். சத்திரிபாதர் முத்திராமிகள் திரு ிருள் பதியப்பெற்ற ிர். நாயி ர் என்னும் ஓ்கும். 'மார்' ர் டனோ தி வீடு ரதலிப்ப ி' (செ. 4. பார்.)

4. கீண்ம றயினொழிபொருள்: தே த்திற்கூறு' ரு ண்டப் பொருட்கு இன்றிய மயாது தே டப்பட்டு னஞ்சிறி' ற றாய பொருள் ன். (உ-ம்) தே த் தே ராராதனை யச் சொல்லி' ருஷ' முதற் பிர தி டயீரு வுள்ள தந்திர' னையு' உற்ச டம்முதற் தீர்த்த' ஈருகவுள்ள தந்திர' னையு' சொ' ரதொழியும். இ ிற்ற ஆகமன் ன் விரி ரா' கூறு'.

5. தே தார்த்தத் தீதில்பொருள் தே திரசெ' ப்படு' உபரிடத்' னின் றா ராகிய மெய் டயா பொருள். 'சித்தார்த்தத்து' கு விரோதியாத தே தார்தப் பொருள்' ர' பர் ருா ப்பிர ரசர்.

பேழிப்பு. தே த்' சி ரா' னதூல் ன் இர' டா'. ஏனை தூல் னெ' றம் இ ிரணடினின்று' விரிந்த தூல் ளாம். தே ரா ம' கர் முதனா ரயினும் தே த்' பொதுதூலு' சி ரா ம் சிறப்புதூலு' ிர். தே த்' உ ரு' ரா' த்திரிபாதர்' கு ரா அருளப்பட்ட . சி ரா' தே தத்திற்கூறுதொழி' த பொருளையும் உபரிடதத்து' மப்பொரு ளையும் இனிது வி' குதலின் சித்தா' த் ராகு'. இவ் றா ம் ரு' கு ராறு ட தே த் தே த் தந்தப் பொருளைச் சொ' லும் ஏனைய தூ' னெ' ர' ப் ரு ப' தூ' ரா'.

() த்தார்த்தெ. றியே திரு டிப்பேறனிப்பது.

. சித்தார்த்தத் தேசிவன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்

செநநமொன்றி லேசீவன் முத்த ராக

வைத்தாண்டு மல' கழுவி ஞான றரி

ட தேத்தானந் தம்பொழி' து வரும்பிறப்பை யறுத்து முத்தார்த்தப் பாகமலர்க் கீழ்வைப்ப னென்று

மொழிந்திடவு முல ரெல்லா மூர்க்க ராகிப்

பித்தார்த்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்

பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி.

(இ-ன்.) த்தாந்தத்தி - மேற்கூறிய சி ா ி ிலே, சின் தன் திரு ட ி ற்த்து - சி பெருமான் குரு டி ாய் முத்தருளிப் ப்ரு ி ஆண்மாக்களுக்குத் த து திருநோ மாகிய தீக் கசெய்து, இச் செ.நம் ஒன்றிலே சி ின்முத்தரா ித்து இப்பிறப்பிற்குனே சி ின் முத்தரா ச் செய்து, ஆண்டு - தடுத்தாட்டுண்டு, ம ம் கழுவ் மு ம அழுக்கை நீக்கி, ஞா வாரிமடுத்து ஞானசா ரத்திே மூழ்கு ித்து. ஆனந்த் பொழிந்து - சிவானந்த் மேலிடச்செய்து, ிரு ப் பிறப்பை அறுத்து - மேல்வரும் பிறவியை ஒழித்து, முத்தார்தப் பாதம ர்க்கீழ் ப்பன் என்று பொழிந்திடவு் - முத்திமுடிபாகிய திரு டி ார்க்கீழ் வைப்பன் என்று சொல்லியிரு வும், உ ிர் எல்லாம் ஸூர்க் ிர் ஆகி - உல த்தாமனை ிரு இத்னை அறிமயாட்டாத அறிவிலி னாய், பித்தார்தப்பெரும் பிதற்றுப்பிதற்றி - பித்தமுடிபாிய பெரிய மயக்க ார்த் தை னைப் பேசி பா ப்பெரு குழியில்வீழ்த்தி ிர் - பிறப்பாகிய பெரிய குழியில் வீழ் ிர் இது ி பிராந்தி - இது என் மயக் .

குறிப்ப... 1. திருக் டக் ி சேர்த்து ... பாதமலர் கீழ் ப்
பன்: ஞானசாரியாது திருநோக் த்தாற் ன்மலமும், பா னை ா்
பாம மு் பரிசுத்தால் ஆணவமலமும் நீங்கு். இங்ங ம் ம ன்
நீ ிசே) ஆ் மாதிரு ருளில் மூழ்கி அவ்வருளேதானிப் பேராணந்தத்
தப் பெற்றுத் தே நீ ிசுத்தில் சி ித்தோடு இரண்டறக் ன்து திரு
டியாகிய பாமுத்தியை அ டயும். முத்தியத் முத்தாந்த் எ ிர்இ
யிற்று. பித்தாந்தம் - பித்தமுடிபு பெரும்பித்து.

2. சின்முத்தர் - தனு ராதி னோடு கூடியு் கூடா ி ி று நேயத்
தழுந்துனோர். (ஒழிவி. 330.)

3. பாப்பெருஞ்சூழி பிறவியாகியபேரிடர்க்கூழி. நப்பெருந்துறைக்கு நந்துபடமெனநின்றுநீட்டல்சீராமப்பெற்றுப்பாடமென்றபது. பித்தாற்பிதற்றுபதாயபாத்துக்கானபெருங்கொடுங்கில்என்றொருகிளொணமுனிவர்.

4. பிராந்தி முதல்கி மய' . . . சித்தாந்தத்திறனையறியாத உலர்
யா ! ரயு ரே' கியில் நானு கூறியிருப்பவும் . . . சித்தாந்த நெறியிற் பிறந்
தும் பிறபு' டெ றி ளில் ய' கிச் செ' துழல் டார் பிராந்தி ய' யாதெ'
கரோ, அ ! ரகோ' கியே 'புற்றில்' நானுவு மஞ்சே' பொய்யர் த'
மெய்யுமஞ்சே' கறு றல ர் சடை மெ ண்ணல ண்ணுதற பாத'
ணணி மற்று டார் தெய்' ந்தன்னை யுண்டே ரினைத்தெ' பெ' ரத்
ற்றி ராத ! ரக்' ண்டா' 'மநா மஞ்சுமாரே' ணைத் திருவாச த்து'
அ மந்ததா' ணவுணர்ந்து, அ' டேரார் தமக்குள்ள தத் தெளிந்தறிந்தது
பவியாது பிறர் பொருளை டெ' டெ' கிப் பெறவிற்கும்பிய கய' ரே' டஞ்சி வி'
கப்படு ர்' ண்பது' . . . ண்ண .

3. இறனாஇய்யுடயா... சிந்தேஅறிநெர்
 ார் தோற்று.....முதம் மயெர் ார் நா அறிந்து.....அந்நி
 டெர் ார் நா ானுதம் எடே சிதே இறனாத் துணிபு
 என்பது.

பொழிப்பு. பரமசின் அருளிய டேதா மக்ளி பெரு மயா
 அர் முற்றறிவுடையன் பதம் அவ்வேடா ம் ளின் ழி ஒழு
 டோர் கு ஒழு டேதோர்க்கு முறை ப்படி இன்பத் தயுத்து பத் தயு
 டெடுத்தலினு முடிவ ாற்றலு டயன் பதம், அன்வி பத்துப்
 னை து ரச்செய்து வினைய ஒழித், வாற் றுபருளு டய் என்பது
 பெறப்படுதலின் அடே முழுமுதத் டவுளாய் முத்தயளிப்ப னு.

2. சைவசாதனை டே முத்திப ட. ன. (210-215.)

(அ) சாதனை ிர் ட யும் பயனு.

7. சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கக்

தா, மார்க் கம்மென்றுஞ் சங்கரணைய டையும்

நன்மார்க்க நாலவைதா ஞான யோக

ற்குரியா சரியையபென நவிறுவதுஞ் செய்வர்

சன்மார்க்க முத்தி ள்சா லோக்கியசா டிப்பிய

சாருப்பிய சாயுச்சிய மென்றுசதுர் விதமாம்

முன்மார்க்க ஞானத்தா லெய்து முத்தி

முடிவென்பர் முன்றினுக்கு முத்திப, மென்பர்.

(இ-ள்.) சக்ரணைய டயும் ட மார்க் பெரு ா து திரு டி
 னைச் சேர்த்தருளிய நல் டேறி. ன், சன்மார்க் ம் மார்க் சற்புத்திர
 மார்க் தாதமார்க் ம் ள் றும் பாலு - சன் ார் ன் றும் ச ார்
 ன் றும் சற்புத்திர ார்க் ள் றும் தாசமார்க் ள் றும் ார்கு ட ப்
 படு, அ டா ஞா. யோ நற் றிய சரிய ள் விறறு டு
 செய் ார் அஹ் நயே ஞா பாதம் யோ பாதம், கிரியாபாத் றியா
 பாதம் ன் றுஞ் சொல்லவர். ன்மார்க் முத்தி ள் தாத ார் முத
 லிய ந் டெ றி ட்குரிய முத்தி ள் ச டோ கிய சா டிப்பிய சாருப்பி
 சாயுச்சிய் ள் ன் று துர்விதமாம் - மு நயே சி டா டோ. சாமப ாருப
 சாயுச்சியம் ள் னா ன் று டை ப்படும், முன்மார்க் ஞானத்தா ன் ய்து
 முத்தி - இவ் று ார் முத டயான ஞானபாதத்தா ன் டயும் சி ச யுச்
 சிய முத்தி ய. முடிவுவென்பர் - பரமுத்தினைக் கூறு ார், ழு ற் றினுக்
 முத்திபத் ன்பர் - ள் னைய ழு ன் றினுக் குமரிய முத்தி ய அபரமுத்தி
 ள் ன் று கூறு ார்.

குறிப்பு. 1. சன்மார்க் ம் மார்க் ம்.....சக்ரணைய டயும் நன்
 ார்க் ம் ாலு: பரமுத்தியடைதற்குரிய டேர் ழி ஞானமார்க் கமாதலால்

அது சன்மார் ம் எனப்பட்டது. த்தியநெறியென்பதற்குப் பரியாயமாச் சொன்னது சன்மார் மென்பர் சிவஞானயோகியர். சத்நல்ல உசித், நிச்சயான சன்மார்க்கம் - நெறி, சன்மனை அடையுநன்மார்க் மென்றமையானும், மேல் - மார்க்கம், சம்புத்திரமார்க்கம், தாதமார் ம் என அடந்து நிற்குமுரிமை பற்றிக் கூறின மயானும், சன்மார் மென்பதற்குப், பிரிப்பற்றுடனாய் அத்துவிதநிலையிற் தலைவிதலையைய டயுமாறு போன்று ஆம்பாபதியை அடையும் மார் ம் என்ற சிறப்பாம். என்னை? ஞானமார் க் த்தின் பயனாகிய ஒற்றற்று இரண்டற்ற ஒன்றிர் மெற்ற நிற்கும் ததாத்துவிதப்பேரின்பமுத்தியருபம் தலைவன் தலைவியரிபல் ப ஒத்திருத்தலினொன்க. (செ. 253. கு. 4. பார்.) மே 274-ல் செய்யுளில் 'பி' மார் க் ச்சி னுடனும்பெற்றி' எனக்கூறியதும் ரோ' குக. ம் - டனாய, பிரிவற்ற; மார் ம் நெறி (நல்ல - சித். மொழி. பக் 934.) ஆ' ாறே யோ த்தி' பயனாகிய சாரூபி' தோழன் தோழனையடைந்து நிற்குமுரி மபற்றிய இயல்பினையும், கிரியையின் பயனாகிய சாமீபம் டைந் தர் பெற்றோ ர அடைந்து நிற்குமுரிமை பற்றிய இயல்பினையும் சரியையின் பயனாகிய சாலோகம் பணியாளர் பணிகொள்முதல். ர அடைந்து நிற்குமுரிமைபற்றிய இயல்பினையும் ஒத்திருத்தலின் அவைமூன்று' சகமார் க் சம்புத்திரமார்க்கம், தாதமார்க்கம் எனப்பட்டன. "சாலோ ம் மு, விய மூன்று' டிரி மவிசேடம்பற்றி முறையே தொண்டர் முதலியோரியல் ப ஒத்தலின் இ' ம் த அடதற்கு நெறியாய சரிய முதலிய மூன்றும் தா, மார் க்கம் புத்திர மார் க்கம் ச மார் க்மெ ப்பெ ார்பெற்றனர்' ன்றும் சரியையின் ஞானமுதல் யோ த்தின் ஞானமீறாய ஞானவிசேட' கட்டுப்பயனெனப்படும் சாயுச்சிய' ஒத்த வடிவினராய வாழ்தன் ாத்தி ரயேயன்றி அவ் ப்பு ன பதி ளான் அதிட்டிக்கப்பட்டு அவ் ாதி ாவ் ன அவ் ார்போலே செய்துகொண்டு ாழ் டெதன்னுணர்க' ன்பர் மாபாடிய ாரர் (சி. ஞா - பா. 361. பக்.). முடிவாகிய ஞானத்தின் ஞானாகிய நிட் டயி' பய' திரு டிப்பேறாகும் வீட்டின்பமெ' பது (செ. 275 - 20. பார்.) இ' மூ றயில் நான்கு மார்க்கம். வினதி' ண' னையுந் தயிமுல்கொ ாழுதிக் ாட்டியுள்ளார் சி ஞானச்செல் ாராகிய மாணிக்கர் சுந்தரர், ச' பந்தர், அப்பர் என்னுஞ் சமயகுர ப் பெருந்த கயாளர் என்ப. இத' விரிவு நால் ார் நான் னி ாலையிற்கா' . ச மார் ம் - தோழநெறி, ச - கூட' தாதமார்க். ம் - தாசநெறி தாத அடி ம, இம்மார் க் ள் நா' கும் ஒன்றுக்கொ' று சாதனமாய்ச் சோபா னமாயிருத்தலின் சன் மனையடையுநன்மார்க் ம் என்றார் 'விரும்புஞ்சரியை மூதன் மெஞ்ஞானநான்கும், அரும்புமலர் காய் னிபோ வ' றோ' எ' றார் தாயுமான ாரும்.

2. ஞானயோ நற்கிரியாசரிய: சரிய எ ப்படு' தாதமார்க்க' புற, 'மொழி'ல் மாத்திரையானே சி பெருமானுடைய உருவத்திருமேனிய

நோக்கிச் செய்யு' ழிபாடாம். ியை னப்படு' சுப்புத்திரமார்க்க' புறத்தொழில் அகத்தொழில் மாத்தையே சி பெருமானுடைய ஒரு வருத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடாம். யோ' எ' ப்படும் மார்' கூ' அ' தொழின் மாத்தையையே சி பெருமானுடைய ஒருத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யு' வழிபாடாம். ஞா' ம' எ' ப்படு' ச' மார்' க' ம் புறத்தொழில் அ' தொழில் இரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழி' ராத்தி ரயானே ருவம் அருப்புரு' அரு' எ' னும் முத்திரத்திரு மேனிகடந்த அகண்டாகார நித்தவ்யாப சச்சிதா ந்தப்பிழி' ப' ப' நி' த' ந' த' நி' பெருமானிடத்துச் செய்யும் வழிபாடாம்.

சரி யமுதலியன உபாயச்சரி ய உபாயச்சரி ய உபாயயோ ம் உபாயஞா ம் எனவும், உண்மைச்சரியை உண் மக்கிரியை உ' யோ' உ' மஞா நம் எனவும் இரு' னைப்படு'. புசுழ்முதலிய ப்பயனை நோ' கிச் செய்யும். சி புண்ணியங்கள் உபாயச்சரி ய முதலியனாம். பத் திரா' மா' ச' செய்யு' சி புண்ணிய' எ' டண் மச்சரி ய முதலி யாம். உபாயச்சரி ய உ' மச்சரியை இர' ம் சரியையிற் சரி' ய கிரி ய யோ' ஞான' கிரியையிற்சரியை கிரி ய யோ' ச' ஞா' ம் யோ' த் திற்சரி ய கிரியை யோ' ம் ஞானம். ஞானத்திற் சரி ய கிரி ய யோ' ஞா' ம் என ஒரோவொ' டு நக்' ஞா' நாய் முப்பத்திரண்டு' ப்படு'.

சரி யயிற்கிரி யமுதலியன: திரு' தே' யி' அ' கிட' மெழு' முத லியன சரியையிற்சரியை. உமாமசேசு' மர்' டபாஞடர்' யா' தா' முதலிய இருபத் தந்து மூர்த்தி' ளில் ஒரு' ரயாத' வ' டவு' முதலிய ஆ' ரண மூர்த்தி' ளில் ஒரு' ராத' பூசித்த' ரி' யிற் கிரி ய, ஆ' ரணம் - பரிவாரம். நெஞ்சின்' உடத்திர' டவுளைத் தியா' ளுசெய்தல் சரி யயில் யோ' ம். இந்தத் தய' னபா' னையினு' தப்பா' னிசுழு' அனுப' அறிவு சரியையில் ஞா' ம்.

கிரி யயிற்கிரி யமுதலியன: சி பூ' ச' கு' வே' டப்படு' உப' ர' ண' னெல்' றாஞ் செய்து' டாட்' கிரியையிற்சரி ய, ப' ர' ம் - துணை' ருவி. சி' றா' மல். எ' றி' கூ' றிய' றாதே பூதசுத்தி, மந்திரசுத்தி, திரவிய' த்தி ஆன்' ச' த்தி இலி' ம் ச' த்தி என்னும் ஐ' னைசுசுத்தி முன்ன' ச' சி' லி' ள் டி' ஹி' ன்செய்யும் பூசனை' ிரியையிற் கிரியை. அ' த்தே பூ' ளும் தியா' ன் னும் மூ' னதற்கும் மூ' லிடம்' றுத்துக்கொண்டு செய்யப்படும் அ' திரியா' கிரியையிற் யோ' ம். மூ' லிடம் - இதயம் உந்தி' புரு' நடு' இந்த' அந்தரி' யாக உறைப்பின்கண்' ி' மும் அனுப' வ' உணர்வு கிரி யயில் ஞா' ம்.

யே' த்திற்சரியைமுதலியன: இய' ம்' ியம்' ஆ' ன' பிராணயா' ன்' என்னும்' நா' ன்' ரு' யோ' த்திற்சரியை, பிரத்தியா' ரா' மு' தாரணையும் யோ' த்திற் கிரி ய, தியானம் யோ' த்தில்யோகம், சமாதி' யோ' த்தி' ஞான'. இ' த்யோ' ம்' ச' ளம்' னிட' ச' ன' னைப் ப' த்' தி

நின்று செய்யுஞ் சம்பயோ முந் நி னத்தைப்பற்றி நின்றுசெய்யு
நீராம்பயே முந் எ இருக்கப்படும். ம்ப ஆதாரமுடையது
ஆர்ப்பம் - ஆதாரம்.

ஞாத்திற்சரியை முதலிய : சேட்டல் முதலிய நா னுன் டே ட்
ட ஞானத்திற்சரி ய. சித்தித், ஞாத்திற்றகிரி ய. தெளித் ஞா த்
தியோ ம். டிட்டைகூட ஞானத்தி ஞான (சி. போ. பா. 170.)
சிவடியா யும் சிவிய, ப்பெருமானையும் மெய்ய் போடு வழிபடுத்
ஞானத்திற் சரி ய எ னும். பூதசத்திமுதலிய ஐந்து சத்தியுஞ் செய்து
பூபடுத் ஞாத்திற் றி ய எ னும். ய எ து னுஞ் டெரு
ற்று அருளேடுகூடி அருளையாய் நின்றல் ஞானத்திலயோ
று சித்தோடு அத்துவிதமாய் நிற்கும் நிலை ஞாத்தில் ஞா ம் என்
று செல்லவுப்படு. பூதசத்தியாவது பிருதவியாதிதத்து. னைச் ட
மெக் ண்ட. திருருளா ிறி இங்ங ன் ஆன் அறியாதென்
ரா ட் ஆத்தி. ண்டு ட்டு ண்டு உயிர்த்து உற்ற எல் ா
திருருள் என் ா ட் திரையசுக்கி. பஞ் ா ரத் தச் சிமுண்ண
ணித்தல் திரையசுக்கி. குவியாபித்து நிற்குஞ் சிபெருமா இவ்விவி
த்திலும் உள் ா ட் இலி த்தி (தபுரா. ந. 116.)

ார் முத்தி ன்: பாயச் றி யயிற் சரியைமுதல் உபாய
ஞாத்தி ஞா மீறாகிய பதினாறு. ச்சிபுண்ணிய. கருக்கும் பய
அவ் ிற்றிந் டெப் ா கினிருத்திரர் முத குணதத்து மத்தத்திற்
சீ டபுணத்தி கீழுள்ள உருத்திரரீருண அவ் ட்பு. பதி ஞத்
திற் ாோ முதலிய ற் றப் பெறுத ா. உண் மச்சரி யயிற் சரி
யமுத் உ யோத்தி ஞா மீறாகிய ப் ணிரு. ச்சிபுண்
ணிய ஞுக்கு பயன் அ ிற்றிந் டெப் சீ ண்டபு. முதற் த்த
வித் தகு கீழுள்ள அ ட்பு. பதி ஞுடைய சிலோ த்துச் ாோ
ம் முதலிய பதமுத்தி னைப் பெறுதலா (சி. போ. பாடி. 171). உண்

ஞாத்திற் சரி யமுதலிய மு. ச்சிபுண்ணிய. ஞுக்கு பயன்,
அ ிற்றிந் டெப் சீ ண்டபு. முதற் சத்தவத்தைக்குக் கீழுள்ள அ
ப்பு. பதி னாய் இருத்த ா (செ. 276. கு. 2. பார்). ஞா. த்தி
ஞாத்திற்குப் பரமுத்திதே பய. இங்கு ச்மார்த்ம் என்றது சி
ரி. சிவிரி ய. சிவியா ம் சிவா ி ஆகிய னெறி னையா

தே. பிறபு. தேர் னை நோக்கிச் சாதிக்கு சரி யமுதலிய அவ்
ப்பு. த்துச்சாடோ ராதிபத் னையே தருமென்பது அவ் ாறு பெறு
புணதே ர் சாயுச்சியமு பரமுத்தியா ாது பிறவீக்கிடமாயிருக்கும் ப
தும் உய்த்துணர்.

மெழிப்ப: சி ண்டி ிச் சேர்தற்குரிய நெறி ன் தாதமார் ம் முத
ா நா னு ா னைப்படு. ி சரி யகிரியை யோ ம் ஞானம்
றுஞ் சொல் ட்ப்படும். இ ிற்றி பய மு றயே சாடோ ா மீப சார்பு

சாயுச்சி முத்தி ளாம். முன்னைய மூ றம் பதமுத்தி ன் பின்னையது பா முத்தி ா.

(b) சரியாசாத்தனையி் இயல்பும் பயனும்.

7. , ராதமார்க் கஞ்சாற்றிற் சங்கரன் டன் கோ ரிற்
நலமலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ் சாத்திப்
போதுகளுங் கொய்துபூதார் மாலை கண்ணி
புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புழிந்து பாடித்
திதிற்று விளக்கிட்டுத் திருந்த வனமுஞ்
செய்துதிரு வேடங்கண் ட ஸடிபேன் செய்வ
தியாதுபணி யீரென்று பணித் தவர்தம் பணியு
மியற்றுவதிச் சரியைசெய்யோ ரீசனுல கிருப்பர்.

(இ ள்.) தாதமார்க் ம் சாற்றில் மேற்கூறிய ா னுள்ளே தாத
ார் மாகிய சி ிசரி ய யச் சொல்லுமிடத்து, ர த்ோயில்
த அ குஇட்டு சி பெருமானுடைய திரு்ோயிலி் திரு. கிட்டி
இ குதிருமெழுக்குஞ்சாத்தி விளங்குகி் த திருமெழுக் இட்டு
போது ளு்ொய்து - பூக் ளு்ொடுத்து, பூந்தார்மாலை ணிப புனி
தற்குச்ச மத்தி ரினுத் தார்மாலை ண்னிமுதலிய தொ டய்ா
ற்றையு் சி பெருமானுக்குச்சாத்துமாறு அ த்த புழிந்துபாடி
அரு டய கீர்த்தியினை நயரா ாழ்த்தி தீது இ் திருவிளக்கு இட்டு
ற்றமற்ற பிரா பொருந்திய விளக்கு னையு் ஏற்றி, திருந்த ழு்
ெய்து அழகிப ண்த ிகளும் ித்து, திருடெட் டா் சின
டி ார் திருடெட் தக் ானுமிடத்து அடியே்ெ ம் து ாதுபணி
யீர் ிறு பணிந்து அடியேன்ெய்யத்த் குற்றே ி் ாது அதனை
அருளவேண்டும் என்று ணங்கி, அ ிர்தம்பணியு் இயற்றுது அ ிர்
அருளிச்செய்யு் பணிவிடையும் செய் ிதாட், இச் ி யசெய் ார் ஈ
உ கு இருப்பர் இச்சி ிசரி யயினை அனுட்டிப்போர் சி ிோ த்திலிருப்
பர்.

றிப்பு. 1. அ கிட் : திரு்ோயிலினுள்ளு் புறமு் அ த்த ா
கி பொருட் ளிரு் ாது பெருக்குத்.

2. திருமெழுக்குச்சாத்த : திரு்ோயிற்ற ர யச் த்த ா ப
வி் சாணிொ ண்டெழுக்குத் ப வின் ணணிொ டெழுக்குத்
பூதப்பிரேத பசாச தோஷங் ளும் அசத்த ாயு துர் ாற்ற் முதலி
தோ ள்களு் ிக்கு ிதேயன்றித் த ர ா து ர்து பரிசுத்த ாய்
இருப்போருக்கு ளோ ழு் ட் மீ ழு் ாத்துவித ழு் தரு்
பது துணிபு.

3. போது ள்ொய்த : அதி ாலையி் முந்து் ானாதி் முடித்
துப் பரிசுத்தனய் ாச்சிலுமிழ்தல் முதலிய அ சியின்றிச் சி த்தியா த்

தோடு வண்டு ன் னா முன் மலர்களை நம் படாதபடி செய்து
கூட மிவிட்டுத் திருக்கே மிவிற் கொடுத்த.

4. பூதார்மலை ண்ணிசு மத்தல்: இண். , கொட,
ண்ணி, பந்து. தண்டிற்சுட்டிமலை முதலிய பலவினையாய் பூமலைகளைத்
கொடுத்தல். கொட, தெற்றிமலை வீசுமலை முதலிய என்பர் மறை
ஞானதேசிகர்.

5. புழந்துபாட: ஆரியே தஞ்சனாலுத் தமிழேதர் ளாகிய ப
னிருத்திருமுற ளுள் பண்ண மயப் பத்திரசத்துடன் ளவத்துக்கு
இடத்துக்குமேற்ற அ வுகளோடு ஆரந்தமேலிட்டுக் கண்கள் நீர்ததும்ப
வஞ்சகெஞ்ஞ மயிர் சிலிர்ப்பு செய்கும்பற்றுத் தக்கு ண்டோர்
கு டேட்டோர் கும் மெய்ய பு கூடுமாறு எம்பிரான் புழப் பாடு
தல்.

6. தீதித் திருவிளக்கிடல்: பிலமுசலிய பசுவின் நெய்யினாலேணு
ன் மெய்முசலிய ந்ருவேணும் தாம ரவனையாநாலி முசுத்தமா நூற்ற
பருத்தினாலி மு முதலிய கொடு தீபமேற்றுதல். தீபமெனவே தசா
, சாப்பிராணி முதலிய ந்த ிர்க்க கொடு கூட்டம் தூபமு அட
ய தெ.

7. திருந்த ிஞ்செய்த: கோட்டுப்பூடு டிப்பூ நீர்ப்பூ நிலப்
பூ முதலிய ாத்தரு ளை உண்டாக்கல். நந்தவனம் கூறே தேரா
டாலயம் ட்டலும் அட்கினதெ.

8. திருடெ ட் டாபணிந்து அ ரித்தம்பணியுமியற்றுது:
வீழ்தி, ருத்திரா, , ாகராயம் முதலிய சி டே டப் பொலிவு டயா
ர ட் டா அ ர ி க்கி அ ரிக்கு டே டிய உதவிசர்குற்றே
ன் மெய்த். சி டே டத் த டாற் சி னையே ண்டத ப் பாவித்து
புழபட் முறையகு டே டி, டே டதாரி ளது அ நிலையை யாராய்த்
அறித் சரி யயாளர் டனா து எ பது டே டத்துக்கேற்ப அ மில்
ரவிடி அவ் டர் மேற்பொறுத்த பாரமாயிருப்பதனை உலகிதப்பல்
யிலுமலும் நம்போலியர் ணைதலையிற் மத்த அ சியமி று என்பது
உ ர்மண் உ ர்த்து டெருத்த டே னி ண்ணனை விழுந்து ண்கிய சேர
மா பெருமாள் ரித்ததினு பிற திருத்தொண்டர் சரித்தது ர்.

9. இத்த ச் ரியமெறி ய அதற்கு இலக்கியமாய் ஒழுதி ாட
டிய ாவுக் ரசாகு அப்பரு நிலைபெறு ாமெ ணுதியே டெஞ்சே ரா
ரித்தலு டெ பிராண டயே ாயில்புக்குப் பு ரிதன்மு ண் கிட்டெ மு
குமிட்டுப் பூம லைபுணைத்தேத்திப் புழந்துபாடித் தலை ார்க்கு பிட்டு
கூத்த ாடிச்ச ராசெயபோற்றிபோற்றியெ று அலைபுனல்சேர் டெஞ்
டமெய் மாதீயென்றும் ஆளுரா எ டெ டே அலாநி டே வும்

“பெரும்புலர் ஈலை மூழ்கிப்பித்தர்” குப் பத்தராகி அரும்பொடும் ர் ன்
 ரொடா ஈர்த் தயுள்ளேன ஈத்து, விரும்புநல் விள்குத்தபம் விதி
 யினலிட லல்லார்க்குக், கருப்பினிற் றடிபோ ஈர் டலுர்வீரட்டனரே
 எனவு “விளக்கினுற்பெற்றவன்பெழுக்கினுற் பதிற்றியாகும் துள்கி
 ண் ஈர்தொடுத்தாற் றாயவிண்ணேறலாகு” னளக்கிட்டார்பேறு சொ
 லி மெய்க்கெறிஞானமாகும், அளப்பி கீதஞ்சொ ன்றாக் கடி டா ருளு
 ஈதே” வு” ன ஈரேனுந்தாமா வி ஈடத்திட்டதிருந் றஞ்சாத மு
 ண்டாலுங்கி, உ ஈராதேய ர ஈ ர் ண்டபோது வு” தடின பத்திறினை
 த் கு ன் துநோ” கி, இ ஈர்தே ர ஈர்தே ர் ன் றுசொல்லி யி” ண்டாட்டா
 தொழிந்தீசன் றிறதே பேணிக் க ஈராதேதொழுமடியார் கொஞ்சினுள்ளே
 ஈரப்பூர் டெ” ரிய” ஈணவாமே” னவு” கூறிப் பு” துந் துருப்பது
 மற்றுந் திருமு தசரி” ன் ஈணவுந் தோ” கி” ஈர்த்து சாதித்துக்குக்

பொழிப்பு. சி ஈசரி யயா ஈது திரு” ஈவில்லு கிட” டெ முகுத்
 பூயால்தொடுத்த”, சி ஈபெருமானைப் பு ழ்த்துபாடல் தீபமிதெ” ித்
 ி” உ” ஈபண்ணுதல், சி ஈனடியாருக்குப் பணிவிடைசெய்த” முதலியன.
 சரி ய அனு” டிப்போர் சாலோ பதத் த அ டர்.

(c). கிரியாசாதனையின் இயல்பும் பயனும்.

7. புத்திரமாரக் கம்புகலிற் புதியவிரைப் போது

புகையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண் டைந்து

சுத்திசெய்தா சனமூர்த்தி மூர்” தி மாணஞ்

சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த

ஈத்தியினு ளருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்

பரிவினெடு மெரியில்வரு காரியமும் பண்ணி

நித்தலுமிக் கிரியையினை யியற்று ளோரக்

ணின்மலன்ற னருகிருப்பர் நினையுங் ளாலே.

(இ-ள்.) புத்திரமாரக்கம் பு லின் புத்திரமார்” மாகிய சி கிரியாபா
 தத் தச் சொல்லுமிடத்து புதிய வி ஈர்ப்பே து பு ஒளி மஞ்சனம்
 அமுது முதல்கொ டு புதிய ஈசனையு டய ம ர் ன் னுப் தீப் திரு
 மஞ்சனம் திரு ஈமுது முதலிய உப ர” னை அ மத்து” டொ” டு
 ஐ” துசுத்திசெய்த - பூதசுத்திமுதலிய பஞ்சசுத்தி ளுஞ் டெ” ய்து ஆச”
 மூர்த்தி மூர்த்திமாணு” ளோதி யயு” பாவித்து ஆ ஈகித்து ஆச” மிட்டு
 மூர்த்தி ய” மு” தருளச்செய்து மூர்த்தி ஈனாகியபரஞ்சோதி யப் பா ஈனை
 செய்து ஆ ஈகித்து, சுத்தபத்தியினு” அருச்சித்துப்பரவிப்போற்றி மெய்
 ய” போடு அருச்சனைசெய்து, துதித்து ழிப்பட்டு பரிவினெடு” ரியி” ன்
 ஈரு ஈரியமு” ப” ணி - விரும்போடு அ” கினி ஈரியமுஞ்செய்து முடிக்க

ர : நித்தலு இக்கிரியையினை இயற்றுமார் ந நாடோறு இக்கிரியைய அனுபவிப்போர்; நினைவுநால் ஆராயுமிடத்து, நிம்மத அருகிருப்பர் சி. து சமீபத்திலிருப்பதாகிய சாமீபபதத் த அடர்.

குறிப்பு. 1. ஐந்துசுத்தி பூதத்திதா சுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரத்தி. இவ்வித்திப்பா. இற்றுள் () பூதசுத்தியாது பிருதிவமுதல் ஆராய்முகிய பஞ்சபூனையும் அவ்வுப்பூனின் நிருணம் குறிதெய். (அ)வ னோடு தியானித்து அவ்வுப்பூனாக்குரியாமந்திரனை அவ்வுப்பூனோடு முறப்படி சேர உச்சரித்து, பூதகளை விதிப்படி த்திசெய்தா (b) தானத்தியாது அஸ்திரந்திரக்களினு தாளத்திரயஞ்செய்த அக்குநின்ற இடபூமற்றி, அந்திரமந்திரத்தா அக்கினிண்ணகிய மதிஸையும் (ச) ந்திரத்தா அப்யுஞ்ஞெய்து சுத்தி திரத்தான் மேலுந்நிழுஞ் சுத்தி. னினி மரப்பாவித்தச்சிவித்துக்குமுண்டமிட்டுப் பூமிதேவியத்தியானித்து, இருதயந்திரத்தா அருச்சித்து அந்திரமந்திரத்தினு திக்குப்பத்தஞ்செய்தா. (d) திரவித்தியாது அருக்கியமுதலிய பாத்திரனை அந்திரந்திரத்தாற் முவிவந்தமிர்தாகிய நீர இருதயந்திரத்தானி மத்துத் திரவிய எட்டுப் பஞ்சப்பிரம் முதலிய திரா முறப்படி பூசித்துச் சித்தாந்திரத்தா பிமந்திரித்துத் திக்குப்பந்தமு அரகுண்டமுஞ் செய்து தேனுமுத்தி ரொடுத்து அருக்கிசத்தா தே தன்னையும் பூரோபரணங் னையும் புரோகித்து (அ)த்தால் அப்பியுண்ணும், இரு. யத்தா அபிந்திரித்தலு (ச)தா அவருண்டனம், தேனுமுத்தி ரயா அமிர்திர முஞ்ஞெய்து, புஷ்பத்த அருக்கிரொடுத்துத் திருஞ்சனகுடத்தின்கணிட்டுத் தேனுமுத்தி ரொடுத்தா. (d) திரசுத்தியாது தஞ்சனத்திற் சிாச மும் மாப்பிற் றுமரத்தியு நியசித்துச் சந்தனதி கமிட்டு, மூத்தாற் ரகிதே புப்பமிட்டு ஆ பூ செய்து பிரபாதியாவுந்நமோத்மாவுந்திரனை உச்சரித்தா (e) இவ்வி சுத்தியாது, நாடோறு மி விரித்தா திரத்திதே சடுத்தாச ம்பித்து இவ்வித்த முந்தருளப்பண்ணி அந்தநானே தியில் த்து விதிப்படிபூசித்து நிவலிய மித்து இவ்வித்த தயு ஆவுடயா ரயு அப்பிச் சாமானியார் கியத்தாலுஞ் சுத்தோதத்தாலு அபிஷேஞ்ஞெய்து தமுதல் அருகிய சமீரமுறப்படி அபிஷேஞ்ஞெய்து, திருநொற்றா டசாத்திப் பீடத்திடு முந்தருளப்பண்ணி ஓர்புஷ்பஞ்சாத்துதா (திருநாத. திருப்பெருந். 70 உ. ர.) தேக்கிரி விரிவு 299- டெய்யுட்குறிப்பி கீழ்.

குறிப்பு. ராரர், முதலாதா ஆத்திகுறி அது. பூதசுத்தி, அந்திரியா, சாதியெனும்த் நெருகியா என்பர்.

அந்தரியா - அத்துளா - ரவிலு நயஞ்சினைப்பூசு செய்து. ரதி
கோங்குடல்.

2. ஆமூர்த்தி மூர்த்திமானாஞ் கோதியயும்பாலித்து இட்ட
பரார்த்தமாகிய இலிங்கம் ஞாக்கு முறையே சலாச - திராசனமாகிய ஆ
னவ் ஞரித்தாம். ஆசனமிட்டு, மூர்த்தி ய முத்தருளச்செய்து மூர்த்தி
மானாகிய பரஞ் கோதியப் பனைசெய்து மே - சிவோஹப் பனை
யில் அகத்தேபண்ணுதுபோல் மூர்த்தியிற்செய்யும் முநயாடு
(செ. 299. கு. 3 பார்.)

3. ஆரகித்தல் - தாபனஞ் செய்தற்குத் தெய்வக்கைய மந்த்.
இது சத்தி கோசாத் திரத்தாற் செய்யப்படுவது. எவ்வாறு கிரியைகளுக்
கு பொதுவான இருதய ந்திரத்தானுஞ்செய்யாம. (சை. 13ம். தொது.
525. 526.)

4. ரியில் ஒரு ரியி - அக்கினி ரியிம். அது நிவிர்த்திமுதலிய ஞ்
ராமயமா - குண்டம் அமைத்து, அதிற் சத்திதத்துத்து விளக்கு
ராகி ராகி ரி னது சயோ - பாலித்து ராகி ரியினது ரப்பத்
தினே ராக்கினியாகிய சிசுபதித்தாப் பாலித்து ரப்பாதா - முத
லிய சஸ்காரம் எசெய்து சி ராக்கினி சனித்தாவு - சாதர் - ர
ண - முதலிய கிரியையும் உபாய முஞ்செய்து பதினாறு யது பெற்று
விளக்குதாப் பாலித்து அருடய இரு, ய லத்திற் சி ராச மூர்த்தி
மூ - னாற் சினை ஆ ரா ஞ்செய்து ச உபசாரங்களுடனு - பூசித்து
இவ் வாறு சி ராக்கினியின் இருதயத்திற் சினை மூழ்படுதா.

5. அருச்சினை - சிலி - த் த அல - காரம் கோதனம் தூப - தீப -
கொடி குட ஆட்ட - சாம ரகண்ணாடி முதலிய ர னா - ஆராதித்
தல்.

6. இக்கிரியாநெறியினை அதற்கிலக்கியமாயொழுதிக் காட்டி ஆளு
டய பிண்ணையாராம் சம்பந்தர் - ந நமவிதருமனரெழுமு நகும் ர்பு
மிகு னரொளி. நி நபுனவ் ரெதினைநினைவொடுந் தமும் மூழ்படுமடிய ர்
கு நவ பதமனைதா றுஞ் குணமு டயினைநய ந னாபதி சி நபு லமர்
சி புரமதுநினைப ர்செய்யமகடலை மே - எனவும் - செம்பொன் டெய் ரலை
யு - ராசி கயு - திரு - துபுற யுமவியு - பாட்டெ - நம்பு - பெரு - ன் னாறு
டய நம்பெருமானிதுவெ ன்கொல்சொ - ரய், உம்பருநா ரு ந்தானு
மொலி டல்குந் தவுல த்தோரு - அம்புதா - ன னீடுவ் கூட ரா ரா
யின் மர்ந்த ராநே - னனவு - ரவினையிட்டு - குளம்ப தொட்டி - னி
ரத்தால். எவ்வினைவொ யின் மூன்றெறித்தீரென்றிருபொழுது - பூவினை
வொய்து ம ரடிபோற்றுது நாமடியோ - தீவினை ந்தெ மத் தீ - டப்
பெறா திருநீ - ண்டம் - னவும் - தோத்திரமா ணலிலி - தொட - கிய
ரானி ரயிற் பால் பாத்திரமா ராட்டென பரஞ்சோதிபரிந்தருளி, ஆத்

மெ ம றநா ல்க் றம்புரிநூலன்றுரைத்த, தீர்த்தம் குச டயாருந் திரு
 டேட்ட குடியாரே” எனவும் கூறிப் பு. ழந்திருப்பது” மற்று, திருமுறை
 எில் ாரு னவுநே க்கியுணர்ந்துசாதித்துய்கு .

போழ்ப்பட. சி கிரி யயா துபுதியமலர் ள் தூபம் தீப் திருமஞ்
 ச ம் திரு முது முதலிய அ மத்துப் பஞ்சசத்திகளுஞ்செய்தஆச மிட்டு
 மூர்த்தி ய எழுந்தரு ள்செய்த மூர்த்திமானுகிய பரஞ்சோதி யப் பா ினை
 பண்ணி ஆ ாகித்து மெய்ய் போடுமருச்சித்துத்துதித்து ிழிபட்டு அக்கினி
 ாரியமுஞ்செய்தாம். கிரி ய அநுட்டிப்போர் சிவசாமீபபதத் த அ ட
 ிர்.

(2). யோ சாதனையி னியல்பும் பயனும்.

972 ச மார்க்கம் புலனெடுக்கித் தடுத்தவாரி யிரண்டுஞ்
 சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதா ரங்கர்
 அ மார்க்க மறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க னுணர்ந்தங்
 கணை துபோய் மேலேறி யலர்மதிமண் டலத்தின்
 மு. மார்க்க வமுதுடல முட்டத் தக்கி
 முழுச்சோதி நினைந்திருத்தன் முதலாக வினைகள்
 உ மார்க்க வட்டா யோ முற்று
 முழுத்தலுழர் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர்.

(இ ன்.) கமார் ம் - யோ பாதமாகிய தோழநெறி பு ன்ஒடுக்கி
 ம்பொறி னை ஒடுக்கி வளிஇர மெத்தடுத்து உச்ச ராச ரிச்ச ரா
 இர டிணையும் அட்கி சலிப்பற்று மண் ச ப்படாது ரு ழிநிறு
 த்தி முச் துர முகல் ஆ ரர்கள் அ மார் அறிந்து முக்கோ
 மு. விய டிவி ாகிய மூ ரதார முகலிய ஆருதாரங்கனின் உவ்வுழிகளை
 அறிந்து, அ ிற்றின் அரும்பொரு ள் உ ர்த்து - அவ்வாருதார ளி
 லுள்ள பத் தன் அ ர்கள் அதிதே ர தகளாகிய அரிய பொருள்களையும்
 அறிந்து அ ரு அணைத்துபோய் மூ ரதார தொடங்கி அவ்வவ்விட
 ளிளே பொருந்தித் தியானித்து, மேல்ஏறி அவ்வாருதார ளுக்கு
 தே டே டெ டு, மகி ண்டலத்தி் அலர்மு அமுது ஆர் சத்ர
 ட த்தி ண்ணுள்ள பிரமர்திர லத்தி து ம ர்த்தமு யானது
 அமிர்தத் த ண்ட டலம்முட்டத்தேகி - அதனைத் தே ம்முழு து
 ரிரப்பி முழுச்சோதிநினைந்திருத்த முத ர பூர ப்பிர ரசத்தைத்
 தியானித்துச்சமாதிகூடுத பிரதான மாக வினை ள் உ மார்க்க அட்
 டா யோ ம்முற்றும் உழத்தல் - வினைகள் டெ டெதற்குரிய ழியாகிய இவ்
 ட்டா யோ த் த முற்றும் அநுட்டித்தவர் உழந்த ர் சி ன்தன்
 உருவத் தப்பெறு ிர் இ ன் அநுட்டித்தோர் சி னது ாருபத்தைப்
 பெறு ிர்.

சூறிட்ட. 1. புலனெடுக்கி - ஐம்பொறிகளை அடக்கி. இது பிரத்தியாகாரம் என்பதும்.

2. னியிரச் சிந்தித்து: னியிரண்டு - சச்சாசநிச்சவாசங்கள் உச்சாசம் - சாசத்தை உள்ளே வரக்குதல். இதுபூரகம் னாயுப்பதும். நிச்சாசம் - உள்ளே னாகிய சவாசத்தை னியியெய்தல். இது இச்சம் எனவும்படும். ஓட்கொள்ளுகலையும் சழிச்சலையும் ஒழித்து. உள்ளேயள்ள வாயு பத்தித்து சிறுத்துக் குப்பம் எனவும்படும். வாயுனைத்துப் பத்தினால் னம் சலிப்பதுதலின், சலிப்பற்று என்றார். இம்முறையிப்பொருளையு னாக்கி விடுத்துறுத்தல் பிராணபாமம் எனப்படும்.

3. முச்சதாமுதலாதாரங்கள் அமர்த்த மறிந்த மறிந்தோம் பொருள் னுணர்ந்து: மூலாதாரம் வாதிட்டானம், மணிபூரம், அபாக்தம், விசத்தி, ஆஞ்ஞாப்பன ஆறாதாரங்கள் எனப்படும். இம்முன், (a) மூலாதாரம் குத்தத்துக்கு இரண்டங்குலத்துக்குமேலே குறிக்கு இரண்டங்குலத்துக்குக் கீழே இருப்பது. இதமுக்கேரணமடிமுடியதாயும் அவ்விடவத்திலே னாக்கிச் செந்தாமரையுனதாயும் அவ்விதழ்களிலே னாபடி னுமனது அக்கவளிருப்பனாயும் பாவிக்ப்படும். இராதாரத்திற்கு அதிதேவ வாயசர். (b) சாதிட்டானம் மூலாதாரத்துக்கு மேலே இருவிரற்பரிமாணத்திலே இலிச்சபீடமாயிருப்பது. இதற்கு மடிவாற்றுகோண். அதிதேவாந்தியய ஆறித்தந்தாமரை. அர்வன்வலபியாபன அதிதேவசிபிமா. (c) மணிபூரம், வாதிட்டாத்துக்குமேல் நாபித்தானத்திலிருப்பது. மடிவாற்றுகோண்டி. பத்துஇழஞ்ஞாபதா. அர்வன்வலபிணதயபியாபனவமஎன்ப. அதிதேவதலிட்டுணு. (d) அாதம் மணிபூரத்துக்குப் பத்துவிரற்பரிமாணத்துக்குமேலே இருதய மலத்திலிருப்பது. மடிவாற்றுகோணம். பன்னிரண்டு இழங்களுடையதாமர அர்வர்கள் வலபியாபனவமஜகருடாபன. அதிதேவதஉருத்திரன். (e) விசத்தி, னுண்டத்திலிருப்பது. மடிவாற்றுகோணம். பதினாறித்தந்தாமர அர்வர்கள் சகருஹாண்டஹிபீடுளவாறுவென ஒலுளகங்க என்ப. அதிதேவதமேவரன். (f) ஆக்ஷிணபுருத்தியிலிருப்பது. மடிவாற்றுகோண்டம். இரண்டு இசழ்ஞாடையதாமர அர்வன்வலபிணதயபியாபனவமஅதிதேவதைசதசுவர். மூலாதாரத்திற்கு மூன்று இசழும் ஆஞ்ஞாக்கு ஒரு இசழ்நாகக்கொள்துமாம். (262. கு. 4. பார்).

4. அண்ணாதுபோய்மேலேறி - மூலாதாரம்முதலா ஆறு ஆதாரங்களாய் அடந்து அவ்வியினி அவ்வத்தே. தகளைத் தியானித்துப் பிச்சிதிரம் டலத்த அடந்து. என்பது அண்ணாதுபோய் ன்றதற்கு அசம்பயுடே சென்று எப்பொருள் னொவர் (சிரா) அப - ராதாபியருக்கும் குண்டலிசத்திசொலுபம்.

5. அவர் திமீட்டத்தின் முகமார்ச். முதுடல முட்டத்தேக்கி: சந்திரன்டல ண்டத்தானத்துக்குமேலேயுள்ளது. இதிகே பதினாற்தழ் ண்டய பிரமர்திரகம் ம் உளது. இம் மலத்தினின்று சந்திரரந்தி ண்டத்தே ண்டோலும் இனிய அமிர்ந்தம்பெரு அதனைத் தேம்முழு தும் நிரப்பி ண்பது. தேக்குதல் - நிறத்தம்.

6. முழுச்சோதினைந்திருத்தல் பிரமரந்திரகம் வத்துக்கு மேலுள்ள ஆயிரத்தெட்டிதழ். மங் னையுடய துவாதசாந்தமாகிய பராபரமெளி பப் பொருந்திச்சாதிக்கடியிருத்தல்.

7. அட்டா யோகம் எட்டு உறுபு னையுடைய யோம். அட்ட இயம் நியம் ஆசம் பிராணபாம் பிரத்தியாசாரம் தாரணை தியானம் சாதிப்ப. இம்முன் பிராணபாமம் முதலிய ஆறு அட்டா இயம்புள் மேகே கூறப்பட்டன. இயமம் - டொல் ராமாயம் எ ணாம பிறர் னேவிய ரயும் பொது. ளிரையும் விரும்பாமை, இரம் மு டம் டுச்சுனையி டமை பொறுதுடைமை, மங் காம அற் பாகார சுகியுடை ம எப்பத்துவீதம். நியமம் - தாம், சந்தோஷத் தேபத்தி தானம். சுகரபூசு, ஞானசாத்திரத் கட்டேட்டல் இச்ச புத்தி, செபம், விரதம் எப்பத்துவீதம், ஆசனம் சபத்திம், தே மு ம்பது வீர தேசரி, பத்திர முத்தம் மயூர், முதயி.

8. வினை ணு அட்டா யோம் அதுட்டித்தலின் பயன் நீ எந்படி.

9. இவ்வியே நெறிய அதற்கிலக்கியமா ஒழுக்கி டட்டிய எம்பி ரா டேரூழாகிய கந்தர் தேடுவன் தேடு ண் செம்மலர்ப்பாதங் ண்டொ டு, டெனாடு ண்டுக்கு டே யொர் ரல்விரல், டெண்மடா டன் பிடித்து கிழ்ந்துனே, ஆடு ண்டு ண்டுமாத் தா ரெம்மடி ணே என வு டுழித்தலைப்படு டா முய்கிண்டுற ணுண்ணைப்போலெ ணைப்ப வி ட்டே டுழித் தைப் ட்டரீரதுபோலச் சுழல்கின்றே சுழல்கிற் தெ ணுள்ள டுழித் தைப்பட்ட ரயதுபோல டொரு டு ரல்பற்றிற் டுறவியு ஒழித்து நயருளாயினசெய்யா யொற்றியுருணு மரு டு டாடு டு ணவு டு ணுடையா பெரியான் ணத்தாலு நினைப்பரியா ஆனிட யந்த ர்த்த ணு டாகி யொர்தீயுருக்கெ ண் ணே டயிவ்வுட டெடுகிப்புருத் பரந்தான், டா ணுடைமா டெம்பிரா ண் ணுமார் நனி ப்ளியதே எனவு கூறிப்பு ழுந்து தம்முழுப் பதிகங்களினு யொத்து டு அதுபூதிய டுத்துத்தோழ மமு டயில் விரித்ததுவு பிறதிருமு டு ணிலும் டு வுமே ர்கி உணர் து சாதித்துக்கு.

10. டுழிப்பு. சி டேயா மா டு ணம்பொறி னையு டுடுகிச் டாசத் த டிலைவிலந்துத்தி ணதை ஒரு டுழிப்படுத்தி உடம்பினுள் ஆறுதார் சுளையு

தரிசித்து, ஆன்மாவானது அவ்வாறுதான் னுக்கும் மேலே சென்று பிரம ரந்திரத்திடு மூலமும் அமிர்த்தா ய யொழு ம் உட்பு கிலைத்திருப்பத் தான் பூர ப் பிரகாசாகிய சிவனோடு பக் டி இ ிரறு இ ம ரதி அட்டா ி னோடு கூடிய சமாதி நிலையையடைந்து ஆரந்தித்திருத்தவரம் இவ்வியோ. நெறியைச் சாதித்தோர் சிவசாஸுபத்தை அடைவர்.

(௮). ஞானசாதனையின் இயல்பும் பயனும்.

74. சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத

சாத்திரங்கள் சமயங்க ாம்பலவு முணர்ந்து

பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கிழாக மே ாம்

பதிபசுபா சந்தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டு

ந் மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான

ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடா வண்ணம்

பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப்

பெருமையுடை யோர்கிவனைப் பெறுவர் கானே.

(இ-ள்.) ச் மார்க்கம் - ஞா பாதாகிய ார்க்காது ச லைபுராணவேத சாத்திரங் ள் சமயங் ள் தாம் பலவுங் உணர்ந்து ா னு ஞா னு புராணங் ஞ டேத் னும் சாத்திர னு ம துல் னும் ஆகிய பல நிறையும் ஆராய்ந்தறி்து, பல் ார்க்கப் பொருள் ப வு கிழா ப ச மயங் ளிலும் கூறப்படு பொருளி பு த் தந்தமல்லா மே ா பதி பசு பாசந்தெரித்துப் பரசிவனை ாட்டு நன்மார்க்க ஞானத் த நாடி - மே ானபதிப பாசங் ள் னும் முப்பொ ருளையு் சித்தாந்த ாத் தெரிவித்துப் பரமசிவனைத் தெளி ய் ாட்டு நெறியாகிப சி ா ஞானத்தைத் தெளித்தறிந்து. ஞா னேய மொ ஞாதிருவு நாடா ண்ணம் - அறி ாகிய அவ்ருளையு், அறியப்படு ாதாகியசித் தயும், அறிப ாகிய தன்ளையு் பகுத்தறிதலி் றி, பி் ார் ி ினுடனும்பெற்றி் அத்துவிதமா பிணிப்புமு றயி் ாத்து டன் லத்துநிற்றலாம் ஞா ப்பெரு மயு டயோர் - இந்த ஞா நெ றி யச் ாதித்ததுப ா டந்தபெரியோர் னைப்பெறு ார் - சாயுச் ாகியபரமுத்தி யப்பெறு ார்.

குறிப்பு. 1. சன் ார்க்கம் (செ. 270. கு. 1. பார்).

2. ச ல லை.....உணர்ந்து, பன்மார்க்கப் பொருள்ப ி கிழா மே ா பதி பசு பாசந்தெரித்துப் பரசிவனை ாட்டு, ார்க்க ஞா ி; டே ி புறச் மயநெறிநின்று.....சை த்திறத்த டார்..... ா த்தார்

3. ஞானஞெயமொடு ஞாதிருவுகாடா ண்ம்: ஞானம் - அறிவு திரு ணுன் றேயம் - அறிவப்படும்பொருள் சின் றாதிரு அறிப ண் ஆம்மா. இஃமூறையே ஈட்சி, ஈட்சிப்பொருள் ஈ பான் எனவும் படும். ஈட ண்ம் பிரிந்து தெரியாதபடி. ஞானநிலைய ஈ ட்:தோருக் குச் ச் ற்பயில்லையென்றதா.

5. நன்மார் ஞாத்தாளுடி” எனவும்பாட இத்னை ள்ளா டித் து : : ர் : : ல் ராக் ரகிய ஞா பாதத் த ஞா த் தால் ரடி குரு றுளால் ஆய்ந்தறிந்து” ப் பொருளு ர் . ஆ ம் ளா அறி து அபரஞா ம். அத்துவிதாய் ந்து நி றுபேரா ந் தத் த அனுபவித்தறி து பரஞான .

6. இஞ்ஞா டெ நிய அதற்கில் கியமா ஒழுதி ரட்டிய ணி ராச
ர ம் ணி ர் இ த தெ ய் கேவ்வி ராக்குச் சீரிலைம்பு ளான்
மு தயா ர ி னே யெய்திடாத மூர்க் னேன் டெ த ர விழு
திடே டெ னுள்ள டெ ள்கிவி டி டே னெ தயாயரி னே யி மெய்
தலுற்றிருப்பே வு லைச்சமய் னொ ராத சாத்திர ராஞ்
ச லைக் டலுளனுய்க் கிடந்துதடி ராறு லை டெ த்து மலிணை ள் த்
தருளுஞ் செ லைப்பரவி ர் தெள்ளேண் டொட்டாமோ வு
பு ர்ப்பதொக் டெ த் டெ னே யா டிபூ ரோ கினாய் பு ர்ப்ப
த் திதெ ற்போது ி டெ டெ டெ னிதா பு ர்ப்பத ி
தித ி புரி மூற் டெ பு ர்ப்பதா ி னை பு ரா போ
தமே வு முத்தி டெ நியாதமூர் ரொடு முயல் டெ னைப் பத்தி
டெ நிய நிவித்துப்பழவினை ள் பாறு ி சித்த றுவித்துச் சி
ராகியெனையா ட் அத்த டெ ருளி ராறாற்பெறு ராச்சோடி

எனவு', நான் தாக் ன்பின் மகானுத்தானும் மறிவோம், தானின்னை யாட்டு ண்ட தெல்லாருந்தாமறிவார், ஆனகருணையும் அக்குற்றேதான னே, ஓ ணே னைக் கூடக்குளிர்ந்தாதாய்மே. ரத்தும்பீ' எனவும் பிற வாற்றாணும் தம்மருமைத் தமிழ்மொழியாகிய திரு ஈசகத்தும் 'சொற்பா முதி ன் யான்ச வயென்னத் துணர்ந்திங்ளே நற்பால்வினேத்தெய் ித் தின்று கானிவனா' பகுதிப். பொற்பாறறிவார் புலியூர்ப்புனிதன் பொதியில் டெற்பிற், நற்பாவியவரைவாய்க் கடிதோட் ளு. த்ே' என்பன முத லாகத் தமது மெஞ்ஞானதூலாகிய திருக்கோணவயாரினும் கூறிப்பு ழ்ந் தும், ஞானாதுபலத்தையே யாண்டும் விரித்துப் போர்த்ததுவு' பிறதிருமு தகளில் று னனவுங் ண்ட உணர்ந்து சாதித்ததுபவிக்குக.

பொழிப்பு. சி ிஞா மா டது லேஞான' முதலிய யா டற் றயு' கற்றறிந்து மற்றுஞ் மயநூற்பொருள்கள் யாவும் பூர்ப்பக் மா க்கண்டு பதிபசுபாசவிலக்கணங்கூறு' சி ிர மெறியே சிந்தார்த் மெனத்தெளிந்து ான்பான் காட்சி காட்சிப்பொருள் எனப்பிரித்தறியும் அறிவெழுதிய அத் துவித முறையிற் சிவனு ன் கலந்து ிற்றலாம். இஞ்ஞானநெறியை அத் டித்தோர் சி ிசாயுச்சியம்பெறு ி.

(j) ஞானபூசனையே முத்திக்கு நேர் ழி.

7. ஞானதூ றனையோத லோது வித்த

னற்பொருளைக் கேட்டித்த றுன்கேட்ட னன்று
வினமிலாப் பொருளாதனைச் சிந்தித்த லைந்து
மிறைவனடி யடைவிக்கு மெழின் ஞான பூசை
ஊனமிலாக் கன்மங்க டபஞ்செபங்க டியான
மொன்றுக் கொன் றுயருமியை பூட்டுவதுபொகம்
ஆனமையான் மேலான ஞானத்தா லரனை
யருச்சிப்பர் வீடு ய்த வறித்தோ ரெல்லாம்

(இ - ள்.) ஞானதூல்தனை ஒதல் ஒதுவித்தல் சி ிரகமங் ள் முதலிய ஞானதூல் னைத் தான்படித்தலும் பிறருக்குப்படிப்பித்தலும். நற்பொரு னைத் தான்கேட்டல் கே ட்பித்தல் - அவற்றிதே கூறப்பட்டசிறத்தபொருள் னைத்தான் ஞான ாரியரிடமா. க்கே ட்டலும் பக்கு றுக்கு உ ரத்தலு' நன்றாகனம் இலாப்பொருளாதனைச் சிந்தித்தல் ஐத்தும் செவ்விறா க்குற்ற மற்ற அப்பொருள்களைச் சிந்தித்தலும் ஆகிய ஐ'து', இறைவன் அடி அடைவிக்கும் எழில் ஞானபூசை - முதல்வனது திரு டியைச் சேர்விக்கும் ே ான ஞானபூசையாம், ஊனம்இலாக் கன்மங் ள் தபம் செபங் ள் தியானம் - குற்றமற்ற கன்மயா ம் த ியா ம் செபயா. ம் தியானயாகம் என்னும் இதை, ஒன்றுக்குஒன்று உயரு' - ஒன்றுக் கொன்று ஏற்ற

ரம் இவை ஊட்டுவது போல் ஆன மயா இவை தருண போ ளாதலின் அறிந்தோர் எல்லா அறிவு டயோர் யாவரு, வீடு எய்த முத்திய டதற்கு ளே னானானத்தா அரணை அருச்சிப்பர் மே னான ஞானே ன்வியினுே சி பிபிரானைப் பூ ப்பர்.

குறிப்பு. 1. ஞானநூறையோதல் ஞானநூல் எிற்கூறிய பதி பசு பாசு எின் பொது இயல்பு ளை ஆசாரியினிடமா வாதல் தானா தல் ப. த்த்.

2. ந்பொருளைத்தான் ட்ட - பதி ப பாசு களின்சிறப்பியல்பு ளை ஞானாசாரியரிட ர ட்ட. சிறப்பியல்பு ள்முத்திய டதற்குரிய ரதனம் ளும் பய ளுமாதலா ந்பொருள்' ன்றார்.

3. ஊனமி ர் ம் ள்.....: சி ப்பெரு ளை ழிபடும் மு ற ள் ன்மே ன்வி த டே ன்வி செபடே ன்வி தியானே ன்வி ஞானே ன்வி என ஐ ப்படி. இ ழுள் (a) ன்மே ன்வியா டது சி சிந்தனை முதற் சி பூ ச அக்கினிகாரியமீறாகச் செய்யுஞ் செயல் ளாம். (b) த டே ன்வியா டது சாந்திராயணம் கிருச்சிரம் மாசோபாசு அட்டமியாதி உப ர விரத் ளினாலே தேகத் தமெலிவித்த ர், சாந்திராய விரதம் ஒரு தி ளுள்விரதம். இதுபெளரணைதொடங்கி அ ராச ர்கும் ஒவ்வொருபிடி அ ன் கு றந்தும் அமா ரா சதொட்கிப் பொரணை ர்கும் ஒவ்வொருபிடி அன்னம் அதி மா ப்புகித்தும் அதுட்டி'கும் ஒரு விசேடவிரத். சாந்திராயணம் சந்திர துஅயநம். அயந் பா த ழி. கிருச்சிரம் சா தபவிரத் இது பஞ்சாயிரத்ததே டாறுநாளுண்டு ஏழாநாள் ப சிப்பது (c) செபடே ன்வியா டது ந்திர ளை ராச ம் இர சியம்மா த ன் னும் மு றயிற்செபித்தலாம். ராசு பிறர்'குக் டே கு'படி செபித்தல். இர சி தன்செவி'குக் டே கும்படி செபித் தல். மானதம் த்தாற் செபித்த. (d) தியா டே ன்வியா டது இருதய'முதலி தா ளிலே சதாசி ட முதலிய மூர்த்தி ளின் திரு ளே னி ளைத் தியானித்த ர். இ ழிபாடு ளெல்லா கிரியைபொருந் தின ராயு ஒன்று'டொ ழு ஏற்றம யும் போ ப னைத்தரு னராயும் ஞா முண்டாதற்குக் ரணமாயு இரு'கும். போ சி ளோ த்தி டே ரபோ ம் (சி ளாக்). (e) ஞானே ன்வியா டது சி ளா ம் ளை ளுதல் ளுது வித்த முதலிய ஐந்துபா. இத பயன் வீடுபேறென்ப. (செ. 276 கு. 2. பார்). டே ன்வி ழிபாடு.

4. கன் கடபஞ் செப'கடியா மொன்றுக் டொன்றுயரும் - ன் மத் தப்பற்றத்த ட பதின்மட் குப மதி அதனைப்பற்றச் செபம் துறு மட் திக அதனைப்பற்றத் தியானம் துறுமட் கதி ம். அதனைப்பற்ற ஞானயா ட னது ம த்தாய் அளவற்றபலத் தக்கொடுப்பதாயிருக்கும். (சிவதரு.)

பெழிப்பு. சிவபெருமானை முழு மூர்தி மயம் முதலிய ஐந்துமாம். இம்முன் ன்மயம் முதலிய ான்கும் ஒன்று ரொன்று ஏற்றமாய் போப்பனைத்தருதாயிருக்கு. ஞாயாம் இந்நாகிற் குமேரம் முதலிய பப்பயப்பிக்கு.

3. சிவஞானத்திறமே சிவனடிசேர்விற்கும்

(உ) ஞானத்தி னையும் பயனும்.

27. கேட்டலுடன் சிந்தித்த மெளித னிட்டை

கிளத்தலென விரிண்டா கிளக்கின் ஞானம்

வீட்டையை நீதிவநிட்டுடை மேவி னோர்க்கு

மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கு

கீட்டியபுண் ணியநாத ராகி யின்ப

மினிது நுகர் தரனருளா லேந்தப் பார்மேல்

நாட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்துக் குருவான்

ஞானநிட்டையடைந்தடைவர் நாதன் றானே.

(இ ள்) கி ள்கி ஞானம் மேலு விரித்துக்கூறுமிடத்து ஞானம். கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டுகிளத்தல் ன்மயம் ரண்டா டேட்டலும் டேட்டபொருளைச் சிந்தித்தலும் சிந்தித்து அப்பொருளின் உண்மையைத் தெளிந்து அறிதலும், தெளிந்த பிறகு நிட்டுகூடு, லு என நான்குவிதம், நிட்டைமேவினோர் ன் வீட்ட அட்டத்திடுந் - இம்முறையே நின்று நிட்டையிதினோர் பரமுத்தி அட்டம், மேவாது தப்பினர் - நிட்டுபொருந்தாது ஞானதூல் ஓதல் முதலாகத் தெளிதலளவிலே தேச்சுகவிட்டர் மேலாயபதங்கு டே எனபு, ன்களுக்கு, ஈட்டியபுண்ணியநாதராகி அரம் செய்த புண்ணித்திறேற்ப அதிபராய் இருந்து, இப்பம் இனிது நுகர்ந்து - இன்பத்தினை குபெற அனுபவித்து, அர அருளா முதல் னது ஆணையா, இந்தப்பார்மேல் நாட்டியநற்குத்தினில் நின்று அடரித்து - இத்தபூமியிலே உயர்ந்த நற்குலத்திலே நின்று பிறந்து குரு ான் ஞானநிட்டையுடந்து ஞானகுருவினது அருளால் ஞானநிட்டையாப்பெற்று நாதன் தாள் அடைந் - முதல் டு திருமய அட்டம்.

குறிப்பு. 1. கேட்டலுடன் சிந்தித்த மெளிதனிட்டு கிளத்தல்..... கிளக்கின் ஞானம்: டேட்டல் பதிபசுபாசு ளின் சிறப்பியல்பு னை ஆசாநியர் ாயிலாகக் கேட்டு அறிதல். பதிபசுபாசு ளின் சிறப்பியல்பு னை அறிதலாது தனுவாதிபிரபஞ்சம் சடப்பொருள் என்றும் ஆன் ாவுக்கு அன்னியமானது என்றும், ஆன்மா தூலசித்து என்று, மறப்பினே தனது இயல்பு அறியாது பிரபஞ்சத்தில் ாப்பட்டுத் து புழுகின்றது

ஹம் பதிசூக்ருமசித்து ன்று' எங்கும் வி ரப முள்ளது ன்றும் உயிர்க்குயிராயிருக்கும் இயல்பு டயது என்றும், 'லா ந் யும் ஒரு' தே ஹிய' பாய் அறியும் பேரறிவுடையது ா'று' அறிதலாம். சிந்தித்தல் ஆ ராயிரிடத்துக் தே ட்டபொருளை னனஞ்செய்து ஆராய்தலாம். தெளி த் - அம்மன ஆராய்ந்தபின் பாசத்தினின்று நீங் தே ண்டெம் என்றும் பதியை அ டயதே ண்டெம் எ்று' துணிதலாம். நிட் ட அ'மன துணிந்தபொருளுடன் பிரிவின்றி உறுதியா நின்ற ா'. கிளத்தல் எழுப் புத் .

2. வீட் டய ட் திடு ார் நிட் டமேவிறோர் ள் ாதராகி: நிட் ட ரப்பெற்ற ார் பரமுத்திய டர். ஞானதூலோதல் முதலா ' தே ட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலிலேநின்று அவ்வளவில் யாக்கை நீ' கப் பெற் ற ார் ானபு ான் ளிலே அர ார் புண்ணியத்துக்கே ந்பப் புலனபதி ளாயிருப்பர். ா பு ா ளான சீக ட்டு ானம் முதலாகச் சுத்த வித் த'கு'கீழுள்ள பு ான'களாம். ஒதல் ஒதுவித்தலில் நின்றோர் சி ாலோகாதி பதமுத்தி ழைப் பெறு ார் ன்று', தே ட்டல்முதலிய ாற்றில் நி' ரோர் சுத்தவித் தமுதலிய சுத்தத்தத்து ால் ளில் அபரமுத்தி யப் பெறு ார் என்று' சி ாஞானமுனி ார் கூறு ார். (சி. போ. பாடி. 171; சித்தி. உ ர.) தே ட்டல்முதலிய ாற்றில் நி' ரோர் பிருதிவி பாகிபுத்தித்தத்து ா' ன்ரு' ா பிரகிருதி மண்டலத்திற் சி ாலா த்திலே சாலோ ாதி பத் ழைப் பெறு ார் என்று சி ாக்கிரயோகியர் கூறு ார்.

தே ட்டல்முதலிய ாற்றினி' ரோர் மே ாயபத் ளிலே ாதராகி, அ' குள்ள இன்ப' களை இனிது துகர்ந்து மீண்டும் இப்பூமியில் ாந்திருப்பர் இச் செய்யுள் கூறுத ாலும் சுத்தவித்தைமுதலிய தத்து பு ான' ழை ய்திலேரு'கு ஆண்டு நின்ற ாதே பரமுத்திதலைப்படுத ன்றி ஒரு ாற் றுனு' மீட்சியில்லை எ்று' ஞானத்திற் சரி ய முதலிய ாற்றில் நிண் ரோர்'குப் ய' புத்தி, த்துவ பு ா த்துச்சுத்த சாலோ 'முதலாயின ன்று' சி ாஞானமுனி ார் கூறுதலாலும் (சி. போ. பாடி. 171.), அக்கேட் டல்முதலிய ாற்றி' நின்றோரு'குப்பயன் மேற்கூறிய ாறு சீகண்டபு ா ன' முதல் த்தவித் தக்குக் கீழுள்ள பு ான' ள் என்பதுபெறப்படும்.

3. இந்தப்பார்மேல் ாந்த ாதிப்பர் என்பது நியமம்'று, போய்ப் பொருந்திய பு ானத்திருந்த ாதே பூமியிற்றிரு'பாகு பரமுத்திய டர் என்றுஞ் சொல் ளப்படும். (ஞானப்பிர)

ோழிப்பு. ஞா ' தே ட்ட' சி' தித்தல் தெளிதல் நிட்டை என ான்கு ா ளப்படும். இ ாற்றுள் நிட்டைகைவரப்பெற்றோர் பரமுத்திய டர். நிட்டைகைவரப்பெறாதார் மேலான புலனங்களுக்கு அநிபராய் ாகி ஆண்டுபோகல் ழைப்புசித்து மீண்டு இப்பூமியிற் பிறந்து குருவரு ளால் நிட்டை க ாப்பெற்றுத் திரு ாடியடை ார்.

(b) ஞானப்பேறே ந் நயசாதனை ரி ி முடிபு.

7 . ி, னாமியா ந்தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள்

சாந்திவிர தங்கன்ம யோகங்கள் சரித்தோர்

ஈனமிலாச் சவர்க்கம்பெற் றிமைப்பனவின் மீள்வ

ரீசனியோ கக்கிரியா சரியையினி னின்றோர்

ஊனமிலா முத்திபதம் பெற்றுல மெல்லா

மொடுங்கும்போ தர ன்முனிவா தொழியினுற்ப வித்து

ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சிவனை யங்கு

நாதனை முன்னிற்கி னனுசுவர்நற் றுளே.

(இ ள்.) தானம் தானம் ாடுத்தலும், யா - யா - ன் செய்தலும் தீர்த்தம் - புண்ணியதீர்த்தம் ியுடலும், ஆச்சிரமம் தத் தம் நிலை விலை த ிறாது நின்றலும், த - ன் - த - ன் புரிதலும் சாந்தி - பிராயச்சித்தம் ன்பண்ணலும், விரதம் விரத - ன் ரத்தலும் மயோ - ன் - ருமயோ - ன் இயற்றலும் ஆகிய இ ிளை சரித் தோர் அருட்டித்தோர் ஈனம் இ ாச்ச - ி - ம்பெற்று துன்பமின்றி இ - ப - மி - கு - டய ச - ி - வு கினைப் பொருத்திப் போ - ி - னு - ர்த்த இமைப்பு அளவின்மீள் ி - ணப்பொழுதி மீண்டு - துபிறப்பர், ஈசன் யோ க்கிரியாசரி யயினின்றி - ரோர் முதல் - ி - தித்த சரி யகிரியா - ா - ி - னு அருட்டித்தோர், ஊனம் இலாபதம்முத்தி பெற்று - குற்ற மில் ரதபமுத்தி ய அடைந்து. க - எல் - ி - ம் ஓடு - கும்போது - பிர பஞ்சம்முழுதுஞ் சக் ாரப்படுமபொழுது அம் - மு - ி - ரது ஒழியி - முதல் - ி - முன்னின்று அருளானாகி உற்பவித்து ஞா நெறி அடந்து சிவனை அ - ட - ி - மீ - ி - ம்பிறந்து குரு ிருளால் ஞானமார் - த் த அடை ந்து முதல் ின்திரு ிடி சேர் ிர், அங்குநாதனேமு - ி - நிற்கின் அச்சக ார ாலத்தில் முதல் ின்முன்னின்று அருளு ானாயின், நற்றூள்நனுகு ிர் திருவடி அடை ிர்.

குறிப்பு. 1. தானம் மிருதிமுதலிய தரு சாத்திரக் ளிதே சொ - ப்பட்டதான - கள். அ - பச பூமி பொன் டெள்ளி என் டெய் ிஸ்திர டெல்லம் நெல், உப்புமுதலியன. தான - ன் சற்பாத்திராரு - கு அன்புடனே கொடுத்தல் ிண்டும்.

2. யாகம் - பிரமம், தெய் ிம் பூதம் பிதிர் மானுட் - என ஐந்து. இ ிற்றுள் வேதமோதல் பிரமயா ம். ஓமம் ிளர்த்தல் தெய்வயாகம். பலிகொடுத்தல்பூதயா ம், தருப்பணஞ்செய்த - பிதிர்யா ம், தருப்பணம் மந்திரநிறைத்து உ - ப்பித்தல். இரப்போருக்கு உ வமுதலியன ாடுத் தல் மனுடயாகம், இவ்வைந்தும் பஞ்சம ாயக்கியம் எனப்படு - இன்னும்

அக்'கினிடோமம்' அத்தியக்'கினிடோமம்' உத்திய' சோட்சி, ஈசபே
யம், அதிராத்திரம் அப்தோரியாமம், அக்கினியாதேய' அக்கினிதோத்
திரர், தரி பூரணமாசம், சாதூர்மாசியம் நிருடபசுபத்தம், ஆக்'கிரயணம்
சௌத்திராணி, அட்ட பார்ணம்' கிரார்த்தம் கிராணி, ஆக்'கிர
யணீ சத்திரி ஆசுபுசினையா ம் இருபத்தொன்று எ ஹஞ் டோ
ப்படும்.

3. தீர்த்தம் ன், யமுனை, சரச்சுபதி நருமதை, ஈடேரி, குரி
கோதா ரி முதலிய புண்ணியதீர்த்த' எரித் சென்று ன்ற்பபூர்மா
ஆடுத'.

4. ஆச்சிர ம் தம் (செ. 263. கு. 3. 4. பார்.)

5. விரத' சாத்திராய முதலிய பாசகன். இ த தத்திற்கு
டெட்டப்படுஞ் சாதனை ஞன் உணர் யொறுத்தலாகிப் முக்கியசாதனை.
இது த ஈ ன்வியெனவு'படு'. (செ. 277. கு. 3. பார்.)

6. மயோ ம் ன் ன்வி, (செ. 277. கு. 3. பார்.)

7. ஈ மிலாச் ன் ம்பெற்று இமைப்பளவில் மீன் ன்: இன்பாறு
ப பரி மந்த தே ஈ முதலிய ன்ற்றிற்சென்று புண்ணியப்பயனை நுர்
து. வி ரில் பூமிக்கே திருப்பு ன். இ மப்பளவில் என்றது சிறிது காலத்
தில்என்பதற்கு உபக்'கண' (சு. 18)

8. ஈசனியோ கிரியா ரி யயினி னின்னேருருணமிலாமுத்தி
பதம்பெற்று: ன் மச்சரியைகிரி ய ஈ ன். னினின்னேரு'குப்பய'
அவ்'புண்ணியங் றுக்கே ன்பச் சீண்டபு' முதற் சுத்த தீத்
கு' கீழுள்ள அவ்'பு பதி று டய ஈ ஈகத்துச்சா ஈ ம் முத
லி பதமுத்தி னைப் பெறுத ஈம். (சு. போ. பாடி 171.) இ ன் றுந்
திருப்பிப்புலியில் ன்து றா நிலைகூடிப்பாமுத்திய டதல், னெள்ளியங்
யிலையி' சிசாமீப் பெற்றிருந். ஆ னா சுந்தரர் பூயியிற் ன்ந்தர
மூர்த்தி ரயனார அ தரித்து முத்தியெய்தியதினின்றும் தெரிய'கிடப்
பது ஈ .

9. உ மெலாமொடுங்கும்போது: சுத்தாத்து ஈ ப் பொருந்தின
ன் ன் மீண்டு று தில்லையாதல', இ'கே உல மொ ம் ன்'றது
அ த்த ஈ யக்குக்கீழுள்ள பு ன் னைக்குறித்துநின்றது.

பொழிப்ட: தான'முதலிய பசுபுண்ணிய' களைச் செய்வோர் சு ன்ர்க்க
விற்ப' னையனுபவித்து மீளப்பிறப்பர். சரி யு கிரி ய யோ னாகிய
சி புண்ணி' னை அதுட்டித்தோர் பதமுத்தியடை ன். அ ன் ஈ ன் ஈசு ன்
ர காலத்தில் முதல் ன் அதுக்கிரகஞ்செய்யாவிடின் மீண்டும் பிறந்துரு

ரு ா ன் ஞா பெற்றுச் சினடிே ிர். அதுகிர் ம்பெறின் மீளப்பிற
ராதே முத்திபெறு ிர்.

(c) மெஞ்ஞா ப்பேறு புண்ணியச்செய் ளாலும் ஆகு.

7. சிவஞானச் செயலு டையோர் ன யிற் றுனர்

திலமளவே செய்திடினு நிலமலேபோற் றிகழ்ந்து
பவமாயக் கடலினமூற் தாதவகை யெடுத்துப்

பரபோகந் துய்ப்பித்துப் பாசத்தை யறுக்கத்
தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப் பண்ணிச்

சரிபகிரி யாயோகந் தன்னில ஞ்சா ராமே
நவமாரூந் தத்துவஞா னத்தை நல்கி

நாதனடிக் கமலங்க ணனுருவிக்கு் தானே

(இ ிர்.) சிவஞானச்செயலு டையோர் யின் சிவஞானி ள்
யி ன் தானம் தில ளே செய்திடினு ஓருவன் தானம்முதலிய அற்
ளை எட்டுணையாயினு் இயற்று ானாகி, ி லேபோல் தி ழ்ந்து
அது ி ம்போ ன்று லேபோல் ஓ ியும் பெருகி. ப மாயக் டலின்
அழுந்தாத ளெடுத்து அ னைப் பிறப்பிறப்பாகிய பிரபஞ்ச டலி ண்
பட்டு அமிழ்ந்தா ண்ணி. ரயேற்றி பரபோ ன்றுய்ப்பித்து மே ான
சி ளா ராதி பத் ளிலுள ாகிய இ ட் ளை அனுபவிச் செய்து.
பாசத் தஅறு ளை ிக்கு ாறு, த ிம் ஆரு பிறப்பு ஓ ிறின்
சாரப் ப்ணி பு ணியப்பிறப்பொ ற யடையச்செய்து சரி யகிரி
யாயோ ட் த ன்ணும் சாராமே சரி யகிரி ய யோ ளையு் சோ
பானமு றயில் அதுட்டிக் டே ண்டாதே ற ிம் ஆரும் தத்து ானத் த
ல்கி அதிசயி் த்தக் தத்து டர்ச்சியாகி மெஞ்ஞா த் த்ொ
டுத்து ாதன்அடிக் மல ள் ணுருவிக்கு் முத ி து சோததாம
ர ளைய டலி்கும்.

குறிப்பு. 1. சி ிஞானச் செ லு டையோர் ஞா ிட் டயா ிர்.
இ ிர் ளதியல்பு டே தி ரணத்து விரித்தது ாண் (செ. 281-287. பார்.)

2. தான தி மளே ி செய்திடினு ி லேபோற்றி ழ்ந்து; தா ன்
அளிப்போனன்பிலும் ஏற்போனத் யினுமே பெரு மய ட டத் றி
நந்தபொருளி் அளவுக்ே ற்பப் பெரு மய ட டத் றெ பது. செய்தி
டினும் எ ற உ ம் ள் ளாவெனினு் அது லேபோ ளும் ிறபடி
உயர்வுசிறப்பு. இது ாறு கூறியபடி விதிடுறியான ிற்ப பத்திடுறி
யாடு செய்யினும் என்றபடி இறந்தது தழீய ச்சமும் புத்திபூர் மா
் ிற்ப் கு ிமே ிட்டா் அபுத்திபூர் மாச் செய்யினு் எ றபடி எதி
ரது தழீய எச்சமும் ஆகிய பொருள் ளைத்தந்தது. விதிடுறியானன்றிப்

பத்திரெறியாற் றி ஞானிகட்டுச் செய்ததானத்திற்கு இல்லாநாயளித்த இயற்ப யார், பின்னையறுத்துப் பெருவீருந்நிட்ட சிறுத்தொண்டர் ஆகியோர் சரிதமும், அவ்வாறியற்றிய ஏனைய அற ட்டுக் ல் லெறிந்தார்ச் னையிறிய சா கியர், உமிழ்நீரா பிடேகித்து எச்சிலி றச்சியை நிடே தித்துத் தமது ண் னையுமிடந்தப்பி ண்ணப்பளுன திண்ணனார் தாதையத்தாளறவீசிய சண்டேசு ரரர விசாரசருமர்முதலிய தொண்டர்சரிதமும், அபுத்தியூர் ிஞ்செய்த அற ட்டுப்புலிக்கஞ்சி வில் ரத்திலிருந்து ஓடித்துவசிய பத்திரம் ி ராத்திரியிற் றி லி பூசையாகப் பெற்ற அங்கு முதலாயோர் சரிதமும் புத்திஅபுத்தியூர் ிரண்டமின்றிச் செய்த அற ட்டுக் லையிற்பாய்ந்த சத்த வில்லமரத்தினின்று சொரிந்த பத்திரங்களே ி றர்ச்சனையா முகருந்தச்சக்கிர ற்த்தியாய்ப் பிறந்தமுகவும் திரும ற் றாட்டிற் தன்முகச் ச்சுட்ட தீபத் தத்தூண்ட அது திருவிளக்கேற்றியதாகப்பெற்று மாவலியாய்ப் பிற்த வியும் மற்றும் வி ிகு புள் முதலிய ற்றின் சரித ண் ன் சான்றாத் றா .

தானம் என்றது ஈண்டுஅறம் ன்யா ற் றயுட் குறித்தது. இதுகருந்தெ பது இருவினையொப்பும் பசுந் வினையினை ன் தம்முனொத்த றகிய இருவினையொப்பென்று ி ல்வினையினை ன் தம்முனொத்தலாகிய இருவினையொப்பெ று இரூபேறு ப்படும்.....இ ற்றாள் முன்னையது ப்ரு ித்தானிகழ் ப பு ணியத்தினு ி ிழ் ின றாயுளவென மேற்கூறப்பட்ட அபுத்தியூர் புத்தியூர் ி ன்ணும் பொதுச்சி புண்ணியத்தா ஁ ஁ டா ிதாய் பரிபா த் தத்தோற்றுவிக்குமு த்தானே மந்ததாமெ ப்படும் முதற்சத்திரிபாதத்தில்லிகழு. பின்னையது, பலதிறப்படுவ றாகிய நால் ி கச்சத்திரிபாதத்தான் அவ் றாறே நால் ப்பட்டமு றயான் றிகழ்ந்து முடிவின்கண் ஞானத்திற்கேது றாமென்றுணர் ு எனச் ி ஞானமுனி ற் திராவிடமாவடியத்து றட்டியதஞற் றண் . (சி. ஞா. பா. 363 ப்.)

3. ப ிம் உற்ப ி பிறப்பு. மாய் மாய்தல் இறப்பு.

4. பாசத்தையறு த்த ிமாரும் பிறப்பொன்றின் சாரப்பண்ணி... ஞானத் த ல்கி ன்றமையானே ி ஞானிகட்டித்தானம் வவ யா ணு முத்தி ிகு வித்தென்பது துணிபாயினும், ி ஞானமின்றி முத்திய டதல் கூடாதென்பதும், அவ் றாறு ி ஞானம் அ ட ிதற்குப் பிறவீ றே ண்டிற்றென்பதும் ஆயினும் எடுக்கு பிறவிபாசமறுக்கவுற்றதெக்கை பெறுத் தத்தாய்க் கூன்முதலியவின்றிச் சற் றம் ற்ணத்தில் ல்விஞான மெய்திச் ச த்திறக் கூடி பு ணயப்பிறவியே யாமென்பதும் அ ி றாறெடுத்த பிறவியினும் 'சரி யகிரியாயோசஞ் செலுத்தியபின் ஞான' என்ற சோபானமு றயி ி றி ஈராண்டிற் ி ஞானம்பெற்ற மெய் ஁ ஁ தே ற் ழா ற்ணடிற் ி ஞானம்பெற்ற ஆளு ஁ யபிள்ளையார் முதலிய குர ற்க்குப் போன்று ஞா றெறியேதலைக்க ஁ யாய் அ மயுமென்றும் ஈண்டுதெளியக்கிடந்த ம றண் .

பேழ்பு சி ஞானியர் குடெய்யு தா முதலிய அம் நி
யோயினு மி ப்பெருகிப் பரபோ த் த் டொடுப்பதே றி ரு
பிறப்பி ரோனா த் தய டவத்து முத்திப்பேறு னி'கு

(d) டெஞ்ஞ த்தி' இ' பு

7. ஞானத்தால் வீடென்றே னன்மறை ன் புராண

நல்லவா மஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னும்

னத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞா னத்தா

ஹுவதுதான் பந்தமுயர் மெஞ்ஞா னந்தான்

ஆனத்தா டதுபோவ தலர் திர்முன் னிருள்போ

லஞ்ஞானம் விடப்பத் த மறுமுத்தி யாகு

ஈனத்தார் ஞான எல்லா ஞான

மி ற னடி ஞானமே ஞான மெ' பர்.

(இ ன்). ஞா த் தா' வீடெ' நே (தே ந்குறி ாறு ாடு நி
ஞ பு' ணியச்செய் ஞ டெ ஞ்ஞா த் த உதிப்பி') டெ ஞ்ஞா
ஒன்றிநே தா' வீடுபேறாகும் ஹு நான் ம ன் புரா
ஆ ம் செ ல் ா' குடே' த் ஞ' திடு புராண ஞ இருபத்
தெட்டுச்சி ரா ம் ஞ ஆகிய அளவு தூல் னெ' ா' கூறு டதா வு
அ' ா' னு னத்தர் எ' ட ா'ர் அ' ா' ம் ஹு ன்
வீடு ட ஞா த் தது விசார' ரி யகிரி யோ முதலிய
த்' மாத்தி ரா நே முத்திப் ப் ப ா' ஹு கூறு அறிவிலி ன் ாது
ப னைப்பெறு டரோ அஞ்ஞானத்தா உறு டதுத்' ப' தம் அஞ்ஞானத்
தா' டே' ர் திருப்பது டே' பந்தம், உ' ர் மெஞ்ஞா த் த் ஆ த்த
உயர் ாகிய டெ ஞ்ஞா உதித்த ாற்றே அ' ர் திர்மு' னிரு' ர்
போ' அதுபோ டது உதயாகு ருரிய' மு' டே இருள் அ' டது
போ' அ' டஞ்ஞானம் விட்டுக் கு டாகும் அஞ்ஞா ம் விடப்' ப' தம்
அ' ஹு அவ் ாறு அஞ்ஞா விட்டுக்' ப் ப' தமும் அ' ஹுபோ',
முத்தி ாகு வீடுபேறா பரமுத்திரிலே கூடு ஆ ா' ஈ த்தார்
ஞா ன் அல் ாஞான அவ் ாறிவிலி கூறு ஞா டே' ா' உ'
ஞா ன் று இ' ற அடி ஞா டே' ஞா பர் முத'
திரு டி அ' டச்' டெய்யு சி ஞா டெ ஞ்ஞா ாடு ஹு பெரி
டே' ா'ர் கூறு ார்.

குறிப்பு. 1 அ' ாடு னும் னத்தார் எ' ட ா'ர் தா
யா முதலிய ம' னா' முத்தி னு' மீமாஞ்ஞா த் தது
னைப் பகுத்து ரு' வீடு ஞா த்தா' முத்தி னு' ா' கியரு
ா பிர னை விசாரிப்பதனா முத்தி எ' னு' ாயா ாதி ஞ
சரி ாகிரி ய ளால் முத்தி னு' சி' ாதி ன் முதலியோரு

தே த்தா முத்தி னு பாதஞ் கு ஆ கு மந்த அறிவு டோர்
(௨ 964, 2777. பார்). த்தார் கு மவு டோர் அறிவிவி ிற
படி. ண மவுள்ளது. டார் பெறுதற்குரியர். ட ட
தருதி. த்தார் மதனு தீக்ஷா த்தினுே ராக்ஷெ று
ரொ லு பூர். ரு ரேர்து தாச் ாக்ரோ கியர் விரிப்ப
அதனே க்கி ட ாத ற் த்தாே முத்தியெ இச்செய்
யுளிற் றிதா ரூ ப்பிரா ர் டுது டெ டிதீக்ஷ யா
வு ஞா டெ ட் டி ப்பிரபேத யாயம்பு பெ ட் ரமுதற்
ா ளிற் றப்பித்திருத்த தீக்ஷயு ஞா டெ பது ா ப்
பிர த்த் கூறிப்போது ார். முத் ி த ரயி ஆ
மூர்த்தி தாரா ா த் தரித்தொழிப்ப சதுர்த்த த்திரிபாதத்த
மபடி தீ ப் தநீ த்து கு டெ ஞா ப் பேற்றிற்கு இ
றி ாததெ தே ட் ட ாதே தீ ா முத்தி ா டெ பது
ஒ . ஆயி த்திரிபாத தே டிய ாற்றா தே தீ யு ஞா
ப பித்தே முத்திதரு பது. தீ ாத்தி ரயாே முத்தி டெ
ர் டெ ய்யா தீ டே றிப்போலித்தி னைச்சுட்டி ாறு
தெ டெ ாள்ளி அர் றி கிரி ளா முத்தி டெ ப ரே
ர ார் றி டே றுபடுத்து ாட்டே டி தி ானு தீ இச்
செயுளிலிழுத்து டி ட அ மி லையெ அ

2. அஞ்ஞா த்தா உறு துபந்த். டெ ஞ்ஞ ஆ த்தா அது
(அஞ்ஞா) அ ர் திர்மு இருள்போ போது (அ ிறு) அஞ்ஞா
(போய்) விட (அதன உறுதா) ப் த் அறு. (ப் த் அறு) முத்
தி ாகு டெ டெ ரேரே பொரு ப த்தா இதனற் ாட்
டி முத்தி 64 டெ ய்யுளிற் ா அஞ்ஞா ப ரூ பா

ஆ த்தா ஆ தா தித்தத் . டோ லித்
த் வி ார். அ ர் திர் உத ாகு ஞுரிய ஞுரி உதி இரு
லுத் கு உதி அஞ் ா போதற்கு ய து

அஞ்ஞா விடப் த் அறு: அஞ்ஞா த்தானுறு துதா ப்த
டெ ற ா அத ப் ப்தமு று ள் றது.

முத்தி ா விடடதேபேரி பவீடு ன்றபடி பந்த றே வீடெ
ப்படு முத்தி ஆகு ள் றது.

த ிர டிடத்து பிறித று துே யெ ரிச் ப்படுத்
தலி தேற்றப்பொருள் பய்த ா .

3. ஈ த்தர் தே த்தாரெச் ட்டி கு மந்த அறிவி ர்
கு மந், அறிவு த் னையு ட ானு பிறர்க்கு யத்தரானு

தீ தே த்தவி அத்த நிவு டே ரர்ச த்தார் ப் ட்ட
ர் ஈ தீ குற்றம்.

4 அ ானா உ ாதனா

5 இ ற டி னா டி ஸ்ரேவி'கு'ஞ ா த்
த ஸ்ரி டி ஸ்ரே ர்' (செ 263.) சி டி யச்ரே ருமுத்தி'
(செ 264.)

பெ ழிபபு முத்தி த்திப்பது னா த்தாடே டெ பது டேத ா
த்தணிபா னா மி ிறி முத்தியா ிறு கூறு ரர் தியீ ர் ள்
அத்த ன்னா த்தால் உற்றபத் டெ ன்னா த்தா ற முத்தி ாரு
டே முத்திநெறி ாட்டி னா டெ ன்னா ா.

(). டெ ன்னா த்தி ப்

. சூரிய ாந்தக் ல்லி னிட, தே செய்ய
கடர்தோன்றி யிடச்சோதி டே ா று மாபோல்
ஆரியனா மாசா ன்வந் தருளாற் றே ற
டினான மான்மாவிற் றேன்றுந் தோன்றத்
தூரியனாஞ் சிவன்றே றுந் தானுந் தோன்றும்
தொல்லுல டெமல்லாந்தன் னுள்ளே தோ றும்
டே ரியனாய் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு
நின்றநிலை யெல்லா மு னி ழுந்து தோன்றும்.

(இ ள்). சூரிய ாத் லி இடத்தே டெ ய் டர்தோ றியிட
ரி ாத் லி டே ஆதித்த து த்த ஒளி பிர
டேதிதே று ாபோ தனிடத்து அ'கினிவி கித் தோ றுமா
போ ஆரியனா ஆ ா அருளா ிதுதோ ற னானாரி ர்
அருடே திருடே னியா டெ டு முந்தருளி ர் ப'கு ஆ ாவி
நிதியிடே தே ிறி பதே அடினா ஆ ாவி தோ று
னா அ ா ாவி ிடத்து வி கித்தோ று தோ ற
அ'க தோ றடே தூரியனா தோ று ாகு னா த்தி
னாய் ிற த்தி இ டு ஆ அறிவி விள த்தோ
தானு தோ று ஆ ா ாகிய த்து இய புந் தோ று தொ
லா த் னுள்ளே தோ று அ ரதிபாசமாகிய பிரபஞ்
அனைத்தி இ டு த்து அறிவி விள கித் தோ று, டே ரி
னாய் பரி னாய் அ ிறியு அச் ி அணுவு னு ாயு த்
த்தாயு உயிர்க்குயிர ய் அறிவு ிறியு எ கு ி ிறநிலை
ாம் ட த்து ள் யா ிற்றோடு அத்துவித ாய் ல் ி ிறத்

யு ம் நி ழ் து தோ று அவ் றிவி அனுப ர த் தோ று

நிபபு. 1. ஆரியனா ான் ிந்தருளாற்றோ ிற ிடிஞான ான்மா விற றோ றும்: பெத்தநிலையிற் றுவி ர னை ிொண்டு உ ணின் று ர்த்திய பரம ி பரிபா மு சத்திரிபாதமு நி ழ்ந்து ண மஞானத் த அ ட விரு பு உயிர் றுக்குத் திரு ிருளேதிருமேனியா ிொ ிருகுமூர்த்தியாய் முத்தருளி ிது தீக் யின அத்து த்தி யெதுபதிப பாச ளி இய ப உபதே ப்பர். இவ்வுபதே த் த் டே ட்ட சீடனிடத்துச் றா ம் பிர ரசிக்கு (செ. 258. 262 பார்.) இத் றா மு சீட து ப் கு ிறபாடுபற்றி ஒருபடித்தாய் ஏறுது ததாசத்திரிபாதமு டயோனுக்கு டே ட்ட றா முத் த த்திரிபாதமு டயே னுக்குச் தித்த றா மு தீவிரசத்திரிபாத மு டோனுக்குத் தெளித் றா மு தீவிரதாசத்திரிபா, முடையோ னுக்கு றா ிட்ட யு ர ி மு. முப்பொருள் ளின்இய பு டே ட்ட றா ி முமிடத்து ிருவி ற்ப யு தித்த றா ி முமிடத்து ிருவி ற்ப வி ற்ப னு இர ிக்கு இ டயாய், தெளித் றா ி முமிடத்துச் வி ற்ப யு தோ று. ஆரி அறிவு ட யே ி. அடிஞா ம் திரு ிடிய அ டவிக்கு ிவஞா (செ. 275 27).

ஆ ர் பா லீ ர ப ணு திரு ிருணை பரி ராச ாத் தாதிர ர் அவுத்திரி முதலி ா ப் ப றாயிருப் பினு (செ. 255) இ டே கூறப்பட்ட மு ற றா னு னை ஒதி அந் னு ள் ிழியா முத்திய டயும் ிழியாத ா தோன்ற ிததற்குத் தோ ி உபதேசி ிறு பொருள் கூறப்பட்டது. மார் ி ட றா ி ராதி வீ ிராதலிப் ப ி ட் சீசு பு டரி த்தா றே ரு பரி ினைப் பு ழுற்றா (செ. 4) ிததன அறி .

2. தாரி னாஞ் தோ றுத் தானுந்தோ றுத் தொ ழு ி ாந்த னுள்ளேதே று: பெத்தநிலையில் ஆ ா விட போ னை அதுபவி கு ா தா அறிந்து அரு துகி றே ன ினைப்பத் திச் அறிவி அறிந்து அதுபவி கி றே ினை ாது. இவ் புக்கு ா ஆ ிம ா. மலபரிபா ிந்து சி ிஞா தோ ி ிவிடத்து ஆ ாத் னால் அறியப்பட்ட விடய னை ருவி னை ிொண்டறிந்தது றும் அ ருவி ள் ா ா ாரி ிறு ட ிறுத் த கு அ ிய ன்றும் த கு அ ாறறிவித்தது திரு ரு ிறுத் த ிொருசெயலி னை ிறு அ ருவி னைப்பே ச் சடமு ம் ிறித்திரு ருளைப்போ ப் பேரறிவும் ிறி ிறு அறித் த அறிவு தா ப்பெ ி. ிதோ ி முத ா து த் டமு ா

தா ர ப்பொரு னேத்தினு த டேறறநி அருளே திரு
 னே ர டொ டி த்தினு ப் தி ப்பட்ட உயிர் னி பரிபா
 நிமித்த ர த் த து இச்சாஞான கிரியாசத்தி னி செ ரத் தத்
 து ரத்தம் அழித்து தொழில் செய் பரிபா தா த்துத்
 தத்து ன் னாவு டேறாரு படி த்திரிபாதத் த விளைவித்து ருமூர்த்
 தியாய் முந்தருளி து தா டேறறநி ர முற த் தருப
 ஆ ர னு டொ அறிவுக் நி யிரு கிற சி டே று த து
 அறிவி வி ர டா இது ருப ர் து அரு தரி
 று டு தரி டொ ப்படு இவ ருள்தரி
 த்தி ஆ ரே ந்குறி ராறு த து இ ப அறி ஆ
 தரி மு தத்து னோத்த கு அநி ர டா தத்து த்
 தியு நி மு ராறு ர தூரிய தூரத்திலுள்ள அத்த

3. ரே ரிய து யு டோ . ரே ருணு து

4. பரி பரு யு டயோ பரி ரு

டெ ழிபபு ஞாஞாச ரியா நிதிம த்தி ரா ப் கு ஆ ர
 வு குச் ஞா உதி கு அதனை தி ப பா னி இ பு
 பதி ட த்து டே அத்துவித ரய் து நிற் முற யு ஆ
 அறிவி வே கித்தோ று

முனரூமதி ர ம.

னனி வ புலவேட சுழலிற் பட றுந் தே லலுயி ர
 அவரினிக் த நாணக்கி வைப் பா பது மூ று கூ (-) இ து
 இ ம ர் குரு ய் து தீ செய்து சி ஞா முதிப்பித்த ஆ ர
 ஐம்பு டே டரினீக்கித் த னோடு அத்துவித ர படி தானை ரு ரெய்யு
 முறை கூறுமு த்தா ஞா நிட் டயா ய் பு அதுப மு
 பேறு மது

ற்றி ட் விடி :

1 ஞா நிட் ட ராளர் இய பு (- 7)

() ஞா நிட் ட ராளர் இ த்தேசே ர் முத்தராய் தரி ன
 பெற்றிருப்பர் (1).

(b) தரிச வ்குடுமு மய் அதனிய பு ().

(c) ஞா நிட் டயா ர் இருவனை டொப்பு டோ ரா த்தே ர
 தத்துப் ரமுத்தரா ர் ()

(d) ஞா நி ட் ட ர ருக்கு விதி . . வினையு ல்லை
().

(e) ருவினை டொப்பினியப் பு ().

(f) ஞா நி ட் ட முடி ரதோருக்கு உபா நி ட ட ()

(g) உபாயநி ட் ட யினாற் ற ராகிராதீத் கூடினோரியப் பு (7)

2. ஞா நி ட் ட ர ர் அது . அத்துவித ர பத்
தி பு ().

3. ஞா நி ட் ட ர ர் பேரூ அத்துவிதப்பரமுத்தி இ பு ()

1. ஞா நி ட் ட யா ர் இயல்பு.

() நி ட் ட யானர் இ த்தேசே முத்தராய்ச்
தரி டே பெற்றிருப்பர்

. மி தொரு பக்கு த்தின் மிகுசத்திநிடாத
வே வுதலு ஞானம்வினைத் தோர்குருவி னருளார்
பு துட்டித் தேநிட்டை புரிந்து னோர் ள்
பூதலத்திற் பு முசீவன் முத், ராகித்
தக் பிரி யாப்பிரிய மின்றி யோட்டிற்
றபநியத்திற் சமபுத்தி ப ணிச்ச ரனோ
டொகவு றந்தி ரவனையவனிவ ரவிடாதே
யுடந், யாய்ச் சிவன்றோற்ற மொன்றுமே ண்பார்.

(இ ள்). மி து ஒரு ப்கு த்தி ன் ஆண . மி வு பரிபா
ர த்தி டே, மிகு சத்திநிபாத வே வுதலு தீவிர ர த்திநிபா
தப் பொருத் ஞா ட் வினைந்து தேற்குறி டே ட் ஞா முதிர்
து ஓர் ருவி அருளா - ஒப்பற்ற ஞானாரியரது ருணையின
பு அதுட்டித்தே நி ட் ட புரிந்து னோர் ள் துற்பொருள் ஆராய்ச் யிற்
பிரதே த்து டே ட்சு தித்துத் தெனிந்து இ மு றயே ந்து நி ட் ட
கூடி ன் பூத த்தி பு முசீ : முத்தராகி இப்பூமியி டே
பு முத்த டே முத்தர் றய், த் பிரிய அப்பிரி இ ன்றி இச் ச
யு டா த்த் பொருளி விருப்பு அல் ராதபெரு ளி டே டே ஹப்பு
யி ன்றி ஒட்டி தபநி த்தி புத்திப ணி ஒட் டயும் பொ னை
யும் ம டே ரனோடு ஒ உ றத்து சி டனோடு பிரிவி ன்றி
நி ன் அனை அ . இ ரவிடாதே உட் த ய் தா சி
னைப் பிரி ர ள் த் ப் பிரி ர ள் ஒ ஹப்பட்டிருத்
தோற்ற ஒ னு டா ன்பர் சி துதோற்ற ஒ டே ண்டி
ருப்பர்.

நிபபு. 1. ஓர் ருவி ரு ற்பு' துட்டித்தே ரிட டபுரி'துளோர்
ன்: ஞானசு ரி ர் கூறும் பதே மெழி ன் ஒருபி ராமாயிருப்பினு
ப'கு டத்தித்தே ர்ப ஞா ன் ஏறு 1. ன் ஒருபடித் தாய் ஏறாத யா
பு' துட்டித்தே ரிட டபுரி'துளோர் ன் றார். "மு'தியொரு ம
ரோ டொழிந்த டே டட் டே டட். சி'தனை மெய்தலு' தெளிந்
கிட துதான ட் டாறெய்த ரிட டருவுதலெ'று டான் ட் த
டாற டந்தே ர் முத்தியெய்திய வியல்பினு' (செ ப்பிர 83). ரிட ட
டே ட்சி சி'த்தித்துத் துணி'த பொருளுடன் பிரிவி'ந் டுறுதியா நிற்கல்
ரி ரிச் ட் டதா நிற்கல்.

2. உட் த ஓ'று ட்டிருத்த'.

3. சீ'முத்தர் தனு டாதி ரோடு டியுங் கூடா'ந் டுறுயே யத்
தமுந்தினு'

பெ ழிபபு. குரு டுள் பெற்ற முதிர்ச் யு' த்திரிபாதமு'
ரா ர ஞா ன்வினா'து ரிட டகூடினோர்' சீ'முத் தாய் ஓ'
நிலு' விருப்பு டுப்பி'நிச் டினுடு பிரிவி'ந் டுறு ட் ஓ'ற
யு' டர்

(b) டதரி 'கூடுமு டயு' அதனிய'பு'.

. அறியாமை யறி ற்றி யறிவி னுள்ளே

அறிவுதனை யருளினு னறியாதே யறிந்து

குறியாதே குறித்தந்த' ர ட் டோடு

கூடாதே டாடாதே கு ழந்திருப் ப யாயிற்

பிறியாத சி ன்றானே பிரி'து தோன்றிப்

பிரபஞ்ச பேதமெ ட் தானாய்த் தோன்றி

நெறியாலே டி மெல்லா மல்ல வாகி

நின்றெ'றுந் தோன்றிவெ னிராத ர னுயே

(இ ன்) அறிய அறிவு அந்நி அறி டோ ர

த் த யு' அறி டாகி டத் த யும் டுா த்தினு'ந்

அறிவி'உளே அறிவுதனை அருளினுல் அறியாதே அறி'து ஆ'ரவி

னிடத்துப்பரா' டா டாய்ப் பிரி டுஉ'ளிருத் த டத் த அருளினு' குத்

தறியாதறிந்து குறியாதே றித்து தற்போதத்தாற் ட்டி ரி'யி' டது

அருளினு' விரி ரிச் சித்து அத் த ர ட் டோடு டதே டாட தே

பி'பு ருவி டோடுகூடிச் ப்படா லு' டோ ப்படா லு' டி

து ருப் பஆ' அ'ரு'டு டி ரிட டமெ'ய் ரு' ப்பெறி'

பிறி'ராத டதா'டு பிரி'து தோ'ந்ரி பெத்தநிலையி' ஆ'ரோடு

பிரிவி'ந் டி அபேத டய்'நி'ற சி' ச'த்த நிலையி'ப்பிரி' பேத டய்'ந்

(c) ஞானநிர் டயாளர் இருவினை டப்பு டயோராய்த்
தே ரந்தத்துப் பரமுத்தராய்.

. புண்ணியமே னோக்குவிக்கும் பாவங்கீழ் நூக்குட்
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே
நண்ணியஞா னத்தினு லிரண்டினையு மருத்து
ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணு னாகி
எண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறு மிவன்று
நெங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கென்றுகுறற னின்றிக்
கண்ணுதற னிறறவதனிற் கலந்து ராயங்
கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருதரன்போ னிற்பன்

(இ - ள்). புண்ணியம் மேலோக்குவிக்கும் புண்ணியம் சுரர் ஞ
சென்று இன்பத் தரு ர்செய்யும், பாபம் கீழ்நூக்கும் பாபம் ரஞ்
சென்று துன்பத் தரு ர்செய்யும், புண்ணியனைப்பூசித், புண்ணியத்தி
னாலே நண்ணியஞானத்தினு புண்ணியமூர்த்தியாகிய சிபிரானே அருச்
சித்தசிவபுண்ணியத்தின் பயனாய் நிழ்த்த சிஞா ம் ன்னு னாளி
னல், இரண்டினையு அறுத்து - அப்புண்ணிய பத்தளை ள் இரட்ட
யும் அறுத்து. ஞாலமொடுகீழ்மேலு ன்ணுன் ஆகி அப்புண்ணியபா
பு ளின்பயனை அதுபவித்தற்குரிய பூமிநாசக ரிக் களிற் செல்லுதலி
னாகி, ன்ணும் இ லோ தீர்த்த முத்திபெறும் இ ிந்தா ருதப்
பட்ட இவ்வு த்திடே முத்தி அடைந்த இந்த ஞானநிர் டயாளர் .
ஞாயிறு எஞ்ஞழில் எம்கு ன்று ஆதித்த ிவிடதீர்த்த உதி
னு எம்கு என்ன ன்று சொல்லி, குறைவு இன்றி ஒரு குறவு
மின்றி ன்ணுதல்தன் னிறறவு அதனில் ிது - முதல் னது வியாப
த்திடே ிந்து ராயம் கழிந்த ால் - தே ம் நீங்கியவிடத்து, எஞ்
மாய் கருது அரன்போ ி நிற்பன் - ிங்கு வியாபியாய்ச் சொ லப்பட்ட
முதல் டோடொத்து நிற்பன்.

உறிப்பு. 1. இச்செய்யுள் பரமுத்திசுத்தராய்த்தையின் இக்
கூறுகின்றது. பரமுத்தியாய் தனு னாதி னோகீக்கி நேயத்தழுத்த ர்.
அஃது ஒளியான் அறியுங் ன்ணிற்கு இருளிற்பொருள் தே ருத ராறு
போ , அருளோடுகூடி அரு ிவடி ராய் நிற்கும் பரமுத்தருஞ்ச் சி
ஒன்றுமே தோன்றாமன்றித் தனு னாதிப் பிப்பஞ்சம் தோன்றாதிருத்த ரம்.

2. புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே ன்ணியஞானம்:-
சரிய கிரியையோ னோச் செய்தல் சிபுண்ணியம் ளாம். இச்சிபுண்
ணியங்குளின் பயனாய் நிகழ்வது சிவஞானம். (செ. 263. பா.)

3. இரட்டினையு மூத்து ஞாலமொடு கீழ்மேலு ன்ணானை: சஞ்
சிதவினை எப்படு புண்ணியபா ன் ளிரட்டி பயனாகிய இப்பதன்
புனை அனுபவித்தற்கு ஆம்மா ிர்காதி மூவு ன்ருக்குஞ் சென்று
பிறந்திறந்து உழலும். அத்து தத்திபால் இச்சஞ்சிதவினை நீ ப்பெறுத
ர் ஆன் ரபிறத்த் இறத்த் ளி ிறி இருக்கும் பது.

4. எச்செழிடு ஞாயிறெமெ று; விருப்பு றெப்பு ளி ிறி
சங்கற்பவி ற்ப ளின்றி னினுமாம்.

5. னுதறனி ற ிதனிற் று: நேயத்தழுந்தி.

பெழிட, சரிய கிரிய யோக ளின் பயனாய் வீளற்கு ி
ஞானம் தித்தவிடத்து இருவினைப்பயனாகிய இப்பதன்புனை றுர்
தற்கு எடுப்படு பிறவி ளினி இப்பூமியிடு ருப்பு றெப்பு
எற்ற மய்யே யத்தழுந்தி ிய நீகிய ிடத்து ிரு வியாயியாய்
முத் ினோடத்துவிதமான பரமுத்திய டர் ஞானநிட் டயாளர்.

(ஈ) ஞானநிட் டயாளர்க்கு விதிவிலக்கு வினையு இலை.

ஞானமதில் ஞானநிட் டயுடையோ ருக்கு

நன் மயொடு தீ மயிலை நாடுவதொன் றில்லைச்

சீலமில்லைத் தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச்

செயலில்லைத் தியானமில்லைச் சித்தமல மில்லைக்

கோலமில்லைப் புலனில்லைக் கரண மில்லைக்

குணமில்லைக் குறியில்லைக் குலமு மில்லைப்

பாலருட னுன்மத்தர் பச்சாசர்குண மருவிப்

பாடலினோ டாடலிவை பின்றுதினும் பயில்வார்.

(இ - ள்.) ஞானமதி ஞானநிட் ட உடையோரு இப்பூமியின்
ண் ஞானநிட் டகூடினோருக்கு ந மயொடுதீ ம இலை ந ம
தீ ம ளாகிய ினைசுந் வினைப்பயன் ளும் ிரு ாணப்படா ாம்
நெடு ஒன்று இல்லை - அ ிவினை யச் செய்யினும் அ ாரால் விரும்பு
பயனென்றுமிலை சீ ி இலை அ ாரால் ஒரு ிட்டியதென ியதி
ய ன மயொ ாழுச் முமில்லை, த ம இலை - அ ாரால் செய்யே ிட்டிய
தெத் த முமிலை விரதமொடு ஆச்சிர ச்ெய் இல்லை அ ார்
அதுட்டி ிண்டியதெத் த விரதம் ளும் ஆச்சிர தருமம் ளு இலை,
யானம் இல்லை - மனத்தால் உன் னெண்டிய தியா பா ினைசுந்
இல்லை, சித்த ி இலை சித்தத்தாற் கிந்தி ிண்டிய ிதனை ஞ
மில்லை, கோலமில்லை - ாயத்தாற் கட்டி ாட்டே ிண்டிய ிட ஞ
மில்லை, பு ாண் இல்லை - பு ா ளால் ாணப்படும், பேத உணர்வுமில்லை,

ர இலே நீ டே டி அத் ர விட ப்பற்றுமி லே, கு இ லே அட் டே டெம் றதாகிய கு ன் னுமி லே குறி லே நிலைய ம் நிற் டெம் ற குறியுமி லே கு ம் இ லே டொ டொழு டே டிப கு ஈசாரமு இ லே, பா ருட் உ மத்தர் பசா ர் னாமமருவி பா ர் பித்து டொ டேர் பேய்பிடியு டோர் முதலி யோர் த் னையு டயோராய், பாடலினோடு ஆட் இ பயி றிடி னுப் பயில் ற் - ஆனந்தமேலீட்டாற் றடல் ஆட் முதலிய பயிற் னைப் பயிலினுப் பயிலு ற்.

நிப்ட. 1 ஞானநிட டயு டயோருக்கு ந் டீ முதலியன இ லையெ றது தற்போதமுனைப்பி றிச் சி து அருணி றவற் று நிற்போருக்குப் பிரிய அப்பிரிய மி மயாலும் எங் டெழி டெ ஞாயிறெம் டெ று கு றவி யாலு ற்பே யெ ழிந்த மயா லு யாதொ றயுப் பிரித்தறிந்து வீருப்பி இயற்று தற் டே டி பற் நி யாலு ற் றச் றி கிரிய யோ நிலையிலு ற் ஞா த்தி டே ட்டல் சிந்தித்த தெளித டெ னு நிலையிலு ற் நிற் ப ற் ளா ஒழு டே டிய ஒழு முதலியன அவசிய று றதா ஆயினு ற் ஞானி ள் றத ற் றோர் தத்தமொழு த் த் விடாதது ட்டி கு றாறு உ த்துறுதியு னி ஞானி ரும் த்தோடெ ட்டி யிரு கு ளவு சற் ரு டே செய்தொழு டே டெம் பது பெற்றினுமபேத் பிர த்து கிற் குறுதியு றிச் டெ ய் வினையு ற் னு ச யெ றியாற் ற ஞானி றுக்கு விதித்த டெ ய்தலு வ் கிய டொழிதலு டே ட்டா அ ற் டெ ய்த டெ ற் றா த் றா வி ப் பர் சி று முனி ற்

2. பா ருடனு த் த் பச ர்குண ருவி: பா ர் விடாத் தப் பற்றியறித் துவிரு பிவினைபுரியுந்த் மமுற்றுமி னையால் அ ற் ஞானிய ரதுசெ வி கு உ த்தர் புத்தியுள்ளபோ தறித் து விரு பிப் புரித் து அ டி றாதபோது டொ னே வினைபுரிந்து நிற் றவி அ ற் ஞானி ற் ஒரு ற் செய்தொரு டொழிதற்கு, பசாசர் த் செ டே முற்றுமி றிப் பேயி செ றாய் வினைபுரி றாதவி அ ற் ஞானியர் செ விழப்பினி டெ ய்தற்கு உ யாயி ற்.

3. பா டலினோடாடலி பயி றிடினுப் பயில் ற்: பா ர் த மேலீட்ட ற் செய் டெ டெ றியாது பாடி றடித்திரியினு திரி ற் றது. டே து முதலி ன் னான கு ன் டொ ற் ளார் பதும் பெற் கிடத்தது.

பொழிப்ட. இவ்வு த்திதே ஞா நி ட்ட டுடினோர் நன் டீ முதலிய ற் றிற் பற்று அற்ற றாய் பா ர் உ த்தர் பேய்பிடியுண்ட ற் னு இ ற் னைப்போ வினையிற் ப றாய்ப் பாட் ஆட் முதலிய ஆ ந்தக்குறியா டொழில் னைச் செய்யினும் செய்திருப்பர்.

(e). இருவினையொப்பினியல்பு.

. தேசமிடங் காலந்திக் ாசனங்க ின்றிச்

செய்வதொன்று போற்செய்யாச் செயலதனைச் செய்தங்
கூசல் ாடு ாமின்றி யுலாவ னிற்றஹுறக்கமுணர் வுள் டபட் டினியிருத்தல் கிடத்தன்
மாசதனிற் றாய்மை ினின் வறுமை வாழ்வில்வருத்தத்திற் றிருத்தத்தின் மைதுனத்திற் சினத்தின்
ஆசையினின் வெறுப் ினிவை யல்லாது மெல்லா

மடைந்தாஹு ஞானிக ா மரனடிபைய ாகலார்

(இ - ள்.) ஞானி ள் ஞானி ட கூடியுள்ளோர், தேச இடம்
ா திக்கு ஆ இன்றி தே, இட ா திக்கு ஆ
பற்றுள் இ ய்த இ ி இ யயாத இ ியென்ற சங்ற்ப
மி ி ிய் ிது ஒ ிறோ் செய்யா உ ர்தம்போதமுனைப்புடன
றிந்து விருப் ி ிற்செய் ிதுபோச் செய்யாத செய் அதனை
ெய்து தொழில் ளைச்ெய்து, அங்கு ணச் படுமன இ ி அல்லாறு
ெய்யுந் தொழி ள்பற்றி ிசு டதலி ி ா ி்நிற்
டத்த் டடாது ிற்றல் உற் உ ர்வு உற் குத் உற் றாது
விழித்த; உ டிபட்டினி உ ணுத் - ண்ணது பட்டினியிருத்தல்
இருத்த் கிடத்தல் இருத்த் இருக் ாது கிடத்த், மாசதனில் தாய்
யினில் அசத்த ாயிருத்த் அ ிற்ச த்த ாயிருத்த் ிறு ாழ்
வி ிறு யிற்றய் அ ிற்ச செல் ிதுளமுத்தல், ிருத்தத்தி்
திருத்தத்தி் றோயி் ிருத் அ ிற்ச த்தி் ிழ் ிது
னத்தி் ித்தி் ிசேர் யி் கிழ்தல் அ ிற்பிரிதலிற் சினத்த் :-
ஆ யினி் ிறுப்பி் ஒருபொருள் ாட்டுற்ற பற்றினால் ஆ ி றொள்
அ ி ாவிடத்து ிறுத்த், இ ி அ ி ாது ள் ளா அ டந்தா
ஹ் இ ியேயல் ாது இ ிபோற் இரு மத்த் யான வ்
வினை ளுட்பட்டாஹ் அரனடி ய அ ார் னமின்றி முத் ிது
திரு ிடி ளை விட்டு ிக்கு ார் ிர் (ஆ யால் இரு ி வினை ளிலு்
ஒத்த அறுப ி உ டயராயிருப்பர்).

றிப்ட. 1. தேச இட ா திக்கு ஆ ள் ன்பன ிற் ற
இ ய்தமு றயில் ி் கூறிய ா ி் உற் உண்டி இருத்தல்
ாச ிறு ம ிருத், மது ஆ ள் ன்பன ிற்றோடு அ ிற்றின்
திர்ம றயா ிற்றல் முதலிய ிற்றோடு ிறு இ ிபோற்
இரு ி ப்பட்ட வினை ளும் ினைப்ப ளுமாகிய யா ிற்றோடு ம் ஒட்டி
நோகு ிற்குமிட ாவ் திக்கு இரு குமிட தேச ா திக்கு
ஆ, ன் ள் றபடி. னனே இரு ி வினை ளிலு் வினை ளுக்குப் ிண

1. தேசாதி ளிலு் வினைப்பய் களாகிய சுருதுத் ளினு் ன யின்றி அர டி யய ராதிருத்தலே இருவினையொப்பு எ் பது. 'ஒன் றி் விருப்பும் ஒன்றி் டெறுப்புமாதலின்றிப் பு் னிய பா மிரண்டினு் அ டற்றி் பய் ளிலு் ஒப்ப ிர்ப்பு நி ழ்ந்து விடுத லானதறி ின் ண் அவ்விருவினையு் அ டிரொப்ப நி ழ்சலே ஈண்டு இருவினையொப்பெ ி தத்தற்குப் பொருளுெ றுண்ணுணர் ிற் ண்டுெ ள் பர் சி ளான முனி ிர். (சி ளா பா.363-பக்).

2. செய் டெதொன்றுபோற் டெய்யாச்செ ு: உ ிர் உ கியனெறி யிற் த து சிற்றறிவுெ ண்டாற்றி் து ிரும்பி வினை ளைச் செய் ிர். ளானி யரோ அ ிறாற் றித் தற்போதமுனைப்பு் விருப்பமின்றியே ினை ளை இ டற்றா ிர் பது. 'அறியாதேயறி் துகுறியாதேகுறித்து.....' ததவு் இதுே யா். (செ-282-கு-2-பார்)

3. ஊச் படு மி் றி: ிர் கு ம் ஒரு ிரலி் பமு் ஒரு ி ிற்றன்பமு ிகிய அதுப ி் ஈளுட்பட்டு ஊ் போற் ப்படமுழுவ். ளானியர் கு அந்த் ஈ ி ிர் யாபுமடங்கின மயின் மனமு் ிற்று ஒரு ிழிப்பட்டிரு குமென்பது. அந்த் ணை ளே டுங் கூடாதே ிராதே' ததவு் இதுே யா். (செ-282 கு-2-பார்).

பெ ழிப்பு. ளா ிட் டகூடினோர் குத் தே ச் முதலிய உப ர ளே டெ ிற்ற இருத்தல் முதலி் இரு ித்தா் வினை ள் ிற்றி ளு் ஒத்த அதுப ிமேயிருக்கு். அ ிர் வினையெயினு் அர டி அ ிறார்.

(f) ளானநிட் டமுடி ராதே ிர் கு உபா ிட் ட

இந்நிலைதா னில்லையே லெல்லா மீச

னிடத்தினினு மீசனெல்லா விடத்தினினு ின்ற

அந்நிலையை யறிந்தந்தக் கரணங் ளட்கி

அறிவதொரு குறிகுருவி னருளினு லறிந்து

மன்னுசிவன் றனைய டந்து ின்றவன்ற னாலே

மருவுபச் கரணம் கா் சிவகரண மாகத்

துன்னியசாக் கிரம, னிற் றுரியா திதந்

தோன்றமுயல் சிவாதுபவஞ் சவாதுபூ திகமாம்.

(இ ள்.) இந்நிலைதான் இ ிலையே இவ் ிறாறு ளானநிட் டகூட் டமுடியாதா ி, -எல் ிர் ஈசனிடத்தினினு் ஈச ி ிர் இடத்தினி னு் ிற் ற அந்நிலை ய அறிந்து டசித்துக் ள் யாவு் முத் ினிடத்த லியாப்பிய ியும் முதல் ி ிற்கும் லியாப மாய் அ ிற்றோடு ிந்து அத்துலித ியு் ிற்கு மெய்நிலை ய ளாலாராய்ச்சியா ிந்து, அ்த் ிர் ள் அட்கி - (பொறிபு) கரணங் ளை ஒரு ிழிப்பட அட்கி

உறிட்ட 1. இங்கிலை: மேம் அறியா நில ஂறி அறிவனுள்ளே
றிவுதனை யருளினுலறியாதேயறிந்து, குறியாதே குறித்தத் ம
ோடு உட தேவாடாதே குழந்திருப் ப் பாற்றஞா ரிட்டநிலை.
(செ 28.) இஃது அம்புறமென ன் ண் ஏ நிலையாய் டி
இறந் தவில் அழுது தாயநிலை பர் சி ஞானமுளிர். இங்கி
லை ய அ டுது உ கி ன் ஒழுகுடோர் வர்க்கு முடியாதா யின்
அஃ நாறு ஒழுகுடோர் சி நாறுபத் த முற்றிலுமே யறுபவித்திரு
வீடினுத் தெ வுள்ள அறுபட் ளில் ஒரு டயிடயே ஒரு
நாற் றதுபித்தமுத்தப் பயிற்று உபாயரிட் ட ரப்பெற்றய்ய
வு அதனுணே கு ி ாத்தடைந்தா உண் மஞா ரிட்ட ரபு
பெற்று முத்திகூடவு ஆகிய டெறியை பி வற்றது இச் டெய்யு
ளே அறி.

2. ல் மீசனிடத்தினினு மீசனெ ன்விடத்தினினு நிற் ற அந்
லை ய யறித் து: சடசித்து ன் சி த்துளடங்கிந் ப ி ா டி
துடனு நிந் ப உயிர் செ று ப்ற் றுதற்கு விகேற்கு டே
றி டே றுபொருளி லை டே டொவு டொருப ாவு
செயலு் சி ட்செ யோ வு டறிந்து நிற்குநிலை. இதனையே அ
நே டே றுவியுடலுமு ட மெய் ாமு கு றேயனையாய் னை
ாட்டு. ா ட்போதே டா டிலையோ, இ றேரி டயுறெ குண்டோ
ண்டா ன்மு டெ ம்மானே, நன்றேசெய் ாய் பி ழசெய் ாய் ானே
தற்கு ாய டே த் திரு ா த்து கூறியுள்ளதா.

3. அந்த ராஜடிகயறி தொருகுறி ம பொறி ளின் செ
ற்று நின்று அறிவினைய ரப்படு ஒருகுறி. இது குரு டிவிலை. வ்
ற்றும் நியாய முரு டரா மூர்த்தி முதலிய டிவிலைத்
திரத்தின் டிவிலைய திரர் ளினதை ணினமை. குமளே டா அ
பெய்தா பேய்வியமுமளே டா ப ற் குமளே டா கூடிப ளைவு கு
முதலிய டிறின் சேட் டுள் டி மூரணண டா கிரத்தில தீதமாகிய டிலை
டு டி, மருக் குருவினல் டித்திய உபாசனைக்கு அருளப்பட்ட ய திர திர

பாசனாழர்த்தி னா. முதலிய பொறி ஞன் ஓ. மீய கொழிற் செய்ய விட்டு ந்றய ந்ற அட்கிப் பின் தொழிற்செய்யும்கையு அட்கித் த்திரர் உர விடுத்து. பின் மனத் யு அட்கித் துரியாதீத்கூட்டியு சிவாநுப பத்தமுந்தச் செய்தற்கு உரு மிவா ன் யந்திரக்குறிசனும் அசியு வேட்டியு டென்பதம் அற்றேடு த்திரம் னுத் தார் மும் வீபூதி உருத்திரா ம்பட்டு ரவுரி ம் றே திரு நுட்பாஓத முதலியவு வெ வி ழுக். மெய் னாய் முலியவந்ற அடக்குமாறு டெண்டியு டென்பதம் ஊன்றி ரோ ர்த்துய் துணர் கிடத் தது.

4. சி ண்றனை ட்ந்து ர்கிரம னிற்றறியாதீதம் தே ண்ற: சிறிதுபோத்தேனும் சி ட்த்துட து த்னை யிழ்து நிற்குநிலை. இதுமே ட்சு ரவரு ம் எ்ற நிலைபாகும் இந்நிலையிற் தானே ன்ற அறி. அற்ற மயி பசுபோத நச்சி டிபோதமே தலைப்பட்டு நிற்கு ரதா ப ரண் ன் ர மா ன்றதா. துரி டீதத் தோற் ற டயா உ மகிட்டு பாளர் கு துரியாதீத அ ட னாய் கூடியிருப்பது இக்கு டொ வியபடி பாயநிட்ட முய் டொர்கு இ டியிடையே தோ றிநின்ற வது. கூறிய ரமெ. துரி டீதத் - டே. ட வப்படா லு, தற்போதச்சேட் டயி றியு சி ட் கொடு எ னாய் நிற்குநிலை. இது சாக்கிராதீத வும்படம்.

5. சி ணுப ப் ச ணுபூதி மா சி ட்த்தோடு இரண்ட்ற அழங்கிநிற் கு உ நிலையுத் டெ ப் பெறக்கத் நிலையாய் டு. டே உ ட டிட்டு ய னுக்குச் ச டயமா வுள்ள சி ணுப பம் உபாயநிட்ட ணுக்குச் ணுபூதி டெ டுரி மப்பொருளய் இருக்கு் ன்ற தா. ஒருவ டிட்டு யுமி டர்கு டுரி மயில் டாதெட் பது இதிவி ருத்தறிய்கிடந்தது. ட த குரி யாகிய அது பி உட் கு பூதி - ஐச ணிய்.

பெ ழிப்பு. ஞா டிட்ட டரப்பெறு டயி ட த்த ன்யாவு சி டயமா வு சி ட்செ ன்யா சிவச்செயல் னா வு டெ ட்ந்து குரு டுளா டுளப்பட்ட பாசனை ய் டொ டொ ர்கிரத்திற் துரி யாதீத பெறமுய் த்து ணி டிபோதத் தம் டெ ன டுரித்தாய அது ப டா விருக்கு்.

(9) உபாயநிட்டயினுற் ர்கிராதீத டிஞேரிய் பு.

7. சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரி, வர் ஞாலகற்

சருவசங்க டிவிர்த்திவந்த தமேபாதனர் னிவர் ன்

பாக்கியத்தைப் ப ர்வதுவெ னிம்மையிடு யுபிரின்

பற்றறத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்றோ

ஆக்குமுடி வித்தரசாண் டவர்களரி வைபுரே.

டதுபவிதத் கிருந்திடினு மகப்பற்றற் றிருப்பர்
நோக்கிது புரிபாதோர் புறப்பற்றற் றுலு

புழைவாற்பிறப் பினின் னீனக் ணுங்கி டாவே.

(இ ள்.) சா்கிரத்தே அதிதத் தப் புரிந்த ிர் ள் மேற்கூறிய ாறு
கிரத்தினின்று ண்டு ருவி ள் ட்த அதிதத் தப் பொருத் ிர்
ள், உ கில் இப்பூமியி்ே, ருசப் நிவிர்த்திவாத தபோத
ர் ள் - ாப்பற் றயு் ஒழித்த தபோத ர் ளா ிர், இ ிர் ள் பாக்
கியத்ை ப் பர் டுள இ ிர் ள் முற்பிற ியிற்ெய்த புண்ணியப்பேற்
ற்ச் சொ் வது எவ்வாறு இ் மயில விரிந் பற்று அறுத்துப் பா
த் த அடைபராவுசி ிர் அன்றோ இம் ம் ியாப்பற் ற நீக்
த்தைத் து ா ாலு் ி ப்படு் சி ி ளா ிர், அ ிர் ள்
ஆக்குமுடி வித்து அரச ஆண்டு அ ிர் ள் ஆ் ப்பட்டமுடியினை அணிந்து
அர ாட்சிெய்து, அ்கு அரி ியரோடு அதுபவித்து இருந்திடினு்
அ்விட்து மாதரோடு கூடி அதுபவித்து இ் புற்றிருந்திடினும் அப்
பற்று அற்று இருப்பர் அப் பற்றின்றி இருப்பர், நோ்கிது புரியா
தோர் புறப்பற்று அற்றலு் ஆராய்ந்து இவ் ிப்பற்று நீ்ாதோர் புறப்
பற்று நீ்கினு் வினை ள் ணுங்கிடா் வினைகள்ெ டா ாதலின் பிறப்
பினின்று ழ ிர் பிறப்பிற்படு ிர்.

குறிப்பு. . சரு ிசுந் நிவிர்த்தியினு் உயர்ந்ததரு மேயில்லை. தரு
மா டது பெருப்பா் மயு் தா ித் ின்கி்ற இர ிடி் ன்ணே
அட்கு் சரு ிசு நிவிர்த்தியா டது ிணிடத்தே உட் பொருள் ஆவிமூன்
றயு் சத்திய ா ஒப்புவித்து எவ்விடத்துத் து த் திரத்தா ி் தோ்
ரு நிற்றலின் இதற்குமே கிய தா மு் இ்லை. அங்ங் அது
தோ்ரு் நிற்போர் குச் ிடு யெர்ழியத்தானும் பிறருந் தோ்ரு ம
யி், ா் செய்தேன் பிறர்செய்தார் எ்னும் இதாகித் ளிடு பற்றுச்சிறி
தும் உட் ா யி் இதற்குே ாயத ிமு் இ்லை. விருப்பு
பற்று.

2. உயிரின்பற்று, புறப்பற்று அப் பற்றுக் ள். இ ிற்றுள் புறப்
பற்று உயிர்ச் ார்பு் பொருட் ார்பு் எ் இரு். பெண்டிர் பிள்ளை
முதலிய உயிர்ச்சார்பு, ாணிமுதலிய பொருட்சார்பு. அப் பற்று
உடற் றணப்பற்று் அதுதா ிலாத உட்பையும் றண ிளையு் தான்
ருதி அதன் ட்செய்யு் பற்று.

3. பரவு ிர் எ ாலு் ிண்கப்படுத்தன் மயராய்ச் சித்து, ி
மு டயோரா ிர், சி ி் ிறது விட்டுவிடாத ிணைபா் ஆகுபெயரா
கிப் புரிந்த ிர் ள் பதற்கி யயப் ப் விசுதிபெற்றது. குணப்ற்
றிய குறிப்புவினைமுற்றெனினு ா். ிஞ்சரி்கி்ற சி ிடு ா ிர் எ்
பர் சி ிஞானமுனி ிர்.

4. ஞ்ஞமுடிசுவித்தரான் டவர்களரினையமோடநபவித்தங் கிருந்தி
டினும் அப்பற்றற்றிருப்பர்: மெக்கறிய இருவகைப்பற்றுக்களுள், புறப்
பற்று நீக்கிய பின்னரே அப்பற்று நீக்குதலாலும், இத்தபோதனர்
நீக்கி நினைத்தியுடையாய்ப் புறப்பற்று அப்பற்றுக்குரியநிமி
இருக்கலாலும், அரசாளுகலும் அரினையமோடின்புறுதலும் இல்லை
பதேதுணிபாம். டம் மாதிரி நைண்ண வத்தது.

6. ஞ்ஞ - காக்கிரத்தி நின்மலதுரியா தீதனைப் பொருத்தினவர்
ள் இப்பூயிபின்னகளை புறப்பற்றும் அப்பற்றும் அசிய பற்றுக்குள்யா
யும் ஒழித்துச் சிவத்தடன் கூலத்து சிமேயார். புறப்பற்று நீக்கி அப்
பற்றுடையோர் பிறப்பிப்படுவர்.

2. ஞானநிட்டையாளர் அசுபவமாயிய அத்துவித இரு சிய
இப்பத்தியல்பு.

கருவிதழிக் தாழ்காணு சொன்றுமெனிற் காணார்

காணாதார் ன்னினைத்தார் காமரதங் காணார்

மருவியிரு வரும்புணர வந்த சின்பம்

வாயினும் பேசுநிது மணந்தவந்தா முணர்வர்

மருவினுயிர் வடிவதுவு முணர்ந்திலர்காண் சிவனை

யுணராதா முணர்வினும் லுணர்வதுகற் பனைகாண்

அருள்பெறினவ் கிருவார்யு மறிநிறந்தார் கறிவ

ரதியாரேற் பிறப்பும்விடா தாணவமு மருதே.

(இ ன்). காணாதார் - திருவருளொளிபொண்டு காணுமாறில்லா
தார் ருவிழிந்தாற் காணார் - ருவி ன் (கூடாதா வெழிற் றும்)
ழிந்தாற் காணமாட்டார் ஒன்று னிற் காணார் - (பாட்சிப்பொருள்
தமயின் டே ரு ரது) ஒன்றியிருக்குமாயிற் காணமாட்டார் ன்னினைதா
ராமரதம் காணார் - ஆஃது ன்னிப்பருத்துப் பெண் (புஞ்சுவின் - ம
யாலும் அநுபவயின்மையாலும்) காமவீன்பத்தின் ககைகை அறியமாட்டா
ளாகலும் - மருவி இருவரும் புறந்த இன்பம் ஈரின பேச அறிது
மணந்தார்தாம் உணர்வர் - சேர்க்கை நிதலைவன் தலையியராகிய இருவ
ருக் கூடிச் சுவைக்கு மின்பம் பிறர்க்கு வாயினும் கூறி விளக்க முடியாத
மணந்தபுவித்தோர் டே தெரியவருவதும் போலும், உணராதார் உரு
வின் உயிர்வடிவதுவும் உணர்ந்திலர் காண் - (அருளுணர்வினும்) அறிவு
பாற்றவியாதார் இவ்வுடம்பிற் செறித்தொன்று பட்டிருக்கும் உயிரிய
ணர்ந்தரிய மாட்டார், - சினை உணர்விலும் உணர்வது தப்போ காண் -
அவர் உயிர்நிற பேரின்பமாகிய சிவத்த அறிவர் கான்பது தப்போ
மொழியேயாகும், அருள்பெறில் அவ்விருவரையும் அறிவு இறந்து அரு
அறிவர் - திருருள் னை வாய்ப்பெற்றபோதே சிவம் சின் என்ற இருவ
ரையும் பாசபசு ஞானம் ன் அரு மெய்ப்பிவானறிவர். - அறியாநிலம் பிறப்ப

பு விடாது ஆ மும் அருது - அ. ாறு அறியாதிருப்பார் குப் பிறப்பு விட்டு வீ கு டு து மி லே ஆண மாசு அ டு து மி லேயா .

நிப்பு. 1. இச்செய்யுள் ஐ பு டே டரி யர்ந்து அவரை நீ ாருந்தலே விபதியாருந் துணை டேனாகுடி அ டே தானாய் ந்து அத்து விதப்பட்டதுபலி கு மி ப் இர சி ாத ாத பிறர் கு ர் ந்பா தல் டெ பதனை ட மழு த்தா ல் விளக்கி தா . பசு ரணம் ன் சி ட ரண ா த்து ிய சர் கிரத் தப் பெற்றார் அத டே லும் ரண் கடந்த அதி தத் தப் புரிதற்கு அறிவு செ லுமாறு யா ன் என்னுஞ் சி ிசு கி ரா த ாதி னே று குழு த்தா து னி ம்பு டே டர் சுழலிற் பட் டெ துணை டையு றியாது துயருறுந்தொல்லயிர் ிற மூ ழு கூறு லியுறுத்தப்பட்டது பர் டு முனிவா .

2. ருவி ழிந்தாம் ாணர் ஒ ிறுமெனிற் ாணர்.....ம ந்த ிர் தா ி உ ர் ிர்: அள டியினறியப்படு ட ச த்தறி ினவாயு டே ட த்திலு னேறு டறியப்படு ட ாயும் ிருப்பன ா . முத்தியின் பதே அ ி ிற ப்படாததாய் டே மற்ற ஒ ிறு ியல்பு டத் ா லின் அது ாட்சி அது உ ரயெ னு மூ ட யள ி ளாலு அளந் தறியப்படாதெ ிதா . இந்நிசியம் மா தம் த டே டனை யோ னு ா ி க் ாட்சியு தத்து டாத்தவ ி னே யொட்டியே ி ழ்த ா முத்தியி பம். ாட் யள யா றியப்படாது ிறும் த் பொருட்டு ிறர்பொருட்டு ாய இரு ினை அதுமா ி னு மபொ ருளை அதலே டெனி மும் ஏது ட ா டறி டாத ா த் னி டே ழு ாது ஒன்றி ி ிறதுபலி ப்படு முத்தியி ப் அதுமா ி னையா றியப்பட தென்று உட பாடு திர்ம தயா ிரு ட உ ர னு த் னின் டே ழுய் அறியப்படாத பெ ருளை அறித் ா டி ழி ளாந் டெ ி விள கி ழி டாத ா த் ின் ஒன்றிய முத்தியுப ி ஆ ி ி யா றியப்படா தெ ி ிரித்து ி க்கிடத்தா ா . ருவி ழிந்தாலெ ிறது ாதி ளி ாதிரு தலு ிருந்து டெ ி ிற்றிருத் தலு ாகி டே ட த் தக் குறிப்பித்த மபரு ட யாது அ டந்து ம ினை அதுப டி ாது ிரு கு ி னி யி ி ி ிலிருந்து ா லாகு . ருவிப்பு ர ிந்தவி ப் ாயினற கூறரிது டே முத்தியின்ப் பரம இர சிய ா ி ிறப்படி. இதுதே ட தம்பர இர ிய் திர் ா இர ிய் ி பன ிற்றிலிருந்து அறியற்பாலது ா .

3. உருவினுயிர் டி டதுவு் ந்பனை : அருளறிவினல் உ ரு ி உணர்ச்சியி ாதார் உட பிற் செறி திரு கு முயி ரயே தெரியா திருப்பது யா அத்த யோர் உயிரு கும் உயிராயிருக்கு் சி டத் த அறிந்துணர் ி ின்பது புனை து ரயே யாமன்றி உ ி யா ாது .

ணர்வினலுணர் டது - டே வ ச ப்படும் பாசு ா த்தாலு ; தற் டேபாதல் கூடிய ிசு ானத்தாலும் அறிந்து தெ ிரிதல் .

ம்பனை பதற்குப் பாணை ரத்தி ரயெ ிற் சிசோ
நி ராய உபா ரிட்ட ய் குறிப்பதா கூறலு றெ று.

ர நது ட் ர தது நிலைபர் சிலஞா
முனி ர். அது கூறு பெருளையுறுதிப்படுத்துதற் றதது.

பொழிபட ருவி ளில் ரது தொழி ற்று ழிந்தபோது ரணுந்
த யில் திருஞ் அருளுளையி ரர் ஓ றுபட் றிற்கு முத்தி
யி த் த ரணுந்த யா ர். அது ர வி ப னிக்குத் தெரி
ததுபோ வு சேர் யி ப் ம தார் குத் தெரி ரததுபோ
வு உட பிற் செறி திய கு முயி ரயே உணர்ந்தறிய ரட்டாத அரு
ளு ர்வி ர் டயிர் குயிராய் றிற்கு த் தத் த் முணர் றாலு
த் கூடுது ற்பனைமொழியே ர். திரு ரு ரப் பா ப ஞா
யெய்நி ராற் றையு சீ ரையு அறிப ற் றி றையே ர்
குப் பிறவியு ர் றீ ரது.

3. ஞா றிட்டையானர் பேரூ அத்துவிதப்பரமுத்தி
இய பு.

பன்னிறங்க ளவை ரட்டும் படி கம் டோ லுள்ளம்

பலபுலன் னிறங்காட்டும் பரிசு பார்த்திட்டு

டி றிறங் ளெ னிறமன் றெ ற த் த

னெழினிறங்கண் டருளின லிந்நிறத்தின் வேராய்ப்

பொய்ந்நிறவைம் புலநிற ள் பொய்யெனமெய் ண்டான்

பொருந்திடுவன் ிவத்தினுடும் போதான் பி னை

முன்னிறைநீர் சிறுமுறிய முடுகி யோடி

முந்நீர்சேர்ந் தந்நீராய்ப் பின்னீக் ர முறைபோ .

இ .) ப் றிற் ள ரட்டு படி போ த் னையடுத்த
ப றிற ளி இய பே த து இய பா ரட்டிற்ரு படி
ரோ உள் ப பு ன் றிற் ரட்டு பரி பார்த்திட்டு ஆ ர
வு த் னை ட்த்த ப ருவி ளி இய பே தனது இ பா ட்டி
றிற்குத் ம ய அறிந்து இந்நிறங் ள் றிற் அன்று எ று த்
ற் எழி றிற் அருளா டு இந்ந் ருவி ளி முத்திரின்ற இய
பு ள் எனது இய புன்று எ று தேர்ந்து தனது சிறப்பி பு இ ற்றி
ரோ என்று திரு ருளா அறிந்து, இந்நிறத்தின் ருய்ப்பொய் றிற்
ஐ பு றிற் ள்பொய் னெய் டா இச்சிறப்பிய பு கு ருய்ப்
பொய்த்த றான ஐ பொறிமுதலிய ருவி ளோடு ய் கி அ ற்றி
ணனெ னத் த் னை றினைத்திருத் இயல்பு பொய்யெ ற உண்
ய அறிந்த ி சி ட்த்தினுடும் பொரு்திடு ன் ித் தப் பொருந்து
ன் பி னைபோதான் மீள அக் ருவி ளோடு கூடு ர

முன்னர் சிறைமுறிய முடிகி ஓடி - முன்னர்த்தடையுண்டு நிறைந்து
நின்றோது அத்தடைதீர்த்தபோது விரைந்தோடி, முன்னர்த்து அ
நிலைய டலிந்கையி பொருந்தி அந்தச்சயாய் பின் நீர் அமுறை
போ - பின் மீளாது அடங்கி நின்றல்போர்.

குறிப்பு. 1. இச்செய்யுள் ஐப்பு டோரினயர்ந்து அவர்வசமாய்க்
துணை யோயு மறிபாது நின்றவுயிர் தார் அவர் ிரின் டெறெறு தனது
மெய்க்கிலைய ண்டபோது துணைவனாகிய சி டேனும் அத்துவிதக்க ப்
புற்று மீட்டு ஐம்புக டோர்வசப்பட்டு வந்து அ ியின்றி ஐக்கியப்
பட்டு நிற்கும் பாழுத்தியின்ய ப உ மைமு த்தான் வியக்கியதாம்.

இச்செய்யுள் மு, லாவில் “ஆன்மா” ள் ஐயு ிர்பு ளார் மயங்கித்
தையுணராடு” மது” என்னும் 8-ல் குத்திரத்து 3-ல் அதி ர்ணத்து
ாட்டிய “பன்னிறடோட்டும்” என்ற ாரண டெப்பர் வயு
இனியிவ் பன்மாத்தன்னை யிந்திரியத்து வேறாவான் கா டே தமது மு
சேபாதத் , யணையுமெ” மது எ ன் னும் 8-ல் குத்திரத்து 4-ல் அதிகரணத்துக்
ாட்டிய “சிறைமெய்கி” ம செழுப்பு லினுள்ளார்.....” என்ற வெண்பா
யு இ ப்த பொருளு ிரு குபடுத்திக் கூறுதலினால், பழிதூலா
ரியர் மு லா டோப்பத் , து தூலிவதிகரணங் த்பித்து” அந்தேறல்
ம்மி” இயைபு ித்தும் தூலியற்றிறான்று வண்பகைக் ாட்டியது
ார் . பின் பழிதூவினு ரயாசிரியர்,கன் அதி ரணப்படுத்தியது, யார் ிரு
என்னில், முதலாவோடொப்ப இ யபும்பொருளும் மொழியு் ஒத், விட
கோ கியு் குத்திரத்தொகுப்புச் செய்யுளிலுள்ள, பொருட் முடிபு ள்ளோக்
கியு் குத்த, ர மென்க.

2. பன்னிறங் ளவை.....பார்த்திட்டி: படி த் னிறித் ிந்த நிறத்
த்தனதுபோற் ாட்டும் தன் மயதாம். அதுபோற் ஆன்மாவுக் கருவி
ர மாகிய பாசத்தோடுத்து நின்று த் னோ அசத்தெ, வுப் பதிடோட
டுத்த ஞான்று, ன்னைப் பதியார் ிண் மாயும் ாணுத் மத்தெ
பது (செ. 251 252-பார்).

3. இந்நிறங் ளெ ன் னிறம் ிறென்று.....மெய்கண்டான் பொருந்தி
ி” சி த்தினுமி: இந்த ஐப்புலன் கருவி ரணங் ளோடு டி அனை
யேதானென அயர்ந்திரு, நிலை ம, னதுண் ம நிலையன்றெனக் குரு
ருங்கூட்டியு் விய பதிஞா ர முதிர்ச்சியால் டண் ம ய, தெரிந்தவன் சிவ
சாயுச்சியமாகும் பாழுத்தியைய டவன் எ பது. நிறம் ளு டி இயல்பு
ரன்னு் பொருள் பயந்து நின்றது.

4. போதான் பின்னை முன்னிறைநீர்.....பின்னர் ாமுறைபோல்:
பாழுத்தியெய்தினோர் ஐம்பொறியின்மீளினு் தீழு” கில்லீ யென்பர் சிவ
ப்கிழித் தாதிசன். முத்தியடைந்த ஆன்மா” கரு” ஒரு ளுறா த்பத்
திண் பின் டலகிற்றிருப்பும் என மண்டோக்கிய” II. 2 (6) கூலாகத்தை
பெடுத்தும் ிட்டிக் கூறியுள்ளார் ஆரியசம்மானு் து நிலையாளர் கூலாமிதபா

தொண்டி (தயார்த்த. சி. 9-ப. 23). அகற்றும் பழுத்தி
பய்யம் திப் பாழுத்தி பயன்மென்பது சித்ர கப்பலித்திப. இச்
செய்யுமென்றான். மஹம் பிபா 9 புரண ஆயு ரா...
43? கோடி மாநாட நுடவம் ஊட பிரமா 35000 கொட்டகம்.

இங்ஙனம் தொண்டலாற்றுகின்றபயில் தே... த...
லை; ஊடாகருளுயில்லை நக்பின்பிரிவதில் ப...
கள் ஈண்டு பரிசினவென்றென்றெண்ணி, ஊடாக...
னையாறனார்ே என்னும் அப்பர் தமிழ்ம. நசின...
நியலாகு...

தெற்பு. ஆம்மா தன்னாடுக்கு ருவி ரி இயல்பு த...
இல்பா ரட்டிநிற்குத்த மயயறிது இந்ரு இயல்பு த...
சொருப இயல்பு என்று இவதனக்கு ஆந்ரியமென் பொய்ப்
பொருளாய் ஆழிது பாவன என்று திருநாளுல் இமற்றி த...
யயறி... சினைபடரன். அடந்து பி... மீ

அன்காமதிகரணம்.

தானி. நாம. லலேடா த. லிற்படேத நு...
ல... லலேடா... ன்பது...
... லலேடா... ன்பது...
... லலேடா... ன்பது...
... லலேடா... ன்பது...
... லலேடா... ன்பது...
... லலேடா... ன்பது...
... லலேடா... ன்பது...

இக்கற்றிவடங்கிய விஷயம்:

1. மலசுடிக்கீழ்வைப்பினியல்பு ().

2. லாடிக்கீழ் அணைத்துநிற்போர்... யு... லலேயு ().

... லாடிக்கீழ் வைப்பினியல்பு.

... லாடிக்கீழ் வைப்பினியல்பு.

... லாடிக்கீழ் வைப்பினியல்பு.

... லாடிக்கீழ் வைப்பினியல்பு.

... லாடிக்கீழ் வைப்பினியல்பு.

... லாடிக்கீழ் வைப்பினியல்பு.

... லாடிக்கீழ் வைப்பினியல்பு.

... லாடிக்கீழ் வைப்பினியல்பு.

... லாடிக்கீழ் வைப்பினியல்பு.

சிவஞானசித்தியார் சுபக் ம.

(என்) எஞ் ர என்னி ர் * தண்ட (தேசித்
தோடு பொருந்து வ் தது ி றாரு ராயச் சி மு ர்)
தேசு த்தெங்கும் ிய பித்த ரிற்றலி ஆ ர் ள ய ர்
அதனை அ டயே ி வெ ம பதி லை ப ர் கு கு இ
தே னி இ தயு ி கு ராபித்திருப்பத
ஆ ரக் ளி ி ருய் திற்பதா னி அ முழுமுதற்பொருளு ர
ரது முடியு் அப்போ அ ட தது முத்திரிவை ருரு
அ ம்சேர் யிர் போ ி கு (அப்படி று) உட பெ ணு
செறி திரு குமுயிர் போ னு ட த்தெங்கு வி ராபித் ருப்
த்து அ ி ள் போ றாண வ் றாறு உட பெ ணு
தே ி திருப்பினு ி த் த் டெ டெ விரித்தறி துபோ ி
தய அ ய ி னா டெ டி உயிர் அறியாத றாறபோ ி ஆன் ர இ ரு
ர ி ம்பு தத்து த்தி த்து அறி தது ஆ ரவு த்தி ி
கூறிய தத்து ி றிற் செறித்து வி ராபித் ராகி ப ரு டொ டு
விரிவ் ி அறி தா ி றாறு த் து தா ன் த் முத் ி பதி
ரு த் த ளித்த ரடி கீழ் த்த கி பரமுத்திய ஆ ரவு
டொ த் ட டிழ் த து விழி (ஒரு ஒளியே டுகடி விரி
யதயுத் த் த் யச் சூரிப்பிர ரசமி ம றாணம் உ னொளியி
னு) ஒளி ழி து திற் கு , சோதியு் உட் தே தியு் பெற்
ருற்பே இரவி டொளியயு் உ னொளியு் அ ட வுற்ற்
பே கு சோதி குள் சோதி ரயத் தோ ி டி ி அ ி றாறு இரவி
யாளி இருப்பவு ாட்சி க் ி ராதிரு ி ன் டொளி
போ ச்சி னும் ரு த்து ன் ன் ரு ராயி ரு து தோற்ற ின்.

நிபந்தனை 1. நனே டந்து த்துவதாய் ந்நிருத்தலே முத்
தி யயி கு வியாபி ர சி நனே அ டதடு றது ஈ .
அ ப னோறுருப்பி னோ அ நனேச் செ ற டத் கூடு அ ி று
னோருப்பி ிதித்து ி ாம் ாகு ன்று கூறு ார்கு அ ி
அ ி ற டோறு டெ றிமெ ர்பே ி நி வியா ாயிருப்ப
ற த வியுறத்திப் ப ஞா த்தி கு றவு பறிஞா த்தி ி ற
வ திரு டமுத்தியி பெரு மடி கூறி வரடி கீழ் ாப்பினிய ப
வி து இச்செய்யுடு

2. குந்தா னி னுமெய்தே । ட கு வியாபித்தி
ருக் பொருளை அதி வி ரப்பிய ர பிறிதொரு பொரு ளே ய் அ ட
தென்பது பொரு தாக் கூற்று றது.

3. குமலெ னி டேறி மய ன் வியாபி ரா தூ ிரு
பொரு விரப்பி ழு முதம் குத்திரத்திற் றட்டிய பதியி த்
து ழு றகு றது.

4. அஞ்சேருயிர்போ : உட்பெணுநெறிந்து
நிறியஞ்சுயிர்போச்சடத்துனெஞ் ராயத்திருப் மது

உயிர் கொடுத்த... அ. ர. டோறஞ் சென்றிடு அரம்பே நீர்
சி. ஞ்சுர்தே (௨-92-பார்) அ. சடத்துக்கு, உயிர்
சித்தா சினுக்கு உ.

5. அ. த்த. வ. ன்போ. ராண: யிர் உட்பெ. னுஞ்
தெறித்திருப்பினு உட்பின் ந் நய அய நகலாவறியு அறிவு னை
றியு றியுபோ விரித்த ந் பது அ. பவ. னா றிவது தத்த
த்தி. த்தறியு ப. ஞா த்துக்கு னைவறி து இ. றஞா
த்துக்கு உ.

6. தத்த த்தி. த்தறி து ச. த்திற்ருவி னே கெடி விடயீ
சித்தா அறியு அறியு ப. ஞ. ம. (௨. 234-235 பார்.)

7. இ. றஞா த்த தாளிதல்: முத். னு னத் த. ளித்த
வீடுபேற் ற யுதவுத். றது. (௨. 235; 279-280-பார்). ஞா. ம்
தெஞ்ஞா பதிஞா தாளித் தரு டிப்பேறித் வீடுபெய்
வித்தல்.

8. சடரிழ்த்து சிழிசோதியு ட்டே தியும்பெற்றற்பே :
ரவிப்பிர யி. மயானு னைளி ரகப்பட்ட யானும் ஒளி
நீ. யிரு இரவிப்பிரா த்தயு னைளி யயு பெற்றும்
போலு. டரிழ்த்து விழி த்த தவு. யுறி ந்பா த யிரு து
ஞ ப்பேறி ர. த. பெ. றிவிழ்த்திரு கு ஆ. ரவு. உ.
1. சோதி- ரவிப்பிர. இ. னு விட. னை. டி அறி த்தற்கு
அ. சிய. னே ண்டி த்த. ஞா. த்திற்கு. யா. து. ட்டே தி
ண்ணைளி இ. து விட. றிவிற்கு ரத்திரயே றி இரவியொளி
யு அறிந்து அதனை ப. கித்தற்கும் டே. டியுள் தா. யயி. னிட்
டாகி. சி. ஞா முடிபு கு. ர. து. சோதிக்குட் சோதி ரய்த்
தோ. றிடு. ர. டே. நே. ராட்டி படிஞா. சிய இரவியெ. ளி.
கொ. டி. னிட் கூடுத ரகும் னைளி யயு பெற்றபே. தே. ஆ.
ரவிற்குச் சே. திக்குட் ரதிகாகிய சி. த்தி. றியு தலைப் ட்டே. அத்
விதப் பேரி. பப்பேறெய்து ன் ற றாற்.

பே. திப்படி. கு. ரிய பி. ரகிய சி. த்த. யா. டே. ற. ட.
தெ. னையோ. அ. வி. ரபியாயி. றி. ம்மி. டே. றாயிருப்பி. ன் றோ
அ. டய. ரகு. னி. அ. ரது. வி. யா. ப. டலி. ந் தெ. றித்திரு. கு.
உயிர் கொ. டி. தா. உயிர் தா. ட. டெ. கு. தெ. றி. திரு. து. கொ.
ட. றி. து. போ. பி. ற. அ. ட. னை. கொ. டி. விரித்த. றி. தி. ர. த. து. போ.
யிரு. ப. தி. த். ன். டெ. கு. தெ. றி. திரு. து. அ. ட. று. ள. ஒ. ளி.
கொ. டி. னிட். டயி. னி. மு. னை. ளியு. தெ. றே. த. தி. ப. யு.
இ. ற. ட. திய. ப. யு. தெ. ளி. த். த. றியு. அ. ப். போ. இ. ற. ட. னி. ற்.
னை. றி. போ. ஆ. மாவி. ற். பரா. ர. ரா. த்தோ. றி. நி. த். ப.

குந் தத் த்தி னானிப்பர் ிப்போது நி ட் கூடி
தி னொழி சர் கூடியு ன் ட்
டெறி ப டே டே லு ன் ி நீ தெறி தெ பதி
மி ி ி இ து உபாயநி ட் ட ர் நிலை பதே குறிப்பித்த

3. சேடு திரு டி கீழ்நீர் அதேதா கு நினைவு டே ர்கி
நிடு ர் நிலையது டயா - உபா நி ட் கூடுவாராபோ ிறி உ
நி ட் கூடினோர் லரடி கீழ் நீர் அதேதா கு றாதவி , அ ிர் குச்
டே ர் நிலை பா ினைமாத்திரத்த டெருந் கூடியு ன் ிர் அ
று ிருதவி ி ஒரேநிலைத்தாய் நிற்கு ட் றகி இ து அ ிர் கு
இருவினையெ ப்பு பரிபா மு த்திநிப தமும் நி ழ்ந்த
ர ய ி டே ட் ட ரி யயவிடமி ிருத டே த்த
டே ர் றமு த்தராய் டு டே தலை டே ர் டி பிற் று டேயத்தமுந்
டே ர ி ி றலு ி.

4. ஆ யொடு கு மி கு கி மரு டாரநு பா று கு
முத்தி றமி னாய்ப் பிபஞ்சப்பற்று மு றுநீ றது அ மரு டே
ரு கு கூறிய உபாயநி ட் டயின் விரிவு சாதனை டு டே ற்ருத்தி
ரத்து டா ட்டி ி பது. அ கு இ ிரு றகிய ரு டே ிர்
நி ி து டே ிதி மா ட்டி , பிபஞ்சத்து வினைவு னை விருத்திப்பத் டா ட்
டு பற்று டே ர் டி சப் டி த்தினைவு டயோர்.

5. அருளி ிழியு ற்ப்பா : இ ற து திரு டு னா றகி ி
ளிற் டெ ப் பி மு ற ட் றது. அருளி ினோ த னினைதலை
டே ற்ரு ட்டி ி டே ட் டெ ய் வி றாழ் டெய் டா , அருளிய முத
லா ி மு ற ி றி ன லு ன் கு. அரு - அரு ப் பட்டது உதே ,

பெ ழ ட் ட , ட த்திலு ன் ன பா ி யா து ிவினைமேலு டே லு
றியு டெ முது னறி ப் பட்டவிடத்து நீ , டெறியாது வி டெ ிது ிந்து
ந் றமூ டி டெ ிதுபோ ி ர ய ி ி றகிப பா மு முத
து திரு டி யத்தி னானி கு டே து நீ வி டுத்தவிடத்து ஆ ி
ப்பொரு து . டே யத்தமுந் தி அ ி றடி கீழ் நீ றாத நி ட் டயா
ளர் ஒருபே து ி அது ித் டயாது. ஆயின் அ ிவ் றா ி றியர் மா ட்டி
டு வி ன் டா ட்டி ிரு ப்பு ிறுச் சுழலு னோர் அப் பாசத் த நீ க் டெ
ரு டயா உப் தசமு ி றப்படி பி ி னர் கூறப்படு ம்.

இக் த்திரர் ஞாநித் த ராதார் கு உபநித் த ரா
த்திெ ய்து று கூறுமு த்தாே பா ஞா ப ஞா பதிஞா
ஞ் றோ பா னையி பு திருஞ்ஞு முத்த யு
பெரு யு கூறு றது

ஞாநித் த ராதார் கு பாநித் தெ ய்துமு ற
தொகுத்து கூற .

பாசஞாநத்தாலுப் பசுஞாந் தாலும்
பாப்பரிய பாம்பரணைப் பதிஞாநத் , ராலே
நேசமொடு முள்ளத்தே நாடிப் பாத
நீழற்கீழ் நிலலாதே நீங்கப் போதின்
ஆதரு முல மெலாநைத்தே ராமென்
றறிநிலநிலையே யாகும் பின்னும்
ஓசதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரி
வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப னுனமெலா மோட.

(இ .) பாசஞாநத்தாலுப் பாநத்தாலுப் பார்ப்பரிய பா
பரணை பாசஞாநத்தாலுப் பாநத்தாலு ஆராய்தறித்தரிய பா
ரணை திஞாநத்தாே டெடு உள்த்தேநாடி அது திரு
பதிஞாநத்தாே அப்பெடுத்தறிவி னுராய்திரு பத
நீழற்கீழ்நிதேநீங்கப்போதி த்திருநிழலி்கீழ் பிரிப்பற
நிறுநுக்குதாருநாநித் த ராதாரு ஆடனுலி
நாநித் த ராதாபிரபஞ்சப்பற்றுழி அறிவுசெலுராயி ஆ
தரு உடொ அத்தேராறு அறிந்து அ அ
பற்றுத்தங்கிடயிருக்குப் பிரஞ்சனைத்துநாந் போநிலையி
தறு டு அந்ந விட்டுநீ அநிலை ஆகு திருநி
ஞாந்தலை டொடுநித் த ஓரோழி கூடப்பெறுப் பின்
நாறு ஒருநாற்றுநித் த ராப்பெற்ற பிநு ஓசதரு
ஞ்ஞு முத்த விதிப்படிச் சரிநித் த நிலைத்தற்கு ஆற்றலைத்தரு
தாதி திருஅஞ்ஞு முத்த விதிமுறாலுச்சரி உள்த்தேபுகுது
அறிவி அறிநாய்விளங்கி நிறு னுடொ ஓட அளிப்ப
பற்றுக்குவித்தாய்ச் சாராய்நிற பா யாவுடெயற்றுவி குப்படி
த தருளைத் தந்துநிற்ப .

திறிபபு. 1. பாசஞாநத்தாலுப் பசுஞாநத்தாலுப் பார்ப்பரிய பா
பா இறன்பா ஞான பசுஞாந் ளாே யறியப்படுப ல்ன்

என்பது (௨ 24 247 ஈர்.) பிரட்டி தி . . . மு . . . 2 3;
2 4- . . . யுளிற்கூறி து . . .

2. பதினா த்தாநே நே ரெடு உளத்தாடி: இ தி : திரு
பதினா மா . . . அரு நிறிவின நியப்படு . . . பது (௨ 245 பார்)
உ . . . த்தே ஈடி ஆ . . . ந் த்தியிற் . . . டறி . து.

3. பாதநீழற்கீழ் நில் ாதே ந் கிப்போதி : . . . பதினா த்த நி ப்
பட்ட ாத்திர, தே பார் அத்துவித ா நிறிற் றெ ித்திருப்ப . . . ஆயினு
லி ா . . . ரிட் ட . . . ராதுவிடி . . . ஆ . . . ரெடு இ . . . ம . . .
அ ரு தாகிய நிலையிே ஆ . . . ர நிற்கு . . . பது (௨ 291 ஈர்).
நி . . . ாதே . . . பதி . . . ஏ ரர் திர் நப்பொரு தெ . . . பது . . . 2 6-ஞ்
செய்யுளினி . . . று . . . ாண ாகு . . .

4. ஆ சதரு உ டெ ா . . . அ . . . த்தேராமெ . . . மறி . த அ . . . நிலை
ே . . . : . . . ரெனா முதித்து . . . ாதனை ாற் பற்றுப்படுத்தி நிஷ
டகூட . . . ண . . . தடுப் தாகு . . . பிரபஞ் . . . ணைச் . . . டே . . . ாடடி
உ . . . போலி . . . ரு . . . ப . . . பு . . . உ . . . டது எ . . . னு அறிவு நிலைப்பி . . . பற்ற
லு . . . அ . . . ே . . . உ . . . யாநிட் ட . . . ரு . . . ஆகு . . . மதனா . . . ரிட் ட ஒரு
ந் . . . த்தி . . . மதா . . .

5. பி . . . னு : . . . எ . . . மதனா . . . ஒரு ாற் . . . ந் பி . . . னயு . . . த்
த்தா . . . உ . . . பா ரிட் ட உ . . . மரிட் ட ா . . . தற்கு . . . ே . . . டி தனை
று . . . ா . . . மதா . . .

ஒ தரு அஞ்ெ முத் : ரிட் ட நிலை ாதற்கு ே . . . டி ஆற்ற
லைத்தரு திரு ாஞ்ெ முத்து . . . பது ஒ . . . ஆற்ற ஆகார . . . அ . . . றி
அ . . . ர உ . . . ர ா . . . வி . . . ாதனே ாந்த பிர . . . ே முத்
தெ . . . னு . . . ஒ . . . யி . . . ா அஞ்ெ முத்தினி . . . பிரித்து ாவினா ஒவித்
தற் தாதலி . . . ஒ தரு ா்ெ முத்தெ . . . மதெ லு . . . ஒரு ாரா . . .

7. . . ே லு . . . பிரபஞ்சப் ற்று வினை ாதற்கிட ாய் வித்துப்
பே . . . அப்போ ே . . . ற்றிரு . . . கு . . . ா . . . பது . . . ர . . .

. . . தினா ா் த்தித்தபி . . . ரு . . . பிரபஞ் ப்பற் . . . ருத் பிர
ரத்த அதுப ே . . . ி . . . பர் பிராரத்த . . . த்த உடலு . . . ா . . . று
ப்பட்ட . . . அ த அதுபலித்தற் ப் தினா ம்வி ப் . . . ப ரு
நிதேனு . . . தலைப் டே . . . ே . . . பது த்தா . . . த . . . முரு . . . னு
விச் ருப தரிச த்தாற் பதினா . . . வி . . . ாகி . . . ராப் . . . னு . . . ப் . . . ப ழ
படி அ . . . ா . . . ி . . . த . . . ட் . . . தது . . . ா . . . ா . . . ே . . . ே . . . பெற்ற ாணி . . . ரு . . . ப
பா . . . டி . . . னிட் . . . ே . . . று . . . ரு . . . ந் . . . நேர்ந்தது . . . பிராரத்த அதுப . . . பற் . . . றி
மீ . . . ே . . . ி . . . து ரு . . . த் . . . ப . . . பா . . . ா . . . னை . . . றி . . . த்த . . . ஒ . . . டி . . . றி
அ . . . ா . . . று . . . பிராரத்த . . . ா . . . ி . . . ாற் . . . பிரபஞ்சப்பற் . . . ரு . . . ழியு . . . ரிட் டே
டி . . . அத . . . ி . . . லி . . . ய . . . ே . . . ே . . . ே . . . பதற்கு . . . மு . . . கிய . . . ாத . . . திரு . . . ா்ெ முத்

அஞ்செழுத்தினுண் ட யயு' பெரு யயும் கூறியது ஈண்டு
 ா . அதுபற்றியே னிலுயிர்ப் ப யொரு'கொ ர் டர், ஞா
 னே ற்றிந் பு த் தேனை ழிதிநத்தேத்து ஈர்கிட ரா கொடுப்
 ப ஞ்செழு'துதே' ச்சு'பந்தரு' வீடினாரு கினி' வீழுமிய
 தொ டர் கூடினார்தெறி கூடச்செ'றது. ஒடிதே' ழெழுச்'செ'று
 ரு'கி'ர'லு', டினைனாடிற்று' ச்சி ராயே' அப்பரு' 'நி'ரு'பி
 நி' ர்ப்பாததே நினை'தே' வீனை ஞர்' வி'ட்' 'ரு'கி' 'பொ
 ழில் குழ்'தெழி'பெற நி'ற ராவிரி'டே' ட்டி'ட்' குரும் ப'ெ'ழு
 லை' ரோ தார்கு ட்'தா'பொ'டி'டு'டுமுடி. விரு'ப'பே யுனை'ர'
 ற'கினு'செ'லு'ர'ச' ரா'டே' எ'சு'சு'தரநு' ச்சி'ர' ராஅழ்
 ராத'ருள்'ராஅழ்'.....' மாணி' ரும்த துஅரு'தமிழ்ம'ற'ரொழி
 ஞுட்'றியிருப்பதுமாடு

பெ ழிபபு. பாசஞா பசஞா னா நி ப்பட த பர' பதி,
 ஞா த்'ர'றியப்பட்டு' ம' த்தாற் பிரபஞ்சப்பற்றுதி, துநிட்ட' ,
 ராதாயி' பற்று'கிட'ர' பிரபஞ்' நிலை'ற்றதெ' 'டு'திரு'ஞ்
 டெழுத்'தமு'ற'ய'பெ'பித்'ரி' 'ம'கிட்ட'நிலையாவுறு'.

செ'ய்யுள்'ஞ' கூ'ட'து:

1. பாசஞா த்'ர'லு' ப ஞா த்'ர'லு' பார்ப்பரிப பர'பரனை'ப்பதி
 ர'த்த'தே' 'டெ'ர'டு' முள்ளத்தே'ர'டி (உற) ப்பாத: ழற்கீழ்' நில
 தே'நீ'கிப்போதா. (-).
2. பாதநீழற்கீழ்'நி' ராதே'நீ'கிப்போதி' ஆ'தருமு' 'ொ
 த்தே'ர'ா'டு' றறி'த' 'நிலையா'கு'. (7).
3. பி'னு' ஓ' தருமஞ்'டு' முத்' விதிப்படி யுச்சரி' உள்ளத்தே
 பு'தளிப்பனா' டெ'ல'மோட. (-).

முதலதி'ர'ம.

ப ன றாலும தீ ன, றாலும பாபாபரி பர'பனை'ப'ப,
 லே'நே' 'டு'முள்ளத்தே'ர'டி (உற) ப்பா' ழுய்கீழ்'நிலை'தே
 ப'பே'த' எ'ப' முதற்கு (-). இதனே' தே'ற்கு'தி
 ரத்தி'ற்றி' 'கு' முதித்' 'கிட்ட'கூடா' 'நிலை'வ்
 ரு'ளா'ர்' கூறி' 'டு'மு'து'அ'ர்'று'பா' 'ரோ'ர'
 தி' முதித்தபே'தே'நீ'ட்'டயு' 'ரு'த' 'பா' 'னு'
 த்தா'தத்' 'லியு'று' 'ர'ற்று' 'பா' 'ர' 'ப' 'டா' 'ள'தி'
 மு'அ'ற்றி' 'யு' 'ப'தி'ஞா'த்தி' 'மு'அ'த்' 'பெ'ரு' 'யு'
 றிய'தா'

கு க அதி .] பாசபகரு ன் ளினிலக்க ம.

இ.கூற்றி ட விஷ :

1. பா ஸா ப ஞா ன் ளி ண் . (1).
2. பா ஞா ப ஞா ன் ளி சிற . () .
3. பதினா திந் . () .
4. தினா த்தி பெரு , அதி ரத் த அ ற்றம் . 96)

1. பாசஞா ப ஞா ன் ளி இவ் .

வேதசாத் திரமிருதி புரா கலை ஞா ம்
விரும்பசபை வை ரியா தி திற கண் மேலா
முடி ரா வெல்லாம் பாச ஞான
ஊகிய ன் மாவி வகிழ் நா ட லாடே

காதலினு னுன்பிரம மென்னு ஞான

கருதுபச ஞா மிவ னுடலிற் கட்டு ர்

டோதி ண்ணர்ந் தொன்றென்று வுணர்ந் டலாற் சுவா
மென்றுகச் சிவனியல்பி னு னார்திவெ ர டே .

(ரு ன்.) டே தாத் திர மிருதிபுர ண லைஞ டே த
ரத்திர ஞா மிருதி ஞா புர ட் ஞா ன் ற் ற லைஞா ஞ
விரு பு ப விரு ப்ப்படு அ ப னு திரமு : ட ரி
திந வ ரிமுதலிய ர் ட ரா கு ஞா டே ரத்
ரா பிருதிவிமுத டே ரத் த ரு வு தத்
ஞ ஆ அனைத்தி ராயி வு ஆ ராயி ன்
ஞ ப ஞா பா ஞா ர் எடு னிவ் , ர டே
ஊ கிழ் டா ட் ஆ ர இ லைஞா மு வி ிற் றப்
ருந்தி பிறப்பிறப்பிற் படு ஞா , ரதலினு ர் பிர
ஞ டெ ரு ர் ிற்றிற் டே ரு பி ருப ிறு
கு கு ட் ரு ப கு டெ ர் ப்பட்டப ஞா ர் டே
டவி ட்டெ ட் ரா ரா து கு ரு பாதே ரத் ட்
ஒதி டே ன்கூறி டே த மு வி ிற் ற ஒதி உ ர்த்த
த : ஒ ட் ரு ர் திட ஐ டெ றிமுத தத்
ட னை ஒ ட் ரு ரு ய் உ ர்த்தா ப டெ
றிவு டப் ப ரா ட் ய பி ட் ரு உ ர்த்திடு ட்
த உ ர்த்தலி றியு ஒவ் டா ரு ய் அறிதலி றியு
டே ிற் றயு ஒரு டே அறி னைதலி முற்றறிவு ட
ஆத தி ஞா ப ஞா ர் ிறிதற் றி தா
த ிர ிர .

றிபு. 1. செய்யுள் ப ஞா த்தாலு் சுஞா த்த
பார்ப்பரி பார்ப்பர் , ித தலி ிற் .

சுர புருநிழற்போற் தனைய டயுஞ்சமாதி

தவிராது ம மிதுவும் பசுஞான மாகும்

அரண ளெரி தவன்ற டு யயறி விறந்தங்

கறி திடர் செறி தது ளகற்றி டரே.

(ன்.) ர டெ ரு முத் தி னில் மேற்
 ரெ லி னறு ருவி னோடு கூடி ஆ ரா கீழ் டாவி ிறி அ வகடா
 து செய் து டெ டி. இரு ப்பெறு தே முத்தியாகு ிறு
 கூறி ினைமுட்டை ருமரத்தி ருவி ன் ிரி து கொழிப்படா
 திரு கும் ினை முட் ட ருவித் னு நினை ளிலும். ரணங்கொ
 டிட உற் ற கிழர்ச் ிராயுத்த னைப் ிவிடத் அ ட
 ருவி தஞ் டெ ற்று டெ டிரிற் கு மாணு த்த உற் ற யத்
 தே டெ டி ழர்ச் ச பிரா ிராயு அட கி டே ரணையற் செய்
 யு டெ டிய வீட் னை றே ஆ ய இந் நினை ளிலு உயிர்
 தி ர யிர் ள்வீட்டின்பத் தப் பெ ி ராத் டே டு. அ ிர
 ற் ருத றாலு சர ள் புருநிழ் பே - ரணையற் செய் ம ராய்
 ிற் றநிழ் உச்சிமித் றாலு ட கிப் பி னு ரணையற் றே ய் த்
 தாத் போ தனைய டயுஞ் ராதி யோ தத்தித் த னை ிந்த
 குதவெ கூறப்பட்டெ டி நினை யு ர த்திற் றே ற்ப ஓடு யு பி
 விரித் தி ரு ராத றாலு தவிராது இந்நினை ளில் அ ற
 த றாட்ட து. இதுவு ப ஞா ஆரு. நினை யி ஞா உதிப்
 பி அதுவு ப ஞா ரா ஆ ரா அர ள் ித்தித்
 அடிய அறிவிற்து அ கு அறிந்திடர் முப்புர னையு முறு லி
 தெரித்த முத் னனது திரு டினை ருவி டே டி யுத் தற்பேத்
 முனைப்பினின்று அறி தவிட்டு, டெ ஞா டெ டு அறியி
 டெ றிந்தது ள் அ ற்றி டரே உயி ரச் றாய்ப் ப் பித் த் ற ம ராதனை
 றபபெறு.

றிப்பு. 1. ர ள் டெ லிரு முத்தியா டெ னிற்....
 அ ட : பா கி ருவி னோமி டி ச நினை யி ஆ ரா விட்
 ளிற் செ று ிழ் டா ற் ிசித் த ிற் று முத்தி டத் கூட து.
 டே ருவி ள் னீ கி டே நினை யி ஆ ரா அறிவி ிற் டப்பதே
 முத்தி ப் பாடா தி ன். அ ிராயி னைமுதலி ற் ற அ ட
 த ஆ ர ள் று ருவி தெ ழிற் பட யி அ முத்தி ப் பெற்
 ற ித் டெ டி று ருவி ள் னீ ஆ ித்
 கொடு கூடி ற ி ர ற் டா றோற் ட ற் டே த் ர
 யே ி முத்தியிப் இ று அ ிர ி ய றுத்தி
 (ற்ப கிரா. பாடா ிதி பார்). டெ றது ள் விரிந்து தெ ழிற்
 பட திருத்தலையு குறித்த யிர் ள் னுஞ் டே னை தி
 ிற்றிற்கும் மாண றதய ிற்றிற் கு இ டயிலிட்டிப் பரித்த யாற்

3. பதிஞானத்தி க் கணம்.

சிவனையவன் நிருவடிஞானத்தாற் சேரச்
 செப்புவது செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லாம்
 அவனையனு காவென்று மாத லானு
 மவனடிபல் வெளிஞான மாத லானும்
 இவனுமிபான் மாவக்குதிர மிறைச்சி மேந்த
 பென்புமச்சை சுக்கிலமொ ரிந்திரியக் கொத்தொ
 அவட கல வெனையறியே னெனுமைய மகல
 வடிகாட்டி யான்மாறவக் காட்ட லானும்.

(இ ள்.) சினை அன் திரு டிஞானத்தால் சேரச் செப்பு து -
 பரமசினை அனது திரு டிஞானமாகிய பதிஞானத்தாலே அடையுமடி
 மேற்கூறியது ந்ருடோடெனின், - சிந்தா ருச்செயலெ ள் - ர்
 றா ருக் காயம் முதலிய யாவு அனை என்று அனுர ஆத றனு
 அனை ஒரு ரத்திலும் அடயா ராத றனு; அன்அடி அனொளி
 ஞான ஆதலானு அனது திரு டிடிற் கூறியவாறு பாச இருளைந்
 கும் யம்பிர றசஞானமாதலாலும் இன்னு - இவ் வான்மாவும் யான்
 து ிரு உதிர இ ற்ச்சி மேதை என்பு மச்சை சுக்கி றோ இத்திரிய
 றொத்தோ யான் தோல் இர, த் தசைநரம்பு ளுப்பு ழுனை சுக்கி
 முதலிய றோ அல் து இத்திரிய கூட்டமோ எனத் தனது சொரூபத் த
 அறியாது நின்றலால், அம் அல் அக்குற்றம் நீரகும்படியும் எனை
 அறியேன் எனு ற்றயம் அ - தனது சொரூபத்தை அறியேன் என்னும்
 ற்றய நீங்கும்படியு, அடிகாட்டி ஆன்மாலைக் காட்டலானும் சி றுநா
 னத்தை, ப் பிராசிப்பித்து ஆன்மாவினது தற்சொரூபத்தை ிரக்குத்
 லுமாம்.

புறிப்பு. 1. செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லாம்னை யனு றென்
 றும்: மனம்வா ரு ராய் ள் சுட்டியறியப்படு பொருள் ளாதலாலும்
 சுட்டியறியப்படு னயாவு அசத்தாதலாலும் அத்துச் சுத்தின் முன்
 முனைத்து நில் றாதா றனு செயல் வாக்குச் சிந்த யெல்லா அனை
 யனு ற னப்பட்டது. இ ி அனுரானே ி இவற்றா றும் ஞானத்
 தாலும் சிவனை அறிந்து சேருதல் கூடாது ன்பது பெறப்படும். அதா
 வது பாசஞானத்தாற் சினை அறிந்து சேருதல்கூடாதென்பது. செயல்
 ஆகுபெயராய்க் காயத் தக் குறித்து நின்றது.

2. அனடியவொ ளாளிஞான மாதலாலும்: பதிஞானத்தின் இயப்பு
 கூறிய றாறு. துமேற் றெயுளிற் கூறிய அரணம் ளாகிப் பா விருளை
 றீக்கு ஞானச்சுடா ன் என்பதை டனர்த்துமாறு “அவொ ளாளி” னன்
 சுட்டிய றாறு ளான.

. இ னுமியான்த ிகு.....அ ம ல: தத்துவதாத்துவி ிசுநர்
ஆ ிடாத் னை அபிடானித்த மயக்கு பாசஞானக்குற்றம் நீங் என்பது.
நையறியே னெனுமையம. ல:—தத்துவதாத்துவி ி எரினின்
றுத் த்னைப்பிரித்து ண்டித் தன்னுண் மலிலைய யறியாது மயங்கு
ப ஞா குற்றம் நீங் என்பது.

டொழிட்ட. மனம் ாக்குக்காயங்கள் ாயிலா ி மும் பாசஞானத்
தினற் சிவனை ஒரு ாலும் அறிய முடியா காதலாலும் எகதேச அறிவுடைய
ஆ ம் திரு ாருள் அறிவித்தா ி அறிய இயலாதிருத்தலாலும், சி றா
னத்தாற் சிவனை அறிபடு ண்டிம் எ க்குறியதாம்.

4. பதிஞானத்தின் பெருமை

. கண்டிடுங்கண் ினைக்காணு கரணங் காணு

கரணங்க ி மைக்காணு வுயிருங் காணு

—வாடியம முயிர்தானுந் தன்னைக் காணு

துயிரிக்குயிரா மொருவனையும் காணு தாரு

கண்டசிவன் றனைக்காட்டி யுயிருங் காட்டிக்

கண்ணகிக் கரணங்கள் க: ணும விற்பர்

கொண்டரனை யுளத்திற் ற ிடிகுடிற் பாசம்

கூடாது கூடிடனுங் குறித்தடியி றிறுத்தே.

(இ - ள்.) ண்டிடுங் ண் தனை: ாணு ரணம் ாணு விடயம்
னைக் ாண்கின்ற ள் தமது இயல்பையும் அறியா. தமக்கு முதலாகிய
அந், க் ரண னையும் அறியமாட்டா, ரணங்கள் த மக் ாணு யிரு
ாணு - ண் முதலிய அந்தக் ரணங் ளுந் வித்தை முதலிய ள் ள் தக் கர
களுந் தமது இயல் ப்யு அறிய மாட்டா. மக்கு விடயங். னைக்
ாட்டி முத ாய் நிற்கும் உயிரையும் அறியா. அ ிடோ. ஁ண்டி அம்
உயிர் தானும் தன்னைக்காணுது யிர்க்கு உயிரா ஒரு ினையும் ாணுது
ஆகு - ிடய னைப் பொருந்துகின்ற ஆன்மாவு தனது இய் ப்யும்
அறியமாட்ட து. தனக்கு அறிவுக் றிவாய்கின்ற ஁ர்த்து முதல்வனையும்
அறியமாட்டாது நிற்கும், ஁ண்டி ின் இவையானையு ஒருங்கே அறிந்
துநிற்கும் முதல் ின், தனைக்காட்டி உயிரும் காட்டி-தன்னிய ிபை விளக்கி
ஆ ம வியல்பையும் ிளங் செய்து ஁ண்ணகிக் கர ிங்கள் காணுமல்
நிற்ப - றுானசொரூபியாய். ரணங்கள் அறியப்படாது நிற்பர். ஆத
ா ா ாண்டு அரனை ஁ள்திற் ஁ண்டு அடி கூடின - அந்தச்சி றா த்
தத் துனையா க்கொண்டு முதல் ினை ஆன்ம அறிவிற ஁ண்டு திரு ிடி
நிழற்கீழ் நிற்கப்பெறின. பாசம் கூடாது - பாசம் விட்டு நிற்கும் கூடிடி
னுங் குறித்து அடியிற் றுத்து - நீங்கி து ஁ந்து ஒருக் ாற் பொருந்துபா
ிணு ி பாவனையை விடாது செய்து அதனானே தருவா ிடிநீழ் நீங் ா
தே துங்கி நிற்ப ளுமாகும்.

குறிப்பு. 1. உ டியமருயிர்: விடயபோச னை விரும்பி து ர்து யங்கும் உயிர். உண்டி-போக்கியப்பொருள் போ து ர்தத்தருப விட ன். அமர்த் -பொருந்துதல், விரும்பு, ன்.

2. கண்ணகி:-காட்டுத் மயு டய ண்போ நி வ் ர் மி கு ஞ் ஞான் என்றது.

3 குறித்து:-குரு ஞானி னுற்பெற்ற ஒரு குறிப்புப்பா னை யச்சாதிப் ப னுற் பாசக் ளின் சேட்டை மீட்டும் வந்து தா ப்பெருது ப ரண கள் சி ரணமா ப்பெற்று நிட் டநிலைக் ப்பெறும் என்பது. “அறி தொரு குறி குருவி றுளினு றிந்து” (செ. 286 பார்). குறித்தல் தூலத்திற் றிய னித்தல். குறி-உரு ம். (செ. 212 பார்). இதனானே பதிஞானத்தி பெருமை கூறி மே தி ரணத்துச் சிதோ ஹி பா னை கூறுவதற்கு” தோற் று ராய் செய்தது ர் .

பெ திப்ட. விடயக் னைக் ண்கின்ற கண் தன்மையும் த் கு முத லாகிய அந்தக் கரணக் னையும் அறியமாட்டாதிருத்தல் போ லவும், அந்த் ர ண ி ள் த் மயுட் தமக்கு முதலாகிய உயிரையும் அறியமாட்டாதிருத்தல் போ வு, டியருட் த் னையும் த து முதலாகிய சிவனையும் அறியாதி ருக்கும். இ டயா னையும் ஒரு கே அறிந்து நிற்கு” சி ன் தனது இய பயு ஆன் வியல்பையும் அவ் ண்மாவுக்கு விள்கித் தான் ர க் ல் அறியப்படாது நிற்பன். ஆதலா் திரு றுளைத் துணையா டொண்டி சி னை ஆ ம் அறிந் ன் டி அவ் வருளோடு கூடிநிற் ப்பெறின் பா ன் விட்டுநீ கும். நீ டியது ஒருக் ர் ிது கூடினும் சி பாவனை ய விடாது செய்யின் திரு றுளை தார மாக நின்றலுமாகு.

இரண்டாமதிகரணம்.

பாதமுடிக்கிழிந்திலாதே டங்கிட்டு ராஜிவ் உடைநருழல மெல்லாமல் நீதேராமென் றறிந்துகலநீநிலையேயாகும் எ ிப்து இரண்டாய்கூறு. (7). இதனானே பதிஞானமுதித்திடத்தும் ிட்டை கவரப்பெரு விடிற் “குறித்தடியினிதுத்தே” என மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய ம விள வுற்றுப் பிரபஞ் வெறுப்பு ி ழப்போன்பு தலைப்படுமாறு” அம்மனை சாதித் தற்பா தாகிய சிவோஹம்பாவனையியல்பும் கூறப்படுகின்றன.

இ கூற்றிவடங்கிய விஷயங் ள்:

1. பிரபஞ்சவெறுப்பு ிசுழத் திரு டியன்பு தலைப்படுமுறைமை. (7).
2. சிதோ ஹம்பாவனையியல்பும் பயனு. ().

1. பிரபஞ்சவெறுப்பு ிசுழத் திரு டியன்பு தலைப்படுமுறை ம.

7. குறித்தடியி னின்றட்ட குணமெட்டுச் சித்தி

தே. கருகன் முதல்வாழ்வு சூலவுப்த மெல்லாம்

வெறுத்துநெறி யறுவற யு மேலொடுகி ழுடங்க

வெறும்பொயென நினைந்திருக் மேலொடுகி ழில்லான்
நிறுத்துவதோர் குணமில்லான் றன்னையொரு வர்க்கு

நினைப்பரிபா னொன்றுமினா னேர்ட வந் துய்வொ
பொறுப்பரிய பேரன்பை யருவியதன் வழியே

புகுந்திவெ னெங்குமிலப் பேசுதத்தப் புரிந்தே.

(இ - ள்). குறித்து அடியின் நி று - மேற்கூறிய ாறு குருவினருனால் அறிவதாகிய குறிப்புப் பா னையால் உன்னத்தில் காமித் திருவருளே தாமாக மா நி று;- அட்டகுண் ட்டெச்சித்தி - அனந்தஞானம் முதலிய என்னுண் ட் றும் அணிமாழ, லிய அட்டமாசித்திகளும், தே நன் முதல் ஈழ்வு குவவுபதம் எல்லாம் டுத்து பிரமன் முதலியோரு டயசெல் ின் ஈழ் கிய புணப் ள் யாவும் ானந்ஈபோல நிலைபற்றன என்று அறிந்து வெறுத்து, நெறி அறு ஈயு டே டெ டிகீழ் அடங் . அத்துவா ள் அறு ஈயு டே லை ள் முத ாத் தத்து ி ள் ஈறு , டெறுப்பொய் என நினைந்து இருக் - முழுதுப் பொய் என்று நினைந்து சலிப்பற்று இருக் .ப் பெறின், மேலொடுகீழ் இ ள் ான் - அந்தமும் ஆதியும் இ ள் ளாத ினு ிறுத்து ிது ஓர்குணம் இ ள் ான் இ ி தெ று நிச்சயிக் த் . ஒரு இய பு இ ள் ளாத ினும், த ினை ஒரு ிர்க்கு நினைப்ப அரியா தான் ஒருவரானு ி ரப்படாத ினும் - ஒன்று ி ான் ஒருபற்று ி இ ள் ா தவனும் ஆகிய சி ின் நேர்பட உள்ளேவந்து நேரே ஆன் அறிவின் ின் தோன்றி.- பொறுப்பரிய பேரன் ப அருளி - பொறுத்தற் றிய பெருந் ாதலைக் டுடுத்து, அதன் ிழியே-அவ் ின்பின் ிழியா , ாங்கும் இ ளாப் பேசுதத்தைப் புரிந்து ிவிடத்து ி அறிதற் றிய திரு ிடிப் பேரின்பத் த அருளி, புகுந்திவென் - அவ் ாம் ம அறிவினு ிளே நி ிப் .

குறி - 1. அட் குண் (செ. 264. கு. 4 பார்).

2. அட்டசித்தி - அணிமா, மகிமா, இலகிமா ிமா, பிராப்தி பிரா ா மியம், ஈசுத்த ி, ிசித்துவம் என்பன. (சிவப். 106 பார்).

3. தே கந ின் - பிரா. டே ா னைகம் - டெந்தாமரை.

4. நெறியறுவற யு மேலொடுகீழ் டங் வெறும்பொயென நினைந்தி ருக்க:- சிலமுதலா த் தத்துவ ள் ஈறுகயு ள்ள ஆறத்துவா ள் ளுள் அடங் கிய சுத்த ி த்தாசுத் . ிசுத்தம் என்னு ி மு ிப் பிரபஞ்சமும் டே ா ிறி அழிதலுடைமையாற் பொய்ப்பொருள் எனப்பட்டன. அறு ி டெறி-ஆறத்துவாக்க ள். நெறி- ிழி. அடங் - ஒரு ிடே எ ள் ளாம். (செ. 262. கு. 4 பார்).

டொழிப்டு. சிவத்தில் ிருப்பு பிரபஞ்சத்தில் டெறுப்பு முண்டாய் டத்துச் சி ி ஆம் மாவீனிடத்தப் பிர ாசித்து ின்று அ ிபைப்பெரு

ஆத்தியாமி சுருடன் எனக் சுருடன் மூடப்படு. அவற்றுள் டலத் தற்காப்படுவ் சுருடன் ஆதிபெனி ருடன் என்று, ருடமந்திர ஆதிபை சுருடன் என்று, ருடமந்திரமிடமா நின்று பலன் கொடுக்கு சிவசத்தி ஆத்தியாமி. ருடன் என்றுஞ் சொல்லப்படும். ஆதிபை சுருடமந்திரத்தை நாடோறும்பயின்று வந்த பயிற்சி வீசுடத்தால் அமந்தரம்ம, ருட அநநியபாவினசெய்து தன்னறிவு அதன் வசமாம்படி உறைத்துநின்று, அம்மந்திரக் கன் கொட்டுபார்க்கும் ல் சிவகோகம் நீங்குடாறும்பால, சிவோகம்பாவினசெய்து ருடால் எய்தும் சிவத்துவ்வாகம் ராயிலாப் பாசமாகிய விஷயிக்குப் பந்தம்.

5. விவந்த மலநீங்கிய தன் ம. எனவே ஆன்மத்தியா மயாம்.

6. அதனானே ஆன்மா ஒன் மப்பற்றி நிற்குமேய் நித்தனித்து நிற்கல் கூடாதாதலின் மேற்செய்யுநிற் கூறியவாறு பிரபஞ்சம் பொய் என்று நினைத்திருத்தல் ரத்திரம் போதிபதன்று ஆர் இச்செய்யுந் சிவ சப்பற்றி நிற்பதற்கு வேண்டப்படுபாவின கூறியதாம். அப்பாவினைச் சிவகப்பாவினயாம். வேதாந்தி ன்சோஹம் மின்னுப் சித்தாதி ன்சிவோஹம் மின்னுப் பாவினசெய்வார். சோஹம் மி (+ அஹம் + அமி) அதுான் ஆகின்றே, அன் னன் ஆகின்றே. சிவோஹம் மி (சி + அஹம் + அமி, சி + கா ஆகின்றேன். இவ்வி ரண்டனார் ஒன் மப்பாவினெய்தால் ஆன்மா ம ருளிரேகிச் சுத்தி எய்தும். இப்பாவினையை உணர்ந்து தாகிய பஞ்சா ரத்தின் முறை மையை ஞானரு ராயிலா அறி.

பொழி. பாசமூடானன்று பதியுநான் அன்று என்ருபாசத்த தீட்டுநீக்ச்சிவோபாவினசெய்யின். சின் இலனில் வேற நின்று மன் முழு தயுப் போக்ச்சுத், ஞ்ச்செய்.

மூன்றாமதி ரணம்.

ஒ தரு மஞ்சுரநீந்தை விதிட்டி தச்சிவ உபநிதே து, த ளிட்ட னா: மெலாமோட என்பது மூன்றாக் கூறு (-). இதனான ிட்ட நிலையாதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் கூறுமுத்தானே சிவோ ஹம் பாவின மத்தற்கு வேண்டு திருஞ்செழுத்து இவ்வி அந்தரியாக வேன்வி உபாயப் புறபூசையாகிய மற்றி னிபல்பும் பயனும், இ மற்றுற் திருடி முத்தியா ாறும் கூறியது.

இக்கூற்றிலடங்கிய விஷயங்கள்:-

1. திருஞ்செழுத்து வேன்வியி ரியப்புப் பயனும் ().
2. அந்தரியாஞ்செய்யு முறை ம ().

3. அந்தரி பா பூசனையி னியல்புப் பயனு ().
4. உபாயப் புநிபூசையி னியல்பும் பயனும் ().
5. சிதே ாஹம் பா ினையாற் திரு டி ரு. தி பா மறு ().

1. திருவஞ்செழுத்து ன்வி யி னியல்புப் பயனும்.

அஞ்செழுத்தா ல் ன்மாநன யரனுடய பரிசு

ரனுருவ மஞ்செழுத்தா லநாதந்தமய மறித்திட

டஞ்செழுத்தா லங்ககர நிபாசம் டண்ணி

ஆன்மாவி னஞ்செழுத்தா ல்தயத் தர்ச்சித்

தஞ்செழுத்தாற் குண்டெயி னனலை யொம்பி

அண்ணவரி ய கோதண்ட மடந்தருளின் வந்தின்

றஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்கமதி பருக்க

ரணயரவம் போற்றொறு மாந்தாவி வரண்

(இ ள்). அஞ்ெழுத்தால் ஆன்மா வ அரண் டய பரிசு - திரு

ஞ்செழுத்தி ன் ஆன்மா ிச் சிவன் அடிமையா வு டய, ன் மயி.

அரண் ரு ி அஞ்செழுத்தால் அமைந்த டயும் அறித்திட்டு சி னுடைய

திருமேனி திரு ிஞ்ெழுத்தா லமைந்திருக்கு் தன் னையுறித்த அஞ்

செழுத், ா் அ் கர ியாசு பண்ணி திருவஞ்ெழுத்தால் ச ளீ ரண

மெ னு் அப ியாசு கர ியாசுங்ளை முறையே ிற் தக் கிரி ய ளோடு

கூட்டிச் செய்து, ஆ் மாவின் அஞ்செழுத்தால் இதயத்து அர்ச்சித்து

டங் கிச் சத்தி யெய்தியதாகிய ஆன்மா லிடத்துத் திருவஞ்ெழுத்ால்

இதயத் தா ித்துச் சிவனை ஆ ாகித்துப் பூசித்து, அஞ்செழுத் ா் ருன்

டலியில் அ லை ஒம்பி - திருவஞ்செழுத்தா ல் நிதித்தா த்திருக்கும் அருட்

சத்தி பப் பிராணயாமத்தாற் பிர ாசி் செய்து மேனோகி முப்பி.

அணைவு அரிய டோதண்டம ித்து கூடுதற் றிய புரு ாடுவி் அர்ச்சத்தி

யச் சேர்த்துத் தியானித்து அருள் வழி ின்று அஞ்ெழுத் க ிதிப்

படியுச்சரிக் அ் ாருட் த்தியின் டயத்தாய் ின்று திருவஞ்செழுத் த

வதிப்படியே ட்ச்சரிக் . மதி அருக் கன் அணை அரவம் போ் - சந்திர

சூரியரிடத்து் கிரகண க ித்திற் றோ் றுப் இராகு சேதுக் கன்போ

ஆ் மாவி் அரண் தோன்றும் ஆ் ாவிடத்துச் சிவ ிப் ாசியாநிப்ப் .

குறி. 1. இச்ெய்யுள் மேற்கூறிப்போந்த சிதே ாஹம்பா ினை டற்

த்து நிற்குமாறு சாதி்ே ண்டிய திருவஞ்செழுத்துத் தியா ாகிய

பா ாடு ிட் கூறியதாம். இன்னோ ித்திய ிட் றுட்டா ிதி

னுள்ள கிரியைகளு் ஒரு ாறு விளப் ப்பட்ட மேற் ா் . இருதயம்

ந்தி புருவாடு ண்னு் மூ் றனையு் மு றயே ம் டப். ரு ாட்

தப் ஆகிய தா னங் னா க் ிப்பித்து அ ிற்றி் ிரோ அர்ச்சித்து அன

உயிர் (உயிர் தோற்றம் செய்யும் பிரணவாயுக் களம்) தம்மித்துப் பசுபோதத்தைத் தடுத்துப் பரணிப்பதாவதின், திருவஞ்செழுத்து ணிப்பு வேர்விடப்பது உய்த்துணர்வைத்தாம்.

2. அஞ்செழுத்தா லான்மான யரனுடைய பரிசம்..... (அறிந்திட்டு): சிவன் அருள் உயிர் திரோதம் மீள் முறையாகே ய. மந்துள்ள சிவ முகம் கொண்ட குக்குமஞ்சாக் ரத் த் குருவருளியவாதே நிர்ப்பி பர வேணும் ப மா ணு ட்ச்சரி. ம ரமாகிய மல, திருவேற் பட்ட ரமாகிய திரோதம் நீங்க, ய ரமாகிய உயிர் ராகிய அரு ளாற் சி ரமாகிய சிவத்தோ டக்கியமாகும் என்பது. இ, னானே உயிர் சிவனது ட மயிர் சிவன் யிவர பு டயானுமாம் என்றதாம். இதனை யறிந்து முத்தி ராமிகள் குக்குமஞ்செழுத் தெனப்படு சி ராகியா வுள்ள திருமல மந்தரத் தயே ச்சரி க ண்டிபதெ பது போதா 'அறிந்திட்டு' என்றும். உதவு குருவினிட உபதேக் கிர ராகப் பெற்றே செய் தே ட மென்பது போ. ரமே 'விரிப்படி உச்சரிக்க' ம் கூறிப்பார். (மலி. 42-45).

3. அரனுரு மஞ்செழுத், ர மந்த யு மறித்திட்டு: முகத் துச ளத்திரு ணியில் ராரமு, ல் யகாரமீரு முறையே பா, ம், ந்தி, தே ள் மு ம், ரா அ பந்திருக்கு' என்பது 'வீசேடம்' டராஜ மூர்த்தத்தில் ஓர் ரமாகிய பிரணவீசர் திரு ராகியாக, ராகிய வர் மு ரணையிதிக் பாத் துட்பட்டு விசுன்ற ம ரமாகிய திரோத த்தி அங்கித் ரத் தெரி கொழிய, ய ரமாகிய உயிர் அபய் ரத் த ட்டொ ள் ப்பட்டு, ராகமாகிய அருளை வர கரத்திற் பெற்றுச் சி ரமாகிய சிவத் தோடு துடி ரத்தணைர் ஆ தத் தழுந்து' என்ப. தயிர் அறிந்து றது. (உண் ம. 33-35). நிஷ்கள ச ளாகிப. தாசி மூர்த்தத்தில், த்தியோசாத் ராம் அக ரத் தற்புருட் ஈச னங்களு' சி லி. த்து கீழ்ப்பதும் ண்ட, மீற்பதும் ளிள், லிங்கமும் முறையே பாத், குய்யி இருதயி மு ட் சிர் ஆ ந ர முதலா டொ ட தூலவஞ் செழு, ரய திருக்கு டெ ப. இதனை ஈ. ரகுதிபஞ் ப் பிரமமந்தி ர் ணுட் சிரசாதி ஈடாங்க மந்திர' ணுட் சேர்ந்து தோற்ற ஒடுக்கமுறை யிற் தூலத் திரு ண்டெ. முத்தார் தன் மயிர், இறை னது உரு ட் திருமே னியி ருவுரு ட் திருமேனியும் திரு ண்செழுத்தா மந்த த் மையி ருரு ருளா நிந்து எ றது குறித்துணர். அரு மாகிய நிஷ். ளத் திரு மேனி ணு. யெழுத்தெ ணும் பிரணவமாகிய ஸ்சைதரா ண்செழுத்தா திருத் த யா' அதி இ' கு ஓ டரு மஞ்செழுத் துள் மயிற் கூறு தொழித்தார்.

4. அஞ்செழுத், ர ரநியாச' பண்ணி' அங் கியா' ரநியா பிர ட் ேர்த்துச் ளீ ரண' ப்படும். இது நித்திய நிதிபா ந்த னத்திடு பூமிசுத்தி, ணபதிருருவந்தனம் சலசுத்தி, தருட்டணம், து

னம், தா சுத்தி, விபூதிசுத்தி, விபூதிஸ்நானம் மந்திரஸ்நானம் மேல் ஆசமரம், மனதஸ்நானம் என்னும் மந்திரோபாஸனை கிரியைகள். அயாசம்பந்த அயதாலசரீரம் ஒழிந்ததாப் பாவித்து மேற் சிவோருப முண்டாடாச் செய்யுள் கிரியையா. இந்தச் சளிகரணே சிவோஹம் பாணியின் தலைமையிருத்தல்பற்றி இதனைக் கூறே. இதற்கு மேல் யுள்ள நய கிரியை எல்லாஞ் செய்து, என்பது பெறக்கிடந்தது. இம்முறின் விபரம் மேற்பாட்டுதுணை. (கு-11. பாள்). சளரம் பஞ்சப்பிரம்மசடாங் ந்திரங் ளாலே பாவித்துச் செய்தாயிருந்தும் அஞ் செழுத்தாங் ரத்யாசம் பண்ணி என்றது மேற்சொல்லிய ஈசானுதிபதி னொரு சகிதா ந்திரசுநம் சேர்த்து ஒங்கம் ரிபு முறையினை, அதிதூலத்திருவஞ்செழுத்தாங் பெறுபதற்கியாடெ. திருவஞ்செழுத்தின் எழுத்துக்ளைப் பீசமாடொடு ஒவ்வொன்றனோடு கூட்டி உச்சரிப்பதனாலும் இதுணை.

5. ஆன்மாவின்ஞ்செழுத்தாலிதத்தர்ச்சித்து: மந்திரோபாஸனை கிரியைகள் ம சுத்தியெய்தியதாப் பாவித், ஆன்மாவிலே திருவஞ்செழுத்தினுள் இருதய மலத்துச் சிவனை உருவூர்த்தியாவுருவூர்த்தியாவுள் ஆனாஹித்துப்பூசித்து என்பது. பிராணமிருந்து நோக்கியுள்ள கிழியினுருவூதி பிராணஞ் செய்துவிட்டுத் தத்தாலுரப்படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி, அபிராவணமேறா தாதே நேறி ர்நா ளாதேயாருராண்ட அபிராணனே யென்னம்மானே நின்னருட் ண்ணை னோக் காதா ரல் ா, ரேரே என்று அப்பர்சுரமின் அருளிச்செய்தது வாக்கு. விபரம் மேற் றணை. இதுவேள்வியிற் பூசுகூறியாறு.

6. அஞ்செழுத்தாற் குண்டலியி னன்னலை யோம்பி: -நத்தித்தானத் துள்ள திருவருட் சுத்தியைப் பிராணயாமத்து இரேக பூரங் ளாலுண்டாகு அனலினுற் பிராசிக்கச் செய்து மேலே செல் வெழுப்பி ன்றது. இதுவேள்வியில் அ டோம்புதல் கூறியாறு.

7. அணை மியோ, ண்ட டைந்து: குரீ ரணுகின் தொழிற்ருவேயன்றி டாதற் மியபுரு. நடுவிலே தருவருட்சத்திய நிறுத்தி பது. இது பிராணயா, திற்கும்ப த்துச் சமுமுனைவழியே திருவருட் சுத்தியை விந்துத்தானமாகிய புருவிலேனு கிழுத்து நிறுத்தி என்பது இதுவேள்வியிற் பசுத்தடித் கூறியாறு.

8. அருளி ழிநின்று: பிராணயாமத்தாற் புருவநடுவில் நிறுத்திய திருவருட்சத்தி ழியே நின்று பது. இது சந்நியாத்நியானத்தாற் சிவசுத்தியைத் திபானித்து அத வசமாய் நிற்கல்மு, வியமற் நயபாணை டாச் குறித்தது. இதுவேள்வியினவியுண்டல் கூறியவாறு.

9. அஞ்செழுத்த விதிப்படியுச் சிறி : மேல் திரு அஞ்செழுத்
முதற்படி செபஞ்ஞெய்ய எப்பது. விதிப்படி என்றதற்குக் குருவினாற்
பஞ்ஞோக்கி உபதேசித்த முதற்படி எனவும், 'ஆதிம மிரட்டு ராதியா
ரோதினாற் சேத்யாமும் மும் தீர் ார பேத, மதிப்பரி, ரமின்பத்தே
ராழ ராபரி, விதிப்படி ரோ, ஞ்செழுத்துமே' என உம் மவீளக் த்
துக் கூறியவாறு நீ த்துக்குண்டு குக்கும ரான முதற்படி என
வு, உரமந் மானத் என்றமுற ளா ிறிக் த்தமானதமர்
அறிநாற் ணித்து எனவுக் கூறுப.

விதிப்படி என்றதினின்று திருவஞ்ஞெழுத்து ராராதியா தால
மும் சிராராதியா குக்குமமும், நாரமார மிரட்டு மொழித்துய ரா
டு ரா ஏனைய சினருளிரண்டு இருமருக்கும் தீர் ரிரானிறையாநிற்
கு இருதலை டணி ம் னு ராரணமு, அருளிருமருக்கு முறச்
சிரட்டு ரீத மாராரணமும் சிரமே தனித்து நின்ற நயோட்டு
திரமெ னு நுவுமெ ஐ த்தென்பது அருருமும் தெரி
யே டிய மென்பது அற்றுள் முத்தியீது பி னைய ர்குமே
யென்பதும் ர கிடத்தது. இ யேயன்றிச் சிதாந்திரப் பதி
னென்று சேர்ந்தது தோற்ற ஒடுக் முதலில் அதினால் அஞ்செழுத்தும்
ஊ யெழுத்தாகிய பிரணா ன் ஓசயில்லா அஞ்செழுத்தாகிய ஹா
மனுவுமாம். இதுமே மஹாபீச எப்பட்டுப் பஞ்ஞோக்கித் திரு அஞ்செ
ழுத்தோடு ரீத்து சேராது உபதேசிப்படுதான். மேலும் விரிவு
குருமுத் தெரிசு.

10. மதியரு ணையரம்போற்றோ றுமா ரீர : இய
பிதே தே ருது சாயையாத்திரா நீ று கிரகணாத்திற் ந்திர
சூரிய ரயணேந்து நிற்கும் இராருது ணைப்போ இற ணு
ஆம் ரின் னவீள்கித் தோ று ி என்றதாம். சூரியசந்திர லை
ளாகி இட பிங் லை ணை தத்துச் சுழுமுனையிடமா வெளிப்பட்டுப்
பாம்புருமாய கு டலினிசத்தியிற்றேற்றுப் பரசி பப்பேரொளியெ று
மொ று.

இதனானே திரு அஞ்செழுத்து வேள்வி பாகமுதலானாய் யோ முற
யானும் ிளக்கியது, அத்த டே ஸ்வியாற் சிரம்பிராசிப்ப ஞான
நி முமாறு குறித்ததும் காண். இதய. குண்டலி கோதண்டம் பதியரு
ணையரம் என்ப ிற்ற னன்றி யோசிக் அறியரு அனுபவ
ணர்ச்சி சாதனையாற்சாதித்தறிசு.

11. இதனானே யாருச் செய்யே ண்டிய சந்தியா வந்தனக் கிரிய
பாவனா ிட்டைபாய் அறுட்டித்திழி ஞான ிட்டை வர முத்தியெ
தந்திரிய சாதனமா மென்றது காண்.

ச. சுணபதிசூருவந்தன் பிர. சொருபாகும் விய. ரயு. உபதேசஞ்செய்த சூரு. பும தியானித்தலாம். நீச் மு. சி. த்துவ லின் முமாகுமாரும். பிரண. தத் தத் தியானித்தல் நிஷ். ள். ன். மெ. ப். அதுவும் உபதேசஞ்செய்த சூருமூர்த்தி யத் தியானித்தே. ர. டே. மெ. பது. சூரு. எ. பது. மத் தம். சூப. ன். எ. னு. பொருளது. தாய், தந்தை வித்தியாகுரு, தீக்ஷாகுரு, ஞா. குரு முதல். ன். னு. ளை. யோரு. தெய். பு. ம். ஸ். த்து. ரயி. ள். வு. ள். ள். எ. ள். ப. மி. மாற்ற. இ. ரெல். ர். சூரு. னெ. ப. பி. ம். இ. ற. ரி. சூரு. வி. ச. ச. த்தில். ரி. ன். னு. ஸ். பி. பா. ட். யே. த. ப. ம். மந்திர. - பதி. ஸ். பர்த்தம், சூரு. மு. ச். திர. - சூ. ட். டி. உல். சூ. ப். பி. டி. உல்.

டு. சுத்தி - ச த் தச் சுத்திசெய்து சி ிசுத்தி ிடிவினதாக்குத் .
 எயாவும் மந்திரம் கிரிய, பா ினை னும் மூன்றானும் பெய்யப்
 படு இடில் மந்திரம் அதிசுக்குமமா வு கிரியை து மா வும் பா ினை
 குக்குமா வும் பலனளிப்பனாம். மந்திரத்தி் அதிதேவ த முத்தி ர
 ாற பிரீதியுற்றுப் பா ினை ய முற்றச் செய்யுமென்ப. சவசுத்திக்குக்கிரி
 ய ன் எட்டு. அ ி ிருமாறு.

டி. நீரீக்ஷணம் ிலம் பெற்றி இடம் ஆகிய மூ ிறு ண் ளாலும்
 த் தப் பார்த்தல். ி ண் ஆதித்கமண்டலவாடி ிய இச்சாசுத்தி
 சொரூபமா வும் நெற்றி ி ஆகினிமண்ட ி ிடிவாய் ஞானசுத்தி
 சொரூபமா வும் இட் ண் சந்திரமண்டல ி ிய கிரியாசுத்தி சொரூப
 ா வு; பா ினை ப் ணப்பட்டு இ ிற்றற்ப ர்த்த நீர் குற்ற நீர் கி அஃது
 ியபட் ியமிர்தம் பெய்வற்றுச் சுத்தமாயதெ ப் பாவிக்கப்படு ிதா .
 மந்திரம் ிமூ . முத்தி ர - த்வம்.

ஈ. புரோக்ஷ ம் விதுத்தா த்து அமிர்தத் தத் தெளித்து ிரை
 மேலு் த்திசெய்யும் பா ினை. மந்திரம் அஸ்திரம். முத்திரை பதா .

ஊ. தாட ம் - மேலு் அந்நீ ரத் தட்டிச்சி ிசுத்தி பிர சிச் செய்
 யு் பா ினை மந்திரம் - அஸ்திரம். முத்திரை சுட்டுவிரல் நீட்டிய .

ஐ. அப்பியுக்ஷ ி நீற்றோ ிறிய சி ிசுத்திப் பிர ாசமானது ி
 ா ி ண் மூடும்பாவினை. மந்திரம் - ிசம். முத்தி ர - ட்டுவிரல்
 நீட்டிய .

ஊ. தாளத்திரயம் - அச்சத்தியினது பிர ாசத் தக் கெட் . ிரு ி அசு
 ரர் முதலியோ ரத் (தீயெ ண்ணம் முதலிய ிற் ற) தூர்த்தும் பா ினை. மந்
 திரம் - அ்திரம். முத்தி ர - ி ி ிடுவிரல் மூன்றனு் மு்மு ற
 இடவு ி ியிற்றட்டுத் .

ஐ. திக்குப்ப்தன் மேல் தூரத்திய அசுரர் முதலியோர் கிட்ட ிராது
 ட்டித்தி்கினும் ா ில்செய்யும் பா ினை. மந்திரம் - அஸ்திரம். முத்தி ர
 சோடி (ஓடிக்கு) .

ஐ. அ ிருண்ட ன் மேல் சிவ த்தி பிர ாசமான இடத் த மதி
 ாற் ற ில்செய்யு் பா ினை. மந்திரம் - கவசம். முத்திரை - சுட்டுவிரல்
 நீட்டிய .

ஐ. தேனுமுத்தி ர அந்நீரிற் றாமதேனுவின பாலைப்பொழிந்ததா ி
 பெய்யு் பா ினை. மந்திரம் சிவமூலம். முத்தி ர தேனு. (பசுவினு் கு
 மூலைபோ இரு யின் பெருவிர ணீ கிய ட்டு விரல் ிளையும் சேர்த்த
 முத்தி ர.)

ஐ. தருப்பணம் - அமிர்தமாகிய அந்நீரைச் சூரியம ண்ட த்துற்ற சி ி
 பிரானுக்கு அளித்து ிப்பித்த . ிருப்பணம் - மும்முறை அஸ்திவித்திஞற்

செய்துபத்துருமும் பெய்த பின்னும் ஒருமுறையே தர்ப்பு
சூரியனே டோக்கியுளதா யானே சூரியாதயமும் சூரியம் தமன் முன்
னும் அதுஷ்டா தத்து சூரிய விசேட கா ளாயின மயும் . மந்தி
ரம் மேற் றைப்படி. முத்திரை - டோமூத்திரிக் (விரித்து கீரோமொறு
சேர்த்த விரகையு). தருப்பனத்தா இறை மகிழ்வு யெதே . மநீவ
கிய பாவையா .

. ஆசமனம் - ஆன்மதத்து ன், சித்தியாதத்து ன் சிவத்த மாமகிய
மூ . தத்தது ங்களையும் த்திடு ய்யு ப் னை. பிரா விஷ்ணு ருத்தி
ரப் பிரீதியுமாம். தத்து விபரம் இரண்டாருக்குத்தரத்து ன் . (ப. 181
பார்). இது டோ முத்திரையுடைய னக் கயிற் பெரு விரமயிற்
பர்த்த உழுத்தமிழ்த்து தனக மும்முற உட்கொ டு பின் உத்கெளரி
டயு வப்பெருவிர மயால் னமிடா. இருமுறையு உள்ளக்
கொ டுகீழா ஒருமுறையு தடைத்தல். ஆமனம் திர - ஆத்தம, வித்
தியா, சி தத்து ன் . சுத்தி அஸ்திரம். இதில் மந்திராந்தமாகிய ,
தா . ச ரிப்ப ல் பிர விஷ்ணு ருத்திரர் பிரசன் மாகி மு றிய தத்த
மக்குரி ஆத் தத்து ன் இருபத்து னானையும், வித்தியாதத்து ன்
எழையு சி தத்து ன் தத்து ன் சுத்தவித் த நசரம் சாதாக்கிய ஆகிய
மூ றயு த்தி செய் தாகுப பா னைபா . இதனை தத்து ன் னிற்
பெண்ணெய் த சஞ்சிகப்பற்றுச் சிவ த்தி சப் தத்தா ன் அற ஆன்மாவு
கும அத் தத்து ன் னுக்கும் அவ்வனை னர் மாயுற்ற தொடர்பு ஒழித்
பொ ளைய னீவகிய பா னையாம்.

அ. தொடுமிடம் - மு னமிடாய மூக்குச் ன் ன் , தா
உத்தி மார்பு, புயங்கள், சிர னும 12 இடங் ளையும் பெருவிரே
கூடிய அணிவிர ளாற் றெடுகல். இதனானே இத்தானங் ள் சுத்தி யெப்
பட்டு அர் விடத்து அதிதே . த ன் பிரீதியான பா னையாம். ந்திர -
இருதயம். முத்திரை - அங்குசம்.

. வபூதிசுத்தி - வீபூதி பராசுத்தி டிவாயுள்ளது. அதிதே த
அக்கினிருத்திரன். த்தி மேற் வசுத்தி குக் கூறிய முகனானே டி
பஞ்ச வாகுத்தியு அபிமந்திரித்தலுமாம். பஞ்சக வ. சுத்தியால் அத்து
சுத்தியாகு (செ. 202. பார்). பின் சங்கிர மந்திரங் ளால் அபிமந்திரிப்
ப னு இ ற னனது குண ன் பொருத் தப்பெறும். இதுவே ம த்ஜஸ்
ரியம் னப்படும். இதுே வீபூதி என்னு பதத்தினர்த்தமுமாம். இ.
னானே வபூதியில் அத்துவாகுத்திசெய்து இறை னுடைய அ த் றிய
த்தி னை அதனிடத்துப் பிராசிக் ச் செய்தவே பூதி த்தியி் பா னை
யாம். பின் தி குப்ப தனமும் அ. குண்டனமும் சலசு திக்குப்பாற் பெ. ய்
யப்படு. வபூதிப்பெரு ம திருந்ற்றுப்பதி த்து ன் .

ஃ. வீபூதிஸ்நானம் - இது மலஸ்நானம் விதி ன் மந்திராந்த
ன னு மு ன்று வதைது.

பெருவிரல் அணியிரல் ஈறற் பூத். இ. னானே ஆண. ம் முழுத்
 டெட்டொழிந்த பா. னையாம். மந்திர - அஸ்திரம்.

இ. னான விக்ரகி த்துளன னான, தினால் தே த்து ஆ ரு
 ட டுருடண சத்தி ள் நிலையெய்தி அரோ தே மும் பூரி, த மன
 மு அ மயப் பெறுத் கூட ணத்தக்கு ன்ப.

6. விதி. னான ஆண. ம் மமா ன் னுமும் ம னோயு
 அழி, தெ ழிக்கு பாவனையில் திரிபுண்டரமா வீபு, ியை முப்பத்திரண்டு
 பத்னாறு ப னிர. டு. டு ஐந்து னு ன் னாய தானக் ளில்
 குரு சம்பிரதாயப்படி தரித்தல். இதனாே அ. டத்தான ள் சத்தியெய்த
 அற்றி அதிதேவ தக்ஷ பி. ன் னராய் மலபந்த நீக் மான பா னையாம்
 திரம - சிரசு, டெற்றி ஈர்பு குய்ய ஆகிய இட ளில் மூ றயே ஈச
 னாதிநா கு ிற் றய இடமெல்லா சத்தி பாசாதமுமா. டெற்றி
 இருதயம். தோள் ள், புய ளில் அ ிறாற் குவமும் மற் றய விடங் ளில்
 ருண ிசுரு. டே ற்ப ஆறு, ஈ ரு, இர டு ஒன்று னு அ கு ப்
 பிர ணாமுமா த் தரித்தல் டே ணடு டெ ன்பர். (ச. ட. 151). திரிபுண்
 டரே ய ிறித் திரிகு இடபம் ஆகிய குறி ன் பொறி, துத்தரித்தலுமா
 கு. மேல் விபர ிச யடெறியிற் ஈ .

7. ந்திர ி ன் எஞ். விக்ரகியோடு ச ி. டு குப்பமுத்தி
 ரயினு வா தசம் திரங்களை ிச ிரித்துச் சி ிமூ த்தால் சிரசில் அபிடே
 கித்த. இதனானே ல ஈச பற்றற நீ கி ப னை ஈ .

8. ஆசம இதுமு ிர்போற்செய்த ம மாய ம்
 நீ கிய ஆன்மா ிற்கு முன் டெ ய்த தத்து ிசத்திசெய்து மீ டம் ப்பற்
 ற டயாது ஈத்.

9. னாத ி ி மும் நீ ி பெற்ற ஆன்மாவு டே மும்
 பரி த்த மெய்து, ி, ஈ அமிர்தப்பிர ஈ த்த ி ி ன் னு புறம்பும் னோத்த
 னாகு பா னை. மந்திர சிவமூ ி. முத்தி ர பிராணுயாம். பிராண
 ஈ த்தோடு கூடியிரு து தயட் ி செய்யும்பா னை.

இ. கிரி ய ஸ்யாபு ஆ மாவிற்கு ம ப்த நீ கிப் பரிசுத்தமெய்திய
 தாகிய பா னையார். மே ி ச ளீ ண ஈகிய ியாசகம் ஈறற் சி ி ஈ னு
 னை தலைப்படுத்து ஈறு.

10. ளீ ர ி இத ி விரிவு ிருமாறு.

ஈ ர த்தி னோ ஒன்று ஒன் ற ள் ளு புறமும் து டத்து
 அ ற்றி ளு ள் ள அசுசு ி னோத்த த்தபா னையாம். ி திர அஸ்திர. மேல்
 சத்தி ந்திரத்தால் இரு ி னோயு குவித்தல் சத்தி அமிர், த், ஈல் அவ்
 ி. கினியத், னித்த பா னையாம்.

6. ரநியாசம் - இருநைகலையுள் சிணுக்குரிய ஸாசனாப்பாவித்து அதிலே சிவனை அருச்சித்து அநைகலையுள் சி. டி. வ. வ. ஸா. ஸ. இருநைகளும் சத்திவாடினா, அநைகலையுள் குவித்த விடத்து அருட்டொழிந்த மந்தையெட்டுவிரும் இருநைய மத்தின் 8 இச்சத்திவாடியும் மத்தியில் வைத்த அங்குட்டவிரும் அக் மத்தின் ரணியாடிவ தாயுள் பாவிக் ப்படு. குடித்த இருநைகளின் மேல் அங்குட்டவிரின் எலும் சி. டி. வ. மந்திரத்தால் ஆசனம் சுழித்து, அதில் சிவபூர்த்தி மந்திரத்தினால் உருமாயி மூர்த்திய ஆவாஹஞ் செய்து, சிருட்டித்திசு ஸாக்கிரமத்தின் அதிபரத்துக்கியய, ஐந்து வரல் எல்லாம் ஸாணாதி பஞ்சப்பிரமமந்திர ஸாநியசித்துச் சிவனுடைய சிரமுதலிய அநைகலையுள் அமத்துப் பூசித்து மேல் எலின் மேல் அங்குட்டவிரின் சத்தியாதே மந்திரத்தால் அருமாயிமாயி சிவலிங் மூர்த்தியே வித்தியதே அமத்துப் பூசித்து இருநைகளின் மேல் பூண்ருளும் தேத்திரந்திரத்தால் நேத்திரமத்துப் பூசித்து அங்குட்டவிரலிலே சி. டி. வ. நந்திரத்தால் நியசித்து அச்சிலி மூர்த்தியில் நிஷ்டாமாயி சி. டி. வ. ஆவாஹித்துப் பூசித்து, முழுமூல விரகலினு இருநைய சிரசு மந்திர ஸாநமுதலே அநைகலையுள் அமைத்துப் பூசித்து மேல் வசந்திரத்தால் அருட்டொழித்து அவாஹபிரமமாயி சி. டி. வ. சிணுக்குழுமதி டா. அந்திரந்திரத்தால் ஒவ்வொருள்ளையையும் மந்தையத அணிவிர நியசித்தலாய பனையாம். மேல் சி. டி. வ. மந்திரத்தால் இருநைகலையுள் சித்தப்பரமீரணம் செய்த முத்தம் திரமணத்தையுள் எகிபாஞ் செய்தார் (பரமீரணம் எகிபா, ஒருங்குசேர்த்துப் பாவித்த). இக்கிரமேல் அத்தத்தச் சி. டி. வ. மாக்ருமித்த வேட்டப்படுதாயி யமுள் சி. டி. வ. தாக்கொள்ளு பானையாம்.

இரநியாசம் ப் பெருநாதியா டிடப் பெருவிரலீர நியசிக்கும் சிருட்டிகிரமம், இருநைகள் ஒரே நைத்துப் பெருவிரமுதற் சிறுவிரலீர நியசிக்கும் திதிக்கிரமம் சிறுவிரமுதற் பெருவிரலீர நியசிக்கும் ஸாக்கிரமமுனை முத்திரப்படு. இந்நைகள் சிருட்டிகிரமம் பிரிக்கு ஸியர்கு, திதிக்கிரமம் கிருத்தனுக்குச் சந்திக்கு ஸாக்கிரமம் ப்பிரத்த சநியாசி விதிகு ஸா. ஸ. ப.

7. அந்நியாசம் அத்துச்சி. டி. வ. மத்துப் பூத்து அத்தச் சி. டி. வ. பாப்பாவித்த. சி. டி. வ. மந்திரத்தால் பெருநைல் அணிவிரலேச் சேர்த்து இதயத்தின் நியத்து ஆ அத்து அதிலே மூர்த்திந்திரத்தால் உருமாயிமூர்த்தி ஆவாஹித்துப் பூத்து முத்தியாப் பிடித்துப் பெருவிரலோடு ஸாநந்திரத்தால் மலிவு பெருவிரலோடு மந்தை நாலுநிரல் ஸையும் முதயேசேர்த்துத் தற்புருட்,

அவர் அரோர் த்தியோசாதந்திரங்களை முறையே முடி. மாப்பு
குய்யம், பாதம் ஆகிய இடம் நிலம் நியசித்து -ரு த்திருமணிக்ருரிய
சிரம் முதலாகிய அவயவங்கள் ண்டானதா ப்பாவித்துப் பூசித்துப்
பெருவிர அணிவிரல்சேர்த்து த்தியாதேசம் திரத்தால் இருதயத்து
நியசித்து அங்கே அருவாருபமாய் சிவலிங்கத்தோன்ற அதில் த்தியா
தே பொருத்தியது கப்பாவித்துப் பூசித்து லக் கெவிரல் மூன்று
தெத்திரமந்திரத்தற் களில் நியசித்துச் சிவனுக்கு தேத்திரங்கள்
அமைத்ததா ப்பாவித்துப் பூசித்து, சிமூலமந்திரத்தால் இருதயத்தில்
நியசித்து அங்குள்ள சிவலிங் மூர்த்தியை அருமாய் சிவனை ஆவாஹித்
தும், பூசித்து, மே பெருவிரல் கெடைய சிறுவிர அணிவிரல் கெடவிரல்
ளிலே இருதயம் சிரம், சிவென்னுமந்திரம் ளால் அவ்விடம் னை
நியசித்துச் சிவனுக்கு அரங்கம் ள் உண்டாபதா ப்பாவித்துப் பூசித்து
இருதயம் ளினும் கீட்டியம் கெடவிர ளினாலே சமந்திரத்தால் முத்
தமுலே கெடாக்கத் த்தி இருதயத்துற்ற சிவனுக்கு சமிட்டிப்
பூசித்து ஒரு விரணிவிர மந்தவள்ளம் யில் அத்திரமந்திரத்
தம் நியசித்துச் சிரம் திரத்தப் பூசித்தலுமாகிய பாணையுஞ் செய்து
மே த்தானத்திரயுத் திக்குப்பந்த அவருண்டணம் ஜலத்திக்குப்
பேய் செய்துச் சிவசொருபத் தப் பாதாத்துச் சிமூலமந்திரத் தல்
மூர்த்தம் பதமனா மஹாமுத்திர கெட்டி ள் சமந்திரம் னையு. ஏகே
பாணு செய்தாம். இதனானே திரசகிதமய் கிரியயோடு கூட்டிச்
செத்தபாணையின் வியாப தன்னிடத்துச் சிவசொருபமுண்டாகுதா
மெ. இதுமேல் சத்தியாசுத்தியத் தியானிப்பதற்கு வேண்டியிருத்
தலி அதற்குரிய யுடய சிவசொருபியா த்தனை பாக்கி ளொள்ளுக்
லாம். சொருபப ணை மேற் ளாது சித்தியான னபா ணு
கிட்ட ராதெ.

இருதயத்தில் விளக்கும் மாமாதா பீடத்தி அடியிலே கூட்டா
த்தி மே ஆதாரசத்தியும் அதன்மேல் அநந்தாசனமும் அதன்மேல்
அத்தனு அத் மேல் தாம் ளாம் வராக்கியம் ஐசரியம் அதர்
ம் அஞ்ஞா அராக்கியம் அரைசவரியம் என்னு இவற்று பா
சி ருபாண கெட்டி ள் ளு பீடத்தி மேல் மேலையின் அடியில்
அத் தாயவரையும் வியாபமான அதச்சதனமும் அத் மேற் சுத்தயித்
தயி கீழ் ஊர்த்து அதனமும் அத் கெடவிரல் மாணி வர்ணமான
கிழ்க்கும் ப ளம்போன்ற அங்குரமும் நீலவாண்டான ளா ளும் வெள்ளி
போன்ற இலையு வித்தியே ரரெண்மர் டிமாய்ப்பொன்போன்று விள
கு கெட்டி இதழ் ளு அறுபத்து ளான்கு பாடியமாய் விளங்குதே
ர ளு ஐம்பத்தோர ரடியான ஐப்பத், ஒரு பீசக் ளுள்ள பொன்
போன்ற ள்ணியு உள்ளதாய், இதழ் கெட்டிலு ளாமாதி சுத்திக
ளெ ரயு ள்ணியில் மனோன்மணி யயு டையதாய், தளாக்கிர
நுத்தத்தில் சூரியா ண்டலமும் அதன் அதிபராகிய பிரமாயும் சேராசு

கிர 9ரு, தத்தில் ச், கிர ண்ட மும் அதனதிபராகிய விஷ்ணு, ிர்ணி
ர கிரத்திற் அக், ினிம் டவமு. அ. ரதிபராகிய ருத்திரனும் ிர்ணி
ஷுயி, ிடுவில் சத், மண்ட மும் அதனதிபராகிய ஈசுரனும் விள, ப்
பெறு, ரய இவ்வனம் ஆதாரசத்திமு, ற் குடிவா, த்திபரியந்த் பா 9, ப்
படு. மந்திர சம், ரசனமா, ிடம ருஞ்செய்யுளிற் கூறியது ர்.

சிவனுக்குரிய மூர்த்தியா ிது சிவதத்து. சொரூபமாய்த் தேசோமய
ரய்த் த டை, ரமாய்ப் பரவிந்து வியாப மாயுள்ள டிவடாம்.

இக்களுனே திருவஞ்செழுத், றற் சி ினைச் ச னா, ச னநிஷ் னா, நிஷ்
ளமாய் டிவு னோடு அமந்திரு, குமு ற யா த்தே த்துப்பா ினை
செய்து ிறதாம்.

மேலு் சந்தியா ந்தனத்துள்ள கிரி யலிபரம் ருமாறு:

ஸ. பிராணயா ம் மூ'கி' ி த்துவாரத்துப் பிங்கலே டடியா
அ த்தேயுள்ள அசுத்த டாயு வப் ப'ரணி ர் டொ, த் திர ர் ரம் இரேசித்
துப் புறத்தே சழித்து இடத்துவாரத்து இடை லே டடியாற் புறத்தே,
யுள்ள சுத்த டாயு வ ஆறுமாத்தி ர ர் பூரித்துள்ளே றங்கி பூரித்த டா
யு ிச் சமுமுனையென்னும் டொமயிற் செலுத்தி எழுபத்திரண்டு அ'லது
நாற்பத்தெட்டி அ' து இருபத்தினான்கு மாத்தி ரகால ளவு'கு உள்ளே
நிறுத்தல். இதிற் கும்ப ம் மந்திரபு' தியானமும் கூடிச்செய் தாகிய ர்ப்
பமும் அனையின்றி ப அ ர்ப்பமுமென் இரு ினை த்தாம். இ'வாறு பிராண
டாயு ிக் கும்பித்தலால் மனமுற குவி'து ஒருநிலைப்படுமென்ப. பிராண
யாமகாவத்து ிரிந்தமனமுடையனாயிருப்பின் போ டும் ஒடுக்கியம மும்
டயனாயிருப்பின் முத்தியும் சித்தங்கு'. அ' றியும் குருமூ மறிந்து பிரா
ணயாமஞ் செய்து ிரின் சுவாசப் ப யயிட்ட ரோ ி ள் அணு ர ர் ப
து' அதபற்றி மந்தே ரய ரோ ி ளளும் ஏற்படாது தே மும் ம முஞ் த்
திடுயெய்துமெ' பது' ண் டா. ி் ராணத்தகும். பிராணயாம, துத்தியா
ரம் அவர ிர் நிலைக்கேற்ப நிஷ்கள நிஷ் ளச ர ச டமூர்த்தமா மெ' ப
தும் மந்திரி முறையே பிராணவமும் பன்னிருச டப்பிரசாதத்தே டுகடிப
சி டமூலமும் ஏ டதசமாகிய சுககிதா ந்திரங் டுமென்பர். முத்தி ரசுட்டு
வீரஸ் டிவீரஸ்களே மடித்துப் பெருவிரலையும் அணிவிரலையுஞ் சேர்த்தமும்
ஸைப்பிடித்து முறையே மூடித் திறத்தல். அப்பியாசத்தினால் இவ் றாறு
பிடித்தலே ண்டாமே பிராணயாமஞ் செய்ய டாகு'. டே' ிவக் யை
ஸச்செவியில் மூல டந்திரமும்சரித்துக் கத்தல் மேற்படி கிரியையிலு'ண்ட
கிய டாயுயின் அசுத்தமெரிந்தொழி'து சந்தியாதற்பொருட் டாமெ'.

ஸ. சிவதீர்த்த ர் இருதயமந்திரத்தாற் புருவநடு ி கிப. வந்துத்
தானத்துள்ள அயிர்த்தத் த அங்குசமுத்தி ரயினால் டெத்துச் ச ித்திற் வ
த்துச் சிவரூ டமந்திரத்தால் அபிமந்திரித்துச் சலத்தைச் சிவதீர்த்த டாப்

பலித்து முறையே சத்தி முதலியன செய்தல். இதனானே தீர்த்தசத்தி டிவினதாயிருந்த தீர்த்தத்திற் சிவாடிவைப்பதித்து அதைச் சிவதீர்த்த ராக்கி மேற்செய்யு் சந்தியா முதலிய கிரியை ட்குபயாகமாக்குகலாம்.

ய. சந்தியாத்தியான பிராதம் மத்தியானம் சாயம், அர்த்தசாமம் றாங்கு சந்தியா ராளிலும் அவ்வக்காங்கு ளுக்குரிய சந்தியை னுஞ் சத்தி யத் தியானித்தல். சந்தியை அக்கினியிற் குடுபோலச் சிவ த்தோடபின்னையாய்ச் சருமசாக்விணியாயிருக்குஞ் சிவசத்தி. இது அபர பராபரை பரான முத்திறப்படும்.

அபர இரத்தமண்டத்திற் சிருட்டி நிழ்த்துப் பிராமியென்று, ேரத்த டலத்திற் த்தல்செய்யும் வக்ஷணவியென்றும், வந்துமண்ட வத்திற்சுக்காரம் செய்யு் ரொளத்திரியென்றும் மூன்றுவிதப்படும். இவ சகுணத்தியானத்திற் குரியனாய்ப் பிரம வக்ஷணுருத்திரர்க்குரிய அநோயுடையன.

பராபர ளாத்தி கிரியாசத்தி, இச்சாசத்தி எ மூன்றுவிதப்படும். இவநிர்குணத்தியானத்திற் குரியனாய்ச் குரிய சத்திர அமிர்தம் பிராமுடையாய் அதசொருபமாயிருக்கும்.

பரா-இரத்த சக்கிலை, அசித்த, கிருக்ஷண, என மூன்றுவிதப்படும். இரா ளுழிபாட்டிற்குரியாய் அத்தியந்த வக்ஷணமாய் அறிவுப்பிராசமாயிருக்கும்.

இச்சத்தி ளாதத்தியானிக்கு முறையும் தீக்ஷாதி ரார்பற்றி நெறுபடு. சமயி பிராதம் ரத்துப் பிராமிய இருதயத்திலு், புத்திரண்மேலத ளோடு சாயம் ரத்திற் ரொளத்திரியைப் பிரமரத்திரத்திலு் விசேடபுத்திர டேமற்றோடு த்தியா ரத்து வக்ஷணவியை வந்துவிலும் தியா னித்தல் முறையாம். அதாசாரியன் மூர்த்தம் முறையே ளாம் இச்சகிரி ப ஆகிய சத்தி ளை இருதயம் வந்து பிரமரத்திரத்திலு், சிவ தர்மிணி அவநாறே மூர்சா த்தம் முறையே இரத்தை, சக்கிலை அசித்த யமூவிடத்தும், ஆசாரியன் மேலமற்றோடு அர்த்தயாமத்தில் கிருக்ஷணையைத் து அதசார்த்தத்து தியானித்தல் முறையாமென்ப. இத்தியா

மே ளானசமாதியைத் தந்து கிணது திருவருட்சத்தி வியாபந்துள் அத்துவிதமாக் லத், வாகிய பரமுத்தியை உத்புலுதுமாமென்க.

வ. ந்திராபிடும்கும்பமுத்திரையாகப்பிடித்தனை விலே சிவதீர்த்த தத்தித்துக்கொண்டு சங்கிதாமந்திரம் ளாலமிமந்திரித்துச் சிவமூவ ம்திரத்தாற் சிவசிவபிடுகிக்கலாம். இதனானே தான் பெற்ற அருட்பேற்றுநிலை ஹதிப்படுமாறு சிவதீர்த்தவடிவ தாகிய அமுதகும்பத்தால் அபி டேருசெய்யும் பாவனையாம்.

ய. மார்ச்சுனம் - சிவதீர்த்தத்தை நமோட்டசங்கிதம் ளால் லக்ஷையாவெடுத்து இக்கண்விவ்விட்டு வைத்துக்கொண்டு சிவதீர்த்தமாயும் சிவ

னெ டாந்த.ங்ஙித் ளாற் சிரசிற் தெளித்த. இது தூ சரீரசுப் பந்தாய் அற்று செய்து. த தீவினை னை ஒழித்தற்பா னை.

ய. அமர்ஷண - மூன் இட யில் த்திருந்த ச த்தி. ஞய த யில் ிட்டு மூக்குக்குச் மீபத்திற் பிடித்து அது றெநிறமான தர்மரூபாய் இடமூக்குவழியே யுட்புகு. அத்தள்ள பா த்தயழித்ததா வு அத்தப்பா ம் ம்குழ்ப்புபோ னமூக்கினுே புறத்தே நீங்கி யில் நத்தா ி லாற் பெருவிரலிற் சுாலிக் அக்கினி ிண்ணான ிச்சிரசிலையிே உம்படந்த அகிராமந்திர முச் ரித் துப் புரு றெரிப்புடே வீட்டு அந்தப்பா ி அதி வழுது பொடிபட்டு டொழிந்த, ரப் பாலித்த. இது குக்கு சரீரசுப் பந்தாய் அற்று ந்த தீவினைகளை ஒழிக்கு பா னை. அர்ஷ அத்துள்ளபா த்த யொழிச்சல். நீ ர இவ் வாறு ன் யழுது டெ ரியே விடப்பயிறல் பிராணயாமப் பயிற்சிக்கு மி வுதவு து, மூ யிட்ட ரே ள்ளனு ர தடுக்கு சாதனையுமாம்.

ய. டேலுர் ஆமண ச ளீரண ள் குக்கு ரீர த்து ினைச் சுத்தியா கி அச்சரீரத் தயும் சிவரூபமா ப் பாலித்.

உ. ிே ிட்டன - வசமந்திரத்தால் த்னைச் சல டொ னமாச்சுந்றி தி ர்குத். இ. னுனெ குக்குமதேச் ிரூப த்த.

உ. சதாசி த்தியா ி ரயத்திரிசெப் - சூரிய ண்ட த்து லே ிங்கு சதாசி மூர்த்தி த்தியானஞ்ெ ய்துகி ி ரயத்திரி யப்பொ னிறத்தாய் ஒருமூ மூன்று ண் அபய ராத ி டஞ்ே ர்த்தநா கு னுமூ யள ய்த் திரானித்து ி ரத்திரி ந்திரத் தேர்டு மூ மு ற அர்க்கியமீந்து ஏழுரு ராத் ப்த்துரு ராத் ரயத்திரி திரசெபஞ் செய்தவா.

உ. தருப்பண சி மூ த்தினுல் மூ மு ற மூ போற் தருப்பெ ய்து பத்தருசெ பித்துப் பிரதக்ஷிணஞ்ெ ய்து கிதா த்திர ளாற் தினொருமு ற தருப்பணஞ்ெய்து பின் ம்திரம் பூத் பிதிரர் ஆசாரியர் குமா அவ் ிர் ந்திரர் ளாற் தருப்ப ன்ெய்து இ ிர் ளையு பிபித்தல். தருப்பணதீர்த்தம் ிரனுனியி் தே ிர்க்கீயும் தே ிர்த்தம் விரல்களினிறைச் சுத்தியால் இருடி ட்கீயும் ஆரிடதீர்த்தம் னிட் ி மூ த்தால் மானுடர் ியும் மானவதீர்த்தமும் னி கட்டினை பஞ் சபூ. ன் ட்கீயு் பூ தீர்த் மும் தர்ச்சனி அ்குட்டங் ளி டொ ி பிதிரர் ியும் பிதிர்தீர்த்தமுமெ ள ி யாம்.

உ. பின்னரும் ஆசமண ச ளீரணஞ்ெய்தல் ேற்செய்த தத்து த்தி ி. சி டொரூபபாவனையும் நிலைபெறச் செய்தற்பொருட்டாம்.

உ. தீர்த்தோபசாரசங்காரம் - மூன் விந்துத்தானத்திலிருந்தெடுத்துச் ஸத்தில் வைத் அமிர்தத்தை இரு கயமாகி ரத்தால் சங்கார மூத்திரையினெ டெடுத்து விந்துத்தானத்தொடுக்குத். இதுவே ி. ிய்யு முறையுமாம்

புருஷோத்தம உஷ்பப்படுத்தி உர்ப்பூதசம்பந்த சேஷ ட ளால்
விந்துத்தா முருது ரத்தலா.

உருரோபந்தா நி நயச் ச விட்டுப் பிடித்த
ொடு கிதா மந்திர னுச்சரித்துச் சி ிம மந்திரத்தாற் றுரிய
ட த்தியி விள கு பிரானிட டெ க்துச் றுரிய திரத்தினொ ரு
ருமு ந தருப்ப னுசெய்து ஆதித்தமூர்த்தியினிடத்துச் சி ினை உப த்
ஞசெய்த். இதனோ டு ட த்த் ருஷணி கு சத்தியுள்ள
ஆதித்த ட த்து மூர்த்தியிட சி ினை அடுத்து த்த் எனே. மது
ஆ மசத்தி யச் சி ிசத்தியா கி விரித்து ஆதித்தகிர ராயினாய் ஆண்
மற்ற சி ிமூர்த்தியிட ர்ப்பித்தலுமாம்.

இ டியே சந்தி ருத்த கிரி யபா ினை தியா மு நயா. அதி
ாரே றுப ட்டானு குருபர ப ரச் பிரதாயே றுபா ட்டானு இதி
னின்றனுஞ் சிறிது றறி மு ந னு டொள்ளப்படு. ஆயினு யாவும்
து கு கு தே ன் னுட் தத்து ினை நீற்றி ம ய ி ினை
விடு கெத்து உபா நிஷ டயாகு பா ினையினு மெஞ்ஞானத் த திப்
பித்து திசேர்ப்பி கு மிய பி டோ. இத்த ய ந்தயா ர்த
மு ந சரி ய கிரி ய யே னு த்தெ மு ிய ரத டெ ளகீ ர்
ாரு ருடபா ினெ ய்ோ திர பா ினை தியா த்தினுல்
வீடநீ கு றற்ற பெறு டோ த்தி ட்தோறு ப னு பா ினையே
தடித் திரசக்தி லுமே றித் தியா ன் உ நக் ஒரு ள் டெ னு
நி ட ட ரப் பெற்று முத்திப்பேற டய நி ட ட ரா டெ ழியி
னும் று பிறப்பி ரயினு னான ரப்பெறவு டெ டிய ா
இ ற ட த தருளா ஆ ம் னுட் கூறியு ள்ளதெ அறித்து, மற்று
உல வியாபார ளிடே தி முழுது போ கி ாழ ானை ழி கு டானு
டர் சத்தியா ளி ளா டு இ ற ினை உப சித்து டெ ய் தி பெருதொ
ழியி டெ டொ ள் டிர்த தறிவு. பெறுதற் ரிய ானு டப்பிறவு யப்
பெற்று இ ற் பெற்ற பேறுதா யாதோ. இ ட ரனோ கியே அப்பரு
திரு ா னு முத்துஞ் செப்பாராகிற் றீ ி ி ர்திறமொரு ற் பேசா
ராகி ஒரு ாலு திரு டே யில் சூழாராகி லுண்பத் முன் ம ஸ்பறித்
தி டு னுராகில் அரு டோ ய் ள் டெ டெ ண் ற ாயாராகி ள் அளியற்
ருர் பிறந்த ாறேதோவென்னிற் பெரு டோ ய் ள் யி வியப்பெயர்த்துஞ்
செத்தும் பிறப்பதறே தொழிலாகி யிறக் ிருரே ா அரு தயிழ்
றயி றத் ததுமாமெ. இதனானே சரி ய கிரி ய யோ னு த்
தொழுது மாற்றலு ிய பு டெ றியும் ாத உல ர் யா ற்க்கும் ிதியா
ட்த மி றிய மயாது டெ ண்டப்படு து அது டெ டி ட் கு ழி
யா டெ பது மறி ட் கிடத்தது. ிதிய ட்தனத்து ம பயனது
டெ ழு றிய விரும்பு ார் வித்து ான் ாமோதர பி ினை ய ர் ளி ட் றிய
ந்தியா ன், னை மக்சியம் டோக்குக.

உ. மூட்ட. திருஞ்செழுதினோ சினுமா. யுடய
பதயும் திருஞ்செழுத்தினுற் சி. து உரு. அருவுருத் திருமேனி
ள் அம்ததெப் பதயுமு நய நி. து. திருஞ்ஞெழுத்தாற் சசளி ர
ன் செய்து த துடலைச் சி ரொருபமா கித் திருவஞ்ஞெழுத் இரு
தய த்துச் ச சிவ ள் ள மூர்த்தி னே ஆவாஹித்துப் பூசித்துத் திரு
ஞ்செழுத்தற் பிராணயாமஞ்செய்து கு டலியிங் டென்யிற் திரு
ருட் ததி யப் பிர சிச் செய்து மேடு முப்பிப்புரு நடுவ கிய வி. துத்
தா த்து நிறுத்தித் திருவஞ்ஞெழுத் விதிமு நயாற் செபித் த முநல்
ஜ் ரவீ ண் வளங்கித் தோ டு .

2. அ. நியாஞ்செய்யுமு ந .

ட்டுமித யாதா ரபியினி டியாய்
ஞாலமுதற் றத்துவத், ர லெண்விரனா ளத்தாய்
மூட்டுமோ கினிசுத், வித்தைமல ரெட்டாய் [ய்
முழுவிதமெட் டக் ரங் ண் மு ந, மயி ரி னு டத்தா
காட்டுகம லாசனமே லீசர்ச, ர சிவா ன்
கலாமூர்த்த மாயிவற்றின் ண்ணாகுஞ் சத்தி
வீட்டையருள் சிவன்மூர்த்தி ம னாகிச் சத்தி
மேலாகி நிற்பனித் த னே நிர்நு போற்றே.

(இ ள்). ஈட்டும் இத ம்தானும் பூ த்த ர னீத்த ரு
த மு : ரபியினிங் அடியாய் உந்தித்த த்தி னு ப்பிர ருதி ர
கிய கிழ் யு டயதாய் ஞா முத் தத்து த்தா னீர . த்
தாய்-பிருதிவமுதற் லையு தத்து . ராகிப ட்டகு நீள
முள்ள த் டினை யு டயதாய், ராகினி மூட்டு த்த ர யாய்
முடிச் ச் டொ டு த்தவி, த ர் ட்டாய் அ த்தமாயிலு ள்
வித்தியாதத்து ள் னேழுட் த்தவித் தயுஞ் சேர்நு ட்டுப்புதவிதழ்
வு அ ர னு முழுவிதழ் ட்டுமு ந யினி உ டத்த ய்-வித்
தியேசுர ள் ட்ட விதழ் வு மு நயே அ ம்திருப்ப, ஈட்டு ம
லாச தி ர த்திற் த்த ர ர விருகு, டே ஈ ர்
சதாசுமூ மூர்த்த ர இ த்தி டே ஈ ர் ரத் திய
எ னு இருதத்து . னு அறுபத்து ராகு டே டி ராகி மூர்
த்தியா விருகும் இ டற்றி னாகு த்தி இ டே ர னுட் த்தி
தத்து . பொருட்டு டி ர உயர்நருகு வீட்டயருள், சி . மூர்
த்திமானு சத்தி டே ரகி நிற்ப உயிர் னு டே பற் நயளி ம்
இச் சத்தி கு டே னாகிய டீ ரய் மூர்த்தி னானு நிற்ப இத்
னைவு அறிநு போற்றே இத் முறை ம யமு கூறியப னே ளி
முதி நிலைபா அ த்தே சண்டு அருச்சுண செய் ரயாக.

நாற். 1. இச் செய்யுள் முக் கூறிய பாறுகி ாஹம்பா ினை செய்து திரு ஞ்செழுத்தாற் பூசித்து நிலைச் செய்யவேண்டுமெ ற உபாய நிட் ட யமேலும் ாதக்கச் செய்யவுற்ற அந் ரயா டெ னுள் ஹ ப் பூரணைய விள வுதறு. அ டத்திருத் தவாறே ஆலயத்துப் பிண்டத்து நிவாவி நிற் றும் இ றவனை இருதயசம மாகிய ஆ த்து ற்பித்த மத்து மூர்த்தி ய் கொண்டு மூர்த்திய னும் சோதி ய் னுட பூசிப்பதாகி வரினை ாட்டியது.

2. ாட்டும்தய தானு ாட்டு ம ரச ம்-இருதய, து ற்பித்த ப் ய டத்தித் தாதே பிரிந்து ா யயாகிய கிழ் கினி று எழுந்து டெ ட்டு கு ாடாகி ாளமா ப் பிருதிவிமுதற் லையீராகிய ஆ ம தத்து ன ய த் மேல் அ த்தா ய ாத தயும் யுப் பொருத்து முடிச் வு் மேல்வித்திபாதத்து ாளமு த்தவித் தயு ாகி ட் த்தத்து னு ட்டிப் புறவிதழ் ளா வு யச் சுத்த மா மேற்ொ டி, வித்தியே ரர் டெ ட்ட விதழ் ளா வும் அ துள்ள ம ரம், டெ ண்ற ாகிய இ ட்றி மேல் ாதத்து ா மூத் த தத்து ாமும் அதுபத்து ா கு சர ா வு அ ிற்றின் த் தியிற் சுத்தித்தது ம் பண்ணிரண்டி கு விரிவு ஓரக்கு வுயரமுமா பொருட்டா வும் யச் சிவதத்துவம் அப்பொருட்டி றுட் ா ப்படெ ழு பத்தோர் ாரம் ப் சமு ா அ மத்திருப்பவுல் டெ பூசித்த அ தரி யா பூசணைய எ றதாம். இவ்வாற ிறி நி முதலிய முப்பத்தெ ரு த் து ா கிய எட்டுக் டாத்துக்களு ண் விரனா னம் அ த் மா ய மூட்டு, த்தவித் தயி ா முதலிய எட்டெ ட்டி கழ் எ ாரும் அசுத் தா ய கிரத்தியின் கீழ் ாக்குமிதழ் ளா வு் சுத்தவித் மே ாக் குமிதழ் ளா வு் லே ா வரதத்து த்திலு ன் று, ாதியெ ன்மர் ட்டிதழ்வடி ட வும் சதாசி டெ ான்றே சே ர டி டெ னவு் டெ ா டி அதற்கி ய் கொண்டு கூட்டியு ாப்பாரு; லாஸுப் ி ிர்த்தியாதி பஞ் லை ன் னவு் அ னு ா ட் கூட்டியு ரக் ப்படெ ன வுக் கொ டி அ ாறு ா ட மண்ணும் ம ணை மு, ா வு ட ா இருபத்துமூன் றுத்துவா ாகிய ாஸுபமா ன ிவிர்த்தியு் பிரதி ட்டு யமேயாக ா அ வயிரண்டும் மு றயே ாளமும் மவருமாம், வித்தியாத் து ா கி லா ாஸுபமா ித்தியா ாலே சுத்த த் தயோ டி கூட்டி எண்ணப்பட்ட ாசர் தாசி ாகி சாந்தி லையா ான் அ ிரண்டு முறையே லையெ ப் படு் சேரமு லைக்குள்ளுரு ட ப்படு் பொருட்டிமா ா ாதமும் த்தி யு ா கிய ாஸுபா ாது சாந்தியதீ, லையா லா ா் அது பொருட்டி் க னுள்ள பீசமாம் ா றும் ாப்ப ருமுளர். இ டெவல்லா அ வ் ா ம பே, ப்பற்றிக் டெ ாள்ளப்படு் என்பர் சிவஞானபா ட, ா ார். (சி. ஞா. பா. 397 பக்). இவை தியான த்துறச்சமுதையிற் கண்டபூசிக் வற்றன ாம். இவ்வுணை ிலையு கிய புதப்பூ னை ார்க்கத்து கு டெவண்டியவா ாே இ,த

வம் ஆசனமும் ஈசர் சதாசிவம் மூர்த்தியுமாச் சத்திமேற்கொண்டு
மூர்த்திமாணஞ் சோதிபா முறைமையு தெரிச (மெ. 272. ப 1).

3. சத்திமேலாகிற்பன் :- சத்தி விக்ஷத்தின்மற் பதமத்து நானா
ச்சின் அத் தே குறித்தடியினிற்பன் பதமொரு ஈரார்.

4. இந் வினா மின்று போற்றே என்ற யாந் இவ்வண் மய உவ
ரவர் தியானத்துப் பாவனையிலு மத்துநின்றமுந் திந் ணவற்ற மு. மயிற்
மெளரிந்து வும் பொருள்கொள்ளுமாடுபத்து - ன்க.

6. ராஜி. பூ. னேத்தானமாகக் கூறிய இருதயமும் நிதியிற் பிரகிருதி
ாகிய கிழ்க்கினின்று முத்து ஆன்மகத்தாவங் ணாகிய எட்டி ந்குல நானத்
தையு டயதாய் அசுத்தமா பயாகிய முடிச்சும்காடு . டி வித்தியாதத்துவங்க
ளேழு. சத்தி தித்தியுமாகிய எட்டுப் புறவீதழ் னையும் வித்தியேசராகனா
ய அவிதழ் னையுமு டய வாசனமட். இந் மலத்தின்கேல் ஈசவரம்
ச, ரசிவமாகிய இருதத்து ின்னு கேசரமாய் மூர்த்தியாக வு மத்திருந்
கும். அதனுட் த்தித்தத்துவமாகிய பொருட்டிற் பீசமாய் விளங்கும் சின்
மூர்த்திமாண நிற்பன். இவ் வாற்றிது பூசுத்தவே அந்தரியாகஞ்செய்யுமு
த மயா

3. அந்தரியா பூசனையின் இயப்புப்பயனு.

. அந்தரியா ந்தன்னே முத்திசா தனடா

அ நந்திவே ரதுதானு மான்மசுத்தி யாகுங்

ந்தமலர் புனையொளிமஞ் சனபமுது மு, லாக்

கண்டனவே லாமனத்தாற் கருதிக் கொட்டு

சுந்தைதனி லர்ச்சிக். ச் சிவனைஞா னத்தாற்

சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்த, விாக்

வந்திடும் வெளிபோல மருவியர னுத்தே

வரவரவந் திடுவன்பின் மலமான தருமே.

(இ ள்). அந்தரியா மத்னை மேற்கூறிய அப்பூ ணை முத்தி
ா, னமா அ நந்திடு ர் - முத்திக்கு எது ஈகச் சாதிக் த்து து எ்று
பெரியே ர் கூறு ர், அதுதானும் ஆன்மசுத்திஆகும் - அதுவும் ஆ் மசுத்
தியை ிருவிக்கு. வ மெனின் த் ர்புண ஒரிமஞ்ச ம் அமுது
முதலாக் ட ாம் ம த்தற் ருதிடொ டி ஈசனைத்திரவீ
ய் புட்ப. தூபம் தீபம் ஜபமே. த்திரவிய் திரு முது மு. வியா
ாட்டிய பூ ப்பொருள் னையெ வா த்தாற் கற்பித்தொ டி
சிவனை சிந்தைதனில் அர்ச்சிக் - சினை ஆன்மாவில் ாத்துப்பூசித்து,
ஞானத், ர்த் சித் திச் சித்தி - அருள் ிழிநின்று மட்டு மீட்டும் திரா
னி தர்ப்பணத் த வின ந்திடும் ஜபமொளிபோ - ண்ணடி ய
வாக் டாச நீங்கி மேலிட்டிரு ன் ஒளிபோல, அண் உரத்தேமருவிகை

1. ராஜ்ஜியம் இல்லாத நிலையில் அரசு அமைப்பதற்கான முயற்சி எடுக்கப்படும்.

குறிப்பு. அத்தியாயம் - டிபு ச. ஆது 299-ல் செய்யுளின் -
பாறு இருபம் திருவரு. இம்மூலத்தி முறையே செய்யும்
குறியு. மூலம் தியானமாம். அத்தர் ன் யா ட் ன்வி பூன.

2. ஆதலானால் அன் சுத்திராகுர் சுத்தம் ர்.....மத்தகாற்ருதிக்கெட்டு.....சுற்றையினிலர்ச்சிக்.....ஞானத்தாற்சிந்திக் சுசிந்திக்.....அவன் உளத்தே மத்திலென் மலமா எது அறுபு ஆயான் என்று ஓர் கூட்டு. இகளுள் ஒழுக்கம் ஹேயே ந்தவார்கமுதாய பூசனைத்திரவியன் ளாட்டுண்டு னாத்தபு செய்தவருந் ளுள் ஆய் விற்கு லர் அக ளுள் றதா முத் ர் ட வெவா ன்ற யாஸ் ன் டி கூருது வித்தவா ரு பபதினாறுப பர் ளுப் பிறவு டெண்டதாம் அர் ஆதர்யாத் ரு அறு.

ஆ. இ. இருதய லீம ஆச ர க் கொள் ளு. (செ. 300. பா.).

உ. ந. . அருகி பாத்தியம் ஆசனம் பந்திரகோளரிதைத்
த இ மூறையே முடிவு ரல் முடிவும் ட்டொள்ளவும் நீர்தரல்
நதாம். அயிர்தக் கூட்டிய நீரினால் ஆத் விக்தியா சிவ, த்து . மோ
டே ர இ மத்தூத் ழித்த நது (செ. 99) தருப்பனம் ஆ.
பார். உட பொருள் ஆவியு மய ஒப்ப டத்தவாகு என்பர்.

௩. மஞ்ச ம் நீராட்ட இது நிறையிலுலு நேயத்தாலு: இ ந
 னின மூழ் ாட்ட றது.

ஆடாத்தர் கீராட்டியபின் டயுதித்த இது ஆன் மபோத
 வெழிதுள் போத்தால் மூடு, ர். னே த்தமுத்தல் எனினும் ஒ
 ரு.

எ. முப்புரி துலீத் புணால், ரிக் ச் செய்தல். இது தற்போதக்
 ஜோவிலுள் ராய் நம்ம லுறச் சிம்பிராசத்துலக் ட் தெரியச்
 செய்த்.

அ ச ' த ' மூ , லி ராசனைத்தேய் , பூ ச்செய்த ' இது போ ப்
பற்றி ' யாகி ரா ' கியத்து சிற்றல் .

ரீதியாகப் பணியாற்றி வருவது உறுதியாக உள்ளது. இது மெய்
பொறிட்டுப் பொதுமை இராது. அறிவு, மெய்
தமிழ் அன்பு, ஊழல் பட்டொழுது, ஈரான அணிசெய்தாம். பூரா
நெட்டியார்தொழுது எந்த தமிழும் தமொழியிது குறித்தாம்.

யி. அட்ச த - மஞ்சளரிசிதாவல். இது அப்புறமாகிய இரு சத்தியினாலுள் ஒளி செய்து மரம் பது. யெ ர முரவதா ராமேருவென்னு முக்கை நாட்டி மெய்யெனுமஞ் ணி தய ட்டிஆடப்பொற் ச ணமிடித்து ராமே' என்ற மணிமொழி மறயா ளு ணவாகு.

யி. புனை - னாபம். இது பிராணாயா ம். போக்கு ரே ராதி கூடியிருக் கிற ம மாகிய பரத்திரத்தினிடத்தே பிராணனாகிய அக்கினி ய யிட்டி. ர் மெ' த பு ய் கூட்டு, ரம்.

யி. ஒளி தீபம். இது புத்திமுழு, தயும் பிராசிக் செய்யும் னு ணாகிய னை யேற்றுத ர். தீபம் - ட்சத்திரதீபம், புருடதீபம் இடபதீபம் மு, லிப ப லுள. அபையாவும் ம் திராதி அத்துவாக் னைக் னையுமாறு னு டொளியை ஏற்றிய னாரும். பூசைமு தயி றிந்துணர்க்.

யி. சுருப்பூரதீபம் - சுருப்பூரமெரித்து ஒளி டட்டல். இது வினைப் பணையதே டெரி' தழு' த கா' பித்த'. தீக்ணையாக் சுரப்பூரதீபமென னன் ண்ட, சோதியுடனென்றித்திரிசுறுவெதற். ரேனா' என்ற தாயுமா ர் னக்கும் இது குறித், தாட். ரப்பூரம் ரிந்தொழிந்தவிடத்து எஞ் தியாதுமின் மைகா

யி. அமுது - நவேத்தியம். கவளமான உணவை யூட்ட. இது பிரக் தியா ரமரம். இந், ரிய ராயிராய்ப் பற்றிய மரத். த விடயத்தின் ழிச் செல்லாது திருப்பிப் பல ராலு மிகயத்திருத்த. வினைகளை வினை ிஞ் பாச பசுஞா ிசனை யிறைவனு' க்கல் எ' பதுமா'. எ ள்ள வினைப் ப போத' வளமிடக் களித்து னடு ருணையெ' னும் டெ ள்ள தப் பொழி சித் திரவழம்' ன்றதும் நோக்குக.

யி. அடாய் தரல் - வெற்றிலைபாக்குக் டொடுத்தல். இது தற்' பா தழு' பாசபோதழு' டெட் சிவபோத மணை' தபோது ஆன் பா' டே போ இ த' குணம் ம' த னாறு குறித்தலாய்.

யி. அர்ச்சித்தல் - மந்திர, தோடு கூடிய ம ராலு' பத்திரத்தாலும் பூசனை செய்தல். இ த' புச' மயும் அருளையுஞ் சிந்தித் தான' தித்தலு மாய். ம ரானெறித்தல் அருட். த்தி பதிவித்த' ப.

மேல் ிரிவு சி ராமர்களுள்ளும் கிரியாபாத' யா' யா' த்து' ண். இவ் ராமே புறப்பூசனைக்குரிய ஆ யத்தமையும் அங்கு நி. ம், சலு' னும் நித்திய ரகமித்தி ராதி. ர்மங்' ின் தெ ரிபொருளு' விளக்' த்பா' ர' ிரிவு சிவதே. தத்திர வய ஹோற்ச' மவி', னுா சித்திமுத் வியவற்றிற் றாண்லாகும். தேடி' கண்டுகொ' ள்க. இப்பொதிபொருளெ' ன் வாம் மெய்ஞ்ஞானப் பித்தூப்பிடித் தறிய விருப்பி' குருண' ராடினோ' ர்கு

அவர்த் தா முழு மடிப்பதினார் வ் ழவீனே ழிப்பாராதலின் தெளிந்த
நி ித்து ஏனையோர் குத் தூல்ப்பொருளா டே பத்திவீனையுண்
டா அ மத்த பெருமுற் ற யென்பத் த யறிந்துய் தன்றி ஞா டெறி
தலைப்பட்டோரு ழு யிற்ற் என்னற் எ ப.

3. சிந்திக் ச் சிந்திக் ரா ர ிந்திடு ிண்: அடுக்குத்தொடர். ன்
தேற்றப்பொருள் . தருப்பணத் த விளக் எ பதற்கு' ண்ணடி ய
மேலு'மேலு' இரத் குளி யிட்டு வ்ளங் ச் செய்ய எ' ண்ணலு ரம்.
அப்போ அது பிரதியொளி டெய்யுமாற்ற' பெற்றுப்பி ராசமுறு துபோல்
ஆ' வு' சி' த் தத்த' ணுட்ொ' டி ர' பி' குமியல்புபெற் எ' ப
தாம்.

4. இந்த அந்தரியா பூசனையே " யமேகேயி ர' சுடிமன மடி ம
ர' , ரய் மரே தூய் மயா மனமணியிலிங் மா யேயமே டெய்யு'
பா' ர நி நயநீ ர மய ராட்டிப், பூசனையீசனா' குப் போற்றவி' ராட்டி
னோமே எ வு' ' ட' பெனுமனைய த்தேயுள் ரமேத ழியா மட' படு
மு ன்' டெய் யட்டி யுயிரெனுந் தரிமய' கி யிடம்படு ஞான, தீயா டெரி
ொள விருந்துகோ' கிற், ட' பமர் னைதாத்தை ழடி ரண ரமே"
னவு' உயிரா . மிருந்துற்று ரே ஸ்கியுள்ளக் கிழியினுரு டெழுதி உயி
ரா ரணஞ் செய்திட்டுண் கைத்தந்தா லுணரப்படு . ரோ டொட்டி ராழ்தி
அயிராவ: மேருதாடே தேறி மரர் நாடாளாதே யாருரா ண்ட அயிரா .
ரே யென்னம்மானே ி' ருட் ண்ண றோ' ரதா ரல் ராதாரே"
வு' தமிழ் நயிற் கூறி துமரம். சி ரா ய அணைப்பு' அங்கு ி ரு'
நித்திய மித்திய' தி று' இவ்' தர்யாத் , விள' கிய' ாற்றா' ரு' அதி
தூ' ராய பூ னை மு நயாம் ன்பது' உய்த்துணர்' து தெளிசு .

பெ ழிப்பு ஆ' மாவிற் கி' னை அர்ச்சித்தலும் அருள் ழி நி' று கி' .
னேத் தியானித்தலுமாகிய அப் பூ னையாற் கி' , விள' ம' ' நீங்கி ஆன்
த்திய டத ரல். அ' : ப் பூசனையு' முத்திசாத மாம்.

4. உபாயப் புறப்பூசனையின் இயல்பு' பயனு'.

புறம்பேயு மரன் ழல்கர் பூசிக்க வேண்டிற்

பூமரத்தின் கிழுதிர்ந்த போதுசுருங்க் கொண்டு

சிறந்தாருஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தா லங்குச்

சிந்திக்கும் படியிங்குச் சிந்தித் துப் போற்றி

அறம்பாவங் கட்டுநா மென்கடவே மென்றும்

ஆண்ட வனைக் கண்டக்கா லகம்புறமென் னுது

திரும்பாதே பணிசெய்து நிற்கை யன்றோ

சீரடிபார் தம்முடைய செய்தி தா' னை.

(இ-ள்). புறம்பேயும் அரன் ழுன் ள் பூசிங் வேண்டின் - மேற்கூறி வரறு அத்தேயன் றிப் புறத்தேயும் முத்வ் திரு டி னோப்பூசிங் வேண்டின் மொயி பூமரத்தி கீழ் உதிர்ந், போது னும் கொட்டு பூமரங் ளின் கீழே உதிர்ந்து கிடக்கும் பூக்களும் பிறவுபகாண் னும் கொட்டு, சிறந்து ஆரு சீர்ச்சினை சிறந்து விளக்குகின்ற புகழையுடைய முத்னை

அங்கு னாத்தா ன்திக்கும்படி - அப்பூசையிலே திருநூ லி டிழிந் து தியானித்த நேரே, இக்குசித்தித்துப் போற்றி - இப்பறப்பூ யிலு தியானித்து வணங்கி, அறம் பார்த்து ராம் எகடேயம் ன் னு ம் எம் மால் லேயும் புணியபார்த்து ர சகந்திரர் அங்ே ன் னு ம், ஆண்டனை ண்டர் அ புறம் எ னுது திறையது புறத்தே குரு லிங், மாகிய இற ன் திருவுருவங் னைத் தெரிசிகில் அத்து லிங் த்துக்கு இவ்வுருங் கட்டுக்குப் பதம் நினைந்து பிறழாமலு, பணிபுய்து நிற அந்ரோ - ரங்குசிமா க் ண்டு டிழிபெயன்றோ

சீர் அடியார் தம்முட செய்தி சிறந்த மெய்யடியார் னது செயலார்.

உறிப்பு. 1. புறம்பேயும் அரன் ழுன் ள் பூசிக்க வேண்டின்: அத்திரியா பூசனை செய்வார்கு அதுதான் சிறந்த பூசயாதலி புறப்பூசனை வேண்டிற்றி லையா மெனினும் அர்க்குத் தியா த் த நிலைப்படுத்தற்கும் தம் ட நோக்கித் த நிலை மேற்றொள்ளவுற்ற பிற ரப்பூ னையினொழுச் செய் ததற்குமாப் புறப்பூ னையும் ஒருசார் வேண்டப் பமொத னன் எ றது. மனை அத்தேயன்றிப் புறத்தேயும் என இறந்தது தழீஇ நின்ற எச்ச புறம்பேயும் என்பதற்கு குரு லிங் சி மெ ற மூ ற் றினு மெனினுமா. இது இற ம யா டெநிறைந்திருப்பினும் சுறனைப்பசயி முலை ட் சொரியும் பாலே போ றுவலு குளு ராயி ள்ளாய டி ளென்ப.

2. பூமரத்தி கீழே திரந்த போது னும் கொட்டு: இக்கு கூறிய புறப் பூசனை முறையா கிரியெறிப்பூசனையாமாறன்றி உபாய கிரியா மாதலின் இதற்கு முய் து நுந்தலும் பிறவுயிர் னை நுத்துதலுமா னாறம் பூமரத்தி கீழே திரந்த பூக் ளும் யாறு குள முதலிய டற்றின் நீரும் அயாச மாய் டந்த அமுது ஆகும் ரப் உண்மை கிரியைக்குப் போற் பிரயச்சித்த மாகி ளிதற் கின் மயானு இப்பூசயும் மா தத்தி பாற்றே ர லின் அதற்குரிய லர் ள் கொ ரமை முதலிய ட்டெழு னேயாம் என்ற மயானு இது பொருத் மாதல் ன் உ ம வதி முறைபாண ன்றி என இறந்தது தழீஇயது ன் னம் முதலியவற் றயு என எதிரது தழீஇயது மாய பொருள் ள் குறித்த .

3. ஞானத்தா ன்குச் சிந்திக்கும்படி: அப்பூனை பெறியிங் ஞான னி ட் கூடி, அருள் டிழிநின்று, இதயத் தாச்சித்துப் புரு ட நெலின் தியானித்து நாபியி ள் ஓவ்ஞ் செய்து பூசித், வாறு போல ன் ன்றதாம். (செ. 299. பார்.)

4. அறப்பாங்கு நாகெட்டே மெல்லம்: டெட் பொருள் ஆவி ஸ்ரீராமனையும் இறாணிதத்தேயொப்பித்த ஆம்மா உலகிய நெறியில் வினாண நாயபுண்ணி பாங்குப்பாத்திய ராணன் பது. இது அந்தே பொன்ற னவியு முடலு முடமை யெல்லாம், குன்றே யனை ரயெ னையாட்டு ண்டெபாத்தெ ண்டெயோ, இஞ்ஞெரி டெ குடோ எண்டோள் முக். ணென் றேனென் றே செய்வாய் பிழ செய் யாய். நாணெ தற்கு நாய. மே எ ற மணி மொழியிலும் ணத்த து.

5. ஆண்டனை டாக்டர் மஹமேத் ஹது.....செய்தி
தாடு : அந்தரியாக பூசனைச் செய்யுமறிவானரு குருவி. சி
மத்தில் இறவனை னுறப் பெற்றால், மற் றயோர்போ முறை
யாடு தொழுதே ண்டுமெற்பது. இதனே அத்த யார் இவரு
னை டே டிலரேனு வில்து டே டிய டாரவரேனு ஒரு
யிர் ள்முன் டதா அந் தத்த அத்திய வ்வி த்கி
னி றும் பேதப்படுத்தாது ஒரு டே ண்டு டிபிதே ண்டுமென்
ததுளம். இஃதறியாதார் பர் றயா னதப் பித்துப் பிடித்துத் தற்
பே தமுனைப்பே தலையுற்றுத் திரு டே யில் னையும் இற து திரு
வரு டே னாயு தமக்கு ண்டுந்நில மென் கூறியெள்ளித் திரிது
தம்கு தம் ம யதிதீதார்க்கு அநோ தியார்குவர். இ டர் பேசு து
பெருஞானமே போன்றிருப்பினு அஃதென்து தடிப்பேயா மாதலின்,
இ டர் தம்மையுணராதார் என்பது தெளிது இ டர் தீங்கி மெய்க் குர
டர டடியுண் ம டைப்பிடித் தொழுது.

கொழிப்பு, அத்தரி யா பூனை செய்வோர் புறப் பூசனையுஞ் செய்ய
 டே. டி. பூமரத்தின் கீழுதிர்ந்தபூக் ள் முதலிய திரவியங் ண் கொண்டு
 தர் அத்தரி யா த்திலிங்கப் போ டே இறை, து திரு வருவ னாயி
 பேதமற் கண்டு பூசித்துத் தியானித்து முனைப்பின்றித் தம் ம டுதும்
 புண்ணிய பாகங் ட்குத் தாப் பாத்யயஸ் ரொத்தெளிந்து, இ தவனு
 கு டுனை திருந்ற் இடத்தெல் லா டுழிப் டுநீற்றலும் மு தயம்.
 இது சிறந்த மெய்யடிபார் செய்யலாகு.

5. சிதோ ஹம் பா னேயோடு கூடிய அகப் பூசனையால் முத்தியமாந்து.

இந்தனத்தி னெரிபாசி நெய்பழத்தி னிரத
மென் ளின்ன ணெண்ணெயும்போ லெ, குமுள னி றவ
வந்தனைசெய் தெவ்வி த்தும் வழிபடவே யருளு
மலமறுப்போ ரான்மாவின் மலரடி னா னக்தாற்

சிந்தனைசெய்துச்சிங்கச் சிவனுள் தேதேன்றித்
தீயிரும் பைச் செபவதுபோற் சிவ றன்னைப்
பந், நையை யறுத்துத்தா னுக்கித் தன் னுருவப்
பரப்பையெலாங் கொடுபுகுந்து பதிப்பனிவன் பாடு .

(இ - ள்). இந்த த்தி எரி பாலில் பெய் பழத்தி னிரதம் என்ன
ண்டெ யும் போல - விறகி ள் தீயு பாலி நெய்யும் பழத்
தி ள் டியு ள்ளின் டெ யுப் போ இ றான்
ந்கு உ முத் டி ப்கு ஆ மா னது ப்கு த்திற் றேற்பத்
தோ றியுந் தோ றுது டனயுந் நிற்பனாகலா - டித தும்
தனை செய்து முடிபடே அருளும் ராசரமாகிய யாவு சிவமயமா
ண்டு அடற்றி டத்து டங்கி முடிபடே ப்கு த்திற் றேற்ப
யா ன்ரு அறுக்கி ரு செய் னன் ஆயினும் ல் அறுப்போர் - பிறவி
தோறும் பற்றிய மாதனையி னிடருற்று அதனை தவிர் விரும்பு
தோர் ஆ மாவி ம ரடி ரூ த்தாற் சிந்தனை செய்து அச்சி
ஆ மாவி கத்தே, இருதய ம த்திவித் த தத்திரு டி ரூ தேனை
கொ டுதியா னித்துப் பூ செய் ய டந், ட னத்தே தோ றி
அவ் வாறு பூசி டே டந்து நிற்குஞ் சி டெ ளிப்பட் டா ம வி
னுள்ளே தோ றி, தீ இரும் பச் பெ ய்துபோ - தீயா து தன் ன
டந்த இரும்பை சுநீகித் த னன் மா குதல்போ, தீ னன்
தன்னைப் பத்தனை உ அறுத்துத் தானுக்கி ஆன் வயு அதனை அந
தியே பொரு திய பத்தத்தினி டு வடுவித்துத் தானு டெ ம கி
த உரு ப்பரப்பையெ ட கொடு புகுந்து த துசொருப இ
மாகிய முற்றறிவு முதலிய டற் றயெல் லாங் கொடுத்துட்புகு துந்
னப்பால பதிப்பன் அ ிரான்மாவி மீது ரடி யப்பதிப்பன்.

றிப்ட. 1. இந்த த்தி னெரி ள்ளின் டெ ணைய்: இ
ஈ ட முத் டி டத்து ளில் வியாபித்து நிற்பற்கு ட ம. த த்
திடெ ரி உ ட்ருச் சிறித் தோற்றது டந்து டனய் நிற்பற்கும் பாவி
பெ ய் ந்ததர ப்கு ட்ருச் சிறிது தோ றியும் தோன்றது உடனிற
தற்கு, பழத்தி னிரதம் ந்தப்கு ட்ரு ய்த்து ரு ழி விள கித்
தோ றி உடனிற்பற்கும், ளி டெ ணெய் தீவிர ப்கு ட்ரு இனிது
விளங்கித் தோ றினு பிரித்தறிப் ப்டாது உடனய் நிற்பற்கு உ
யாயி டெ ப்ர டு முனிர். இதுவே விறகிற் றீயி லாவிற
படு பெய்போ ம ற நி டு ள் றாணிச் சோதியா ட்ரு
தோ ட் ட்ரு யிற்றினு முறு டா கி ட மு னிற்பே
த தமிழ் டயிற் குறித்ததா ம.

2. டிவிட, து முடிபடே ருளா: ரா ர பேத் ளனை, து
மயமா ண்டு முடிபட, அ ிர ன் ப்கு த்திற் றேற்ப டெ ளித்

பததாஞ்சுத்திரம்

இச்சுத்திரம் முல் பஞ்சுநோக்கி உயிரகளுக்குச் சிவம்பிரகாசிக்கு ஞானமுதிப்பித் துற்பவந் துடைப்பனன் மும் வட்டாஞ்சுத்திரத்துக் கூறியவுன் மனைய விஞ்ஞாத்தானே. சிவஞானியர் இறைவனோடு அனினியைப் பிரிப்பின்றி நின்றலா அந்ர வினைப்பயன் ஈரம் மயம். அந்தாம் இறைபணியினிற்றலானே யர்மாட்டு மக்குற்றம் அனடா மயங் கூறி அதனான் அர்ஞ் மேலும் பிறநியிலதாமாறு ஈட்டுகின்றது.

சிஞானிக்கு வினைப்பயனு ர்ச்சியுர் வினைவினைவுர் இ

மக்குற்றநீர்கின மயி பிறநியின்றெ பது.

இவனுலகி லீதமகிதஞ் செய்த வெல்லா

மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசையும்

அவனிவனாய் நின்றமுறை யேக னாகி

அரன்புணி னின்றிடவு மகனுங் குற்றம்

சிவனுமியன் செய்தியெலா மெ. செய்தி யெ றம்

செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும்

பவமகல வுடனாகி நின்றுகொள்வன் பரி மாற்

பாதகத்த, ச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே.

(இ ள்). இன் னுக் இம் அகிதம் செய்த எல் ஈ வஞானப் பேறுற்றோ உகி பலிலே செய்தனவாகிய வ்வினை தீவினை ளி பயன் ளியவு, அவன் இவனாய் எனாகி நின்றமுறை முதல் இச்சிவஞானியோடு பிரிப்பின்றி அவே யாய் டனின்ற முறை மயினல், இது அகிதம் இ னுக்குச் செய்தார்பா லிசையும் - நவ்வினை தீவினை ளி இவனுக்குப் புரி, ரர்மாட்டுப் பொருந்து, அரன்புணியில் நின்றிடவு - தன் செய் துறுத் தலை ன்பணியெ நின்றொழுக்குதலாடு குற்றம் அசலு, வினைவினைவுக் ஈரணமாகிய வக்குற்றம் அலு, சிவனு இவன் செய்தி ல்லாம் செய்தி ன்றும் - முதல்வனு இச்சிவஞானியது வினை ள் யாவும் தஞ்செயலா வு, இ னுக்குச் செய்தது எ க்குச் செய்தது எ று - இச்சிவஞானிக்குப் பிறர் செய்த வினை ள் யாவு தம்ே செய்தன ஈ வுக் கொண்டு ப ஈ டனாகி நின்றொன் - மேலும் பிறவியா து அவினை டித் டயா ன் தாம் டனோடுடன ி று வினை ளையெ ஈ ஏற்றுக்கொன், பரிவா பாதக, தச் செய்திடினும் பணியாக்கி ிடும் - ஆகவால் அவன் சி டேய, தழுந்தி நின்ற பாதகத் தையே ஒருக்காற் செய்திடினும் அதனையு தனது பணியாய் அறமாக்கிக் கொள்வன்.

தற்பு. 1. னுலகி வித கிதஞ் செய் மெர் ராமி கி. மிவனு
 குச் செய்த. ர்பாவி சயு. அ. னிவளாய் என னி. மமு ந: உ. மை
 நீட்டா ரு உபயகிண்டா னரும்கி இரு. ச. சி. ஞானியரும்
 மு. எட்டாம ஒ. பதா குத்திரா. னுட் கூறிய. தே. டயப்பற்றலு.
 தற்போதமுனைப்பாலு. னடாகு பாச பசுஞா. ஈருட்டபாது செய்.
 சொன்றுபோற் செய்யாச்செயலையேயு டயராதலின், அ. ர்கு வீணைப்
 பயனுர்ச்சியாமாறி. மென்பது. ஆயின். மி. மி. ப. னுலகுணப்பாடும்.
 ம. சுருதிக்கு முரணு. யெனின். அன்று. இ. ம. னே. ன்ம. னை
 டே. ம்று உயிர். ர்மாட்டுத் த. து. ஆணையி. னைப்பன். என்றபடி. ஞானிய
 ரது. மத்து. கு. ச. து. ப. வ. அ. ர்கு. இ. ம. அகித. ம். செய்தார். பய. னை
 எற்றஞ்செய்யுமாற்றானே. அகும். எ. றதாம். (செ. 12, 278. பார்). இவ். ர
 ம. றிச் சிவஞானியர். இயற்றும். வீணை. ன். அ. ர. எற்று. அ. ர்கு. ன்
 மெய்யே. ராரிடத்து. தீவினை. ன். ன்ளித்தி. ம. செய். ராரிடத்து. செ.
 ம. டயு. ம். பொருள். டொன். து. மாம்.

இ. ம. அகிதம். பன. முறையே. மன. ர். ருக். ரய. ர். உயிர்.
 குறுதிசெய்தலு. செய்யா. மயு. மாம். (செ. 103. பார்).

லகி விதமகிதம். செய்தல். ரம். சிவஞானியர். வீணை. ன். “செய்.
 தொ. றுபோற். செய்யாச். செயலே. யாம. தலின். அ. ம. உண். மயிற்
 பயனை. று. ர்வித்தற்குரிய. வீணையா. மாட்டா. ன்றது. ஆயினு. உலகியவி.
 ம. ர்கு. நீதி. தண்ட. ம். எ. ற. மு. ற. ளில். இ. த. அ. கி. தம். டே. ப. ம. ம. த
 வி. ம. அ. ம். றி. னு. டொ. ரு. ர். பய. னு. ர். ச. சி. யு. டே. ண. ட. ப. ப. டு. ம். ப. து. ர
 அ. ப. ப. ப. ன். த. ம். அ. ச. செயல். னை. வீணையே. டொண்டு. மய. கி. ம. உண். ர். ச. சி. யு
 டயார். டு. செ. டே. டு. ரு. டு. து. ப. து. பெ. ற. கி. ட. ர். த. து. (செ.
 285. பார்).

அ. னி. டு. ம். எ. னு. கி. நீ. ம. மு. ற. ம. சி. ஞானியரி. ன். (செ. 303.
 பார்).

செய்த. எ. ற. த. னு. ம். னே. செய். ம். ப. ப. டு. டு. ர். ச. கி. ட. டு. யு. இ. ரு.
 கு. ம். இ. த. அ. கி. தம். டொ. டு. பி. ர. ர. த. த. ர. ய. வீணை. ப. பய. ன். எ. ன். ப. து.
 பெ. ற். ரு. ம். மே. ஆ. ர. மி. ய. த. “இ. ம. செய். தி. யெ. ல். லாம்.”. வி. ரி. த். த
 ம. னு. இ. து. ற். ன்.

இ. ம. அ. ம். எ. ப. ன. ர. ர். கி. ய. ம. டு. கு. எ. ப். ர். சி. ஞான. மு. னி. வர்.

இ. த. னு. டே. ஞானியர். ச். கு. வீணை. ப. பய. னு. வீணை. ப. பய. னு. ர். ச. சி. யு. இ. ல்
 த. ரு. று. ர். டி. தாம்.

அ. ம். ப. ணி. யி. னி. றி. ட. வ. ம. லு. ன். கு. ற். ம். - சி. ஞானி. னை. யே
 தெ. ரி. த. லி. றி. மு. ற். றும். மு. த. னு. னையின். பி. றி. ன். றி. ய. கு. னு. த. லின். அ. வ. ன்
 மெ. ய. ல். ற். ம். னை. யா. ன். இ. து. டே. ம. ணி. மொ. ழி. ப். பெ. ரு. த. ன. யா. ன். ரு. ம். மா. ற

து நிதியைச் சிவதொட்டிற் செலவாட்டிப் பின் ஞானாரி மூர்த்தி பணி புரிந்து பாடி யுயர்குத் தாம் பரிபொண் தா வும் ஆணியுலத்து மது ரக் வ வருட னையும் கூறி உலகியனெறிப் பொய்பை விளக்கு து உமாம். அங் அர்ப்பணியினிற் நினைவைய “மைமலாமுணர்வின் மிக்கீர் பா வர் தீர் மாயாபேதப் பொய்யெ ரு முறைக் வேண்டாம் போமினியகல” னத் தம்முடன் வந்த பரிசுனத்தாரை அறியுமறிவற்று நின்று கூறியதும் ‘மின்பால் பரான மடியா ரெம் மடியைமயாவுடைபாரல்லாற் தானெ னக்க ன்ணலென்றும் தன்னையான் பிழைத்தென்று’ மானிலபன் னன் சொன் றதெந்” என்று மனத்திற் தயங்கியதும் ஆண்டுப் புராணவாயிலாய்க் காண். (திரு 11, திருப்பெரு).

அசுலுக்குற்றம்:—மலக்குற்றம் விடயப்பற்றாலும் தற்போகமுனைப் பாலும் கிய அஞ்ஞான முத்த தாமேயன்றிப் பிறிதன்றி யாத் சிவஞானி ர்க்கு மலக்குற்றம் பாண்டு மடைதலி் தென்பதாம். இத்தனான சிவஞா னிக்கு அஞ்ஞா முத்த மயிற் வினைவிலாவு இன்றென்றதாம்.

3. சிவனுமிவன் செய்தியெல் றமென் செய்தியின்றும் செய்திவன் தன்கெ ள்குச் செய்ததென்றும் பாமகல உடனாகி நின்றகொள்வன்: சிவஞானி இறைபணி நின்றலானும், இஃத ினோடே னாவி நின்றலானும் அவன் பிறர்மாட்டுச் செய்யும் வினையு் அன்மாட்டுப் பிறர் செய்யும் வினையு் இன்றாஹுலேயே ஏற்கப்பட்டொழிய வினைப்போகத்தைத் தானதுப விக்கவும் பிறர் த் னுலதுபவி’ வுமாகிய இரு வரனம் பற்றியும் பிறத்தல் வேண் டையிற் பிறவக்கிடமின்றெ ற்றது. ஆலோ சிவனுடனா பெற் றித்தாய் பேறு கிட்டியதுபா’ என்பதும் ணரக்கிடந்தது. இத்தனையே னுஞ்செய வற்றிந்த நாமற்றபின்னாகன், தன்செய்வதானே பென்று தீபற தன்னையே தந்தானென் னுத்தீபற எனத் திருவுந்தியாரினு் கூறியதாம்.

பா. 10 - இப்பிறவியி லேயே நுபவ நோக்கிநிற்கு் ஆராமியவனாவின் றுப் பிறவிப்பிணியையறுப் றான்றது. “வினைப்போகமே ஒருதேசக் டாய் வினைத னொழிந் றாற், தினைப்போதளவு தரிபாது றான்” எனப் பட்டினத்தடிகள் கூறியதுப டோக்கு . பிறர் தன்மாட்டுச் செய்த வினையை யு் தனக்குச் செய்யப்பட்ட தா ஒருவன் ஏற்குமாயின் அவ்வினையைச் செய் தோன் அனுபவித்தொழித்தற்கு இ ணும் பிறர்ே ண்டெனென்பது தெரியக் கிட்டிது றாண்க.

உடனாகி நின்ற கொள்வன்: பிறவிப்பிணியற, இ றவன் அத்து தீத் லப்பிற் ஆன்மாவோடியைத்து நின்ற வினைவினைவைத் தாமே ஏற்றருளும் என்றதாம். (செ - 119, 284. பார்).

4. பரிவாற்பாத தந்தைச் செய்திடினு பணியாட்டிவிடும்: சிவஞானி உலகினர் பாக்கிமனக் கொளற்பாலவாய வினைகளைப் புரியான் என்பது. ஒருக்காற் சிவனையத்தழுந்தி நின்று செய்வதென்னெனத் தெரியாது அக்

தன் செய்யினுள் அனைத்துத் தயத்தா நவீசிய டி முதலியோர்
செய்யே போன்று சிவவினையாய் அர்பணியறையாகி இயற்றலுந்
நோர்கு ஒலும். அறவினையிற்று பய் நருமென்பது.
(செ. 119. 117. 113. பார்). ம திரம் தப் பொருள்பயந்தது.

இவ்வு அறமே தற்போதமற்று நிற்குமெஞ்ஞானியர் தே-மொகு
பெய்த யுணராத உகியல் வியாபாரத்துத் தடிப்புற்று முனைத்து
நளது னு அரமாரங் ன் டொதுண உடபெ
டர் பினை முதலாய போ போகியினை விழுந்து அற்றுளழுந்தி
யு முலு பே தமந்தர் ர் தேதாந்தி னெ ப்போலிப் பெ ர்புனை
ந்து யயா ராத மயலுட்பட்டிச் சி முத்தர் செயலு விலைவும் நிது
தெரியாது, தம் மச்சி முத்தரென எ ணியு பிறரால் எச் செய்
து தம்கும் தம் யடுத்த பிறர்கு மீளாநாடு யிடார்கு தந் றி, மெய்
நூ றி றாகிய தேதாந்தி தெளிவாகிய சித்தந், ஞானை றிக்கு ராரி
மு ருவிப்பர். அநேக இர்த டனுந்துணிபு மிருத்தாநே.. இர்த
த யலுட்படு ரர் தி யயென் டு ரப்ப.. இர்த ரோ
தே மிண்டிய ரயா, தமெ னு ட ருதந் ழித்தடித்தாஅர்த்து,
ணிநொழி ராரு முத்தாடு இர்தே லைச் செய்யுளி
செய்யா ரு தானுதிப்பி ரொரு ருக்கு ய தெ
நொழி ர்தே பது ரோகிச்சி ஞா ப்பேறெய்த முயல் தா.

பெ.ழிப்பு. சி ஞானி இ ற டேனெடு பிரிப்பி றி டே யப்
நிற்றலி அ உகி லிற் றெய்த வினையா அ னுக்கு விளைபுரிந்
தார்மாட்டுப் பெ ருந்தும். அன் த் றெயலற்று இ ற பணியி டே நிற்ற
லி அஞ்ஞா த்தாலுறு ஆ ராமியமறும். ஆ. டே இ ன் செயலி ற
யெ ரவு இ னுக்குச் செய்த இ ற மற்குச் செய்த ராவு பய்
பட இவனுக்குப் பிறவியே யின், ரகிப் பரமுத்தி சித்திக்கு. இ ன் டே
யத்தமுந்தி றி று ஒருக் றப் பாத மெனற்பா செய்யினும் அ. அர
பணியற டே பயன்றரு.

இச்செய்யுள் இர டே கூறுடையது.

1. அ னி னாய் ஏ னுகி நின்றமு ற, இ னு கிவிதமகிதந் செய்த
வெ லா மி, மகித மி னுக்குச் செய்தார்பாலி சயும் (சி னும்) செய்த
தி ன்நனைக் கென்குச் செய்ததென்று ப ம உடனுகி ற் று ரொள்.
(3-5.)

2. ஜரன்பணியி னின்றிடவு லு குற்ற சி னுமி செய்தி
யெ லாடு செய்தி யெ று ப உடனுகி ற் று ரொள். பரி
ராற்பாத த் தச் செய்திடினு பணிபா கி விடும். (- 3).

முதலாமதி ரணம்.

அஃ னி னுய் ஏ னுகி நீள்மழறை, இஃ னுலகி லீதமக்கிது செய்தெ ஸ்
லாய் மகித மிவனு துச் செ தார்டா லிபை மய, சிவனும செ தீவன்
றனக்கெ வக்துச் செய்த தெனறு ப ம ல உடனுக் நின்று டொள்ள,
பது முதற்கூறு, இக் கூற்றோ சி ஞானியர் மு ல்வனோடு பிரிப்பற்று
அ டீனையாய் நின்ற மயால் அ ர்க்கு மது ர்ச்சியின்றெ ப ரட்
டியதாம்.

சி ஞானியர்க்குக் து ர்ச்சியில்லை.

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் ரென்னதியா னென்னு
மிக்கோணை ஞானவெரி யா ல்வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
தான்செவ்வே ரின்றிடவத் தத்துவன்றா னேரே
தனைய ரித்து முன்னிற்கும் வினையொளித்திட டோடும்
நான்செய்தே னெனுட வர்க்குத் தானா கி றி
நண்ணுவிக்கும் போக, தைப் பண்ணுவிக்கும் கன்மம்
ஊன்செய்யா ஞான தா னுதிப்பி னல்லா
வொருவருக்கும் யானெனதுங் கொழியா வன்றே.

(இ ன்). யா் செய்தே பிறர் செய்தார் து யா ன்
இ டோணை - யான் பிறர் கு இதமகிதம்செய்தே பிறர் கு அ டிற்
றச் செய்தார் என்று, து எ றும்யா ன் அபி ராணித்து நிற்
ற ஈகிய ல்குற்றத் த, ஞானவரியால் கொதுப்பி நிமிர்த்து ஞான
னியினுடே ஈய்ச்சித் தீர்த்து தான் செவ்வி ரி றிட தா் மெய்ஞ்
ஞா த்திற், து நிற் அத்தத்து, தா் ரே தனை அளித்து மு் நிற்
கும் - அம்முதல் ன் ஆ மொருபத் த ற, து ரே தன் மொருபத்
த விள்கி முற்பட்டுத் தோ று வினை ஒளித்திட்டி ஓடும் - அ ிரறு
தோன்றலே, வினை ள் யாவும் பய் பட ரில்லாது விரைவீனீ கு
யான் செய்தே னும் அ ர்கு - ா் செய்தே எ பதுமுத ஈய் அபி
மானமு டயோர்க்கு, தா் அங்கு இ றி போ த் த நண்ணுவிக்கும்
முதல் ி முற்பட்டு விளங்கித் தோன்றுதலி றி ம்ப்பயனாகி இ ப
து ப் னைப்புசிச் செய்து, ம்ப்பண்ணுவிக்கும் அங் புசிச்
குர்போதே டே விதமகித ஈகிய ஆ ஈமியங் னையு ஏறச்செய்
ஊ் செய்யா ஞா ிதான் உதிப்பின் அல்லால் ஆ டே உட்பிற் பட்
டுப் பிறத்தலை யொழிப்பதா் மெய்ஞ்ஞானம் தோ றின றி, ஒரு
ருக்கு யா் து இங்கு ஒழியாது யா ர்க்கு யான் எனது ஏ ற
அபி ரா ி இப்பறவியில் விட்டி ரீகாது.

சிவஞானசித்தியாள் சுபக் 1ம்.

குறிப்பு. 1. யான் செய்தேன்.....வெதுப்பி: தனதல் 1831மீனம்
 ன் முதல் பவற்றைத் தனதொடும் தானல்லாத டட்டி இந்திரியாத்
 சனைத் தான் என்று மாறுபடக்ருதி அகனல் வினைகள் ன்னாற் பிறர்க்
 குப் பிறராத் தனக்கு இயற்றப்பட்டனவாகக் கொண்டு இன்பதுன்பத்
 தல் ஆண்மலக்குற்றத்தாளுயதாம். இக்குற்றம் சிவஞானத்தாலெரிபு
 டென்பது. (செ. 202. பார்).

2. செவ்வென்றிட: -பதிஞானம் தலைப்பட்டு அனீவாய் ஏ னாகி
 நிற்றிட என்றது. (செ. 304. பார்).

3. தனைபளித்து முன்னிற்கு: வினையாளித்திட்டோடு, இது
 வினே சிவஞானியறிற் பிரிப்பற்றத்தானாகி நிற்றலின் அவர்மாட்டிப் பிராரக்
 சுஞ்சித் வினைகள் பபனுறவாக, அவர் அப்போதியற்று மாகாமியங்களு
 டே ரிவ் நிற்க மாட்டாது பயனில மாய் ஒழிந்து ஞானியர்க்கு வினே நிகழ்க்கி
 யுள்ளார்பாற் சென்றனைபு என்றது. (செ. 304. பார்). ஒளித்திட்டோடு
 எனக் அவர்மாட்டிப் பபன்பட்டு இன்பதுன்பது ர்ச்சிக்கிடமா. ரது பிறர்
 பாற் சென்று பொருத்தும் என்பதாம்.

4. யான் செய்தேனெனு வர்க்கு.....சன்மம்: -அவனை தானாகியவினே
 டைப்பிழத்தனராத தற்பபாதமுனைப்புடன் விடயங்களி ழுத்தும் இப்ப
 புற்றார் செய்யும் வினே ஞாலுண்டாகு. இன்ப துன்பம் மாறுபடா
 வு; அவ்வினைகள் ஆகாமியமாய் மறு மக்கு வந்தா வு நிற்றல் என்றது.

5. ஊன்செய்யாஞானம்: -ஊனெடுத்துப் பிரப்பதற்கு வந்தாகிய ஆ
 மிய வினே தத் தரும் ஆண்மலத் த ஒழிக்கு மெஞ்ஞானம். இது
 சிஞானமெ வுப்படும். ஊன் டட்டி. மாயா ருவிகளைப் பொருந்
 தியறிநிற சிற்றறியினின்று நங்கி ஏ னாகிநிற்கு ஞானம் என்பர் சிவஞா
 னமுனிர்.

6. ழுட்ட. யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் என்று, என்னது யான்
 என்றும் அபிமானிக்கு ஆண்மல, தோடு கூடிய அறிவைச் சிவஞானத்தா
 லெரித்தொழித்து அவனை தானாகி நிற் ப்பெறின், இறைவனை கோரி
 னின்று வினப்பயன்சுந் வினைசுந் அனைபாது டுட்டெடுக்கச்செய்வன்.
 மேற்கூறிய மாயா வானையோடு வினையொவர்க்கு இறைவன் பிரிந்து
 நின்று ஒவ்வினே ளாலே போசுநுசர்ச்சியையும் ஆகாமிய வினைபு முன்
 னுறச்செய்வன். ஆகவ பிறவியறுக்கும் பெருஞ் ஞானம் எய்தினையென்றி
 ஆண்மல வாகர்க்கும் அகபது.

இரண்டாமதிகரணம்.

மண்டலம் விநிதமெ வுக்குப் பட்டி. சிவஞானம் செய்தெல்லா
 மெனெந்திடு னு வகசல உ னாகிநின்று பொருவன். பிறவியுடாத்?

தைச் செந்திபுலபணியினைவினாவின்மை. இவ்வாறாக. (3). இக்கூற்றிற் சிவஞானியர் தஞ்சையுள் பற்றித் தலை பணிபுரிந்து மாற்றுப் பரிகாரமியமேறாமையும், அதனாற் பிறவிக்கிடமின்றாக முத்தியா மாறும் கூறப்படுகின்றது.

இக்கூற்றிவட்கிய விஷயம் :-

1. சிவஞானியர் தஞ்சையுள் பற்றிநுக்குத் தம் (0).
2. சிவஞானியர்க்கு ஆரமியமேறாத லுத்தம் (7).
3. சிவஞானியர்க்குப் பிறவிய லுத்தம் ().
4. சிவஞானியர்க்கு ஆரமியமேறாத உடம்பு த்தான் வி ().

1. சிவஞானியர் தஞ்சையுள் பற்றிநுக்குத் தம் .

இந்திரிய மெனைப்பறறி நின்றேயென் வசத்தி

னி சபாபேதன் வசத்தே யெனையிப்ப திவற்றறத்
ந்தவன்ற னானைவழி நின்றி லா லென்ற

தானறிந்தி டிவற்றினெடு தனையு டயான் னான்
வந்தனையென் திவற்றிவையு டருளினவ ட்டி

வாட்டி மின்றி யிருத்தி வும வருஞ்செயங்க ளுண்டென்
முத்தனுடச் செயலென்று முடித்தொழு வினைகர்

முதலாவ காளாக மீளா வுன்றே. 101

(இ-ள்). இந்திரியம் எனப்பற்றிநின்றே என்னிடேறாகிய இந்திரியங்கள் வினைப்பயனுற் சீக்கிர னுட்கூடிநின்றாயினுன். என்னவெனத்தி இவையாதே-என்னவெனத்திரியநாது, எனையுள் பது-எனையுத்தம் சமரக்கி விடயங் ளிவிழுத்து அழுத்துது. இம்முத்தத்திந்த ஆனைவழிநிறிடலா என்றுதான் அறிந்திட்டு அம்முதனக்குத்தி இவ்வானது ஆனைவழிக்கொண்டு அநின்றாயெயா என்றுஅறித்து, இவற்றினெடு, எனையுடயான் தான்ந்தனையெனது-அவ்வந்திரியங்களையும், தனையுமேதமது டப்பெருள்ளாக்கொண்ட இவ்வானது திருடினைப்போற்றி, இவற்றிலி அருளின வாட்டி-அவ்வந்திரியங்களின்மைய இறைபுனிந்தவென்னுமெய்யுள் அகிய ஞானசத்தியினுற்றெடுத்து. வாட்டியி யிருத்திடவுதான் ஒருவாற்றினுட்க்கமிந் திவையெனையென னுற்று இருந்து, அருஞ்செயவன் உண்டே-பழித்தி ஒருகால் கல்வினை திவினை என் இயலுமாயின், முத்தனுடச் செயலு முடித்து ஒழு-அவ்வனை டாடே முதவனது திருவினையாட்டாடு

திடீர்ப்படுத்தி இறைபணியிடு எழுதிரு வ்வேன் மூலா ஆராமிய வே
மேவேருராம் அங்கு ஆளாகி மீளும் அன்றே அதனா சிவஞானி
அரனடிக் ராகி மீட்டு வ்வேன் யப்படு றி றியிருப்ப.

நி. ட. 1. இந்திரிய எனைப்பற்றி நின்றிட ா் பொறிபு ன்
சணயாதிய ஆம்மா வேளையனை து ர்தற்கு ருவியா ய டந்
திருத்தம், த மே ட ராயிருத்தம் ஆம்மா அ தம் ப்படுத்தி து
இறை னானே ழிய நின்றியங்கு க ரே யா டது. ாணி ரர்
சருத்தி வாரார்திருத்த ார் பொருத். ாகார் எணி ரிறப்புமில் வார்பிற
ப்பி ார் துற வாரர் ாணி ர ரே மிடிட்டெனை விரவி த்தார்
ஆ ார்பென்னுமல் ார் அநி வீரட்டனாரே' ததமிழம் மயுதிது
கூறியது ா். இதனை உவ த்துப் பாடி ா ராயினோர் பி ழசெய
துள்ளா ரத்தம்முளட கித்தா ார்த்த ாறெல்லாம் பரதந்திர ாய் கிடப்
பச்செய் து த். அவ் ாறு செயவி்கும் அரசனத னை ழிரிற்கும் அவ்
ாற்றல் ட ா றிப் பிறிதி யி' எ வின் கி தே' அதனைய
றி து அப்ப டி ா ார் தம் கும் இ ற னாகிய அவ் ாசனைத் தலை
டப்பெற்று அ ி ருத்தி ழியொழு ி ாராயவழி அ ார் அப்பரத்தி
ரகோகி அரச தரு ாற்பாடி ா ரயுத் ினை ழியினிற் பித்துக் ட ர
ள்ள தந்தரர ார் அதுபோல?'' ன விரித்து ன ார் சி ன்ரா முனி
ர்.

2. இ ிற்றி ில அருளிஞ ாட்டி அஞ்ஞா வ்வே வ டெய்யு
ர்வாகிய ஞா த்தியி ிலியா ழித்து ன்றது. குர்மார்பு கு
மம் ாமுதலு ாகிய ஆ ம மா ய னை அழித்தொழித்த முரு ன்
திரு டெலு துடையாம்.

ாட்டமின்றி யிரு திடவு குடித்தொழு : பற்றி வி ம
ாலு மெஞ்ஞா த்தாலு த் செய் துச் செய் னவு அதுபவிப்ப
வு ம ி திரு ினையாடே யெ ி டிச மற் றிருக்கு போது
வ்வே ாட்சியு வ்வேவு தே ாரு ளினிலு. ாசனம் த்தின் ிலி
ா செய் னவு அதுபவிப்ப ிமா ச் சிவ வினைகள் னக்கு ஒரு ாற்
ேருமாயின் அதுவு இ ற ன் செயலேயாமெ க் ன் டொழு ன்பது.
இருத்திடவும் ன்ற ி ம திர் றப்பொருள் பய்து ாருஞ் செய்
ஞ ட ா, ஒரு ால் உண்டு பொற்றேற்றினும் குறித்தது ா்.
"எ டெ ய ா து யா தொ றுமி ிலையினித்தெய் ாமே, ன் டெ யே யெ
துணரப்பெற்றேனி. ளு டெ ட்த்த பி செய் திவ்வேயெதொன்றுமி ிலப்
பிறப்பதற்கு. முன் செய்த திவ்வேயெ வின் டெ ி து மூ டது. ன
முற்றத்தறந்து பற்றி ல, று வினைப்போகமு ி வி ழவு ாணது ின்ற
பட்டி த் டி ன் கூறியது இதனையே ாட்டியதாம்.

4. என்று தா தித்திட்டு எப்பதி உம் ம... னனை நி...
டிமுப்பதாயினும், சிப்பட்டு நிழுது இற னனைவினே நிழ்
த உரு மெஞ்ஞா த்தி உயர்வு ஈட்டிய தப்பும் மயாம்.

பெழிப்ட. இந்திரியங் ள் எம் சமின்றி ம் மத் தம். மிழுப்பது
இற னனையாலேயர். ஆ யால் அவ்வி றனைய தே தலை
ொ டொழு, இந்திரிய ளது லிடும. டெடே, ஆ ரமியமுடே
ருது வினையு. தோற்றது. ஒரு ஈல் ஈசனும் லியால் வினை தோற்றி
டினு, அஃதி றி யெய் யெ ரு தே, வினை வினைவி றி
இ றி ர ம ஈடிப்பேறுசேர் ஈரகும்.

2. சி ஞானியர் கு அ ரமியமேறாத லந்த ம்.

7. சலமிலனாய் ஞானத்தாற் றகையடைந்தார் தம்மைத்
தானு க்த தலைவனவர் தாஞ்செய்வினை தன்னால்
நலமுடனே பிறர்செய் வினை யூட்டியொழிப் பானாய்
நனுதாமல் வினையவரை நாடிச் சாப்பா
லவனிலென செயலெல்லா முள்விதியே நீயே
உண்ணின்றும் செய்வித்தும் செய்கின்ற யென்றும்
நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன்செயலே யெ றும்
நினை ஈர்க்கு வினை னெல்லா நீ குந் தாடே .

(இ ள்). தலைன் முத ி. இ னாய் த கு ஒரு ஈர் ஈட
ரீருப்பும் பிறிதொரு ஈர்மாட்டு டெறுப்புஞ் டெ லுத்து ஈகிய வி ஈர் ஈத்
டயாமலே, ஞா த்தா தனை அ ட்தார்த் மத்தா ஆக் - சி
ஞா வினைவின அருள் ஈழியே நி றுத் ச ர புகுத் மெய்ய பர்
னைத் தானு ி னஞ் செய்து, அ ஈர் தா டெய்வினை த் னு பிறர்
செய்வினை முட்டே ணட்டி ஒழிப்பானாய் அ ஈர் ஈர் ம் வினை ளி
பயனை டொ டு அ ஈர்க்கு இ, கித் ள் செய்யு. பிறரது வினைப்பய
னை றுணையினு டெ ணட்டி த் தொழிப்ப னுமாய், வினை அவ ர நனு
ராம் ஈடி ஈப்பன் - இத் கித் ள் அ ஈர் ஈத் டயா டெ முன்னி று
ரத்தருளு. ஆ யால், உ கினி ள் செய் ஈர் உ விதி
கியலில் நின்று யா் செய்யுஞ் செய் னெல் ஈர் உ பணி டொ
கு; நீயே உ ள் ன் டெய்வித்து டெய்க் றாய் ன் னு நீ டெ
னுட் பிரிப்பற நி று அதுபவித்து பிறரினி று அ ஈர டெ கு வினை
ளைச் செய்வித்து வினையாட்டயர்க் று யெ ன் அது னு. நி லு
து லுச் செய் எனக்கு இ ன் னு உ செயலே ன் னனை ஈர்க்கு உ
மயினுளதாய னுர் வினையு ன் னு இ னையா யா, உ து திருவினை

சி. ஞானசித்தியார் கபக்கம்.

யாட்தானே என்று குறிஞ்சினியர் கு. வினைகள் என்னார் நீக்கு
தானே ஆராமியர் வ. வினை யாவும் பயன் தருமாற்றவின் றி ஒழித்தே
வீடு.

குறிப்பு. 1. அமலனாயம் ஒழிப்பானாய்: இறைவன் சிவஞானியர்
செய்யும் வினைகளைப் பிறர்பாட்டுப் பண்படுத்து மாட்டுவனில், அஃது
அனைத் தன்னடியார் பாட்டு இருப்பும் பிறர்பாட்டு மெய்யுள் உள்ள
ஞ அதுதான் அவர் விவரியுமார் போலும் தன் கூறுவார்து, அன்று
அவர் அன்றாறு பயன்படுத்து து. தன்னைய டுத்தார் த ஞகித் த பணி
யினிற் ற மு றயானே தற்போத முனைப்பின்றி யியிருதலின் அவர் செயல்
வினையா டொழியவும் அவர் செய்வனவற்றை வினையெ டு கொள்வார்
அந்மாட்டுச் செய்யுள் வினை ள் முனைப்பின்றிச் செய்யப்படா யின்
அ பிறற்றைப் பயன்படுத்துக. நற்சொறினு னன்னி த்தினு லீசிய க
டே போல் வீரித் தும் பரித் தும் பிரதிபலிச்சு யெயுமாற்றி னுபபோகித் த
லுமா ள் பது. (செ. 278. பார்). அன்றாறு செய் து இ றவன் அத்த
ய ர்மாட்டுக் கொ ட ருணையேயார் எ ன் பார் நவமுடனேயு டி
ஒழிப்பானாய் என்றதாம். இதனானே சிவஞானியர்க்கு ஆராமியமே ரு ம
ாட்டியதாம். சுவ வி ரார், வீருப்பு மெய்யு. நவ - நன்மை. நாடல் -
ருணை.

2. உ ள்வி லென்செயவெ லா முன்விதியே: சி ஞானியர் செ ல
தா கியலிற் பிறர் நோக்கிற் தோற்றுவனாய யெய்கன்யாவும்,
அந் துர் அந் பணியினின்றிலாலே இறை டு பெலையாகி அவர்க்குப்
பயன் தருமாற்றினும், டுலோடறுப ித்துக் ழிக் வேண்டிய பிராரத் த
து ர்ச்சி மாத்தி ரயானே பயன் தருமாற்றால் விதி ள் அலுமாம். முன்விதி
த றலு மொன்று. இதுவே சி ஞா டு பறுற்ற மணிமொழிப் பெருந்
த யாளரு மாரண்பாற் பரம பணி ளன பொய் யப் ப ர்த்து தன்
ட பெற்றதனையு. ம்பியாருர் அந் பணியா டு த்துப் கொடையற்றிக்
ணிழ் து ருந்திய தயு விள கு தும் ர். (செ. 304. கு. 1. பார்).

3. ின்று: - இறைவன் ஆன்மாவின் அந்நியாமியாக நின்ற
லை குறித்தது. இது அத்துவித நிலைப் டு றையிற்றலை காட்டுவதாம்.
இதனைச் செய்வித்தும் செய்கி றுய் எ ன் னு கொற் றோடு நிரலேகூட்டி
பிறர்பானி று எ ன் மாட்டு அந் வனைசெய்வித்தும், என்னுள் நின்ற
செய்து நிற்கி றுய் ன் - வரப்பர் சி ஞானயோகியர். அந்நியாமிய -
உள்ளே செறித் து அ து நிற்பவன்.

4. செய்வித்தும்: - இ றவன் ஆன்மாவில் லோருகின்று வினைப்பய
னு ர்ச் டி ழ்ச்செய்தலை குறித்தது. பிரிபாத சி ன்ருனே பிரிந்துசோ
றியு ள் தபடி. (செ. 332. பார்). இது அத்துவிதத்துப் பிரிந்து நிற
தலை டுட்டியதாம்.

செ. பெ. யு. ருய். மவ. ஆ. தே. ர. கி. று திரு வினையாட
ய வினையா நிழ்த்தலைக் குறித்தது. அனியனாய் என்னுமின்ற
முறை? நற்படி (செ. 304 பார்). இது அத்துவித்தது என்னுமின்ற
முற்பாட்டித்.

செ. நி. வு. தேவர் செபல்: வினையாகிப் பயனு வந்திய செ
வினையினுண் பயன்சொண்டே விளங்கு ரதலி இராறு கூறியத்.

இச்செய்யுளாடே நேகநிய ராறு த் செய்ந்நிருக்குஞ் சிவஞானியர்க்கு ஆகாமியமேறா தென்பதொரு யினு செய்த வினையப் பட்ட
தே. டே. ண்டெ. ம. ப. து த்த தவு மயாதலின், ஞானியரது வினைன்
அர்க்கு வினைய ருய்ப் பன்றராவினு. னையெ கொள்ளு
ஞானியர் ரதர்தே ம். ம. ட். து பான்படு ராறு விள்கியதா
ஆயி ஒரு ர் வினைய் பிறிதெரு ர் ராட்டுப் பயனுறுத்த இற
மு. தே. பார். க்கு அதுவு அப்பிமர் ராட்டு இற. ம. ரா. ட்.
ருணையி. பா. தா. ப. து. ட். தா. தே. சி. ஞானியர்க்கு
இதஞ்செய் ரர்மாட்டு அற. ருணையும் அகித் செய்தார்மாட்டு மற். ரு
ணையும் இற. ம. பாலி. க இரு. சயானும் ஞானியரது தரிசனமும். தேர்
யு. ரா. ப். ம். ரு. ர். குப் பர திகிட்டு ராறுந் தெரி. இது. தே. ச. ம. ர்
பு. ணை. க். கு. லை. க். க். த. யா. ரு. ம். ரா. ர. ர. ரு. த். திய. தா. ரு. ம்.
தி. பெ. ம். ம். விள. கு. வ. ர்.

டே. ழி. ப். பு. இ. மவன். தார். வி. ராமே. து. ம. ட. கலி. னை. நி. த். த். தே. டே.
ப். ப். ப். ப். த். து. ப. னியினி. ம். கும். சி. ஞானியரது. வினையே. அவர். கு. ர். ன்.
தே. ன். செ. யு. பி. ம். ரா. ட். ரு. ணையோ. டே. செ. நி. வி. த். து. ட். ப். யோ.
ழி. ப். ப். ப். ஆ. னை. உ. கியலி. ம். தா. ம். ய. ம். வ். த். தலை. பணி.
யே. ம். அ. யா. வு. அ. டே. த். மின். உ. டனா. யு. பி. ரி. தும். ஒ. த். நி. த்.
து. நி. செ. யு. திரு. வி. னையா. டலா. டெ. னை. ன். டு. ரு. து. ர. வி. னை.
ன். ந். த. டயா.

3. ஞானியர்க்குப் பிறவியகலுந்தன்

நாடுகளிற் புக்குமுன்று. காடு ளிற் சரித்து

நா மு மு புக்கிருந்துந், ரகமுத நெரிந்தும்

நீடுல ரலங் நித்தர யிருந்தும்

நி. ட. ல. ஞா த். தையிலார் நிகழ்ந்திடுவர் நெற்பில்
ரகிதரு மலர்க்குமுலார் முலைத்தலைக்கே பிடைக்கே

எறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்துயிறை ஞானம்
கூடுமவர் கூட்டிய வீடுங் கூடிக்க

குஞ்சித்த செவடியுங் கும்பிட்டே யிருப்பர்.

3. ா முழபுக்கிருந்தும் தா முததவிர்த்து நீடுலா ள் நித்
தராயிருந்து: யோ த்தனு தத்தானும் சித்துச்சாதனை ளானு
ஞா நித் டயெய்தப் பெறுதே முடிபெனத் தெரியாது உகினர் விய.
குமாறொழுகிப் பற்றறு ாதும் மெஞ்ஞானம் பெறாதும் பூல்வா ரேநாக்

கி. கூறியதா? அன்றிச் சி ரோ சி புண்ணிய சாதனை போ என் றி
பத்ரா. நீறு மயணிதல், ஆலயசே அஞ்செழுத்தோத் முத
ராயற் றய் சாதனங் ளுக்கு மிவ்வொ கும். ஏ னை? திருடெ
ன்று திரு அஞ்செழுத்து ஒ ண்டு சித்துள் ாட்டுமற்றல் பெற்றுப் ப
ரோர்ப் பணையீட்டிடு மந்திரியம், சியர் மாறணமாதி தீத் தழில்
ளியற்றி கொடுநாகிற லாராதல் கூடா யா என்பது.

மேற்கூறிய உ ி னோத் தெளியாதார் ி னர், இருமூலத் திரும ி ி
ரட்டி ள், த யுமா ி ி, சி ி ர ி கியர் அருள் ி ரிய ி, பதிம
தர் முகலி ி மெஞ்ஞ னியர் சி வி ி ளிற் சரிணை கி ி ய யே , ரத
னோகனோ ம தெரிந் துப் னோ கிச் சரத் த ி தோ ர யி ி ி
கூறிய வா கி ி னோ அறியுமாறறியாது ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
பொய்ப்பட் ி
யி
உயர் ி

4. நி மலஞா ம்: - த்தமா ஞானம். திரு டிஞா பதிஞ
 1.நி வ பதுமா .

5. எதெரு ருக்குடார்.....கிடந்தும்: சி ஞான ரப்பெற் றோர் உகியவி ற்றையோர் இழித் தென் றொள்ளுஞ் செயலைச் செய்யார் பதும் ஒரு ற் டெ னா விருப்பினு அ° திழுகா தெ பது டாட்ட திர் நயிழிவு சிறப்பும் ம டொடு து நியது ர ங் டார் போ கூறே ம் பொ ற் ற நய பே, டு கு துற மு, லிய பரபோ ட்டு இ° தொ குடு பது. 'பாத த்தைச் செய்திடினு." எ மேற் கூறியது இதுபோ றதே. அ° றி டு கூறிய றாற்றானே ஞானியர் றதுசெய்யினு பற் றற்றுச் செயற்பா தாம் னன விபர்தப்பொருளெ றண்டு, மெய்ய் மயிற் பற் றுதுள்ள ற ஞானியர் பர் மது மாமிசம் யர் போ முத றய தீவி னன ஞாட்டிளைத்து றயா றாதப் படுகுழியிற் றத பித் த மயண்டி° ற றயு விழுத்தித் துண்புறுவர். இ ற்த மத் தெரி து வி கி மெய் தெறி டப்பிடிப்பது உ விழை றார் டலுமென்.

6. குஞ்சித்த தேவியம்முப்பிட்டேயிருப்பார் :- 'முத்திர' நம்பத்தே 1021 னாண்டைமலினாக் துண்டபடி முத்திரினை யக் பிடித்து - கியலிற் மன்றிருந்து உடழிய. மேற்பிற டாப் பெருபேறு பெறுவர் எ றது. குஞ்சித்தல் தூக்கிற்றல்.

7. இச் செயலுள்ளோடு ஞானியர் குடும்பிற் சீயில்லையெ கூறி
தாம். அறியு அர்பாதத் செய்திகளு பணியாகியவிகம் ப
தர் ஒரு நாற்றம் காட்டியதுமா. முன் 987- செய்யுளறி கூறியது இது
வெ. ரு கிக் கூறி தது - நவாமேயென மலபா ட்ப்பொருட்டு அண்டு

சிவஞானசித்தியார் சபக்கம்.

சாக்கிரத்தே யதீதத் தப் புரிந்த ிர் ள் உபாயநிட்டை கூடு அபர
சீ முத்தாயு நண்டு ிம் ஞா ம் இறஞ் கூடு ிர்
மெஞ்ஞா ன் வந்தபாழுத்தாயுஞ் டடியதுதோ கு .

மேழ்ப்பட. சிஞ்ஞா ப்பேறில்லாநார் நாதகீர, திறவு யோ ம்
த, சித்து முதலிய சாதனை னாசெய்து தீதா லுப் பிறப்பிப்படு ிர். சிங்
ஞானியரோ மண் யர் போ முதலிய மற்றுட் டிளைத்திருப்பினு் பிறவீ
யிற்படாது வீடுபேறெய்து ிர்.

4. சிவஞானியர் கு ஆகாமிய மேற மய
உமைமுத்தா வினக் .

அங்கித்தம் பனவல்லார்க்க ல்கடா தாகும்
ஒளடதம் திரமுடையார்க் றுவிடங்க னேறு
எங்கித் தகக் கன்மடெ ல்லாஞ் செய்தாலு ஞானிக்
கொருவினைகள் சென்றணையா முற்செய்வினை நிக்ருத்
தங்கிப்போம். பாத்திரமுங் குலாலன்வினை தவிர்ந்த
சக்கரமு் , சத்தித்துச் சூழலு மாபோன்
மங்கிப்போய் வாதனையா லுழல்விக்கு மெல்லா
மலங்களும்கின் காயமொடு மாயு மன்றே.

(இ ள்.) அங்கித் த்பன வல் லார்க்கு அ ல் டாதாகுட் - அ
னியத் த்பனஞ் செய்ய ல் ிசனாக்கு அ ல் லாக்கினி டொறி லையா
ஒளடதம் மீதிர உடயார்கு அருவிட் - ஏறு விட்
ளைத் தடு ிவ் வருந்தும் மந்திரமும் பெற்றுள்ளார் கு. கொடிய
விடம் தலைக்கே று றாறி லை, அ ல் லாதே கு இத் த மமெ
செய்தாலும் ி மற்றுணும் தம்பொருட்டன்றிய செய் னெ ித் தயு
தெய்யுமாற்று ஞா ிக்கு இரு வினைகள் சென்றணைய அவற்குற் சி
ஞானியர் கு ல்வினைகள் தீ வினை ள் ஏறுமாறி லையா - முற்செய்வினை-
ஆயின் முன் செய் ப்பட்டுப் பிரார்த்த சஞ்சித் ளாயிருத் வினை (அதுப
ப்பட ஆ ராமிய மேறத்தோ ணிங்), இங்கு த் கிப்போம் பாத்திரமு
கு ரன் வினைதவிர் த ச் ரமு் சத்தித்துச் சூழலு பேசு் பெருந்
ராய் இரு தொழிந்த பா, திரமும் குய் . து னைகற் றெழிஸெ ழித்
திகிரியு் தமதியல்பி லுபயோ ப்படாதிரு து ி லீசத்தலு் சூலுத்
லும் செய்யுமாறுபோ , ம் கிப்போய் றாதனையா - சூ லி்கும் த்
சத் தி கெட்டுப்பே யு் பழிச றாதனையாற் சிறிது சிறிதா அதுப த்தி
லுழல்வி்கு , ள் லா மா ி ளும் பின் ராயமொடு மாயு் வ் ற
ள் (ம)மழிய, மன்றைய ம ிசனா மெல் லாம் பின் ட் பொழியு்
த்து அகனோடு கூட ஒழி்து டெ ிம்.

நீய் 1. அகித்த பன் ன் வு ர் தா :—அ
 ன்வி டெ த லு ற் து ரு து திரயே தனை ாற்
 த ப் குய் னிபி னுழ் டப்பினும் அ ட்டு
 ற் ஏறதவாறுபே ஞானியர் ட்டு க் னி யமுதி கிடப்பி
 அ ர அவிட ப்பற்றுத் த செ நதா ரு ம் தி தே
 லியினு ல் கி னி த் தம்ப னு ய் ர்பே தே திரு னீறு திரு
 னு டு முத்து கி டோ ம்ப னை லியாற் ஞானியர் வ்டயப் பற் த
 யறுப்பெர ப. அங்கித் தப் இ ற டு டை னி னுய் னு க் கிற்
 றற்கு ம் தப் ப னு ய் தே தி பி னி றற்கு ார லி

2. ஓளடத ம் திர மு ட ர் ருவிட ரு : விட தீர் கு
 மிருதசஞ் சி முதலிய டு து ன் ரு ட் திரமுத் மந்திரச தனை
 னும் பெற்று னே ர் கு விடந் தலை ருத ாறுபா அரு டி றி
 டு டு முத் த யோ புக் கெ னு னிய ர டயப்பற் ரு வினை த கா
 தெ நதா ரு து மந்திரமு விட பற் றிய ம் னு அது தனை
 ருது கித்தற் குபய ரதலி இது விட ப்பற் றெரு று றி னு த
 னி ன் ரு முகுதற்கு மயாயினது

3. கித் தக் ன் மொஞ் செய்தாலு னு னி கிரு ன்னை
 செ நனை : ஐய்பெ றிசஞ் னெ ட் டே ரு டு கூடி கி ன் னு தம்பொரு
 ட னி றிப் பிராரத்த அதுப கி ழ்ச ப் பொருட்டே ஞானி ர் செ
 னைச் செய் ரதா ; அவற் று அ ர் கு ஆ மிய மேரு தெ நதா
 இத்து த பெருட் ட் றி யாதாமொரு ரியத்தி பொருட் டி உச்சரி
 ப் படுகிற ஏழுத் (த. சொ. அ ராதி. தி ரு பி னை) ித்தை
 ன்மம் இத்து + ஐ + ஐ ருபு கு பது த் த
 யெ மர் இற்று எ று டொ டு விர்திரி னினி ா ன்
 பொரு டொ ன்வர் கி ஞா முனி ர்

4. முற்செய்வினை இ குத்த கிப்போ பாத்திர தி கு பே
 ப்போய் ாதனை பா லுழ் வி குய் பிறவி கு ார யிரு து
 னு நிலை கூ ரயி டுபவித் த ாழியாதே புத்தி தத்து தத்திற் ட்டிப்
 பட்டு ிற் பழவ்னையு புதுவ்னையு ஆ மியத் ஏற் தா
 டெ லையி றி லி டெ ட்டிப் ப படு மது அ பெரு ா மிரு து
 னி கி ப ட த த்த றி குபயே ாரு ர் ல் திரு து
 ன்மாத் தி ரய டே த தி பு ட்டி கிற் றல் போ உ
 ாட்டி ரதா கி து த் பா டமு ன்ளவு கிருத்தலிய பாதலி
 இது உயிரே டு வீடுபெறு ரயு கூடி கிற் கு ாசனா த் தக் றித்த
 தெ ப ா னு பய றநும றி றி னைபோ று பழ ாத்தி
 ரயானி கு மலம் பா டத்திரு தொழி த் பெரு ாய் போ த்த
 த்தி ரயிலிருந் து முர்பிறவி னி னு இ ப் பிறவியினு ஈட்டி தாகி கு
 டெ ா வெரி தொழி த் சஞ் சித்தந் தயே ியு மயாற் ாட்டி தெ

சிதம்பு. அத்தித்தி குமுனிக்குத் தலையோட நிப்பி அது
 ப்பெம் பிரதத்தே சனா லும ஆயின் அதுதம்பிந
 கு ரயும் இருப்பியர் அதுபமு நிழ் தேடாக, அது அழித்
 ட்ட தெ மல் யா டி. கூறியில்லா யுடோக் ராகணையாவிய கு
 பிரதத் த் ட்படாத சஞ்சிதே யாடு சிறப்புப் போலும். மு
 னு. ரயா சியர் ாரு பிரதத் மாத்நீரமேயென டொண்டு இவ்வு மை
 தீவிய ராணைக்கு டெப் பர்.

முற்செய் னை கு ா வீணை தவிர்த்த ர் மூலு ரபோல்
 கிப்போ ராதனை பா லுமல்வி கு. பிரதத்தி னு ம் கூடமுன்
 ஆ ராமியத் தயுமேற்றி அதுப ப்பெட்டு. தது போல் நி. ஞா ப்பு
 நெய்திய பி ஆராமியத் த யேற்றது அதுப த்திற் றாகு ான்றது.
 அதுப ட் டினைதற்பொருட்டு. சுழன்ற ச் ரம் தொழில் முற்றிய பி
 னு. அ் ாதுபயோ ப்படாது முன்னிய கிப மு றயில் கிவிது போழ்து
 சுழ் றுநிற்ற போலுமெ. மதாம். இவ்வு டடே டி கூடிநிற்கு
 பிரதத் த் குறித்ததாம். கு ால் வீணை குபயோ யிருந்த ச் ர
 போல் அது அழித்து ப்டா யு. ரத்தி முற்சிபா அத் இயக்
 குன்றிய மயும் டோக். இது தெரிவுறு. இதனை மத் ராதனை
 கு. ம. டெ. கொள் ற் மு னு ராசிரியர்.

6 மகிப்போய் எ மதனற் செ ற்று ஒழிதலுப் பெற்றர் அ
 கினி ய் சேர் த வித்தானது பின் முனையாத ாதுபோ ப்
 மஞ் தேசர்.

இதனற் சி ஞானிக்கு ஆ மிய மேற தெ பதனை ம
 டொண்டு விள கியதா. சனை த்தி யானே ம ப்பயிற்சி சிறிதே
 யிருப்பினு அஃதுடலே டழிந் தொழியு டெனக் குறித்து லைச் சூத்தி
 மத்து வீடு பெறெய்தலை கூறுதற்கு ாரு ாயு ாகியது டோ கு.

ச் செய்யுஞ் கு ஞா ப் பிர ர் பிரதத் த் சுபத் த் ந்தம், தீவிர
 மெ மூன்று விதெ றுற் சுபத்தம் சிவ, ம் தொருப்பட்டிருப்ப
 ர ாதியாது, த் சி ஞானினை ாதியாது, தீவிரமெ ா யு
 ாதி கு லை ம் சி ஞானினை டி வு ாதியாது ன்று ஆ ராமிய
 மேறது எ றும் பொருள் கூறியுள் றார். சி த் மத்தொருப்பட்ட சி னை
 தானு மு றயி எ லுகி ந்ற்றல்.

போழ்ப். அக்கனித்த ம் னை ல் ார்க்கு அ் னி சுடாத ாறு
 போல்வம் மரு. து ம் சிரமுடையானு கு வீடே றுத் வ றுபோ வ் சி
 ஞானியர்க்கு ஆ ராமிய ாந்தணையா. முற்செய்வீணைசுஞ் ஆ ராமிய வீணை
 த் தராதே தே முள்ளவ் பெரு ா மிருந்த பா டத்து மும்
 வீணைதெ ாழித் குய ி றிகரிச் சுழல்வு போலிய ி று தே
 அழியும்போது பற்றெல் ா னுட் சேர் அழி தொழியு.

பத்ரொஞ் சூத்திரம்

இச்சூத்திரம் என்னுடைய தலைப்பட குற்ற நீட்டிப்பீர்
கிடமி நியிருப்பர் எக்கூறி சீட்டுமுத்தர்க்கு டப்பழிந்த படப் பா
முத்தியா று கூறுமுத் தோ, அங்கு முத்தி பெத்தநிலையிலு
ரோடு உடனி று இயங்கித் தே று ரபோ முத்திலையி் அனரோடு
ஒற்றித்தி ிறு தன்பொருட் றியிக்கு றானுந் நிற்குமுன் ற தெளி
ரா, அந் இத்திப்போற்பரத்தி லஞ் சட்டியாகெ ழிபச் சினை நுபுதி
யிற் றினை குமாறு ஈட்டி அத்துவிதப் பாமுத்தி இ கூறுகி றது.

சீன்முத்தர்க்கு டப்பழியப் பாமுத்தியாமாறு
பாமுத்தியத்துவிதப் பேரின்ப விய புந் தொகுத்து கூற .

காயமொழிந் தாற்சுத்த னுகி யான்மாக்
காட்டக்க டிடுந்தன்மை யுடைய கண்ணுத்
கேடமு ிர் காட்டிக்கண் டிடுமா போல
ஈசனுயிர்க் கு காட்டிக் கண்டிடுவ னித்த
ஆயு றி வுடைய று யன்பு செய்ய
அந்நிலைமை இந்நிலையி டைந்தமுறை யாலே
மாயமெலா நீங்கியாந் மலரடிக்கி ழிருப்பன்
மாறுத சிவாநுபவ மருவிக் கொண்டே.

(இ-ள்). ஆ ர ஆயு அறிவு டய றுய் அ பு செய்ய ஆ ர
ஆராய் தறியு பாரு ப் பேற்றினை தலையாய டு புபு டு நிட் டயி
முத்திநிற் , ராய ஒழிதால் உட் அழிவுபெறு ராயி த்தன
ப்பற்றி றது பரிசுத்தனுகி அநிலை இநிலையி் அ டத்தமு ற
தே அந்த முத்தநிலை இத்தே ஒரு றாற்றா ட் நிற்
முறயாதே (பாத்தம்), ர ரோ நீங்கி ப்தமாயுன்
ரோ நீ ப்பெற்று றாறுதசி றாறுப ட் குவி ரோ டே
நீ டாத அத்துவிதப் பேரி பத் தச் சு த்து ரோ அர ிர்
அடிக்கி இருப்ப முத் னனது ிர்போ ற சீபாதத் தயணை திருப்
ப , ஈட்ட டிடு த யு ட னுக்கு எயு உயிர் ட்டி
டிடு ரபோ அநிலையி் ட்டொற் டாற்றலு து
ய விழிக்கு அதனோடி ய் துநிற்கு யிர் ட்டியு தாதே டு
இய கு றாறுபோ ஈ யிர்கு ட்டி த்த ட்டிடு
முத் னு நீ பெற்ற யிர்குப் பேரி் அநுப த் தத் துய்ப்
பித்தத் தன்பொருட் றித் த தே துய்ப்ப னு ரயிருப்ப

நிதி. 1. ரொழிச் சத்னா : உமையொழிய மாயா
நீ குள்ளே ம்குத்திரத்திமதியிற் கூறியனை வி, கியது ஆயு அறிவு
உனையு பு செய்துநிறே. ரொழி யான், இத்தே
மும் ஆயு நீ கிய முறையாடி புரத்தி அடங்க வாதனைச்
த்தனாகி ன்றதா.

2. ஆ மதமேவச்சுத்திர னுள் ளுந் தலைப்பட்டு
நிபட்ட ரப்பெற்றுநின்றசே. முத்த ராடு

3. டட்ட ன்னடித்தன் யுடய : ரணுமற்றவில்காத
குருட்டுத்த யு. ட்டினுங் ர விரப்பி மயாற் காணும ற்றவி
ரப்ப ட்குருட்டுத்த யுமில் ராத துற ர விழி ஏ மத (செ. 290
பார்). ரபதிசு ராசாரியர் குபதே மெழியாயுற்ற 'ப்ற்குருடு' ம
ரகியமுடே கு.

4. ஏயுமயிர் டட்டிக் ன்னடி : ிணடி யத்து நிற்கு யிர்;
அத வேருய்நி று அற்கு டட்டித் த டட்டயும். உடனாய் நின்று
அத இய யு ஒற்றித்துநி று தாடு. டு நிற்கலாகிய அத்து
வித பு.

5. ஈ னுயிர்க்கு டட்டிச் சட்டிடு னித்தை:-முத் னுமும் ரா
ரோடு டுருய்நி று பேரின்பத் தத்தய்ப்பித்தும், உடனாய் நி றிய
கியு ஒற்றித்தநி று தாடு துப்த்து நிற்பன் ன்றதா. இத் த என்
மதனா முத் தன் இராறு இப் பறுச்சியிலிபர்கு தாத் பொருட்
டறு ஆன் ரவி பொருடடேயா பது லியுறுத்தி துவா.
த்த-(செ. 309. கு. 3. பார்). டட்டிக் இ கு னுவு ட்டெழினிழ்,
த் ன்னலு ரா. டட்டி பொருட்டி றிநி ரு லீலையெ மலு ரா.
விதனாடு முத்திரிலையிற் டச ரா ன் பரக்கற்று றுப் பட்டு அத்
துவீதப்பரமுத்தியிய யு தெ த்துத் ட்டியதாம்.

. ஆயு நிவு டட்டி புசெய்ய: டே 8 9- குத்திர னுட்
டட்ட ய ரா கிய ரு நிலையிற் த்னை ழித்து தலை டட்டி
பு ட்டொரு மதா.

7. நிலை ம நிலைம ன டட்டி முறையாடி : நிபட்டகடி
பொதே மமு மறுச் சே. முத்னா யித்தே யிருத்
யின் ரயடு ழியப் பரத்தே யுற டட்டினையு ரா லை மதரம்
ஏ. ரா தேற்ற. அநிலை. (செ. 286, 291 பார்).

. ரயடு ராநீகி: தத்து தாத்துவித் னை பொட்டிய ய் வு
ர்வு ரவுமி றிப் பரபோ ர மயே அறிந்து தய் நிலை யப்
பெற்று ற

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

1. பாஞ்ஞானத் தியல்பு பயனும்.

பாஞ்ஞானத் தாற்பரத்தைத் தெரிசித்தார் பரமே
பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞான விகற்பம்
வாச்சிய ரா சகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கந்
தருஞானம் போ ஞா திருஞான ஞேயந்
தங்கியஞா னஞ்சங்கற் பனைஞான மாகும்
திருஞான மிவைவெல்லாம் கடந்தசிவ ஞான
மாதலாற் சீவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர்.

(இ ள்.) பாஞ்ஞானத்தால் பரத்தைத் தரிசித்தார் மே லாகிய வீடு
பேற்றைத்தரு மெஞ்ஞா த்தாற் சி ன்னைத் தரிசித்தோர் பரமே பார்த்
திருப்பர் பதார்த்த ன் பாரார் சி மொன்றனையே டொ டிருப்
பர் எனப் பதார்த்த னைச் சிறிது ான்பாரல் ார் பார் ாரும்
ஞானம் பலஞான அஞ்ஞா வி த்ப் அ ிற் தக்காண ாரு ஞா
ன் ப ா ஞான ளாயும் அறியா ியோடு கூடி டேறுபாடு ய
ாயு இரு ாகும், ாச்சிய ா ஞான ியித்தி ித் தரு
ஞான - சொற்பொருளாலும் சொல் ாலும் உண்டாகு ஞா விது
விலே தோன்றி வைகரி முதலிய நால்வ ாக் ப் பற்றி ிரு ிதும்
ஐயந்தரு ிதா யிரு ாகும் ஞானமாம் போ ஞா திரு ஞான ஞேயத்
கிய ஞானம் ச் சற்பனை ஞானம் ஆகு போ அதுப ித்தோடுகூடி ஞாதி
ருவு ஞானஞேயந் று பொருந்திய ஞா ம் ச் த்பஞான ா திரு
ஞா ம் இவை எல்லாம் டந்த சி ற்ஞானம் தலைமையாகிய பாஞ்
இ வயனைத்திற்கு மேலான சி ற்ஞானமாகு ஆதலாற் சீ ி முத்தர்
சி ிமேகண்டு இருப்பர் - ஆத ால் இதனைப் பெற்ற சீ ி முத்தர் சி மொன்
றயே டி சி ாதுபூதியிற் றினைத்திருப்பர்

குறிப்பு. 1. பாஞ்ஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தார் பரமே பார்த்தி
ருப்பர் பதார்த்த ன் பாரார்: இறை ின் உயிரோடு டேறாயும் உடனா
யு ஒற்றித்து ிற்கும் அத்துவித உண் ாயத் தெளிதலாகிய மெஞ்ஞா
னத் தப் பெற்ற சீ ின் முத்தர் இறைவனைக் கண்டிருத்தவின் அ ினை
யும் அவனியலையுமே தெரிந்திருப்பரன்றி எனப்பதார்த்த னை ாணு
பாரல்லர் அது வினையுட்படுத்து அபாஞ்ஞானமே யாதலின் ன்ற ாறு.
பாஞ்ஞான வீடு பேற் ற யடைவிக்கும் மோலா ஞான. பதார்த்தம்
புத்தின் ார்த்தமாயுள்ளது சொல் ாலறியப்படு ிது விடயம் ன்றபடி.

2. பார்க்க ாருஞான பலஞானம் அஞ்ஞான விகற்ப: பொறி
களைக் கொண்டு பதார்த்தந் னை யறியு ற்ஞான ா தேசக் கணங் னை
யொட்டிப் பல ி தத்தாய் அபாஞ்ஞானமாயிரு ாகும் ன்றது. இதனே

ரட் உரள் ப்பட்ட அள : ளா னு னை ந்று பிற யினு
அது ானித்து அறி தாகிய ல்வியறிவு அபரஞா மெ ாட்டி
தா . த்றதனா ய பயனெ ர ா றி ின் ற்றான் தொழாஅ
ரெனி : . த் திரு ன்ரு ற் ாக்கு இ தக் குறித்தது ா

3. ாச்சி ாச ஞான யித் தித்தின் ல் தரு ஞா :
சொல்லின் பொருளை ர ா டி் சொல்லை ர ா டிம்பெறு ஞா
விந்துவினின்று தோற்றி ா : ாக் ப் பற்றி நிகழ்வதாய் ஐயப்
பாடு தரு தியு முள்ளது தது. இதனானே ள்வியானாகும் ஞா
மும் தர் த்தி ினிற்றுத்த தாய் லக் மே தரு தாய் அபரஞா மாய்
முடியு் என்பதாம். ாச்சியி் ா த்திற்கு இலக்கியமாகவுள்ளது. ாச
-சொ . யித் தித்தின் க்க - விந்துவினின்று ாயை தோற்று து
அதனல் ாகரியாதி ாக்குக்களும் குண னும் தோற்றப் பிபஞ்ச
வ்ரி துமே ம ி் ன்பதாம். (செ 39, 293 பார்).

4. போ ஞாதிரு ஞான ஞேயந்தங்கி ஞா ஞ்சு ந்பனை ஞா
மாரு : போ ாநுபவத்திலுறு தாகியஞா ம் ாண்பா ாட்சி ாட்
சிப் பொருளெ் த திரிபுடியோடு கூடி தாய்ச் தற்ப் பற்றி உளதாய்
அபரஞா ம் எ் தது. இதனானே தெளித ானாகு ஞானமும் தற்போத
மறுக் ாது ஒன்ற ாட்டி நிறுத்திய ச் ந்பத்து நி த் தாதலின் அது
வு் அபரஞானமே க் ாட்டியதாம். பார் றுஞான ாச்சிய
ா ஞானம் ததோடொப்பப் போ த்து ஞாதுரு ஞான ஞேயத்
கிய ஞா னன் ர ா டதாம். இதனைப் போ த்த் திய ஞா ன
மெத்துக் ர ா டி அக்க க் தரும் ஞான போம்படி அ ாறு த்
ஞான னைப் பொருள் ாள் ற் சி றா முனி ற் றாதிரு ஞா
ஞேயம் (செ. 274, கு. 3, பார்). இஹ திரிபுடி எனவு படும். ச் ந்
பனை ந்பனையோடு கூடியது ஞோப றனையோடு கூடியது.

5. திருஞான மி வயெல் ாட் டந்த சி றானம்: சி ாநுப த்துத்
திரு றுட்சத்தியோடு நிட்டை டிநின்றறியு் சிறந்தபாஞா ம் தே
கூறிய ல் ள்வி தெ ரித் ாலாகு பல் : ஞானம் றுக்கு அதீத
யுள்ளதாய்ச் சி று மெனக் கூறநிற்பதாம் ன்றது. திரு சிற
ே ாகிய பர எ் த டமொழி் கியபாகு தமிழ்மொழி. சி றான
பின்மார்ச் ச் சி னுடனும் பெற்றிஞானம், இஹ ானடி ஞா ம் அடி
ஞா ம் எ வு படும் (செ. 214, 219, 280, பார்).

6. சீவன் முத்தர் சிவதே டிருப்பர்: மேலெட்டாரு குத்திரத்
திற் சீவ் முத்தராகித் தக் பிரியாப் பிரியமி் றி.....சி ின்றோற்ற
மொன்றமே ாண்பா் எ் ததனோடு கூறித் தகூற ன்றெப் பது பட
ஆ் டி சி ின்றோற்றமென்றும் ஈண்டுச் சி ிமே ன்றும் கூறியதா். அது
அபர சீ ின் முத்த நிலையு் இது பா சீ ி் முத்த நிலை யயுங் ாட்டி.

தா. அ. நி இது நின்ம தூரிய தீத நிலைய் குறித்த தெ லா. இ. ர் அத்துவித் ப்பி. இ. ம. னை. டலு. தெளி. து. ரோ. கு. (உ. 308. கு. 7. பா.).

பெழிப்பு. பொறி னை. ரோ. டி. அள. யா. நியு. நியு. னா. னை. டே. ட்ட. யெ. து. நியு. அ. நு. ப. து. து. தெ. னி. தா. கி. அ. நியு. மு. ம. தே. ப. வி. த். ப. மாயு. த. ரு. தா. யு. ச. த். ப. பூ. தா. யு. இருத்தலின. அ. அ. ப. ரா. ரா. கு. ப. ரா. மோ. இ. ந். நி. னு. ரோ. மே. ராய். இ. ம. தி. ரா. மாகி. த். திரு. னு. ன. த். து. வி. த். ட. ரா. கு. ஆ. த. ர். ப. ரா. ம். பெ. ற். ம. சி. மு. த. தர். சி. ரோ. ம. யே. பா. ராய்ச். ரா. நு. பூ. தி. யி. த். நி. னை. த். திரு. ப். ப்.

2. ராதுபூதிச் சிறப்பு

(). சி. ரா. நு. பூ. தி. யி. த். நி. னை. த். திரு. ப். ப். சே. ட்டி. க். ர.

1. அநாதியுட லொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் மா

லாயழி. து. ரு. த. லா. ல. ந். த. மி. ல். லை. ப்.

பி. ரா. தி. யு. டு. ன். பெ. ற். ம. வர். ணி. த். த. வு. ரு. த். த. த்.

பெ. ற். ம. வர். க். க. மு. த். தி. யெ. னி. ற். பெ. று. ம். ப. த. தே. மி. து. வு.

மி. து. லி. லை. பி. து. தா. னு. ன். ரா. ய. மு. ண். டே.

லீ. ரு. ன். ம. மாயம். மெ. ல். லா. மு. ண். டா.

ம. னு. தி. திரு. மு. ட. லா. தி. காரி. ய. த். தா. ல. ரா. தி.

ம. ல. று. க். கு. ம. ரு. ந். த். ரு. லு. ட. ன். மாயு. ன். காரே.

(ன்.) உ. ட். ஒ. ன். னி. னை. வி. ட். டி. ஒ. ன். று. ப. ற். நி. ன். மா. ஆ. அ. நியு. து. ரு. த. வ். அ. ரா. தி. - உ. ட். பு. ஒ. ன். றி. யி. ப். பி. ன். னெ. ன். று. தா. ய். உ. யி. ன். னை. ப். ப. ற். நி. த். தெ. டா. ட். சி. யாய்க். ன். த். து. டே. த். ப. ஆ. கி. யு. அ. நியு. து. ரு. த. லி. னை. அ. ரா. தி. அ. த். இ. லை. - ஆ. த. லி. ன். அ. த். ர். கு. மு. டி. வ. ம. ரு. மா. நி. லை. பி. ஆ. கி. அ. ரு. பெ. ற். ம. வர். ன். ரி. த். த். ரு. த். த். ப். பெ. ற். ம. இ. ரு. மு. த். தி. னி. ஆ. டே. மு. த். து. தி. ரு. னை. ப். பெ. ற். ம. வர். ன். ரி. த். தி. கி. ய. தி. வ். ய. ரீ. ர. த். த். ப். பெ. ற். ம. வர். தா. டே. மு. த். தி. யா. மெ. ர. னி. ல். இ. து. வு. பெ. று. ம். ப. த. தே. இ. ப். பெ. று. ம். பெ. று. தா. கி. ய. ஒ. ர். ப. த். மு. த். தி. யாய். அ. ட. தா. கி. வீ. ட். டி. லை. யா. ர. தொ. ழி. யு. ம். இ. து. தா. னு. ம். இ. னு. து. நிலை. அ. நியு. இ. ரா. நு. பெ. ற். ம. வர். நிலை. யு. து. ப். த். த். த். ரு. ம். நிலை. யா. ர. ரா. நெ. னி. ல், ரா. ய். உ. ட். டே. இ. ரு. ன். ம். மாய. எ. ல். சம். உ. ட். டா. ரீ. ர். உ. தா. டே. அ. த். னை. டி. கி. ன். மாயை. ஆ. ண். மா. கி. அ. னை. த். து. உ. ன். ரா. கு. ஆ. டே. டி. டி. பெ. று. யா. ரா. நு. மி. ன். ரு. ய். அ. க். க. ற். று. ப். பொ. ரு. தா. து. னை. தி. த். ரு. உ. ட். ம. ன். மு. த. லி. ய. ன். டே. ரு. டி. கூ. டி. ய. உ. ட். ளி. யா. வு. அ. ரா. தி. ம். அ. நியு. கு. ம. ரு. து. யி. ர். க. லை. அ. ரா. தி. யே. ப. ன். தி. த். திரு. கு. ம. ரோ. ய். த். த். வி. ர். க். கு. ம. ரு. தா. - ற். ம. மாயி. ன். ரா. தி.

த்த ஆதி ர பற்றித் தே றிய ரி த ஆதி ர
கு ம அற்று உட றயும் ஆ ரே ரா கி ம செ த்
ரோழிய ரிய ரகிய உடலு டே டப்படா தெழியு

நிப்பு. 1. அநாதி யுடொ றினை.....பெற்றிரு முத்தி:
'அாதி' த்தா' அாதிடே உடலு உயிரோடு பந்தப்பட்டிருத்தலி
அஃதி ரா டி ஒழியு ரி லை. பின் முத்திரிலை பது நித்தி த்த
ம ன துப்பிய சரீர' பெற்றிருத்தே யா பர் சி. ராதி னுள்
ஒரு ராரர். இ ர் கூறு முத்திரிலையு ப்பற் ற யொட்டி ரீர
பேறேயாய் வீட்டி பது ர்ச்சியா ர தெ வும் அாதி ரோ ய அறு
வுற்ற ரு தாகி உட ஆதிடே ரோயறே ரு து டே டா
போ று மு முஞ்ெ ற்று முத்தியி ரொழி த்தனு டே டப்
படா தெ வு கூறி இ ர் கூற் ற மறுத்தது இச்ெ யுள் . அாதி
உப தி ராதி மய' த்தாதி. பி - அது தத் த ருவி'கு டச்
சொ'.

2. பெறு'பதமே இ வு: வீட்டி'ப் பா ப பே னை
ராம வீ த்துப் ரபே துய்ததே றிப் பெ த ஓர் தலி
ய ராது. தி'வி ரீர' பெறுததே முத்தி டெ னி துவ'ெ
தோர் பேறாகு றது

3. இனாதுநிலை யிததானும் ரா மு டே லிரு'ன்மமா
மெ'லாமுண்டா: - எவ் ராற்றினு' உடலிருப்பி' அதுமொ டது'பவி'
தற்கு' மு' விட'ம கிய மா யயு' அஞ்ஞ ராகி ஆ மு'
டே டப்படு. ஆ டே உடலிருப்பி' பந்தமற்ற வீட்டுநிலை கூடி தி'
ரு' றது.

4. னாதி தருமுட ராதி ராரி த்தா ராதி க்கு ரு த்ந்ரு
லுட மாயும்: ன முதலிய ர னா ரகிய ரீர ரா வு
அாதி டே ரய்தவிர, தற்கு றா னு ரு ரிய மரு தாய், ரோ ற ரு
து டே டப்படா ராதுபோல் வீட்டுநிலையி டே டா தொழியு' ற
தா'. மனாதி தருமுட பஞ்ச ரே ன (மெ. 213. சூ. 1. பச்). ராரி
த்தா தி- யாது ராரியப் பட்டதோ அது ஆகிய ய் அ'தமு மு டத்
றது. பி' அாதி டே ற' உப தி ராதி யெ உப ரா' பற்றிய
லி' ன்ப. இ ருத்த இருவினை யாதி ராதியியற்ற ரா னு ர்
த' ற செய்யுளினு' ரா. (செ. 130. பார்). கு' ரு
து (மெ. 125. 126. பார்).

டெ ழிட்ட. அாதி த்து டே ற்ப உயிர்'குத் தொடர்ந்து ரு'
டல்சனும் அந தியாய் அந்த டயாதாதலி' முத்திரிலை நித்தியமாகிய
ரீரம் பெற்றிருத்ததே ரா னி' த்த நிலையு' பெறுதத்குரிய
பதமுத்தியாகி ட்டி' பநிலையா ரதா யாலு' ரா ஆண'
ளோடு கூடிய பந்தத் து' பத் தயே ரா டி'ள்ளதாய் வீட்டி' ரா

தா யானு அது பொருந்தாது. அநாதியான் ன் றே ய ஒழி
வற்ற ருந்தாகிய தே மு றே யொழி த் தானு ண்டப்படா
தொழியு .

(b.) சி ாநுபூதியிற் று சேட்டி ர ம.

1 தெரிவரிய மெஞ்ஞா னஞ் சேர்ந்த வாறே

சிவம்பிரகா சிக்குமி கே சீவன்முத்த னாகு

முரியமல மௌடத தாற் றடுப்புண்ட விடமு

மொ ற்ளொரியி னொளிமுன்ன ரிருளுந் தேற்றின்

வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும்போ லாகி

மாயா தே தன்சத்தி மாய்ந்து ராயந்

திரியுமள வும்முள ராய்ப் பின்பு யஞ்

சேராத வன தானுந் தேயு மன்றே.

(இ ள்.) தெரிவு அரிய மெஞ்ஞா ம் றே ர்த ாறே அறிதற் ரிய
உ ள் ன், விடத்து சிவம்பிராசிக்கும் - சிவம்பிராசியாநிற்
கு இ கு சி : முத்தன் ஆகு இகத்தே ஆன்மா சி : முத்தனா
கு, உரியம ா மெடுத்தற்கு கார மா ரிருந்த மம் ஓன
டதத்தால் தடுப்புண்ட விடமும் ருதினாற் டப்பட்ட நஞ்சுபோ
வும், ஒன் ளரியின் ஒளி முன்னர் இருளும் - மிக் அக்கினிப் பிராசத்
துக்கு மு னர் இருள்போ வும், தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவு
லும்போல் தேற்றாமரத்திலு டாகிய வித்துச் சேர் த நீரைப் பொருந்
திய ி போ வு ராயாதே த் சத்தி மாய்ந்து ரா டொதே
த் சத்தி டெட்டு, ராய் திரியு அளவு ளதாய் அவ்வுடம்பு நி றி
ய கு வு ளதாய், பின்பு ரா சேரா, ா தானுந் தேயு அ
ரா நீ கியபி ற்றொரு ராய் ந்து பொருந்தாதபடி ழிற் தொழியு .

குறிபட. 1. இஃ :- இப்பிறவியி டெ ஞ்ஞானம் உதித், போதே
பது.

2. உரியம ி.....மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்து.....ஒழியும்: இ
ஃ உடலெடுத்துப் பிறத்தற்கு ாரணமாகிய உரி மயுள்ள பிராரத்த சஞ்
சித ஆ ராமியங் ளாகிய முத்திறப்பட்ட க ன்மமலமுஞ் சீவன்முத், ர்க்கு இ
த்தேசெயலற்று டட புள்ளளவு டொரு ாறு நின்று மேலுட் டெடுத்தற்
கிடமி றாய் ஒழியும் என்றது. மேற்பத்தாஞ் சூத்திரத்தும் இவ்வுண் ம
யே ாட்டியிருப்ப ஈண்டும் கூறியது புணருத்தியாகாதோ எனி அ ாறு.
ஆண்டுச் சி : முத்தரது ன்மாநுப ிமுறை ம கூறுமுக்கத்தான் அ ிர்க்குப்
பிராரத்தநு ரும்போதும் ஆ ராமிய மேறா, ப் பத ிப்புறுத்த வுற்று டற்
றக் கண்ம் கஞ் "பின்காயமொடு மாயுமன்றே" ாணக் ாட்டி ிடுத்த

தனை ஈட்டுத்தெளிவா விளக்கி அங்கு ராயமொழியின் முற்றாய்வுப் பரமுத்தியாற்று அட்டியதம்.

3. ஓளடதத்தாற் மடுப்புண்டிட ஞானத்தாற் சுடபுத்தியோட நுபவிக்கு பிரார்த்தித்திற்கும் ஒள்ளெரியின் ஒளிமுன்னிருள் ஞானொளியாற் டியப்பட்டயா எ தெ னும் இருள் நீ கியபின் ஏறு திருக்கு ஆகாமியத்திற்கும் தேற்றின் ருபரல் டேர்நீர் ருவு ல் ல ஞானத்தாற் பற்றற்றவிடத்து பழ ாதனையா ாது இ டயி ட ாதிக்கும் சஞ்சிதத்திற்கும் உ ா யாயின. விட் உ டதனாற் றலை கேறியிருந்தது ஓளடதத்தாற் மடு ப்பட்டது இருள் ஒளியி ன்மையா லிருந்து ஒளி ராநி ாதழித்தது நீரு கியற் யா யில் தா ய்ச் செயற் யால் ரு ாதாயிருந்து தேற்ற ாட்ட யச் சேர் நீ கு ாது ா வு ாை ய யொட்டி இதனையறி .

4. ாயாதே தன்சத்தி ாய்ந்து: இவ்வு த்து ாதுப ிநி ழாதொழி தின் மயின் மாயாதும் பற்று இ லின்றிப் புசி ப்படுத லி த் சத்தி ாய்ந்து இருப்ப தென்றதா .

5. ாயஞ் சேர த ா த னுத்தேயும்: இ த்துப் புரிந்த ஆ ராமிய டே ஞ்சிதத்துட்டெப் பிரார்த்த ாய் தே பிறவி தே து ா ா யாற் சி று ானியர்க்கு அவர் இ ற பணிநிற்கு ாற்ற ஆகாமிய டே ரு டயின் பிறவி ஒழிந்ததெ றதா . தேயு ள் ற யா ா அர்த வினை ளும் பிறர்க்கு இன்பதுன்பது ர்ச்சி கிட ா இ ற ான தே ற்றுட்டப்படு மாற்றல் அழிற் தொழிந்தன் டெ ப த் ாட்டியதா . இதன னே காயமொழிந்தபின் ஆகு கி ாதுபூதிந் ம இ று டெ பது ா ியுறுத்தியது ா .

பொழிப்பு. டெ ஞ் றா முதித்த போதே சி ா பிர ாசி ி சீ ா . முத்தனாகிய உயிர்க்கு ஒரு ாற்றானும் செயலி தாய்த்த த்திக்கு றி உடலுள்ள வு ி ிறிய கி மேலைப் பிறவி கிடமின்றா த் தேய்தருகு . அதனாற் ா ழி தபி ாமுத்தியிற் று றிது சேட்டிப்ப தி று .

(c) சி ாதுபூதியில் ஆ ா லஞ் டே ட்டி ா .

. ஆண ந்தா னனாகியந்த ா டயா தாகும்
அடையிலந்த வான்மாவு மழியுமெனிற் செம்பிற்
காணலுறும் களிம்பிராதக் குளிகைபரி சிக்கக்
கழியுஞ்செம் புருநிற்கக் டோ மன்றே
தாணுவின்றன் ழலணையத் தவிருமலந் தவிர்ந் ாற்
தான்சுத்த னாயிருக் க முத்தியா ருளைப்

பூணவேண்டுமென்று மில்லையெனினி லரு

புகுதவிருள் போமடியிற் பொருத் தமலம் போமே.

(இ ள்) ஆண : தன் அ தி அந்த அ டயாதாகு ஆண
 ரோ அாதிநித்தா ஆ ரோ கூடியிருந் தா தா அதி ச
 டதிரு அ டயி அந்த ஆ வு அழியு னி ரா முறு
 யி ள் ாவா அழிவுறு தாய் நித்தமெ றம் முக் டெ னி
 அ. டெ பி லுறு ளி பு இரத ளி பரி க் க ழியு
 செ யினிடத் ப்ப னி பா து இரதகு ளி பரி நீ
 கு டெ பு கு நிற் க டோம் மே ளி பு நீ வு
 டெ புருமெ நிற் க டோ அதுபே தாணு ரித் து அணை
 தவிரு முத் து திரு டிஞா ர்தபோதே ஆ
 நீ கு தவிர் தா த த்தனு இரு முத்தி அராறு நீ
 உயி முயி ரி இ ற னோடத்து தப் படலமின்றி றேயு நிற்றே
 முத்தியா அர தானப பூண டெ ண்டு து ளு ளு இல்லை டெ ளி
 ஆ டே ளு அர திரு டி ப டே ர்து அத்துவிதப்பேறு பெற
 டெ டி லை டெ னி அரு புகுத இருள்போ ஆதித்தனெ ளி
 ள் ாத் த டிருப்பிடு கு நீ கு அதுபோ டியிற்
 பொருத் போ உயிர் முத் து திரு டியிற் டே ர்திருப்பே
 ஆ பற்றற ழியு

நிபபு. 1. ஆண : தா ராதி யத் த டாதகு டோ
 மே : ர ள்போ ஏ தே ராதி ராது உயர்த்த
 ரா அாதி டெ னிந்பகாதி ஆ அழிந்தொழியு ராநிலை. அழி
 யு யி டியிரு அழியு. ஆ ர டெ டாதிருப்பப் பா
 பே ட் டத்தே முத்தி டெ பர் பாடா ராத ரா ர்கு ஆ
 த்தி தழிவு ரத ளி யிட்ட டெ பினிடத்தழிந்த ளி புபோ ச்
 டெ ற்றிருத்தே ர கூறி முத்திலையி ஆண : தன் செய
 ற்றிரு டாட்டியதாம்.

தாணுவித் து ழணையத்தவிரு பொருந்த போ
 டே : இரதகு ளி ப்பரி பெற்ற டெ பேபோ று முத் து து திரு டி
 கு உதிப்படு ம் நீ ச் சுத்தனுய் முதல் னினி றே யுருத்தே
 முத்தி ரத யு. டே முத் து து திரு டி ப் பொருத் தி அத்து
 விதப்பேறு பெற வே டா பர் பேத த சர். இ ளர்கு மெஞ்
 ளா ர்தபோது டெ டெமாயி ம் அரு னெ ளியோடு
 னெ ளி டி டெ யிருள் நீ மாத டோ த்து திரு டி ய உயிர் செ ற
 ட்து அத்துவிதநிலையிற் றத் தே யு நி பற்றற நீ ராதெ க்
 டாட்டி தா. தணு ற்று நிலையிருப்ப இ ற . ழ
 ணைய றது திரு டிபதிதா கி டி ளா ட்துதித்தமு ற என்ப
 டியிற் பொருத் த எ ற அத் விதநிலையிற் திரு டியிற் றது

நிற்குமுன்ற எப்பது ாண் . அருக் ன்புகுத ன்றது ஆதித்தன் க
 னெனியோடு ஂந்து படிய, ே பசுத்து த்தோடு பசித்து ம் அத்
 தவதமா து திற்ப் எ றதாம். தவிரும் ன்ன்ற செய த்து நீ
 கு பத் தி முற்ற அழிந்துபடும் றதன்னு.

பொழிபட. ஆணவம் மானது உயிர் னோடு அாதியே கூடியுள்ள
 தாதலின் அஃசுழியுடாறிவ்லை. அழி தாயின் உயிருமழி ததாருமே என்ன
 அ து. இரதகுளி யிட்ட மெயிற் ளி பின் செய ற்றிருப்பினும் செ
 புருநிற்பதுபோ ஆ ம சத்தி கு ற உயிர் சுத்த நிலையில் இருக்கும்.
 மேலும் சி ளுர ம் ர மலமுமே கழிந்து த்தனய் நிற்பதுகே
 போது. அரணடி ய அடையே ேடு தெற்றுக்கெ னின், அருக் னெனியோ
 ாலிருள் நீ கு தாயினுட் அ டெ ளி னெனியோடு ஂந்திருப்
 பினே ஒளி பிர ாசமா துபோ இ ற னெனியோடு ஂந்திருப்
 பினே முத்தியின்ப ரு. ஆதவாற் சிவாநுபூதியில் ஆணவம் ம் இன்றும்

(௧). சிவாநுபூதியில் மும்மல முஞ் சேட்டிக் கா மைய

உ ம முமு த்தா வ்ளக் ல்,

டெல்லினுக்குத் திடுமிக னானதி யாயு

டெல்லவிட்டு நீங்கியவை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர்

சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியின்பா வில்லைத்

தொக்கிருந்து டற்றொருநெற் றோற்றி டாவாம்

டெல்ல சினை விடுமறவே யவைபோல வணுவை

மேவுமல முடல்சன்ம மனதிவிட்டே நீங்குட்

நல்லசிவ முத்தியின் ட பெத்தான் மாலை

நணுகிநிற்கு மா, வினா னுசமுமின் றுமே.

(இ ன்) டெல்லினுக்கு தவிடு உயி ன் அநாதியாயும் டெல்லுக்குத்
 தவிடு உயியு (முனையும்) அநாதியா வ் யந்திருந்து, டெல்லவிட்டு
 நீக்கி அனை ந்ற நிலை நிகழ்த்தீர் ஒரு ா டெல்லவிட்டு அனை நீக்கி
 நிற்பது டே . அநாதிதொன்பது யா டா எளில் டெல்லியிடி
 து னற்ற அரிசியி பா இல்லை கூறு ா குற்றநீ அரிசியா த் தீட்
 டிய டெல்லிடத்து அ இ லையா, தொக்கு இர த மற்று ஒருநெல்
 தோற்றி டா இரதகுளி டசெம்பிடத்திற் றிப்பு தோற்றாதி
 ருப்பதுபோல்) இ அரிசியிடத்துத் தோ றுது நிற்குமோ னில்
 அன்று. பின்னொரு ா த்து அவ் ாரிசி டெ ாகு படி அவ் தோற்றுவ
 தில்லை, மெல் இ லிடம் அறமே ஆ ே தவிடுமிகுமோ ா டெல்ல
 மெல் மெல் விட்டு நீக்கு தே மு றயா அனைபோ அணுனை அநா
 திதே வும் ல் உட ள் ந் சிவமுத்தியி ன் ன் விட்டே டெ ாகும் -
 அ ிற்றைப்போ உயிரை அநாதியே யந்தித்துள்ள மலமாபை கன்மங்க

சிவஞானசித்தியின் பங்கம்.

ஆம் சிவமுத்திரிலைய டய உயி ரவிட்டு நீங்கி விடு' பெத்தா' வா
நிற்கு ஆதலினால் முயின்றோடு முத்திரிலைகூடாத பெத்தா' னோ
அடைந்துநிற்கு ஆதால் நிகத்தப்பொருளுமாகும்.

நிபபு. 1. டெல்லினுக்குத் தவிடுமிகள்.....து னன்ற நிசியின்பா
லீ'லை:-தவிடுமிமுளை ன் டெல்லுக்கு அநாதியென்று கூறியிருப்பவு அ
டெல்லவிட்டுகீ யிருத்த அப்படுதலால் அநாதியெ'பது. வ்'ராஜே
பார்'கு டெல். நாதியாயதுபோல் டெல்லின்முளைதவிடுமியு நாதியா
டு'றி. டெல்லுயா. டெல்ல. டெல்ல. நிறற்'பதன்று. எனவு.
அந்தரிசியாய். நறியவிடத்து முளைதவிடுமி அன்று. நிற்பினும் அரிசி
நாத. டெல்லி'று' னா. டெல்ல. அநாதியெ'பததுவுமா. எ
ட்டியதா. தவிடுமி ன்'எ'ததனா. இயபு. பற்றி. முளையு' கொ'ட
தாம். மு'ம. டெல்லினு'முளைதவிடுமிபோல். னன்ற மய. (செ.
176. பாள்). டெல்லு. பெத்தா. வாவு'கும். அரிசி. முத்தான். ரவு'கும்.
உ. ம.

2. தொ'கிரு'து. ந்'னொருடு. தோற்றி'டா. நாம். இரதகுளி'பரி
த்த செ'பிற். னிம்பு. தொ'கிரு'து. பி'னொரு. ரலத்துத். தோற்றி'ச' செ'.
பி'ற். டட்டல்போ. முத்தா' மாவிடத்து. ல'தோ'னொருது. தொ'
குறி'று. பி'னொருகாற். தோற்று'டே. ன. ஐயு'ரு. ண்ண. தீட்டிய அரிசி
யினிடத்துத். தவிடுமிமுளை ன். அ'தே'பேரய்ப். பி'னொரு. ரலத்துந்
தோற்றி'யதனை. டெ'ள' மாட்டாத. நறுபோல். மு'ம். டீ'மு'. முத்தி
யி'ரகு'டு. குறித்ததாம்.

3. டெல்லி'ய. நிறே. டெ'ஞ்ஞானஞ். சேர்ந்தமாத்தி. டியே
ந்'றற். நியு'மெ'பா. கயும். ன். டெ'று'ப்பா. இ'நாறு. கூறியதெ'பர்.
நொ'முனி'ர்.

4. விட்டேகீ'கும். அ'தே'விடும். ன்'றது. னாம். தேற்ற'.

5. பெத்தா' ன. னு'கி'நிற்கு. தலினு'முயி'ரு'டு. பெத்தா'
வ்'னை. னு'கி'நிற்கலினு'டு. அ'நாதி'ன'டே. ன'டே. ஆ'
ன்'நி'த்தி. பெத்தா' டே. யிருப்பாரோ'டே. னி'. அன்று. ஒ'டே. ரா'ர
வு'ம். முத்திய. டதற். குரியன'டே. யா'ர். பின். எ'ள'ரா'ர. ரவு'முத்தி
ட'தக். டால். இ'வாறு. அந். மா'மே. னி'. அன்று. பிறந்தா'
மேலும். பிற'கு. ன்'போலும். து'ற'தோர். து'ற'ப்போர். தொ'
திரு. டு'ட்பய'னாலும். வி'ட்டார். மூ'ம். வீ'ற்றிடு. ர'மீ'னார். ப'
ட. த'நா'டு'டவ். ப. ட'பு. நிலையு. டன'வி'ழ். தவு'யி'ர். ரா. னி
ட'க்தே. யு'டு. வி'டாதகி'ழியு'ற்றபொரு'ளொ'த்தே. ன்'ற. வி'தரு'டு. த'
த'ர'க'ட'யு'ளானு'. அறிய'கி'ட'கு'மா'ற்ற'ரு'னே. பெத்தான்மா. அ'த'ர'ய்
நிற்கு. ரத. ன். அ'த'னை'ப்ப'ற்றி. மூ'ம். அ'நாதியா. ல். ர' ன்'ன்றதா'ப்
அ'றியு'. முத்தி'தனில். மூ'ம். மு'தலு. மொ'ழிய'டே. ன். த்த. நு'போ. த்
த'த். து'ய'த்த. னு'-மெ'த். வே. இ'ப'ட'ட'டு'த'லி. த. இ'த். த'வி'னாலி'த்.

த . அ . புடே . டொள்ளப்பா ன்ற உ . மவின . ச . டெய்
யுட்படி . முத்திரிலையினு . பேரின்பத் தயதுபலிக்கு ர . ரவிம்குத்
தா துபலிக்கிறே . ன்னுமுணர்ச்சி வத் தரு . து . ம . ா . ன் . னுசொ
டு அம் . தான் . பா . ப . ஞானத் தத் தந்து துன்பவிலைவு செய்த ின்
நிப் . ப . ஞா . வ . ி . ன . ப . த் த . யு . த . வி . அருட் த்தி . ப . தி . த . றிலையிற் செய் . கெட்
டே . ரி . த் . கு . டெ . ன் . த . ா . ன் . அ . று . கூ . றி . னு . ம் . வே . மு . ட
மனாதி விட்டே . கீ . கு . ம் . ற . த . னே . டெ . மு . ற . னு . ா . வ . ி . ரி . வ
சி . ஞா . பா . டி . த்தி . த் . து . வி . த . றி . டி . ழி . டெ . ன் . (. ஞா . ப
354 . பக்).

பொழிபட . டெல்லினுக்குத் தவிமெ ன் . அ . தியாயிருந்து அரி யி
ய . ம . டே . றீ . க் . கி . யிருத்த போ . ச . முத்திரிலையினு . மல . ர . ய .
ஆ . மா . வி . ட்டே . கீ . கி . ரி . த் . ம் . அவ . று . யினு . பெ . த . தா . மா .
ந . த . றி . ரு . த்த . வி . அவ . த் . த் . ப . பொரு . தியிரு . கு . மு . அ . தியே
ரா .

இரண்ட மதிகரணம்.

ப . ப . கீ . ண . டி . டே . து . னை . யு . ட . ண் . டே . மு . ழி . ற் . ற . டி . க் . ண . டி .
மோ . போ . ல . ச . னு . ி . க் . து . க் . டி . இ . த . க் . ண . டி . வே . ன . (ர) . ன
அ . ர . ம . ல . டி . க் . கி . ழி . ந . ப . ப . ன் . ம . று . சி . ந . ப . வ . ந . வ . க் . டே . ண . டே . எ . து
இ . ர . டா . கூ . டு .) . கூ . ற் . று . டே . மே . த் . ப . ர . மு . த்த . ய . ட . யு . மெ . ற
ஆ . ன் . ர . அ . றிலையி . மு . த் . றே . டெ . அ . த் . து . வி . த . ல . ப் . பி . த் . ற . து . ழி . யி .
ப . ந் . து . ய் . கு . மா . று . வி . ன . க் . வ . ற் . று . அ . த் . து . வி . த . ப் . ப . ர . மு . த்த . யி . ய . பு . ம் . உ
யு . ம் . த . ட . வி . ட . ன் . ற் . ச . றி . த் . து . ச் . த் . தா . த் . து . வி . த . ப் . ப . ர . மு . த்த . யி . ப் . பெ . ரு
கூ . ற . ப் . ப . டி . ற . து .

இ . க் . கூ . ற் . றி . ல . ப . க் . கி . ய . வி . ஷ . ய . ன் . ன் .

1. அத்துவிதப்பரமுத்தியிய . பு . (1).

2. அத்துவிதப்பரமுத்தியுண் . ம . (7).

3. அலிகா . ர . ன . தி . ப . ரி . னு . ட . ற . தி . ஐ . கி . ய . ற . தி . ன் . று . ம் . அ . த் . து . வி . த . மு . த்
தி . ரி . லே . ம . ற . ப் . பு . ()

4. த் . த . ச . ற . தி . கூ . று . அ . த் . து . வி . த . மு . த்த . ரி . லே . ம . ற . ப் . பு . ()

5. சி . ட . ச . ம . ற . தி . கூ . று . அ . த் . து . வி . த . மு . த்த . ரி . லே . ம . ற . ப் . பு . () .

6. த் . த் . த் . து . வி . த . ப் . ப . ர . மு . த்த . ரி . லே . (சி . த . ந . த் . ம) () .

1. அத்துவிதப்பரமுத்தியிய . பு .

3. எ . வ் . வி . ட . த் . து . யி . றை . ய . டி . ய . யி . ன் . றி . ய . ம . ம் . தொ . ன் . னை
ய . றி . த் . தி . ய . ற் . றி . ட . ற . ய . றி . க் . ரீ . ச . ன் . ரு . னு . கு .

செவ்வீதினி னுனப்புது செய்தியெலா முணர்ந்து

சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்

இவ்வுயிர்க டோற்றும்போ தவழ் யின்றித் தோற்றா

இவற்றினு கம் முதலெழுத்து டெ ல் ஈம ய் நிற்கும்
அவ்வுயிர்போ னி றிடுவ னாத லானும்

அரணடிய யகன் நரிற் ற தெங் டே யாமே.

(இ - ள்). உயிர் ள் வலித்தும் இ ற அடி இ ன் னி ஒன் ற
அணைந்து அறிந்து இயற்றிடா ஆ ம் ள் (பெத்த நிலையி) யாண்டும்
முத் னது திரு டி ரகிய அருளையி றி ஒருவிட த் தயு பற்றி அறி
து அதுபவியா ஈச னு டெ வ்விதினி உ புது து டெ ய்தியெ
ர டு உணர் து சேட்டிப்பித் கு ராய்ச் செறி து நிற்ப - (முத்தநிலை
யில்) முதல் டே ஆ மாவி டே அத்துவிதமா நி லினை னோப்பற்
றியும் அறிந்து அதுப ப்படுத்தியு ராசாமெ ர றற்றினு செறி து
நிற்பன்; இவ்வுயிர் ள் தோற்றும்போது னையி றித் தோற்றா பெத்
தான்மாக் ள் ஒடு கி மீளத் தோன்று பொழுது முத னையி றித் தோ
றாவா அ டெவ் டாறெனில், அ முதலெழுத்து கு ராய் நிற்
கு அ யிர்யோ இ றற்றினு கு ரி றிடு டு அ ரத் த முதற் றோ
டுள்ள எழுத்து டு டெ ல் ஈம் இ றிய மய து டே ண்டப்படு அ ரவு
யிர்போ ஆன்மாக ளு கு இ றிய யாதுமுத் டு ண்டப்படு
ஆத ல் ஈ அர அடிய அ னு நிற்பது டே யா ஆத ர
ஈம முதல் னது திரு டியை அ னு நிறற் ற பெத்த் முத்த ஆகி
விடத்தும் இல்லை.

நிப்பு. 1. ிலித்த யி ற டி யி ன் னி ய ட்தொ ற
நி தியற்றிடாவுயிர் ள் றது உயிர் ள் பரசப ளா ட் ள் டொண்டு
பற்றி யறிந்து அதுபவிகும் விடயபோ த்தை குறித்தது. இது பெத்த
நிலையில் உயிர் ட்குண்டாகு இச்சைஞா கிரி ய னில் இ ற ன்
ட்ட உயிர் டிருத்தலாகிய மு ற ய் டட்டியதாகு. அ மத்த
பற்றுத் இச்சை அறித் அறிவு ளா ட் இயற்றல் அதுபவித் ,
கிரியை.

2. ஈச னுனும் செவ்வீதினினுளம் புருந்து டெ ய்தியெலா முணர்ந்து
சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறி து நிற்பன்: உயிர்களுக்கு மெஞ்ஞானங்
கூடிய டி இறை டேன அ றற்றினு ன்ணின் றும் செய்வித்தும் செய்கன் றுனு
ராய் நிரநலின் ஆண்டு இறைவனது இச்சாஞா கிரி ய டே நி டு
ஆன்மா இறை டேன அதிட்டி ப்பட்டு நிற்கும் னன்றதாம். இ து அபர
மாசு ன்முத்த நிலை ளில் அவனினாலுய் ஏ ளாகி யரன்பணியினிற் கு ன்
மா ட்சுருத் து டு டெ லையில் இறைவனே டட்டி டு ண்டிலொருய் நிற்கு மத்.

பேழிப்ப. உயிர் எழுபத்தநிலையிலிறை. ருளா விடயத் தப
பற்றியுறி. தரு வித்தவானு முத்தநிலையிலிறை. னோடே அத்துவிதமா
அ. டே த அதுபித்தபற்றி யறிந்து அதுப. நிழ்த்த
சி. ற னு முத்து கு செறி. து நி. றிய கு அரவுயிர்
பே முத். றி நி. றி திரு டி யயிருநிலையினு அ. றதே
நிற்

7. 'சுந்தர' என்ற சொல்லை எழுதுக.

(இ.) ன் புகுதா நிற் று நீன்று னுகி முத் தி
விடத்துே து பிரிப்பற நிற்பானு ல், எ ன்ரும் ரண்டு
த எ னில் அத்த ம் பெ ரு நி து முத்தி
ப னுபவி லேண்டுே னி (அ ஹ), இ ருத் தா இரவி
ரு கு ருளாகு லு கிலேயே இரவி ஒளியாயிருந்து
ன் ன்ணி குருடர் கு ரு டேதோ ஹ், அதுபோல், —
ஒளியாே அருட் ணி ஈர் கு இருளாம் மு, ன் ரு
னியிரு து அருட் பெருதே ர் கு அறிய ரான் பந் தான்
து ப குலத் த டப் பரிதி அ ர்த்திடு து போ னே
தோற்றிய தா ர ய் கு டத் த விடத்து அதனை ஆதித்த
ச் செய் து போ டுபரு ட் சேர் டயிர் கு ம பரிபா ப் கு
த் த யிர் னு கு, து அன் அரு ரினிலே ர கெ ட்த்து
யயு ட் முத் த ருணையினுே ரு ணை டொடு
—சோதி குள் சோதியாய் தே றிடு அறிவி எறி ரய் நி று
ரசிப்ப அதன ருமதுபவி ரமையி அத்துவிதப் பரமு
யு ம் திழ ன்றும்.

குறிப்பு. 1. குந்தா னிலிக்கு ரா இரு ரா :
பெத்தமுத்தியிரண்டினு முதல்வ உயிர் னொடு த்துவிதா து
நிற்பன் னி யாரும் ஒரு ஓரே ர த்து அங்வு யத்
தெரி து முத்தரா ர திருத்த டெ னே னுவினர் கு டாட்சி
ள ப். பிரமா த்தானே, ாணு ண்ணி ரார்க்கு இர யிருப்
வு மிருளேய த் டோன்ற போ ப் பக்கு மிவ் ரார்க்கி
வுண் ம. தெரிய ராமையான் அது கூட தென் டாட்டியதா. உ
தா எ ன்னுமி டச் டொற்சுள் தேற்றப்பெரு ப த் . அத்
ாணுந்த் மையில் ர ண்ணுள்ளோர் (டெ. 310. கு. 3. பார்).

2. ப் த்தா டெ மும்பதும்..... னான டொ த்து; னை
கள் சேற்றினின் டெமுந்தன ப விருப்பினும் ப் கு டோகியே திர
ன ட் த பலர்த்துதல்போ , அவிச் சயிடு முத்த உயிர்ச் அ த்மிருப்
பினு இரும மொப்பு ம. பரிபா சத்திரிபாத டோகியே இ த்
ாணமுதிப்பித்த வீடுபேறளிப்பன் ன்றது. இதனே இ த்
வீ ரியா ானல் ன் ன்பதும் ாண் . (டெ. 53. பார்.) பெத்த
நிலையி நிவித் துப ரித்தற்கு மிவ்வுதாரணே டாட்டி தா (செ. 282.
பார்.).

3. சோதிக்குட் சோதியாய்க் தோ ட்நிடு : டிடி : குத்தி
ரத்து 290- செய்புளீற்றடியேயா யிருத்தலினு இச் செய்புளி
ற் றய. டி ளிலும் ப மொழி ன் ஒ, திருத்தலினு றியது கூற
ரா தோ னி அன்று அ கு பெத்தநிலையி ர் முத்தி டே டிச்
ரதனை ன் செய் டே டி பதனை இ த் வ் ரபத் த யிட
டெழுத் தடைவி ட ளாற் ராதித்து லியுறுத்தி, இ கு மு, தி
நிலையாத் ம ய அத்துவித்தினிடு முத் த டவி ட ளாற் ராதி
த்து லியுறுத்தியதா. ஆயினு தியில் இரண்டிடத்தினு
பரமுத்தியி இ த் திரு ாருளே கூடொறுவி டே டிற்றா ர்
சற்றடி ள் ஓ ருய த் ாறுபா.

பெழிப்பு. பெத்தமுத்தியி டினு அத்துவித் உ ய
யி உயிர் னெஸ் ர் ஒரே ர த்து முத்தரா ரதது னையெனி
முத் ன் ப் கு டோகித் தா ர ய ய ர்த் அரு டே போ
ாணு ண்ணுள்ளா டே காட்டி நின்றருளு அதன அத்துவித்
வு முகி ரு.

3. அவ் ரா ராதி பரிணம ராதி ஐ ய ராதி . ற்
முத்தி நிலை றப்பு

செ ற்ணையு நிழல்போலச் சி னிற் ட ன்னிற்
சென் றணையு மவன்மு, லி சிவ, தயணைத் தொன்றாய்.

சிலஞானசித்திய ர் ப் கம

கின்றதுயிர் செட்டதென்றெ ட்டதனை வின்ரு

கின்றதேற் கேடிலை யணைந்து ட்ட தெ ன்றி
பொன்றினதென் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புதனீ

ஒன்று கையே முத்தியென்ற புருடனத்த ன் றும்
ஒ றியிடு நீரொடுநீர் சேர் தாற்போ லென்னி

ஒருபொருளாமதிபதியோ டியிர் பொருளொன் றன்றே

(இ ள். கெ. அணையு நிழ் போ ன் நிற்பன் னில்-
னெ ன் று தினோர் டெ று அணை தாகி ரகிழலைப் போலப் ப்
பு ள் ள் செ றுத் ம அணைய முதல் ி விராமி றி நிற்
பு ள் ள் னில். சென்று அணையும் அ ன் முதலி ரகிழலுஞ்ச் சுதர்
தாமி தா அணை தோர் கே தந்தா மிருத் தாபோ முதல் ித்
தாநா டு உயிரே சுதந்தானாரு. ஆதலின் கிழலை யணைத் தபதிகன்
போ உயிர் மூ ல் னைய ட் து நின்றே முத்தி யெ பது பொருந்
தா : உயிர் ட்டெ டித் தயணைந்து ஒ றுய் நிற் து என்னின்
உயிர் ட்டெ டித் தோடணைந்து ஒ று பட்டு நிற்கும் என்னி; டெ ட்
டது அணையு இ றும் - டெ ட்பி ட் று பிறிதினை யணையுமாறு டெ
ஹ் று கின்றதே. கேடு இ லை அ ி றாறணையு றத் டெ ட் ம்பி ன்றி
கு ள் ளில் டெ ட்தென்பது இ லையாம், அணைந்து டெ ட்து ன்
னின் அணையும் ி ரயும் ின்று பின்னே கெட்டது என்னில் பொன்
றி தே அ ி றாறு பின் டெ ட் டெ ன் டிய ரா ம் யாது முத்தியி
னைப் பெற்ற ரார் முத்தியின்பத் தப் பெற்றதுயாது, பு ல் நீ இ
ஶா டெ ட் டணைதற்கியல்பாகிய மூ ி யானு ிரு ட் று ன்ரு
விடை கூறுதி, பொ று யே முத்தி னி உயிர் டெ ட் டித் தது
கடே முத்தியாகு டெ ன் னில், புருட ித்த அ ிரு உயிர் நிக்
தப் பொருள் ன் னும் உண் பொய்த்து விடும் ஆத ி உயிர் டெ
டித் த அணையு எ பது. பொருத் தாது, நீரொடு நீர் சேர்ந்தாப்
போ ஒ றியிடு எ ன் னில் நீரொடு நீர் சேருமாப்போ ியிர்மு,
ஶோ ட் கிய மாகு ள் னி; ஒருபொருளாம் அவ் ஶாறு இர டாய்
ி று சேர்ந்த நீர் பொருண்மாத்தி ரயானென்றேயாம் அதிபதியோடு
உயிர் பொருள் ஒன்று அன்றே - அ ி ஶாறு மு ஶோடு யிரு ட் ஒரு
த் மத்தர் பொருள் ஶே. ஆதலின் நீரொடு நீர் போலே கி ஶா து
முத்தி ஶா டெ ட் பொருந்தாது.

நிப்ட. 1. செ ற் றணையு நிழ்முதலி: ஈச ர அவி ரா ராதி
ர் பூமி டெ ட் பொருந்தாதுயர் த நீழ் ஶாருநினைவி ஶ் போ த்
திரு டி நீழ் சேர்ந்து ஶவுறு ஶ ஶ் ஶுத் து உயிரானது முதல் ி
னின் பிரிப்பின்று நின்றே அத்துவித முத்தி டெ க் கூறு ஶ். அவ் ஶா
றுயி நீழ் ஶ் ஶோர் சேத மாய்ச் தத் தரார்; நீழ் அசேதனமாய்ச்

தந்தரம் தாரபோயிர் தந்தரமுதல் தந்தரமினா
தல்லை மெ. அது அச்ச யத்தார் யார் கு ஓடி ஈததாதல், இந்
கூற்றுப் பொருந்த தெரட்டி மறுத்தது. (சு. நிரா. 15 16.)
முதலி முதலின் தந்தரம்

2. அத் தயணைத் தொற்றுப் பின்ற துயிர் டெட்ட தெனிற.....
புருடனிடத் து : உயிர் தன்னியி டெட்டு முத் டெடைணை துநிற்
பது) முத்திரியையெ பர் சி 13 கிராந்த ராதி சி 13 ராத ன் முத்
லி ராதியர். இ கூற்றிற் டெட்டணைவது என்பதனை ரா 1 ராடு
த்து ஆ ரா கு மறுத்த ராறு. டெட்டின் அணைந்தொ ரு னு
ராந்த ராதிக்கு டெட்டணை டெட் பது பொருந்தா தெனவு
டெட்டு அணை து பி னிற்கு னும் பரிணு ராதிக்குப் பி ரிற்கு
ராயின் மு டெட்ட தென்பது பொருந்தாதெ வும் அணை தபி
டெ என்னின் அணை தது பி டெதற்கு டெ டும் புதுக் ரா
ஒ றுளதா அன்றியு முத்தியினை அறுபலிப்பது தா ஒன்றுமேயி லை
ராய் ஏ ப்பிர ராத ஆகி அதுவு பொருந்தாது னவு, டெ லு உயிர்
டெ டெ தே முத்திரியை ராயி இ ரெல் ரார்கு ராப்பு டத்தாய உயி
ரி து நிகத்த ம பொய்கு டெ வு டட்டிமறுத்ததாம். அணைந்து
டெட்டதெ னிற் பொன்றி தே —அணையு டெ டெ டாதிரு து பி
டெட்டெ னில் அ ற்றே ராப்புது ரணம் டெ ண்டும் எ பது. (கிரா
13. 14 11. 12 19. 20.)

3. ஒன்றியிடு நீரோடு நீர்.....உயிர் பொருளோர் த் தே: ஐ: ய
நாதியர் நீரு நீருஞ் சேருத் த முயி னறிவினோடறிவு செறிவுறப் பொரு
ந்தி ஒன்றி நிம்பதே முத்தியென்பர். அ: பாராயி அணைவி முன்னு
பி னும் ஒரு த் மத்தாயிரு கு நீரோபோ உயிரு முத னு: ன்
று ஒருதன் த்தாயிருக் கோ மொதலின் அர் கூடப் பொருந்தா
தெ பட்டி றுத்ததாய். (ச: நிரா, 5-6.) நீரோடு நீர் சேர் தாப்
போ பதற்குச் “சிற்றேரியு ட நந்தநீர் பேரேரி நீரோடே கூடி
னற்போ ” ாட்டி மு: 8-ஞ் சூத்திரத்து ‘முன்னி ற நீர் கி, ற
முறி முடுகியோடி மு னீர் றேந்த னீராய்ப் பின்னீ ர மு ற
போ’ எ றதோடு ாறுபடாத மு ற ம ாட்டவற்று அது எ தே
யாய் ஞ்சிஞ்ஞனுமாயிரு த ஆன் ர ஆ ாதி பா ணீ ச்சி த்
துட க து ர் வியாபித்து ர் றுஞ்ஞது பெற்றுத் தத் ச ர
ஆ ிதற்குச் சொ ன திருட்டாந்த’ வி கி விரித்துள்ளார் சிவா
கர யோகியர். ஒரு பெ ருளா...ஒ ற் தே றுத்த ர
அதுே ஆசிரி ர் ருத்தாதலு ாண்

பெழிபட. முதல் ன் ரீழ் போ் கொழின்று நிற்ப உயிர்
அனைச் செ ற்ணெந்து இ புறு தே முத்தி யெ பார் கூற்றும் உயிர்
ெட்டு முதல் னை அணெவதும் ெட்டணெந்து நிற்பது அணெந்து ெடுவ

பிவளு சித்தியா சுபகம்.

த முத்தி பெர் கூற்ற நீருட் நீர் ரபே ஐ ம
தே முத்தி பெர் கூற் றொருந்த து.

4 பேதாதி ராதி அத த முத்திலை றுப்பு

செம்பிரத குளி யினுற் றிப்பற்றுப் பொ னாய்ச்
செம்பொ டன் சேருமலஞ் சி த்தாற் சீவன்
பனுட் கூடுமென்றிற் பொ போ லல்ல

நற்குளின் போலவா ணுகுமலம் போக்கி
அம்பொனடி கீழை ப்ப ருள் மறுக்கும்
அக்குளின் தா ம்பொ னகா ரகும்
உம்பர்பிரா னுற்பத்தி பாதிகளு றுரிய

உயிர்தானுஞ் சாதுபவ மொ றினுக்கு முரித்தே.

(இ .) பெ ருத ளி யினல் ளிம்பு அற்று பொ னாய்ச்
பெ ருதுட் ரு பெ ருத ளி யினற் ளிம்பு
நீ விடத்துப் பொ னைச் செ பொ னேடுத து ஒ ருத
பொ தத் தீ பனுட் கூ ளி ஆ ராதி
ரா நீ விடத்து உயிரு முத னேடுதாத்து ஒ ருரு
னி பெ பே பெ யினுக்கு ஒரு தொழிலுஞ் செய் தாது
நிற் பொ போ றி ர் ற ளி போ னுரு
போ அ பா அடி கீழ் ப்ப முத ி ரத ளி போ
நி று உயிரு ய் ப யு ரா நீ கி ராற்ற பொ னகி த து
திரு டிப்பா முத்தி த்தரு ரு அ ளி
தா ரொ ஆ தரு அ றாறு பெ யி ளி நீ ளி
த பெ னா தா போ உயிர ரா நீ ற
பா முத்தி துபலிப்ப னு ர உப் ப் பிர உற்பத்தி ஆதி னு
ருரி ஆ தே தோதிதே னை முத ி ருட்டி ராதி தொழில்
னைச் செய்து உயிர் ளி த்த நீ அதி ராமு டய ஆ
உயிர் றா னு ருப ஒ றினுக்கு உரித்தே முத்திலையி் முத
னேடு அத்துவித ரய் த உயிரு ரா றுப ரா முத்தியி் பத்
தத் துய்த்திரு கு அதி ரா ஒ றந்தே யுரித்தா ஆ தே பெ
பெ னாய்ச் செ பொ னுட் ரே ருதுபோ உயிரு முத ினே
ரே ருதிருப்பது முத்தி ரா பெ றொரு தாது.

றிப்பு. இதனே ளிம்பு நீ கி பெ ரு பொ னாய்ப்
பெ னேடுத த்திருத்த போ ற னேடுசேர் த உயிர் இ ற
போ தே முத்தியினிரு கு னு பேதாதிய ரயு இ ற து
பஞ் கிருத்தியத்திலும் உ னாய் நி று சமத்து ட ட் திரு கு மெ னு
கி ரா திய ரு ட் மறுத்ததாம். (- நிரா. 9. 10 - 11. 12.) இவர்

கூற் ற றுத்தா : டெ பு உயிருக்கு உய ராத் னுக்கு எனினு
 ரெ டே நிற்பொ முத்தினுக்கு முத்த னி ப
 ம் இரத்குளி டெ ப்பா : பெ றுடே முத்த திரு
 டி ரீழா பரமுத்தி டொப் கு ஆ டே முத்த னி யி
 பரி ர திரு னுளிற் பட்டு ரிம்பு நீ ய உயிர டெ பு பர
 முத்தி பொ னை அணை தா நிப் பொ போற் றனித்து நிற்ப
 த் றுடெ டாட்டிப் பேதாதி யபு டெ பிற் னி ப நீ னி
 தா டே பொ னை ர பி னு னிம்பு நீ குத் டே டேயிருத்
 த் போ முத்த னு தா முத்தியிப் ப ய்ப்பதி நிப் ப னுயிர்
 ர வு பஞ் குத்தியஞ் டெ து நிற்பா ன டி டே ர் உயிர்தா டே
 ரமுத்தியி தினைத்து ம ரு றுழிலிற் றாது நிற்பதே அத்து
 விதநிலை டெ வு டாட்டிச் சி டி தி றுத்தா த் தனை
 டே 14 டெ ய்யுளினு ஆ டி நீ த்திற் கு ர டாட்டிப் பேத
 ராதி றுத்து இரதக் னி ப் பரிசமிருப்பி டெ பிற் னி பு
 நிற்பத் தி இரதக் குளி ப் பரி நீ கிய செ பு பொ னைத்
 ய ராதெ றது னோகு அ பொ டி இருபெயரொட்டிப் பண்
 பு, டெ அ பொ னை ய அடியெ விரியு உரிய டெ முத்
 து த் தர சேத த் தயு ரித்தே டெ உயிரினது பரத்திர அ
 த த் தயு தினைவேற்று டொ டி டி தா உ மி ட் டொ
 முற்றப் பெ ருளி த் சி ராதுப ர டொ றினு டே யுரித்தே
 வு பாட் (. ரு. பர. 441).

பெ ழிப்ப. டெ து னி பு நீ கிய விடத்துப் பெ டே ர
 ச் டெ பொ னை த்திரு ரபொ நீ கி விடத்து உயிர்
 முத் டே டொத்துச் டே ர்ந் திருத்தலே முத்தி டெ பார் ம்
 பொரு தாது.

. அரு. சி. ராதி கூறு அத்துவித முத்திரை ப்பு.
 சிவன்சீவ னெ ன் றி ர் டெ சித்தொன்றா மென்னிற்
 சி னருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் த ன் றுன்
 பவ் டெ புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற்
 படியுஞ்சித் தறிவிக் ப் படுஞ்சித்து மிவன்றான்
 அவன்றானே யறியுஞ்சித் தாதலினு லிர டமம்
 அணைந்தாலு டொன்றாகா தந்நியமா டிருக்கும்
 இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனமோ புத்தி
 இதுவசித்தென் றிடிவனுக் கிவனுமசித் தாமே.

(இ ள்.) சி டி சி டி ற இர ட் த்து முத் டி, உயிர்
 று கூறப்படு இருபொருள் சித்துப் பொருளாகலி, னு டெ ன்

னி - எ - ர - ய - னு - இ - ர - ம் முத்தியிற் றதபின் ஒரு திறத்தாய் ஒன்றோடு எ - னில், சின் அருட் தது இ - ன் அருளைச் சேருஞ் சித்த முதல். அருளாகிய சித்தாம். உயிரோ அவ் அருளைச் சேர் தாகிய சித் தாம் அ - ன் தான் பாம் டே புத்தி முத்தி பண்ணும் தது (இ -) அ - ற்றிற் படியும் சித்த முதல். பிறப்பு இறப்பு போம் மோட் அளிப்பதாகிய சித்தாம். யிற் இ - ற்றி னெல்லாம் அழுந்துவாகிய சித் தம், அ - ன் தானே அறியும் சித்த இ - ன் தான் அறிவிப்படு சித்த முதல். இ - ன் தான் அறியுஞ் சித்த, உயிர் அறிவி அறியுஞ் சித்தாம் ஆ, வினாவ் இரண்டும் அனை தாலும் ஒன்றா. ரது அந்நியமாய் இருக்கும் ஆகலா அ - லிற் பொருளும் தம்முட் கூடிய பழியும் ஒ - று - ரது அத்து விதமாய் நிற்கு இ - ன் தானு புத்தியுஞ் சித்த உயிரும் புத்தி தத்துவ முஞ் சித்தனைப் படினு. புத்தி இ - ன் புத்தித்த மே உயிராத செல்லுமே இது அசித்தெ றிதில் யி - ரோ - ட் புத்தித்ததும் அசித்தர்மெ னி - அ - னு - கு - இ - னும் அசித்தாமே முதல். இ - ன் உயிரும் அசித்தேயாய் விடும். ஆத - ர - யிற் முத்தியில் முதல். னேடுபொத்து ஒன்றாய் நிற்கு மெனலும் பொரு தாது.

பிறப்பு. 1. இதுவு ஐ - கி - ராதி சி - சமாதினை லுத்தாம், முதல். இ - னு முயிருஞ் சித்தேயாதவி முத்தியினெ றுதலும் ஒரு த - ம த்தாய் னெ நிற்கலும் பெறப்படுமே யெ - னும் இவர் ன் கூற் ற இரண் டனது சித்தத்தன்மையு லிள - கி - மறுத்தவாறு, முத - ன் அருட்சித் தாய்ப் பண்ணு சித்தாய் அறியுஞ் சித்தாய் நிற்ப, உயிர் அருள் பெறுஞ் சித் தாய் அழுந்துஞ் சித்தாய் அறிவி - ப்படுஞ் சித்தாய் நிற்கலின் முதல். து ஞான கிரியாவிச் சன் சுதந்தரமாகியிருப்ப உயிரினது ஞான கிரியா விச்சைகள் முதல். இ - ன் கீழ்ப் பரத்திரப் பட்டிருத்தலின் ஒ - றுதல் கூட து - எ - ராட்டியதாம்.

2. ஒன்றாகா த - ரியமாயிருக்கும்:—ஒன்றா. ரது அத்துவி, மாயிருக் கும். எ - றது. ருஞ் செய்யுளில் இது விள - கியது ன்.

3. இ - ன் றுளும் புத்தியுஞ் சித்த இவனும் அசித்தாமே: உயிரும் சித்தா ப் புத்தித்ததும் சித் - ராக, இரண்டு மொ ன்ருதல் அச்ச ச - யத் த - ர - யா - ர்க்கு மொவ் னாது. அ - தேபோ - ட் உயிரும் முதல். இ - ன் சித்தேயா மாயினும் ஒன்றாதல் பொருந்தா தெ - றதாம். அதுவும் கீழ் த - ராக் மே து சேதனமாயும் கீழுது அசேதனமாயும் நிற்கு முறை மயானும் ன் றது.

4. ப - டே புத்திமுத்தி - தோற்றம் ஒடுக் - போ - டே - ட்சம் ஆகிய இருமைவினைகளை இயற்றாதல். ப - ம - ற்ப - (செ. 278 304).

பொழிப்ட. சிவனு டி - னும் சித்துப்பொருளேயா ரதலின் ஒன் றுதல் கூடுமெனக் கொண்டு இ - ர - டெ - தர்முள் ஒத்து ஒன்றாதே முத்தி யென்பார் கூற்று பொரு தாது.

ரா முத் வி ராமுறு ரே ற ஈசர அவி
தி உ ாட்டி அட்கி அத்துவிதா ர தெரித்ததா.

2. ரி இரு பச் செய் துபோ னைத்த னு : இரு ப
யச்சித் த ர்கினு தாடே ரா து மே றி று த
த் த யதற்குதவு தீ யப்போ முத் னு பஞ் ரா ர னை
த ர்கியு தாடே யா ரு து த் சத்தி ரத்தி ரயினி த்
றா இது இ ற் ற னை கொ ருய் ரி றதுயிர் டெட்
பார்கு டொதிரு தே அத்துவிதமா று ாட்டி த

3. அரு பி து த் த அ ல் அழிப்பது போ த் த
த்து: விறகி ள்ளட கிச் சூ குமமாயிரு த தீ டெ ளிப்படுத்தி வி
த அ ற்றித் த னே டொ றுபடச் செய் யு அ்கி
போ முத் னு உயிரிற் கு கு ரயிரு த னு னத் த வி
உயிர த் ப பா னு னை டெ டுத்து ஒ பட் செய்
றத் இது பொ று முத்தி ரா றி டே ஓ ருத்
முடி ாதெ ரு குப் பெ று து ாகிய உயிர்த்த டெ வ்
ரி றது னு ர உயிர்த்த யெனவு ாட்டி உ ட
டெ டெ அ துவித மாறு தெரித்த . இதனையே திரு திரத்தினு
ரத் த ற் தது ர த ரனை, ரத்தி ல் றத் து ர தயாரனை
ரத் த றத் தது பார்குதற் பூதம் பர்தில் றந்தது பார்குதற்
பூத ாட்டி தா . அரும்பித்து அரு பச்செய்து டொட்டிற்
கு ரயிருத் த ர அ ர்த்தியதுபோ வுயிரினி ற செய் யுனர்
வின் மது

4. அப் னைத் ப்பேபோ னைத்து: நீரே ரே ர்த உப்புத்த
முழு தயு நீரு ர்கித்த னே டொப்பச் ச னு செய் யு போ
இ ற னு உயிர் த் த து கு ி னை யீது ச ர்கித் த் வியாப
த்துடொ டெ றதா இது நீரோடு நீர் சேர்ந்தாற்போ றிச்
ரத் கூடாதெ ருர்கு உ டெ டெ அத்துவிதா று தெரித்த
தா

. பொ னினை குளி ஓளிப்பது போ டக்கி: ஈச ற்றிப்
பொ னுச் செய்த செம்பினையு பொ னே டொ று ாது ம றத்து
ரி று பி டெ பினு மா ச அ ற்று று ரிற் கு இரதகுளி போ
முத்தியினி ற யி ரயு சி ாதுப டெ றி னுக் கே யுரித்தாக்கித்
ரனை தெ ழி னி ழ்த்தி ரி று ன்றதா . இது ளி ப்றறுப் பொ
னைச் டெ பொனுட சேரு செம்பு போ மே இ ற ட் தொழிலி
னு உடனினு ள் றி ஓ ரு ாது பா ர றுத்த உயிர்தா னும் சி ா
நப டெ றி ற் டெ றித்தாதல் உ ட மயிற் ாட்டி அத்துவிதமா று
தெரித்ததா .

6. லேளித்துத்தா ல் ா ி நிப்பானுக: இர ாதி கூட்டி மூல ளா ன் ஒரு றோ த்த ற்றொ றுருத் போ உயிர்த்த ய நீகிப் பரத்த ம யக் ாட்டி அத்துவித ா ன் நி ப்ரி ன் நி று எ றதாம். இதனோ ி ன் ி ி றி ர் டு கித் தொ று ' அ லவெனின் ஒ றுத் ா ாது ப ர உ ி றொ டி றுத்து அத்துவிதமா று தெரித்ததா ி லேளித்த கூட்டி (வேலு கூட்டம்.) லேளித்த இர ச ி தத்தா ஒரு றோ த்த ற்றொ றுச் செய்த.

7. ரு பத் தேனைப்பாலை னி மு த ி ட ி டி யொத்திருப்ப : இ ி று ப த்தித்திப்பா பொருட் ளி ி பே ற்றபேரி பத் த உயிரனுபவித் தா ி ி றி முத் ி இருப்ப எ றது இதனோ அத்துவித நிலையி உயிர் ாதுகுதி யி பத்திற்றினைத்து நிற்ப அ லி பத் த யுதவி லே றுயு உடனாய் ஒற்றித்து நிற்ப ற ி ச த்த த்துவித முத்தநிலை ாட்டிச் த்தா தப்படுத்தியதா . இவ்வு லே னி ி லு ட்டி பட்ட ரு பிலு னி ர் குழற் பா ி ி லு தனிமுடி வித்தா ளு ர லு இனி ற ட தர் ட ருதே ற அப்பர் றயிலு ாரணி ற் ற்றர் ற்றனை ரெ ி சீரணி தா னியணி தி லைச் ி டி குத் தாராணி டெ ற ற்றே ர் தஞ்ச ரிதி விதினே ருருணியுற்ற ா ி கூர் ற்றி ி ற் மூ லே ற ணி டெ ழி றோ றயிலு ா ா .

பெழிப்பு. ரு ப இழுத்து நிற் ி த் றோ விர ி ி றி உடனாய் இரு பத்தியா ி ி டெ ய்யு ரெடுப்புபோற் ற் கு மீது உயி ர் டெ டு து பி ி று நி று வி றகி வி றாத் ி ி கித் தி ாத் த்தரு ரெடுப் லே த் தநீ ஒ றுய் ி று ி ரொடு டெ ர் த உப்பேபே ஒ வித் துத் த வி ாப த்துட்படுத்தி ி று பொ னாய் ி த செ பி டெ பித் றத்து நிற்கு ாத குளி போ உடனாய் ற த்து ி று ரு றா த்த ற்றொ றுய் ாற்று யிர ாதினே போ று பி ி ி று ரு பு தே ப ி ி ர ற் ி ர் ர முதவி ற்றி ி போ ற ாதுப ிப் பேரி த் த யீது ற ி றிப்ப அ லே டு து நிற்ப லே த்தா த ா ட த் தாத்துவித முத்தநிலை ா .

பன்னிரண்டாளு சூததிரம

இச்சூத்திரம் நேற் சிலஞாப் பேறெய்தி ராய மொழிந்தாற் பர
சூத்தி யெய்து ரோனா ட்டிய சிஞானியர் இத்தே ரா னுமந், ரக்
குறா ண்ஞ சாதித்தற் பராய சாதனை ள் கூறுமுத்தானே யெ
பர் கூட்டத்துச் சிறப்பு, சங் இலிம் குரு சே ரின்
பெரு மயுப் பயனு தெரி கிறது.

ஞானி ர் ராதனம் தா ரா ண்ண சாதிற் பராய
சாதனை னைத் தொகுத்து கூற .

செங்கமலத் தாளிணை ள் சேர லொட்டாத்
திரிமலங்க ளறுத்தீச னேசரொடுஞ் செறிந்திட்
டங்கவர்தந் திருவேட மாலயங்க ளெல்லாம்
அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப் பாடி
ங்குமியா மொருவர்க்கு மெனியோ மல்லோ
மியாவர்க்கு மேலானோ மென்றிறுமாப் பெய்தித்
தி ள்முடி யாரடியா ரடியோ மென்று
திரிந்திடு ர் சி ஞானச் செய்தியுடை யோரே.

(இ ள்.) செ த் தாளிணை ள் சேரல் ஒட்டாத் திரிம ள்
அறுத்து முத னு செ தா ர ர்போலுந் திரு டினை அணைய
விடாது தடுப்பாகி லாய னை விடு தெது கு
யர் ஒரு ிர்க்கும் எரியோ அவ்ோ ரார்க்கு டே லானோம் னு
இறுப் பெய்தி அதனோ ர் உகிடு கு லியுட்பட்டமுது
மியா ர்கு ளியரோர் அரினு டே லாயுள்ளோ னு பெருமி
த் ளிப்புற்று, ஈச் னேசரொடுஞ் செறிந்திட்டு அது ரா ரச்
பிரா து மெய்ய பர் கூட்டத்துப் பயி னு, — ஆடிப்பாடி ஆட்
பாடல் முத ர பேரிப் குறினை ரிழ்த்தி அ ர்த் திருே
ட ஆ ள் ர் அர எ டே தொழுது இறஞ்சி சி
டியார் எது திருேடப் பெரலிவினு சிராய் ளினுத் த
யெரி'கும் முத ி நெறியே டு அம் தப் போற்றி ிகி
தி ள் முடியார் அடி ஆர் அடியோ என்று பி ரயினை ணிந்த திரு
முடியினையு டய பிரா (குரு டியாய் ிது நி னு பதித்த) திரு
டி தா கு' சிற்றடி ர் ஆனோ னு, — திரிந்திடு ர் உகியலில்
இய'கி நிற்பர் ஞாச் செய்தியு டயோர் - திரு டிஞா ன் னை
ரப்பெற் உகியலிடு ருக்குப் பெரியோர்.

நெறி ள் உ டெ ி பது அஃது அ ி யி வழுயத் திற் பற்றி ிழி
தன்றெ ி பது ஒரு ாறு ாட்டியதாம். இதனை ஞான தி ஞானரிட்
டயுடையோரு கு மயொடு தி மயில்லை.....பயில் ார் என்ற
செய்யுளோடு (செ. 284.) ஒட்டியுய்த்துணராது ா ஞானியரானோ
எம் கு எதுவுஞ் சரிய்யென கூறித் திரிந்து டொலை ளவு ட் ாம்
குருநித் த ாதிய ாற்றுட்டினைப்பர் மெய்நெறிதேற லி ிலர். ி ர்
திரிமல று ாத ாராய் ாதனை ாதனையாகிய இரு ா வியு ஞ
பட்டு ாருந்து ார் பது அதுப ித்துத் தெளிய ாகு

பேரழிபு. ிஞானியர் ாதனா த் த் தா று ண்ண
தம் பேற் றயு ணிப் பெருமிதமுற்றோராய் மெய்ய் பர் கூட்டத்துப்
பயின்று பேரின்பத்தழுந்திச் ி விலி ிரு சே ானைச் ாதித்துச்
சி ிடியார்ப் பணிதலுடை ாரய் உட பு வு ி கிற் றிற் றி
ாழ் ார்.

செய்யுள் ழு றுகறு டயது.

1. டெ ம த்தாளினை ள்சேரெ ட்டாத் திரிம ளறுத்து எ
குமியாமொரு ார்கு டெ ளியோ ா மியாவர் கு ானோ டெ றி
றுமாப்பெ ிதி ாசனேசுவரோடு டெ றி திட்டி ஆடிப்பாடித் திரி திடு ார்
சி ிஞா ச் செய்தியுடையோர் ().

2. அந் ார்த்திருடே ட ாய் னெல்லா ானெனே தொழுதி
றஞ்சித் திரிந்திடுவர் சி ிஞானச் செய்தியு டையோர் ()

3. தி ி ள்முடியாடியா ாடியோமெ று திரிந்திடு ார் ிஞா ச்
ெய்தியு டையோர் (-).

முதலதிகரணம்.

டெ லத்த ளிடு ா டெ லெ ட்டாத் திரிமல ளறுத்து எறு
மி ாமொதுவர்க்கு டெ ாமலலோ மி ார்க்கு மேலானோமென
ப்பெய்த் சனே ாரெ ழு டெ றித்தட்டு ஆடிப்பாடித்திரிந்தோவர் ச
ழு ள்ச் சே திய டெ ார் பது முதலா கூறு (). இ கூற்றானே
சி ிஞா ப்பெறெய்தி ழி ிமுத்தர் இ த்துத் திரிம ிஞா மறுத்தே
யிருப்பராயினும் ாதனையாலுழல்வி கு ம ச்சேட் ட தா மத்தா று
ண ன் த ிவகி த்தையுண்ணிப் பெருமிதமுற்றோராய் மெய்ய் பர்
கூட்டத்துப் பயின்று தித்திருப்பர் எ பது குறி குமாற்றானே சி ி ி
ார்ப் பேணுகிழித் வு ாேணு ார் பெரு த வு ாட்டிகதா .

சி : டியார்ப்பேணுநிழித வு பேணுவார் பெருந்த வும்

. ஈசனுக்கன் பில்லா ரடியவர்க்கன் பில்லார்

ரவ்யுயிர்க்கு மன் பில்லார் தமக்குமன் பில்லார்
பேசுவதென் னறிவினாப் பிணங்களைநா மிணங்கிற்
பிறப்பினினு மிறப்பினினும் பிணங்கடுவர் விடுநீ
ஆசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட்
டவர்களும் மூன்களும் மாகச் செய்து
கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியி னின்ற
கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே.

(இ - ன்). அடியு ர்க்கு அப் பு இல் லார் - சி னடியார்பால் அன்பிற்
ராத ன் ஈசனுக்கு அப் பு இல் லார் - முதல் னிடத்தும் அன்பிற் ராத
ரேயா ன், ரவ்யுயிர்க்கு அப் பு இல் லார் - அ ன் பிறவுயிர் ன் யாவற்றி
னும் அப் பில்லாத ரய். தமக்கும் அப் பு இல் லார் தம்மேலுமே அன்
பில்லாத ரா ன். அறிவி ரப்பின னோப்பேசு து என் - இத்த யோர்
உயிரோடிருந்து அறிவின் யாற் பிணமேயா ன் (ரப் பத் திரி யே)
எவ் வாறு இ ரக் கூறு து, இ ன் கி பிறப்பினினும் இறப்பினினு
ப் பி ிடுவர் இத், யரோடு கூடி னே லுப் பிறத்திற் துழல்வதாகிய
துயரத்துட்படுத்த னா, வீடுந் - ஆத ன் இ ன் ளதுற ர் பறையொ
ழித்து, ஆன யொடும அன் அடியா ர் அடியா ரு டந்திட்டு - பேரன்
டொடும சி னனடி பேணு னார்க் டினைபூ டொழுதும் மெய்யன்பர் கூட்ட
த்திற் லந்து, அ ன் ருடம் உன் ருமமாச் செய்து - அ ன் கர் செயற்ப ல
ராய பணி னா யெல் லாம் மெய்ப்பணியா ன் டொண்டு, சிமொழித் து
பணிநா அ ன் ருப் பேசு அருள் ஞா ன் குறியில் நி னு தற்போத
தே து மி ன் றி முதல் னாதருளாகு மெஞ்ஞான உபதேச டியொழுதி,
கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தா டித் திரியே கும்பிடுதல் கொட்டல்
கூத்தாடுதல் முத லிப ஆரந்தச் செய் னோசச் செய்து மியலு து சி னு ரி
யர்க்கி யந்த நிலையாம்.

குறிப்பு. ஈசனுக் ன்பில்லா ரடியவா ன் பில் லார் மெய்யன்பர்
கூட்டத்தின்குாவே ராட்டவுற்ற திச்செய்யுளாதலின் நினைமாறிக்
கொண்டி கூட்டி கண் ண்ட சிவனடியார் ராட்ட புதிசுழாவழி அவா மன
தே ஈசரளைய இறைநா டமாட்டன்பு ரி ழ்த் கூடாதென்றை, க் ராட்டியது.
இதே டி சிவனடியாரை வணங்காது செல்லும் வல் ளோண்டனும்புறகு
அ னை லித்து தடுத்த டொண்ட ராமசி னுப்புறகு என்று கூறியதா
லிறன்மயண்டர்சரித்தும் ராணவுற்றதாம். இதனை காரும் ஹரஹேரு
ன் ஒரு னினைதயிடத்த புடையடு ன்பது, அ னொக் லைக்கக் குழி
நி. மூம்ன்புற்றியே தெளியப்பட்டு அதுபோ ஈ னுக் ன்பு ட ட அந
டியா னை சண்டிழி நி. மூம்ன்புற்றியே தெளியப்படுமா லான் அடிய

நர்க் பிவ்வழி ஈசனுக். ன்பு டயார்போ ரொழுதல் நட மாத்தி
றையே பிறிதில்லை ன் கூறி விளக்கியுள்ளார் சி ஞானமுனி ர்.

2. எவ்வயிர்க்கு மண்பிவ்வார்த 'கு மண்பிவ் வார்: ஈசனுக் ன்பிவ்
வார் எவ்வயிர்க்கு மண்பிவ் வாத வாய்த் தம்முயிர்க்குமே னுதி செய்து
வொன் னார். தம்முயிர்க்கு புபூண்டு அ த நந்தி சேர்' ண்டோ
வார் ன்னுயிர்க்கு ன்பு பாராட்டற்ப வர். ன்னை? -ம' னுயிரோம்பி
யருளார் வர்க்கிலவெ' ப. த' னுயிரஞ்சு'வினை' என்ற முறையினும்
(திருக்குறள்). ன்வே சி டே' ப', அடியார்பு, யமு' ன்னுயிர் பு'
கூடியுள்ள வாய் ன்ற வம். இதனையே திருத்திரத்தன் 'அன்புஞ்
சி ழுமிர்' டெ' பரறிவி வார். அன்பே சி டா' தாருமறிகிலார் அ' பே
சி ழமா தாரு மறித்தின். அ' பே சி டா' யமர்ந்திரு' தாரே' வ' க்
வாட்டியதாம். 'அ' பிலாரெல் வர் தம்குரியர்' ன்ற திருக்குறளே னு
கூறியதோடு னின் ஆண்டு தம்கு' வன்றது உடம்பை கோ'கியா மென
றிக.

3. அறிவி ர்ப்பிணை' ன்: விரிநுந்து' வெய்யு' ர்' மெய்யன்
பு' கூடாதார் வ டப்பிணமேயார் ன்றது (செ 185, 186. பார்.)
அ' பின் ழியதுயிர்நிலைய தில்' வர், 'கெ' புதோ' பே' பர்த்த வுட' பு'
ன்னும் திருக்குறளும் இதுவே வாட்டியதாம்.

இணக்கிற் பிறப்பினினு' விறப்பினினு' பிணங்கிடுவர்: ஈசனு' ன்
பிவ்வாரினக். ம் மல வசனையைப் பெரு'கிப் பிறப்பு இறப் பிறப்பேத்திச்
'செ'கமலத் தாளிணைகள் சேர' டெ' டா' ன்றது வாட்டியதாம். பிண்
கிடுவர்' மெவித்தல்' வார்ப். 'பிறப்பிறப்புக்' து னன தர்மன் னைப் பன்
ணும் படிக்குச் சொல்லி' 'ப' ன் னு வார் ன் ன்பர் சி டா' கிரமோ
ர்

4. ஆ' வ - ல வாதனை யத் தவிர' டே' டெ' டெ' ன்ற ஆணை' அடி
வார் வாட்டிக் கொள் வதாகும் பேர' பெனினு' வர்.

5. அரனடியாரடியார்: அ' வ' றிரு டிபேணுமடியார் னு' வார்.
அடி+ஆர் அடி யத்தார்' கிய.

7. கூசிமொழிந்து: மெய்யடியார் முன் னாம்பவாத்திப் பணிவுட
னின்னு அவர் கூற்று' டெ' திர்' டெ' ழிகூறுது பத்தி பண்ணுதல்வே' டெ' ம்
' ன்றது.

8. அருஞ்ஞா' குறி: திரு ழுளாகி' ஞா' ப் பேற்றின் இவச்சி
பத்தை முன் டெ' டெ' கி' ன்றது. ஞானசாரியர் அருளி' ப குறிப்படி' ன்ற
னவும் தற்போதமுனைப்பி' ன்றி அருண் ழி' ன்' னு' எ' வுக் கூறலுமாம்.
குறி இ' கு. (செ. 296 287 பார்)

பெ ழிட்ட: சிவனடியார்த் 'பிவ்வாதார் சி னனுக் ன்பிவ்வாதாரே
வார், அவர் உயிர்' வ' வாட்' ன்பிவ்வாய்த் தம்முயிர்' னு' தி' ன்' ன்' ச' ன்'

பூண்டார் உரு சி மேயா யிருப்பர் சிே பாவிக்கும் அத்தால் னும் ஆர் சிே தாமெ ப் பா னெய்யுத் தன் மயினற் பா னெ சி மேயா வு இருப்பர் குறியதனால் இதயத்தே அரணைக் கூடும் னெ யினல் அரன் ஆர் அருட்குறிவழிநின்று இதயத்த னத்திற் சிவனை இருத்திப் பூசித்த ஈகிய தியானம் சாதி குந் தன் மயினற் செயற்சி மே ாவும் இருப்பர், குறியொடுதா அழியும் நெறியதனால் சிேய ப் நின்றிடு ன் அவ் ாறு குறித்த குறியு ழிவு பெறத் து மயமே ா ப் பெறுது அ ினை தா ாத் த்மைபெற்று நின்ற ாற் சிவமேயாயு இருப் பர் ன்றால் இவ் ாறு திருடே டு பூண்ட பெய்யடி ர்இ யம் போ ி அதி ார் சுத்த ஆகிய சி மேயாய் நின்ற தெளி ாதலீ பாசத்தான் வீட ாதனா த் த வீட்டு நீங் , சேத்தா் தொழுதெழுமின் மெய்ய பினற் தொழுதொழு டே ண்டிம்.

நிப்பு. 1. அறி ிரியான் தனையறிய.....திரு டுஞ் சி னுரு டே ாகும்: ட்டியறி ப் படாத் த் மயனா இறை ி ஆன்மா ன் த் யறி்து ிண்கி உய்தற்பொருட்டு னெண்ட அருட்டிருவுரு டத் தயே ஒரு ாற்றற் பூ டொழுகுத ாலும் கு ி நிற்த்து நிற்கு் பர னெளி ி றுயிர்க் குறுது யக்கு ாயிவாயிருக்குமாற்றாலும், சி டு டியரு டி ாற் சிே ார் றது. இதனா மெய்யடியார் இ யசி ி மெ் ததாம்.

2. சிே ா ம்பாவி் கு த்தாற் சி னுமா ார்: திரு டுடு முத் டே ின் வியாகிப கிரியா ிட் டயிற் சி மேதாடு த் தி ானித்து பாவித்து மிருத்தலினற் ி டியர் பா ினையாற் சிே ார் ன் றது. இத னால் மெய் டி ர் போ சி ிமெ் ததா

3. குறியதனால்தயத்தே ானைக் கூடு னெ யினா னனா ா: அத்தரியா மெ னு் அசப்புசனை நெறியிற் குரு ி னுணர்த்தி் குறி ழி இத த்தா த்தி ற ினை நிறுத்திப் பூசித்துப்புரு டுவிற் றியானித்திருட் பதனால் சி டு டியர் செய ாற் சி மேயா ார். இதனாே பெய்யடியா அதி ாரசி ிமெ் ததா் அ் ியா த்தி் அதி ா் பெற்றநெ் பது அது முத்தி ாத மய் ஆ் மசத்தி ி ழ்த்த ாற்ற், யாவமி ற ி ம மா த் த மு் அ ிே யென்றநிலை ஒரெரு ாற் றப் பெறு ினா மெ் .

4. குறியொடுதா ழியு நெறியதனா ாே யாவ் ி் றிடு ார்: ேற் கூறிய ாறு டே டத்தானு் ப் ினையானும் தியா த்தானும் சி ிே யா ய் குறித்தாக் ா பதாய நிலைகளுமேயற்றுச் தா ளா ிட் ட ரப் பெற்றுத்த் ழும் த்மிலி ற ினை குறிக் வுற்ற ே டமாதி குறி னையு் வீட்டு முத்தல் ினாே டத்துவித் நிலை க்ண்மரு்கு மாற்றனா வ டு டியர் உ் யிற் சிவனின் ே டிந்நி அத்துவிதமாயிருப்பர். இ, னானே மெய்யடியர் சுத்த சி மேயாயிருப்பர் என்றதுமாம்.

இக் கூறியனாற்றும் சிவ டியர் இ றவனோடு அவனினனெ னுப் பிரிப்பின்றி அத்துவிதப்பட்டு நிற்குமாறு ஈட்டியதேய் நிச்சிசமாத் தித் தன் றெப் பது சி னுருவே ராகு, சி னுமார், -வனார், சிவ மேமாய் நி றிடு ர் எ ளு வினகூட்டி இ டச்சொற் பெய்ததனற் றெளி .

௨. பாசத்தான்: பாசத்தின் அடிப்படை. டெ. ல்லினருவியறுத்த பின் மு ண்டா ன் மேலும் முனைக்கு ந்தல் டொண்டுற்றதான் வாத்தலமலத் திற் குவடைபாபது. பாசத்தார் ப்பாட் கொண்டு இழிவின் னவந்த டயர்தினை டய்ப்பாடாக்கிப் பாசங் ன் னப் பொருள் பண்ணு, ர் சிவாக்கிர யோகியர், ஆகுபெ ராய் டொ டிபா ப்பற்று டயராது பற்று என்பர் சி னுனமுனி ர்.

பெ. தி. 1. பாசபசுஞான னா றி ப்படாது நிற்கும் முதல்வ் தி ம யான்மா ன் றிந்துய்தற் பெருட்டு உருவத்தானும் பா ினை பாணும் செயலாணும் இ டபாவு ந்ற் சக்த நிலையானும் சி னடியாரமாட்டு நிறை து ினிக் கியத்து திதப்பட்டு நிற்க ரல் ாதனும் ந் தா குறு ன்ண ர் ாரும் டெய்யடிய ரத் தொழு தொழு டெ. டம்.

2. இவ் டே ரயி் இயல்பு பயனு

(திருட்ே ரயிற் சிறப்பு.)

1. திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்

சிவனெனவே ண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே

உருக்கோலி மந்திரத்தா லேவினையு மவர்க்கு

முளநெங்கு மில்லனிங் குளனென் பார்க்கும்

இருப்பாய வடிவாகி யி்தனத்தி னெரிபோல்

ம்திரத்தின் வந்துதிப்ப னிருஞ்சுரபிக் கெங்கும்

ருக்காண் டொண்ணாத பால்முலைப்பால் விம்மி

ஒழுருவது போல்வெளிப்பட் டருளுவனன் பர்க்கே

(இ ன்.) திருட்ே ரயில் உள் இருக்கு் திருமேனிதன்னை - திரு டே ரயிலி் ஆ மு றயான மத்த பார்த்த ம. கிய சி லிங் முத லிய திருவுரு டி னை சி ட் டே ண்ட ஈர்க்கு சி ன் னைக் டொண்டு உரு டி ழிபாடு செய்யு் சரி யயாளர்க்கு, சி ன் உ றவன் அட்ே சி டிரா அ்வுரு டி னி டெ டிளிப்படாது நின்று அருள் செய், உருட்ே ரலி மந்திரத்தா டே ினையு் அ ஈர்க்கு உள் திரு வுரு டி னை ஆன் ஈர்த்த ா எழுந்தருள்ச் செய்து ம்திர டிடிவு் கூட்டி அத்து ா ழுர்த்தியாக்க டொண்டு அருவாருவ ழிபாடு செய்யு் கிரியையா ளர்க்குத் திருட்ே ரயிலிற் ாணுந் திருவுரு டி ன்ளில் மந்திரவடிவமாய் டின்று

ரசுகிதமாய்த் த தா ி ர்த்தமா முந்தருளப்ப ணிய சி லி. முத
 ராய திருவுரு ி ளி இ ற மற்கு ம்திர டிவு த்பித்து ணை கு ி
 கிரி யயாளர் பதம் இ ி ர்கும் திரு டே ரயிற் றிருவுரு ி ள் திர
 சுகித ர ய மத், வாற்றாணு நித்திய டமித்தி ன்கள் ம்திர சுகித ரய
 நடபெறு ன ித ாணும், அணு ஆன்மார்த்த ி ி ன் போன்று
 நிற்ப, ஆண்டு மந்திரமூர்த்தியாக இ ற ண் டெ ளியாகி அருள் செய்வன்
 பதம் ாட்டியதாம், இதனாற் ி ரி யயாளர் புற் று மாகிய தொழி
 ளானே அருவுருவ ழிபாடு டயரா மயி ி அ ி ர்குத் திரு டே ரயிலி
 ந்துள்ள திருவுரு ி ளில் மந்திர டி ாகி மறைந்து தோ ி றியும்
 நின்று முத ி ி அருள்செய்யு மென்றதா ி. இதனை “உரு டே ரலி ம் தி
 ரத்தா டெ ன ினையும் ி ர்கு” எனப் பாடபேதக் ாட்டி ‘சி டிரா ி றசா
 னாதி திருமந்தி ி னாற் சி லி ி முதலிய திருவுருக் டே ரலினு டெ னை
 குதி மந்திர ியாசத்தால் ழிபடு கிரியையாளர்க்கும் என டொ ி டு
 மேல் இந்நனத்தினெரிபோ மந்திரத்தில் ந்துகித்து” என ித்து
 அ ி டெ ளிப்பாட் ட இ ி ர் றுள்செய்யுமுறையா விள கியுள்ளார் சிவ
 ஞா முனிர். அ ி ர்க்கும் என்ற சிறப்பு மயரால் திருக்கோயில் ளவ் ா
 வீடத்தம் ழிபடுமாறியன்ற கிரி யயாளர்க்கு ஆண்டு முதல் ி அ ி
 ளது ழிபாட்டையேற்குமு றயின ந்துள்ள எ ப்தது குறித்ததாம்.
 டே ி சரி ய தா ி டிய கிரி யயாளர்க்கும் திரு டே ரயில் டே ி டம்பா
 தன்றி ஒரு ி யானு ி ள்ளற்பா தன்றெ ி ாட்டியது ா.

3. எங்குமில் னி ி குளனென்பார்கு இருப்பாய டிவாகியித்
 த்தி டெ ரிபோ ம்திரத்து ந்துகிப்ப ி ஆன்மார்த்த பரார்த்தமாய
 இலி ி ளினன்றி குரு ாருளா ிறிந்து சி டே ாஹம்பா ினை கூடிச் சாதி
 க்கு அ ி டா ி யோ சமாதியில் உட ிபின த்தே முதல் ினை இதயத்
 தானத்தம் பிறவீடத்தம் பா ானாடி ாமா இருத்தி ிண ிஞ் செய் ி
 யோகியர் என்பதும் அ ி ர்க்கும் திரு டே ரயில் அ மப்பு முறையானே
 உட ிபுபோன்றிருப்ப அத ி டண்டபங் ளும் பிறவும் உட ிப்பினுட் ாணு
 ஆதாரபேதக் ினைக் ாட்ட, அதன் னுள்ள மூர்த்தியும் உள்ளத்த மத்தன
 ிக் பாவனா டி ாமா டெ ளிநி ி றருள் செய் ின் என்பது ாட்டியதா ி.
 இதனால் யோகியர் அகத்தொழின் மாத்திரையானே அரு ி ழிபாடுடை
 ரான மயின் அ ி ர்க்குத் திருக்கே ரயி மப்பி ாதாரங் ள் ா ப்படத்
 திருவுரு ி ளளிற் பா ானா டி ாமா முத ி ின் வெளித் தோன்றியருள்
 செய்யுமென்றதாம்.

எங்கும் இல்லன் சராசரங் ளிடத்தியா ி டு செறிந்து உண்ணிற் ப
 ி. இ ி லன் - இ ி ா ி டெ ா ி ட ின்

இ ி குளன் (இ ி கு உளன்) - தே த்தில் உள்ளத்திருப்பவன். யோகியர்
 புறம் அகப்புறமாகிய ழிபாடின்றி அக ழிபாடு டெ யுடையராதலின்
 அ ி ர்க்கிதை ின் த் தே த்துள்ளே பா ினையாற் றணப்படும் ின்படி

அ ி ள் கும் ற ி ப் பசுவின் உடம்பெ ன் னுஞ் செறிந்திருந்தும் ன் னைந்
டவிடத்து முலை மூழ்ப்பெருகு பால்போல் திருக்கோயிலிற் செறிந்
து ள் திருவுரு ி ளினும் பெய் ப் பர் குழாத்தினும் பிறயாவற்றினும் டெ
ரிப்பட்டுக் ருணை டெர்னமா டே டோன்றிரின் றருள்செய்யு னென்பது
ரா ட்டியதாம். இதனா ட் ஞானியர் முத்திரத்திருமேனியு ட் த அ ண்டா
ரா டித்தவியாபக சச்சிதா ண்தப் பிழம்பாய் நிறைந்த சி லைப்புறம் அ ப்
புறம் அ மாய தொழில் யாதுமின்றி அறிவுத்தொழி மாத் திரையாய் மூ
ப டெ செய் ராதலின் அ ி ள்குத் திருக் கோயிலில் யாவு அ ன்பும் அருளு
ரா ி ரா முத் ி ன் அறி ராய் அருளு ி ன் ன் றதா .

திருக் கோயிலிற் ட திருவுரு ி ள் மெய்யடியர்கூட்டமும் அ
ரா த் திருக் கோயிலே பெரும்ப ராகிய இ ற டனாக் ன் னை ன் ட
விடத்து அத் முலையி ல் வம்மியொழுகு பால்போல மெய்ஞானி யக்
டவிடத்துச் சி டிலி ட் தினி ி றும் ருணை டெ ன் னம் பிரவாகிக்கு
மெ பது அ வ் டெ ன் னத்துணின் னு சிறிதேனுந் தினைத்தார்க்கே யனுப
ரா த் ி ி கூறிவின் ற்பாற் ற் று எ ப்து தில்லையிலு திர் ராமத்
து பிறதிவ்வி த ி ளினு செ று டார்க்குப் புலனா .

இருக்காபி டே மயுற்ற ற ி ப் பசு. சக தே ர் னா பு தன்னு
ட்பிற் டொ ட் ளதாய் உ கி யா ி ள்கு உயிர் நிலையற்பால அமிர்த
ளிப்ப ராய்ச் சர் டோஷத் தயு சுத்திசெய்வதாய் ம ி ள்க்கத் தறிகுறியா
திரு டெ ன் னிற்று குபாதா ராய் இ ற டனா ட் கு ஆனஞ்சுதவு டதாய் இன்
னு ப ப்பல மே ன் னு டயது பசு டெ பது டே டா மத்துணிபாம்.
பசுவி டெரு மயா னுயர்ந்ததே பரத ட் டமென்பதும் பசு டே பசுக் ளா
கிய மக்குப் பசு ராத் விள்கிப் ப போதமற்றகுரிய சாதனை ட்
கி ி றிய ராததென் து புனிற்று ன் னி ல் அது டொ ட்பரிவு அன்
பு பர ன் டா ட்க்கொ ள் ன் தலையாய டருளுக் கும் அ பிற் கு உ ம
யாதலு புரா ன் ன் ன் அ த்ததுப டத்து னா னா கு .

ருக் ணை டெ ன் னைதபா உரு டம் அருவுரு ி ள் அரு டம் என் ற எத்
திறத்தும் காட்டொ ட் னுதுநின் ன அறி ி ச்சுட்டியதாம். இதனானே ஞா
னியர் குஞ்சி ரா பசேனா டே டண்டற்பாலதன்றி எ ள் னம்பாலத் டென் ற
தா . ஞானியர் பற் றற் றருளே ண்டிருப்பினு இச் சூத்திரத்து கூறவுற் ற
மு றயானே ய ி ள்கு டே ண்டியசாதனை ன் ன் சி லாலயசேவை முக்கிய
ராயது டா ட்டித் திருக் கோயிற் பெரு யு இ லி ி கசேன யின் விரிவு
வி ள் கியது இச் செய்யு னெ .

திருக் கோயில் அ மப்பு அத ப்பு வி ன் மு அத்து டாவிரி
விற்கு குத்து வி ள் கியதுநோக்கு . (செ. 262 கு. 4 பார்) மேல்விரிவு சி
கேத்திரா ய மடோற் ச உ ன் மைவிளக் ஞானசித்தி சி ரா ம் வி
லு ி ன் னா னாகும் .

மூன்றாமதி ரணம்.

தீங் னாழியாரடியா ரடியோமெனறு திரிந்தோசிலனா ச செய்தி யுடையோர் என்பது மூன்றாக்கறு. (2 -). இக்கற்றானே வாதனா மந்தாக்குறாவண்ணம் மெய்ய்ப் பர் கூட்டத்துப் பயின்று ச் கடவ்வின் சேனைகள் செய்தொழுற்பா ராகும் சி ஞானியர், மேலும் குரு டித்தி வே மவமகற்றும் முதலின் என்று மியாங்கணும் செறித்திருக்குமது டி குருசேவை செய்யற்பாலர் பது கூறுமுகத்தானே குருவில் மும் குருசேவைப் பெரு மயி் பயனுங் டட்டப்படுகிறதது.

இக்கற்றி வட்கிய விஷய ன்:

1. குருவி (ஞானகுருவே மெய்க்குரு) ().
2. குருவே ப்பெரு ம (குருவினி றிய மயாம) (7)
3. குருசே ப்பய (அத்துவிதப் பேரின்பப்பேறு) ().

1. குருவி ண்.

. ஞானயோ கக்கிரியை சரியை நாலு

நாதன்றன் பணிஞானி நாலினுக்கு முரியன் ணனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியன் யோகுகிரி யாவான்றா னெண்கிரியை யாதி ஆனவிரண் டினுக்குரியன் சரி யயினி னின்றே னச்சரியைக் கேயுரிய னாதலினு வியார்க்கும் ஈனமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே ஈசனிவன் றுனென்று மிறைஞ்சி யேத்தே.

(இ ன்). ஞா ம் யோ கிரி ய சரி ய லும் நாத் த் பணி ஞா யோக கிரியை சரி ய எ னு ன் நான்கு சாதனை ளும் சி தடி மெத் தொழில்களையா , இ டற்றி னெழுருடோரு சிவனடியார் யோ ர், ஞானி நாலினுக்கும் டரியன் அருள் ஞ சாதனை செய்ே டார் ஞா னம் யோ கிரி ய சரி யயென்னும் நான்குபணி னையும் பூணற்பா ர், யோகி ணணம் இ டயோ ட் முத மூன்றினுக்கும் டரியன் - யோ டாதனை செய்ே டார் குற்றமற்ற யோ கிரி ய டரி யயெ ன்ணும் மூன்று பணி ஞமே பூ டற்பாலர், கிரியா னன் தா ன்ண்கிரி ய ஆதி ஆன இர டி னுக்கு உரியன் கிரியாசாதனை செய்வோர் சிற்த கிரி ய சரி ன் னும் இரு டை ப்பணிகளுமே பூ டற்பா ர், சரியையினில் நின்றேன் அச் டரியை உரியன் சரியா டாதனை செய்து டருடோர் அந்தச் சரியைப் பணி ஒன்றுமே பூணற்பாலர், ஆதலினுல் யார்க்கு ஈனம் இ னா ஞான குருடே ட - ஆகையினுலே முத்திப்பேற் ற விஷயும் பக்குவர் யா டர்க்கும்

ஞானகுருடே ! டேண்டிற்று, குருவு' இ ! னே அத்த ய மெய்க்கு ரா ானு' சி ! ஞானியே, ஈசன் இ ! ன்த ' என்றும்-எனடே ! பக்கு ! டோக்கி ந்து மலம ற்றும் பராச ரியனாகும் சி ! னு' இந்த ஞானகுருடே ! என்று தெளிந்த, இ ! றஞ்சி ஏத்தே அத்த க ஞானகுரு ! வாதனாமலத் தவிர் க். டே ! ண்டிச் சி ! ஞானியரு' ! ண் ! கிப் போற்றி யொழுதபாலர்.

திறிப்பு. 1. நாதன் நன்பணி - இறை னது அடி மத்தொழில், இ ! ற னால் அருளப்பட்டு ! றி என்பது ா'.

2. ஞானி நாலினுக்கு முரியன் ஞான சாதனையில் நித்போன் மற் ற ம ! போரினும் மேலாம் படியி' நிற்வா' அவ ! ர் பணி னையுஞ் சாதித்தற்பா ன். னடே ! த' கீழாயோர்'கு அறம்பு ட்டி மேடு றியி டொழு' ! ல் ன் ' நதுமா'. இதற்கு 'உ கின் ரு ! நாத இன்பத்துள் ! த்த குருவினுப ாரத் தக் ருகி ால் ! த்தொழிலு' ஞானிசெய் தடே ! டப்பாடு' பது உட்டொழில் டெ ய் ார் புறத்தொழிற்கு முரியரெ ன்னு மு றப்பறியு', னையோர் தத்தந் தொழிற்கே உரியரென்பது புறத் தொழில் செ' ! ார் உட்டொழிற்குரியரல் ரெ' னு மு றப்பறியு முணர் த்துரொள் ப்படு ! ன னத்தெரித்து விள'கி இதனானே சரியையாள ரப்போ ஞானி ! பிபடுத டெ ற்றுக்கெ' ற ஆ' தவிர்ந்ததா க் ாட் டியுள்ளார் சி ! ஞானமுனி ர்.

3. ஊ ! மிலாயோ' ஒண்கிரி ய: சி ! யோ சி ! கிரி ய னைப்பிரி த்து' ாட்டிய ாறு.

4. ய ர்கும் ஈனமி ! ற ஞானகுருடே ! முத்தி டேண்டிய பக்கு ார் யா ார்க்கும் ஞானடே ! டேண்டப்படுதவின் ஞான சாதனையில் நிற்கு' குருடே ! அ ! ர்கு டேண்டப்படு' ' நது. இதற்கு ஞா குருடே ! குருவும் எனப் பதச்சே தஞ்செய்து ' நா' ! கப் பாதத்தினிற்கு' மாண' ர்க்கும் ஆசிரி யன் ார் பதேசித்தற் ட்படுமுரி மயுமிவ் ! ாறே ! த்துணர்ந்து எல்லா ர்க்கு முபதேசித்தற்குரி ஞா குருடே ! தலையாயகுரு' எ ! க்கு ார் சி ஞானமுனி ர்.

5. குருவும் இ ! டே மெய்க்கு ரா ா' ஞானியேயன்றி மற்றை யோரன்று எ' ! நது. இதனற் குருவி' ' கூறிய ாறு.

6. ஈசனி ! ன்ற' -ப'கு ! டோக்கி ந்து ம நீ' ள்செய்யும் பரா ாரி யனாகிய முதல் ! னும் இந்த ஞா குருடே ! ' நது. இதனானே குரு ! டி ! த் துவி ! றனை' ண்டு ! பிபட் ! டேண்டமெ' ாட்டியது. "அஞ்செழுத் தினுரு ! கியறிவுமாகி யாதி டவீராகி யநாதியாகிச் செஞ்ச டயிற் கொ ! றை தும் பயணி'தோனாகித் தேனாகிப் பா ! கிச் செ மேழாகி மஞ்ச வு' குழலு ம ாள் பா னாகி மகிழ்ச்சியுட ! னெனையாண்ட குருவுமாகி ! ள்சமறத்தொழுமடியாருளத்தின் மேவும் ! ன்ளறனைப் பணி'தேத்தி ! ண

‘கு ாடே’ என்றதமிழ்நூறித்தது றோக்குக. ஈசனிடென்றதில் இவன் பதப் பகுதிப்பொருள் விசுவயாக் கொண்டிருந்தாயிலுள்ளிருக்குத் திருமேனிய் குறித்ததா் கூறி இச்செய்யுள் திருவேடமாய் னெஸ்ராமரணனே! தொழுதி மஞ்சதம் ட்பம் வீசேடம் கூறிய” தென டொள் ார் சி ானா முனிர்.

இச்செய்யுளாே ானா குருடே! மெய்குருடென்றும், அ ிர் மலபரி பா றோ’கி’த்தருளு’ முதல் னிண்டே ானா மென்றும் ாட்டிக் குருசே யி’ இய’பு கூறவுற்றுத் ‘தி’ ன்முடியார் அடி ஆர் அடியோம் ன்று திரிந்திவார் சி ானாச் செய்தியுடையோர்” ன்பது விளக்கியது ாண்க.

பொழிப்பு. ாம் யோ ம்கிரி ாசரி ய என்னு் ான்கும் இ ற ிது திரு டிப்பணி ளா இ ிற் றப்பூண்போர் சி ானடியேயா ிர். இ ிருள் ானா ிநால் ிச் ச தனை’கு முறித்து டப’ . ஏனையோர் தத்தம் படிக்கு’ கீழுள்ளவற்றிற்குரியர். ஆ யால் முத்திவி ழயும் யா ிர்க்கும் ானாகுருடே! றேண்டப்படுத ா’ சி ானா ியுள்ளிட’ யா ிரு’ தத் த’ ா குரு ி முத’ ா ி டிழிபடற்பா ிர்.

2. குருசே ிப்பெரு ம (குருவினதி’ ி ி யா ி).

7. மந்திரத்தான் மருந்து ளான் வாய்த்தனியோ கத்தான்

மணியிரத குளி ியினான் மற்று மற்றார்

த’ திரத்தே சொன்னபடி செய்ய வேத

ச லகலை ானங் டிரிகால ானம்

அந்தமிலா வணிமாதி ானங்க ளெல்லா

மடைந்திடு ா சானருளா லடிசேர் ாம்

வந்திடுமற் றென்றாலும் வாரா தாகு

மற்றவையு மவனருளான் மருவு மன்றே.

(இ ள்). ந்திரத்தான் - ந்திர’களாலு். மருந்து ளா’ ருந்து ளாலும். ாய்த்த யோ த்தா’ - ிற’தயோ த்தாலும் ணி இரத குளி ியினான் - மணியாலும் இரச’கு ி ியினாலும். மற்றும் மற்றும் தந் திரத்தே றொன் படிசெய்ய - றே று றே று ச த்திர’ ளிடே சொ’ன்னபடி டெய்த ாலு’ றே ற’ ச லேனா’ ன் திரி ா ான’ அந்தமி ா அணிமாதி ான’கள்’ லா’ அ டந்திடும் - ா’ கு றே ற’ னை விள’கு றிவும் லேனா’ னைத் தெரியு’ தெளிவு’ மு’ ா’ னையு மறி யும் திருட்டி க்யானமும் இன ிபோ’ ற பிறனா’ ன’களு ம ட ாகும். ஆசான் அருளால் அடிசேர் ானம் ிந்திடு’ ஆயி’ குருவி’ திரு ிருளா னே திரு ிடிப்பேருகிய முத்தி’கு ிழியா மெஞ்ஞா’ ிந்துதி’கும், -

ற்று ஒன்றாலும் ஈராதாகு - டே. ரெரு, யானும் அது ஒரு அறிவிலை
மற்று அ வயும் அ னருளா ருவும் அன்றே-முன்கூறியே அதவித் த
முதலிய கு ள், ராமு குரு ஈருளால் ஈரப்பா டேயாம். (ஆ கயா
யா ஈர்க்கு குரு இ ிறிய மயாது டே டப்பட் குருசே யும் டேண்
பற்று.)

குறிப்பு. 1. மந்திரத்தான் மருந்து ளா ல்லாம் டந்திடும்;
மந்திரம் மருந்து, அட்டா யோ மணி இரதகுளி க முதலிய யா
வும் அறிவு தரு டே யாயினும் அ ட பாசஞானத் தயேயுதவிப் பல் ட
சு சித்தி ளிவ் முடியுமேய் ிப்பதிஞானம் பய் து முத்தியின் முடியா
டென்றது. டே அதறிவு லஞானத்தெளிவு திரி லலதிருட்டி அணிமதி
சித்தியாவு பாசஞா மா மென்பது முன் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துக் கூறி
து டோ கு . (செ. 293 - 294 பார்). மந்திரம் முதலியன தனித்தும் சேர்
தும் டே அதறிவு முதலிய ிற் றத் தரும் என்பது ஒவ் டென்றனோடும்
ஒட்டி அதுப டித்தி ித்தற்பாற்று. மணி ருந்துக் , இர மனியெ க்
டெண்டு னியாகிய இரசக்குளி யெனலு ஈர் .

2. இச்செ ய்யுளா டே - கிவ் அறிடென்றும் ஞானமென்றும் பொது
வி டி டிக்கு அறிவு மெய்யறி ின்றெ பது, அது சித்தி ியுதவு மென்
பது அது மந்திரம் ருந்து, யோ ணி இரதகுளி முதலிய ிற்
றுள் ஒன்றாலும் ப லானும் பெற ஈருமெ பதும் ஈட்டி அதன் சிறு
கூறித் திரு டிஞான டோ டே முத்திகூட்டமென்பதும் அது குரு ஈருளா
லே பெறற்பா தென்பது தெரிந்து, ஞானகுரு டே சித்தி முத்தி யிரண்
டற்கு டாகிய ஞானமுதவு மாற்றலுளா க ஈர் அ னதின்றிய மயா
ஈட்டியதா . இ ிவுண் ம, இ ிலத்து ல்லியெனவு க ஈசாலென
வு புணர்ந்து ரப் டத்துப் பௌதி டெளகி அறிவு மாத்திரமே புக
ட்டி பெறுதற்கரிய ஈனுடயா ப் பெற்றதன் பயன் அதனோ டோ
டெ ிலையிலா ஈழ்வி ிலையி ஈப் பொருளைத்தேடி ிலையிலாவுடலையு
அதன் போ. போக்கிய ினையும் பெருக்கு டேயெ டெண்ணி மெய்யறி
வும் டெய்க் ல்லியுத் தெளியாது, டெ ளிந்த ஈர் ஈய்க் கேளாது சேட்டோ
ரோ டகூடாது திரிந்து ஈணனை ல்லணக்கி டெளகி ிற்பத்தி யத்திரா
ளேபோன்றதுதலும் நம்மனோ பலர் கும் அத்தியா ிசியம் தெரியவேண்டிய
கொ டெற்பதும் அவ்லாறன்றி ஞானகுரு டே ஈடி மெய்க் ல்லி ிற்
லே ம்பெரு டனுமென்பது உய்த்துணர ிகடந்தது.

பொழிப்பு. மந்திர ஈதிய ிற்றான் டே அதறிவு முதலிய பெறலாம்.
திரு டிஞா மோ குரு ஈருளா டே யே பெறற்பா ிது. அ னருளா மற்
றய அறிவுமே ஈருமாதவி குரு யா ஈர்க்கும் ின்றிய மயாது டே ின்
டப்படும்.

(உ.) பரசி : பராசத்தி தோ றிச்சி டெ நின்ற ாலு சத்தி ஞந் த் னிடத்திலு டா ச் சுத்த ர நிற் ற அ தாரம் (சி வா). இருபர சி டெ னுமி ய சி : ((ஞானப்). தடத்தசி : (சி ஞா).

(ங.) பரஞான ஞா த்தி மூர்த்திமானா னன் ாக் ஞ டய ம் னையு மதின் ப் கு : னையும் ப ரதந்திரீய னையு டெ நிற்கும ிச ர் (சி வா). ஞா கிரியாப் பிரவிர்த்திமானா ய சதாசி டெ னுமதி ர சி : (ஞானப்). ஆகுபெ ராய் நி று, பரஞா , தயு டயோர் (சி : ஞா).

(ச.) பராபர ப ராகிய சுத்தா சுத்த ர ய் கு றோ ய் கிரியா சத்தி மூர்த்திமானாய்ச் த்தமா யயி ராரிய னையு டாக்கு ிசர (சிவா). அநா த சி டெ னும் போ சி : (ஞ ப்). ஏனைத்தாயர மூர் த்த் (சி ஞான).

(ரு.) அரண் தருஞ்சிர்நிலையெல்லா - தா ின் கே ிரர் உருத் திரன் ன்னு ா னையு டத்தாய்ச் சுத்தாத்து ிசிராத்துவ அசுத்தாத் து கிருத்திய னைப் பண்ணு ிது (சி வா). மமே ர் உருத்திரன் ார் பிரமன் முதற் சி பேதமனைத்தும் (ஞானப்). றுபத்து மும் ாய் ார் முதலி சி பத்தர் பொருட்டா ஆண்டா டெ டெ னிப்பட்டருளிம றயு மூர்த்த ன் எல்லா (சி ஞான).

இ ிற்றை வ் ாறு கூறினு சி பேதம்யாவு குருமூர்த்தத்தி ட் கியதா ன் டெ ிழிபடலே இச்செய்யுள் குறித்த தெ பது தெளிய ா .

2. அ ினி : றுளையே இர ிகி குருமூர்த்தமிட ா நின்று ருணை ா ருன்புரி ிது பர பொருளேயெ றது. ார்கு ம் மொப்பிற் ற ரயி ாசர் மூர்த்தி யாதார ாகித் தரித் தொழிப்ப ம் (செ 954 பார்.) மு் மு டயச னீ டெ ாழியி நீ கி யாட் டொ ட றுள ாணைக் ாட்டி ான்பிடிப்ப ர்போ ானுட ிட ாய் ித் த ம் எ ாற திருக் டெ ன்நரக ில் றோக்கு . அவ் று த் திரு ிலிற் கிற்ற் பலநாடி ன் குரு ாய் ிந்திறை ித் தமக்குபதேசித்த மு றகூறிச் ச ி சித்தாந்த வு ிஞா ற லிரித்துத் தெளி ாய் ாட்டியது யா று றோ கி அதனை ாசித்து நித்திய பாசனையா டொ டெ தியா முற்றி மெஞ்ஞா னந் தலை டொள்ள குரு றுர் கூடு ிது சு ப சாத்திய பது அறுப ித்து ாற்பாலது.

3. ார ம் ஆ மன்.....தாமாக்கு ாபோ : றோழி முட் ட யி் மே டகிட்டு ிக்கு றோ கி முட்டை யப் பீரித்துக் குஞ்சுகளை டெ னிப்படுத்து ிதும் ஆ ம டலின் ரயிதே சேமித்த தன் முட் ட

த த் துரவிரு துநனைத்திருப்பதனும் குஞ்சுக்கு து மீ த்
சினைய னுடே நோக்கி நிறு குஞ்சுக்கு து கூறியதா. இ
மும் னுடே குருவின் பரிசுதீ என்னு மெய்தீ டற்கு னை
தீ யெ னு அத்திருத்தா தற்கும் சட் தீக்கை யென்னு டோக்கிற்
படுத்து தற்கு உ மயாயின. அனைத் திசு மய னு மீன்
பற போ த்தன் ருதி டோக்கித் தழுவி எப் பர் ய
நீதாரார். தா ட்குத் தம்வண் டாகுத் எ டே மூடியிருந்த புறா
அ டாகும் நீக்கித் தீயிரு பச் செய் து போற் தீ ணண் மா குத்
என்றதா (செ. 303, பார்).

4. சி யோக்கு ரா ண்ணா ர்கு றது. அத்துவிதப் பரமுத்தி நிலை கூட்டு லுமா. ஏ ராத்தினுே சி ருண ங்கிரா தி முற்பத்தி ச ரோச சி ச டெ னு முர்த்தி ள் ராம் தா ராயி ய டெ றதெ ருதி . (சி ராக்).

இச் செய்யுளாடே சி ஞா த் தச் சித் திக்கு மிம்மெ ய்ந்நா முடி
பிதே குருவி பெரு கூறிக் குருடே யா ர்க்கு டே ண்டப்படுமென்
ரட்டிய நாற்றா ஞானசித்தி ஞானகுரு ாடே யா மெ பது தெற்
றெ த் தெரித்தது ர் . மேலு மி தி ரணத்திதே ார்த்த
சொ ஂ ச் சற்குருவு ாய்கு ாற தாயுமானவர் திரு ார்குப்படி
யே ாராகிய நம் ாரு ற்று ார் ற் ஞஞ்சாதிக்குஞ்சாதனை ளியா
வு தமதுறைப்பின் ாஞ்சித்தவிருத்திவி ழந் அ ிருத்தி உண்
ரட்டத் த் ளிளர்த்த அந்நாட்டத்தி டவிடா தியக் க ரதே சற்குரு
ராய்ப்பதற்ே யுற்ற ாமெனவு அத்த ஂ ற்குருதான் இ ற
னோர்கு ார்த்த சொ லும் ாயி ாமெ வு அவ் ாயிலா ன்றிப்
பிறிதெவ் ாயி ானும் டெ ிந்நான் கூட முடியாதென்று தெளிய
ரட்டியதும் அதுபற்றி ார்க்கு குருடே ட ஈசனா அ ினைச்
சே ிசெய்தலே சிவனடி சே ாயாமெ வு ஞானியரு தம்மை வாதனா
ந் தாக்குற ட் ணம் குருசே ிசெய்து குரு ழியொழுகி ாரு ற்
பதம் கூறியது ன்குதெளிந்து மெய் ட சற்குரு ாநாடிப்பு ழ்பாடிக்
டொண்டாடிப் பத் பேணி ாழ்தல் ன் யா ார்கு டனெனவு
டொண்டு அவ் ாற்றானே யத்துவிதப்பரமுத்திப் பேறெய்தற் கிப்பிறவியே
போதுமெ வும் இனிப்பிறவியே ண்டிற்றிலட னவுந் திட் டொ டு சா
தித்து ஞானநூல் ற்று கேட்டுத்தெளிந்து சிந்தித்து டிட் டகூடி ாழ்
தல் டே ண்டமெ பது உய்த்து ற்று துய்கு .

பெழிப்பு சொரூபம் தத் தி போ அதி ரா எ னும்
 ஐ ராணு அறியக்கிடந்த முதல் னே குருமூர்த்த ர் னொ டு
 ஞா குரு ழிபட்டொழு முத டே அக்குருமூர்த்தி திட்
 டித்து நின்று பரி மா ம் யனாதி தி ர் ற்றித்தானு
 வ ன்னஞ்செய்து அத்துவிதப்ப முத்தியி ப் துய்ப்பிப்ப

சிவஞானசித்தியார் சுப ப் புத் ர முற்றிற்ற.

அருணந்திதே ர் வடியிணை ராழ்க.

பெ ய் ண்டசந்தா சி நெறி மேலோ கு .

கிருச்சிறை பல .

பக்கம்.	அ	பக்கம்.	அ	பக்கம்.	இ
அ. லி ய	1	அறிதிமொ	6	இருவினைச்செயல்	4
அங்கித்த	49	அறிதிமம்	7	இருவினைச்செயல்	
அசித்தரு	25	அறிபொரு	6	ராணி	
அசித்தெனரி	2	அறியாமை	4	இருவினைய	8
அஞ்செழுத்	75	அறிவாதம்	3	இருவினையின்பத்	5
அட்டசஞ்	97	அறிவாரியான்	446	இருவினையெண்ணை	
அத்துபாடும்		அறிவிக்	7	இலாபகி	
அபாதிபுட	42	அறிவிச்சை	214	இறுதியாக்	73
அநாதியே	27	அறிவிவன்	44	இறைமறை	4
அந்தரி		அறிவுடல்		இறைவனிக்	
அந்நியமி		அறிவுறும்	57	இறைவினை	
அயரி	1	அறுவை		இறைவன்	
அயன்றனை		அனைத்து			
அரசனுஞ்		அன்னியசாதி		நசனுக்	444
அரடி	1			நண்டுபக்	7
அரண்விதி	1	ஆ		உ	
அரிசனம்		ஆவாரம்	17	உடலியா	3
அருத்தின்பத்		ஆணந்	4	உடலினி	29
அருமறை		ஆணையர்	3	உடலின்	
அருவமோ	79	ஆரண		உடல்விடா	144
அருவவிசா	21	ஆவதா		உடற்செய	11
அருவிநிலா		ஆன்மாவின்	21	உணராத்த	90
அருவருவ்னா	7			உணர்வின்	
அருவருவெ	1	இ		உதிப்பது	41
அருளதுச	25	இகருநா	134	உயிரவை	7
அருளினாலா		இதமகி	125	உயிரினை	91
அருளினாலு	140	இந்தன	96	உயிரினை	17
அவ்வா	5	இந்தரிய	40	உயிரினை	104
அவ்வா		இந்தியை	349	உருமேனரி	4
அவ்வா		இம்மையி	1	உருவருள்	8
அவ்வா	49	இம்மையே	309	உருவின்	223
அவ்வா		இயல்பு	42	உருவின்	245
அவ்வா	279	இரந்தா	74	உருவின்	216
அவ்வா		இரும்பை	437	உருவின்	113
அவ்வா	40	இருவகை	242		

பக்	கீ ம.	பக்
உ	இ	ச
உரதரு	7	சுசுமார்
உரைத்தவீத்	7	சுசுந்
உமேயு		சுத்தசுத்
உலகினிற்		சுத்தித்
உலகினை		சுத்திதானாத
உலகுடன்	11	சுத்திதாப
உலகு	1	சுத்தியாய்
உள்ளது		சுத்தியுரு
உள்ளுண		சுத்தியே
		சுத்திரன்வ
உ	க	சுத்திதிரு
உக்குந்தானி	4	சுத்திமில
உக்குந்தானெ	7	சுன்மார்த்
உக்குந்தான்வீ	4	சுன்மார்த்
உள்ளாய்	1	சா
உவ்விடத்து	7	சாக்கிரத்
உழுமுட		சாக்கிரமு
உன்னுடல்		சாத்தியா
உன்னையிப்		சாற்பினிற்
உ	கா	சாற்றியப
உதழ்ரு		சி
உ		சித்தமா
உத்துசா	4	சித்தாந்
உத்துசத்	177	சிவஞானசு
		சிஞ்சுத்தித்
ஒ		சிவஞ்சுத்திநா
ஒருகோ		சிணருவுரு
ஒருபுல	4	சிவனை
ஒருபொரு	7	சிண்ணிவ
ஒருவனை	39	சீ
ஒருவனோ	1	சீவமோவு
ஒழு	1	சீவனுயிர்
ஒன்றதாய		சீ
ஒன்றதாயி		சுத்ததத்
ஒன்றென	12	சுத்தமாமா
ஒன்றெனு	7	
ஒன்றொடொன்	7	

பக்க .	பக் ம.	பக் ம.
சு	தா	ப
சுத்த ரம்	தா ஞ்செ	ப ழு நி
த்தமெய்	தா மியா	ப டொடு
சு	தி	ப டப்பாதி
சு கும	1 திரவியமு	பண் டநற்
சு கு டே	திருக்கோயி	பந்தமுந்
சு கு ரா	சூ	பாஞான
சு குமவு	7 தூ ல ரமு	பரம்பிர
சுரிய ர்	தெ	பரிதி ய
செ	தெரிந்து	ப விதா
செ ல	தெரி ரிய	ப னிற
செப்பினாய்	1 தே	பா
செம்பிரத	4 4 தே மிட	4 பா ஞா
செயல் னே	7 தே ரினை	பாசிபடு
செய்குடுந்	தோ	பா ரொடு
செய்த ர்	தோற்பா	பாலிப்ப
செ ற்ணை	தோற்றமு	பி
சொ	தோற்றுவித்	7 பி த்தினை
ொ வி	7 த	பு
ஞா	நண்ணிடு	பு ரா
ஞா தி	4 ரர் ரா ய்	பு ணிய
ஞானத்தா	7 ரர்பயி	புத்திற்
ஞா தூற	ற்செவி	புத்திர ரர்
ஞா மேயா	தா	புத்தி
ஞா றோ	ராடு ளி	புருடே
த	நாட்டுமி	புருட் ற
தத்து டு	நா	புறச்ச ய
தத்து டெ	7 நி ழுந்திடு	புறப் பே
தத்து டுப	7 நி ழுந்திடு	பு, ஞசீ
தந்தைதாய்	1 7 நி ழுந்திடு	14 பே
தனு ரண	1 7 நி ழுந்திடு	பேறிழ
தன்மோ	4 நி ழுந்திடு	1 பொ
தன்னிய	1 நி ழுந்திடு	4 பொறிபுலன்
தா	நிலம்பு	4 பொன்மை
தாத ரர்	நெ	1 பொ ன்ணி
தாபர	நெல்வி	2 232

பக்கம்.	பக் ம.	பக் ம.	பக் ம.
போ		மா	பா
போகியா		மாசறுகாட்சி	யாதொரு 3
போதாரி	3	மா யதான்	யன்செ 4 3
போதுரா		மா யரிற்	வ
ம		மா யயினு	1ண்டு
மண்டனில்		மாயையின் ர	1ருங்குண 4
மண்ணினிற்		மாயையிற்	வா
மண்ணுள்	4	மா யயே	1ாக்கொ 7
மண்புன	74	மாறியிவ்	1ாயாதி 7
மந்திரங்	1	மானுடப்	1ாழ்மெ 13
மந்திரத்		மி	வி
மந்திரமத		மிக் தொரு	விச்சையி
மந்திரமத்து		மு	விதிப்படி 5
மருத்து		மும்ம நெ	வித்த
மருநானந்		முற்செயல்	வித் தன் 4
மலமா ய		மு	வித் தயி 9
மலமென		மூவைய	வித் , யோ
மறைளி	7	மூன்றுதி	விந்துவி 7
மறையின	7	மூன்றுபக் ம்	வே
மனதுதை		மே	வேதசாத்
மனமதுநி		மேலைக்கு	மேதநூல் 31
மன்னல்	73	மொ	மேற்றுமைப்
		மொய்தரு	வை
			1ரிசெ

நூ ற ப ொ ரு ள க ரா தி

அத்து ிசுத்திமுறைமை	289 - 291
அத்துவிந் ணம்	291 297
அத்துவிதப்பாழுத்தியியல்பு	355 357
அத்துவிதப்பாழுத்தியியல்பு	427 431
அத்துவிதமுத்திலை (பரபக்கமறுப்பு)	433 436
அத்துவிதந் ணம்	112 114
அத்துவிதவின்பத்தியல்பு	353 355
அந்தரியா பூசையால்முத்தியாமாறு	396 398
அந்தரியா முறைமை.	389 391
அந்தரியா யியல்பு	391 394
அவத் தியிலக்கணம்...	238 - 247
அறியப்படாப்பொருள்இல்பொருள்	260 - 262
ஆணாமலம்	189 - 194
ஆன்மாசுதசத்து	268 272
இருவினையிலக் ணம்	147 149
இருவினையுண்மை...	116 - 119
இருவினையொப்பினியல்பு	348 349
இலிங் சேசை	448 452
உபசரித்தற்பதியிலக் ணம்	263 267
உபாயரிட்டடைத்திறம்	349 353
உபாயப்புறப்பூசனையியல்பு	394 396
உயிருடல்களோடுஇயலுமுறைமை	227 229
உயிருடற்சம்பந்தம்	229 - 230
உயிர்சுன்பிறப்பிறப்பிற்படும்முறைமை	194 197
யிர் ள்வினைப்பயனைநுகரும்முறைமை.	119 146
யிர் ள்க்	277 279
ஒளியா ளாக்கிற்கு மு றமை	183 188
ாரியப்பிரபஞ்சம்அசித்தசத்து	258 260
கிரியை	321 324
குருசே ளப்பயன்...	457 460
குருசே ளப்பெருமை	455 457
குருவிலக் ணம்	453 - 455
சகம்சே	446 448
சுத்தியா ந்தனவாக்	379 - 388
ரியை	319 321
சித்தாந்தப்பெரு	312 315
சிவஞானத்திறம்	331 - 341
சிவஞானிக்கு ஆ ரியமேருமை.	407 - 414

சி ஞானி 'கு' ன் று ர்ச்சியின்	403	404
சி ஞானி 'குப்பிறவிய லு' தன் ம	409	412
சி ஞானிக்குவினைவினைவி	405	407
சி ஞானி ரொழு	440	443
சி தரிசன	342	344
சி னடியார்ப்பே ல்	444	446
சி ரா சித்த தி	311	312
சி ரா ப்பெரு	306	311
சி ரானுபூதிச்சிறப்பு	420	423
சி ரானுபூதியில்மு ம மு'சேட்டி' ர	425	427
சோஹ பாரினை	373	374
சீ ம'முத்தர்'குப்பரமுத்தியா ரறு	415	417
த்தாத்துவிதப்பரமுத்திலை (சித்தாந்தம்)	437	439
சாதனை ன்	315	331
சித்தி	298	315
சூ	327	331
ஞானநிட் டயினியப் பு	346	347
ஞானநிட் டயி' பேறு	345	346
திரு ஸ்ஞேமுத்தோ ன்வி	375	378
தி'னையி க் ண	280	288
தூ வுட் பு ள்தோ றியொடுக்கும்மு றமை	149	156
பசுவி ம் (த்தா' த்)	225	226
ப வி (பரப் மறுப்பு)	213	225
பசுவு	205	212
பதிஞானத்தினி ணம்	369	371
பதியில்	78	11)
பதியு	40	55
பதியுயிர் ஞ' குஉப ரி' கு' முறைமை	251	256
பதியுயிர் ஞ' குஉப ரித்தற் றாண	249	250
பாஞா த்தி பு' ப னும்	418	421
பா பசுஞா ரினி க்க ம்	365	366
பாச பசுஞானங் ளின் சிறுமை	366	368
பிரபஞ்ச ராயப்படு மு ற ம	55	18
பிரபஞ்செ றுப்பு	371	372
ம ரடிக்கீழ்நிற்போ ரியல்பு	360	361
ம ரடிக்கீழ் ப்பினியல்பு	357	359
மாயைமாயேய' ளி ரிலக்கணம்	157	181
யோ	324	327
வீட டதற்கு ரயிலுமுபாயமும்	19	203

3 14 ய த்தார்
 13 27 ற்சததி
 31 4 ரரிய ர
 5 விசேடிப
 40 18 சோர்வி ரிற்பது
 50 2 அ ரர பற்றி
 91 10 தீ :
 111 0 அத்துவித ரயு அ ற்றினே ரு
 116 14 (I)
 120 11 ஏறிடு
 122 17 வினே ர...
 123 36 ரு றயோடே
 131 20 நிலவிடாதி வ
 137 17 தரணியொடு
 174 16 ருணமு
 176 4 டெம்மை
 10 ர த்
 240 27 அற-வீடு
 249 11 ரண
 270 11 சினறி ரது
 274 30 திகை
 275 2 யனைய
 296 36 றந்த ரினீக்கி
 317 19 சரி யயிற்குரி வ
 320 19 ரத். ரு
 322 32 அருகிய
 324 11 372
 326 26 ழித்தலை
 352 11 உயிர்ப்பற்றை
 357 26 னென்னினவே
 359 1 கீழ்நிற்போரியல்பு
 364 29 பான்ம ரே
 366 9 பிரபஞ்சமும்
 375 12 னையர
 379 6 டானத
 396 4 மு டு
 404 34 அரண்

ச யத்தார்
 சிற்சத்தி
 ரரியமா ர ம
 விசேடிய
 ே ரர்வி ர...நிற்பது
 அவ் ரறு முத்த ரரணமாதல்
 பற்றி
 தீ ம
 அத்து விதமாய் ஒற்றித்தும் உடலு
 யும் டுரயும்
 (1)
 ஏறிடு
 வினேயோ...
 முறை மயோடே
 நிலவிடாவீ வ
 தரணியோடு
 ரு மும்
 டென் ம
 மா த்
 அறவீடு
 காண என்பது முத்த ரு
 நின்றிடாது
 திக்கை
 யனைய
 வந்த
 சரியையிற்சரியை
 மலர்த்தரு
 அருக்கிய
 273
 சுழித்தலை
 உயிர்ப்பற்றை
 னென்னினவே
 கீழ்க்கைப்பினியல்பு
 பான்மையோ
 பிரபஞ்சமும்
 னனையரவம்
 ஆக்கினைய
 முடலு
 அரண்

பக் க.	பி	பிழை	திருத்த
416	1	மாயாமல	ல் மலங்கனம்
427	99	சத்த சவாதி	பேதாதி, சிசமாதி
	30	சிசமாதி	அருசிசமாதி
432	34	பூமி	பூமி
459	2	குஞ்சா குத	குட்டியாக்குது

மேலும் 310 முதல் 333 என்கிற அளவும் பக்களை 333 முதல் 336 எனத் திருத்தியும்.

452-ம் பக்கத்து 325-ம் செய்யுளின் பொழிப்புரையா. 'புறம், அப் புறம், அம், புறவு' என்ற மாத்திரையானே முறையே வானங்கும் சரியை கிரியையோடும் ஞான ஆகிய நெறி வினொழுது அவர்க்கு முறையே னம், குச்சுமம், அதிக்குமம் ஒருள் என்னும் வடிவ்காரசத் திருக் கோயிலுணர்ந்து இறைவன் திருநாள் செய்யுமாற்றானே, யாரும் இலிங்கசேவனை செய்தொழுக்கவேண்டும் என்பவருக்குச் சொந்தம் அகி' குக,

